

Giới thiệu Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert

Xuyên thành Mã Siêu, phát hiện cái này Tam quốc có chút kỳ quái .

Lữ Bố một kích đánh sập một ngọn núi, Hoàng Trung một tiễn bắn thủng một tòa thành, cái này lực phá hoại quá nhâm tính đi!

Quan Vũ một đao bổ ra huyện Thanh Long, Trương Phi một mâu đâm ra hóa Hắc Mãng, tràng diện này đoàng sao ?

Vũ Tướng Chiến khí ly thể, văn nhân khí tài mang theo, thơ có thể giết địch, từ có thể diệt quân, văn chương cảnh thiên hạ .

Vấn đề tới, ngâm thơ làm phú nhà ai mạnh ? Ngụy quốc, tam tào, Kiến An thất tử .

Mã Siêu làm sao bây giờ ? Thơ Đường ba trăm thủ chịu nổi sao?

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Mới Mã Siêu!

Lương Châu Vô Uy quận, quận trị cô tang thành bắc ngoài trăm dặm, mệnh mông trên đại thảo nguyên, tháng năm ngày hửn là thảo trường ung trâu bay dề thành đoàn mùa, nơi này lại một mảnh túc sát, dê bò tuyệt tích . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết] hai quân giằng co, ác chiến hết sức căng thẳng .

Một mặt là người Khương, quần áo, ăn mặc tạp sặc, nhiều không khôì giáp, lông loét rời rạc, không thành trận liệt, đội ngũ đằng sau còn có tù binh tới người Hán đang khóc, nhưng thắng ở nhiều người, chừng hơn ba ngàn kỵ, vũ đao lộng thương, cuồng tiếu hô quát, không ai bì nổi .

Một mặt là quân Hán, hắc sắc chiến giáp, chiến bào màu đỏ, ăn mặc nghiêm chỉnh, trận liệt rõ ràng, tinh kỳ pháp phối, bên trong tuy có một chút người Khương, nhưng xem bọn họ trang phục thân sặc, sớm đã Hán hóa, chỉ này quân Hán mặc dù chỉ có hơn một ngàn kỵ, khí thế còn tại ba ngàn người Khương phía trên .

Quân Hán khí thế tất cả đều là trận liệt phía trước một người kích thích, người kia là quân Hán chiến hèn .

Người kia mười bốn mười lăm tuổi niên kỷ, mặt như Quan Ngạc, mắt như lưu tinh, đầu đội Lược ngân sư nón trụ, người mặc Lược váy bạc giáp, người khoác trắng thuần chiến bào, dưới hông tuấn mã màu trắng, cầm trong tay trường thương màu bạc .

Người Khương bộ lạc đầu lĩnh tên là Bắc Cung bá thạch, thân cao chín thước, cao lớn vạm vỡ, nghe đồn có xé nát sư tử hổ báo chi lực .

Bắc Cung bá thạch khinh miệt đánh giá quân Hán chủ tướng, ha ha cười nói: "Quả nhiên tuấn mỹ! Không hổ là Tây Lương chi gấm, ta đang cần cái luyện đồng, Mã Siêu ngươi đến rất đúng lúc, nhanh đến trong ngực của ta đến!"

Tên kia quân Hán tướng lĩnh chính là Lương Châu Vô Uy quận Thái Thú Mã Đằng chỉ tử Mã Siêu, tay hửn xách trường thương, lạnh lùng nhìn Bắc Cung bá thạch một chút: "Diện mục xấu xí miệng bốc mùi, không hổ là Tây Lương chi cứt, trong ruộng đang cần phân bón, ngươi đến rất đúng lúc, mau cút xuống tới làm cứt đi!"

Bắc Cung bá thạch giận tím mặt: "Ngột tiểu tử kia! Dám can đảm mắng ta! Ta không cần ngươi coi luyện đồng , ta muốn mạng của ngươi!" Nói giục ngựa vung đao, bổ về phía Mã Siêu .

"Thật nghĩ làm cứt a! Tiểu gia thành toàn ngươi!" Mã Siêu đỉnh thương thúc ngựa, thi triển Mã gia thương pháp, một hơi ở giữa đâm ra hơn mười thương, trường thương tạo nên vô số ngân sắc thương ảnh, như ngân xà cuồng vũ .

Bắc Cung bá thạch lập tức hoa mắt, không phân rõ cái nào thương ảnh mới là thật, sợ mất mặt, kêu to không tốt, vội vàng thúc ngựa về trốn, lại đã muộn .

Mã Siêu đâm trúng một thương Bắc Cung bá thạch cổ họng, đem thi thể giờ lên cao cao, tại người Khương trước trận phóng ngựa rong ruổi, nghiêm nghị rống to: "Mã Siêu ở đây, ai dám cùng ngươi ta quyết nhất tử chiến!"

Khương tộc xưa nay lấy võ vi tôn, Bắc Cung bá thạch đã là cái này trong bộ lạc đệ nhất cao thủ, tại Mã Siêu thương hạ lại đi không được một hiệp, những người khác tất cả đều trong lòng run sợ, không dám nghênh địch .

Mã Siêu đem Bắc Cung bá thạch thi thể ngã tại người Khương trước trận, quát lớn: "Muốn hàng nhanh chóng, nếu không diệt tộc!"

Bắc Cung bá con trai của thạch nóng lòng vì phụ báo thù, lại nhìn Mã Siêu rồi xa người Hán quân trận, tự mình dẫn trên trăm tinh nhuệ Khương kỵ, vây

công Mã Siêu .

Mã Siêu gặp không sợ hãi, một mình cưỡi ngựa, xông vào người Khương trong trận, nhân mã như rồng, tả hữu xung đột, như vào chỗ không người, một thương quét ngang qua, bảy tám cái người Khương ngã quỵ dưới ngựa, trường thương màu bạc xoay quanh một tuần, mũi thương như Phượng Hoàng gập đầu, mười mấy người Khương bụng bị lấy cổ họng ngã quỵ dưới ngựa .

Mấy chục giây về sau, người Khương tinh nhuệ nhất một đám kỵ sĩ tất cả đều một mệnh ô hô!

Còn lại người Khương tất cả đều trợn mắt hốc mồm, những kỵ sĩ này đều là bọn hãn bộ lạc nổi danh dũng sĩ, đối phó lên quân Hán đều có thể lấy một địch mười, nhưng không nghĩ nhanh như vậy liền bị Mã Siêu đánh giết, Mã Siêu võ công xa xa siêu việt tưởng tượng của bọn hãn, chỉ sợ chỉ có thiết Khương minh minh chủ Hán Toại dưới trướng đệ nhất mãnh tướng Diêm Hành kém có thể so đo .

Mã Siêu ghim ngựa đỉnh thương, trỏ mắt kêu to: "Ta hảo tâm gọi các người quy hàng, các người lại cự không quy hàng, như thế rất tốt, truyền lệnh xuống, vây quanh sói Khương bộ lạc, cần phải toàn diệt!"

Trăm muôn kèn lệnh vang lên, từ thảo nguyên sườn dốc hai bên tuôn ra hai chi nhân mã, đều có một ngàn người, ba ngàn quân Hán sĩ khí dâng cao, nghiền ép quân chim không đầu sĩ khí sa sút ba ngàn người Khương, chắc chắn là thiên về một bên đại chém giết, mãnh thảo nguyên này đem bị máu tươi tưới tiêu .

Đúng lúc này, như tẩy bầu trời xanh bỗng nhiên trời u ám, sấm sét vang dội, một đạo thô to thiểm điện mang bọc lấy một kiện thân bí vật thể, từ vô tận Thương Khung rơi xuống, đang rơi vào Mã Siêu ngồi cưỡi bạch mã bên trên, màu tím hồ quang điện tại Mã Siêu cùng cái thân bí kia vật thể ở giữa lượn lờ .

Tất cả mọi người sợ ngây người, mờ mịt nhìn lấy cái này một kỳ quan .

Chỉ một lúc sau, từ sắc thiểm điện tan biến, vân khai vụ tán, dương quang phổ chiếu .

Mã Siêu tỉnh lại, mê mang mà nhìn xem cảnh vật bốn phía, ta tại sao lại ở chỗ này đâu!

Nguyên lai, hồ quang điện lượn quanh thời điểm, trong cơ thể hãn bỗng nhiên nhiều hơn một cái đến từ thế kỷ hai mươi mốt tuổi trẻ linh hồn .

Người trẻ tuổi kia vốn là một bộ đội đặc chủng, phục dịch năm năm, đã đánh gục trên trăm tên sợ bạo phản tử, chiến công hiển hách, tiếc rằng không có hậu đãi, lại không tiền đi quan hệ, còn đặc tội một cái nha nội, ngay cả một sĩ quan cấp úy đều lần lộn không lên, cuối cùng bắt buộc đi xuất ngũ, mua một đồng lớn hạt giống, chuẩn bị trở về quê quán mở nông trường, lại không nghĩ rằng, mới vừa mua được hạt giống, liền bị một đạo thiểm điện đánh trúng, cả người tỉnh cả một đại bao hạt giống từ thế kỷ hai mươi mốt biến mất, đi vào hơn 1,800 năm trước cuối thời Đông Hán .

Hắn cúi đầu xem xét, trên mặt đất nằm một người, súc vào tóc ngắn, ăn mặc lục sắc thương cảm, quân lính, ủng chiến, không đúng là mình à, nhưng mình tại sao lại ngồi trên lưng ngựa đâu?

Ngay tại hắn mờ mịt không biết làm sao thời điểm, quân Hán trong trận có người giục ngựa ra, hướng hắn hô: "Huynh trưởng, người không sao chứ ?"

Hắn quay đầu nhìn một chút đối phương, diện mục tuấn lãng, khuôn mặt non nớt, thân mang bạc nón trụ ngân giáp, thấp giọng hỏi: "Người là ai ? Ta là ai ? Đây là nơi nào ?"

Người kia mặt lộ vẻ kinh ngạc, chẳng lẽ nói, đại ca bị sét đánh choáng váng, vội vàng giục ngựa tới gần, thấp giọng đáp: "Huynh trưởng, ta là Mã Đại, huynh trưởng tên là Mã Siêu, chúng ta bây giờ cô tang ngoài thành trăm dặm chỗ, đối phương là sói Khương bộ phận ."

Nghe Mã Đại, hắn từ trên ngựa nhảy xuống, đến gần trên mặt đất cổ thân thể kia, nhìn kỹ, đã không có hơi thở!

Hắn giật mình mình bạch, vừa rồi điện quang lượn lờ ở giữa, linh hồn của hắn tiến vào Mã Siêu thể nội, cùng Mã Siêu linh hồn của nguyên lai dung hợp, hình thành một cái linh hồn của mới, bởi vì thế kỷ hai mươi mốt cái linh hồn kia lượng tin tức cực lớn, chứa tể thân thể này . Bất quá, Mã Siêu lúc đầu ký ức tình cảm cũng không hề hoàn toàn chôn vùi, còn lưu lại một chút .

Hiện tại, thế kỷ hai mươi mốt cái linh đặc chủng kia đã chết, lưu lại chỉ có cái này cuối thời Đông Hán Mã Siêu .

Nếu lại cũng không trở về được thế kỷ hai mươi mốt cái thời không đó, vậy liền nhập gia tùy tục, hảo hảo mà làm cái này Mã Siêu đi!

Chỉ bất quá, hãn hồn xuyên thành cái này Mã Siêu, tao ngộ thực sự khổ cực!

Đoạn lịch sử kia bên trên, mẫu thân của Mã Siêu, Tứ đệ bị Hán Toại sát hại, phụ thân, nhị đệ, tam đệ, tông tộc hơn trăm người bị Tào Tháo sát hại, thê tử Dương thị, con trai của ba cái bị Dương phụ sát hại, nhi tử ngựa thu bị Trương Lỗ sát hại, tục huyền Đông thị bị Tào Tháo thưởng cho Diêm phó, quy thuận Lưu Bị sau khắp nơi thê ép, mỗi ngày bị khinh bỉ, chỉ có một thân bản lĩnh, lại trôi qua vô cùng uất ức!

Mã Siêu còn có nguyên lai còn sót lại nhớ Ưc Tinh cảm giác, nghĩ đến khả năng phát sinh cái kia hết thảy, ngăn chặn không được tràn đầy phần nộ!

Hắn nắm chặt trường thương, âm thầm thề, không thể để cho một đời kia bị kịch nặng hơn nữa diễn!

Hán Toại! Dương phụ! Trương Lỗ! Diêm phó! Tào Tháo! Lưu Bị! Các người chờ lấy!

Một thế này, ta Mã Siêu tuyệt sẽ không để cho các người tổn thương thân nhân của ta!

Một thế này, ta Mã Siêu sẽ cười vào nói với các người: "Nhữ vợ nữ nhân, ta nuôi dưỡng, nhữ chó buồn!"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2: Khác thường cuối thời Đông Hán

Xuyên qua trước, hán thích nhất nhìn Tam quốc tiểu thuyết lịch sử, biết thời đại này trân quý nhất chính là lương thực, vội vàng mở túi ra, nhìn thấy tất cả hạt giống đều hoàn hảo như lúc ban đầu, cũng không bởi vì thời không xuyên qua mà bị hao tổn, không khỏi thở dài ra một hơi, có bản thân trời xui đất khiến địa từ hậu thế mang tới cây ngô, khoai tây, khoai lang (hàng năm tại đầu tháng tư đem khoai lang khoai tây loại khối cắm nhập trong rạp, đầu tháng năm mấy người mằm đã lâu đến cao hai tấc lúc, lại dời cắm đến lớn trong ruộng) . . . Mới háo háo đồn đồn, đại hán hán là sẽ không lại xuất hiện đại quy mô nạn đói đi, đại hán dân chúng hán là sẽ không lại lâm vào ngàn dặm không gà gáy bạch cốt lộ tại hoang dã miền quê thảm trạng đi, mà chỉ cần đại hán nguyên khí không có tổn hao nhiều, hán là sẽ không lại có Ngũ Hồ loạn hoa bị kịch đi! Coi như dân tộc đại dung hợp, chắc cũng là đại hán dân tộc ở phía trên đi!

Đương nhiên, lương thực chỉ là thủ đoạn phụ trợ, căn bản biện pháp chính là lấy chiến ngừng chiến, lấy bạo chế bạo, dùng ta Mã Siêu trường thương bình định loạn thế, còn lớn hơn Hán vạn dân một cái thái bình thịnh thế, một cái chân chính thái bình thịnh thế!

Mã Đại hạ giọng, kinh ngạc hỏi: "Huynh trưởng, trên mặt đất người kia là ai? Như thế nào là khôn thủ?"

Nghe được khôn thủ hai chữ, Mã Siêu giật mình mình bạch Mã Đại vì sao lại như vậy kinh ngạc, Đông Hán lúc nói là thân thể tóc da thuộc về cha mẹ không thể tùy tiện kéo đi, cho nên có Tào Tháo cạo đầu thay mặt thủ cổ sự, kéo đi tóc cạo là một loại tên là khôn thủ hình phạt, Tây Thục có cái hiền tài, tên là bành 秉, bởi vì đặc tội Lưu Chương bị xử là khôn thủ chỉ hình, bành 秉 trong lịch sử từng cùng Mã Siêu từng có gặp nhau, khi đó Mã Siêu phụ thuộc Lưu Bị ẩn nấp ở đây, là bảo toàn bản thân, hướng Lưu Bị bán bành 秉, trở thành hán nhân sinh một đại chỗ bần, nhớ tới đoạn lịch sử kia, Mã Siêu trong lòng liền thất vị hỗn tạp .

Mã Đại nhìn Mã Siêu trầm tư không nói, lại truy vấn .

Làm như thế nào lấp liếm cho qua đâu, vô luận như thế nào không thể nói xuyên qua, Mã Siêu cái khó lớn cái khôn, quát lớn: "Đừng muốn nói vậy! Đây là trên trời rơi xuống Thánh Nhân, ban cho chúng ta Thiên Giới hạt giống, để cho chúng ta người Hán từ đó không còn bởi vì đói khát mà chết!"

"Trên trời rơi xuống Thánh Nhân? Thiên Giới hạt giống?" Mã Đại một mặt mê hoặc: "Huynh trưởng, người ở đây nói rất, tiểu đệ không rõ!"

Mã Siêu biết, hiện tại tình huống này càng giải thích càng phiền toái, hán quyết định thật nhanh, quát lớn: "Đừng muốn nhiều lời, tranh thủ thời gian hậu tống trên trời rơi xuống Thánh Nhân thánh khư!"

Mã Đại tranh thủ thời gian dẫn người đem Mã Siêu tiền thân hậu tống .

Mã Siêu ngồi xổm ở trước mộ phần, tinh thần chán nản .

Vĩnh biệt, thân nhân! Vĩnh biệt, chiến hữu!

Vĩnh biệt, máy tính! Vĩnh biệt, điện thoại!

Vĩnh biệt, thế kỷ hai mươi mốt!

Mã Đại nhẹ giọng nhắc nhở: "Huynh trưởng, những người Khương đó, nên xử trí như thế nào?"

Mã Siêu liếc nhìn những người Khương đó, tất cả đều là tóc đen mắt đen da vàng, đều là truyền nhân của long, cùng người Hán căn bản là đồng nguyên cùng loại, nhớ tới người Khương khởi nguyên, nhớ tới lịch sử, hán đã tính trước, lặng lẽ cùng Mã Đại phân phó vài câu .

Mã Đại có chút mê hoặc, không biết rõ huynh trưởng vì sao muốn chỗ khác dạng làm, nhưng nhìn huynh trưởng ý tứ kiên quyết, không tốt ngõ nghịch, liền lui về trong trận, chuẩn bị chấp hành Mã Siêu mệnh lệnh .

Mã Siêu nhảy tót lên ngựa, ghim ngựa trước trận, cao giọng hô: "Ta Mã Siêu tổ mẫu là người Khương, ta Mã Siêu mẹ đẻ cũng là người Khương, ta Mã

Siêu chấy hơn phân nửa đều là người Khương huyết mạch . Phụ thân ta nói cho ta biết, xưa kia ít Điền cưới tại có kiểu thi, sinh Hoàng Đế là cơ, Viêm Đế là khương, Khương khương tương thông, chúng ta người Khương quả thật Viêm Đế về sau, chúng ta tiên tổ tại thương mại từng theo Chu Vũ Vương phạt Trụ, Khương thái công tức là người Khương . Người Hán là con cháu Viêm Hoàng, người Khương cũng là con cháu Viêm Hoàng, chúng ta cùng loại đồng nguyên, vì sao muốn tự giết lẫn nhau, ta mỗi lần vừa nghĩ tới Hán Khương chi chiến, đều rơi lệ không thôi, nấu đậu đốt cành đậu, đậu tại trong nồi khóc, vốn là đồng căn sinh, cùng nhau sống chung!" Bảy bước thơ có hai cái phiên bản, vì lại càng dễ đã động người Khương, Mã Siêu lựa chọn nhất đơn sơ phiên bản .

Như tại sự thật lịch sử cuối thời Đông Hán, Hán Khương trăm năm chiến tranh, oán hận tựa như biển, Mã Siêu đoạn sẽ không như vậy làm, cũng làm không được, nhưng hẳn hiện tại hồn xuyên tới, kinh ngạc phát hiện, cái thời không này cùng sự thật lịch sử thời không hơi có khác biệt, cái thời không này thì từ ca phú tuyệt đối không phải vô bệnh rên rỉ đồ chơi, mà là có cực mạnh tinh thần công kích năng lực!

Lịch sử tại Tần Hán ở giữa phát sinh biến đổi lớn, Tần Thủy Hoàng đông tuần lúc, trên trời rơi xuống thiên thạch, đập chết mấy vạn Tần Quân, đập chết Tần Thủy Hoàng, khối kia thần kỳ thiên thạch kịch liệt cái biến cái thời không này nguyên khí, làm cho tất cả mọi người hồn phách thể chất đều xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, mỗi người đều có thể hấp thu Thiên Địa linh khí rèn luyện tự thân .

Vũ Tướng đều có thể tu luyện Chiến khí , dựa theo Chiến khí nhiều ít, phân võ sĩ, võ sư, Võ Tông, Vũ Tôn, Võ Thánh, Võ Thần lục trọng cảnh, mỗi một trọng cảnh chia làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, thời đỉnh cao, võ sĩ, võ sư ở vào Luyện Thể kỳ, Võ Tông sơ tu Chiến khí, Vũ Tôn Chiến khí cô đọng, Võ Thánh Chiến khí hóa cương, Võ Thần Chiến khí ly thể .

Hạng Vũ tại lúc đầu trong lịch sử danh xưng "Lực Bạt Sơn Hề Khí Cái Thế", nhưng ở dưới cai chi vậy lúc chỉ giết mấy trăm quân Hán tướng sĩ liên kiệt lực, mà ở cái này mới trong thời không, hẳn luyện thành bá vương Chiến khí, trở thành đỉnh phong chiến thần, Chiến khí ly thể, có thể đem một tòa Thiên Nhân núi cao đánh nát, Cai Hạ chi vậy lúc, mặc dù bị Hàn Tín tuyệt đỉnh trận pháp, Trương Lương tuyệt đỉnh đạo thuật nhốt, vũ lực nhận hạn chế, y nguyên giết chết gần mười ngàn tinh nhuệ quân Hán, cuối cùng Chiến khí hao hết, tự vận chết .

Một thể lực nếu là võ sĩ (tinh binh) số lượng không đủ, lại không có Vũ Tôn trở lên cường lực tướng lĩnh, rất dễ dàng bị đối phương đè lên đánh .

Bất quá khuyết thiếu cường lực Vũ Tướng, chiến tranh cũng không nhất định liền sẽ thua, chỉ cần phe mình có cường lực văn nhân, phát động chiến thơ, chiến từ, hành khúc, chiến phú, hịch văn, vừa có thể hình thành dùng ngòi bút làm vũ khí chi khí tiêu diệt địch nhân, cũng có thể trong nháy mắt gia tăng phe mình tất cả tướng sĩ chiến lực, còn có thể suy yếu địch quân chiến lực, thậm chí có thể trong nháy mắt tan rã địch nhân ý chí chiến đấu, có chút thì từ tại tan rã địch nhân lòng quân hiệu quả có thể so với bốn bề thọ địch, tựa như Mã Siêu hiện tại ngâm tụng cái này thủ « bảy bước thơ » .

Cái thời không này văn sĩ đều tu luyện khí tài, dựa theo khí tài nhiều ít, chia làm văn sĩ, văn sư, văn tông, văn tôn, Văn Thánh, văn thần lục trọng cảnh, mỗi một trọng cảnh chia làm sơ kỳ, trung kỳ, hậu kỳ, thời đỉnh cao, văn sĩ khí tài như tơ, văn sư khí tài như châm, văn Tông tài khí như sương, văn tôn khí tài như mưa, Văn Thánh khí tài như thác nước, văn thần tài khí như biển .

So với Chiến khí, khí tài ứng dụng mặt cực lớn, bởi vì khí tài có thể cùng thiên địa vạn vật cộng minh, có cực mạnh tinh thần sức cuốn hút, không chỉ thể hiện tại thi từ ca phú, còn thể hiện tại cảm kỳ thư họa vũ đạo, bài binh bố trận, kinh thư sách luận, Âm Dương đạo thuật bên trên.

Hán cùng nhau Tiêu Hà đạt tới hậu kỳ Văn Thánh cảnh giới, khí tài như thác nước, bình thường ngâm tụng khuyên cày khuyên nông thơ ca, có thể làm cho tất cả dân chúng vui là quên mình phục vụ, cần cù chăm chỉ trồng trọt, không có câu oán hận nào, Lưu Bang đánh Hạng Vũ lúc nguồn mộ lính, cung ứng lương thực tất cả đều không lo; Hạng Vũ có lần lĩnh năm vạn đại quân đánh lên Lưu Bang hậu phương, Tiêu Hà một người làm quan, ngâm tụng Sở Từ, hiệu quả có thể so với bốn bề thọ địch, Hạng Vũ quân tâm đại bại, đành phải rút lui .

Hàn Tín tại thống ngự bộ đội, bài binh bố trận, chỉ huy chiến dịch thượng võ cùng có thiên phú, đạt tới hậu kỳ văn thần (binh tiên) chi cảnh, khí tài như biển, thống ngự binh mã càng nhiều càng tốt, ra lệnh một tiếng, mấy chục vạn nhân mã hẳn có thể điều khiển như cánh tay .

Mã Siêu ngâm tụng ra « bảy bước thơ », trên người dâng lên mờ mịt khí tài, khi hẳn đem cả bài thơ ngâm tụng xong, mờ mịt khí tài đột nhiên phồng lớn gấp năm lần, bao trùm toàn bộ sới Khương bộ phận, xanh thẳm bầu trời đột nhiên phiêu khởi lát phát mưa phùn, mưa rơi trong miệng, mặn mặn, loáng thoáng truyền đến kỳ dị tiếng khóc, vang vọng đất trời .

Mã Đại trợn mắt hốc mồm, sợ hãi than nói: "Kinh phong vũ! Khiếp quỷ thần! Huỳnh trưởng sở tác chính là truyền thể chi thơ!"

Chiến thi từ bản thân ẩn chứa lực lượng, có thể ở thời gian ngắn tăng cường khí tài, chiến thi từ chia làm ra huyện, đạt quận, minh châu, trấn quốc, truyền thể, ra huyện thơ có thể trưởng hai thành khí tài, đạt quận thơ trưởng bốn thành khí tài, minh châu thơ trưởng tám thành khí tài, trấn quốc thơ trưởng gấp hai khí tài, truyền thể thơ có thể trưởng gấp năm lần khí tài .

Tào Thực cái này thủ bảy bước thơ mặc dù cực kỳ rõ ràng dễ hiểu, đã có cảm thiên động địa chi lực, trở thành chiến trong thi từ có uy lực nhất truyền thể thơ, coi như những thứ này người Khương không biết chữ Hán, lại bởi vì cùng người Hán tạp cư trăm năm, đều có thể nghe hiểu được tiếng Hán, có thể cảm nhận được bài thơ này ý cảnh, đặc biệt khi bài thơ này là từ có hơn phân nửa người Khương huyết mạch Mã Siêu ngâm tụng, càng có thể đã động tinh thần của bọn hắn, đại bộ phận người Khương đều khóc, trong miệng yên lặng đọc lấy: "Nấu đậu đốt cành đậu, đậu tại trong nồi khóc, vốn là đồng căn sinh, cùng nhau sống chung!" Sĩ khí lập tức tan rã, nhao nhao buông binh khí xuống .

Mã Đại chú ý tới, Mã Siêu ngâm thơ lúc, khí tài hiện hình, giống như mưa phùn mờ mịt, không khỏi trừng lớn hai mắt: "Huỳnh trưởng, khí tài như mưa, chỉ có văn tôn mới có dạng này khí tài dị tượng, huỳnh trưởng, tuyệt đối không nghĩ tới, người chẳng những có sau Kỳ Vũ tông Chiến khí, còn có sơ kỳ văn tôn khí tài, đặc biệt hơn chính là, huỳnh trưởng hôm qua văn tài còn tại văn sĩ chi cảnh, hôm nay đã đạt tới văn tôn chi cảnh, một ngày liền vọt tam cảnh, để ngàn vạn văn nhân tất cả đều theo không kịp!"

Mã Siêu tuyệt đối không nghĩ tới, tại thể kỷ hai mươi mốt quân lữ lúc rảnh rỗi đọc thuộc lòng mấy trăm thủ thi từ cổ một ngày kia thể mà có thể cản dùng

đến, cái này mấy trăm thủ thơ Đường Tống từ thế mà có thể làm cho hán khí tài trong nhảy mắt theo văn sĩ biến thành văn tôn, xem ra cái thời không này cũng không phải là rất khó lẫn lộn a! (là thế kỷ hai mươi mốt mặc linh hồn của càn ngày tích chứa mấy trăm thủ thì từ cổ để hán theo văn sĩ biến thành văn tôn, mà không phải một bài bảy bước thơ để hán có như thế tiến bộ!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Thần Uy Thiên Tướng quân!

Đại bộ phận người Khương đều bị « bảy bước thơ » cảm nhiễm, mất đi đầu chí, chỉ có Bắc Cung bá thạch hơn hai trăm thân vệ là sống Khương, nghe không hiểu nhiều tiếng Hán, lại bị cừu hận tràn đầy đầu não, căn bản không có bị « bảy bước thơ » đã động.

Bọn hán nhìn đại bộ phận người Khương quân tâm dao động, lại không báo thù, đã không còn kịp rồi, vội vàng như ong vỡ tổ phóng tới Mã Siêu.

Linh hồn của thế kỷ hai mươi mốt cùng hai linh hồn của thế kỷ dung hợp về sau, Mã Siêu ngạc nhiên phát hiện, chiến lược không giảm ngược lại tăng.

Nguyên lai Chiến khí cùng linh hồn không liên quan, linh hồn mặc dù dung hợp hỗn tạp, Chiến khí y nguyên, một khi gặp địch, tự động kích phát.

Kinh lịch lần này điện giật, Mã Siêu kinh ngạc phát hiện, hán Chiến khí thế mà đột phá vào đỉnh phong Vô Tông cảnh giới, bắt đầu có chút cô đọng thành tia dấu hiệu, tiến thêm một bước, chính là Vũ Tôn.

Đối diện với mấy cái này chỉ có đỉnh phong võ sĩ cảnh giới người Khương thân vệ, Mã Siêu có được ưu thế áp đảo.

Hán một mình cười ngửa, đỉnh thương thúc ngựa, vừa đi vừa về trùng sát, một đầu thương múa bắt đầu, như cự mãng quần cây, chung quanh, che chở nhân mã, cứng rắn tiến cứng rắn lui, đầu thương khắp nơi, dính lấy sẽ chết, đụng liền vong, không lâu sau, hơn một trăm người Khương thân vệ tất cả đều chết bởi dưới ngựa.

Mã Đại thấy thế, dựa theo Mã Siêu trước đây phân phó, phân phó, tất cả quân Hán binh sĩ cùng kêu lên hô to: "Thần Uy Thiên Tướng quân gắm Mã Siêu! Thần Uy Thiên Tướng quân gắm Mã Siêu!"

Quân Hán tiếng rống rung trời, những người Khương đó nhận cảm nhiễm, cam tâm tình nguyện phụ họa theo đuôi: "Thần Uy Thiên Tướng quân gắm Mã Siêu!"

Mã Siêu làm như vậy, nhìn lên trên rất tận lực, lại là tất cả khai quốc quân chủ đều vui này không kia, một cái kẻ khai thác nhất định phải có danh tiếng, không có danh khí sẽ không có người tìm nơi nương tựa, thế lực liền phát triển không nổi, không có tên tuổi làm sao bây giờ, xoát a, tựa như trên taobao có chút chủ cửa hàng xoát tin dự!

Mà ở thời điểm này, danh khí có một cái khác tên, danh vọng!

Đếm kỷ cuối thời Đông Hán những cường giả kia, đều phớt qua danh vọng giá trị, Lưu Bị tự xưng Hán thất dòng họ, đào viên tam kết nghĩa, tham dự thảo phạt khải vàng, Tào Tháo ngũ sắc bông đánh chết đại hoạn quan thúc phụ, thảo phạt khải vàng, thảo phạt Đồng Trác lúc độc sắp xếp chúng nghị khải khải tiến quân, Tôn Kiên tự xưng Tôn Từ hậu nhân, thảo phạt khải vàng lúc một ngựa đi đầu, Đồng Trác lúc một mình phản chiến, những hành vi này đều có cố ý thành phần, đều vì bọn hán tích lũy cực lớn danh vọng, danh vọng phóng đại, tìm nơi nương tựa người liền ngày càng tăng nhiều.

Tam quốc mới đầu phát triển nhanh nhất cái tứ thế tam công kia Viên Thiệu, vốn là tiếp sanh con thứ, hàng bắt đầu tại Viên Thuật về sau, nhưng hán lợi dụng cảm trong lúc đó là mẹ giữ đạo hiếu cơ hội, mãnh liệt xoát danh vọng giá trị, lập tức liền vượt qua Viên Thuật.

Mã Siêu căn bản không biết, trong lịch sử hán là lúc nào bị người Khương tôn làm Thần Uy Thiên Tướng quân, cùng ngồi đợi danh khí đến một hai mươi năm sau đột nhiên lớn lên, không bằng trước tìm cơ sẽ đem mình lẫn lộn bắt đầu, xoát danh vọng giá trị phải nhờ vào lẫn lộn, Thần Uy Thiên Tướng quân cái danh hiệu này chắc hán có thể cực đại gia tăng Mã Siêu danh vọng!

Chỉ bất quá, Mã Siêu hiện tại chỉ có mười bốn tuổi, vũ lực còn xa không đến hán lịch sử tốt cùng nhất thời kì, chiến lược của hán bây giờ chỉ là đỉnh phong Vô Tông, cùng nghe đồn đã tiến giai sau Kỳ Vũ Thánh Lữ Bố kém sáu cái đẳng cấp, chênh lệch cách xa, hán đến khổ luyện!

Dù vậy, Mã Siêu cũng không ngại Lữ Bố, dù sao Lữ Bố còn không có bước vào Chiến khí ly thể võ Thần cảnh giới, hiện tại chỉ là Chiến khí thành Cương, hơn nữa Lữ Bố chỉ có văn sự khí tài, còn không có đạt được thần câu ngựa Xích Thổ, chỉ cần Mã Siêu có thể đang chiến đấu trước cho Lữ Bố mang đến suy yếu chiến lực chiến thơ, lại cho tự mình tiến tới cái tầng cường chiến lực chiến thơ, coi như đánh không lại, cũng có thể toàn thân trở ra.

Trong lịch sử, Mã Siêu lại tại Tây Lương ở hai mươi năm, đến rồi ba mươi lăm tuổi, chiến lược mới tiến giai bên trong Kỳ Vũ Thánh, mới ra Tây Lương cùng Hứa Chử, Trương Phi đối chiến, hiện tại cái này mới Mã Siêu đọc thuộc lòng lịch sử, hết sức rõ ràng, chờ đến hai mươi năm sau, Tào Tháo nhất thống phương bắc, Tây Lương nhân khẩu thừa thớt thổ địa cần cỗi, hán Mã Siêu như thế nào cùng mưu sĩ như mây mảnh tướng như mưa Tào Tháo đấu, nếu muốn ở cuối thời Đông Hán loạn thế kiếm ra một cái trò, liền không thể uốn tại Tây Lương, nhất định phải thừa dịp hiện tại Đổng Trác vào kinh thành cơ hội thắng tiến Quan Trung, coi như hiện tại chiến lược xa xa không đến trạng thái đỉnh phong, cũng phải xông vào một phen!

Đây là cơ hội duy nhất của hán, nhất định phải bắt lấy!

Mã Siêu ngẩng đầu đứng ở lập tức, đợi mọi người tiếng rống lắng lại về sau, hán xông người Khương mỉm cười: "Các người nguyện hàng hay không?"

Đại bộ phận người Khương lập tức từ trên ngựa lăn xuống, quỳ rạp trên đất: "Chúng ta nguyện hàng!"

Có chút người Khương không có lập tức từ lập tức đến ngay, bọn hán thần sắc đều có chút do dự.

Mã Siêu lạnh lùng nhìn lấy những do dự đó người Khương, đem trường thương siết thật chặt trong tay, cao giọng quát: "Các người không muốn quy hàng?"

Một người cầm đầu do dự hỏi: "Thiếu tướng quân, chúng ta cũng không phải là không muốn quy hàng, chỉ là lo lắng lệnh tôn sẽ như ngày xưa Lương Châu Thứ Sử cảnh bị, trước đem chúng ta dụ hàng, lại đem chúng ta lừa giết!"

Mã Siêu giận tím mặt, rống to: "Các người sao dám lấy bụng tiểu nhân đo lòng quân tử! Phụ thân ta thân có người Khương huyết mạch, đối với người Khương rộng nhất dạ, từ trước tới giờ không làm sát kẻ vô tội, mà ta Mã Siêu ở đây thế, Hán Khương một nhà, như giết hoàn toàn không có cô người Khương, ta Mã Siêu nguyện lấy mệnh tương đề!"

Người kia đầu tiên là hạ thấp người thi lễ lấy đó áy náy, lại hỏi: "Không biết thiếu tướng quân ngài đem như thế nào an trí chúng ta?"

Mã Siêu lớn tiếng nói ra: "Chọn thông hiểu chữ Hán người, dùng mảnh người nhập ta doanh, trở về còn lại cô tang thành đồn điền, mỗi người hai mươi mẫu ruộng tốt, quan phủ cung cấp hạt giống, trâu cày, vền vền thu bốn thành thuế phú, còn lại án giá thị trường thu mua, nếu có không muốn đồn điền người, cũng có thể tiếp tục chăn thả, nhưng nhất định phải tiếp nhận quan phủ biên chế!"

Người kia hỏi: "Thiếu tướng quân chi đồn điền sách, phải chăng bắt chức Tây Hán Triệu mao xưng quốc tướng quân?"

Tây Hán hậu kỳ, Hán triều chủ yếu địch nhân dần dần từ Mạc Bắc người Hung Nô chuyển thành Hà Tây người Khương, người Khương đã tâm bưng bưng, ý đồ lấy Hung Nô mà thay vào, bọn hán bất hạnh địa gặp Triệu mao xưng quốc, Triệu mao xưng quốc ba lấy Khương tộc, quân Hán đại hoạch toàn thắng, bảo đảm hành lang Hà Tây an toàn, làm Tây Vực cùng Trung Hoa hợp thành một thể, về sau hán đưa ra đồn Điền Thập hai sách, chỉ dùng một vạn đồn điền bộ binh liền làm ra mấy vạn kỵ binh không thể đạt tới tác dụng.

Triệu mao xưng nước đồn điền, thế nhưng là sớm Tào A Man hơn hai trăm năm a.

Hồn xuyên cuối thời Đông Hán, Mã Siêu sẽ tiếp tục Triệu mao xưng quốc nói lên đồn điền chính sách, không chỉ là vì giải quyết quân lương vấn đề, còn có thể xem như chiến lược lý niệm đến chấp hành, mở kênh khẩn ruộng, bắc cầu sửa đường, hướng người Khương chuyển vận Trung Nguyên tiến tiến văn hóa, hướng người Khương tuyên dương đại hán Uy Đức, khiến cho sinh ra kính phục tâm lý.

Mã Siêu gật gật đầu: "Đúng vậy!"

Trên mặt người kia bộc lộ vẻ mặt ngưng trọng, nhìn lướt qua người Khương trong đội ngũ những khóc sụt mướt đó người Hán, hỏi: "Thiếu tướng quân, như thế nào an trí Hán nô?"

Mã Siêu cả giận nói: "Hán Khương một nhà, người Hán không lấy người Khương làm nô, người Khương nào dám lấy người Hán làm nô, lần này quan phủ lấy giá thị trường chuộc về những thứ này người Hán, sau đó các người nếu như còn dám cướp bóc người Hán làm nô, chính là không tuân theo Hán Khương một nhà sự đại nghĩa, bất luận quân Hán hoặc là Khương quân đều có thể giết chết!"

Người kia tâm phục khẩu phục, lĩnh những người khác còn an xuống ngựa, cúi người hạ bái: "Nguyện hàng thiếu tướng quân!"

Mã Siêu lập tức họp nhất đám này người Khương, hơn ba ngàn kỵ, hán chỉ thu hơn ba trăm gia nhập đội ngũ của hán, sau đó dẫn người Khương còn lại, đi qua bốn ngày bốn ba, trở lại cô tang thành.

Lúc này cô tang thành đã bị Hán Toại mười vạn đại quân bao bọc vây quanh, may mắn được Hán Toại chủ lực tại thành nam, Mã Siêu Mã Đại tại thành bắc giết ra một đường máu, mang bản bộ nhân mã cùng ba ngàn người Khương tiến vào cô tang thành.

Chương 4: Người rơm mượn tên!

Mã Siêu tại đầu tường nhìn thấy phụ thân Mã Đằng, Mã Đằng dằng dặc cùng lịch sử ghi chép, chiều cao tám thước có thừa, thể phách hùng vĩ, mặt mũi hùng dũng, nói một cách khác, dáng người hùng tráng khôi ngô, ngũ quan dung mạo rất bá khí, rất không giống bình thường, nhìn lên trên có chút giống Hứa Chử ba ba, không quá giống Mã Siêu ba ba.

Cái này dĩ nhiên không phải đột biến gen, mà là bởi vì, Mã Siêu dằng dặc càng giống mẫu thân hẳn.

Mẫu thân của Mã Siêu lúc còn trẻ là Khương tộc đệ nhất mỹ nữ, truyền thuyết Kim Thành thế gia danh sĩ Hàn Ước (về sau đổi tên Hàn Toại) từng điên cuồng theo đuổi qua, lại bị nàng hung hăng cự tuyệt, cuối cùng theo Mã Đằng.

Làm Mã Siêu biết điểm ấy chuyện cũ năm xưa, liền có chút minh bạch, vì cái gì Hàn Toại trong lịch sử luôn ưa thích âm Mã Đằng, bởi vì Hàn Toại nuốt không trôi khẩu khí kia a, phải biết, mười lăm năm trước, Mã Đằng chỉ là một đồn cùi tiều phu!

Mã Siêu tổ tiên đã từng rộng rãi qua, tiên tổ là Đông Hán khai quốc công thần Phục Ba tướng quân Mã Viện, da ngựa bọc thây chính là lão nhân gia ông ta nói, Mã Viện nữ nhi là Hán Minh Đế Hoàng Hậu, hẳn từ tôn ngra dung là đại kinh học gia, có hai cái đệ tử Trịnh Huyền, Lô Thực, ngra dung tộc tôn ngra ngày đề cũng là đại kinh học gia, từng làm qua Thái úy, gia tộc như vậy bối cảnh, đề một đời kia Mã Siêu rất tự hào nói với Trương Phi: "Nhà ta mấy đời nối tiếp nhau công hầu, há biết thôn dã thất phu?"

Đáng tiếc là, Mã Siêu cái này một chi chi là vịn gió Mã gia chi thứ, Mã Siêu tổ phụ từng nhận chức thiên thủy quận lan làm huyện úy, về sau mất chức, lưu cư Lũng Tây, cưới Khương nữ nhân làm vợ, sinh hạ Mã Đằng, Mã Đằng lúc còn trẻ so bán giày cỏ Lưu Bị còn nghèo, thường xuyên từ rở trên núi chặt cây vật liệu gỗ, lưng đến trong thành bán, cứ như vậy một cái tiều phu, nếu không phải sinh gặp loạn thế, khả năng cả một đời đều là lên núi đốn củi mệnh.

Mã Siêu thật bội phục mẫu thân ánh mắt, tại phụ thân còn là một tiều phu thời điểm, thì nhìn ra phụ thân cuối cùng không phải vật trong ao.

Hán Linh Đế Trung Bình năm đầu tháng mười một, người Hồ Bắc Cung Bá Ngọc khởi binh phản Hán, bức hiếp Lương Châu Đốc Quân tòng sự bên cạnh đồng ý cùng Hàn Ước nhập bọn, sau đó bên cạnh đồng ý đổi tên là bên cạnh chương, Hàn Ước đổi tên là Hàn Toại. [77nt. CO M Thiên Thiên tiểu thuyết] Hàn Toại gia hóa này một khi từ tặc, so tặc còn đen hơn, giết bên cạnh chương, Bắc Cung Bá Ngọc, ủng binh hơn mười vạn. Lương Châu Thứ Sử cảnh bi thu thập lực quân dừng sĩ thảo phạt Hàn Toại. Mã Đằng cơ hội tới, hẳn ứng chính nhập ngũ, được bổ nhiệm làm quân tòng sự, sau chinh chiến có công, đề thăng làm quân Tư Mã.

Cảnh bi tâm thường vô vi mà lại uy tín gian xảo quan lại trình cầu, Mã Đằng hiền lương khoan hậu, cùng trình cầu không hợp. Hàn Toại dụng kế làm Thái Thú Lý Tương Như phản loạn, phản quân trước hết giết trình cầu, lại giết cảnh bi. Mã Đằng không thể thừa nhận binh bại, cấp trên bị phản quân giết chết chịu tội, đành phải lĩnh bản bộ nhân mã tìm nơi nương tựa ngày xưa tình địch Hàn Toại, còn cùng Hàn Toại kết làm huynh đệ khác họ.

Hàn Toại, Mã Đằng bọn người đề cử vương quốc làm chủ soái, lĩnh mấy chục vạn binh mã tiến công tam phủ. Hán Linh Đế phái Hoàng Phủ Tung đốc Đồng Trác đem hai vạn người đại phá vương quốc. Sau đó Hàn Toại, Mã Đằng phế bỏ vương quốc, bắt cóc Lương Châu danh sĩ Diêm trung làm khôi lỗi. Không lâu Diêm trung bệnh chết, phản quân rần mất đầu. Đúng lúc gặp lúc này, Hán Linh Đế băng hà, Hoàng Phủ Tung, Đồng Trác bãi binh, Hàn Toại muốn chiếm đoạt Mã Đằng nhân mã, Mã Đằng không phục, thu nạp không ít phản quân, cùng Hàn Toại địa vị ngang nhau.

Hán sau khi Linh Đế chết, đại tướng quân Hà Tiến cùng hoạn quan tranh đấu, bắt lực Tịnh Biên, chiêu an Hàn Toại, Mã Đằng, phong Hàn Toại là kim thành quận Thái Thú, phong Mã Đằng là Võ Uy quận Thái Thú, phản quân thay hình đổi dạng trở thành quân Hán, bắt quá Hà Tiến nghe theo Viên Thiệu đề nghị, dùng trấn tây tướng quân quan hàm dẫn dụ Mã Đằng, Hàn Toại tự giết lẫn nhau.

Tâm kế của Hàn Toại thâm bất khả trắc, có thể so với Cửu Khúc Hoàng Hà, lại là thiết Khương minh minh chủ, cùng đại bộ phận người Khương bộ lạc quan hệ vô cùng tốt, Mã Đằng mặc dù đối xử mọi người khoan hậu, tại Khương Hồ bên trong cũng rất có uy vọng, tiếc rằng tâm cơ không sâu, khởi binh lại trễ, thể lực kém xa Hàn Toại, một mực bị Hàn Toại đề lên đánh, nếu như không phải Mã Siêu thoát thai hoán cốt, khả năng Mã Đằng cả đời này đều muốn sống ở Hàn Toại trong bóng tối.

Lần này, Hàn Toại sai sứ sói Khương bộ lạc xâm lấn Võ Uy quận, cướp bóc Hán dân, Mã Đằng muốn thống lĩnh đại quân phòng ngự Hàn Toại tiến công, dưới trướng tướng lĩnh thiếu thốn, đành phải phái vừa mới tuổi tròn con trai của mười bốn tuổi Mã Siêu cùng năm gần mười ba tuổi chất tử Mã Đại lĩnh binh truy kích sói Khương bộ lạc.

Mã Siêu, Mã Đại bình định sói Khương bộ lạc cô tang thành lúc, Hàn Toại đã tập hợp Khương Hồ bộ lạc, tập hợp mười vạn đại quân, vây công cô tang thành.

Lúc này Mã Đằng dưới trướng nhân mã không đủ hai vạn người, hơn phân nửa mạng thương, mỗi một không chịu nổi, lương thảo, binh khí đều cực kỳ thiếu thốn, càng nghiêm nghị là, đi qua hơn mười ngày thủ thành chiến, mũi tên tiêu hao hầu như không còn, còn lại mũi tên không đủ một vạn.

Trong lịch sử, nếu không phải Đồng Trác không muốn để cho Hàn Toại một nhà độc đại, từ đó điều đình, để Mã Đằng đạt được thờ đốc cơ hội, không chừng lúc này liền bị Hàn Toại diệt.

Mã Đằng toàn thân mặc giáp trụ, một mặt mỗi mặt, đứng ở cô tang đầu tường, nhìn qua dưới thành ô ép một chút thiết Khương minh quân, thờ dài một tiếng: "Không nghĩ tới, Hàn Toại thất phu vậy mà lung lạc đến như vậy nhiều người Khương, lần này cha con chúng ta tính mệnh hư hĩ . . ."

Mã Siêu cắt ngang Mã Đằng thờ dài, lớn tiếng nói ra: "Phụ thân, hải nhi đã thấy rõ Hàn Toại lão tặc hư thực, là có thể đại phá Hàn Toại lão tặc!"

Mã Đằng nhìn Mã Siêu một chút: "Siêu nhi, chớ nói chuyện cười, quân ta tướng sĩ đã hao tổn ba bốn ngàn, còn lại hơn một vạn người mỗi mặt không chịu nổi, Hàn Toại còn có bảy, tám vạn nhân mã, địch nhiều ta ít, lại quân ta mũi tên không đủ vạn con, thậm chí như vậy, chớ nói phá địch, tàn thủ chỉ sợ đều là vọng tưởng ."

Mã Siêu lắc đầu: "Phụ thân, hải nhi quan sát một chút, phát hiện Hàn Toại trong quân rất ít văn nhân, chỉ có Hàn Toại, thành công lạng Anh người có được văn sư khí tài, còn lại tướng sĩ lại không có một cái nào văn sư trở lên văn nhân, hải nhi hiện tại có sơ kỳ văn tôn khí tài, đến lúc đó làm một bài chiến thư . . ."

Mã Đằng nghe không nổi nữa, lập tức cắt ngang Mã Siêu mà nói: "Siêu nhi, ngươi có sơ kỳ văn tôn khí tài ? Ngươi sẽ làm chiến thư ? Không nên gạt vi phụ , ngươi từ nhỏ chán ghét đọc sách, ngoại trừ binh pháp chiến sách hơi tinh thông một điểm, Kinh Thi ngươi cũng không biết lung, ngươi còn nói những thứ này!"

Mã Đại ở một bên cười nói: "Bá phụ, ngài là không biết . . ." Hắn đem vài ngày trước phát sinh sự tình nói một lần .

Mã Đằng kinh ngạc nhìn lấy Mã Siêu: "Siêu nhi, lại có việc này, nếu là thật, vậy thì thật là Thiên Hữu ta Mã gia!"

Mã Siêu cười gât gât đầu: "Là thật! Ta cũng không biết rốt cuộc chuyện gì đã xảy ra, trong đầu bỗng nhiên liền có thêm thật nhiều đồ vật, cũng sẽ làm thư!"

Mã Đằng cười khổ nói: "Siêu nhi, coi như ngươi hội làm thư, tiếc rằng địch nhiều ta ít, mũi tên lại thiếu, không bột đổ gột nên hồ a!"

Mã Siêu cúi đầu suy nghĩ một chút, cười nói: "Hải nhi có một kế, sáng sớm ngày mai liền có thể để cho ta quân nhiều mười vạn mũi tên!"

Mã Đằng nửa tin nửa ngờ: "Siêu nhi, kế hoạch thế nào ?"

Mã Siêu nói ra kế sách, Mã Đằng hai mắt tỏa sáng, vỗ tay cười to: "Đẹp thay, đẹp thay, lần này cần phải tức chết Hàn Toại thất phu!"

Màn đêm buông xuống ánh trăng âm đạm, tinh quang không rõ .

Vào lúc canh ba, Vũ Uy đầu tường đen tối một mảnh, loáng thoáng có mấy ngàn cái ăn mặc chiến bào màu đen binh sĩ, dọc theo dây thừng, bò xuống tường tối.

Hàn Toại dưới trường binh sĩ thấy cảnh này, tranh thủ thời gian báo cáo nhanh cho Hàn Toại .

Hàn Toại cười to: "Mã Đằng thất phu thủ thành vô phương, liền muốn muốn dạ tập! Ngạn rõ, ngươi nhanh mang một vạn nhân mã, đối với đầu tường bắn tên, không thể thả một binh một tốt tới gần quân ta đại doanh!"

Ngạn rõ là Hàn Toại dưới trường mãnh tướng Diêm Hành tự, hắn mới vừa đầy hai mươi tuổi, liền có được bên trong Kỳ Vũ tôn thực lực, tại Hàn Toại trong quân thuộc về đệ nhất cao thủ, vừa mới gia nhập Hàn Toại phản quân, liền được Hàn Toại trọng dụng .

Diêm Hành lĩnh một vạn nhân mã, cấp tốc đi vào Vũ Uy dưới thành, nhắm ngay đầu tường, không ngừng bắn tên .

Vạn tên cùng bắn, tiễn bay như hoàng, không ngừng mà bắn tại leo lên mà đến Mã gia binh sĩ trên người, đầu tường không ngừng truyền đến tiếng kêu thảm thiết, những bị đó bắn thành con nhím Mã gia quân tướng sĩ bị đầu tường binh lính dùng dây thừng kéo lên trên, nhưng sau đó Mã gia quân tướng sĩ còn không sợ tử vong, kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, dọc theo dây thừng, bò xuống tường đến, cứ như vậy đi tới đi lui, từ trước tới giờ không gián đoạn .

Diêm Hành rất buồn bực: "Mã Đằng dạ tập đã bị quân ta nhìn thấu, vì sao còn không ngừng dùng, còn muốn phái người chịu chết ?"

Diêm Hành hữu dũng vô mưu, đoán không ra Mã Đằng đang giở trò quỷ gì, phái người đến hỏi Hàn Toại, Hàn Toại cũng không rõ ràng cho lắm, hắn còn không biết Mã gia quân hiện tại thiếu mũi tên tình huống, lý do an toàn, mệnh Diêm Hành tiếp tục càn không ngừng bắn tên .

Chiến sự tiếp tục đến sắc trời trắng bạch, Diêm Hành cái này mới thấy được rõ ràng, tường thành trên giây thừng treo không phải người sống, mà là ăn mặc Mã gia quân chiến bào người rơm!

Chương 5: Minh châu chiến thơ

Mặt của Diêm Hành đều tái rồi, hần hoàn toàn hiểu, tối hôm qua trên sợi dây đều là người rom, phía trên có sĩ tốt lôi kéo dây thừng, không ngừng hướng xuống thả, làm ra một bộ leo trèo xuống giả tượng, làm người rom trên người cầm dây tiến, phía trên sĩ tốt liền lôi kéo dây thừng, đem người rom kéo lên trên, tiếp tục thay mới người rom xuống dưới hấp dẫn mũi tên, những tiếng kêu thảm thiết đó thì là dây kéo tác binh lính giả vờ, bởi vì ánh trăng âm đạm tình quang không rõ, lại cách xa, Diêm Hành căn bản thấy không rõ lắm Vũ Uy đầu tường tình huống, lúc này mới trùng mà tính toán.

Diêm Hành tức giận đến nổi trợn mắt, hận không thể lập tức công phá cô tang thành, giết Mã Đằng.

Vũ Uy đầu tường, Mã gia quân sĩ tốt vô cùng cao hứng địa kéo người rom, mấy ngàn cái người rom trên người, tất cả đều lít nha lít nhít cầm dây tiến, nhiều nhất có hai ba mươi nhánh, ít nhất cũng có bảy tám nhánh, mấy ngàn cái người rom, thế mà không duyên cớ được mấy trăm ngàn mũi tên!

Mã Siêu đứng ở đầu tường, cười ha ha: "Tạ Diêm tướng quân đưa tiễn!"

Mã gia sĩ tốt cùng kêu lên hô to: "Tạ Diêm tướng quân đưa tiễn!"

Diêm Hành tức giận đến thổ huyết, rất mâu thuẫn ngựa, trở mặt kêu to: "Mã Siêu tiểu tặc, dám hạ đến cùng ta nhất quyết sinh tử?"

Mã Siêu nhìn xuống Diêm Hành, âm thầm phỏng đoán, hần nhớ mang máng, « Nguy hơi » ghi chép, Hàn Toại cùng Mã Đằng phát sinh xung đột lúc, Diêm Hành cùng Mã Siêu đơn đấu, Diêm Hành đã từng ý đồ dùng mâu đâm Mã Siêu, mâu bẻ gãy, tiếp lấy Diêm Hành dùng mâu gãy đập nện Mã Siêu cổ, cơ hồ giết chết Mã Siêu.

Mã Siêu lúc đầu hoài nghi « Nguy hơi » ghi chép có sai, dù sao hần Mã Siêu trong lịch sử là Lữ Bố về sau nhất đẳng mãnh tướng, cùng Trương Phi, Hứa Chử khó phân cao thấp, Diêm Hành cái này không có danh tiếng gì gia hỏa còn có thể làm gì được hần, nhưng hần hiện tại thấy được rõ ràng, Diêm Hành Chiến khí cô động như châm, chỉ ít có bên trong Kỳ Vũ tôn chiến lược, mà hần Mã Siêu hiện tại chỉ có mười bốn tuổi, khí lực còn không có đường thành, chiến lược chỉ là đỉnh phong Võ Tông, cùng Diêm Hành có hai cái tầng thứ chênh lệch, như thế khác xa chênh lệch dưới, coi như sẽ không bị Diêm Hành miểu sát, đoán chừng cũng chống đỡ không có bao nhiêu hiệp.

Mã Siêu lúc đầu có thể cự tuyệt chiến đấu, tức rằng hần đã bắt đầu lẫn lộn "Thần Uy Thiên Tướng quân" danh vọng, nếu là phòng thủ mà không chiến làm rùa đen rút đầu, sẽ bị người trong thiên hạ chế nhạo, lúc đầu hần muốn dùng chiến thi tử đối phó Diêm Hành, trong lúc nhất thời vẫn còn không nghĩ tới nên dùng cái kia trận đầu thơ đến suy yếu Diêm Hành chiến lược, cái này nên làm thế nào cho phải?

Mã Siêu cúi đầu suy nghĩ một chút, bỗng nhiên động linh cơ một cái, xông Diêm Hành la lớn: "Diêm Hành thất phu, muốn tìm tiểu gia chịu chết rất nhiều người, đều ở đứng xếp hàng đầu, người tốt nhất địa sắp xếp, tuyệt đối đừng chen ngang a, ách, tiểu gia có chuyện quan trọng cùng người gia chủ Hàn Toại thương lượng, người để hần nhanh chóng phụ cận!"

Diêm Hành ngậm bực, Mã Siêu tiểu tử này miệng quá xấu rồi, hần cao giọng quát: "Chủ công nhà ta muốn nghị sự, cũng là cùng người phụ thân Mã Đằng, còn chưa tới phiên người cái này nhũ xú vị can đích tiểu nhân!"

Mã Đằng ở một bên thấp giọng hỏi: "Siêu nhi, người đây là làm gì?"

Mã Siêu thấp giọng nói tính toán của mình, Mã Đằng cười to, xông Diêm Hành la lớn: "Gọi Hàn Toại thất phu phụ cận, Mã mỗ có chuyện quan trọng thương lượng!"

Diêm Hành phái người đi mời Hàn Toại, Hàn Toại coi là Mã Đằng chịu không được, muốn thả vứt bỏ trấn tây tướng quân quan hàm, phải thuộc về hàng vôi vàng dẫn dưới tướng đại bộ phận tướng lĩnh và các Khương Hồ bộ lạc thủ lĩnh, tại mấy ngàn tinh kỵ bảo vệ dưới, đi vào cô tang dưới thành.

Hàn Toại mặt trắng Như Ngọc, khuôn mặt gầy gò, dưới hàm râu dài, chột nhìn như cái đục đủ thứ thi thư danh sĩ, căn bản không giống dẫn mấy trăm ngàn phản quân tạo phản phản tặc đầu lĩnh, trên thực tế, Hàn Toại vốn chính là một cái danh sĩ.

Hàn Toại bản danh Hàn Ước, là Lương Châu Kim Thành quận thế gia Hàn gia gia chủ, từng đảm nhiệm qua Lương Châu tông sự, Trung Bình năm đầu, hần tiến về kinh sư Lạc Dương làm công vụ, đại tướng quân Hà Tiến đã nghe danh từ lâu, đặc biệt cùng hần gặp nhau, Hàn Ước thuyết phục Hà Tiến tru diệt hoạn quan, Hà Tiến không có nghe từ, Hàn Ước thế là thỉnh cầu trả lại Lương Châu, trở lại Lương Châu, giống như đương nhiệm Lương Châu Đốc Quân tông sự bên cạnh đồng ý cùng một chỗ, bị người Khương Bắc Cung Bá Ngọc cướp làm con tin, về sau bị bức hiếp nhập bọn, đổi tên Hàn Toại, tự văn ước, gia hỏa này một khi vào rừng làm cướp, liền làm tâm trọng thêm, giết Bắc Cung Bá Ngọc, tự thành phản quân thủ lĩnh.

Mã Đằng dựa theo Mã Siêu yêu cầu, hung hăng cùng Hàn Toại hàn huyên nói vậy: "Văn ước huynh, tẩu tử được chứ?"

Hàn Toại không rõ Mã Đằng ý tứ, hần ân cần thăm hỏi vợ ta làm gì, chẳng lẽ hần có nhớ thương qua?

Hàn Toại khê chau mày, hướng về phía đầu tường la lớn: "Mã Thợ Thành! Đừng muốn nhiều lời, người nhưng nguyện đem trấn tây chức tướng quân nhường cho?"

Mã Đằng dựa theo Mã Siêu phân phó, ha ha cười nói: "Có gì không thể, chỉ là nhường cho đối với Mã mỗ có gì chỗ tốt?"

Hàn Toại lớn tiếng nói: "Nếu không nhường cho, chờ ta công phá cô tang thành, chính là các người Mã gia tận thế! Nếu như nhường cho, lại chịu đòn nhận tội, quy thuận với ta, ta đáng tiếc tại ngày xưa tình huynh đệ, còn để người làm cái này Vũ Uy Thái Thú!"

Mã Đằng giận tím mặt nói: "Hàn văn ước, ngày xưa người mấy trăm ngàn đại quân ngay cả một nho nhỏ Trần Thương thành đều công không được, bây giờ còn vọng tưởng đánh hạ cô của ta tang thành, hừ, chờ người đánh hạ đến rồi nói sau!"

Hàn Toại sầm mặt lại, nghĩ đến dưới trướng nhân mã hơn phân nửa đều là Khương Hồ bộ lạc, quen cưỡi ngựa đã chiến, không tập công thành, những ngày này công thành đã hao tổn hơn một vạn người, không có rõ ràng chiến quả, lại đánh như vậy xuống dưới, sợ rằng phải hao tổn ba, bốn vạn người, mới có thể đánh hạ cô tang thành, sợ là những bộ lạc đó thủ lĩnh căn bản chịu không được lớn như vậy chiến tổn.

Nghĩ tới đây, hần lộn vào râu ria, gạt ra vẻ mặt tươi cười: "Thọ thành, người ta huynh đệ một trận, ta cũng không nỡ tâm nhìn người rơi vào thành sườn núi kết cục của bị bắt, người xem dạng này vừa vặn rất tốt, ta . . ."

Đúng lúc này, Hàn Toại quân sư thành công anh thấp giọng nói ra: "Chúa công, nội thành có mũi tên nhắm ngay chúng ta, nơi đây sợ không an toàn!"

Thành công anh ngoại trừ là Hàn Toại quân sư, vẫn là một cái Thần Tiễn Thủ, tiễn pháp thuộc về Tây Lương thứ nhất, hần có thể bèn nhảy cảm thấy cô tang nội thành ước chừng có một ngàn cung tiễn thủ đang giương cung lắp tên nhắm đúng bọn họ.

Hàn Toại xem thường: "Chúng ta lúc này đang cung tiễn tầm bắn bên ngoài, đừng nói là bình thường cung tiễn thủ, chính là như người vậy thân xạ thủ đứng ở đầu tường, mũi tên cũng bắn không đến chúng ta nơi này, không sao cả!"

Hàn Toại vừa dứt lời, liền nghe được một âm thanh trong trẻo tại cô tang đầu tường vang lên: "Lâm tới thảo bệnh kinh phong, tướng quân đêm dẫn cung. Vừa sáng tìm Bạch Vũ, không có ở thạch lăng bên trong."

Một đạo mờ mịt khí tài như lát phát mưa phùn, từ trên người Mã Siêu toát ra, trong nháy mắt tốc độ tăng gần gấp đôi, đem trên đầu thành ngàn cung tiễn thủ bao phủ trong đó, cung tiễn thủ trên người cùng trên tay cung tiễn lập tức phát ra bạch quang nhàn nhạt.

Những cung tiễn thủ này đều ngắn ra, tại Tây Lương sống hơn nửa đời người, lần đầu gặp được dạng này thịnh cảnh.

Mã Đằng cuồng hi: "Cứ thế cái gì, tranh thủ thời gian bắn cung bắn tên a!"

Tất cả cung thủ như ở trong mộng mới tỉnh, lập tức giương cung bắn tên, tiễn như châu châu, hướng Hàn quân trút xuống.

Thành công anh sắc mặt đại biến: "Rút lui! Mau bỏ đi!"

Hàn Toại sầm mặt lại, quát hỏi: "Vì sao muốn rút lui?"

"Bài thơ này nói là thần tiễn Lý Quảng," thành công anh cười khổ nói: "Nghĩ không ra Mã Siêu tiểu nhi lại có văn tôn khí tài, có thể làm ra dạng này thơ, này thơ ít nhất là minh châu thơ, này thơ vừa ra, có thể làm cho một ngàn cung tiễn thủ tạm thời có được thần tiễn Lý Quảng chiến lực, cung tiễn tầm bắn sợ chỉ ít tăng trường tám thành, kinh lực cũng tăng trường tám thành!"

Hàn Toại bừng tỉnh đại ngộ, hạ lệnh rút lui, cũng đã hơi chậm một chút.

Chỉ thấy đầu tường bay tới hơn ngàn mũi tên, những thứ này mũi tên tản ra hào quang, tầm bắn tăng lần, kinh lực tăng lần, như thác nước, trút xuống đến Hàn Toại cái này mấy ngàn nhân mã trên người, bắn ra Hàn Toại quân người ngã ngựa đổ.

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Trấn quốc chiến thơ đại phá Hàn Toại!

Hàn Toại hiện tại có tám vạn nhân mã, đem cô tang thành bao bọc vây quanh, nhưng Nam Thành trước cửa chật hẹp, phía trước chỉ dung hạ hơn bốn ngàn người, mà ở cái này hơn bốn ngàn người bên trong, có tương đương một phần là Hàn Toại trong quân tướng lĩnh và Khương Hồ bộ lạc thủ lĩnh.

Nói cách khác, Hàn Toại quân chỉ huy trung tâm liền bại lộ tại Mã gia quân cung tiễn thủ tầm bắn phía dưới.

Hàn Toại nhìn trong lúc nhất thời trốn không thoát cung tiễn tầm bắn, vội vàng tỏ chức dưới trướng nhân mã dụng binh khí, tằm chắn đón đỡ .

Cái này hơn bốn nghìn tướng sĩ phần lớn là cùng Hoàng Phủ Tung, Đồng Trác ác chiến nhiều năm lão binh, kinh nghiệm chiến đấu mười phần phong phú, rất nhanh liền trấn định lại, dụng binh khí, tằm chắn đón đỡ, Mã Siêu dưới trướng một ngàn cung tiễn thủ hai vòng bắn chụm, chỉ bắn chết năm sáu trăm người .

Mã Đằng cười khổ nói: "Siêu nhi có sơ kỳ văn tôn khí tài, thơ ít nhất là minh châu thơ, khí tài trướng tám thành, như gặp quan quân, có thể đem bắn giết hơn phân nửa, tiếc rằng Hàn Toại trong quân đều là kỵ ** trạm lão tốt . . "

Mã Siêu cười nhạt một tiếng, hần lại ngâm vịnh mặt khác một bài tái ngoại chiến thơ: "Giương cung làm kéo mạnh, dùng tên làm dùng dài. Bắt người trước hết phải bắt ngựa, bắt giặc trước bắt vua . "

Đỗ Phủ bài thơ này là trấn quốc thơ, Mã Siêu mờ mịt khí tài lần nữa bốc lên, tăng phúc gấp hai, như lát phát mưa phùn, bao phủ tại một ngàn cung tiễn thủ trên người, cung tiễn thủ trên người cùng cung tên trong tay lần nữa nổi lên nhân nhạ bạch quang .

Đã trải qua vừa rồi một màn kia, những cung tiễn thủ này không chần chờ nữa, từ Mã Siêu khí tài thúc đẩy, cung kéo đến nhất tròn đầy nhất, mũi tên mang theo chói tai tiếng xé gió, bắn về phía Hàn Toại trong quân trướng lĩnh cùng Khương Hồ bộ lạc thủ lĩnh tọa kỵ .

Coi như những người này kỵ ** trạm, có thể dụng binh khí, tằm chắn che chở bản thân, lại như thế nào có thể bảo vệ dưới người tọa kỵ .

Rất nhiều ngựa hoặc là đầu bị một tiễn xuyên qua, hoặc là tiền thân đuôi ngựa bị mũi tên bắn trúng, cùng kêu lên gào thét, âm vang ngã xuống đất , liên đới vào phía trên kỵ sĩ ngã xuống ngựa, bọn hần thân mạng áo giáp, một khi rơi xuống đất, thời gian ngắn rất khó bò lên .

Trong nháy mắt, Hàn Toại quân người ngã ngựa đổ, chặt vật không chịu nổi .

Đúng lúc này, cửa thành mở ra, Mã Đằng suất bốn ngàn kỵ binh tinh nhuệ, đuổi giết Hàn Toại .

Hàn Toại tọa kỵ mặc giáp trụ vào ngựa khải, chưa bị thương tổn, hần tại thành công anh đám người bảo vệ dưới, một mực hướng đại doanh chạy tới . Những người khác thì không có vận tốt như vậy, bị Mã gia kỵ binh chém giết hơn phân nửa .

Hơn bốn ngàn người chỉ chạy về bảy, tám trăm người, Mã Đằng còn muốn truy sát, đã thấy Diêm Hành lĩnh một vạn tinh kỵ đi lên tiếp ứng, liền kịp thời đánh chuông thu binh .

Hàn Toại trở về kiểm kê nhân mã, phát hiện dưới trướng tướng lĩnh hao tổn hơn phân nửa, đáng sợ hơn là, những theo hần đó tới trước Khương Hồ bộ lạc đầu lĩnh nhóm cũng từ thương hơn phân nửa, không ít Khương Hồ bộ lạc bắt đầu sinh thoái ý, Hàn Toại liên quân sĩ khí cực kỳ sa sút .

Cô tang trong thành, phủ Thái Thú, Mã Đằng kinh ngạc nhìn lấy Mã Siêu: "Siêu nhi, vì phụ nhớ kỹ, người từ nhỏ cũng không tốt thi phú, vì sao mấy ngày nay có thể liên làm ba bài thơ, một bài thơ là truyền thể thơ, một bài thơ là trấn quốc thơ, một bài thơ là minh châu thơ, chính là vang danh thiên hạ Văn Thánh Thái Trung Lang (Thái Ung) chỉ sợ cũng không làm được a!"

Mã Siêu không nói lời nào, tháo nón an toàn xuống, gãi gãi đầu phát, vài ngày chưa giặt đầu, có chút không quen a .

Mã Đằng tính tình khoan hậu, nhìn Mã Siêu không muốn nói, cũng không còn buộc hần, cúi đầu suy nghĩ một chút, cho Mã Siêu tìm một cái đúng mức lý do: "Siêu nhi, có phải hay không là ngươi bị sét đánh, đầu óc đột nhiên khai khiếu, mới ý như suối tuôn ?"

Mã Siêu vội vàng gạt đầu: "Phụ thân nói đúng lắm, hài nhi từ khi bị sét đánh, bỗng nhiên suy nghĩ minh bạch thật nhiều đồ vật . . . "

Mã Đằng hỏi cặn kẽ một chút cùng ngày bị sét đánh tình hình, sau đó phủ râu cười to: "Siêu nhi, Đại nạn không chết tất có Hậu phúc, quả nhiên, có thể bị sét đánh mà không người chết, hần là Thiên Hữu người, ta Mã gia phục hưng muốn hết dựa vào Siêu nhi!"

Đúng lúc này, Mã Đại báo lại: "Bá phụ, huynh trưởng, có một số nhỏ Khương Hồ bộ lạc đã rút lui, nhưng đại bộ phận Khương Hồ bộ lạc vẫn còn, Hàn Toại còn đem đại doanh hướng phía trước đây, trong đại doanh truyền đến binh binh bång bång thanh âm!"

Mã Đằng sắc mặt lập tức khẩn trương lên: "Xem ra Hàn Toại tiểu nhi là bị chúng ta đánh mất đồ , trong đêm chế tạo khí giới công thành, ngày mai thủ thành chiến xem ra là một trận ác chiến!"

Mã Siêu đã tính trước, cười nhạt một tiếng: "Phụ thân, làm gì chờ hần ngày mai tới công thành, đêm nay chúng ta liền công ra đi!"

Vào lúc ban đêm, gác đêm binh sĩ báo lại Hàn Toại: "Tướng quân, trên tường thành lại có người ảnh lác lư . "

Hàn Toại vừa bức mình vừa buồn cười: "Mã Siêu tiểu nhi, được a, người đây là bắt ta Hàn văn ước làm đồ dẫn đưa nghịch đâu, người cho rằng ta Hàn văn ước sẽ còn lại bị người lừa sao?"

Hần truyền lệnh xuống, không cần để ý tới trên tường thành động tĩnh, mọi người riêng phần mình hồi doanh an giấc, chuẩn bị ngày kế tiếp công thành .

Đêm đó canh hai thời gian, Mã Siêu thân mang áo đen, từ đầu tường thuận dây thừng leo trèo xuống tới, sau đó phủ phục tiến lên .

Mặc dù thân thể như trước kia làm lính đặc chủng thời kì chênh lệch rất lớn, lại cũng không trở ngại hần làm ra tiêu chuẩn phủ phục động tác .

Cô tang ngoài thành nhẹ nhàng cỏ xanh có cao hơn một thước, trăng sao vẫn như cũ âm đạm, Hàn Toại quân không có chút nào phát giác, đại doanh trại tường tiền thấp thượng lĩnh gác hà hơi không ngớt, có chút thậm chí đã mơ màng chìm vào giấc ngủ .

Mã Siêu từ phía sau lưng xuất ra tự chế máy móc nổ, nhắm ngay một cái lĩnh gác, vèo một tiếng, tên nó chính giữa lĩnh gác cổ họng, lĩnh gác không rên một tiếng, xoay người ngã xuống đất .

Như thế như vậy, trong vòng nửa canh giờ, Mã Siêu đem Hàn Toại bên ngoài đại doanh thành lĩnh gác giải quyết tất cả .

Mã Đại lĩnh một ngàn tinh binh từ cô tang đầu tường leo trèo mà xuống, cùng Mã Siêu hiệp, bọn hắn tìm được trước Hàn Toại quân chăn nuôi thốt ngựa địa phương, mỗi người ngồi cưỡi một thốt ngựa tốt, sau đó hướng đàn ngựa bên trong ném mạnh bó đuốc .

Đàn ngựa kinh hãi, chạy tứ phía, Mã Siêu Mã Đại lĩnh một ngàn kỵ binh, đem kinh hoàng đàn ngựa hướng Hàn Toại đại doanh xua đuổi .

Lúc này đã đến vào lúc canh ba, Hàn Toại đang trong trường ngủ say, dưới trướng hấn sĩ tốt tính cả Khương Hồ bộ lạc tộc nhân tất cả đều ngủ say sưa vào, bỗng nhiên hàng ngàn hàng vạn chiến mã điên cuồng tê mình, hướng trong đại trướng vọt tới .

Mã Siêu lĩnh một ngàn tinh kỵ, theo sát phía sau, bốn phía phóng hỏa, Hàn Toại trong đại doanh ánh lửa ngút trời, cô tang đầu tường nổi trống hò hét trợ uy, trong lúc nhất thời, người hô ngựa hí .

Đánh thức Hàn quân sĩ tốt, loạn thành một bầy, trong bóng tối, cũng không biết Mã gia quân đến cùng tới bao nhiêu người ngựa, từng cái chạy trốn chết, căn bản tổ chức không dậy nổi đáng đáp giống như phản kích .

Hàn Toại tỉnh lại, trợn tròn mắt, nguyên lai lần này, từ cô tang dưới đầu thành tới không phải người rom, mà là chân nhân a!

Hắn nện đất hỏi hận, muốn chinh ngừng lại nhân mã phản kích, lại phát hiện đại bộ phận chiến mã đều chấn kinh phi nước đại, căn bản ngồi cưỡi không được, bọn hắn những thứ này thói quen cưỡi ngựa kỵ thành chân vòng kiềng nhân một khi bộ chiến, căn bản không cái gì sức chiến đấu, đụng phải Mã Siêu nhân mã chính là một cái chết.

Diêm Hành miễn cưỡng chế trụ một thốt kinh mã, leo đi lên, rất mâu giục ngựa, bảo hộ lấy Hàn Toại giết ra đại doanh .

"Hàn Toại thất phu, nạp mạng đi!" Mã Siêu ở phía sau theo đuổi không bỏ, muốn nhất cử đánh giết Hàn Toại, triệt để tiêu trừ cái này địch nhân vốn có .

Diêm Hành nhìn Mã Siêu đuổi đến rất gấp, quay đầu ngựa lại, tiến lên đón đến: "Mã Siêu tiểu nhi, có dám ứng chiến ?"

Mã Siêu đỉnh thương thúc ngựa, tiến lên đón, rống to: "Diêm Hành thất phu, có gì không dám!"

Diêm Hành chính là bên trong Kỳ Vũ tôn, Mã Siêu là đỉnh phong Vô Tông, kém Diêm Hành hai cái cấp độ, Mã Siêu muốn trước dùng chiến thơ suy yếu Diêm Hành chiến lực, lại dùng chiến thơ tăng cường chiến lực của mình, mới có chiến thắng Diêm Hành khả năng .

Trong lúc vội vàng, Mã Siêu nghĩ không ra cái gì thơ đến suy yếu Diêm Hành chiến lực, miễn cưỡng nhớ tới nửa câu thơ, chỉ Diêm Hành hô to: "Thăng mù cười ngựa lùi, nửa đêm lâm sâu ao!"

Mã Siêu trên người dâng lên mờ mịt khí tài, như lát phát mưa phùn, vung vãi tại Diêm Hành trên người, khí tài chỉ có văn sĩ cảnh giới Diêm Hành căn bản chống cự không được, trong nháy mắt, Diêm Hành chỉ cảm thấy cánh vật trước mắt trở nên mờ lung, giống như cách sương mù, coi như lúc này trong đại doanh ánh lửa ngút trời, hắn vẫn thấy không rõ trước mắt Mã Siêu .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Vô Tông giết tẩu Tam quốc bản!

"Không tốt!" Diêm Hành quát to một tiếng, thúc ngựa liền chạy . (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)

Diêm Hành dưới hông con nết của tọa kỵ cũng tạm thời mù, chấn kinh bắt đầu, hung hăng địa hướng phía trước vọt mạnh, chạy ngược lại so Mã Siêu tọa kỵ nhanh hơn nhiều, nhanh như chớp liền chạy xa .

Mã Siêu muốn truy sát Diêm Hành, lại bị Diêm Hành dưới trướng nhân mã ngăn cản .

Đề Mã Siêu dờ khóc dờ cười là, Diêm Hành dưới trướng nhân mã có thể cản trở Mã Siêu, không là bởi vì bọn hán muốn liều chết chống cự, mà là bởi vì Mã Siêu vừa rồi câu kia cứng rắn góp câu thơ thế mà đem tọa kỵ của bọn hán tất cả đều lộng mù.

Mã Siêu có được sơ cấp văn tôn khí tài, dùng chiến thi từ lúc, có thể bao trùm lên ngàn người, câu kia thơ miễn cưỡng xem như ra huyện thơ, có thể đem Mã Siêu khí tài trướng hai thành, có thể bao trùm 1,200 người, Diêm Hành lúc này chỉ tổ chức hơn một ngàn người tới chặn Mã Siêu, lại trong nháy mắt, đều bị biến thành nửa mù lòa, trước mắt mờ lung, như đặt mình vào sương mù, tất cả đều sợ mất mật, chạy tứ phía, hỗn loạn không chịu nổi.

Mấy người Mã Siêu bỏ sống trăm biển giết ra một đường máu, Hàn Toại, Diêm Hành đã chạy đến không còn hình bóng.

Lúc này, cô tang cửa thành mở rộng, Mã Đằng dẫn đến tiếp sau đại quân giết ra, lao thẳng tới Hàn Toại đại doanh.

Hàn Toại gửi kỳ vọng những Khương đó Hồ bộ lạc tới nghĩ cách cứu viện, kết quả những Khương đó Hồ bộ lạc ban ngày đã bị Mã Siêu dùng hai cái chiến thư bắn giết thật nhiều đầu lĩnh, tinh nhuệ, đã sớm sợ mất mật, nhìn Hàn Toại chủ lực tan tác, những Khương đó người Hồ căn bản không dám ra đây ngăn cản Mã Đằng đại quân, tất cả đều giống Hàn Toại như thế, một đường chạy tán loạn xuống dưới.

Mã Đằng đại quân đối với Hàn Toại chủ lực nhân mã bám đuôi truy sát, đuổi tới Võ Uy quận biên cảnh, mới rút quân về thành.

Mã Siêu nhìn sao đánh nửa ngựa đều chạy tứ phía, đau lòng không thôi, vội vàng sai người thu nạp chiến mã, nhưng những này chiến mã bị sợ hãi, chạy loạn khắp nơi, trong lúc nhất thời rất khó tụ lại.

Ngay tại Mã Siêu không biết nên làm thế nào cho phải thời điểm, chợt nghe vài tiếng kỳ quái tê mình, tựa hồ là người vọng lại, những bị hoảng sợ đó chiến mã thế mà rất nhanh liền an tĩnh lại, sau đó thuần phục địa tụ lại bắt đầu. [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Mã Siêu tập trung nhìn vào, tại một đám khí chất hùng hãn ăn mặc áo tù nhân trong đám người, có cái nam tử, chừng hai mươi tuổi niên kỷ, khuôn mặt gầy gò kiên nghị, thân hình cao lớn, đứng vững như núi, bất động như vực sâu, bên trong thân sắc ảm ảm có mấy phần kiệt ngạo, đứng ở bên trong đám người kia, như hạc giữa bầy gà, vừa rồi chính là hán phát ra tiếng vang tụ lại chiến mã.

Mã Siêu thấy rõ ràng, bọn này thân sắc hùng hãn ăn mặc áo tù nhân nhân là hình đồ, bởi vì thủ thành thiếu thốn nhân thủ, phụ thân phóng thích trong lao tội phạm tham chiến, có thể giết địch lập công người, liền có thể miễn trừ chịu tội.

Nhưng nói khó nghe một điểm, những người này đều là pháo hôi, xem bọn hán không có mặc giáp, cầm vút bỏ binh khí liền có thể nhìn ra.

Có được như thế khí chất nhân vật, hỗn tạp tại một đám hình bên trong đồ, thật sự là mình châu bị long đong!

Mã Siêu giục ngựa đi qua, lớn tiếng hỏi: "Người họ gì tên gì?"

Đại hán kia chấp tay đáp: "Hồi thiếu tướng quân lời nói, mỗ họ Bàng, tên Đức!"

"Bàng Đức bâng lênh rõ!" Mã Siêu đại hỉ, tung người xuống ngựa, tách ra đám người, tiến lên nắm Bàng Đức tay: "Lệnh rõ, người để cho ta dễ tìm!"

Nguyên lai, mới vừa xuyên qua tới, Mã Siêu liền thất vọng phát hiện, Bàng Đức thế mà không ở hai bên người hán, từ khi chinh phục sói Khương, Mã Siêu trở về quân lộ thượng một mực tìm kiếm Bàng Đức tung tích, tìm vài ngày đều không tìm tới, không nghĩ tới, Bàng Đức vậy mà tại hình đồ trong doanh trại.

Mã Siêu đối với Bàng Đức khát vọng trình độ, đại khái cùng Lưu Bị tìm Quan Vũ Trương Phi, Lữ Bố tìm Trương Liêu Cao Thuận, dù sao tại nơi một thế, Bàng Đức là Mã Siêu dưới trướng vũ lực mạnh nhất, trí tuệ nhất, nhất có thể tin Vũ Tướng!

Một đời kia, Mã Siêu không có phản Tào Tháo trước đó, Viên Đàm phái quách viện binh đánh chiếm Hà Đông, Tào Tháo phái Chung Diêu, Mã Siêu thảo phạt quách viện binh, Bàng Đức theo Mã Siêu xuất chiến, thân trăm quách viện binh thủ cấp.

Một đời kia, Mã Siêu phản Tào về sau, Chung Diêu không địch lại, tiến Trường An thủ vững, thành Trường An Cổ mà không thể đánh hạ, Bàng Đức hướng Mã Siêu hiến kế, cũng trăm Chung Diêu đệ chuông tiến, chém xuống cửa thành khóa, chiếm lấy Trường An.

Một đời kia, Mã Siêu phái Bàng Đức đi theo Hàn Toại tiến công vị nam, Bàng Đức cả người lẫn ngựa ngã vào bẫy rập, hán nhảy ra bẫy rập, chém thẳng mấy người, đi bộ cứu viện bị vây nhốt Hàn Toại, trăm tướng đoạt ngựa, mang Hàn Toại giết ra đường máu!

Như thế hữu dũng hữu mưu, ngựa chiến bộ chiến toàn năng, lại mười phần trung thành Vũ Tướng, thật sự là quá khó được!

Mấu chốt hơn là, Lương Châu nhân tài thiếu thốn a, Mã Siêu, Bàng Đức bên ngoài, Vũ Tôn trở lên Vũ Tướng chỉ có hai cái, một cái là Diêm Hành, hiện tại Hàn Toại trong quân, còn lại một cái là Trương Tú, Mã Đằng đã từng viết thư chinh ích Trương Tú, kết quả bị Trương Tú cự tuyệt, Trương Tú muốn đi tìm nơi nương tựa hán thúc phụ Trương Tế, đi cùng Đồng Trác lẫn lộn.

Bàng Đức trước kia từng tại nam an quận làm qua quận lại, còn từng làm qua Lương Châu tông sự (loại như đời sau cán bộ cấp sở), cùng mười tám tuổi liền làm Tịnh Châu tông sự Trương Liêu, đều là tuổi nhỏ thành danh, tiền đồ rộng lớn, tiếc rằng một trận biến cố, táng tông hán đại hảo tiền đồ, hiện tại, Bàng Đức tuyệt đối là ở vào hán nhân sinh hạ thấp nhất.

Nhìn Mã Siêu đối với hán nhiệt tình như vậy, Bàng Đức thụ sủng nhược kinh, kích động vạn phần: "Thiếu tướng quân, ngài biết ta?"

Mã Siêu cười to nói: "Lệnh rõ ngươi chính là nam an quận danh sĩ, hữu dũng hữu mưu, ta sớm có nghe thấy, một mực đang tìm ngươi, lại không nghĩ rằng ngươi lại ở hình đồ doanh ? Ngươi đến tột cùng phạm vào tội gì ?"

Bàng Đức khổ nói: "Ta đem ta tầu từ giết!"

Mã Siêu nghĩ tới, diễn nghĩa bên trong có ghi chép, Bàng Đức từng nói qua: "Đức xưa kia tại cố hương lúc, cùng huynh ở chung, tầu rất không hiền, đức ngồi tút sát chỉ; huynh hận đức nhập cốt tủy, thề không gặp nhau, ân đã đứt vậy ."

Mã Siêu ngạc nhiên nói: "Lệnh rõ, ngươi vì sao giết tầu ?"

Bàng Đức lúc đầu không muốn trả lời, nhưng Mã Siêu thân phận bày ở nơi này, hấn không rất đáp, liền đem hấn cùng hấn tầu từ sự tình nói một lần .

Nguyên lai Bàng Đức chưa cưới vợ, ở tại ca ca hấn bàng nhu gia, không nghĩ tới hấn tầu từ thế mà ý đồ câu dẫn hấn, hấn từ chối thẳng thắn, hấn tầu từ ngược lại tại ca ca bàng nhu trước mặt vu hãm hấn, nói hấn câu dẫn tầu tầu, ca ca thiên thánh thiên tín, đem hấn đuổi ra khỏi nhà .

Mã Siêu trong lòng cười thầm, người này nghe, có điểm giống Võ Tòng cùng Phan Kim Liên đây.

Mã Siêu lại hỏi: "Cho nên ngươi liền đem tầu từ ngươi giết ?"

Bàng Đức nói: "Cũng không phải, ta mặc dù tính liệt, cũng không sẽ vì này mà giết tầu, là tầu tầu nàng không nên, công ta ca ca, cùng người tư thông, còn cùng gian phu mưu đồ bí mật, hại ta ca ca, lúc ấy bọn hấn mưu đồ bí mật lúc, đang bị ta nghe đến, ta giận không kềm được, liền mượn men say, giết hai người, ca ca lại cho là ta là câu dẫn tầu tầu không thành, cho nên giết tầu, cùng ta đoạn tuyệt huynh đệ quan hệ, cũng báo quan đem ta bắt, đáng thương, thể nhân đều cho là ta là dâm tầu không thành ngược lại gia hại vô si hạng người!"

Mã Siêu trong lòng sinh ra không rõ hài hước cảm, đây chính là Võ Tòng giết tầu Tam quốc bản mà!

Hấn tự tay vỗ vỗ Bàng Đức bả vai, ngắm nhìn Bàng Đức, ánh mắt cực kỳ chân thành tha thiết: "Lệnh rõ, ta tin tưởng ngươi, ngươi là thần nhiên đại tướng phu! Ngươi giết tầu, toàn bởi vì nàng tội đáng chết vạn lần!"

Bàng Đức vốn là tính như liệt hòa chịu không nổi ủy khuất gia hỏa, không phải sẽ không ở một đời kia bị người chỉ trích một phen, liền muốn nhắc quan tài xuất chiến, hấn những ngày này bị tất cả mọi người hiểu lầm, nhận hết ủy khuất, nghe được Mã Siêu nói như vậy, trong lòng bỗng nhiên âm áp: "Thiếu tướng quân, tạ ơn . . ."

Mã Siêu vì thu nạp dưới mắt cái này duy nhất Đại tướng chỉ tài, nắm Bàng Đức tay, phi thường khẩn thiết địa nói ra: "Bàng nhu không coi ngươi là huynh đệ, ta coi ngươi là huynh đệ , khiến cho Minh huynh!"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Nhìn rõ kỳ lạ thiên phú!

Ở một cái Vũ Tướng danh khắp thiên hạ lúc đi thu phục hấn muôn vàn khó khăn, tỉ như Tào Tháo thu Quan Vũ, đã đem các loại mồi chài thủ đoạn dùng hết, đều không thành công, nhưng làm hấn danh khí thấp, tình cảnh nghèo túng lại tinh thần mê mẩn lúc, chỉ cấp cho hấn hậu lễ đối đãi, cũng đủ để cho hấn cảm động đến rơi nước mắt, cúi đầu xưng thần .

Bàng Đức cảm động đến rơi nước mắt, phụ thân hạ bái: "Bàng Đức có tài đức gì, có thể được Thiếu chủ ưu ái như thế ?"

Mã Siêu liền tranh thủ Bàng Đức nâng đỡ: "Lệnh rõ, ta biết ngươi hữu dũng hữu mưu, tài kiếm văn võ, không đành lòng ngươi như vậy mai một, ngươi có bằng lòng hay không cùng ta cùng một chỗ kẻ vai chiến đấu ?"

Bàng Đức cười nói: "Có mong muốn vậy, không dám mời ngươi ."

Mã Siêu đại hỉ, rốt cục thành công đạt được dưới trướng thủ tịch Đại tướng .

Mã Siêu lần này đạt được Bàng Đức rất có vài phần may mắn, nếu là ban đêm mấy ngày, bị phụ thân Mã Đằng coi trọng Bàng Đức vũ dũng, tự tay đề bạt bắt đầu, cái kia Bàng Đức cũng không phải là Mã Siêu thân tướng, hai người quan hệ liền sẽ có cách ngăn, liền giống với, tại Tôn Kiên còn sống lúc, Tôn Sách rất khó chỉ huy được Trình Phổ, Hoàng Cái, Hân Đương bọn người .

Mã Siêu rất rõ ràng, cha cùng con ở giữa có khi không là thuần túy kế thừa quan hệ, mà là cạnh tranh quan hệ, nếu như phụ tử bất hòa chính kiến, nếu như phụ thân sống được thời gian quá dài, đều con trai của sẽ ảnh hưởng phát triển, huống chi Mã Siêu là con thứ, nếu như hắn không phải có khoáng thế vũ dũng cùng chiến tích, chỉ sợ quyền kế thừa liền muốn bàng chuyển qua con trai trưởng ngựa thiết, ngựa đưng, vì để tránh cho xuất hiện phụ tử huynh đệ nhân luân bi kịch, hắn phải nhanh một chút thành lập thành viên tổ chức của mình, mau chóng từ phụ thân dưới cánh chim độc lập ra ngoài, tựa như Tần Vương Lý Thế Dân năm đó .

Mã Siêu mang theo Bàng Đức, đi ra hình đồ doanh, vừa đi mấy bước, liền nghe được hình đồ doanh có người nghị luận: "Bàng hai lúc này quá may mắn, hán tẩu tử chết vô ích! Nghĩ không ra loại này đại ác hạng người cũng có thể hỗn xuất đầu a!"

Mã Siêu giận tím mặt, nhắc lên trường thương, đem vừa rồi cái kia lưỡi dài nam đâm chết, sau đó nghiêm nghị quát: "Lệnh minh sát tẩu, chính là hán tẩu rất là không hiền, cho nên giết chết, nếu có ai còn dám chỉ trích, như người này!"

Những hình đồ đồ toàn thân run rẩy, ai cũng không dám tái phát một câu, nhìn về phía Bàng Đức đều là sợ hãi ánh mắt .

Bàng Đức trước đó là mang tội chi thân, hồ roi Bình Dương bị chó bắt nạt, bị người vọng nghị, không dám thống hạ sát thủ, Mã Siêu thì không có nhiều cổ kị như vậy, giết người như vậy như đồ heo chó .

Mã Siêu làm như thế, để Bàng Đức trong lòng càng thêm cảm động, quỳ gối, bờ môi run rẩy: "Thiếu chủ, đức nguyện ra sức trâu ngựa!"

Mã Siêu mau đem hán đồ dậy, cười nói: "Lệnh rõ, người ta huynh đệ, không cần như thế! Chỉ là ta có một chuyện không rõ, người thế mà dùng thanh âm liền có thể đem các loại kinh mã thuần phục ?"

Bàng Đức gãi gãi đầu, cười khổ nói: "Thiếu chủ, mặt tướng cũng không biết đến cùng là nguyên nhân gì, tựa hồ tại mặt tướng lúc còn rất nhỏ, thì có cùng ngựa câu thông năng lực, mặt tướng còn am hiểu cùng nhau ngựa!"

Mã Siêu nhớ tới, phó Huyền « ngồi dư ngựa phú » bên trong ghi chép, Mã Siêu công phá Tô thị ở bảo lúc, ở bảo bên trong có hơn trăm con tuấn mã . Mã Siêu bộ hạ đều tranh đoạt phiêu phi thân kiện ngựa, chỉ có Bàng Đức tuyển một thốt hình thể nhỏ gầy bộ dáng xấu xí đen miệng hoàng ngựa, đoàn người đều chế giễu hắn . Về sau Bàng Đức đi theo Mã Siêu chinh chiến vị nam, con ngựa này cước trình nhanh chóng, hành động cấp tốc, những con ngựa khác cũng không đuổi kịp tốc độ của nó, đoàn người lúc này mới bội phục Bàng Đức tuệ nhãn biết ngựa .

Cách rất gần, mượn chung quanh hào quang của bó đuốc, Mã Siêu kinh ngạc nhìn thấy, Bàng Đức trên đỉnh đầu phiêu hốt một cái trong suốt cái bóng mơ hồ, tựa hồ là một con ngựa, giống to bằng nắm đấm, hơi không chú ý liền sẽ bỏ qua .

Mã Siêu cho là mình con mắt xảy ra vấn đề, xoa xoa con mắt, nhìn kỹ lại, y nguyên nhìn thấy Bàng Đức đỉnh đầu có đạo quả đấm lớn trong suốt bóng ngựa .

Chuyện này rốt cuộc là như thế nào đâu, Mã Siêu thực sự cảm thấy lẫn lộn, nhưng hắn xác nhận một điểm, Bàng Đức trên đỉnh đầu trong suốt bóng ngựa, nói rõ Bàng Đức có cùng ngựa thiên phú của câu thông .

Như tả trong lịch sử một đời kia, Mã Siêu khẳng định không tin, nhưng tại một thế này, từ khi trên trời rơi xuống Thần thạch cái biến cái thời không này về sau, chẳng những quân nhân có thể tu ra Chiến khí, văn nhân có thể tu ra khí tài, còn có cái khác chuyện kỳ quái, tỉ như có người có thể cùng loài chim câu thông, có người có thể cùng dê bò câu thông, có người có thể cùng bách thảo câu thông, có người có thể cùng tảng đá câu thông, tổng kết lại một câu, người có cùng thể gian vật thiên phú của câu thông dị bẩm, cụ thể đến mỗi người, có thể câu thông đồ vật đều không quá đồng dạng, đương nhiên phần lớn người đều là người bình thường, đều không có loại kia thiên phú của câu thông .

Kỳ thật, coi như nguyên lai một đời kia, cùng động vật câu thông cũng là tồn tại, « sau Hán thư Thái Ung truyền » ghi chép, xưa kia bá ế tông âm thanh tại điều ngũ, cát lô biện âm tại minh trâu . Không Tử bảy mươi hai đồ đệ bên trong, có cái gọi là Công Dã lớn lên, liền hiểu điều ngũ .

Mà Mã Siêu chính hán đầu, bị thế kỷ hai mươi mốt vị kia hồn xuyên trước, chỉ có Chiến khí, sau khi xuyên việt, nhiều khí tài, tựa hồ còn tăng lên phát hiện người khác kỳ lạ thiên phú năng lực, mà loại năng lực này, trừ hắn, tựa hồ không có người có được .

Mã Siêu không có thời gian suy nghĩ nhiều, lập tức hạ lệnh, lấy thu nạp chiến mã công lao, miễn trừ Bàng Đức giết tội ác của tẩu, tăng lên hắn là dưới trưởng khúc tướng, thống lĩnh một khúc nhân mã, phụ trách tụ lại chiến mã .

Lúc này quân đội cơ sở biên chế cơ bản áp dụng hai năm tiến dần lên chế, tầng dưới chót biên chế là ngũ, thiết Ngũ trưởng, hạt năm người; hai ngũ làm một thập, thiết thập trưởng, hạt mười người; năm thập làm một đội, thiết Đô Bá, hạt năm mươi người; hai đội làm một đồn, thiết đồn trưởng, hạt trăm người; năm đồn làm một Khúc, thiết khúc tướng, hạt năm trăm người; hai Khúc làm một bộ phận, thiết ngàn người đốc, hạt ngàn người . Lại hướng lên, liền không có cố định biên chế, đều là ngẫu nhiên phái cái Đại tướng thống lĩnh bao nhiêu bộ phận đi tác chiến .

Mã Siêu lúc đầu muốn cái này quân chế làm xuống cái biến, đổi thành hiện đại quân chế, hoặc là bốn năm quân chế, về sau phát hiện, vẫn là cái này hai năm quân chế tốt, có thể bảo chứng thượng cấp hữu hiệu chỉ huy khi đến cấp cùng hạ hạ cấp, có thể linh hoạt bố trí, mà đổi thành năm năm chế, cách cấp một sẽ rất khó chỉ huy, dù sao sĩ quan năng lực chỉ huy đều ở mười cái đơn nguyên bên trong, cho dù là xã hội hiện đại, nước Mỹ ý đồ đem quân chế từ tam tam chế đổi thành năm năm chế, cuối cùng thất bại chấm dứt .

Mã Siêu quyết định vẫn là dựa theo hai năm chế bố trí, hơi cái biến một điểm là, một cái đội đầu lĩnh từ Đô Bá đổi thành đội trưởng, hai cái Khúc làm một doanh, thiết doanh tướng, hạt ngàn người .

Bàng Đức lĩnh mệnh mà đi, lúc gần đi, đối với Mã Siêu cười nói: "Thiếu chủ, ngài tọa kỵ quá kém, mặt tướng nhất định sẽ cho ngài tuyển một thớt bảo mã trong câu!"

Mã Siêu không có đem Bàng Đức câu nói này để ở trong lòng, tiếp tục dẫn dưới trướng kỵ binh, ra roi thúc ngựa, truy sát Hàn Toại.

Mã Đằng đại quân đuổi theo ra hơn hai trăm dặm, đi vào Vô Uy quận biên giới, chuẩn bị tiếp tục truy kích xuống dưới.

Trình sát báo lại: "Trướng quân, phía trước hai trăm dặm chính là Kim Thành quận quận thành, Kim Thành người đến nổi diễn lĩnh một vạn nhân mã đến đây cứu viện Hàn Toại, Tổng xây lĩnh hai vạn nhân mã từ phụ hi hữu xuất binh, cứu viện Hàn Toại, mời trướng quân định đoạt!"

Đến nổi diễn người này không có cái gì thanh danh, nhưng hắn có cái tộc huynh, đến nổi nghĩa, lúc này đang Ký Châu Thứ Sử Hàn Phức dưới trướng, ngày sau Viên Thiệu có thể đánh bại Công Tôn Toàn muốn hết dựa vào Tụ Nghĩa, vượt ngang tây bắc, Kim Thành đến nổi gia coi là Lương Châu phải tính đến thế gia, trong lịch sử đến nổi diễn, đến nổi ánh sáng, đến nổi anh từng năm lần bảy lượt khởi binh phản kháng Tào Ngụy.

Tổng xây trước kia theo Hàn Toại, vừa Chương khởi binh, về sau cát cứ phụ hi hữu, cũng đổi niên hiệu, đưa bách quan, tự xưng sông thủ bằng Hán vương, so Viên Thuật còn phải sớm hơn chút xưng vương đạo quả, chỉ bất quá vị trí xa xôi, lại cách Hàn Toại, Mã Đằng, triều đình một mực không có thảo phạt hắn, trong lịch sử Tổng xây dựng chính quyền quyền còn sống ba mươi một tuổi, bị Tào Tháo dưới trướng Đại tướng Hạ Hầu Uyên bình định.

Ở trên diễn nghĩa xuất hiện qua xà nhà hưng thịnh, hầu tước, trình bạc, Lý có thể, Trương Hoàn, thành nghi, ngựa chơi, Dương Thu, kỳ thật không phải là Mã Đằng, thủ hạ của Mã Siêu, cũng không phải thủ hạ của Hàn Toại, mà là cát cứ nhất phương tiểu quân phiệt, đều có mấy ngàn người ngựa, muốn tới hai mươi năm sau bọn hắn mới ở trên diễn nghĩa hoá trang lên sân khấu, chính là trong lịch sử lộ mặt cũng phải đến sáu năm sau đó, lúc này Mã Siêu cần bản không tại Lương Châu nghe qua tên của tám người này.

Mã Đằng quay đầu hỏi Mã Siêu: "Siêu nhi, ngươi xem nên làm thế nào cho phải?"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Hắc vụ huyền ảnh cùng đặc chiến vệ đội

Mã Siêu nhìn một chút tướng sĩ trạng thái, lắc đầu: "Tổng xây, đến nổi diễn đều là phi Hàn Toại dưới trướng, vì sao tới cứu Hàn Toại, đơn giản môi hở răng lạnh thôi, chỉ cần chúng ta không tiến công, bọn hắn cũng sẽ không chủ động tiến công. Ai, hài nhi làm sao không muốn đem Hàn Toại diệt, tiếc rằng quân ta kinh lịch hơn mười ngày thủ thành chiến, lại kinh lịch nhiều ngày truy kích chiến, quá mức mỏi mệt, một khi tiếp tục truy kích xuống dưới, sợ là đến nổi diễn, Tổng xây ngôi, không bằng sớm một chút khai hoàn."

Mã Đằng gật gật đầu: "Siêu nhi nói có lý, truyền ta quân lệnh, giờ phút này rút quân về."

Mã gia quân chỉnh lý tù binh, chiến lợi phẩm, liền có thể cô tang thành.

Tại tràng chiến dịch này bên trong, Mã Siêu lại giết hơn ba trăm người, tại đao quang kiếm ảnh huyết nhục văng tung tóe trên chiến trường, hắn vậy mà không có một chút sợ hãi, không có một vẻ khản trương, ngược lại cảm thấy rất bình tĩnh, rất thoải mái.

Mới đầu, hắn cảm thấy mình dạng này có chút biến thái, thêm chút suy nghĩ, tâm tình thông suốt, xuyên qua trước hắn là chấp hành chống khủng bố nhiệm vụ lĩnh đặc chủng, kinh lịch mưa bom bão đạn gió tanh mưa máu, mắt thấy từng cái chiến hữu ở trước mặt ngã xuống, giải ngũ lúc sau đã mắc nghiêm trọng chiến tranh tâm lý tổng hợp bệnh, không cách nào dung nhập cuộc sống của người bình thường, mỗi đêm đều gặp ác mộng, hiện tại xuyên qua tới, trọng lại nhớ tới chiến trường, cảm thấy không hiểu hài lòng, nhưng thật ra là không thể bình thường hơn được. Có lẽ, hắn liền thích hợp sinh hoạt trong thời gian chiến tranh, không thích hợp sinh hoạt tại hòa bình niên đại.

Mã Siêu cô tang thành, ở cửa thành gặp được Bàng Đức.

Bàng Đức nắm một con ngựa, một mặt hi khí: "Thiếu chủ, mặt tướng đã cho ngài tìm một thớt bảo mã thần câu!"

Mã Siêu dò xét một chút Bàng Đức nắm con ngựa kia, từ đầu đến cuối một Trượng Nhị thước, vó đến lưng tám thước nhiều, toàn thân trắng như tuyết, không có nửa cái tạp sắc, ngựa cổ bốn phía lông bờm thật dài, thoát nhìn giống như hùng sư, chỉ là màu lông âm đạm, trên lỗ tai có khối thịt lụ, ngựa trên bụng lông đánh quăn, nhìn qua, ngựa này có chút xấu.

Càng làm cho Mã Siêu thất vọng là, con ngựa này trên người không có nửa điểm Chiến khí ngưng tụ thành bộ dáng, trong truyền thuyết giống ngựa Xích Thố như vậy bảo mã thần câu đều cùng Vũ Tướng, có thể hấp thu Thiên Địa linh khí ngưng luyện ra Chiến khí, một cái Vũ Tướng nếu có được đến

Chiến khí ngưng luyện lương câu bảo mã, chiến lực nhất định có thể tăng trưởng một tầng, hiện tại xem ra con ngựa này chính là một cái ngựa chạy chậm a .

Bàng Đức nhìn ra Mã Siêu có chút thất vọng, cười nhạt một tiếng: "Hiện tại ngựa này nhìn không ra mạnh mẽ gì, Thiếu chủ không ngại tại tối nay vào lúc canh ba đi chuồng ngựa lại nhìn một chút ."

Ban ngày nhìn liến cái này phế dạng, đến buổi tối có thể tốt hơn chỗ nào, Mã Siêu bất dĩ vì nhiên nói: "Quên đi thôi!"

Bàng Đức không tiếp tục nói, mỉm cười, dắt ngựa đi.

Mã Siêu âm thầm nghi hoặc, Bàng Đức gia hỏa này thực sự tương ngộ ngựa à, tìm được dạng này một con ngựa đến lừa gạt ta ?

Hắn tiếp tục cười nguyên lai con ngựa kia, hưởng quận thủ phủ tiến đến .

Mã Đằng hi khí dương dương nói: "Siêu nhi, nhờ có có ngươi, chúng ta mới có thể đại hoạch toàn thắng!"

Mã Siêu cười hỏi: "Chiến quả như thế nào ?"

Quận chúa mỉm cười nói: "Bẩm thiếu tướng quân, chiến dịch này quân ta diệt Hàn Toại quân hơn sáu ngàn người, tù binh hơn tám ngàn người, thu được hơn chín nghìn con chiến mã, thu được binh khí khô gấp đủ để trang bị lên hai vạn nhân mã, ngoài ra còn thu được năm vạn thạch lương thảo ."

Bây giờ lúc này thành quận thành bên trong, Hàn Toại kiểm lại một chút nhân mã, phát hiện hắn thế mà tổn thất hơn một vạn tám ngàn sĩ tốt cùng hơn một vạn hai ngàn con chiến mã, nguyên lai vạn mã bốn ngàn lúc, rất nhiều sĩ tốt mới vừa từ trong chân đứng lên, liền bị loạn ngựa chà đạp mà chết, có chút sĩ tốt thừa cơ làm đảo bình, có chút ngựa cũng thừa cơ trở về thảo nguyên, làm ngựa hoang .

Hàn Toại chủ lực nhân mã vốn có hơn bốn vạn người, trải qua trận này, hao tổn gần nửa, hắn hiệu triệu đi qua đối phó Mã Đằng Khương Hồ bộ lạc đi qua trận này, đối với hắn vô cùng thất vọng, nhao nhao trở về riêng mình doanh địa, chỉ ít tại trong thời gian hai năm, Hàn Toại không còn dám lên đối phó tâm tư của Mã Đằng .

Chiến hậu chinh biên nhân mã , dựa theo Mã Đằng ý tứ, muốn đem hơn tám nghìn tù binh tất cả đều sắp xếp trong quân, Mã Siêu lại có ý kiến không giống: "Phụ thân, ngài biết vì cái gì Hàn Toại lập tức bị bại thảm như vậy sao?"

Mã Đằng phủ râu cười to: "Tự nhiên là Siêu nhi ngươi tức trí đa mưu, chuẩn bị thỏa đáng, Hàn Toại lão nhi trùng kế của ngươi!"

Mã Siêu lắc đầu: "Nếu là Hàn Toại trong quân có chút kỷ luật, lĩnh gác thủ vững cương vị, sĩ tốt gặp loạn không hoảng hốt, tướng sĩ đồng lòng, coi như binh bại, cũng sẽ không bị bại thảm như vậy!"

Nhìn Mã Đằng có chút mờ mịt, Mã Siêu lại nói ra: "Phụ thân, ngài nghĩ lại, vì sao tiên tổ Phục Ba tướng quân (Mã Viên) lão nhân gia ông ta có thể tây phá người Khương, Nam chinh Giao Chi, bách chiến bách thắng, không gì không đánh được ?"

Mã Đằng vẫn là không biết rõ Mã Siêu ý tứ, cười nói: "Đó là bởi vì lão nhân gia ông ta mưu như dừng tuyến, thế như chuyển quy, cho nên binh động có công, sự tiến tiếp khác!" Câu nói này xuất từ tư liệu lịch sử đối với ngựa viện binh lão nhân gia ông ta đánh giá .

Mã Siêu thở dài một tiếng: "Hài nhi coi là, là lão nhân gia ông ta trị quân nghiêm chỉnh, binh quý tinh bất quý đa! Đám ô hợp, liền có trăm vạn, thì có ích lợi gì, huống hồ thống lĩnh chúng ta đám ô hợp, nhiều dân hại dân, thanh danh giống Đồng Trác như vậy hòng, lại như thế nào có thể vinh quang cửa nhà ?"

Mã Đằng cúi đầu trầm tư, sau đó gật gật đầu: "Siêu nhi, ngươi nói có lý, vì phụ liền đem chinh biên đội ngũ trách nhiệm giao cho ngươi!"

Mã Siêu lúc đầu muốn dựa theo hắn tại bộ đội đặc chủng lúc đào thải phương pháp đi chọn lựa tinh binh, kỹ thuật quân sự bất quá cứng rắn đào thải, tố chất thân thể không tốt đào thải, trình độ văn hóa thấp đào thải, nhưng tỉ mỉ nghĩ lại, dạng này đào thải xuống dưới, hai mươi lăm ngàn người bên trong không thừa nổi mấy, đành phải dựa theo cái thời không này tình huống cụ thể, giữ cửa hạm điều thấp .

Ngay tại thông thường trong khi huấn luyện, đào thải hết những không phục tùng đó mệnh lệnh, không tuân thủ kỷ luật, tố chất thân thể không được, cuối cùng đào thải hết gần năm ngàn người, đám người này ngay tại chỗ chuyển hóa làm đồn điền binh, bắt đầu Mã Siêu chấp niệm đồn điền đại nghiệp .

Mã Siêu lại dùng lính đặc biệt tiêu chuẩn, từ hai vạn nhân mã bên trong tuyển ra năm mươi người, làm cận vệ của hắn đội, đồng thời cũng là bộ đội đặc chủng, tên gọi tắt đặc chiến vệ đội, tiếp nhận hắn nghiêm khắc huấn luyện, tương lai hảo chấp hành trình sát gián điệp tình báo, bí mật thâm thấu, tập kích phá hư, giải cứu con tin mấy người nhiệm vụ đặc thù .

Mã Siêu những ngày qua biểu hiện, bất luận là văn, văn là võ, đều sáng chói chói mắt, trong quân sĩ tốt đều rất sùng bái hắn, tiếp nhận hắn chinh biên cải tạo, đều tâm phục khẩu phục .

Ban ngày chinh biên quân đội, ban đêm huấn luyện hắn đặc chiến vệ đội .

Trước mặt cái này năm mươi người, chiến lực cũng không tính là đặc biệt cao, có mấy cái có sơ cấp vũ sư chiến lực, còn lại phần lớn là hậu kỳ, đỉnh phong Kỳ Vũ sĩ, tuyển bọn hắn, chỉ có một nguyên nhân, bọn hắn trên đầu đều mang một cái trong suốt huyền ảnh, mà huyền ảnh lại là hắc vụ, nhàn nhạt, nếu không phải Mã Siêu hiện tại thị lực siêu cường, quan sát nhập vi, nếu không rất dễ dàng liền xem nhẹ qua .

Lần thứ nhất nhìn thấy dạng này trong suốt huyền ảnh, Mã Siêu hơi kinh ngạc, không rõ ràng cho lắm, liền cẩn thận quan sát cử động của bọn hắn, kết quả phát hiện, những người này đều có ẩn tàng thiên phú của tự thân, bọn hắn mặc kệ ở nơi nào, đều có thể đứng mức mà đem bản thân giấu đi, thiên phú như vậy rất thích hợp làm lính đặc chủng.

Mã Siêu nhìn ra được, liền bọn hắn chính mình cũng không biết bọn hắn có thiên phú như vậy, Mã Siêu cũng không nói phá, liền đem mình làm tuổi tiếp nhận những huấn luyện đó thay hình đổi dạng, dùng để thao luyện bọn hắn.

Bọn hắn có thiên phú của như thế, huấn luyện không chút nào tổn sức, đoán chừng sau ba tháng liền có thể làm nhiệm vụ.

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chiếu đêm ngọc sư tử!

Qua canh một ngày, Mã Siêu thả đặc chiến vệ đội đội viên đi về nghỉ, hắn trở lại phủ Thái Thú, ngã đầu đi nằm ngủ.

Chỉ ngủ một canh giờ, Mã Siêu liền bị đáng sợ ác mộng bùng tỉnh.

Ở trong mơ, Hàn Toại công phá cô tang thành, đem hắn mẫu thân, đệ đệ giết chết, Tào Tháo đem phụ thân Mã Đằng, hai cái đệ đệ, hơn một trăm tộc nhân giết chết, Dương phụ giết chết vợ của hắn hài tử, cái này một giấc chiêm bao chính là đem trong lịch sử thảm kịch trọng phóng một lần, Mã Siêu tỉnh lại về sau, trên gối đầu tất cả đều là nước mắt.

Mã Siêu lau mồ hôi lạnh trên đầu cùng khóe mắt nước mắt, cũng không ngủ được nữa, trong lịch sử phát sinh hết thấy tựa như một tảng đá lớn đè ở trong lòng, trăm điện điện, không đem những địch nhân vốn có đó diệt trừ, chỉ sợ rốt cuộc không làm được thơm ngọt mộng đẹp.

Hắn chợt nhớ tới, Bàng Đức chuyện nói với hắn, để hắn tại vào lúc canh ba đi chuồng ngựa nhìn xem.

Mã Siêu lòng hiếu kỳ cùng một chỗ, liền ngồi không yên, mặc chỉnh tề, cười trước kia cái kia con chiến mã, ra phủ Thái Thú, thẳng đến nội thành trại lính chuồng ngựa.

Mã gia quân trên dưới đều biết Hàn Toại là thế nào bị đánh bại, không dám buông lỏng cảnh giới, làm Mã Siêu đuổi tới quân doanh lúc, trại tường thượng gác đêm quân sĩ lập tức giương cung lắp tên, cầm đầu một người sĩ quan là một đội trưởng, lĩnh năm mươi người giữ vững cửa chính, nghiêm nghị quát: "Quân doanh trọng địa, người không phận sự miễn vào!"

Mã Siêu cao giọng quát: "Là ta, nhanh mở cửa doanh!"

Đội trưởng kia nhìn là Mã Siêu, cười nói: "Thiếu tướng quân, nguyên lai là ngài, xin hỏi ngài có lệnh bài sao?"

Mã Siêu lúc này mới nhớ tới, hôm nay hắn nghĩ tới kiếp trước chấp hành lính đặc chủng nhiệm vụ tác chiến lúc địch quân dễ dàng xuất hiện lỗ thủng, liền cho phụ thân Mã Đằng một cái đề nghị, vì để tránh cho gian tế lẫn vào, về sau đơn độc xuất nhập trại lính người đầu nhất định phải có lệnh bài thông hành, muốn người, bài hợp nhất, mới có thể cho phép thông hành.

Hắn sờ sờ trên người, đi được vội vàng, đã quên mang, liền nói với đội trưởng: "Ta đã quên mang, người trước để cho ta đi vào, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa!"

Đội trưởng nghiêm túc nói: "Thiếu tướng quân, mặt tướng nghe nói, là ngài đề nghị Thái Thú đại nhân thực hành cái này chế độ, ngài muốn làm gương tốt mới là!"

Mã Siêu trong lòng rất hài lòng, lại giả bộ giận dữ: "Một cái tiểu tiểu đội trưởng, lại dám nói chuyện với ta như vậy, người không sợ ta giết người!"

Đội trưởng kia mặt kiên nghị địa nói ra: "Mặt tướng chính là chết, cũng không thể hồng quân quy!"

Mã Siêu lập tức đối với người tiểu đội trưởng này lau mắt mà nhìn, cười gật gật đầu: "Giống như người một cái tuân thủ nghiêm ngặt quân quy uy vũ bất khuất trung dũng chí sĩ, ta sao bỏ được để người chết đầu, ta liền trở về cầm lệnh bài!"

Hắn trở lại phủ Thái Thú, mang tới lệnh bài, đưa cho người đội trưởng kia.

Đội trưởng nghiêm nhìn, mở ra cửa doanh, thả Mã Siêu đi vào.

Mã Siêu tường tận xem xét một chút đội trưởng, nhìn hấn năm gần hai mươi, tướng mạo tuấn lãng, thần sắc kiên nghị, đặc biệt hơn chính là, hấn thể mà luyện được chiến khí, chiến lực hấn là sơ Kỳ Vũ tông, cùng Mã Đại tương xứng .

Mã Siêu cảm thấy rất kỳ quái, có dạng này chiến lực người làm sao lại là một tên tiểu đội trưởng, liền hỏi: "Người tên là gì ?"

Đội trưởng kia cười nói: "Mặt tướng họ Vương, tên bay, chưa có chữ viết . Vừa rồi có nhiều đắc tội, mời thiếu tướng quân thứ lỗi ."

Mã Siêu khoát khoát tay: "Người tận hết chức vụ, chẳng những không có đắc tội ta, còn để cho ta đối với người lau mắt mà nhìn, ta muốn hỏi người, người đã luyện được Chiến khí, đã là sơ Kỳ Vũ tông, là nhân tài khó được, vì sao lại khuất tại nơi này ?"

Toàn bộ Vô Uy quận bên trong, Vô Tông trở lên Vũ Tướng đếm trên đầu ngón tay đều có thể đếm được, nhân tài như vậy tối thiểu nhất chắc cũng là cái doanh tướng a, tại sao lại ở chỗ này làm cái tiểu đội trưởng .

Vương phi kinh ngạc nói: "Thiếu tướng quân ngài làm sao biết ta luyện ra chiến khí, mặt tướng còn không có nói cho bất luận kẻ nào đây."

Mã Siêu cười nói: "Ta vừa nhìn liền biết!"

Vương phi con mắt mở thật to: "Thiếu tướng quân, Chiến khí là trong suốt vô sắc khí, không thời điểm chiến đấu, ngoại nhân là nhìn không thấy Chiến khí tồn tại, thiếu tướng quân ngài thế mà có thể nhìn thấy mặt tướng Chiến khí, thật làm cho mặt tướng kinh ngạc!"

Mã Siêu lúc này mới hiểu, hóa ra hấn chẳng những có thể nhìn thấy người khác kỳ lạ thiên phú, còn có thể nhìn ra người khác Chiến khí, có lẽ cũng có thể nhìn thấy khí tài, mà dạng sức quan sát chỉ có hấn Mã Siêu một người độc hữu, hấn thiên phú như vậy, không đi mời chào anh tài, quả thực là khuất tài .

Mã Siêu nhìn xem mấy cái khác gác đêm binh sĩ, xem bọn hấn đứng xa xa, không có nghe được hai người bọn họ nói chuyện, liền đối với vương phi nghiêm túc nói ra: "Đây là một đại cửa ta bí mật, người cần phải thủ khẩu như bình, nếu để cho ta nghe được có người đàm luận cái này, cẩn thận trên cổ của người đầu người!"

Vương phi cung kính nói ra: "Thiếu tướng quân, xin ngài yên tâm, ngài bí mật chính là bí mật của mặt tướng, mặt tướng nhất định thủ khẩu như bình!"

Mã Siêu lại nhớ tới vừa mới cái kia vấn đề: "Người như là đã luyện ra Chiến khí, vì sao không chủ động nói ra, mưu cầu thăng quan đâu?"

Vương phi cười khổ nói: "Nguyên lai thiếu tướng quân ngài không nhận ra mặt tướng , mặt tướng vốn là người Hán, về sau bị bắt đến sói Khương bộ phận, làm Bắc Cung bá thạch con rể, trước đó hỏi thiếu tướng quân nên như thế nào sắp xếp chúng ta sói Khương bộ phận là mặt tướng a, mặt tướng theo thiếu tướng quân chinh biên nhập ngũ, mấy ngày nay nghe thiếu tướng quân ngâm tụng chiến thi từ, lòng có lĩnh ngộ, Chiến khí ngưng kết, nhất cử từ võ sư cảnh đột phá vào Vô Tông cảnh ."

Mã Siêu kinh ngạc, lần nữa quan sát một chút vương phi, không khỏi cười lên ha ha: "Trước đó người một bộ người Khương cách ăn mặc, hiện tại đổi thành quân Hán trang phục, ta lập tức hoàn toàn không có nhận ra, ta giết người nhạc phụ, người không hận ta ?"

Vương phi cười khổ nói: "Bắc Cung bá thạch nữ nhi đáng đáp cùng hấn không khác nhau chút nào, có mặt tướng sói Khương bộ phận một ngày bằng một năm, đến thiếu tướng quân được cứu, trở ra bề khổ, cảm kích còn kịp, há có thể oán hận!"

Mã Siêu hỏi tường lại Bắc Cung bá thạch tướng mạo, nhin không được cười lên ha ha: "Xác thực ủy khuất người! Bất quá trước người là đỉnh phong võ sư, muốn trốn tới tông là có thể đi, vì sao không trốn đâu?"

Vương phi vừa khổ cười nói: "Bắc Cung bá thạch có sơ Kỳ Vũ tông thực lực, một mực áp chế mặt tướng, lại mặt tướng lại muốn hướng Bắc Cung bá thạch học tập võ công, liền cố nén ."

"Hấn có sơ Kỳ Vũ tông thực lực sao?" Mã Siêu cười nói: "Ta giết hấn thể nhưng là miễn phí khí lực gì a!"

Vương phi cười nói: "Thiếu tướng quân ngài có chỗ không biết, Bắc Cung bá thạch tuổi già thể bước, trước một đêm lại liền ngự vài nữ . . ."

"Thì ra là thế, " Mã Siêu nhìn thời gian không còn sớm, liền đối với vương phi phân phó nói: "Sáng sớm ngày mai, người đi ta dưới trướng thỉnh dụng, trước từ vệ đội đội trưởng làm lên, lấy năng lực của người, tăng thêm vun trồng của ta, Đồ úy, giáo úy ở trong tâm tay!"

Vương phi cực kỳ cảm kích, liền vội vàng khom người tạ ơn .

Mã Siêu hướng đi chuồng ngựa, nhìn thấy Bàng Đức đứng ở chuồng ngựa một bên, nhìn không chớp mắt hấn ban ngày dẫn tiến con ngựa kia .

Mã Siêu đang muốn giễu cợt Bàng Đức một phen, lại chợt thấy, một đạo như hoa ánh trắng trút xuống ở trên chuồng ngựa, đang chiếu vào cái kia thốt bị Mã Siêu nhận định là ngựa chạy chậm chiến mã trên người .

Lúc này là mười lăm tháng năm, tụ tập mây ngày mây đen tán đi, mặt trăng tròn Như Ngọc bàn, ánh trăng sáng vô cùng .

Mà trong nháy mắt này, giống như tất cả ánh trăng đều dành dụm tại nơi con ngựa trên người .

Con ngựa kia trên người nguyên bản âm đậm lông bờm bỗng nhiên tản mát ra hào quang màu trắng bạc, giống như mới vừa ánh trăng , đem u ám chuồng

ngựa lập tức chiếu như ban ngày, con ngựa kia nguyên lai con mắt u ám vô thần, lúc này bỗng nhiên mở to mắt, hai con ngươi thần quang trong trẻo, nó trên cổ thật dài lông bờm đằng đẵng nổi tung, đột nhiên xem xét, không giống chiến mã, trái ngược với một đầu hùng sư.

Mã Siêu càng chú ý đến, con ngựa này trên người thể mà xuất hiện Chiến khí, Chiến khí cô đọng như tơ, con ngựa này tại đàn ngựa bên trong tương đương với loài người sơ kỳ Chiến Tôn, mà ở mấy canh giờ trước, trên người nó còn một điểm Chiến khí dấu vết đều không có.

Mã Siêu lần này thật sự là mở rộng tầm mắt, giật mình nhớ tới một cái truyện cổ tích, vệt con xấu xí biến trắng thiên nga.

Hắn quay đầu hỏi Bảng Đức: "Đây là cái gì ngựa? Như thế nào thần tuấn như thế?"

Bảng Đức cười nói: "Nó tên là chiếu đêm ngọc sư tử, có thể ngày đi nghìn dặm!"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Chân chính vượt mông ngựa!

"Chiếu đêm ngọc sư tử?" Mã Siêu nhớ tới, tại một ít dã sử bên trên, dốc Trường Bản bên trên, lệnh Triệu Vân bày vào bày ra mà hạ xuống bắt bại, rơi vào hố lõm lại có thể bay vọt lên con ngựa kia, liền kêu chiếu đêm ngọc sư tử, xem ra hiện tại ngựa này còn chưa tới Triệu Vân trong tay, trước hết rơi xuống trong tay mình.

Bảng Đức chỉ chiếu đêm ngọc sư tử, cười nói: "Thiếu chủ ngài xem, ngựa này lỗ tai trái bên cạnh mọc ra một vật, chợt thoát nhìn rất giống bướu thịt, kỳ thật không phải, mà là sừng, sừng thú, ngài lại nhìn, bụng ngựa thượng cái này một mảnh, thoát nhìn giống xoáy, kỳ thật không phải xoáy, mà là lân, trên đầu này sừng dài, dưới bụng sinh lân, là long đặc thù, cho nên có người lại xưng nó là Bạch Long Mã."

"Bạch Long Mã?" Mã Siêu không khỏi nghĩ tới « Tây Du Ký » bên trong cái kia thớt Bạch Long Mã.

Hắn lại giật mình nhớ tới, chiếu đêm ngọc sư tử tại « Thủy Hử truyện » bên trong cũng xuất hiện qua, nguyên do Đại Kim vương tử chỗ kỵ, bị chó lông vàng đoạn cánh ở trộm đến về sau, vốn là muốn hiến cho Tống Giang, không ngờ bị Tăng gia ngu hồ cướp đi, mới đưa tới Sư Văn Cung nhanh như tên bắn Triều Cái.

Tam quốc thời kỳ xuất hiện ngựa, vì cái gì tại Tống triều cũng xuất hiện qua đâu, chỉ có một khả năng, Tống triều cái là kia Đông Hán cái này di truyền xuống, tựa như quan thướng là Quan Vũ hậu đại.

Bảng Đức còn nói: "Thiếu chủ, ngựa này còn có một cái danh tự, gọi là thi đấu Long Tước, Long Tước là trong truyền thuyết Phong Thần. Võ Đế thời kỳ Tây Vực có cái ô tôn quốc, ô tôn đại uyển mã phi thường nổi danh, đại uyển mã chạy còn nhanh hơn Phong Thần, cho nên đều gọi mẫu Mã Siêu Long Tước, Võ Đế phái Trương Khiên đi sứ ô tôn quốc, ô tôn quốc vương biết Võ Đế ngựa yêu, sẽ đưa cho Võ Đế mười mấy thớt đại uyển mã, con ngựa này chính là thuần chủng đại uyển mã thi đấu Long Tước."

Cái này khiến Mã Siêu lại không khỏi nghĩ tới thế kỷ hai mươi mốt, Vũ Uy cái thành phố này vào lúc đó tiêu chí chính là ngựa đạp Long Tước, lại danh mã đạp Phi Yến, nghĩ tới đây, hắn lại có chút thương tâm.

Đúng lúc này, còn lại mấy cái bên kia đứng đấy ngu chiến mã bị đột nhiên xuất hiện ánh sáng bùng tỉnh, tất cả đều hướng về phía chiếu đêm ngọc sư tử té mình, có chút chiến mã thì hướng về phía chiếu đêm ngọc sư tử đá hậu, thái độ cực không hữu hảo.

Mã Siêu ngạc nhiên nói: "Cái này chiếu đêm ngọc sư tử lẽ ra là ngựa bên trong chi vương, những con ngựa khác chắc đúng nó cúi đầu nghe theo mới là, vì cái gì thái độ đối với nó kém như vậy?"

Bảng Đức cười khổ nói: "Cuối Tần viên kia Thần thạch cải biến người, cũng cải biến ngựa, ngựa trở nên vô cùng có linh tính, ngoại trừ có thể có Chiến khí bên ngoài, bọn chúng tập tính cùng người, bọn chúng hiện tại cũng là ghen ghét ngọc sư tử, bởi vì ghen ghét, cho nên rất bài xích nó!"

Mã Siêu nhin không được cười ha ha: "Ta nguyên lai tưởng rằng chỉ có nhân loại mới có không người đồ kỵ là tầm thường đạo lý, nguyên lai đàn ngựa cũng là như thế."

Bảng Đức đem chiếu đêm ngọc sư tử dẫn ra chuồng ngựa, đem dây cương đưa cho Mã Siêu: "Thiếu chủ, mời lên ngựa."

Mã Siêu cười nói: "Lệnh rõ, đây là người phát hiện bảo mã, hẳn là từ người ngồi cười mới được."

Bàng Đức nhẹ nhàng lắc đầu: "Ta theo ngọc sư tử trao đổi qua, nó nguyện ý để cho ta làm bằng hữu của nó, không muốn để cho ta làm chủ nhân của nó!"

Mã Siêu không biết Bàng Đức nói thật hay giả, lại biết không có thể phạt lại hẳn có hảo ý, liền nhảy tót lên ngựa .

Làm Mã Siêu cười tại chiếu đêm ngọc sư tử trên người, nó dường như rất không muốn để Mã Siêu ngồi cười, cái cổ bên lông bờm đằng đũa nó tung, vòng quanh võ đài không ngừng phi nước đại, trên nhảy dưới tránh, không ngừng cuồng điên, muốn đem Mã Siêu té xuống, nó toàn thân Chiến khí ngưng tụ như tơ, thuận lông bờm, công kích tới Mã Siêu, nó đầu ôm lấy, còn muốn dùng miệng cắn Mã Siêu .

Mã Siêu lập tức khổ không thể tả, hẳn hiện tại chỉ là đỉnh phong Vô Tông, còn kém con ngựa này một cái cấp bậc, khó trách ngựa này không phục hẳn đến ngồi cười .

Mã Siêu liền mạng ôm chiếu đêm ngọc sư tử cổ, hai chân thật chặt kẹp lấy bụng ngựa, vận chuyển toàn thân Chiến khí, liền mạng đè ép chiếu đêm ngọc sư tử, ý đồ để nó khuất phục .

Chiếu đêm ngọc sư tử lại là cái gấp mạnh thì cường tuyệt không ăn cứng rắn ngựa, Mã Siêu càng áp bách nó, nó phản kháng đến càng lợi hại .

Dạng này diễn bá một canh giờ, Mã Siêu Chiến khí gần như hao hết, trên người bị chiếu đêm ngọc sư tử Chiến khí làm cho mình đầy thương tích .

Bàng Đức thấy gấp, hẳn liền mạng cùng chiếu đêm ngọc sư tử cầu thông, nhưng chiếu đêm ngọc sư tử Tử Chính đang liền mạng phản kháng nổi giận bên trong, căn bản không cùng Bàng Đức cầu thông .

Bàng Đức cái khó ló cái khôn, xông Mã Siêu la lớn: "Thiếu chủ, ngài không phải sơ kỳ văn tôn à, ngài dùng chiến thơ a, dùng chiến thơ đến hàng phục nó!"

Bây giờ là không thể dùng vũ lực đến hàng phục chiếu đêm ngọc sư tử, Mã Siêu liền nghe theo Bàng Đức đề nghị, vắt óc tìm mưu kế, muốn thích hợp chiến thơ .

Ân, Tào Thực « bạch mã thiên » được hay không ? Ai, không được, « bạch mã thiên » rõ ràng là khích lệ đối ngoại tác chiến các tướng sĩ dùng , có thể dùng để làm cường binh thơ, đối phó cái này Bạch Long Mã liền có chút không thích hợp .

Nên dùng cái gì chiến thơ đâu?

Mã Siêu vắt óc tìm mưu kế, cuối cùng nhớ ra một bài, « Tam Quốc Diễn Nghĩa » bên trong dùng để ca ngợi ngựa Xích Thố thơ, liền đổi một chữ, lấy ra đối phó chiếu đêm ngọc sư tử: "Lao nhanh ngàn dặm đằng bụi bặm, độ thủy leo núi sương mù tím mờ. Xiết đoạn tia cương đao động ngọc bí, Ngấn Long bay xuống cừu thiên tới."

Làm Mã Siêu ngâm tụng bài thơ này lúc, trên người dâng lên mờ mịt khí tài, khí tài trướng bốn thành, rất rõ ràng đây là đạt quận thơ, cái này mờ mịt khí tài như lát phát mưa phùn, bao phủ tại chiếu đêm ngọc sư tử trên người .

Bàng Đức cười khò: "Thiếu chủ, bài thơ này nghe không giống như là dùng để công kích . . ."

Hắn lời còn chưa nói hết đâu, liền kinh ngạc nhìn thấy, chiếu đêm ngọc sư tử thế mà đỉnh chỉ phản kháng, cái đuôi nhẹ nhàng lung lay, đầu cúi tới, lè lưỡi, liếm lấy một chút Mã Siêu, dạng như vậy khỏi phải xách hồn nhiều nóng lên .

Mã Siêu nhìn ngọc sư tử trên người chảy ra mồ hôi, lại lè lưỡi, coi là nó là khát, liền nắm nó đến bên ngoài trại lính mặt bên hồ nhỏ uống nước .

Bàng Đức tự cho là tinh thông ngựa tính, lúc này cũng có chút mộng, rất nhanh, hẳn hiểu được , Thiếu chủ vừa rồi cái kia bài thơ mới thật sự là vuốt mông ngựa a, đập đến tót, ngay cả ngựa đều nghe dễ chịu .

Đây cũng không phải là nha, nam nhân đối với nữ nhân nói đồ ngon đồ ngọt nói hay lắm, nữ nhân cam tâm tình nguyện bị nam nhân ky, hiện tại ngựa này bị trên trời rơi xuống Thần thạch thay đổi được còn có linh tính, tinh thông nhân tính, cũng là ưa thích lời hữu ích, cái này mông ngựa quay xong rồi, tự nhiên ngoan ngoãn để Mã Siêu ngồi cười .

Bàng Đức triệt để hiểu chiếu đêm ngọc sư tử tính tình, xông Mã Siêu la lớn: "Thiếu chủ, ngài lại đến một bài, để ngọc sư tử đối với ngài hoàn toàn phục!"

Mã Siêu nhìn lấy ngọc sư tử ngum lớn uống nước đáng vẻ, nghĩ một hồi, rốt cục muốn ra một cái vịnh ngựa trấn quốc thơ: "Tuần xương uống trường kính, chảy xiết vậy lạc anh . Tề văn liên phun tụ, loạn hạnh quần vó oanh . Thủy quang trên yên bên cạnh, bóng ngựa trượt bên trong hoành . Lật giống như thiên tri bên trong, đằng đụt long chủng sinh ."

Bài thơ này không nói tài tình như thế nào, chỉ nói nó là Đường Thái Tông Lý Thế Dân làm, liền biết, nó hẳn là trấn quốc thơ .

Mã Siêu ngâm vịnh ra cái này thủ « vịnh uống ngựa », mờ mịt khí tài dâng lên, trong nháy mắt lại phòng lớn gấp hai, như lát phát mưa phùn, rơi vào chiếu đêm ngọc sư tử trên người, ngọc sư tử thật dài trên mặt thế mà hiện ra nét cười của vui vẻ .

Ngọc sư tử uống xong thủy, đi đến Mã Siêu trước mặt, móng trước cúi xuống, ra hiệu Mã Siêu ngồi cười lên trên .

Làm Mã Siêu ngồi cười lên trên, chiếu đêm ngọc sư tử trên người Chiến khí dâng lên, lần này, lại không phải công kích Mã Siêu, mà là cùng Mã Siêu tự

thân Chiến khí hình thành một loại kỳ diệu chấn động dung hợp, giờ này khắc này, nhân mã hợp nhất, người bên trong Mã Siêu, ngựa bên trong ngọc sư tử .

(đã trải qua mấy quyền đô thị sách bị vùi dập giữa chợ, trọng lại nhớ tới lịch sử đề tài, lại đem huyền huyền cùng lịch sử kết hợp lại sáng tạo cái mới, trong lòng ta rất không chắc, rất không có tự tin, thật hy vọng có bằng hữu có thể cho ta cổ vũ, phòng lên niềm tin của khỏi ta .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Ngựa dừng cùng ngựa thiên phú của thiết

Mã Siêu Chiến khí, chiếu đêm ngọc sư tử Chiến khí, khuấy động giao hòa một canh giờ .

Cuối cùng chiếu đêm ngọc sư tử trên người trắng bạc hào quang tái độ phát ra hào quang sáng chói, quang mang ngưng tụ hiện ra ở làn da tăng, cực kỳ cô đọng, cô đọng như châm .

Mã Siêu thấy được rõ ràng, đây là ngọc sư tử Chiến khí nhảy lên tới bên trong Kỳ Vũ tôn cảnh tượng .

Vũ Tôn là Chiến khí cô đọng kỳ, sơ kỳ cô đọng như tơ, trung kỳ cô đọng như châm, hậu kỳ cô đọng như thương, thời đỉnh cao cô đọng như thuần .

Mã Siêu trên người cũng nổi lên hào quang sáng chói, quang mang cô đọng như tơ, Mã Siêu minh bạch, cùng chiếu đêm ngọc sư tử Chiến khí hoà lẫn vào nhau, cảnh giới của hắn lập tức liền từ đỉnh phong Võ Tông đột phá vào sơ Kỳ Vũ tôn .

Mà hắn cùng chiếu đêm ngọc sư tử nhân mã hợp nhất, phát huy ra được chiến lực, không thể so với bên trong Kỳ Vũ tôn kém, thậm chí có thể theo sau Kỳ Vũ tôn phân cao thấp .

Tọa kỵ đã tốt, chính là thiếu một kiện xứng tay binh khí, Mã Siêu lắc lắc trong tay trường thương màu bạc, quá nhẹ, quá cứng, không thích hợp thi triển nội gia thương pháp .

Tại cuối thời Đông Hán, binh khí dài thiên về kích, mâu, thương đã xuất hiện, lại không phải chủ lưu, thẳng đến Đại Tống, thương mới từ từ thay thế mâu, thương pháp phát triển đến tốt cùng nhất thời kì, xuất hiện nội gia thương pháp, kháng Kim danh tướng Nhạc Phi, liền am hiểu dùng súng, một mình sáng tạo Nhạc Gia thương pháp lưu truyền đến thế kỷ hai mươi mốt .

Mâu, giáo dùng là gỗ chắc, không có co dãn, giảm xóc không được đối với phương xung lực, lực lượng toàn truyền đến trên tay, nếu như lực lượng không đủ góc độ không thích hợp, binh khí tại chỗ liền sẽ tuột tay, nội gia thương thì lại khác, báng súng có co dãn, hai mã tương giao, binh khí đụng một cái, đại thương giống như linh xà, thuận đối phương binh khí liền chui vào, cong liền muốn thẳng, thẳng lại phải cong, đâm trái liền hướng phải, bỏ phía trước tự sẽ đi căn đằng sau, đối phương càng là cái lực lớn như trâu làm binh khí nặng mảnh tướng, càng tốt đánh . Mã đạp liên doanh, bị bao bọc vây quanh lúc, eo một lần phát lực, đầu thương bày cái một trăm tám mươi độ, có thể đồng thời đẩy ra hai bên trái phải công tới binh khí, đầu thương bày tròn chính là bắn tới mura tên đều chống đỡ được, đây chính là Triệu Vân có thể tại dốc Trường Bản bày vào bày ra huyền bí, đổi thành dụng đao Quan Vũ, dùng mâu Thương Phi đều là không được .

Xuyên qua trước, hắn còn không có nhập ngũ lúc, từng học qua mấy năm Nhạc Gia thương pháp, lại kiêm tu hình ý, Thái Cực mấy người nội gia quyền, đi vào cuối thời Đông Hán, phát hiện cái thời đại này thương pháp, ở vào giai đoạn khởi bước, đại bộ phận dùng súng cao thủ đều đi cương mãnh lộ tuyến, chỉ có Triệu Vân Triệu Tử Long thương pháp cùng nội gia thương dựa vào, so sánh dưới, Mã Siêu từ hậu thế mang tới Nhạc Gia thương pháp không thể nghi ngờ là thời đại này tân tiến nhất thương pháp .

Bây giờ vấn đề là, làm sao thương cán làm cho có co dãn thích hợp nội gia thương pháp, giống hậu thế loại kia Bạch cháp cán phải không thành, cũng không thể cầm Bạch cháp cán làm thành trường thương đi cùng Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích giao đấu, liền sợ lập tức liền bị Phương Thiên Họa Kích chặt đứt .

Việc này gấp không được, từ từ sẽ đến đi.

Mã Siêu cảm ơn Bảng Đức, cười lên chiếu đêm ngọc sư tử, phủ Thái Thú .

Lúc này trời sáng choang, hai cái đệ đệ ngựa dừng, ngựa thiết bị phụ thân Mã Đằng đuổi bắt đầu, đang trong nội viện luyện thương .

Ngựa dừng mười ba tuổi, ngựa thiết 11 tuổi, hai thằng nhóc đều một mặt khổ tương, nắm trường thương, run run rẩy rẩy .

Mã Đằng nhìn thấy bọn hán từng từng khoa khoa bộ dáng, đại vì sinh khí, giận dữ hét: "Các ngươi hai cái phế vật, thật sự là gỗ mục không điều khắc được vậy. Cho vì phụ mất mặt, cho ngươi huynh trưởng mất mặt, về sau đừng nói các ngươi họ Mã!"

Mã Siêu tung người xuống ngựa, mặc cho chiếu đèn ngọc sư tử trong phủ đi dạo, nó muốn đi tìm xinh đẹp ngựa cái đều theo nó, Mã Siêu thậm chí ngay cả dây cương đều giải hết, ngựa này vô cùng có linh tính, căn bản không cần dây cương ràng buộc.

Mã Siêu trực tiếp hướng đi ngựa dừng, cải chính một chút hán tay cầm súng thê: "Nhị đệ, ngươi tay cầm súng muốn bắt vào cột cuối cùng nhất, một điểm đầu gỗ cũng đừng lộ ra."

Ngựa dừng mờ mịt hỏi: "Tại sao phải dạng này nắm đầu?"

Mã Đằng cũng kinh ngạc nhìn lấy Mã Siêu: "Giống như ta Mã gia thương pháp bên trong không có loại này giảng cứu a."

Mã Siêu cười nói: "Đây là hài nhi bỗng nhiên ngộ đến, dạng này nắm, tại trở về rút súng lúc sẽ không đánh cùng với chính mình, trọng yếu hơn chính là thương cùng cánh tay sức lực đường tương thông, có thể đem thương pháp phát huy đến hay nhất!"

Hán tử giá binh khí thượng thiêu một cây báng súng hơi mềm trường thương, diễn luyện, trường thương thẳng đến Trung cung hai bên đăng, trái phát phải dẫn thân trước cung, trở tay nghiêng thượng trực chỉ eo, đem phòng thủ cùng tiến công hai động hòa làm một thể, công thủ một lần hoàn thành, phòng bên trong mang công, công bên trong bố trí phòng vệ, làm địch nhân không đánh trả cơ hội.

"Bắn rất hay!" Mã Đằng cảm lấy một cây trường thương, chỉ Mã Siêu, nói ra: "Siêu nhi, vi phụ cùng ngươi so chiêu một chút!"

Mã Đằng một thương đâm tới, Mã Siêu cầm đầu thương chọi cứng ở Mã Đằng trường thương, thương khê cong, có như vậy cái nhỏ nhỏ giảm xóc, đem Mã Đằng trường thương kinh đạo cũng cho tháo, cái này mềm cây trường thương cong hội bắn ngược, Mã Siêu thương đem nhất chuyển, đầu thương liền kéo căng đi ra, suýt nữa đánh trúng Mã Đằng, Mã Đằng giật nảy mình.

Mã Siêu một thương đâm về Mã Đằng ở giữa khôi giáp hộ tâm kính, Mã Đằng dùng súng tới chặn, Mã Siêu vừa vận dựa vào lực, thương đem nhất chuyển, đầu thương lập tức lại từ một phương khác hướng đâm tới, đánh vào Mã Đằng trên khôi giáp, đánh cho Mã Đằng lui lại mấy bước.

Trong lúc này gia thương pháp nói toạc đầu, cũng liền cần, cầm, đâm ba chiêu, ba chiêu này là không thể hoàn toàn tách ra, tùy tiện một thương ra ngoài, cần, cần, đâm ba thức đều có, hai phát một dụng, thuận thế đánh vào, liền có thể mượn lực đánh, cũng có thể trực tiếp đánh.

Lúc đầu Mã Đằng chiến lực là sơ Kỳ Vũ tôn, cùng Mã Siêu hiện tại ở vào cùng một cái cấp bậc, hơn nữa Mã Đằng luyện qua hai mươi năm thương, thương pháp cực kỳ tinh xảo, lần này lại bị Mã Siêu đánh cho chỉ có sức lực chống đỡ, không có sức đánh trả.

Mười mấy lần hợp qua về sau, Mã Đằng nhảy ra ngoài vòng tròn, thở dài một tiếng: "Trò giỏi hơn thầy, Siêu nhi, vi phụ lão liễu, về sau hai ngươi em trai thương pháp từ ngươi tới dạy đi!"

Mã Siêu buồn cười: "Phụ thân, ngài vẫn chưa tới bốn mươi, chính là trẻ trung khỏe mạnh, làm sao chịu già, hơn nữa nhị đệ, thiên phú của tam đệ không ở trên võ nghệ, mà ở phương diện khác, nếu như tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, bồi dưỡng thật tốt, chúng ta Mã gia vẫn có khả năng xuất hiện một cái Đại Tư Nông, một cái thiếu phủ!"

Đại Tư Nông là Cửu khanh chỉ một, Lương Hán thời kỳ tài chính trưởng quan, chương quân thuế ruộng, gạo tiền, muối thiết cùng quốc gia tài chính thu chi, đương nhiên dựa theo Mã Siêu ý tứ, Đại Tư Nông hẳn là Bộ nông nghiệp trưởng, tuy lợi bộ trưởng kiêm xã hội bảo hộ bộ trưởng, chương quân khuyến khích dân nuôi tằm, thủy lợi, cứu đói mấy người sự tình, về phần chuyện tài chính, liền giao cho Hộ Bộ Thượng Thư a (lúc này gọi là hộ tào Thượng thư).

Thiếu phủ là Cửu khanh một trong, chương sơn hải địa trạch thu nhập cùng hoàng thất thủ công nghiệp chế tạo, là hoàng đế tư phủ, Mã Siêu rất coi trọng chức vị này, thủ công nghiệp chế tạo một khối này có thể thúc đẩy sinh trưởng rất phát hơn rõ sáng tạo, có thể đem hán tử thế kỷ hai mươi một mang tới rất nhiều thứ làm được, đến thời hóa cái thời đại này làm nông văn minh.

Mã Đằng kinh ngạc trừng to mắt: "Siêu nhi, lại tại nói giỡn, liền hai tiểu tử này, còn có thể làm Cửu khanh?"

Mã Siêu nhìn qua ngựa dừng, ngựa thiết, tươi cười rạng rỡ: "Bọn hán tại tương ứng ngành nghề đều có thiên phú kinh người, tăng thêm chúng ta đến đỡ, nhất định có thể lên làm Cửu khanh."

Vừa rồi cho bọn hán đoàn chính cảm thương tư thế thời điểm, Mã Siêu kinh ngạc phát hiện, ngựa dừng trên đầu có đạo trong suốt hư ảnh, là một góc cóc mồm, ngựa dừng trên đầu có đạo trong suốt hư ảnh, là một cái chùy, bọn hán trên đầu trong suốt hư ảnh đều to bằng nắm đấm.

Mã Siêu phỏng đoán, ngựa nghĩ kỳ lạ thiên phú hẳn là cùng ngũ cốc thực vật câu thông, hẳn là am hiểu canh tác bồi dưỡng, mà ngựa thiết kỳ lạ thiên phú hẳn là cùng bách công câu thông, am hiểu nghiên cứu phát minh máy chế tạo giới.

Chương 13: Kỳ binh tam bảo

Đề bảo đảm vạn nhất, Mã Siêu cười hỏi: "Nhị đệ, người có phải hay không thích đến trong ruộng đi xem nông phu canh tác, tam đệ, người có phải hay không ưa thích đi xem công tượng làm công việc?"

Ngựa dừng, ngựa thiết cùng kêu lên hỏi: "Đại ca, làm sao người biết?"

Mã Siêu xông Mã Đằng mỉm cười: "A dừng, A Thiết tại tập võ phương diện không có thiên phú, chúng ta không cần miễn cưỡng, muốn tùy theo tài năng tới đâu mà dạy, đề bọn hán tại canh tác, chế tạo phương diện thỏa thích phát triển, tương lai mới có thể trở thành Cừu khanh, nếu là một mực bức bách bọn hán tập võ, bọn hán tương lai nhiều lắm thì võ sư, tam lưu Vũ Tướng."

Mã Đằng suy nghĩ một chút, gật gật đầu: "Siêu nhi nói có lý, vậy thì do người người đại ca này đến vì bọn họ an bài!"

Mã Siêu từ trong phòng xuất ra cái kia túi hạt giống, cầm tới ngựa dừng trước mặt, từng cái cùng ngựa dừng nói ra: "Nhị đệ, vì huynh cùng người đem, những này là trên trời rơi xuống vì nhân từ Thiên Giới lấy ra hạt giống, đây là khoai lang, đây là khoai tây, đây là cây ngô... Những thứ này đều có thể xem như lương thực, sản lượng cực cao, nếu là bồi dưỡng tốt, chúng ta Lương Châu thậm chí đại hán sẽ không còn chết đói người."

Mã Đằng, ngựa dừng, ngựa thiết đều dùng kinh dị ánh mắt nhìn Mã Siêu: "Thật vậy chăng?"

Mã Siêu khoát khoát tay: "Trước khác không cần quản, trước dựa theo ta nói phương pháp đi bồi dưỡng, nhị đệ, người tìm đến năm mươi cái nhất thiện canh tác nông phu, đề bọn hán giúp người cùng một chỗ bồi dưỡng những mầm mống này, cụ thể bồi dưỡng phương pháp là..."

Mã Siêu đem xuyên qua trước đã học qua nông nghiệp kỹ thuật trong sách nói nói một lần, những chỉ có thể ở đó hiện đại xuất hiện phân hóa học, nhựa plastic sổ ghi chép mảng cái gì đều toàn diện tinh lược, đối dùng cuối thời Đông Hán thời kì chuyện của mới có thể xuất hiện vật.

Ngựa dừng không hổ có cùng ngũ cốc thu hoạch thiên phú của câu thông, học thương pháp học được đã nhiều năm đều không nhập môn, nghe cái này trông trọt chuyện thu hoạch, nghe một lần, liền hiểu bảy tám phần, sau đó lại hỏi một vài vấn đề, Mã Siêu cho hán từng cái giải đáp.

Mã Đằng, ngựa thiết ở một bên nghe được ngây ra như phỗng, thật sự là khác nghề như cách núi, làm ruộng vậy mà có nhiều như vậy học vấn.

Ngựa dừng cầm cái kia túi hạt giống, mang theo Mã Đằng ký phát tướng lệnh, mời chào lão nông đi.

Mã Đằng lo lắng mà nhìn xem ngựa dừng đi xa bóng lưng: "Hừ nhi mới mười ba tuổi, làm sao có thể nhận trách nhiệm nặng nề này?"

Mã Siêu mỉm cười: "Phụ thân chớ có lo lắng, ta tin tưởng hán tại nơi phương diện có độc đáo thiên phú, thiên phú của hán có thể siêu việt tuổi của hán, hán nhất định có thể làm tốt!"

Nói đến đây, Mã Siêu phân phó thị nữ lấy ra bút mực giấy nghiên, liền cái kia nhan sắc vàng óng bằng giấy cực kỳ hồng bét liền giấy nháp cũng không bằng trang giấy, Mã Siêu vẽ lên bàn đạp, sắt móng ngựa, cao kiêu yên ngựa đáng vẽ.

Hán từng cái nói rõ công dụng: "Thứ một kiện đồ vật, gọi là bàn đạp, đăng đỉnh là tròn hình cung, đăng ngọn nguồn là một khối rộng rãi bàn đạp, có thể treo ở bụng ngựa hai bên, dễ dàng cho tướng sĩ trên dưới ngựa, có lợi cho tướng sĩ ở trên ngựa bảo trì cân bằng, các tướng sĩ dùng chân giẫm lên bàn đạp liền có thể thao túng tọa kỵ tốc độ đi tới cùng chuyển vòng phương hướng, dưới chân còn nữa có cần, trên chiến trường có thể tiết kiệm rất nhiều thể lực..."

Tại không có bàn đạp thời đại, mọi người cần kỵ cưỡi ngựa trên lưng, dựa vào bắt lấy dây cương cùng sử dụng chân kẹp chặt bụng ngựa làm mình ở ngựa lao vùn vụt thời điểm không đến nỗi ngã xuống, nhưng loại phương thức này là rất không đáng tin, đầu tiên là thời gian dài cưỡi ngựa dễ dàng mệt nhọc, đồng thời đang chạy nhanh trên lưng ngựa cũng khó có thể hữu hiệu sử dụng cung tiễn, mà ở cận chiến bên trong, người cưỡi không cách nào tùy tâm sở dục sử dụng đao kiếm cùng trường mâu, chém vào hoặc ám sát thất bại, song phương binh khí va chạm mấy người đều lúc nào cũng có thể sẽ lệnh người cưỡi từ trên ngựa trượt xuống...

Những Khương đó Hồ, Hung Nô, Tiên Ti, Ô Hoàn mấy người dân tộc du mục cùng tại Lương Châu, Tịnh Châu, U Châu biên cảnh lớn lên các dũng sĩ từ nhỏ đã cưỡi ngựa, kỹ thuật tinh xảo, ngược lại cũng có thể không mã chiến đấu, nhưng đối với những buông xuống đó cái cuộc gia nhập quân lữ nông dân mà nói, thuật cưỡi ngựa rất khó luyện giỏi, Trung Nguyên, phương nam những chư hầu đó dưới trướng kỵ binh ít, không chỉ là bởi vì chiến mã khuyết thiếu, mà là bởi vì kỹ thuật rất khó luyện, nhưng có bàn đạp, một cái nông dân có thể trong thời gian rất ngắn huấn luyện thành hợp cách kỵ binh, có thể cùng những du mục đó kỵ binh chống lại, về sau có bao nhiêu ngựa liền có thể trang bị ra bao nhiêu kỵ binh.

Mã Đằng, ngựa dừng tất cả đều mừng to mắt, ngạc nhiên nhìn qua giấy sơ đồ, một lát sau, Mã Đằng cười to nói: "Có cái này bàn đạp về sau, chúng ta liền có thể ngồi trên lưng ngựa bắn tên mà không sợ ngã sắp xuống, dám tùy ý trúng sắt, ha ha, thực cảm tạ cái kia đạo lỗi, nếu không phải bỏ người một chút, người còn không nghĩ ra kỳ diệu như vậy đồ vật, có vật này, quân ta chiến lực nhất định gấp bội!"

Phụ thân đại nhân thế mà nói như vậy, Mã Siêu bó tay rồi, hắn lại đem lên tám kia về lấy sắt móng ngựa trang giấy: "Đây là sắt móng ngựa, là dùng để bảo hộ chiến mã vô ngựa, mọi người đều biết, móng ngựa cùng mặt đất đụng chạm, thụ ma sát, bị ăn mòn, móng ngựa rất dễ dàng hư hao, móng ngựa hư hại, ngựa liền bị hổng, hướng trên móng ngựa đóng đinh vật này, liền có thể bảo hộ móng ngựa, còn để móng ngựa càng kiên cố địa quán chặt mặt đất, đối với ngồi cưỡi cùng lái xe đều rất có lợi!"

"Đinh lên trên?" Mã Đằng kinh ngạc nói: "Cái này há chẳng phải là đem ngựa vó đinh phé đi!"

Mã Siêu kêu gọi chiếu đèn ngọc sư tử tới, để nó nâng lên móng trước, cho Mã Đằng, ngựa thiết nhìn: "Các ngươi nhìn, móng ngựa cùng mặt đất tiếp xúc cái này nửa tác nhiều đây là chất sừng, ân, tựa như trên tay chúng ta vết chai, cái đinh dính tại phía trên, sẽ không dễ thương cùng vô ngựa!"

Mã Đằng, ngựa thiết lộ ra vẻ mặt bừng tỉnh đại ngộ: "Thì ra là thế! Quá tốt rồi!"

Mã Siêu lại lấy ra cao kiều yên ngựa sơ đồ: "Đây là cao kiều yên ngựa, yên ngựa hai đầu cao kiều bắt đầu, người cưỡi ở trên lưng ngựa liền sẽ không trước sau hoạt động, trước sau phương hướng liền sẽ ổn định. Bàn đạp, yên ngựa phối hợp lại cùng nhau, có thể đem người ngựa kết làm một cái chỉnh thể, kỵ binh có thể hữu hiệu nhất lợi dụng tốc độ của chiến mã tiến hành chính diện bắn vọt!"

Mã Đằng, ngựa thiết vừa sững sờ một hồi, Mã Đằng dùng một cái vỗ một cái Mã Siêu đầu: "Siêu nhi, ngươi cái này đầu óc làm sao nghĩ, có cái này ba kiện đồ vật, chúng ta Vũ Uy kỵ binh nhất định có thể quét ngang Lương Châu, cái gì Tiên Ti, Hung Nô, cái gì Hàn Toại, Đồng Trác, đều chắc chắn bị chúng ta chà đạp!"

Mã Siêu tinh táo nói: "Cái này ba kiện đồ vật một khi diện thế, rất dễ dàng bị người khác học, như vậy đi, tam đệ, ngươi đưa tới mấy tên thợ rèn, vấn đề tại trong quân doanh, trước làm cái này ba kiện đồ hàng mẫu, chờ ta xác nhận, cho ngươi thêm điều tới năm trăm công tợng, toàn lực làm vật như vậy, chờ kỵ binh của chúng ta chiếu mộ đến hai vạn người, liền bắt đầu trang bị những thứ này."

Mã Đằng lại cho ngựa thiết ký phát quân lệnh, ngựa thiết cảm sơ đồ cùng quân lệnh đang muốn quay người lúc rồi đi, Mã Siêu níu lại hắn, hỏi: "Tam đệ, ta nghĩ chế tạo một thanh trường thương, thân thương có chút mềm, có thể cong lên đến, có thể bắn lên đến, tựa như ta vừa rồi cái kia cây thương, nhưng thân thương là vũ khí sắc bén gì đều không cách nào chặt đứt, có thể làm được hay không?"

Ngựa thiết cúi đầu suy nghĩ một chút: "Nhất định phải tại thiết bên trong trộn lẫn chút vật gì, mới có thể dễ cho báng súng mềm mà không giòn, cụ thể trộn lẫn thứ gì đâu, ta thật không nghĩ tới!"

Mã Đằng ở một bên nói ra: "Siêu nhi, Thiết nhi, không bằng thử một chút nhà ta đằng sau khối kia vẫn thạch."

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Ký ức hợp kim

Mã Siêu lập tức nghĩ tới, phụ thân Mã Đằng từng cùng hắn nói qua một khối khác trên trời rơi xuống vẫn thạch cổ sự.

Đó là chuyện của Trung Bình năm đầu, trước tướng quân Đồng Trác theo Tư Không Trương Ôn suất lĩnh bộ kỵ hơn mười vạn người cùng bên cạnh chương, Hàn Toại phản quân giao phong, trung tuần tháng mười một ngày nào đó lúc nửa đêm, bầu trời đêm đột nhiên xuất hiện một đạo dài đến hơn mười trượng lưu tinh, nửa bên bầu trời ánh lửa như trụ, cả kinh bên cạnh chương, Hàn Toại quân doanh chiến mã cuồng mình không thôi. Phản quân bùng nổ sau cũng bị cái này một đột nhiên xuất hiện hiện tượng kỳ quái dọa đến trợn mắt hốc mồm, không biết làm sao, bọn hắn coi là đây là chiến tranh bị đánh bại chẳng lành dấu hiệu, không muốn lại lưu tại đẹp dương chiến tranh, đều muốn trở về cự địa Kim Thành. Lập tức, toàn bộ quân doanh một mảnh rối loạn, thật lâu không thể an tĩnh lại. Đồng Trác lập tức cùng bảo hộ bọn người hợp binh giáp công, đại hoạch toàn thắng.

Lúc ấy Mã Đằng chuẩn bị tiến đến đầu nhập vào quan quân, vừa vặn gặp được một màn kia, đợi lưu tinh rơi xuống đất, hắn liền đi tiến lên, phát hiện thiên thạch lúc rơi xuống đất đã đốt thành nắp nồi kích cỡ tương đương, trước quạt thổ đem thiên thạch vùi lấp, đợi thiên thạch làm lạnh, đem thiên thạch ôm đi, lúc này Mã Đằng đã có sơ Kỳ Vũ tôn chiến lực, hai tay có vạn cân chi lực, nhẹ nhõm đem thiên thạch ôm đi.

Mã Đằng đem thiên thạch xách về trong nhà, suy nghĩ lại đi đầu nhập vào quan quân lúc, quan quân đang đuổi giết phản quân lúc đại bại mà về, hắn đành phải lại phí thời gian ba bốn tuổi, thẳng đến bị chinh là quân tòng sự.

Mã Siêu tại Mã Đằng dưới sự hướng dẫn, đi vào một gian mật thất, nhìn thấy một khối màu nâu đen tảng đá, phía trên có thật nhiều tất cả lớn nhỏ hố tròn, còn có hình dạng khác nhau vết xe, Mã Siêu minh bạch, cái này thiên thạch mặt ngoài hố tròn cùng vết xe đều là thiên thạch tại vẫn lạc quá trình bên trong cùng đại khí kịch liệt ma sát thiêu đốt tạo thành.

Hắn tự tay đụng chạm một chút thiên thạch, kinh dị phát hiện, ngón tay của hắn thế mà có thể ở phía trên đè xuống một cái hố, hắn lúc đầu tưởng rằng hắn Chiến khí cô đọng như tơ, cho nên mới có thể ở trên thiên thạch đè xuống một cái hố, nhưng hắn thoáng qua phát hiện, vừa mới cái kia hố cấp tốc biến mất, khôi phục như lúc ban đầu .

Mã Siêu cả kinh kêu lên: "Lại là ký ức hợp kim!"

Tại xuyên qua trước, hắn từng là gia tăng đạn tầm bắn, cố ý tu học qua một đoạn thời gian kim loại học, biết ký ức hợp kim, cái này thiên thạch có khả năng nhất thành phần có thiết, ni-ken (Ni), nếu là lại có một loại khác kim loại thái, liền sẽ tạo thành thái ni-ken (Ni) thiết ký ức hợp kim . Xem ra cái này thiên thạch vô cùng có khả năng bao hàm cái này ba loại kim loại thành phần, đồng thời còn có những thứ khác không biết thành phần, Mã Siêu bây giờ không có máy móc kiểm tra, chỉ có thể cô vọng đoán.

Ngựa thiết kinh ngạc hỏi: "Đại ca, cái gì là ký ức hợp kim?"

Mã Siêu sững sờ một chút, lập tức kịp phản ứng, mình nói một cái quá thời gian thay mặt danh từ, vội vàng che giấu nói: "Chính là như loại này bất kể thế nào va chạm đều có thể khôi phục như cũ hình dáng kim loại ."

"Há, thì ra là thế a, " ngựa thiết cười nói: "Đại ca, loại này ký ức hợp kim nguyên lai thì có a ."

Hắn vừa nói, từ bên cạnh giá binh khí xuất ra một thanh bảo kiếm, đưa cho Mã Siêu: "Đại ca, ngươi xem thanh kiếm này, chính là ký ức hợp kim a!"

Mã Siêu nửa tin nửa ngờ tiếp nhận bảo kiếm, nhìn bảo kiếm này lại là thanh đồng kiếm, trong lòng càng thêm hồ nghi, cứ việc đồng độ dẻo so với sắt tốt, nhưng cũng khoảng cách ký ức hợp kim rất xa a .

Hắn nắm thanh đồng kiếm, dùng sức đâm về bên cạnh tảng đá xanh, lúc này hắn cũng không có hướng thanh đồng trên thân kiếm quán chú Chiến khí , theo nói thanh đồng kiếm bị hắn dạng này dùng sức, nhất định sẽ gãy, lại không nghĩ rằng, thanh kiếm này thế mà cong thành một cái vòng tròn, thân kiếm không có một tia vết rạn .

Khi hắn thu hồi kiếm, thanh này lúc đầu bị đè ép thành nửa vòng tròn trạng thanh đồng kiếm thế mà tại một sát na khôi phục thành lúc đầu bằng phẳng bộ dáng .

Mã Siêu lúc này mới chợt hiểu nhớ tới, hắn trước kia từng tham quan qua Tần Thủy Hoàng tượng binh mã, tại số một hố nhìn thấy một cái thanh đồng kiếm liền giống như trước mặt thanh kiếm này, lúc ấy thanh kiếm kia bị một tôn nặng đến ba trăm cân hình nộm bằng gốm ép cong, làm đổi hình nộm bằng gốm, như vậy hẹp lại mỏng thanh đồng kiếm, lại trong nháy mắt bản ngược bằng phẳng, tự nhiên khôi phục, hơn nữa cái này thanh đồng kiếm không có chút nào rỉ sét, trơn bóng như mới, mũi nhọn sắc bén, một lần còn có thể vẽ thấu 18 lớp giấy .

Mã Siêu bởi vậy phát hiện một sự thật, thợ thủ công nhóm tại Tần Hán thời kì liền biết làm như thế nào hợp thành có co dãn khôi phục hợp kim .

Tuy là như thế, Mã Siêu hay là hi vọng ngựa thiết có thể sử dụng thiên thạch cho mình chế tạo một thanh trường thương, nhiều hơn vật liệu chế tạo một cây cung, một thanh kiếm, một thanh chùy nhỏ .

Mã Siêu tiền pháp mặc dù không có thể cùng Lữ Bố, Hoàng Trung, Thái Sừ Tử như vậy thần tiên cấp thần xạ thủ so sánh, nhưng cũng không tệ, trong lịch sử hắn truy sát vị trên sông Tào Tháo lúc, tiền không giả phát, trên thuyền điều khiển thuyền người, ứng dây cung rơi xuống nước, trong thuyền hơn mười người đều bị bắn ngã, nếu không phải Hứa Chử tên mập mạp chết bầm kia liều mạng bảo hộ, chỉ sợ Tào A Mạn đã bị Mã Siêu bắn giết .

Dạng này cao thủ bắn cung, khẳng định phải có một đầu cung thật tốt mới xứng với, chỉ tiếc trong truyền thuyết cái gì Lý Quảng chi cung, nuôi từ cơ cung, bá vương cung cũng không tại Tây Lương, hơn nữa niên đại xa xưa, coi như tìm được, chỉ sợ cũng đã mục nát phải dùng không được, cho nên Mã Siêu căn dặn ngựa thiết nhất định phải cho hắn chế tạo ra một cây cung tốt .

Ngựa thiết nhú nhú mày: "Không biết cái này vẫn thạch có thể hay không làm thành khom lưng, cũng không biết tới đó tìm tới tốt dây cung, chỉ sợ nhất thời chế tạo không ra ."

Mã Siêu cười nói: "Vi huynh tìm đến dây cung, ngươi chỉ phụ trách chế tạo khom lưng là đủ."

Ngựa thiết hỏi: "Đại ca, tiểu đệ lại vì ngài chế tạo một thanh bảo kiếm đi."

Kính ngựa thiết nhắc nhở, Mã Siêu lúc này mới nhớ tới, nguyên lai hắn là như vậy một cái kiếm thuật cao thủ, trong lịch sử, Mã Siêu kiếm pháp từng lưu truyền hậu thế, « trận kỷ » bên trong xưng "Biện Trang Tử chỉ lộn xộn kích pháp, vương tự chỉ lên xuống pháp, lưu trước chủ chỉ chú ý ứng pháp, ngựa Minh Vương chỉ thiểm điện pháp, Mã Siêu chỉ xuất thủ pháp, năm nhà chi kiếm có truyền ."

Cái lưu kia trước chủ chính là Lưu Bị Lưu Huyền Đức, hắn có chú ý ứng kiếm pháp, có thể nhìn trái phải ứng, khiến cho thư hùng song kiếm, ở giữa chỉ huy, đem Quan Vũ, Trương Phi hai người chiến lực hoàn mỹ dung hợp lại cùng nhau, làm Quan Vũ, Trương Phi hai người tại Hồ Lao quan ba mươi vị trí đầu hiệp đầu bắt bại Lữ Bố, Lưu Bị xuất mã, Tam Anh hợp lực, lại có thể để Lữ Bố đỡ cách ngăn cản không chừng bị ép bại lui .

Mã Siêu xuất thủ pháp, đại khái loại như đòi sau rút kiếm thuật, xuất kiếm cực nhanh, kiếm cương mới ra vỏ, liền là địch nhân tận thế . Trong lịch sử, Tào Tháo bởi thư lý gián Hàn Toại cùng Mã Siêu, Mã Siêu một người một kiếm, xâm nhập Hàn Toại quân trường, nhất kiếm nhìn Hàn Toại mặt chặt đi, Hàn Toại hoảng lấy tay nghiêng chỉ, tay trái sớm bị chém rớt, hầu tuyền, Lý có thể, xà nhà hưng thịnh, ngựa chơi, Dương Thu ngũ tướng vung đao đều xuất hiện, Mã Siêu cất bước khoan chỉ bên ngoài, ngũ tướng quay chung quanh lẫn lộn giết, Mã Siêu độc vung bảo kiếm, đối đầu ngũ tướng, kiếm quang chỗ sáng, máu tươi bắn ra, Mã Siêu ném lăn ngựa chơi, chặt ngược lại xà nhà hưng thịnh, tam tướng riêng phần mình chạy trốn, đủ thấy Mã Siêu kiếm pháp

cao mình .

Dạng này kiếm thuật cao thủ, nhất định phải có một thanh kiếm tốt, một cái không kém hơn Y` Thiên Kiếm, cây sồi kiếm hảo kiếm .

Mã Siêu cười gât gât đầu: "Như thế làm phiền nhị đệ!"

Lúc gần đi, Mã Siêu lại nghĩ tới đến, hấn ngoại trừ là thương thuật cao thủ, cao thủ bắn cung, kiếm thuật cao thủ, vẫn là cao thủ ám khí .

Diễn nghĩa bên trong từng nói qua, Mã Siêu cùng Trương Phi ác chiến lúc, Mã Siêu gặp thắng không được Trương Phi, sinh lòng một kế, trá bại dương thua, lừa Trương Phi chạy đến, tới xiết đồng nện vào tay, xoay trở lại nheo mắt nhìn Trương Phi liền đánh tương lai, Trương Phi gặp Mã Siêu đi, trong lòng cũng đề phòng, đợi đến đồng đập lúc đến, Trương Phi lóe lên, từ bên tai đi qua .

Mã Siêu là dùng súng, cái kia đồng chùy khẳng định không giống nói ngọn núi toàn truyền bên trong những cao thủ kia cầm đại chùy, mà là cùng loại Lưu Tinh Chùy các loại ám khí, đem kim loại đầu búa hệ tại đây thừng dài một mặt chế thành binh khí mềm, thuộc về tác hệ ám khí loại .

Nói cũng kỳ quái, hấn xuyên qua trước chơi qua một trò chơi « Tam quốc chí Tào Tháo truyền », bên trong Bàn Đức có được Lưu Tinh Chùy, kèm theo hỗn loạn công kích, tại phiên thành chi chiến sau khi Bàn Đức chết mới có thể được, trong này nhân quả ngược lại cũng có chút cổ quái .

Mã Siêu liền để ngựa thiết cho hấn thêm chế tạo một bộ loại như Lưu Tinh Chùy một dạng tác hệ ám khí .

Mã Đằng lo lắng nói: "Siêu nhị, tiểu thiết dù sao chỉ có 11 tuổi, làm sao có thể chế tạo thần binh lợi khí, vẫn là từ vị phụ mời Tây Vực luyện khí cao thủ đến đây vì ngươi chế tạo thần binh đi!"

Mã Siêu cười nói: "Phụ thân, hài nhi tin tưởng thiên phú của nhị đệ, đương nhiên, luyện khí cao thủ cũng có thể mời đến, nhưng đi bỏ nhị đệ kinh nghiệm không đủ, nhưng chủ trì đã luyện chế tạo nhất định phải là nhị đệ ."

Nhìn lướt toàn bộ Võ Uy quận, có vẻ vụn có ngựa thiết một người có khí giới chế tạo phương diện kỳ lạ thiên phú, có được loại này thiên phú của ngàn dặm mới tìm được một, coi như kinh nghiệm tạm thời thiếu một điểm, cũng không có quan hệ gì .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Cơ hội tới!

Những tháng ngày tiếp theo bên trong, Mã Siêu mang theo hấn đặc chiến vệ đội, tại Lương Châu khắp nơi du tẩu, huấn luyện đặc chiến vệ đội các loại lĩnh đặc chủng tác chiến kỹ xảo, đồng thời thừa cơ bãi phóng từng cái Khương tộc bộ lạc, tuyên dương Hán Khương một nhà lý niệm . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

« bảy bước thơ » đi ra về sau, cấp tốc truyền khắp thiên hạ, khắp thiên hạ đều biết Mã Siêu tài danh, liền một đời Văn Thánh Thái Ung lão tiên sinh cũng than thở không thôi, mà bởi vì bài thơ này là Mã Siêu là Hán Khương phân tranh làm ra, tại chịu đủ Khương loạn Lương Châu càng thụ Hán Khương dân chúng nhất trí tán đồng .

Mã Siêu Hán Khương một nhà cùng loại đồng nguyên lý niệm càng là chiếm được độ cao tán đồng, thanh danh của hấn ngày càng lên cao, tại Lương Châu danh vọng gần với Hàn Toại, Mã Đằng, mộ danh mà ném nhân nổi liền không dứt, ngăn ngừa hai tháng, bộ đội mở rộng đến ba vạn người, ba thành người Khương, bọn hấn ngưỡng mộ đại Hán văn hóa, rất nhanh liền bị Mã Siêu cải tạo giống như người Hán.

Ở thời điểm này bên trong, có được sơ kỳ văn tôn mới tức giận Mã Siêu cho những liên đó văn sĩ khí tài cũng không có sĩ tốt tẩy não, thật sự là lại dễ dàng bất quá, hai tháng, liền để bọn hấn vui vì Mã Siêu quên mình phục vụ .

Mã Siêu từ đó ưu tuyển ra hơn một trăm cái có trông trọt thiên phú người, cho quyền ngựa dừng điều động, những người này ở đây ngựa nghỉ thống lĩnh dưới, chính là Mã gia quân đồn điền binh đoàn Đô úy, giáo úy thành viên tổ chức .

Mã Siêu còn trong trăm công ngàn việc, tự mình tiến đến ngựa nghỉ đồn điền binh đoàn, chỉ đạo bọn hấn như thế nào bồi dưỡng những mầm móng kia .

Không có bị xuyên việt trước, hấn khi còn bé tại nông thôn đợi qua, nhớ kỹ bác nông dân nhóm là thế nào bồi dưỡng mầm móng, xuất ngũ sau muốn về nhà mở nông trường, sớm nhìn một chút nông nghiệp kỹ thuật thư tịch, liền cho ngựa dừng thêm chút chi điểm, giống ngựa dừng dạng này trên đầu mọc có người, đối với trông trọt thu hoạch là vô cùng có ngộ tính, chỉ cần Mã Siêu thêm chút chi điểm liền hoàn toàn hiểu, tại phủ Thái Thú đăng sau mở ra một mảnh ruộng đồng, bồi dưỡng lên hạt giống .

Mã Siêu nhìn qua những dần dần đó này mằm dần dần lục lên ruộng thí nghiệm, trong lòng dâng lên hi vọng, có những thứ này thu hoạch, kho lẫm phong thực, cái này cuối thời Đông Hán, hẳn là sẽ giống trong lịch sử mới vừa lưu hành những thứ này thu hoạch Mãn Thanh thời kì như thế, nghênh đón nhân khẩu đại bạo phát đi, có lẽ, ta Mã Siêu có thể khai sáng một tên đại hán dân tộc thịnh thế, cũng không nên hội lại xuất hiện Ngũ Hồ loạn hoa thảm kịch .

Mã Siêu lại tòng quân bên trong chọn lựa ra hơn tám mươi cái có chế tạo thiên phú người, cho quyền ngựa đứng, tổ kiến Mã gia quân công nghiệp quốc phòng doanh, những người này dẫn đầu mấy trăm cái công tượng, bắt đầu chế tạo bàn đạp, sắt móng ngựa, cao kiêu yên ngựa .

Đang cấp công nghiệp quốc phòng doanh làm hướng dẫn thời điểm, Mã Siêu đem một đời kia học vật lý, hóa học, kim loại vật liệu học tri thức , dựa theo Đông Hán thời kỳ ngôn ngữ thói quen, nói cho ngựa thiết cùng những thợ thủ công đó .

Ngựa thiết được ích lợi không nhỏ, cùng Mã Đại, ngựa đứng đều coi đại ca là thành giống như thần nhân vật đến ước mơ, bọn hắn hoàn toàn tin tưởng, đại ca là đạt được cái trên trời rơi xuống kia vĩ nhân Khai Định, mới có nhiều như vậy kỳ tư diệu tưởng .

Mã Siêu mơ ước, có thể xây dựng nổi mười vạn kỵ binh, tất cả đều trang bị lên bàn đạp, sắt móng ngựa, cao kiêu yên ngựa, đến lúc đó Mã gia kỵ binh chắc chắn quét ngang thiên hạ .

Mã Siêu giấc mộng này cũng không hoang đường, Tây Lương có tổ kiến đại quy mô ưu thế của kỵ binh, nơi này thừa thừa eo sông ngựa, eo sông ngựa cực nhin thô tự, hái ăn cỏ nuôi súc vật phạm vi rất rộng, nhất là tại cỏ khô mùa, có thể ăn các loại cỏ thể ăn cỏ đại, các quý tàn thảo, thậm chí hương cùi, ngọn liễu, vỏ béo nhanh, sứt ký chậm, giữ béo khoẻ, hơn nữa eo sông Mã Ký ức lực khá mạnh, đàn ngựa đối ẩm thủy, ăn cỏ địa điểm rõ ràng, các quý đồng cỏ nơi nào cỏ nuôi súc vật tốt, nơi nào có nguồn nước đều nhớ kỹ không quên, biết đường năng lực cực mạnh, chính là bán được cách xa nhau mấy ngàn dặm Trung Nguyên, mấy năm về sau còn có thể trở lại nguyên trú mục địa.

Có eo sông ngựa, Mã Siêu không chỉ phí tâm đi tìm Mông Cổ ngựa, chỉ cần tổ kiến đầy đủ kích thước kỵ binh, làm theo có thể quét ngang Âu Á đại lục, đến lúc đó lại phối hợp văn trị, thì có tư cách chế giễu, Thành Cát Tư Hãn, chỉ biết giương cung bắn đại điều .

Như thế nào tìm ngựa, thuần phục ngựa, chăm ngựa là rất chuyên nghiệp việc phải làm, Mã Siêu liền giao cho Bàng Đức .

Đó cũng không phải đại tài tiểu dụng, càng không phải là để Bàng Đức làm Bất Mã Ôn, tại vũ khí lạnh thời đại, kỵ binh tương đối hậu thế xe bọc thép, ngựa tựa như xe tăng, là vật tư chiến lược, cực kỳ trọng yếu, phụ trách ngựa chính không phải Bất Mã Ôn, mà là Thái Phó, Thái Phó là Cửu khanh một trong, mới đầu chủ quản hoàng đế cỗ xe, ngựa, Hoàng đế xuất hành, Thái Phó tổng quản xa giá, tự thân vì Hoàng đế ngự xe, sau dần dần chuyển thành chuyên quản quan phủ chăn nuôi sự vụ, Thái Phó bởi vì cùng Hoàng đế quan hệ mật thiết mà trở thành thân cận chí thân, một trong tam công chính là Thái Phó, Thái Phó rất dễ dàng liền có thể thăng làm Tam công .

Mã Siêu hiện tại để Bàng Đức quản lý ngựa, đã là muốn phát huy thiên phú của hắn, cũng có vun trồng hắn trở thành Thái Phó ý tứ , chờ Mã Siêu tương lai nhất thống thiên hạ, Bàng Đức chính là Thái Phó .

Đương nhiên, bình thường chinh chiến thời điểm, Bàng Đức vẫn là Mã Siêu dưới trướng việc nhân đức không nhường ai thủ tịch Đại tướng .

Mặc dù Bàng Đức có cùng chiến mã thiên phú của câu thông, nhưng có một vấn đề hắn một mực không giải quyết được, ngựa thường có ôn dịch, thường xuyên sẽ có số lớn chiến mã đột nhiên nhiễm bệnh chết đi, Bàng Đức không biết nên làm sao bây giờ, liền báo cáo nhanh cho Mã Siêu, để Mã Siêu dán thông báo chiêu mộ có thể cho chiến mã xem bệnh bác sỹ thú y .

Mã Siêu đang muốn sai người dán thông báo chiêu mộ bác sỹ thú y, nhưng chợt nhớ tới một chuyện, xống Bàng Đức cười nói: "Ta nhớ được, có cái thiên phương có thể ức chế ngựa dịch ."

Bàng Đức vội vàng chấp tay nói: "Mời Thiếu chủ bảo cho biết ."

Mã Siêu trên mặt lộ ra nụ cười cổ quái: "Lệnh rõ, người sai người tìm tới một chút mẹ khi, đem mẹ khi đặt ở ngựa cỏ khô bên trên, mấy người mẹ khi mỗi tháng tự nhiên chảy ra máu, đem mang máu cỏ khô nuôi ngựa, liền có thể dự phòng ngựa ôn ."

Bàng Đức ngây ngẩn cả người, vội hỏi: "Thiếu chủ, ngài là làm sao biết cái này thiên phương ?"

Mã Siêu là từ « Tây Du Ký » bên trong Tôn Ngộ Không cái Bất Mã Ôn kia tên chính thức lên đến, Minh triều người Triệu nam ngôi sao sở soạn văn tập bên trong, từng ghi chép "« ngựa kinh » nói, chuồng ngựa súc mẹ khi tích ngựa ôn dịch, từng tháng có kinh nguyệt lưu trên cỏ, ngựa ăn vĩnh viễn không tật bệnh vậy . « Tây Du Ký » chỗ bản . " Ý là, mẹ khi mỗi tháng tới kinh nguyệt, chảy tới ngựa cỏ khô bên trên, ngựa ăn, liền có thể tích ngựa ôn! "Bất Mã Ôn" bất quá là tích ngựa ôn hài âm mà thôi .

Chuyện như vậy, Mã Siêu tự nhiên không thể nói cho Bàng Đức, liền cười thần bí: "Là trên trời rơi xuống vĩ nhân nói cho ta biết!"

Bàng Đức từ Mã Đại nơi đó xác nhận qua, cái tóc kia kéo rất ngắn trên trời rơi xuống vĩ nhân xác thực tồn tại qua, đối với Mã Siêu mà nói liền tin tưởng không nghi ngờ, liền phái người đi trong núi bắt mẹ khi, quả nhiên như Mã Siêu nói, chuồng ngựa bên trong có mẹ khi, ngựa ôn rõ rệt giảm bớt .

Thời gian cực nhanh, đảo mắt liền tới tháng sáu phần . Truyền Văn đại tướng quân Hà Tiến cùng thập thường thị ở giữa mâu thuẫn càng diễn ra càng mãnh liệt, Hà Tiến tại Viên Thiệu khuyên bảo, trước giết chết Kiên Thạc, chuẩn bị cầm thập thường thị bên trong những người khác . Hà thái hậu hoài nghi Hà Tiến muốn chuyển quyền, kiên quyết không đồng ý trú sát thập thường thị, Hà Tiến không thể quyết đoán, sự tình thật lâu cũng không thể quyết định .

Viên Thiệu mấy người lại vì sao tiến mưu đồ, nhiều triệu tập tứ phương mãnh tướng cùng số lớn hào kiệt, khiến cho bọn hắn đều dẫn binh hướng kinh

thành, uy hiếp Hà thái hậu quyết định diệt trừ thập thường thị, Hà Tiến đồng ý, triệu Lương Châu Thứ Sử Đồng Trác đến Quan Trung thượng Lâm Uyên, lại làm đại tướng quân duyệt Vương Khuông chiêu mộ Hà Nội quân cường nỗ tay, mệnh Đông quận Thái Thủ cầu mao trú thành cao .

Lúc này, Mã Siêu đang Võ Uy quận bên trong vôi vàng chiêu mộ nhân mã, vôi vàng thích ứng cái thế giới này, sinh hoạt rất bình tĩnh .

Loại an tĩnh này rất nhanh liền bị đánh vỡ, Đồng Trác phái Vũ Uy người Giả Hủ đến đây bài kiến Mã Đằng .

Mã Đằng cảm thấy rất kinh ngạc, hai năm gần đây thời gian hắn cùng Đồng Trác giao chiến nhiều lần, chính là địch nhân vốn có, Đồng Trác thỉnh linh phái một người tới bí mật gặp hắn, đề tâm hắn sinh hồ nghi, không có lập tức tiếp kiến Giả Hủ .

Mã Đằng biết, dưới trướng những tướng lĩnh kia đều là hữu dũng vô mưu không có thấy xa hạng người, hiện tại duy nhất có thể giúp hắn phân tích tình thế đúng là hắn cái kia đạt được con trai của Thiên Tử Mã Siêu, liền để cho người ta đi quân doanh gọi tới Mã Siêu .

Mã Siêu biết được Giả Hủ đến đây, cũng cảm thấy rất kinh ngạc, Giả Hủ là Đồng Trác con rể thủ hạ của Ngưu Phụ, hắn làm rất ?

Hắn cẩn thận suy nghĩ một chút, tựa hồ trong lịch sử từng có ghi chép, "Sơ, Đồng Trác nhập quan, nói Hàn Toại, Mã Đằng tổng cộng đồ Sơn Đông . Liền, đằng nhìn dưới trời phùng loạn, cũng lần tới bình dựa trác", bất quá khi đó Mã Đằng, Hàn Toại nội đấu chưa lắng lại , chờ trong bọn họ hồng xong, chuẩn bị tiến đến cùng Đồng Trác lẫn vào thời điểm, Đồng Trác đã bị Vương Doãn, Lữ Bố giết .

Sau đó hãy cùng diễn nghĩa thượng vậy, Hàn Toại, Mã Đằng đến Trường An thời điểm, Lý Giác, Quách Tỹ đem Lữ Bố đuổi đi, vì lung lạc Hàn Toại, Mã Đằng, Lý Giác bài Hàn Toại làm trấn tây tướng quân phái còn Kim Thành, bài Mã Đằng là chinh tây tướng quân, đồn tại ni . Sau đó Mã Đằng, Hàn Toại cùng Lý Giác bất hoà, cùng một chỗ tiến công Lý Giác . Lý Giác làm Phàn Trù, Quách Tỹ cùng chặt từ Lý lợi xuất kích, Mã Đằng, Hàn Toại thua chạy, lui về Lương Châu .

Sau đó vài chục năm, chính là Mã Đằng, Hàn Toại mấy người Quan Trung Tây Lương mười mấy cổ quân phiệt ở giữa hỗn chiến, Mã gia một mực bị Hàn Toại đè lên đánh, thế lực một mực không thể được đến phát triển, một mực ngồi xem Tào Tháo thống nhất Hà Bắc, cuối cùng Mã Đằng bị ép tiến Nghiệp thành, Mã gia liền triệt để bị kịch!

Lần này, là cái biến Mã gia vận mạng máu chót nhất một cơ hội, tuyệt đối không thể bỏ qua!

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 16: Viên gia âm mưu!

Mã Siêu cẩn thận hồi tưởng một chút lịch sử, phát hiện chính sử cùng diễn nghĩa chênh lệch rất lớn, trong lịch sử căn bản không có Mã Đằng tham dự thảo phạt Đồng Trác liên minh ghi chép, hơn nữa lấy cơ bản địa lý phán đoán, Mã Đằng tại phía xa Lương Châu tây bộ, cùng Quan Đông minh quân cách nửa cái Tây Lương, Quan Trung, ti lệ, cách xa nhau ba ngàn dặm, không có cách nào vòng qua Trường An, Lạc Dương đến Hồ Lao quan phía đông .

Hồn xuyên về sau, Mã Siêu cùng Mã Đằng trò chuyện qua thật nhiều lần, mò thấy cái này tính tình của phụ thân, mặc dù không có tư liệu lịch sử chứng minh Mã Đằng gia nhập thảo phạt Đồng Trác liên quân, nhưng từ Mã Đằng trong tư tưởng hạch thượng đem, Mã Đằng thật muốn làm Đại Hán triều đình trung thần .

Cuối cùng, Mã Đằng trong lòng có vậy không ra làm rạng rỡ tổ tông tình kết, tiên tổ Mã Viên giống tòa núi lớn, một mực đặt ở Mã Đằng trong lòng .

Mã Viên, vịn gió mậu lãng người, phối hưởng miếu Quan Công bảy mươi hai đem một, Đông Hán khai quốc công thần, là Lưu Tú thống nhất thiên hạ lập xuống chiến công hiển hách, thiên hạ thống nhất về sau, Mã Viên mặc dù đã cao tuổi, nhưng vẫn xin đi giết giặc Đông dẹp Bắc, tây phá người Khương, Nam chinh Giao Chỉ, quan đến Phục Ba tướng quân, được người tôn xưng là "Ngựa Phục Ba", hắn càng già càng dẻo dai, da ngựa bọc thân khí khái rất được hậu nhân sùng kính .

Lấy Mã Viên công lao, trúng tuyển Vân Đài các nhị thập bát tướng dư xài, tiếc rằng Mã Viên nữ nhi được lập làm Minh Đế Hoàng Hậu, Hán Minh Đế tại Vân Đài bức hoạ quang vũ trong thời kỳ danh thần liệt tướng, vì tránh tiêu phòng chi ngại, vèn vèn không có vẽ Mã Viên .

Mặc dù Mã Đằng là vịn gió Mã gia con em dòng thứ, nhưng tiên tổ Mã Viên công tích vĩ đại có đức độ một mực thúc giục vào hắn, hai năm trước Mã Đằng bị ép làm phản tặc, ăn ngủ không yên, về sau vận hạnh đạt được triều đình chiêu an, cảm thấy an tâm một chút, hiện tại nếu là khuyên hắn đi theo Đồng Trác đối phó triều đình, Mã Đằng khẳng định không làm, nhất định phải nói hòa trung thủ lật sự tất yếu .

Hơn nữa, Mã Siêu biết, Giả Hủ tên kia là một lão hồ ly, nhất định phải tại nhìn thấy lúc trước hắn, thuyết phục phụ thân .

Mã Siêu khiến người khác ra ngoài, hạ giọng, nói với Mã Đằng: "Phụ thân, Cổ Văn Hòa lần này đến đây, tất nhiên là dâng Đồng Trác chi mệnh, mời phụ thân lĩnh quân cùng nhau vào kinh thành."

Mã Đằng chau mày: "Hắn tại sao phải vào kinh thành, vì cái gì mời ta cùng nhau vào kinh thành?"

Mã Siêu ngẫm nghĩ một chút lịch sử, sửa sang một chút tìm tòi: "Phụ thân hẳn là cũng nghe nói, trong kinh thành đại tướng quân Hà Tiến cùng thập thường thị tranh đấu, Thái hậu một mực không đồng ý tru diệt thập thường thị, nghe đồn ti lệ giáo úy Viên Thiệu khuyên đại tướng quân chiêu bên ngoài quân vào kinh thành, hướng Thái hậu phản đối bằng vũ trang, Đồng Trác liền tại được mời liệt kê..."

Mã Đằng sững sờ: "Viên Thiệu khuyên đại tướng quân triệu bên ngoài quân vào kinh thành phản đối bằng vũ trang Thái hậu? Vì phụ như thế nào không biết?"

Mã Siêu kịp phản ứng, Võ Uy quận khoảng cách thành Lạc Dương ba ngàn dặm xa, Hà Tiến mật triệu Đồng Trác tin tức về vào kinh thành chỉ truyền đến bây giờ đóng quân Hà Đông Đồng Trác nơi đó, cũng không truyền đến Tây Lương, đoán chừng liên Kim Thành Hàn Toại cũng còn không có đạt được tin tức xác thật, hẳn như bây giờ nói, có chút miễn cưỡng.

Hắn tranh thủ thời gian che giấu nói: "Đây là hài nhi phỏng đoán, sau đó ngài hỏi một chút Giả Hủ, liền có thể xác minh."

Mã Đằng biết Mã Siêu từ lần trước sét đánh sau biến hóa rất lớn, hẳn đem những này cái biến xem như trời ban, không có để trong lòng, lập tức hỏi: "Cái kia Đồng Trác vì sao muốn mời ta cùng một chỗ vào kinh thành?"

Mã Siêu suy nghĩ một chút lịch sử diễn nghĩa thương đối với Đồng Trác ghi chép, cười lạnh nói: "Bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu! Viên Thiệu lừa gạt Hà Tiến, để hắn triệu Đồng Trác vào kinh thành cần vương, trên danh nghĩa là muốn mượn Đồng Trác võ lực của, uy hiếp Thái hậu quyết định diệt trừ thập thường thị, trên thực tế đâu, là Viên Thiệu muốn mượn lực lượng Đồng Trác triệt để áp chế lực lượng Hà gia, để cho hắn Viên gia có thể triệt để nắm giữ triều đình, nhưng không ngờ, Đồng Trác đã sớm tâm hoài quỷ thai, sao chịu nghe Viên gia bài bố, Đồng Trác là muốn cùng chúng ta hợp binh cùng một chỗ, cộng đồng đối phó Viên gia mấy người Quan Đông thế gia đại tộc."

Mã Đằng nghe được một nửa, liền mộng: "Thực sự khó có thể tin, Viên gia tứ thế tam công, Viên Thiệu trong nước danh sĩ, lại có dạng này mưu mẹo nham hiểm?"

Mã Siêu bỗng nhiên lắc đầu: "Phụ thân đại nhân, đại tướng quân chủ bạc Trần Lâm từng nói với đại tướng quân 'Tục mây che đầy con mắt bắt chim yến tước, là dối gạt mình vậy. Hơi vật còn không thể lừa gạt lấy đắc chí, huống quốc gia đại sự ư? Nay tướng quân cảm hoàng uy, chường binh muốn, Long Tương hổ bước, cao thấp trong lòng, như muốn tru hoạn quan, như cổ hồng lô cháy lông tóc mà thôi. Nhưng khi nhanh phát Lôi Đình, đi quyền quyết đoán, thì thiên nhân thuận. Lại phân bên ngoài hịch đại thần, làm phạm kinh khuyết, anh hùng tụ hội, đều có một lòng, cái gọi là cùng cảm can qua, bị người nắm cán, công tất không thành, phản sinh loạn vậy.' đại tướng quân lại xem thường, nói Trần Lâm nói tới chính là hèn nhát góc nhìn. Điện quân giáo úy Tào Tháo thuyết phục đại tướng quân 'Hoạn quan họa, cổ kim đều có; nhưng đời chủ không làm giả quyền lực sung, làm về phần này. Như muốn trị tội, làm trừ tên đầu sỏ, nhưng giao một quan coi ngục là đủ, làm gì nhao nhao triệu ngoại binh ư? Muốn giết hết chỉ, sự tình tất tuyên lộ. Ta liệu hẳn tất bại.' đại tướng quân lại cả giận nói 'Mạnh Đức cũng nghi ngờ tư ý a?' Tào Tháo lui ra, nói với người khác 'Loạn thiên hạ người, tất tiến cũng...'"

Làm trí nhớ rất mạnh lại đọc qua mười mấy lần Tam Quốc Diễn Nghĩa người, nhớ kỹ những thứ này đối bạch, lại dễ dàng cực kỳ.

Mã Đằng nghi ngờ nhìn lấy Mã Siêu: "Siêu nhi, ngươi chưa bao giờ đi qua Lạc Dương, lại nói thật giống như người ở đây đại tướng quân bên cạnh bọn họ, quái tai!"

Mã Siêu liền vội vàng cười giải thích nói: "Đây đều là trên trời rơi xuống Thánh Nhân nói cho ta biết!"

Hắn đã hạ quyết tâm, về sau ai nữa đối hắn ngôn luận hành vi có dị nghị, hẳn hay dùng chiêu này đến qua loa tắc trách, dù sao hắn chuyển kiếp tới thân thể này đã bị thiểm điện đánh hư, dù sao lúc đương thời mấy ngàn con mắt nhìn thấy, hẳn giấu diếm không được, không ngại hảo hảo lợi dụng một phen tiền thân để ngăn cản hết thảy nghi vấn.

Mã Đằng tiếp tục hỏi: "Siêu nhi, ngươi vẫn là không có nói cho vị phụ, ngươi là làm thế nào thấy được Viên gia tâm hoài quỷ thai?"

Mã Siêu giải thích nói: "Phụ thân đại nhân, Trần Lâm, Tào Tháo mà nói ngôn từ chuẩn xác, phạm là người sáng suốt cũng nhìn ra được, căn bản không cần xuất động Đồng Trác mấy người tứ phương chư hầu, chỉ dựa vào đại tướng quân lực lượng của mình, cũng đủ để diệt trừ thập thường thị, nhưng vì cái gì Viên Thiệu còn khuyên Hà Tiến làm như vậy, chỉ cần hơi lưu tâm một chút, liền sẽ phát hiện, Viên Thiệu để Hà Tiến hạ lệnh vào kinh phản đối bằng vũ trang những người kia, Vương Khuông, cầu mạo đều là Viên gia môn sinh cổ lại, Đồng Trác trước kia từng tại Viên Ngỗi Tử Đồ phủ bên trong làm qua duyệt lại, ngày xưa trấn áp khẩn vàng lúc thăm tao thất bại hoạch tội cách chức, về sau bị một lần nữa bắt đầu dùng, đi là Viên gia phương pháp, nói cách khác, bọn họ đều là Viên gia người, khi bọn hắn đều đến thành Lạc Dương, thành Lạc Dương liền không lại họ Lưu, cũng sẽ không họ Hà, mà là họ Viên!"

Mã Siêu những thứ này suy luận cũng không phải là không có lý thì sao có khó, rất sớm đã sẽ có người suy đoán ra Viên gia có soán Hán dã tâm, mà từ trong lịch sử Viên Thiệu cự không nghênh Hoàng đế, Viên Thuật tự lập Hoàng đế, liền có thể đẩy ngược đi ra, Viên gia sớm đã có tu hú chiếm tổ chim khách, Điền thị thay mặt đủ dã tâm, ở thời điểm này, Viên gia khả năng còn không có điên cuồng đến lập tức soán nghịch cấp độ, nhưng muốn bắt chước một chút Vương Mãng xúc động vẫn phải có.

Mã Đằng rất là kinh ngạc, đứng bật lên thân: "Siêu nhi nói có lý! Viên gia tứ thế tam công, môn sinh cổ lại trái rộng thiên hạ, Viên Ngỗi là Thái Phó, Viên Thiệu kiêm nhiệm ti lệ giáo úy, Viên Thiệu đường huynh Viên cơ nhâm thái bộc, Viên Thiệu tử đệ Viên Thuật lại nhậm đứng tướng Trung Lang tướng,

chấp chương gần nửa nam quân, Bắc Quân bên trong hầu Lưu Biểu cùng Viên Thiệu giao hảo, tây viên cầm quân điểu quân giáo úy Tào Tháo, phải giáo úy Thuần Vu Quỳnh cùng Viên Thiệu thân thiện, Viên Thiệu bản thân lại làm trung quân giáo úy, lại giới về nuôi sĩ, mưu trí chỉ sĩ Phùng Kỳ, gì ngưng, Hứa Du bốn người hiệu trung với hắn, một khi Đồng Trác, Vương Khuông, cầu mạo hạng người lĩnh quân đến Lạc Dương, Lạc Dương, không, thiên hạ đều muốn họ Viên, cái này. . . Cái này nên làm thế nào cho phải! Ta tuyệt không thể để tiên tổ da ngựa bọc thây đánh xuống giang sơn từ Viên gia tiểu nhi chiếm lấy!"

Mã Siêu thuận thế nói ra: "Cho nên, phụ thân, chúng ta muốn hưởng ứng Đồng Trác, đi theo hắn cùng đi Lạc Dương, mới có cơ hội ngăn cản Viên gia âm mưu!"

(để cử một bản sách hay « mộng đoạn Tam quốc ---- Viên Thiệu soán vị âm mưu phá sản ký », bên trong đối với một năm này phát sinh sự tình phỏng đoán rất rõ ràng, rất rõ ràng, thập thường thị, Hà Tiến đều là Viên gia âm mưu quân cờ . Hồi một chút, có hay không ai đang nhìn sách của ta, ta hiện tại lòng tin tuyệt không đủ, hi vọng mọi người cho ta một chút lòng tin .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Lão bằng hữu Giả Hủ

Mã Đằng suy nghĩ một chút, dứt khoát kiên quyết nói: "Vào kinh! Cùng Đồng Trác cùng một chỗ vào kinh! Người tới, truyền Giả Hủ tiến đến ."

Mã Siêu vội vàng ngăn lại Mã Đằng: "Phụ thân đại nhân, hài nhi vừa rồi đề cập qua, bộ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu, có lẽ Viên Thiệu không đáng để lo, càng thêm nhưng lo chính là Đồng Trác!"

Mã Đằng lấy làm kinh hãi, liền vội vàng hỏi: "Siêu nhi có gì nói ra lời ấy ?"

Mã Siêu trên mặt nhanh chóng lướt qua nụ cười thần bí, đây đều là trong lịch sử rõ ràng, bắt quá lúc này trên mặt hắn vẫn là tận lực giả trang ra một bộ nụ cười khổ sở: "Viên Thiệu khuyên Hà Tiến tru sát thập thường thị, Hà Tiến bởi vì Hà thái hậu không đồng ý, do dự, lúc này Viên Thiệu rất có thể giả truyền Hà Tiến ý tứ, để các châu quận quan viên đặc biệt là hán Viên gia môn sinh cố lại, đi bắt giết hoạn quan thân thuộc . Hoạn quan hoảng sợ phản hận, tất nhiên giận lây sang Hà Tiến, bọn hắn thì hội giả truyền Thái hậu ý chỉ, dụ Hà Tiến vào cung, giết chết Hà Tiến, Hà Tiến vừa chết, Viên gia tất nhiên độc đại, liền sẽ thừa cơ khống chế triều đình, nhưng Viên gia mộng đẹp chắc chắn bị Đồng Trác đánh nát, bởi vì cầm binh đề cao thân phận Đồng Trác nhất định không cam lòng dưới người!"

"Siêu nhi, người nói vô cùng có khả năng, Hà Tiến hội rơi vào Viên Thiệu tính toán, mà Đồng Trác cũng sẽ đánh vỡ Viên gia mộng đẹp, " Mã Đằng suy nghĩ một chút, cười nói: "Vi phụ tại Đồng Trác lúc tuổi còn trẻ liền từng cùng hắn kết bạn, biết người này xưa nay đã tâm bùng bùng, đặc biệt là mấy năm gần đây, hắn đánh bại Hàn Toại về sau, thế lực ngày càng lớn mạnh . Triều đình mặc dù đối với Đồng Trác tiến hành ức chế, nhưng cánh chim ngày càng đầy đặn Đồng Trác tự cao chiến công cùng uy vọng, đã tâm phát triển, càng phát ra không coi ai ra gì . Triều đình năm ngoái từng chinh Đồng Trác là không nắm giữ thực quyền thiếu phủ, Đồng Trác minh bạch triều đình dụng ý, không chịu nhậm chức . Tiên đế (Linh Đế) bệnh nặng, muốn thu Đồng Trác binh quyền, bái hắn là Tịnh Châu mục, sở thuộc bộ đội lệ thuộc Hoàng Phủ Tung . Đồng Trác lại về tấu tiên đế, nói cái gì sĩ tốt lớn nhỏ cùng nhau suông sẽ đi lâu, luyện thân nuôi chi ân, vì thân phần một khi chi mệnh, xin đem Bắc Châu, hiệu lực bên cạnh rù xuống . Hắn cự tuyệt giao ra binh quyền, còn suất lĩnh sở thuộc bộ đội tiến vào chiếm giữ Hà Đông, để xem lúc biến . Hà Tiến muốn dựa vào người này phản đối bằng vũ trang Thái hậu, Viên Thiệu muốn dựa vào người này khống chế Lạc Dương, tất cả đều là tại dẫn sói vào nhà!"

Đạt được Mã Đằng tán thành, Mã Siêu liền vào một bước nói ra: "Hài nhi có cái to gan suy luận, qua không được bao lâu, Đồng Trác vào kinh thành, khẳng định đem Viên Thiệu Viên Thuật huynh đệ đuổi đi, độc bá triều cương, mà Đồng Trác là Đồng thái hậu bà con xa tộc đệ, vì biểu hiện võ lực của hắn, tăng lên thanh danh của hắn, hắn rất có thể bắt chức tiền triều hoặc quang, phế bỏ Thiếu đế, khác lập Trần Lưu vương là đế!"

Mã Đằng không có chút nào hoài nghi Mã Siêu phỏng đoán, đứng bật lên đến, nổi giận: "Thất phu sao dám!"

Mã Siêu cười khổ nói: "Phụ thân đại nhân, Đồng Trác hiện tại có mười vạn đại quân, chiếm cứ nửa cái Tây Lương, lại khống chế Hà Đông quận, có muối thiết sắc bén, thiên hạ không có cái thế lực là kìa địch thủ của hắn, chúng ta bây giờ chỉ có thể cùng hắn giả vờ giả vịt!"

Mã Đằng lại thở dài một tiếng: "Ta chính là Phục Ba tướng quân về sau, đòi đòi trung lương, làm sao bị Hàn Toại hạng người bức hiếp phản loạn, đã không mặt mũi nào gặp tiên tổ, Đồng Trác lòng lang dạ thú, rõ ràng rành, hắn lần này vào kinh, tất nhiên làm hại kinh sư, ta như cùng hắn tiến đến, chính là trợ Trụ vi ngược, sợ gây tiếng xấu thiên cổ!"

Mã Siêu trong đầu còn có đời này ký ức, biết Mã Đằng một mực canh cánh trong lòng chính là cái gì, Mã Đằng bị ép tham dự phản quân, cho tiên tổ Phục Ba tướng quân Mã Viên hổ thẹn , vịn gió Mã gia dòng chính căn bản không thừa nhận Mã Đằng cái này một chỉ, Mã Đằng nằm mộng cũng nhớ trở lại vịn gió Mã gia, mà trong lịch sử, Mã Đằng đóng quân hộc bên trong, phong hộc bên trong hầu, mà hộc bên trong ngay tại vịn gió quận, hai tướng so

sánh, Mã Siêu càng rõ ràng hơn nỗi khúc mắc của phụ thân .

Mã Siêu cười nhạt một tiếng: "Phụ thân, muốn trọng chấn gia môn, trở lại vịn gió Mã gia, chúng ta liền không thể một mực uốn tại cái này vắng vẻ chi địa, nếu không sẽ một mực bị Hàn Toại thất phu áp chế, cả đời vô vọng, chúng ta nhất định phải lợi dụng này cơ hội trời cho, rõ theo Đồng Trác vào kinh thành, âm thầm bình định lập lại trật tự, ngăn con sóng dữ ."

Mã Đằng cúi đầu suy nghĩ tỉ mỉ, xác thực như thế, Hàn Toại là Kim Thành quận thế gia đại tộc xuất thân, khởi binh sớm, lại là thiết Khương minh minh chủ, cùng đại bộ phận người Khương bộ lạc đều vô cùng tốt, theo hần những thuộc cấp đó như Diêm Hành, thành công anh hạng người đều là Kim Thành quận hào cường, nội tình thực lực đều vượt xa hần Mã Đằng, trái lại hần Mã Đằng, phụ thân chỉ làm mấy năm thiên thủy quận lan làm huyện úy, về sau miễn quan, lưu lạc Lũng Tây, hần nghèo đến lên núi đốn củi, đến bây giờ thất dụng tám dụng, miễn cường kéo hai vạn nhân mã, danh vọng thua xa tại Hàn Toại, không cách nào cùng Hàn Toại chống lại, Tây Lương đối với hần mà nói đúng là tử địa .

Sau đó Mã Siêu giúp Mã Đằng phân tích một chút ngày sau như thế nào đối phó Đồng Trác như thế nào cứu vớt Hán thất chiến lược quy hoạch, Mã Đằng vỗ án tán dương: "Đẹp thay, liền theo Siêu nhi nói!"

Nguyên lai cái trong lịch sử kia, Mã Đằng không có kịp thời đi theo Đồng Trác đi Lạc Dương, bỏ lỡ một cái tiến quân Trung Nguyên mưu cầu càng cơ hội phát triển rộng, cả một đời liền uốn tại Tây Lương, cùng Hàn Toại đấu tới đấu lui, thế lực vẫn luôn không có phát triển, cuối cùng e ngại Tào Tháo thế lực, vào kinh thành làm Vệ úy, Mã Siêu kế thừa thế lực của hần, Tây Lương quân thoát nhìn kiểu dùng thiên chiến, thực tế không nắm chắc uẩn, nhân mã thiên thiếu, hậu cần không đủ, lương tướng chỉ có Bàng Đức, Mã Đại rải rác mấy người, mưu sĩ càng thêm thiếu thốn, Vũ Uy chệch hướng Trung Nguyên mấy ngàn dặm, vật tư thiếu thốn, là một tử địa, đợi ở chỗ này liền là chết, rồi đi nơi này, tiến về Quan Trung, thứ nhất có thể ở thảo phạt Đồng Trác lúc xoát danh vọng giá trị, còn có thể Quan Trung chiêu mộ một chút anh tài, quan trọng nhất là có thể tìm ra một cái sản vật màu mỡ địa phương làm căn cứ địa .

Mã Siêu ý nghĩ rất đơn giản, chính là đem Hàn Toại cùng Đồng Trác địa bàn biến thành bản thân, dùng tây lương thiết kỵ quét ngang thiên hạ, hần tin tưởng, dưới sự hướng dẫn của hần, tây lương thiết kỵ đi so Đồng Trác xa được nhiều .

Nhìn thấy Giả Hủ Cổ Văn Hòa, Mã Siêu hơi kinh ngạc, khi hần trong ấn tượng, Giả Hủ hần là một cái mặt mũi tràn đầy gian tướng hay là mặt mũi tràn đầy vẻ lo lắng người, tựa như hần trong lịch sử vai trò rắn độc nhân vật, lại không nghĩ rằng, trước mắt cái này Giả Hủ tuổi hơn bốn mươi niên kỷ, sắc mặt gầy gò, dưới hàm râu dài, ưa thích hípc mắt xem người, mặc dù bề ngoài xấu xí, tiểu dung cũng rất hòa ái, vô cùng có lực tương tác, nhìn lên trên như cái bình dị gần gũi tự thực tiên sinh .

Mã Siêu lúc này mới nhớ tới, Giả Hủ lúc tuổi còn trẻ rất là nghèo túng, từng làm qua tự thực tiên sinh, còn từng dạy qua hần .

Giả Hủ vốn là Vũ Uy quận cô tang người, trước đây hãy cùng Mã Đằng quen biết, lúc này phụng Đồng Trác quân lệnh, cố hương, nhìn thấy cố nhân, có chút cảm khái một phen: "Thọ Thành huynh, tiểu đệ rời đi cô tang lúc, huynh còn tại trong núi đốn củi, không nghĩ mấy năm không thấy, huynh đã là một quận chi thủ, thật là thật đáng mừng ."

Mã Đằng lại đối với Giả Hủ không có có ấn tượng tốt gì, lạnh như băng nói ra: "Văn hòa hiền đệ hiện tại đồng Thứ Sử dưới trướng, nhưng phải trọng dụng hay không?" Đồng Trác hiện tại chưa từ Lương Châu Thứ Sử chỉ nhậm chuyển làm Tịnh Châu mục, y nguyên xưng là đồng Thứ Sử .

Giả Hủ nhàn nhạt nói ra: "Tiểu đệ hiện tại đồng Thứ Sử con rể Ngưu Phụ tướng quân dưới trướng nhậm chủ bộ, rất được ngưu tướng quân uy tín ."

Mã Siêu biết, Ngưu Phụ bản nhân mặc dù không có cái gì mới có thể can đảm, nhưng hần bởi vì là Đồng Trác con rể, cùng đồng cang, đoạn nường, Từ Vinh, Hồ chấn (cùng diễn nghĩa khác biệt, trong lịch sử Hồ chấn tại Tây Lương quân địa vị còn tại Lữ Bố phía trên, Hoa Hùng là bộ hạ của hần) , cùng là Trung Lang tướng, Trung Lang tướng phía dưới là giáo úy, giống về sau đem Vương Doãn giết chết đem Lữ Bố đuổi ra Trường An Lý Giác, Quách Tỹ, Trương Tế, Phàn Trù lúc này đều là Ngưu Phụ dưới quyền giáo úy .

Ngưu Phụ là Đồng Trác con rể, lại không phải làm thống suất vật liệu, hần nhất gan đa nghị, sau khi Đồng Trác chết, Ngưu Phụ lấy lòng nghi ngờ giết đồng cang, lại sợ quân đội binh biến, vứt bỏ bộ đội đào vong, bị tùy tùng giết chết .

Như thế vô năng lãnh đạo, lại như thế nào có thể làm cho Giả Hủ tin phục, lại như thế nào có thể phát huy được Giả Hủ tài năng, mà từ trong lịch sử Giả Hủ đề điểm Lý Giác bốn người mà không đề điểm Ngưu Phụ, dù thấy hần đối với Ngưu Phụ thậm chí đối với Đồng Trác thái độ .

Tư tưởng một lát, Mã Siêu xen vào nói: "Cổ tiên sinh, ngài như tại Ngưu Phụ chỗ đắc ý, Ngưu Phụ tất không biết tiến cử ngài tới Vũ Uy!"

Giả Hủ hípc con mắt của dài nhỏ, cười ha hả nhìn lấy Mã Siêu: "Thiếu tướng quân có gì nói ra lời ấy?"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu

Mã Siêu cười nói: "Tiên sinh chớ có già bộ hồ đồ, đầu tiên, phụ thân ta ngày xưa cùng Đồng Trác ác chiến qua, thù hận một mực không hiểu, tiếp theo, phụ thân ta từ khi quy thuận triều đình, đối với triều đình trung tâm Bất Nhị, mà Đồng Trác nhiều lần chống lại Hoàng mệnh, đã tâm rõ ràng, phụ thân ta sao chịu cùng hán hợp tác, như thế nói đến, vô luận bất luận kẻ nào đến Vũ Uy, cũng sẽ là một con đường chết, Nguru Phụ thế mà tiến người đến đây, đủ thấy hán tâm tư của đối với người."

Còn có một chút nguyên do, Mã Siêu cũng không nói đến, theo hán quan sát, Giả Hủ hiển lộ ra khí tài chỉ là văn sư, đại khái là bởi vì Giả Hủ không am hiểu thi từ ca phú, cầm kỳ tranh vẽ văn thơ, bài binh bố trận, Âm Dương đạo thuật mấy người có thể hiển lộ mới tức giận bản lĩnh, hán am hiểu tính toán mưu đồ giấu sâu ở bên trong, không cần khí tài lộ ra ngoài, ở thời điểm này mọi người lại càng dễ coi nhẹ hán giá trị thực sự, mặc dù hán tính toán không bỏ sót ở bên trên Lý Nho, y nguyên không được Đồng Trác, Nguru Phụ trọng dụng.

Con mắt của Giả Hủ hí lại: "Cổ mõ muốn hỏi một chút, Cổ mõ chưa nói ra chuyện này con mắt, thiếu tướng quân là như thế nào biết được đồng Thứ Sử nguyện cùng lệnh tôn hợp tác?"

Mã Siêu cười hí mắt nói ra: "Cổ tiên sinh, ta không có đoán sai, đồng Thứ Sử là muốn mời ta phụ thân cùng hán cùng một chỗ tiến về kinh thành, công khai phụng đại tướng quân lệnh, phản đối bằng vũ trang Thái hậu, thăm thì là muốn cho triều đình không chế tại chúng ta Tây Lương trong tay người, Cổ tiên sinh, học sinh nói không sai chứ?"

Mã Siêu tại Giả Hủ trước mặt lấy học sinh tự cho mình là, là bởi vì, tại Mã Siêu lúc còn rất nhỏ, Giả Hủ còn không hề rời đi quê quán Vũ Uy cô tang, cùng Mã Đằng quen biết, từng dạy qua Mã Siêu biết chữ học văn, từng có sư đồ tình nghĩa. Đằng tiếc chính là, chính là cái này sư phụ, ở trên đoạn lịch sử kia, giúp đỡ Tào Tháo, đánh bại đồ đệ của mình.

Mã Đằng ngừng thở, khẩn trương nhìn lấy Giả Hủ: "Văn hòa, phải chăng như Siêu nhi nói?"

Giả Hủ cười nhạt một tiếng, từ trong tay áo lấy ra Đồng Trác mật tín, đưa cho Mã Đằng: "Thọ Thành huynh, đây là đồng Thứ Sử thân bút thư."

Mã Đằng nhìn xong, một mặt chấn kinh, nhìn lấy Mã Siêu: "Siêu nhi, người suy đoán thực chuẩn, đồng Thứ Sử quả có ý đó."

Giả Hủ lúc này mới mặt lộ vẻ kinh hãi, căn cứ hán mấy năm trước đối với Mã Siêu ấn tượng, Mã Siêu võ công thiên phú nhưng cũng không tệ, vô cùng có khả năng trưởng thành là Võ Thánh, nhưng hán đang mưu đồ thao lược phương diện rất là bình thường, hán Giả Hủ nếu là nguyện ý, liền có thể dụng kế mưu đem Mã Siêu đưa bốn tại ở trong lòng bàn tay, nhưng lần này rất kỳ quái, Mã Siêu thế mà có thể sớm đoán ra Đồng Trác dụng ý, thực sự để hán lau mắt mà nhìn.

Mã Siêu nhìn ra Giả Hủ chấn kinh chi sắc, cười nhạt một tiếng: "Cổ tiên sinh, học sinh còn có thể suy đoán ra, một tháng bên trong, Viên Thiệu nhất định giả truyền Hà đại tướng quân mệnh lệnh, để bốn Phương Châu quận tru sát thập thường thị rải các nơi người nhà, thập thường thị nhất định chớ cùng rút gươm, dụ sát đại tướng quân!"

Giả Hủ trở mặt, ngoác nhìn Mã Siêu: "Mỗ coi là thiên hạ chỉ có Trần Lâm, Tào Tháo, Lý Nho cùng ta có thể nhìn thấu Viên Thiệu chi gian mưu, tuyệt đối nghĩ không ra, người tuổi vừa mới mười lăm, vậy mà cũng có thể nhìn thấu!"

Mã Siêu mỉm cười: "Chuyện nào có đáng gì, tại cục người mê, Hà Tiến một mực bị Viên Thiệu, Viên Ngỗi nắm mũi dẫn đi, tự nhiên là một con đường chết, ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê, chúng ta không đếm xỉa đến, hơi nhìn rõ, gần có thể khám phá, ta càng thấy được rõ ràng, bọ ngựa bắt ve, hoàng tước tại hậu, đồng Thứ Sử chính là cái kia hoàng tước đi!"

Tại cục người mê ngoài cuộc tình tảo trong cuộc u mê là đến rồi Thanh mạt lưu ngạc « lão tàn du ký » bên trong mới xuất hiện, lúc này Giả Hủ cũng không hiểu biết, tưởng rằng Mã Siêu tự nghĩ ra từ ngữ, đối với Mã Siêu rất là bội phục.

"Bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu?" Giả Hủ mặc dù mới khí không cao, nhưng cũng là đọc thuộc lòng điển tịch, lập tức minh bạch, Mã Siêu những lời này đến tự lưu nói với uyên: "Trong vườn có cây, trên đó có ve, ve chỗ cao rên ri uống lộ, không biết bọ ngựa ở tại sau vậy! Bọ ngựa ủy thân Khúc phụ, muốn lấy ve mà không chú ý biết hoàng tước ở tại bàng vậy! Hoàng tước kéo dài cái cổ muốn mổ bọ ngựa mà không biết viên đạn ở dưới hán vậy! Đây ba cái đều là vụ muốn đến hán trước lợi mà không chú ý sau đó chỉ có họa."

Giả Hủ càng thêm chấn kinh, cái này Mã Siêu tuổi còn nhỏ, đọc thuộc lòng điển tịch văn tài nổi bật thì cũng thôi đi, nhìn rõ thế sự bản lĩnh cư nhiên như thế cường hân, đợi một thời gian, Đồng Trác, Hàn Toại sợ là không cách nào ngăn chặn hán, chỉ cần có một cơ hội, hán nhất định có thể nhất phi trùng thiên.

Nghĩ tới đây, Giả Hủ thân nhiên nói: "Xác thực như thế, Lý Văn ưu là đồng Thứ Sử chuẩn bị, cũng nhìn ra Viên Thiệu để Hà Tiến chiêu tứ phương chư hầu vào kinh thành phản đối bằng vũ trang, dụng ý khó dò, hơn nữa Viên Ngỗi từng mật tín đồng Thứ Sử, vào kinh thành thời vụ tất trợ Viên gia một chút sức lực. Đồng Thứ Sử hoành đồ đại chí, công danh phú quý có thể tự rước, làm gì khuất thân phụng dưỡng Viên gia!"

Lý Văn ưu chính là Đồng Trác đại nữ tể, dưới trướng đệ nhất mưu sĩ Lý Nho, thế nhân tài cổ không thua gì Giả Hủ, thời niên thiếu từng vì muốn tốt cho Giả Hủ bạn, kiêng kị Giả Hủ tài hoa, cho nên một mực áp chế Giả Hủ phát triển.

Mã Siêu gật gật đầu: "Cổ tiên sinh, đồng Thứ Sử xuất thân hàn môn, Cổ tiên sinh ngài cũng xuất thân hàn môn, chúng ta mặc dù xuất thân vụn gió Mã gia, lại vì dòng chính lạnh nhạt mấy đời, cũng tính là hàn môn, bây giờ triều đình, bị Viên gia, Dương gia, Vương gia mấy người thế gia cầm giữ, chúng ta hàn môn tử đệ đặc biệt là đến từ Lương Châu hàn môn tử đệ, không có chút nào ngày nổi danh, bây giờ chính là cơ hội thật tốt, từng nhớ không, vương hầu

tướng lĩnh, chẳng phải trời sinh!"

Vừa nói, Mã Siêu quay mặt, nhìn lấy Mã Đằng: "Phụ thân, ngài ý như thế nào?"

Mã Đằng trong đôi mắt cũng hiện lên một tia cuồng nhiệt: "Vương hầu tướng lĩnh, chẳng phải trời sinh! Nếu không nắm lấy cơ hội lần này, chúng ta Lương Châu người cả một đời không có duyên với triều đình, văn hòa, ta nguyện theo đồng Thứ Sử vào kinh thành!"

Giả Hủ trong lòng có chút bất an, ta còn không chút du thuyết đâu, Mã gia phụ tử làm sao đáp ứng nhanh như vậy, bộ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu, đồng nếu như Thứ Sử là cái hoàng tước kia, dựa theo lưu nói với pháp, hoàng tước đằng sau không phải còn có nhân thủ cầm viên đạn, hẳn là Mã gia phụ tử chính là tay kia cầm viên đạn người?

Giả Hủ đoán được điểm ấy, cũng không có đâm thủng, dù sao Đồng Trác, Ngưu Phụ cha vợ đối với hắn rất bình thường, Mã Đằng, Mã Siêu phụ tử cùng hắn có giao tình, hắn cứ vui vẻ đến không đếm xỉa đến, giả bộ hồ đồ, đồng thời còn muốn nhìn một chút Mã Siêu tiểu gia hỏa này có thể giãy vò ra động tĩnh gì tới.

Hắn lại tuyệt đối không nghĩ tới, hắn đã rơi vào Mã Siêu trong kế hoạch, chỉ nghe Mã Siêu nói ra: "Phụ thân, không biết ngài vẫn là không nhớ kỹ, Diêm tiên sinh trước đó từng nói qua, văn hòa tiên sinh có người lương thiện Bình Chi mới."

Cái Diêm tiên sinh kia là Lương Châu danh sĩ Diêm trung, Trung Bình năm đầu Hoàng Phủ Tung bình định khăn vàng quân, Diêm trung khuyên hắn thừa cơ chính biến, Hoàng Phủ Tung không theo, Diêm trung đào tẩu, trung bình sáu năm, Hàn Toại bọn người phế bỏ vương quốc, bắt cóc Diêm trung, lợi dụng thanh danh của hắn, bức bách hắn làm Thống soái, Diêm trung không theo, phần hận mà chết.

Giả Hủ lúc còn trẻ cũng không nổi danh, chỉ có Diêm trung cho là hắn không giống bình thường, còn nói hắn có Trương Lương, Trần Bình như vậy trí tuệ. Dạng này khen ngợi, như Hứa Thiệu nhắc Tào Tháo "Tri thể chi năng thần, loạn thể chi gian hùng", để Giả Hủ trong vòng một đêm danh chấn Tây Lương, bị xem xét Hiếu Liêm là Thượng thư lang.

Giả Hủ tại Lạc Dương làm mấy năm Thượng thư lang, bởi vì bệnh từ quan, quê quán Vũ Uy, đi qua khiên, trên đường gặp phải nổi loạn đề người, cùng đồng hành hơn mười người cùng một chỗ bị đề người bắt được. Giả Hủ liền lặc lư những thứ này để người: "Ta là đoạn công ngoại tôn, các người chớ làm tổn thương ta, nhà ta nhất định dùng trọng kim đến chuộc." Lúc ấy Thái úy đoạn quýnh, bởi vì lâu là biên tướng, uy chấn Tây Thô, Giả Hủ giả xưng là đoạn quýnh ngoại tôn tới dọa đề người, phản đề quả nhiên không dám hại hắn, còn cùng hắn minh ước, tiễn hắn trở về, mà người còn lại lại đều ngộ hại. Giả Hủ tuy cơ ứng biến năng lực có thể thấy được lổm đổm.

Mã Đằng nghe nói qua chuyện Giả Hủ, gật đầu cười nói: "Diêm tiên sinh ngôn từ chuẩn xác, văn hòa hiền đệ thật có người lương thiện Bình Chi mới."

Giả Hủ bắt đầu còn có chút đắc ý, về sau đột nhiên nhớ tới Mã Siêu lúc này khen thâm ý của hắn, không khỏi vốn là đại biến: "Hiền chất, người có ý tứ gì?"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Lôi kéo Giả Hủ

Mã Siêu xong Mã Đằng cười nói: "Phụ thân đại nhân, ngài chẳng lẽ không cảm thấy được, chúng ta Vũ Uy trong quân chỉ thiếu Cổ tiên sinh dạng này một cái mưu lược đại sư tương trợ a."

Mã Đằng lập tức hiểu Mã Siêu ý tứ, xong Giả Hủ cười nói: "Văn hòa, người nếu tại Ngưu Phụ chỗ không đắc ý, không bằng tới quân ta bên trong làm ta Vũ Uy quân quân sư."

Giả Hủ đầu lắc cùng trống lắc: "Thọ Thành huynh, tiểu đệ vợ con lão tiểu còn tại Hà Đông, như tiểu đệ vứt bỏ Ngưu Phụ mà đi, sợ Ngưu Phụ đối với ta vợ con bất lợi."

Mã Đằng nhìn Mã Siêu một chút, Mã Siêu tiểu đáp: "Cổ tiên sinh, việc này rất là dễ dàng, chỉ cần cha ta viết một lá thư cho đồng Thứ Sử, nói Vũ Uy quân thiếu một tên văn sư xử lý văn thư, Cổ tiên sinh chính là Mã gia cố nhân, mong rằng đồng Thứ Sử bỏ những thứ yêu thích. Cổ tiên sinh, đồng Thứ Sử lúc này mong mỏi cha ta ủng hộ, nhất định đáp ứng."

Giả Hủ lập tức một mặt âm thầm, hắn từ khi gia nhập Đồng quân, bị Lý Nho áp chế, Đồng Trác căn bản không nghe qua tên của hắn, một cái địa vị không cao thanh danh không vang chính hắn, cùng một cái có được ba vạn tinh binh lại đã đánh bại Hàn Toại cường đại trợ lực so sánh, không hề nghi ngờ, Đồng Trác chọn đem hắn đưa cho Mã Đằng.

Mã Siêu nhìn ra Giả Hủ thất lạc, cười nói: "Cổ tiên sinh, xem ra ngài tuyệt không xem trọng chúng ta Vũ Uy quân a."

Giả Hủ cười khổ nói: "Đều là cổ nhân, Cổ mỗ liền ăn ngay nói thật, đi theo đồng Thứ Sử vào tới kinh thành, khổng chế triều đình, Cổ mỗ nhất định quan thẳng cấp ba, nhưng đi theo các người thì sao, các người bắt quá là đồng Thứ Sử phụ thuộc..."

Mã Siêu cười lạnh: "Cổ tiên sinh, ngài đi theo Đồng Trác, Nguru Phụ nhiều năm, hẳn là hiểu được tính nết của bọn họ, bọn hắn xuất thân lạnh xuồng, chưa bao giờ đi qua giới Thiên Phú quý, nhập Lạc Dương trước đó, bọn hắn còn có thể chăm lo quản lý, nhưng đi qua Lạc Dương thế gian phồn hoa, bọn hắn có thể bảo trì tâm tính của nguyên lai à, bọn hắn có thể đấu qua được trong thành Lạc Dương những thế gia kia đại thần sao?"

Không đợi Giả Hủ nói cái gì, Mã Siêu lại nói ra: "Đồng Trác cha vợ hai, ba năm trước bắt quá một hai vạn binh mã, thừa dịp tiên đế bệnh nặng, đại tướng quân thập thường thị phân tranh không rảnh chú ý hắn, hắn chiêu mộ hoàng trung nghĩa từ Khương Hồ các bộ, cầm binh đề cao thân phận thừa cơ làm lớn, làm sao biết cha con chúng ta không thể như thế? Chúng ta như triển lộ hưng thịnh phục Hán thất ý chí, vịn gió Mã gia nhất định dốc túi tương trợ, vịn gió Mã gia chính là khai quốc thế gia, nội tình còn ở bên trên Viên gia, Đồng Trác có mạnh như vậy viện binh sao? Huống chi, Đồng Trác có ta phụ thân khoan hậu nhân nghĩa sao? Nguru Phụ có nhìn xa hiểu rộng của ta sao? Lấy Cổ tiên sinh mưu tính sâu xa, tùy cơ ứng biến, nhất định có thể nhìn ra phương nào mới đáng giá người phụ tá!"

Nói xong lời nói này, Mã Siêu dừng lại, mặt mỉm cười, lẳng lặng nhìn lấy Giả Hủ, chờ đợi lựa chọn của hắn.

Mã Siêu xuyên qua trước, đọc thuộc lòng Tam quốc lịch sử, tự nhiên sẽ hiểu Giả Hủ đáng sợ.

Giả Hủ hiển kế Lý Giác, Quách Tỹ phản công Trường An, đánh bại Lữ Bố, Vương Doãn; tại Trương Tú dưới trướng, dụng kế hai lần đánh bại Tào Tháo; trận Quan Độ lúc, chủ trương gắng sức thực hiện cùng Viên Thiệu quyết chiến; Xích Bích chỉ chiến trước, cho rằng ứng trấn an bách tính mà không ứng lao sư động chúng lấy Giang Đông, Tào Tháo không nghe, kết quả nhận thất bại nghiêm trọng; Tào Tháo cùng Quan Trung liên quân giữ lẫn nhau vị nam lúc, Giả Hủ hiển kế ly gián tan rã Mã Siêu, Hàn Toại, khiến cho Tào Tháo nhất cử bình định Quan Trung; tại Tào Tháo người thừa kế xác định bên trên, Giả Hủ lấy Viên Thiệu, Lưu Biểu làm thí dụ, ám chỉ Tào Tháo không thể phế Trường lập Ấu, từ đó ám trợ Tào Phi trở thành thế tử; Tào Phi đăng cơ về sau, hội ứng trước diệt Thục vẫn là Ngô, Giả Hủ đề nghị ứng trước quản lý hảo quốc gia lại cử động võ, Tào Phi không nghe, quả nhiên chinh Ngô không công mà lui.

Giả Hủ quả nhiên là tính toán không bỏ sót, ra mưu kế đều cực kỳ ngoan độc, đánh trúng địch nhân chỗ yếu, có thể xưng độc sĩ, là Tam quốc thời kì hạng nhất mưu sĩ, không thua kém một chút nào Quách Gia, Tuân Du, Gia Cát Lượng, Tư Mã Ý, có người này là quân sư, thắng qua mười vạn binh mã.

Đối với một người như vậy, Mã Siêu thái độ rất rõ ràng, nếu như hắn cự không phục tùng bản thân, bản thân lựa chọn duy nhất, chính là lập tức đem hắn giết chết, bản thân không chiếm được, cũng tuyệt đối người như không thể để cho tới làm bản thân địch nhân!

Giả Hủ híp con mắt của dài nhỏ, nhìn lấy Mã Siêu.

Hắn từ vừa mới bắt đầu liền không có nghĩ qua cùng Mã gia phụ tử lẫn lộn, Mã Siêu mới vừa nói những cái kia, lúc trước hắn từ trước tới giờ không từng cân nhắc qua, trong mắt hắn, Mã Đằng, Hàn Toại, Tổng xây hạng người, cũng chính là tại Lương Châu hoành quét ngang, nếu là đến rồi Trung Nguyên, cùng những thế gia kia xuất thân chư hầu giao đấu một chút, rất nhanh sẽ bị nghiền ép, nguyên nhân rất đơn giản, dưới quyền bọn họ thiếu nhân tài, đã không có mưu trí chi tài, cũng không có kiến thiết chi tài, nhìn như cường hoành, thực tế là hồ giấy.

Cho nên, Giả Hủ từ sâu trong đáy lòng là xem thường Mã gia phụ tử, nhưng làm đáy lòng của hắn toát ra đối với Mã gia phụ tử xem thường lúc, hắn có thể tỉnh tường cảm thấy, trước mặt cái này mười lăm tuổi tiểu oa nhi Mã Siêu vậy mà có thể nhìn thấu cõi lòng của hắn, Mã Siêu trong đôi mắt mang theo sát khí, Giả Hủ thế mà cảm thấy có mấy phần tim đập nhanh.

Giả Hủ xuất thân từ Vũ Uy, cùng Khương Hồ tạp cư, từ nhỏ đến lớn thấy qua vô số giết chóc, đi Lạc Dương cầu quan trên đường, lại gặp được không ít cường đạo, đi theo Nguru Phụ sau cũng trải qua không ít chiến trận, theo nói đúng sinh tử đã rất coi nhẹ, nhưng không biết sao, đôi mắt thiếu niên này, Giả Hủ trong lòng lại có chút bối ngờ, hắn có thể từ Mã Siêu trong con người nhìn ra đối với sinh mạng chân chính hồ hững.

Xác thực như thế, một đời kia, làm lính đặc chủng, tự tay giải quyết mấy trăm sự bạo phản tánh mạng của con, tận mắt thấy trên trăm tên chiến hữu chết ở bên người, lại trải qua sinh tử xuyên qua, hẳn trải qua khảo nghiệm sinh tử nhưng so sánh những thứ này vũ khí lạnh thời đại mọi người tàn khốc nhiều, thân kinh của hắn so cái thời đại này mọi người nhiều bền bỉ, hẳn đối với sinh mạng lý giải cũng so cái thời đại này mọi người thâm thúy nhiều.

Giả Hủ từ Mã Siêu trong con người còn chứng kiến, Mã Siêu đối với mình sâu đậm kiêng kỵ, điểm này, Giả Hủ chỉ ở Lý Nho trong đôi mắt thấy qua, đối với cái này bản tia hiện, Giả Hủ trong lòng lại có mấy phần mừng rỡ.

Đối với Giả Hủ mà nói, hắn rất quan tâm tự thân giá trị là không bị nhìn trúng, hắn có thể bị người yêu, có thể bị người hận, nhưng tuyệt đối không thể bị người không nhìn, trong lịch sử, Vương Doãn không nhìn Giả Hủ, bỏ ra cái giá bằng cả mạng sống; Tào Tháo không nhìn Giả Hủ, nhử từ Tào Ngang và thân vệ Diên Vi chết đi; Mã Siêu không nhìn Giả Hủ, đoạn tuyệt với Hàn Toại, một trận chiến bại trận, đã mất đi cùng Tào Tháo chống lại năng lực; Tào Tháo không nhìn Giả Hủ ý kiến, Xích Bích chỉ chiến đại bại; Tào Phi không nhìn Giả Hủ ý kiến, lấy Ngô chi địch đại bại mà quay về.

Trước đó, Giả Hủ vẫn cho rằng Mã Siêu cùng hắn phụ thân Mã Đằng, là một hữu dũng vô mưu thất phu, nhiều năm sau lại gặp, phát hiện cái này nhỏ hơn mình hơn hai mươi tuổi thiếu niên, lại có kiểu ngạo với mình sức quan sát, lần nữa biết Mã Đằng có thể lấy hai vạn nhược lữ đánh bại Hàn Toại mười vạn liên quân, tất cả đều dựa vào Mã Siêu mưu lược cùng khí tài, lập tức đối với Mã Siêu lau mắt mà nhìn, Giả Hủ đã lặng lẽ đem Mã Siêu liệt vào cùng hắn ngang nhau tầng thứ nhân tài.

Có thể được bây giờ Mã Siêu kiêng kỵ, Giả Hủ cảm giác cùng năm đó bị Diêm trung khen ngợi, bị Lý Nho kiêng kỵ thoải mái, nói một cách khác, hắn tìm

được thưởng thức tri kỷ của mình .

Giả Hủ lúc này mới nghiêm túc suy nghĩ Mã Siêu vừa rồi lời nói, suy nghĩ một lát, hần đột nhiên phát hiện, cùng Đồng Trác so sánh, Mã Đằng cũng không phải là hoàn toàn ở thế yếu, Mã Đằng tính tình khoan hậu nhân nghĩa, cùng Khương tộc quan hệ vô cùng tốt, tăng thêm Mã Siêu Hán Khương một nhà lý niệm, bảy bước thơ ảnh hưởng dưới, người Khương đều cảm mến tại Mã gia, lại Mã Đằng có vịn gió Mã gia cái này khai quốc đại thế gia chèo chống, nội tình phong phú, đương nhiên Mã Đằng chỗ dựa lớn nhất liền con trai của là hần Mã Siêu, Mã Siêu tài kiêm văn võ, luận võ hơn xa Ngưu Phụ, luận văn tài cũng không thua Lý Nho, chỉ là không biết, Mã Siêu làm thế nào hoàng tước đằng sau cái cầm kia viên đạn người .

Giả Hủ trầm ngâm chốc lát, thấp giọng hỏi: "Bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu, hoàng tước đương đương tự đắc, lại không biết sau có cầm trong tay viên đạn người, Cỏ mồi không rõ, cầm trong tay viên đạn người nên như thế nào săn bắt hoàng tước ?"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Giả Hủ quy tâm

Mã Siêu cầm trong tay trường thương, ở trên địa qua loa vẽ lên một cái bản đồ, cùng Mã Đằng, Giả Hủ giảng giải hần đại khái ý nghĩ: "Hà Tiến tất trúng Viên Thiệu cái bẫy, Hà Tiến chết, Viên Thiệu thừa cơ tru sát thập thương thị, lúc này Đồng Trác thừa cơ vào kinh thành, Đồng Trác không cam lòng là Viên gia thúc đẩy, cũng không muốn bị gài sau áp chế, lại nuôi dưỡng Trần Lưu vương Đồng thái hậu chính là Đồng Trác tộc tỷ, Đồng Trác đi cò nhất định là bất chúc hoặc quang, phế thiếu Đế, lập Trần Lưu vương là đế, Đồng Trác đại quân vào thành, Viên Thiệu, Viên Thuật huynh đệ tự biết không thể chống cự, cũng không cam tâm quy thuận, nhất định thoát đi Lạc Dương, hiệu triệu thiên hạ chư hầu cộng đồng thảo phạt Đồng Trác, một khi Quan Đông chư hầu liên quân tề tựu, tiến đánh Lạc Dương, Đồng Trác nhất định triệu tập đại bộ phận nhân mã tiến đến nghênh địch, lúc này Quan Trung trống rỗng, chính là chúng ta xê dịch chi địa, chúng ta Vũ Uy quân cùng Quan Đông minh quân tiên hậu giáp kích, nhất định có thể đại phá Đồng Trác ."

Giả Hủ nghe xong, cứ thế trong chốc lát, tiếp theo hỏi: "Coi như hết thầy đều là như người sở liệu, liên quân diệt Đồng Trác, nhưng Viên gia tứ thế tam công, môn sinh có lại trải rộng thiên hạ, Viên Ngỗi, Viên Thiệu, Viên Thuật nhất định không chế triều đình, phụ tử các người bắt quá lằng phí thời giờ, vì người khác làm áo cưới thôi, có gì tiền đồ có thể nói ?"

Mã Siêu cười nói: "Cổ tiên sinh đừng vội, học sinh mới vừa nói chính là đại phá Đồng Trác, cũng không nói diệt Đồng Trác, Đồng Trác tồn tại, chính là dùng để ngăn chặn Viên Thiệu, Viên Thuật huynh đệ dã tâm ."

Giả Hủ hiểu Mã Siêu ý tứ, nhanh chóng lại hỏi: "Nếu như Thiếu đế cùng Trần Lưu vương đô tại Đồng Trác chi thủ, hần hiệp thiên tử dĩ lệnh chư hầu, người nên làm thế nào cho phải ?"

Mã Siêu mang theo Giả Hủ đi thăm một chút dưới trướng hần đặc chiến vệ đội huấn luyện, sau đó cười nói kế hoạch của mình: "Ta huấn luyện đặc chiến vệ đội mấy tháng, chính là vì một ngày kia cần vương ."

Giả Hủ ở trong lòng tính toán một phen, càng nghĩ càng thấy, việc này có thể thành, liền vỗ tay cười to: "Hiền chất bố cục rất tốt, nếu như như thế, đại sự đều có thể ."

Ba người bọn họ nhìn nhau cười một tiếng, Mã Đằng, Mã Siêu đều chòu mong nhìn qua Giả Hủ: "Cổ tiên sinh, nhưng nguyện cùng cha con chúng ta tổng cộng đồ đại sự ?"

Giả Hủ cảm giác sâu sắc Mã Đằng, Mã Siêu phụ tử tin cậy, cũng cảm thấy không thể nào lại Đồng Trác trong quân, càng bị Mã Siêu kế hoạch, mưu lược vĩ đại chí lớn sở kích lệ, xông Mã Đằng, Mã Siêu khom người: "Chúa công, Thiếu chủ, mỗ nguyện ra sức trâu ngựa ."

Mã Đằng liền tranh thủ Giả Hủ đỡ dậy: "Văn hòa, đến như trợ, như hổ thêm cánh, ta hiện tại bổ nhiệm người làm Vũ Uy quận trưởng sứ, vì ta Vũ Uy quân quân sư, vì ta chương binh, không biết người cao kiến của bạn như thế nào ?"

Hần chi tướng quốc, Thừa tướng, Thái úy, đại tướng quân, Phiêu Kỵ tướng quân, Xa Kỵ tướng quân, Vệ tướng quân, trước sau trái Hữu Tướng Quân, cùng xây Tam công sau Đại Tư Đồ, Đại Tư Mã, Đại Tư Không đều là đưa trưởng sứ, là duyệt thuộc chi trưởng, trật đều là thiên thạch, Thừa tướng trưởng sứ chức quyền càng trọng, vừa quận Thái Thú cũng có trưởng sứ, chương binh mã, cũng trợ Thái Thú chương binh, trật sáu trăm thạch .

Giả Hủ trước đó tại Ngưu Phụ dưới trướng, chính là một cái bình thường Đô úy, trật hai trăm thạch, bây giờ bị Mã Đằng bổ nhiệm làm Vũ Uy quận trưởng sứ, Vũ Uy quận là biên quận, dựa theo đại hán chức quan, vừa quận trưởng lịch sử trật sáu trăm thạch, Giả Hủ cũng coi là thăng liền ba cấp.

Mã Siêu cười nói: "Văn hòa tiên sinh, ngài ngắm nghĩ một chút, coi như Đồng Trác có thể nắm giữ triều đình, thay thế Hà Tiến làm đại tướng quân, nhưng Ngưu Phụ không tín nhiệm người, Lý Nho kiêng kị người, bọn hần có thể cho người cao bao nhiêu chức quan đây."

Trong lịch sử, Đồng Trác tiến quân Lạc Dương, Đồng Trác tại vị cái kia hai năm, Giả Hủ quan chức bất quá là Bình Tân Đô úy, về sau thăng lấy bắt giáo úy, vẫn không có tiến vào Đồng Trác chính quyền hạch tâm, thăng đến thuyết phục Lý Giác, Quách Tỹ phản công Trường An, đánh bại Lữ Bố, mới bị Lý Giác Quách Tỹ nắm trong tay triều đình bái vị lại Tào Tháo thư, chương quân tuyển bạt nhân tài, cuối thời Đông Hán Tháo thư mặc dù quyền lực phát triển, nhưng trên mặt nổi địa vị và bổng lộc cực thấp, trật sáu trăm thạch, cùng biên quận trưởng sứ cùng cấp .

Giả Hủ đầu nhập vào Mã gia, tác công chưa lập, liền đến này chức vị quan trọng, đủ thấy Mã Đằng, Mã Siêu phụ tử đối với hắn coi trọng .

Về sau, Giả Hủ hiểu được, không phải Mã Đằng coi trọng hắn, mà là Mã Siêu coi trọng hắn, phát hiện giá trị của hắn, kiệt lực thuyết phục Mã Đằng, mới dùng trường sứ chỉ vị lưu lại Giả Hủ .

Giả Hủ thành tâm quy thuận, sau đó Mã Đằng khẩu thuật, Giả Hủ ghi chép, cho Đồng Trác viết một phong mật tín, nói bọn hắn ít ngày nữa liền đứng dậy đi Hà Đông cùng Đồng Trác hội sư, điều kiện là để Đồng Trác cung cấp năm ngàn con chiến mã cùng năm vạn thạch lương thảo, mật khác Vũ Uy trong quân khuyết thiếu văn sự, gặp Giả Hủ là có nhân, muốn lưu dụng, mời đồng Thứ Sứ bỏ những thứ yêu thích .

Sau đó phái một tên văn sĩ, tài liệu thi mật tín, tiến về Hà Đông, hẹn gặp lại Đồng Trác .

Mã Đằng giật mình nghĩ tới một chuyện, rầu rĩ nói: "Văn hòa, Siêu nhi, các ngươi đã quên một người, Hoàng Phủ Tung, hắn hiện tại thống binh ba vạn, đóng quân vịn gió, người này tồn tại, sợ là biến số ."

Mã Siêu cười không nói, quay đầu nhìn xem Giả Hủ .

Giả Hủ nhìn Mã Siêu biểu lộ, biết hắn là muốn cho chính mình cái này quân sư phân tích, hơi thêm suy tư, cười nói: "Chúa công, không cần lo ngại, trước đây, tiên đế bệnh nặng , bổ nhiệm Đồng Trác là Tịnh Châu mục, để hắn đem bộ đội giao cho Hoàng Phủ Tung thống lĩnh . Đồng Trác không chịu phụng mệnh . Hoàng Phủ Tung chất nhi Hoàng Phủ ly cho rằng Đồng Trác nghịch mệnh nghi ngờ gian, tội tại không xá, lực khuyên Hoàng Phủ Tung hưng binh thảo phạt . Hoàng Phủ Tung lại nói, Đồng Trác không nghe lời mặc dù có tội, nhưng ta chuyên tru cũng là có trách, không bằng quang minh chính đại thượng tấu, để triều đình xử lý việc này, thế là đem việc này thượng tấu, triều đình vèn vện trách cứ Đồng Trác mà thôi . Bởi vậy có thể thấy được, Hoàng Phủ Tung cực kỳ cẩn thận, như không triều đình mệnh lệnh, hắn không dám thiên động . Mà bây giờ triều đình hỗn loạn tung bưng, quân ta coi như vượt qua vịn gió quận, bình lâm Trường An, Hoàng Phủ Tung cũng có khả năng không nhúc nhích . Huống hồ, chỉ cần chúa công phát binh, đồng Thứ Sứ nơi đó nhất định có thể làm ra triều đình ý chỉ, để Hoàng Phủ Tung để nói, dù sao hiện tại Viên Thiệu thúc phụ Viên Ngỗi nhậm Thái Phó ghi chép Thượng thư sự tình, có thể ký phát mệnh lệnh, chỉ cần Viên Thiệu ngộ nhận là quân ta cùng Đồng Trác , đều là hắn Viên gia người, hắn nhất định có thể vì chúng ta đại mở cửa sau ."

Mã Đằng lúc này mới cười nói: "Vậy ta an tâm ."

Quân lệnh sau đó ký phát xuống dưới, nói là vào kinh thành tru sát thập thường thị .

Những năm này, thập thường thị bán thân nhưng cũng từng làm qua một chút chuyện xấu, sưu cao thuế nặng, bán quan bán tước, bọn họ phụ huynh tử đệ hoành hành trong thôn, tai họa bách tính, không quan dám quản, tại những thế gia đại tộc đó sĩ tử đảng người tuyên truyền dưới, khắp thiên hạ dân chúng đều coi là thập thường thị tội không thể tha, nhất định phải xử chi cho thống khoái .

Mà thập thường thị bất quá chỉ có mười người, bọn họ phụ huynh tử đệ có thể có bao nhiêu, mà khắp thiên hạ những thế gia đại tộc đó địa phương hào cường lại có bao nhiêu, ai nắm giữ lấy dư luận nắm giữ lấy quyền nói chuyện, liền hoàn toàn minh bạch, đến cùng ai mới là nghi ngờ loạn thiên hạ kẻ cầm đầu!

Những tự cho là đó chính nghĩa thế gia đại tộc sĩ tử đảng người, bọn hắn những thứ này quan văn tập đoàn cùng với phụ thuộc, trải rộng thiên hạ từng cái châu quận huyện, tạo thành ngoan cố thế gia hào cường thế lực, bọn hắn trắng trợn sát nhập, thôn tính thổ địa, khiến cho trung nông không có đất cày cấy, mà triều đình thuế má chỉ có thể hướng trung nông trung thu, tăng thêm thiên tai thảm họa chiến tranh, trung nông không có cách nào sinh tồn, chỉ có thể bắt đầu tạo phản, thiên hạ thế cục liền đã xảy ra là không thể ngăn cản .

Nhưng cho tới nay, những thế gia đại tộc đó sĩ tử đảng người tuyên truyền tẩy não thực sự quá thành công, liền chính bọn hắn đều tin tưởng không nghi ngờ, đều coi là thiên hạ thói nát là thập thường thị sai, chỉ cần đem thập thường thị giết, liền thiên hạ thái bình, tựa như Minh mạt đảng Đông Lâm người nói đem Ngụy Trung Hiền giết liền thiên hạ thái bình , kết quả đây, Viên Thiệu huynh đệ đem thập thường thị giết, thiên hạ rung chuyển trăm năm, Sùng Trinh hoàng đế đem Ngụy Trung Hiền giết, mười mấy năm sau liền mất nước .

Đương nhiên, cái này cũng không đại biểu thập thường thị chính là hảo điều , bất quá là chó chê mèo lắm lông thôi .

Trung Bình năm đầu, xuất thân Kim Thành thế gia Hàn Toại tiến về kinh sư Lạc Dương làm công vụ, đại tướng quân Hà Tiến đã nghe danh từ lâu, đặc biệt cùng hắn gặp nhau, Hàn Toại thuyết phục Hà Tiến tru diệt hoạn quan, Hà Tiến không có nghe từ, Hàn Toại thỉnh cầu trả lại Lương Châu, trở lại Lương Châu, liền phản loạn.

Từ trên người Hàn Toại, cũng đủ để nhìn ra thế gia đại tộc sĩ tử đảng người tẩy não đáng sợ, tru sát thập thường thị thậm chí so phản loạn còn trọng yếu hơn, mà chút tuổi cầm trong lúc đó, phản bội chạy trốn đến Tiên Ti, tây Khương mấy người dị tộc người Hán phần lớn là đảng người, tựa như Minh mạt chó vẫy đuôi mừng chủ quy hàng miễn thanh phần lớn là đảng Đông Lâm người mà không phải là Yem đảng .

Bất quá nói chuyện cũng tốt, tránh khỏi lại vất óc tìm mưu kế tìm lý do khác, hãy cùng Đồng Trác vào kinh thành lý do , chính là đi Lạc Dương tru sát thập thường thị, danh chính ngôn thuận, khởi binh vào kinh thành .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21: Tương kế tựu kế

Mã Siêu tính toán, khoảng cách Hà Tiến chết thời gian càng ngày càng gần, Võ Uy quận khoảng cách Lạc Dương ba ngàn dặm, không thể lại trì hoãn, không phải đợi đến thế cục nhất định, căn bản không được chia nửa điểm canh, liền thúc giục Mã Đằng nhanh chóng điểm binh xuất phát.

Mã Đằng nhưng lại chần chờ nói: "Siêu nhi, chẳng lẽ chúng ta muốn thả vứt bỏ Võ Uy quận sao?"

Mã Siêu suy nghĩ một chút, đó cũng không phải là, một khi Võ Uy Quân chủ lực tiến về thành Lạc Dương, cô tang trong thành còn thừa giả nua yếu ớt căn bản không phải là đối thủ của Hàn Toại, trong khoảnh khắc cũng sẽ bị Hàn Toại diệt.

Võ Uy quận là Mã Đằng nhin hai mươi năm mới thật không dễ dàng có phần thứ nhất cơ nghiệp, hắn không muốn sớm như vậy liền vứt bỏ, còn đối với Mã Siêu mà nói, Võ Uy quận bên trong có ruộng thí nghiệm, bên trong trồng lấy đại hán hi vọng, nếu là cô tang thành bị Hàn Toại chiếm, có trời mới biết, tên hỗn đản kia hội làm sao đối đãi những thu hoạch đó, nhưng những này thu hoạch hiện tại cũng ở vào thời kì sinh trưởng, không có cách nào cấy ghép đến ba ngàn dặm bên ngoài thành Lạc Dương a.

Mấy người những thu hoạch đó thành thực đi, Đồng Trác đã sớm nắm giữ thế cục, Mã gia liền không thể lại lấy hạt dẻ trong lò lửa.

Vô luận như thế nào, Võ Uy quận không thể vứt bỏ!

Giả Hủ ở một bên cười nói: "Chúa công, Thiếu chủ, không ngại ngần lại, cái gì là Hàn Toại sợ nhất mất đi đồ vật? Nếu như chúng ta cầm tới vật kia, Hàn Toại sợ ném chuột vỡ bình, nhất định không dám công kích Võ Uy quận!"

"Đồ vật?" Mã Siêu ngây ngẩn cả người, Hàn Toại sẽ có cái gì sợ hãi mất đi đồ đâu?

Giả Hủ gỡ một chút dưới hàm râu dài, cười nói: "Hoặc là sợ nhất mất đi người?"

Mã Siêu huấn luyện đặc chiến vệ đội, hiện tại có thể đối phó chỉ có Hàn Toại, dù sao Đồng Trác còn tại hai ngàn dặm bên ngoài, Viên Thiệu, Tào Tháo tại ba ngàn dặm bên ngoài. Hắn đã lần lượt phái ra nhiều tên đặc chiến vệ đội đội viên lẫn vào Kim Thành quận tìm hiểu tin tức, đối với Hàn Toại, Diêm Hành, thành công anh các loại tình huống đều làm cận kề điều tra.

Nghe Giả Hủ vừa nói như vậy, Mã Siêu giật mình nhớ tới: "Bây giờ đối với Hàn Toại trọng yếu nhất sợ nhất mất đi tự nhiên là Diêm Hành, thành công anh, bọn họ là Hàn Toại phụ tá đắc lực, nhưng vấn đề là, Diêm Hành là bên trong Kỳ Vũ tôn, thành công anh là đỉnh phong Võ Tông, cao thủ bắn cung, chúng ta không có cách nào đem bọn hán không chế trong tay a."

Giả Hủ cười nói: "Thiếu chủ, Hàn Toại tâm cơ khó lường, làm người âm độc, không nói nhân nghĩa, mặc dù coi trọng Diêm Hành, thành công anh, cũng bất quá là coi bọn họ là thành quân cờ sử dụng, hai người này cũng không phải là hán sợ nhất mất đi người, ngại liền không có để cho người ta điều tra một chút người nhà của hán?"

Mã Siêu nghe Giả Hủ vừa nói như vậy, chợt nhớ tới: "Con trai của hán Hàn trung chết yếu, nữ nhi Hàn Tuyết bây giờ là hán duy nhất cốt nhục, hán là hán sợ nhất mất đi."

Giả Hủ cười nhạt một tiếng: "Thiếu chủ kia ngại còn sợ cái gì, chỉ cần Hàn Tuyết trong tay chúng ta, còn sợ Hàn Toại tiến đánh Võ Uy quận sao?"

Mã Siêu đặc chiến vệ đội đã mở rộng đến rồi 100 người, cái này trong một trăm người, ngoại trừ vương phi bên ngoài, những người khác là có hắc vụ huyền ảnh thiên phú, đều thích hợp làm lính đặc chủng.

Mà Mã Siêu bản nhân thể mà cũng đem hán thiên phú của kiếp trước mang tới, hán cũng có hắc vụ huyền ảnh thiên phú, ấn độn bắt đầu, không có bất kỳ người nào có thể phát giác được.

Mã Siêu mang theo năm tên thiên phú tốt nhất đặc chiến đội viên, đổi thành Hàn Toại quân quần áo, chui vào Kim Thành quận quận trị đồng ý ta thành, lại chui vào phủ Thái Thú bên trong.

Mã Siêu lúc đầu muốn trực tiếp đem Hàn Tuyết trói đi coi như xong, đi qua một căn phòng thời điểm, mộ nhiên nghe được Hàn Toại âm trầm thành âm "Ta Hàn Toại làm gì đi Lạc Dương phụ thuộc, không bằng thừa dịp Mã gia phụ tử tiến về Lạc Dương, Võ Uy quận trống rỗng, nhất cử cầm xuống Vũ Uy, lại từng bước từng bước xâm chiếm Lương Châu, về sau Lương Châu chính là ta Hàn Toại!"

Sau đó vang lên thành công anh thanh âm: "Chúa công anh minh, nếu là có thể tại Mã Đằng đi Lạc Dương yếu đạo thượng mai phục xuống tới, thừa cơ đem bọn hán nhất cử tiêu diệt, vĩnh viễn trừ hậu hoạn, chẳng phải là tốt hơn ?"

Hàn Toại cười to nói: "Như thế rất tốt, lấy quân sư ý kiến, nên mai phục tại nơi nào ?"

Thành công anh âm hiểm cười nói: "Chúa công, Mã Đằng nhân mã lần này tiến đến kinh sư, nhất định từ chiến âm hà đi qua, chúa công không ngại sai người chặn đứng chiến âm hà thượng du nước sông, sẽ ở một bên mai phục, đợi Mã Đằng qua sông, nhường chìm chi, đợi Mã Đằng nhân mã bối rối, lại xuất binh chặn giết, như thế nhưng nhất cử tiêu diệt Mã Đằng quân ."

Đồng Hán lúc, mặc dù đã có Hoàng Hà xưng hô, nhưng không quá lưu hành, thế nhân còn gọi chung là sông lớn hoặc nước sông, sau đó đoạn đoạn làm tên, hoàng vịnh ba bãi ở giữa cái kia đoạn Hoàng Hà liền tên là chiến âm hà, "Chiến" là sinh hoạt tại vì tình trong núi một loại ung thuộc mãnh cảm, vì tình núi từng tên chiến núi, Hoàng hà chảy qua vì tình núi chi âm (phía tây), tên cổ chiến âm hà, chiến âm thành, chiến âm khẩu đều do này gọi tên, nơi đây không chế Hà Tây cùng Quan Trung giao thông chỗ xung yếu, làm vũ khí gia cần phải tranh, đã không chế chiến âm, gần chiếm cứ bằng mắt quận, tiến có thể đồ yên ổn, kinh dương, Lũng Tây, Trường An, lui nhưng bởi vì sông tự thủ .

Hàn Toại vỗ tay cười to: "Diệu kế! Diệu kế! Nhanh chóng hành chi!"

Mã Siêu tại ngoài cửa sổ nghe được cả người toát mồ hôi lạnh, thành công anh cái này kế độc ác, lúc này chính vào mùa hạ, nước sông phóng đại, chìm nước kế sách vô cùng có khả năng có hiệu quả, đến lúc đó phụ thân vất vả tích lũy lên ba vạn nhân mã khả năng tất cả đều muốn gãy tại chiến âm hà bên trong .

Hắn lau một chút mồ hôi lạnh trên trán, hướng dưới trưởng đặc chiến đội viên ra hiệu, tạm thời rút lui .

Hai ngày về sau, Mã Siêu Vô Uy quận, cùng Mã Đằng, Giả Hủ, Bàng Đức, Mã Đại thương nghị, nên ứng đối ra sao Hàn Toại độc kế .

Mã Đằng, Bàng Đức, Mã Đại tất cả đều nhìn Giả Hủ, tìm kiếm kế sách của hắn .

Mã Siêu cũng thúc thủ vô sách, nhìn lấy Giả Hủ: "Quân sư, kế hoạch thế nào ?"

Giả Hủ lột vào dưới hàm râu dài, mỉm cười: "Chiến âm hà có thể cung cấp qua sông bên bờ khoảng cách Kim Thành quận đồng ý ta thành gần hai trăm dặm, Hàn Toại ở nơi đó thiết hạ mai phục mà đối đãi ba chúng ta vạn đại quân, hán như câu toàn thắng, nhất định xuất động đại bộ phận nhân mã, đồng ý ta thành phòng thủ nhất định trống rỗng, chúng ta có thể . . ."

Nghe Giả Hủ kế sách, mọi người đều vỗ tay cười to .

Sau năm ngày, Hàn Toại lĩnh bốn vạn đại quân mai phục tại chiến trên núi, nghiêng nhìn Mã Đằng đại quân tình kỳ dày đặc, chiêm trống tiếng động vang trời, trùng trùng điệp điệp, hướng chiến âm hà mà tới.

Hàn Toại phảng phất đã thấy Mã Đằng đại quân bị hồng thủy xông đến chạy tứ phía đáng về, không khỏi ngửa mặt lên trời cười to: "Mã Thọ Thành, ngươi cũng có hôm nay!"

Thành công anh ở bên âm hiểm cười nói: "Chúa công, diệt Mã Đằng, lại diệt Tống xây, chúa công liền có thể nhất thống Lương Châu, lại ung dung mưu tính Quan Trung, thành tựu Tần Hoàng bá nghiệp!"

Hàn Toại đang dương dương đắc ý ở giữa, đã thấy Mã Đằng đại quân ở cách sông lớn bên ngoài một dặm liền dừng lại bước chân tiến tới, xây dựng cơ sở tạm thời bắt đầu .

"Bây giờ đang là giữa trưa, chính thích hợp qua sông, Mã Đằng vì sao dừng lại hạ trại ?" Hàn Toại một mặt hồ nghi, hỏi thành công anh: "Quân sư, có phải hay không là Mã Đằng khám phá nước của chúng ta chìm kế sách ?"

Thành công anh lắc đầu: "Chúa công quá lo lắng, nếu như Mã Đằng nhìn thấu chìm nước kế sách, nhất định cấp tốc triệt thoái phía sau, dù sao một khi thượng du dưới nước đến, hán tiền quân cũng nhất định bị hồng thủy bao phủ, có lẽ là hán hành quân nhiều ngày, có chút mỏi mệt, liền trước xây dựng cơ sở tạm thời, nghỉ khỏe, sáng sớm ngày mai nhất định qua sông ."

Hàn Toại tin tưởng thành công anh phán đoán, liền truyền lệnh xuống, án binh bất động, mấy người sáng ngày thứ hai, Mã Đằng đại quân qua sông lúc lại đi vờ đề .

Đợi đến giữa trưa ngày thứ hai, Mã Đằng đại quân vẫn là chậm chạp không có động tĩnh .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Thạch sơn cùng điều ngũ

Hàn Toại đang hồ nghi ở giữa, đã thấy đồng ý ta thành phương diện chạy tới một cái kỵ sĩ, toàn thân mang máu, lưng đeo mũi tên, đi vào chiến núi chỗ sâu Hàn Toại mai phục điểm, nhảy xuống ngựa: "Chúa công, Mã Siêu lĩnh quân mang binh tiến đánh đồng ý ta thành, đại tiểu thư lãnh binh thủ thành, miễn cưỡng chống cự, tình thế nguy nan, mời chúa công nhanh chóng tiếp viện!"

Hàn Toại quá sợ hãi, liền vội vàng tiến lên, lớn tiếng hỏi: "Mã Siêu mang theo bao nhiêu nhân mã?"

"Mã Siêu vào lúc canh ba đột nhiên xuất hiện ở ngoài thành, trong đêm tối, thấy không rõ có bao nhiêu nhân mã, chỉ nhìn bó đuốc, liền biết so với chúng ta thủ thành nhiều người, "kỵ sĩ kia nói xong, miệng phun máu tươi, ngã đi."

Hàn Toại nhìn thành công anh: "Người ra kế hay, lại bị Mã Siêu tiểu nhi nhìn thấu! Hiện tại chúng ta nên làm thế nào cho phải?"

Thành công anh nôn nóng địa đất râu ria, cúi đầu, nghĩ một hồi, nói ra: "Chúa công, chúng ta tướng sĩ gia quyến, thuê ruộng đều ở đồng ý ta thành, đồng ý ta thành không thể mất đi, không phải quân tâm bất ổn!"

Hàn Toại lúc này cũng không có biện pháp gì tốt, đành phải truyền lệnh xuống, Diêm Hành làm tiền phong, thành công anh áp về sau, bốn vạn đại quân tốc tốc về viện binh đồng ý ta thành.

Hồi viên đồng ý ta thành, đi qua một vùng thung lũng, hai núi kẹp một cầu, hai bên dốc núi cây rừng tươi tốt, che khuất bầu trời.

Thành công anh giục ngựa tiến lên, nhắc nhở Hàn Toại: "Chúa công, phía trước cây rừng um tùm, e rằng có phục binh, không bằng lách qua nơi đây,"

Hàn Toại rầu rĩ nói: "Như lách qua nơi đây, đi mất khác một con đường, cần phải dùng nhiều phí nửa ngày lộ trình, hiện tại đồng ý ta thành nguy cơ sớm tối, kéo dài không được."

Thành công anh cau mày: "Nhưng nếu là trong núi có mai phục, như thế nào cho phải?"

Đúng lúc này, trong núi truyền đến mấy tiếng thanh thúy chim hót, còn có mấy con chim mà giữa khu rừng xoay quanh, Hàn Toại cười to nói: "Hai bên nếu có mai phục, chim chóc đã sớm sợ bay, bây giờ chim chóc như thường, nói rõ trong núi không có mai phục, truyền lệnh xuống, đại quân nhanh chóng thông qua mảnh sơn cốc này."

Hàn Toại dưới tướng nhân mã biết đồng ý ta thành bị Mã Siêu vây công, đều lòng nóng như lửa đốt, tiếp vào Hàn Toại tướng lệnh, đều nhanh ngựa giờ, cấp tốc hướng trong sơn cốc chạy tới.

Sơn cốc này có bốn năm dặm, đi đầu nhân mã sắp thông qua sơn cốc, sau vĩ nhân mã cũng khó khăn lắm tiến vào sơn cốc.

Hàn Toại nghe hai bên dãy núi dễ nghe tiếng chim hót, lúc đầu tâm tình khản trương trong nháy mắt thư hoãn rất nhiều, giục ngựa tiến lên lúc, hán lại nghĩ tới một sự thật, hán tại đồng ý ta thành lưu lại năm ngàn nhân mã, đã chiến đấu không lại Mã Siêu, thủ thành căn bản không cần lo lắng, dù sao Mã Siêu dưới tướng đều là kỵ binh, không có khí giới công thành, làm sao có thể nhanh chóng phá thành?

Nghĩ tới đây, Hàn Toại bỗng nhiên trầm tĩnh lại, cũng không tiếp tục lo lắng đồng ý ta thành an nguy.

Đúng lúc này, sơn cốc lối đi ra truyền đến một tiếng vang thật lớn, từ trên sườn núi lăn xuống rất nhiều cự thạch, gỗ tròn, sắp xuất hiện khẩu nhét nghiêm nghiêm thật thật.

Đồng thời, từ hai bên sơn phong rừng rậm toát ra rất nhiều cung tiễn thủ, giương cung lắp tên, tiễn như châu châu, bắn về phía trong sơn cốc, bắn ra Hàn quân người ngã ngựa đổ.

Không ít mũi tên vẫn là hỏa tiễn, bắn vào trong cốc, nhóm lửa hai bên cỏ dại cùng Khô Diệp, ánh lửa ngút trời, thiêu đến Hàn quân quý khóc sùi gào.

"Trúng mai phục!" Hàn Toại kêu to không tốt, tranh thủ thời gian hạ lệnh triệt binh, từ mới vừa cửa vào rút khỏi.

Hán quân lệnh mới vừa tuyên bố ra ngoài, liền lại nghe được vài tiếng tiếng vang, trên núi lăn xuống cự thạch gỗ tròn, đem cửa vào phá hỏng.

Ra miệng cùng cửa vào phá hỏng, Hàn quân lập tức thành cá trong chậu.

Mà trong sơn cốc cảnh khô lá héo ủa thượng sớm đã gắn từ từ tuyến quân hái thạch sơn (Tây Tấn « khoa học về động thực vật chí » « Thủy Kinh Chú » ghi chép, Lương Châu từ tuyến Nam Sơn ra suối nước, thủy có mấp, như nước thịt, lấy khí bên trong, bắt đầu hoàng sau đen, như ngưng cao, đốt cực rõ, cùng cao không khác, cao cùng cội đá già gạo bằng sức nước vạc quá mức tốt đẹp, phương kia người gọi là thạch sơn, hậu thế xưng là dầu hỏa), thạch sơn gặp được hỏa tiễn, thế lửa đằng không mà lên, thiêu đến Hàn quân chạy tứ phía, quân lính tan rã.

Hàn Toại vội vàng hạ lệnh, để cho người ta đẩy ra ra miệng cự thạch, gỗ tròn, mở ra chạy trốn thông đạo.

Những cự thạch đó mỗi cái đều có hơn ngàn cân, gỗ tròn so vạc nước thô, nhiều đến mấy chục cái, sắp xuất hiện khẩu chấn đến cực kỳ chặt chẽ, bình thường sĩ tốt trong thời gian ngắn rất khó di động ra .

Diêm Hành nhìn sĩ tốt vận chuyển cố hết sức, quay đầu nhìn ánh lửa ngút trời, tranh thủ thời gian giục ngựa rất mau, phóng tới cửa vào, hán hét lớn một tiếng: "Lui ra, bản tướng quân đến!"

Những sĩ tốt đó nhao nhao rời xa .

Diêm Hành phóng lên lên Chiến khí, hán bây giờ là bên trong Kỳ Vũ tôn, Chiến khí cô động như châm, từ cánh tay lan tràn đến trường mâu bên trên.

Diêm Hành hét lớn một tiếng, một mâu đâm ra, Chiến khí cô động như châm, từ mũi thương đánh ra, đem một khối thô như người eo gỗ tròn quấy thành phần mọc, lại đem một khối ngàn cân tảng đá lớn đánh bay .

Như thế như vậy, hán Chiến khí tung hoành, đâm tới chọn đi, thời gian đốt hết một nén hương, hán liền đem nằm ngang ở ra miệng cự thạch, gỗ tròn dòi .

Diêm Hành một ngựa đi đầu, xông ra son cốc .

Khi hán xông ra son cốc, ngạc nhiên phát hiện, phía trước không xa, một đội nhân mã lực lưỡng hoành trên đường, cầm đầu một tướng, mặt như Quan Ngạc, mắt như lưu tinh, hồ thể tay vượn, bui bụng sói eo, đầu đội Lọng ngân sư nón trụ, người mặc Lọng váy bạc giáp, người khoác trắng thuần chiến bào, dưới hông chiếu đêm ngọc sư tử, cầm trong tay Hồ Đầu tạm Kim Thương, chính là danh thần Lương Châu Thần Uy Thiên Tướng quân gấm Mã Siêu .

Diêm Hành gạt mình mình bạch, Mã Siêu sớm đã khám phá thành công anh chìm nước kế sách, liền tương kế tựu kế, Mã Đằng qua sông là giả tượng, Mã Siêu tiến đánh đồng ý ta thành là giả tượng, vậy thành đánh viện binh mới là thật .

Diêm Hành đoán đoán không sai, Giả Hủ cho Mã Đằng, Mã Siêu ra chủ ý chính là, để Mã Đằng lĩnh năm ngàn nhân mã mở lớn cờ trống, phô trương thanh thế, giả dạng làm có ba vạn nhân mã đáng vẻ, tại bờ sông dẫn dụ Hàn Toại chủ lực, Mã Đại lĩnh năm ngàn nhân mã nhân mã cũng phô trương thanh thế, giả dạng làm có ba vạn nhân mã đáng vẻ, dạ tập đồng ý ta thành, Bàng Đức lĩnh một vạn bộ binh, mai phục tại son cốc hai bên, Mã Siêu lĩnh một vạn kỵ binh canh giữ ở lối ra phụ cận, đội Hàn quân xông ra, liền bắt đầu đánh .

Năm canh giờ trước, Bàng Đức truyền báo, trên núi có phục binh, phi cầm tất cả đều sợ quá chạy mất, lo lắng một màn này kinh động đến Hàn Toại, hỏi thăm Thiệu chủ có biện pháp nào .

Mã Siêu lúc đầu muốn bắt đến mấy con chim, cột lên cây, về sau chợt thấy bên người hán đặc chiến vệ đội đội trưởng vương phi trên đỉnh đầu có cái chim chóc huyền ảnh, bưng tỉnh đại ngộ, liền hỏi vương phi: "Người có hay không có thể nói chuyện với giống chim ?"

Cùng giống chim câu thông, chẳng những tại một thế này không hiếm lạ, tại nơi một đời trong lịch sử, cũng là có qua ghi lại, tương truyền Khổng Tử bảy mươi hai môn sinh bên trong, có một cái gọi là làm Công Dã lớn lên, am hiểu điều ngữ, có thể cùng giống chim câu thông .

Vương phi cả kinh nói: "Thiếu chủ, ngài sao lại biết ?"

Mã Siêu không muốn nói phá tự có phát giác người khác thiên phú kỳ dị năng lực, hỏi hột nói: "Nghe người ta nói. Ta hiện tại phái người tiến về Bàng Đức chỗ, cùng trong núi giống chim nói chuyện, để chúng nó tiếp tục tại trong núi rừng hoạt động ."

Vương phi đến rồi mai phục địa điểm, dùng điều ngữ gọi các loại phi cầm tẩu thú, để chúng nó tại núi rừng bên trong bay tới bay lui, tự tại như thường .

Làm Hàn Toại ghé qua giữa son cốc, nghe được hai bên dễ nghe tiếng chim hót, cảm giác hết thấy như thường, căn bản không ý thức được hai bên mai phục hạ trọng binh .

Diêm Hành lĩnh tiên phong nhân mã thật vất vả xông ra miệng hang, dưới trướng nhân mã không phải là bị mưa tên bắn bị thương, chính là bị Liệt Hỏa Thiệu tổn thương, từng cái chặt vật không chịu nổi, sĩ khí tan rã .

Diêm Hành nhìn thấy Mã Siêu, liền muốn giục ngựa xông lên trước đơn đầu, lại bỗng nhiên nhớ tới một đêm kia Mã Siêu dùng "Thắng mù cười ngựa đuổi nửa đêm lâm sâu ao" đối phó bản thân, mau từ trong ngực lấy ra một khối đồ vật, treo ở trên người, xông Mã Siêu cười to nói: "Mã gia tiểu nhi, còn dám hướng ta ngăm thơ sao?"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 23: Binh tiên Văn Bảo

Mã Siêu liền lại xông Diêm Hành ngâm tụng cái không gọi được kia thơ câu "Thắng mù cười ngựa đui, nửa đêm lâm sâu ao", ngâm tụng hoàn tất, hần cả người mờ mịt khí tài giống như mưa phùn rải rải, phòng lớn hai thành, hướng Diêm Hành trên người rơi đi. (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)

Vốn cho rằng Diêm Hành cùng hần dưới quần chiến mã đều sẽ bởi vậy tạm thời thị lực không rõ, lại không nghĩ rằng, Mã Siêu khí tài giáng lâm đến Diêm Hành trên người, đột nhiên biến mất không thấy gì nữa, đối với Diêm Hành không có bất kỳ cái gì ảnh hưởng .

"Có binh tiên Hàn Tín lưu lại Văn Bảo phòng hộ, " Diêm Hành vỗ trước ngực một kiện đồ vật, đắc ý nói: "Coi như ngươi là văn tôn, coi như ngươi có thể ngâm ra truyền thế thơ, cũng không làm gì được ta!"

Mã Siêu tập trung nhìn vào, Diêm Hành trước ngực treo một khối tấm lụa, lóe bạch quang chói mắt, Mã Siêu khí tài gặp được khối kia tấm lụa liền bị ngăn cản trở về, căn bản là không có cách đối với Diêm Hành tạo thành bất luận cái gì ảnh hưởng trái chiều .

Mã Siêu cảm thấy rất kỳ quái: "Hàn Tín di vật tại sao sẽ ở trên người ngươi ?"

Diêm Hành đắc ý cười nói: "Chủ công nhà ta chính là binh tiên Hàn Tín hậu duệ, binh tiên Văn Bảo ở đây, trừ phi khí tài của ngươi đạt tới Văn Thánh cảnh giới, nếu không không làm gì được ta mấy may!"

Hàn Toại là Hàn Tín hậu duệ ? Khó trách Hàn Toại tên kia hội như vậy thuận nước đẩy thuyền địa làm Khương Hồ quân phản loạn thủ lĩnh, nguyên lai tổ tông liền cùng Lưu Hán triều đình có thù a .

Diêm Hành khinh miệt nhìn lấy Mã Siêu: "Con ngựa, ta có binh tiên Văn Bảo ở đây, coi như ngươi có văn tôn khí tài, coi như ngươi thiết kế phục kích ta, cũng không gây thương tổn ta nửa phần lông tơ, chúng ta chung quy vẫn là muốn ở trên ngựa luận cái cao thấp!"

Hần phòng lên lên Chiến khí, giục ngựa múa mâu, thẳng hướng Mã Siêu: "Nạp mạng đi!"

Diêm Hành khí thế rất đủ, lòng tin tràn đầy, hần coi là Mã Siêu còn dừng lại ở sau Kỳ Vũ tông giai đoạn, suy nghĩ lấy lấy hần bên trong Kỳ Vũ tôn năng lực, cơ hồ có thể miêu sát Mã Siêu, cho nên ngay từ đầu cũng không xuất tấn toàn lực .

Đối mặt khí thế hung hăng Diêm Hành, Mã Siêu không chút hoang mang, tại chiếu đêm ngọc sư tử bên tai nhẹ giọng nói một câu nói, sau đó nắm chặt trong tay Hồ Đầu tạm Kim Thương, vận sức chờ phát động .

Hồ Đầu tạm Kim Thương, là tam đệ ngựa thiết hoa hai tháng tạo ra, toàn thân dùng trên trời rơi xuống thiên thạch chế tạo thành, dài một trượng nhất thước ba, vì cùng Mã Siêu ngọc thụ lâm phong hình tượng phối hợp, ngựa thiết cổ ý dùng bạch kim đem thân thương độ thành màu trắng bạc, đầu thương thi lam đen Kim Hồ đầu hình, hồ khẩu nuốt lưỡi đao, sắc bén vô cùng, chặt đâm chặt bổ, không gì không phá, lại có tính bền dẻo, làm Mã Siêu đem Chiến khí rút vào trong đó, thân thương có thể theo Mã Siêu tâm ý đồng đưa, cực kỳ thích hợp nội gia thương pháp .

Làm Diêm Hành múa trường mâu, đâm về Mã Siêu, Mã Siêu dùng Hồ Đầu tạm Kim Thương chống đỡ, Diêm Hành lòng tràn đầy coi là, hần một mâu liền có thể đem Mã Siêu đánh rớt xuống ngựa, dù sao Chiến khí thắng qua Mã Siêu rất nhiều, lại không nghĩ rằng, Mã Siêu cùng chiếu đêm ngọc sư tử nhân mã hợp nhất, Mã Siêu sơ Kỳ Vũ tôn Chiến khí tăng thêm chiếu đêm ngọc sư tử bên trong Kỳ Vũ tôn Chiến khí tăng thêm bắt đầu, trong lúc nhất thời, Chiến khí còn ở bên trên Diêm Hành .

Binh khí tương giao, phát ra một tiếng đình tai nhức óc tiếng vang, Diêm Hành cả người lẫn ngựa rút lui mấy bước, trong lồng ngực khó chịu, trong lòng bàn tay lẫn lộn thiết trường mâu lại có chút uốn lượn .

Diêm Hành vốn cho rằng, hần Chiến khí cô động như châm, xuyên thấu qua trường mâu có thể đem Mã Siêu trường thương đánh nát, lại không nghĩ rằng, Mã Siêu cái kia Hồ Đầu tạm Kim Thương thoáng uốn lượn một điểm, liền lại khôi phục bình thường, đó là cái gì thần binh, như thế nào như thế kỳ quái .

Diêm Hành lại nhìn thấy Mã Siêu cả người lẫn ngựa đều che kín Chiến khí, Chiến khí cô động như châm, giật nảy mình: "Mã Siêu, hai tháng không thấy, Chiến khí của ngươi vậy mà tiến bộ như vậy, thế mà đến bên trong Kỳ Vũ tôn! Khó có thể tin!"

Mã Siêu chân thực chiến lực chỉ là sơ Kỳ Vũ tôn, sở dĩ biểu hiện được giống bên trong Kỳ Vũ tôn, là bởi vì có chiếu đêm ngọc sư tử Chiến khí tăng thêm, bất quá hần không nghĩ rõ thà, xông Diêm Hành mỉm cười: "Sợ rồi sao! Sợ, tranh thủ thời gian xuống ngựa quy hàng, ngươi đi theo Hàn Toại chỉ có thể ở Lương Châu cái này thâm sơn cùng cốc mù lẩn lộn, thế giới lớn như vậy, ngươi không muốn nhìn xung quanh ? Ngươi đi theo ta, ta mang ngươi đập biến đại hần từng cái châu quận!"

Mã Siêu lúc đầu muốn nói, mang theo các ngươi đánh xuống một cái to lớn cương thổ, đánh xuống Đại Trung Hoa cộng vinh vòng, lại sợ ngay thẳng như vậy mà nói hù sợ Diêm Hành, liền dùng thế kỷ hai mươi một cái vô cùng có thơ lời nói của tình "Thế giới lớn như vậy, ta muốn đi xem" để đã động một chút Diêm Hành .

Mã Siêu như thế có thơ lời nói của tình, nói cho không có nửa điểm tài tình Diêm Hành, quả thực là đàn gảy tai trâu, Diêm Hành nắm chặt trường mâu, trở mặt kêu to: "Mã Siêu tiểu nhi, một hiệp mà thôi, khó so sánh, chúng ta lại đến!"

Lúc này Hàn quân binh bại như núi đổ, duy nhất có thể chuyển bại thành thắng chính là đánh giết chủ tướng Mã Siêu, Diêm Hành hip mắt, nhìn chăm chăm Mã Siêu, giống như một con sói nhìn chăm chăm một đầu dê, trong ánh mắt đều là thị huyết hào quang của lãnh khốc, hần Chiến khí bốc lên, đem sau

lưng chiến bào phòng lên bắt đầu .

Lúc này Diêm Hành, có chút Kim Thành đệ nhất tướng khí thế .

Mã Siêu không biết tự đại, dù sao hắn muốn tại chiếu đêm ngọc sư tử dưới sự trợ giúp, mới có thể phát huy ra bên trong Kỳ Vũ tôn chiến lực, hắn chiến lực chân chính là vừa vặn bước vào sơ Kỳ Vũ tôn, mà Diêm Hành nhưng ở bên trong Kỳ Vũ tôn, thậm chí muốn đột phá bên trong Kỳ Vũ tôn, sau khi đến Kỳ Vũ tôn, hai người vũ lực vẫn có chênh lệch rất lớn .

Mã Siêu cũng sắp Chiến khí toàn bộ triển khai, một cỗ cỗ động Chiến khí từ trên người hắn dâng lên, sau lưng chiến bào cũng phòng lên bắt đầu .

Hai người Chiến khí đều cỗ động đến như là cương châm, không phải cây kim so với cộng râu, mà là cây kim đối với cây kim, một trận kinh thế hãi tục chiến đấu sắp bộc phát .

Diêm Hành đi qua một mực đánh giá thấp Mã Siêu chiến lực, bây giờ thấy Mã Siêu Chiến khí cỗ động như châm, coi là Mã Siêu giống như hắn đều tiến vào bên trong Kỳ Vũ tôn, nghĩ đến Mã Siêu so với hắn nhỏ hơn năm sáu tuổi, trong lòng dâng lên ghen tỵ và khùng hoảng, hận không thể lập tức liền đem Mã Siêu ám sát .

Diêm Hành phóng ngựa phóng tới Mã Siêu, trong tay trường mâu giữ ra một đạo kỳ quỷ huyền ảnh, đâm về Mã Siêu .

Diêm Hành một chiêu này không bàn mà hợp nội gia thương pháp chiêu số, mới vừa bên trong ngụ nhu, cực kỳ kỳ quỷ, nếu như gặp phải trước kia Mã Siêu, có lẽ liền có thể một Mâu Tướng Mã Siêu đâm ở dưới ngựa, nhưng bây giờ Mã Siêu tại thế kỷ hai mươi một học được Nhạc Vũ Mục Nhạc Phi truyền xuống nội gia thương pháp, thương pháp tinh diệu không ở Tam quốc Thương Thần Triệu Vân phía dưới, Diêm Hành một chiêu này hư hư thật thật, đều đều ở hắn nắm giữ .

Mã Siêu không chút hoang mang, trong tay Hồ Đầu tạm Kim Thương có chút lắc một cái, biến ảo ra một vòng mỹ lệ thương ảnh, Hồ Đầu đâm ra tiếng xé gió, trung dung đâm vào Diêm Hành mũi thương, nơi đó một tiếng vang thật lớn, đem Diêm Hành trường mâu chấn mở.

Diêm Hành lại cảm thấy một cỗ đại lực từ trường mâu vọt tới bàn tay, bàn tay đau từng cơn, trường mâu suýt nữa tuột tay .

Đi qua cái này hai lần va chạm, Diêm Hành phát hiện, hắn vẫn khinh thường Mã Siêu , xem ra không thể lại ẩn giấu thực lực , nhất định phải chiến lực toàn bộ triển khai.

Mấy hiệp về sau, Diêm Hành Chiến khí tất cả đều nhắc lên, cỗ động như châm, bày kín toàn thân, lẫn lộn sắt chế tạo trọng tám trường mâu trong tay hắn vận chuyển như bay, giống như tiểu hải trong tay diêm bông.

Hắn hít một hơi, âm ngoan nhìn chăm chăm Mã Siêu: "Mã Siêu, ngươi vẫn là thứ nhất để cho ta dùng hết toàn lực người, rất tốt, ta sẽ nhường ngươi chết rất khó quên!"

Mã Siêu lúc này mới chợt hiểu minh bạch, khó trách vừa rồi cùng Diêm Hành giao đấu cảm giác rất nhẹ nhàng, nguyên lai Mã Siêu mình là sư tử vô thê tất đem hết toàn lực, mà Diêm Hành thì thu liễm bộ phận chiến lực, bây giờ nhìn hắn toàn lực hành động khí thế, vừa rồi đại khái chỉ thi triển một cái nửa Chiến khí đi, quả nhiên là nửa bước bước vào sau Kỳ Vũ tôn cảnh cường giả, quả thật là đáng sợ!

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Đâm lao phải theo lao

Mã Siêu biết, bản thân khinh địch, nhưng bây giờ đâm lao phải theo lao, không thể trốn thoát, không phải yếu đi Thần Uy Thiên Tướng quân tên tuổi, liền có tiếng xấu , hắn cắn răng một cái, thôi động dưới hông chiếu đêm ngọc sư tử, huy động trong tay Hồ Đầu tạm Kim Thương, cùng Diêm Hành đánh nhau .

Ngay từ đầu, Mã Siêu ở trên ngựa thi triển nội gia thương pháp, có chút không quen, dù sao xuyên qua trước, hắn luyện nội gia thương pháp là đứng trên mặt đất luyện, không có chiến mã cùng phối hợp, hơn nữa hắn học đại thương chỉ học được ba bốn tuổi, tục ngữ nói một năm còn mười năm kiếm cả đời thương, hắn nội gia thương pháp còn xa xa không tới mức lô hỏa thuần thanh, rất nhanh liền bị Diêm Hành phản chế ở .

Hai người vừa đi vừa về chiến đấu ba bốn mươi hiệp, càng đánh càng nhanh, Mã Siêu bạc nón trụ ngân giáp bạc mã, Diêm Hành giáp đen mũ đen ô chuy ngựa, hai người đánh vào một chỗ, giống như là một trắng một đen hai đạo huyền ảnh, vậy xem hai quân tướng sĩ căn bản thấy không rõ lắm chiêu thức của bọn hắn .

Lúc này Hàn Toại biết được Mã Siêu kỵ binh nằm ngang ở miệng hang, căn bản không dám lại từ miệng hang chạy trốn, mà là tại thành công anh bảo vệ dưới, từ bỏ chiến mã, từ dãy núi một bên vượt qua chạy trốn, bởi vì hán cùng thành công anh cải trang thành phổ thông sĩ tốt, Bàng Đức nhất thời không có phát giác, lại bị bọn hán chạy trốn .

Bàng Đức truy đuổi Hàn Toại không có kết quả, lãnh binh, dừng ngựa đứng ngoài quan sát, sắc mặt nghiêm túc, hán cảnh giới bây giờ là sau Kỳ Vũ tôn, trong lịch sử từng cùng Quan Vũ bất phân thắng bại, ngày sau rất có thể trưởng thành là bên trong Kỳ Vũ Thánh, hán trú ngựa quan sát, thấy được rõ ràng, càng xem càng lo lắng, Thiệu chủ thương pháp tinh diệu, thương là hảo thương, ngựa cũng là ngựa tốt, tiếc rằng Thiệu chủ tuổi không lớn lắm, đi qua chiến trận quá ít, kinh nghiệm thực chiến không đủ, lại Chiến khí cảnh giới kém Diêm Hành gần hai cấp, Thiệu chủ Chiến khí cô động như chậm, là dựa vào chiếu đêm ngọc sư tử tương trợ, Diêm Hành Chiến khí cô động như chậm, là mình thực lực chân thật, càng đánh càng xuống dưới, Thiệu chủ cùng chiếu đêm ngọc sư tử càng đã tiêu hao nhanh, càng gây bất lợi cho Thiệu chủ .

Thân ở ác chiến bên trong, Mã Siêu cảm giác cùng Bàng Đức phỏng đoán , hán lúc đầu Chiến khí cô động như tơ, ở vào sơ Kỳ Vũ tôn cảnh giới, bây giờ bị chiếu đêm ngọc sư tử mạnh đội lên cô động như chậm bên trong Kỳ Vũ tôn cảnh giới, miễn cưỡng gánh vác được Diêm Hành, lại khiến cho Chiến khí tiêu hao quá độ, chiến không bao lâu, Chiến khí đã tiêu hao hơn phân nửa, hai tay bị Diêm Hành trường mâu chấn động đến tê dại .

Diêm Hành lại có nửa bước bước vào sau Kỳ Vũ tôn cảnh giới, Chiến khí xa so với Mã Siêu hùng hậu, mặc dù vừa rồi xông mở sơn cốc phủ kín khẩu lúc tiêu hao một bộ phận Chiến khí, lại như cũ so Mã Siêu lợi hại, mấu chốt hơn là đã tiêu hao chậm, hán càng chiến càng hăng, hoàn toàn là đè ép Mã Siêu đánh, trường mâu ra chiêu cực nhanh, tựa như bão tố, mâu pháp lại cực kỳ tinh xảo kỳ dị, mỗi một lần đều công kích Mã Siêu chỗ yếu, cực kỳ tàn nhẫn, khiến cho Mã Siêu chật vật không chịu nổi, chỉ có sức lực chống đỡ, cũng không còn sức đánh trả .

Dạng này chiến đấu bốn năm mươi cái hiệp, Mã Siêu nhìn lấy càng ngày càng mạnh Diêm Hành, trong lòng bỗng nhiên nổi lên ý lạnh, chẳng lẽ lại, lần này cũng sẽ giống trong lịch sử ghi lại như thế, bản thân suýt nữa bị hán giết chết, hoặc là so trong lịch sử càng hồng бет, bản thân hội bị hán giết chết!

Lần này chính thức giao thủ trước đó, Mã Siêu đối với mình vẫn là thật có tự tin, coi là dựa vào chiến thi từ, chiếu đêm ngọc sư tử, Hồ Đầu tạm Kim Thương tăng thêm, bản thân hoàn toàn có thể đánh bại Diêm Hành, hiện tại Diêm Hành có binh tiên Văn Bảo, chiến thi từ không dùng được, chiếu đêm ngọc sư tử, Hồ Đầu tạm Kim Thương mặc dù đều có tăng thêm, nhưng dạng này tăng thêm, hoàn toàn không đủ để triệt tiêu Diêm Hành cao bản thân gần hai cấp bậc chênh lệch .

Bây giờ nghĩ lại, vừa mới bắt đầu chém giết cái sói kia Khương thủ lĩnh Bắc Cung bá thạch cùng Diêm Hành so ra, căn bản không đáng giá nhắc tới, một cái tên không thấy diễn tả Diêm Hành đều lợi hại như vậy, cái kia Tam quốc đệ nhất cao thủ Lữ Bố càng khó có thể hơn suy đoán .

Mã Siêu thủy chung còn quá trẻ, mười lăm tuổi, thân thể còn không có phát dục tốt, khí lực kém xa đã gần đến tráng niên Diêm Hành, Chiến khí cũng không bằng, rơi vào hạ phong, có thể nghĩ .

Mã Siêu ánh mắt dư quang liếc về liệu địch xem cuộc chiến Bàng Đức, nếu là hán cùng Bàng Đức liên thủ, nhất định có thể đem Diêm Hành chém giết, hoặc là chỉ làm cho Bàng Đức ra sân, cũng có thể đem Diêm Hành đánh lui, nhưng bởi như vậy, bản thân trước đó nói ngoa để cho người ta lẫn lộn Thần Uy Thiên Tướng quân danh vọng chỉ sợ lập tức liền kịch áp chế.

Ở cái loạn thế này, giao thông không tiện, mọi người thường thường rất khó tận mắt thấy một phe thế lực thực lực chân chính, đối với một phe thế lực hiểu rõ thường thường đều là miệng mồm mọi người đều là bia danh vọng, tựa như Mã Đằng khoan hậu đối xử mọi người, liền có thể vì hán lôi kéo đến không ít Khương tộc người ủng hộ, Lưu Bị Hán thất dòng họ nhân nghĩa danh vọng cũng có thể giúp hán tụ lại đến đóng cửa Triệu mấy người mãnh tướng, Mã Siêu hiện tại có cái gì đâu, ngoại trừ Hán Khương một nhà đồng tông đề nghị của đồng nguyên cùng những chiến đó thì từ bên ngoài, có chính là của hán vô tên, nếu là vô tên gặp khó, tương lai chỉ sợ không thể để cho đứng vững bộ hạ tin phục, cũng không thể tụ lại đến phương xa đứng sĩ, càng không thể tụ lại lấy vô vi tôn người Khương .

Hiện tại, Mã Siêu chẳng những muốn tại Diêm Hành mâu dưới sinh tồn, càng phải chiến thắng hán, dùng Diêm Hành thất bại, đặt vững bản thân Thần Uy Thiên Tướng quân danh vọng!

Hai người lại giao thủ người ba mươi hiệp, Diêm Hành càng chiến càng hăng, Chiến khí phảng phất cuộn cuộn không dứt, hướng Mã Siêu trút xuống mà đến, trong tay trường mâu trên dưới tung bay, như một đầu cự mãng, muốn đem Mã Siêu thôn phệ .

Mã Siêu cắn chặt răng, liều mạng chống cự, miễn cưỡng đỡ lấy Diêm Hành hung mãnh thế công, mà hán Chiến khí đã dần dần khô kiệt, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu từ cái trán chảy ra, trong lòng bàn tay toát ra mồ hôi lạnh, báng súng đã có điểm không cầm được .

Diêm Hành nhìn chăm chú Mã Siêu, Mã Siêu kiên trì đến càng lâu, hán đối với Mã Siêu càng thêm kiên kỳ, niên kỷ nhỏ hơn mình năm sáu tuổi, cũng đã lợi hại như thế , chờ hán dài đến hai mươi tuổi, khí lực tăng nhiều lúc, bản thân chỗ này là đối thủ của hán, đến lúc đó toàn bộ Tây Lương còn không phải hán họ mị, bất kể là vì chúa công bá nghiệp, hay là vì bản thân Tây Lương uy danh của đệ nhất tướng, Mã gia tiểu nhi đều giữ lại không được, nhất định phải đem hán chém giết, mà chỉ có đem hán chém giết, mới có thể vẫn hồi lần này chiến bại, để chúa công Đông Sơn tái khởi!

Nghĩ tới đây, Diêm Hành chiến ý giận quá, điên cuồng mà thúc giục trong cơ thể Chiến khí, trong tay trường mâu đang đưa bắt đầu, biến ảo thành ngàn vạn cự mãng, hướng Mã Siêu đánh tới .

Mã Siêu đã kiên trì chừng tám mươi cái hiệp, đang so đối phương không sai biệt bao nhiêu hai cấp bậc trình độ dưới, có thể kiên trì lâu như vậy, đã rất không dễ dàng, hán Chiến khí đã khô kiệt, nếu không có chiếu đêm ngọc sư tử cho mình chuyển vận Chiến khí, nếu không có Hồ Đầu tạm Kim Thương phối hợp với gia thương pháp tương đối dùng ít sức một điểm, chỉ sợ hán sớm lại không được .

Chiếu đêm ngọc sư tử bản thân Chiến khí mặc dù cô động như chậm, nhưng nó dù sao vừa mới bước vào bên trong Kỳ Vũ tôn cảnh giới, nó Chiến khí

cũng không hùng hậu, chuyển vận cho Mã Siêu một bộ phận, liền sắp khô kiệt.

Đổi mặt Diêm Hành mãnh liệt thể công, một người một ngựa tất cả đều lâm vào tuyệt cảnh .

Bàng Đức thấy cảnh này, nắm chặt trường đao, ghim ngựa xông ra, liền tới cứu Mã Siêu, lại đã muộn .

Chỉ thấy Diêm Hành trường mâu đã tấn công về phía Mã Siêu, mà Mã Siêu lúc này tựa hồ đã hoàn toàn không có chống đỡ lực .

Vũ Uy toàn quân tướng sĩ tất cả đều tâm lạnh , có chút sĩ tốt đều nhắm mắt lại, không dám nhìn nữa, mà Kim Thành quận những tàn binh đó tất cả đều mặt lộ vẻ vui mừng, Diêm Hành tướng quân lúc này nhất định có thể đem Mã gia tiểu nhi chém giết .

Ở nơi này sinh tử tồn vong thời điểm, Mã Siêu trong lòng rỗng to, thượng thiên để cho ta hồn xuyên ở nơi này loạn thế, quyết không tùy tiện để cho ta chết đi, mệnh ta ở trên trời không ở hán, Diêm Hành hán thương không được ta!

Hắn vừa nghĩ như thế, liền bỗng nhiên cảm giác sâu trong thân thể một cỗ lực lượng phồn vinh mạnh mẽ mà lên, như điện quang lượn lờ, quán chú toàn thân, toàn thân Chiến khí khoảng cách khôi phục , liền đối vào dưới hông chiếu đêm ngọc sư tử Chiến khí đã ở trong nháy mắt hoàn toàn khôi phục .

Mã Siêu hai tay nắm chặt Hồ Đầu tạm Kim Thương, thôi động dưới hông chiếu đêm ngọc sư tử, hướng Diêm Hành đối trùng đi qua, toàn thân Chiến khí rót vào Hồ Đầu tạm Kim Thương bên trong, hét lớn một tiếng: "Diêm Hành thất phu, nạp mạng đi!"

Cùng lúc đó, chiếu đêm ngọc sư tử cũng hét lớn một tiếng, tiếng như hùng sư, vang vọng sơn cốc .

Mã Siêu một thương này, đột nhiên đâm ra, vô tận Chiến khí theo thương thể bắn ra, đem ngăn cản ở phía trước đồ vật quấy đến vỡ nát, đầy trời huyết vũ phun ra, nhiễm đỏ Mã Siêu trên người chiến bào màu trắng .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 25: Đột phá Vũ Tôn trung kỳ

Đám người coi là Mã Siêu một thương đâm chết Diêm Hành, tập trung nhìn vào, đáng tiếc, Diêm Hành không chết, mà là hán dưới hông cái kia thốt hắc mã thay hán chết .

Nguyên lai, tại Mã Siêu Chiến khí hoàn toàn khôi phục lúc, Diêm Hành cảm thấy có một tia không ổn, tựa hồ Mã Siêu khí thế trong nháy mắt mạnh hơn bản thân, hán vội vàng nhắc lên chiến mã dây cương, muốn sau này rút lui .

Vừa vận lúc này, chiếu đêm ngọc sư tử hét lớn một tiếng, Diêm Hành tọa kỵ chỉ là phổ thông ngựa tốt, nhiều nhất chỉ tương đương với loài người võ sư cấp độ, bị chiếu đêm ngọc sư tử vừa hô, hồn phi phách tán, chân căng như nhũn ra, bị Diêm Hành nhắc lên dây cương, thế mà móng trước lật không, toàn bộ thân thể đảo lên lên, Mã Siêu đâm trúng một thương chiến mã, tương chiến ngựa quấy đến vỡ nát .

Diêm Hành thấy tình thế không ổn, vội vàng từ trên ngựa phi thân xuống tới, lúc này hán Kim Thành trong quân còn chưa phân phối yên ngựa, Diêm Hành xuống ngựa cũng là kịp thời, kịp thời tránh đi Mã Siêu thể công, không phải thân thể của hán cũng sẽ giống cái kia chiến mã.

Mã Siêu dừng lại chiếu đêm ngọc sư tử, cũng không thừa cơ truy sát Diêm Hành, đó là bởi vì khi hán Chiến khí hoàn toàn khôi phục đánh giết Diêm Hành tọa kỵ một sát na, hán đột nhiên tiến nhập một loại trước nay chưa có trạng thái, toàn thân Chiến khí đầu tiên là khuếch tán ra, không ngừng khuếch tán, để xung quanh mười mấy trượng tướng sĩ đều cảm thấy tức sát run rẩy, tiếp theo Chiến khí lại ngưng luyện, càng ngày càng cô đọng, cô đọng đến chẳng khác nào thép nguội .

Vũ Tôn cảnh giới thời kì, Chiến khí không thể thoát thể ra, chỉ có thể là bao khóa ở trên trường thương, đem trường thương phạm vi công kích mở rộng, dù là như thế, cũng so với ban đầu lịch sử diễn nghĩa thượng công kích hiệu quả cường hãn được nhiều .

Cô đọng như châm, đây là Vũ Tôn trung kỳ thực lực thể hiện, làm sao nhanh như vậy, bước vào Vũ Tôn sơ kỳ không đến hai tháng, liền lại bước vào Vũ Tôn trung kỳ, nếu như có thể một mực như thế tiến bộ thần tốc, chỉ sợ không cần chờ trên mười năm, liền dám cùng Lữ Bố giao đấu.

Tiến vào cảnh giới này về sau, Mã Siêu không chỉ là cảm thấy tự thân Chiến khí cô đọng như châm, còn cảm thấy tay bên trong Hồ Đầu tạm Kim Thương phảng phất có linh hồn, có thể cùng bản thân trao đổi, đối nội gia thương pháp trải nghiệm sâu hơn một tầng . (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)

Bàng Đức bây giờ là sau Kỳ Vũ tôn, kém nửa bước chính là đỉnh phong Kỳ Vũ tôn, thấy được rõ ràng, Mã Siêu hiện tại đã tiến vào bên trong Kỳ Vũ tôn cảnh giới, không khỏi tán thán nói: "Thiếu chủ võ công tiến triển tiến triển cực nhanh, đức cảm giác sâu sắc bội phục!"

Bàng Đức hiện tại đã hai mươi có một, so Mã Siêu lớn hơn đến tận sáu tuổi, khi hắn mười lăm tuổi thời điểm vẫn là bên trong Kỳ Vũ tông, sau đó một năm đột phá một cái cấp độ, so với Mã Siêu ngắn ngủi hai tháng đã đột phá một cái cấp độ, xác thực chậm không ít .

Lúc này, Diêm Hành từ trong vũng máu đứng lên, toàn thân run rẩy, cảm thấy một loại chưa bao giờ có sợ hãi, Mã Siêu tiến bộ cư nhiên như thế thần tốc, lực lĩnh ngộ cư nhiên như thế đáng sợ, mới vừa rồi sinh tử trong nháy mắt thế mà đã đột phá!

Diêm Hành mãi cho đến hai mươi tuổi mới tiến vào bên trong Kỳ Vũ tôn cảnh giới, không nghĩ tới, Mã Siêu mới mười lăm tuổi liền tiến vào cảnh giới này, hơn nữa, Mã Siêu tọa kỵ, binh khí đều so với chính mình tốt, kinh khủng hơn là, rõ ràng Mã Siêu Chiến khí khô kiệt, làm sao bỗng nhiên liền đây, chẳng lẽ là cảnh giới đột phá liền sẽ Chiến khí toàn khôi phục sao? Không đúng, bản thân mỗi lần thăng cấp về sau, Chiến khí đều muốn một lần nữa tích súc, Mã Siêu làm sao như thế không giống bình thường, chẳng lẽ hắn thật sự là Thiên Hữu người ?

Hiện tại Mã Siêu cao cao ngồi ngay ngắn ở chiếu đệm ngọc sư tử bên trên, hắn cô động như thương Chiến khí kích động, tà dương chiếu vào hắn bị máu tươi nhuộm đỏ chiến bào bên trên, giống như thiên thần.

Trái lại Diêm Hành, chật vật không chịu nổi địa đứng lên, hoảng hoảng trương trương hướng bản thân quân trận bên trong chạy, rất giống chó nhà có tang .

Thấy cảnh này, đặc chiến vệ đội đội trưởng vương phi giật mình nhớ tới trước đó đối phó sói Khương Bắc Cung bá thạch một màn kia, vội vàng giờ lên trường thương, rống to: "Thần Uy Thiên Tướng quân!"

Mã Siêu một chiêu kia mới vừa rồi cực kỳ bá đạo, đem Diêm Hành đánh bại, toàn trường tất cả tướng sĩ đều chấn động, làm vương phi hô lên tiếng kia "Thần Uy Thiên Tướng quân", mọi người còn chưa kịp phản ứng .

Bàng Đức dẫn đầu kịp phản ứng, lập tức hiểu vương phi ý tứ, đây là cho Mã Siêu tranh thủ to lớn danh vọng thời điểm, vội vàng giờ lên đại đao, rống to: "Thần Uy Thiên Tướng quân!"

Bàng Đức là nửa bước đỉnh phong Vũ Tôn, tiếng rống như sấm, dẫn động tất cả Vũ Uy quân tướng sĩ đều cùng kêu lên hô to: "Thần Uy Thiên Tướng quân!"

Cuối cùng liền Kim Thành trong quân những người Khương đó đứng sững nhao nhao chân thành hô to: "Thần Uy Thiên Tướng quân!"

"Thần Uy Thiên Tướng quân " tiếng rống kéo dài không thôi, coi như Mã Siêu lúc này y nguyên cùng mình chủ của bọn hắn Hàn Toại là địch, y nguyên không ngăn cản được những thứ này Khương tộc dừng sĩ đối với anh hùng sùng kính, dù sao tại người Khương trong ý thức, cường giả vì tôn quan niệm thâm căn cố đế, bọn hắn tôn trọng cường giả, cam tâm tình nguyện đi theo cường giả, bọn hắn sợ dĩ trước đó đi theo Hàn Toại, tất cả đều là bởi vì Hàn Toại tâm cơ như Cửu Khúc Hoàng Hà, dùng âm mưu quỷ kế đoạt được thiết Khương minh minh chủ bảo tọa, bọn hắn trở ngại cổ hủ, không thể không thuận theo, nhưng ở sâu trong đáy lòng, bọn hắn có phần xem thường, dù sao cùng Mã Đằng, Mã Siêu so sánh, Hàn Toại sẽ chỉ lực đực với nhau, chiến lực chân chính thực sự quá yếu .

Làm Mã Siêu tiến vào bên trong Kỳ Vũ tôn không lâu, hắn giục ngựa đuổi theo Diêm Hành, Diêm Hành đi bộ, Mã Siêu xúi giục chiếu đệm ngọc sư tử, ngựa đi như rồng, còn không có chạy đến Kim Thành quân trận, Mã Siêu liền đuổi kịp Diêm Hành .

Diêm Hành nhớ tới vừa rồi chiếu đệm ngọc Sư Tử Hống tiếng như sư tử uy nghi, nhìn thấy chiếu đệm ngọc sư tử toàn thân Chiến khí cô động như châm đáng sợ, không khỏi nắm chặt trường mâu, lớn tiếng kêu lên: "Mã Siêu tiểu nhi, ngươi chính là có thốt ngựa tốt, ngươi có gan đổi con ngựa cùng ta đơn đấu!"

"Ngu xuẩn!" Mã Siêu nhìn không được mắt: "Nào tàn! Ngươi có gan đem binh tiên Văn Bảo buông ra cùng ta đối với tho!"

"Ngu xuẩn ? Nào tàn ?" Thời đại này hiển nhiên còn không có dạng này từ ngữ, Diêm Hành không rõ Mã Siêu là nói cái gì, chỉ biết là Mã Siêu đang chửi mình, hắn gặp Mã Siêu không mắc mưu của hắn, tranh thủ thời gian sau này quân chạy tới .

Diêm Hành gấp gáp, vọt tới trong trận, trực tiếp đem dưới quyền một kỵ binh từ trên ngựa kéo xuống, sau đó phi thân nhảy lên ngựa .

Lúc này hai quân giằng co, chiến mã phi nước đại, đặc biệt là Diêm Hành nhất phương chiến mã, mới vừa bị đại hỏa đốt qua, nồn nóng bất an, một cái kỵ sĩ nếu là rơi xuống dưới ngựa, rất dễ dàng bị chiến mã chà đạp mà chết, vừa rồi cái bị kia Diêm Hành kéo xuống ngựa kỵ binh liền bị bên người chiến hữu bị hoảng sợ chiến mã chà đạp mà chết

Diêm Hành dưới trường những kỵ sĩ kia thấy cảnh này, đều dâng lên thổ tử hồ bi chi tâm, đồng thời đối với Diêm Hành sinh lòng bất mãn .

Mã Siêu thấy thế, xông Diêm Hành những sĩ tốt đó quát lớn: "Dạng này không nói nhân nghĩa chủ tướng, các ngươi cùng hắn có gì tiền đồ! Quân chi xem thần như tay chân, thì thần xem quân như tim gan; quân chi xem thần như khuyến mã, thì thần xem quân như người trong nước; quân chi xem thần như đất giới, thì thần xem quân như kẻ thù ."

Mã Siêu nói ra lần này xuất từ « Mạnh Tử » mà nói lúc, quán chú khí tài .

Mạnh Tử lời nói này mặc dù không là chiến thi từ, lại là lưu truyền thiên cổ thánh hiền kinh điển, uy lực không thua gì truyền thế chi thơ, làm Mã Siêu nói

lời nói này thời điểm, mờ mịt khí tài đột nhiên mở rộng gấp năm lần, nhét đầy dưới trời đất, như mưa phùn mịn mờ, đem Diêm Hành những từ đó trong son cốc chạy ra khỏi tướng sĩ bao phủ lại .

Diêm Hành mới vừa cách làm quả thật có chút bất nhân bất nghĩa, để dưới trướng hấn sĩ tốt tướng sĩ trái tim băng giá không thôi, Mã Siêu lời nói này chính giữa tâm khảm của bọn họ, mà chút tướng sĩ đều là không có mới tức giận võ sĩ, võ sư, căn bản chịu không được Mã Siêu loại này khí tài bổ sung thánh hiền ngôn luận trí mạng tinh thần công kích, nhao nhao xông Diêm Hành lộ ra phần hận về mặt cảm hận, lại thêm tình thế nguy cấp, có chút tướng sĩ mượn gió bẻ măng, cùng quát lên: "Mã Tướng quân, chúng ta nguyện hàng!"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Tù binh Hàn Toại nữ nhi

Diêm Hành thấy cảnh này, càng thêm kinh hãi, không có chiến tâm, cười ngựa chạy trốn .

Mã Siêu phân phó dưới trướng tướng lĩnh đi thu nạp hàng binh, tiêu diệt những không chịu đó quy hàng Hàn quân, hấn một mình cười ngựa, đuổi bắt Diêm Hành: "Diêm Hành thất phu, chạy đâu!"

Diêm Hành mới đổi chiến mã cũng là bình thường ngựa, chỗ nào so ra mà vượt chiều đêm ngọc sư từ tốc độ, truy không vài dặm, liền bị Mã Siêu đuổi tới .

Diêm Hành gặp thực sự trốn không thoát, liền từ trên yên ngựa gỡ xuống cung, từ phía sau lưng rút ra mũi tên, thay đổi thân thế, giương cung lấp tên, bắn về phía Mã Siêu .

Mã Siêu cũng là cao thủ bắn cung, nếu là Tây Lương thần tiễn thành công anh đến, Mã Siêu có lẽ có mấy phần kiêng kỵ, Diêm Hành nha, tiễn thuật, Mã Siêu không sợ chút nào, đem Hồ Đầu tạm Kim Thương nhẹ nhàng nhoáng một cái, bảo vệ tiền thân, đem Diêm Hành bắn tới mũi tên đánh bay, chiều đêm ngọc sư từ tốc độ không giảm .

Diêm Hành phát hiện, dạng này không được, phải cải biến bắn mục tiêu, hấn đột nhiên nhớ tới Mã Siêu đã từng ngâm tụng qua cái kia bài thơ "Bất người trước hết phải bắt ngựa, bắt giặc trước bắt vua", hấn giương cung lấp tên, bắn về phía chiều đêm ngọc sư từ, gửi hi vọng đem chiều đêm ngọc sư từ bắn bị thương, hảo chuyển bại thành thắng .

Hấn ý nghĩ không tệ, lại đã quên chiều đêm ngọc sư từ chính là có bên trong Kỳ Vũ tôn Chiến khí thần mã, Chiến khí phòng lên bắt đầu, cô động như châm, đem bay tới mũi tên đón đỡ ra ngoài .

Đương nhiên, chiều đêm ngọc sư từ cũng không phải là hoàn toàn miễn trừ tổn thương, nhưng cần sau Kỳ Vũ tôn trở lên nhân vật mới có thể đối với nó tạo thành tổn thương, như vậy Vũ Tướng, toàn bộ Tây Lương chỉ có một người, Bàng Đức, ân, đã quên một người khác, rồi đi Vô Uy quận tiến đến Hà Đông phụ thuộc Trương Tế Trương Tú .

Diêm Hành vì có thể bắn trúng Mã Siêu, nhất định phải bảo trì trên lưng ngựa bình ổn, không thể không thả chậm mã tốc, liên xạ mấy mũi tên, đều không làm gì được Mã Siêu, hấn muốn đề cung tên xuống, cảm mâu đối phó Mã Siêu, lại đã muộn .

Mã Siêu nắm chặt trường thương, đâm trúng một thương Diêm Hành bờ mông, đem hấn đánh rơi dưới ngựa .

Diêm Hành lúc đầu Chiến khí cô động như châm, Mã Siêu không có dễ dàng như vậy đâm trúng hấn, nhưng Mã Siêu cũng không là chiến đấu một mình, hấn đã có bên trong Kỳ Vũ tôn Chiến khí, lại có chiều đêm ngọc sư từ Chiến khí tăng thêm, cũng có Hồ Đầu tạm Kim Thương tinh chuẩn tăng thêm, tổng hợp chiến lực đã ở ở bên trên Diêm Hành, ổn chuẩn hung ác địa thứ bên trong Diêm Hành cái mông, đem hấn đánh rơi dưới ngựa .

Lần này, Diêm Hành còn muốn đào tẩu, lại phát hiện cái mông rất đau, không chạy nổi, mới vừa bước mở chân, liền lại bị Mã Siêu một thương đánh trúng lưng, đánh rớt xuống ngựa .

Diêm Hành lại nghĩ xoay người chạy trốn, đã muộn, Mã Siêu Hồ Đầu tạm Kim Thương đỉnh lấy trái tim của hấn, trừ phi hấn Chiến khí tu luyện tới đỉnh phong Vũ Tôn cô động như thuận cảnh giới, mới dám phản kháng, hiện tại hấn Chiến khí chỉ là cô động như châm, chỉ có thể nằm trên mặt đất, bị Mã Siêu thuộc cấp trói lại .

Mã Siêu cùng Bàng Đức hội sư, tiêu diệt Hàn Toại hơn một vạn người, tù binh hơn hai vạn người, theo Hàn Toại chạy thực mạng không đến năm ngàn người .

Làm Mã Siêu đại quân áp lấy tù binh đến đồng ý ta thành, Mã Đại tiến lên đón, cười nói: "Cung Hạ đại ca khai hoàn!"

Mã Siêu nhìn một chút đồng ý ta thành, thành tường cao dày, xem ra Hàn Toại đem hán cái này căn cứ địa chế tạo rất không tệ, so Mã Đằng cô tang thành rắn chắc nhiều, liền hỏi: "Trong thành tình thế như thế nào?"

Mã Đại cười nói: "Trong thành ước chừng năm ngàn bộ binh, từ Hàn Toại nữ nhi Hàn Tuyết thống lĩnh, nàng không dám mang binh xuất kích, mà ta không có khí giới công thành, liền ở đây giăng co, đại ca, chúng ta khi nào công thành?"

Mã Siêu cười nói: "Không cần công thành, có người mở ra cho ta cửa thành!"

Nói hán ghim ngựa đi vào đồng ý ta thành cửa chính, hô to một tiếng: "Mở cửa!"

Đầu tường Hàn Tuyết cười ha hả: "Mã Siêu, ngươi hán là được si tâm bệnh!"

Tiếng cười của nàng còn không có đình chỉ, chỉ thấy bên dưới cửa thành mấy nơi hẻo lánh bỗng nhiên hiển hiện ba bốn mươi người quần áo đen, bọn hán cầm trong tay lưỡi dao, nhào về phía cửa thành sau sĩ tốt, bọn hán động tác cực kỳ lưu loát, một đao giải quyết một cái sĩ tốt, một cái nháy mắt liền đem phía sau cửa thành binh lính giải quyết hết, sau đó mở cửa thành ra, chặt đứt dây thừng, buông cầu treo xuống.

Nguyên lai, đêm qua, Mã Đại ra về Mã Siêu, lĩnh năm ngàn nhân mã, ra về ba vạn nhân mã công thành, Mã Siêu phái ra năm mươi cái đặc chiến đội viên, trong đêm tiến vào đồng ý ta thành, những thứ này đặc chiến đội viên đi qua Mã Siêu đặc huấn, mượn nhờ phi thiên tác, vượt qua thành trì, như giẫm trên đất bằng, rất nhanh liền biến mất ở đồng ý ta trong thành, chôn giấu tại chỗ yếu hại, chờ đợi Mã Siêu đại quân tiến đến, đợi Mã Siêu binh lâm thành hạ, bọn hán chém liền giết thủ vệ quân địch, mở cửa thành ra.

Mã Siêu một ngựa đi đầu, xông vào trong thành, Bàng Đức dẫn nhân mã theo sát phía sau, Mã Đại lĩnh binh liệu sau.

Hàn Tuyết quá sợ hãi, vội vàng hô to: "Bắn tên, bắn tên, bắn giết con ngựa!"

Đầu tường tên bay như mưa, bắn về phía Mã Siêu.

Mã Siêu Chiến khí bốc lên, cô động như châm, trong tay Hồ Đầu tạm Kim Thương múa bắt đầu, kín không kẽ hở, đem bay tới mũi tên tất cả đều đánh bay đến giữa không trung, đối với người ngựa không có nửa điểm tổn thương.

Hàn Tuyết lại hạ lệnh: "Nhanh chóng bố trí xuống cự ngựa, đem ngựa mà vây chết nơi này!"

Phía dưới Hàn quân mới vừa đem cự ngựa dời ra ngoài, chưa hoành trên đường, chỉ thấy Mã Siêu phóng ngựa bay tới, trường thương một quấy, đem cự ngựa đánh cho vỡ nát.

Mã Siêu phóng ngựa như bay, chỉ hướng phủ Thái Thú phóng đi.

Hàn Tuyết đang muốn lĩnh binh chạy về phủ Thái Thú bảo hộ gia quyến, chợt phát hiện bên người đột nhiên thêm ra hai người, một trái một phải hai người quần áo đen phảng phất từ một đoàn trong hắc vụ đột nhiên xuất hiện, đều cầm lưỡi dao, bức ở Hàn Tuyết.

Hàn Tuyết chỉ là thân phận tôn quý, luận thực lực, bất quá là sau Kỳ Vũ sĩ, lưỡi dao gia thân, căn bản không dám nhúc nhích, lập tức bị trói lại.

Hàn Tuyết căn bản không nghĩ tới Mã Siêu thế công hội nhanh như vậy, đối với phủ Thái Thú phòng ngự rất yếu, Mã Siêu một ngựa đi đầu, chiếu đêm ngọc sư tử đằng không mà lên, nghiền ép lên mười cái Hàn quân sĩ tốt, vọt tới phủ Thái Thú cửa chính.

Mã Siêu nắm chặt Hồ Đầu tạm Kim Thương, đầu thương nhất chuyển, Chiến khí cô động như châm, dùng sức một quấy, liền đem phủ Thái Thú Chu cửa lớn màu đỏ quấy thành phần vụn.

Hàn Toại gia quyến dọa đến trốn mất hốc mồm, sau đó chạy tứ phía.

Hàn Tuyết bị không chế, Hàn Toại những nhà khác quyến cũng đều bị không chế lại, Hàn Toại lưu tại trong thành sĩ tốt đi qua ngăn ngừa chống cự, nhao nhao mất đi chiến tâm, buông binh khí xuống, quỳ xuống đất đầu hàng.

Mã Siêu công phá phủ Thái Thú, hạ lệnh đem mẫu thân của Hàn Toại, thế thiếp tất cả đều mang đi Vô Uy quận cô tang thành, giao cho lưu thủ cô tang thành ngựa dừng trông giữ, nếu như Hàn Toại công thành, liền bắt hán mẫu thân, thế thiếp uy hiếp hán lui binh, Hàn Tuyết, Diêm Hành thì theo quân tiến về Lạc Dương.

Mã Siêu sau đó lại hạ lệnh, đem đồng ý ta thành kho quân giới, kho lúa dời hết, dời đi nông phu, công tượng, tặn lực lưu cho Hàn Toại một cái Không Thành.

Làm Hàn Toại lợi dụng hán thiết Khương minh thân phận của mình chủ, từ từng cái Khương Hồ bộ lạc tụ họp lên năm vạn đại quân, chạy về đồng ý ta thành, thấy là một mảnh hỗn độn.

Để hán càng thêm kinh hãi là, mẹ của hán, nữ nhi, thế thiếp cùng hán đặc lực nhất Đại tướng đều bị Mã Siêu tù binh, hán sợ ném chuột vỡ bình, căn bản triển khai không dám công kích.

Mã Siêu vốn là muốn nhất cổ tác khí, đem Hàn Toại triệt để bình định, Giả Hủ nhắc nhở hắn: "Thiếu chủ, như Lương Châu chỉ có Mã gia cùng Hàn gia, Thiếu chủ tự nhiên có thể triệt để tiêu diệt Hàn Toại, nhưng Lương Châu còn có Tống xây, đến nỗi gia, Dương gia, còn có Khương Hồ chư bộ, bọn hắn đều có uy hiếp Võ Uy quận thực lực, không bằng lưu lại Hàn Toại, để hắn làm Vũ Uy chó giữ nhà!"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Đối với người nữ nhi không húng thú!

Dương gia chính là thiên thủy quận Dương phụ gia, Dương gia cùng Hán hóa người Khương gia tộc quyền thế Khương gia đòi đòi thông gia, đồng khí liên chi, thế lực cực lớn, trong lịch sử, Mã Siêu tại Vị Thủy bị Tào Tháo, Giả Hủ đánh bại về sau, Đông Sơn tái khởi, cấp tốc sát nhập, thôn tính Lũng thượng Chư quận huyện, Hạ Hầu Uyên lãnh binh đến đây tiến đánh, Mã Siêu đánh bại Hạ Hầu Uyên viện quân. (77nt. Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet) sau đó một năm, Dương phụ, Khương tự, Khương ân, Triệu Ngang, doãn phụng bọn người kết mưu phản phản, sát hại Mã Siêu thê tử cùng hài tử. Dương phụ suất lĩnh phản quân cùng Mã Siêu đối chiến, trên chiến trường Dương phụ cùng tổ tông cõn đệ bảy người đến vây công Mã Siêu, đều bị Mã Siêu giết chết, Dương phụ mình cũng thân phụ năm nơi trọng thương vẫn cứ tử chiến, về sau Hạ Hầu Uyên viện quân đến rồi, Mã Siêu bị ép triệt binh, từ đó không còn cơ hội đông sơn tái khởi, tuổi già tại Lưu Bị chỗ uất ức ứ ứ.

Mã Siêu một đời kia có hai lần nhất thống Lương Châu vấn đỉnh Trung Nguyên cơ hội, một lần bị Giả Hủ hủy, một lần chính là bị Dương phụ hủy, Giả Hủ hiện tại đã đầu nhập vào Mã Siêu, hơn nữa trong lịch sử không có trực tiếp nguy hiểm cho Mã Siêu người nhà, thì cũng thôi đi, nhưng Dương phụ không chỉ hủy Mã Siêu cơ hội đông sơn tái khởi, còn giết Mã Siêu vợ con, Mã Siêu cả đời này ký ức tình cảm cũng không bởi vì thế nội nhiều hơn một cái thế kỷ hai mươi mốt Kỷ Linh hồn tiêu tán, cho nên vẫn đối với chuyện trong lịch sử canh cánh trong lòng.

Mã Siêu nhớ tới trong lịch sử Dương phụ việc làm, hận không thể lập tức phát binh thiên thủy quận, diệt Dương gia cùng Khương gia, nhưng hắn biết, hiện tại chuyện mấu chốt nhất là lãnh binh chạy tới Lạc Dương, tranh thủ lợi ích lớn nhất, chờ tại Quan Trung ổn định lại, sẽ tìm cơ diệt Dương gia, Khương gia không muộn.

Lúc này, đối mặt Hàn Toại, Mã Siêu lại nghĩ tới trong lịch sử Hàn Toại mấu thân của giết mình, đệ đệ, khi để Mã gia nửa đời người, liền hận không thể xông lên trước, đem Hàn Toại thất phu phá tan thành từng mảnh, nhưng Giả Hủ mà nói làm lạnh phần nộ của hắn, hắn cắn răng, cười lạnh: "Hàn Toại thất phu, người cũng có hôm nay!"

Hàn Toại hít mắt, lạnh lùng nhìn lấy Mã Siêu: "Mã Siêu tiểu nhi, ngươi nghĩ như thế nào?"

Mã Siêu cười lạnh nói: "Ngươi nghĩ như thế nào? Chiếm lấy Vũ Uy, nhất thống Lương Châu? Nghĩ hay lắm!"

Hàn Toại phần nộ quát: "Cướp người ta quyền, dùng cái này uy hiếp, phi đại trượng phu gây nên! Ngươi thả người nhà của ta!"

Mã Siêu cười lạnh nói: "Hàn Toại, ngươi nói thật giống như ngươi trước kia không có làm như vậy qua tựa như, nói cho ngươi, ta Mã Siêu thờ phượng là gây ông đập lưng ông, ngươi là tiểu nhân, ta hay dùng tiểu nhân chi đạo đối phó ngươi, huống chi, ta là đang trợ giúp ngươi, ngươi không có bảo vệ tốt người nhà, ta trợ giúp ngươi, Hàn Thái Thú, ngươi nên thành tâm cảm tạ ta mới là!"

Hàn Toại giận quá thành cười: "Mã Siêu tiểu nhi, ngươi tốt vô sỉ, so lão tử ngươi hỏng nhiều! Ngươi cứ nói đi, ngươi thế nào mới có thể thả người nhà của ta?"

Mã Siêu suy nghĩ một chút, cười nói: "Hàn Toại, ta sở cầu không nhiều, cho ngươi thời gian một năm, diệt thiên thủy quận Dương gia, cầm Dương phụ đầu, cùng ta trao đổi người nhà của ngươi!"

Mã Siêu đã điều tra qua, thiên thủy Dương gia, Khương gia cùng mấy cái khác thế gia hào cường tất cả binh lực cộng lại không hạ vạn người, đều có đầu rút cổ tại trong thành trì, lại Dương phụ tính tình âm hiểm, am hiểu mưu kế, lấy Hàn Toại âm độc còn không bằng Dương phụ, hai người đánh nhau, Hàn Toại chưa hẳn chắc thắng, Mã Siêu vẫn có cơ hội tự mình chém giết Dương phụ, dạng này nói với Hàn Toại, đơn giản là muốn để bọn hắn chó cắn chó, tự giết lẫn nhau, lẫn nhau làm hao mòn thực lực, đợi Mã Siêu bình định ti lệ, Quan Trung, chỉ huy tây tiến, liền có thể lấy thế sét đánh lôi đình diệt như thế hai liều!

Hàn Toại sững sờ: "Thiên thủy Dương gia Dương phụ, ta riêng có nghe thấy, hắn cùng ngươi tuổi tác tương tự, bằng chừng ấy tuổi, như thế nào chọc tới ngươi, ngươi nhất định phải đầu của hắn!"

Mã Siêu trong đầu còn có cả đời này ký ức tình cảm, cho nên khi hắn biết ai trong lịch sử hại qua hắn, vẫn canh cánh trong lòng, ghi hận trong lòng, nếu như kỳ thật không có cả đời này ký ức tình cảm, thuần túy một cái người xuyên việt ký ức, hắn liền sẽ không như vậy canh cánh trong lòng, thậm chí sẽ cho Dương phụ hiệu lực tại cơ hội của hắn, đáng tiếc có đời này tình cảm ký ức, Dương phụ chính là của hắn địch nhân vốn có cừu nhân, không giết

Dương phụ, trong lòng của hắn đã bắt cào cực kì.

Mã Siêu đương nhiên sẽ không đem bí mật này nói cho Hàn Toại, cười lạnh: "Ta chính là cảm thấy hắn hội trở ngại ta, trong vòng một năm, nếu như ngươi không đem đầu của hắn đưa cho ta, ta liền đem con gái của ngươi đầu đưa cho ngươi!"

Hàn Toại nhìn thoáng qua đối diện quân trận bên trong nữ nhi Hàn Tuyết, cười khổ nói: "Mã Siêu tiểu nhi, như thế mỹ nhân, ngươi bỏ xuống được độc thù?"

Mã Siêu liếc qua Hàn Tuyết, xòng Hàn Toại bĩu môi: "Lớn lên giống ngươi, giống như ngươi xấu, tính là gì mỹ nữ, các ngươi những thứ này làm cha đều cảm thấy con của mình xinh đẹp, lý giải lý giải!"

Hàn Tuyết bị trói trói ở bên cạnh một con ngựa bên trên, nghe được Mã Siêu nói như vậy nàng, tức giận đến nổi trận lôi đình: "Mã Siêu, ta Hàn Tuyết thế nhưng là Lương Châu đệ nhất mỹ nữ, ngươi lại dám nói như vậy ta!"

Mã Siêu lại lờm Hàn Tuyết một chút, lông mày mắt hạnh, khuôn mặt tuyết trắng, người cũng như tên, ngoại trừ khuôn mặt còn có chút bụi bám bên ngoài, ngược lại cũng không có cái gì khuyết điểm, ân, tuổi tác có chút ít, giống như mười ba mười bốn tuổi niên kỷ, ấu - nữ nhân a, là ly a, không hứng thú!

Hắn lại đã quên, hắn bây giờ tuổi không qua chỉ có mười lăm tuổi mà thôi, còn là một tiểu chính thái.

Mã Siêu đối với Hàn Tuyết không hứng thú, còn một nguyên nhân khác, bởi vì trong lịch sử diễn nghĩa thượng căn bản không có tên của cô nàng này, hắn Mã Siêu thật vất vả hồn xuyên một lần, thành một cái có thể ảnh hưởng lịch sử đại nhân vật, phải có cái đại nhân vật bộ dáng, mỹ nữ tính là gì, chúng ta muốn chơi chính là mỹ nữ nổi danh, mỹ nữ nổi danh thô thô tính toán, đều hai ba mươi cái, đáp ứng không xuể, còn đi chơi loại này vô danh, quá không có ý nghĩa.

Hàn Tuyết cũng không rõ ràng tâm tư của Mã Siêu, không phải nàng phi thổ huyết không thể.

Diêm Hành cũng không rõ ràng tâm tư của Mã Siêu, không phải hắn phi cùng Mã Siêu liều mạng không thể, hắn lưu tại Hàn Toại trong quân một đại mục đích, chính là muốn cưới Hàn Tuyết, không phải hắn chỉ sợ sớm đã đi theo cùng quận người đến nổi nghĩa đi Ký Châu.

Mã Siêu từ bên hông xuất ra một kiện đồ vật, biểu hiện ra cho Hàn Toại nhìn: "Hàn Toại thất phu, ngươi thấy rõ, đây chính là ngươi Hàn gia tổ truyền bảo vật, bình tiên Hàn Tín bình thư vải lụa, bình tiên Văn Bảo a, vật quý giá như vậy, ngươi sao có thể giao cho Diêm Hành đâu, hắn quá kém, mạng ngọc có tội, vẫn là từ ta cho ngươi đảm bảo đi, ân, ta biết ngươi có Cửu Khúc Hoàng Hà mỹ danh, ta bắt kẻ ngươi nghĩ chơi cái gì mưu mẹo nham hiểm, chỉ cần ngươi dám tiến công Vô Uy quận hoặc là giết dây người khác tiến công Vô Uy quận, ta chẳng những đem ái nữ của ngươi cùng ái tướng giết, còn đem ngươi cái này tổ truyền bảo vật hủy đi!"

Cái này bình tiên Văn Bảo mặc dù có thể kháng chiến thi từ, cũng có thể kháng phổ thông binh khí, nhưng nó chung quy là tấm lụa, nếu là đặt ở trong liệt hỏa, tất nhiên tiêu hủy, vừa rồi Diêm Hành liền thiếp thân đặt vào, là vì đã kích niềm tin của Mã Siêu, mới lấy ra hiện bày một chút, lại không nghĩ rằng, cuối cùng hắn thế mà chiến bại, bảo vật thế mà bị Mã Siêu đoạt được.

Hàn Toại nhìn chăm chú bình tiên Văn Bảo, trong lòng không được chửi mắng Diêm Hành vô năng, trong lòng hắn, cái này bình tiên giá trị của Văn Bảo còn ở bên trên Diêm Hành, nếu như không phải là vì đề Diêm Hành diệt trừ Mã Siêu, hắn tuyệt đối không nguyện ý đem dạng này đồ quý báu giao cho Diêm Hành.

"Được! Ta Hàn Toại đối bình tiên Văn Bảo thề, nếu ta Hàn Toại mạo phạm Vô Uy quận, ta Hàn Toại ắt gặp Thiên Khiển!" Hàn Toại từ trong hàm răng gạt ra nhiều như vậy chữ.

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 28: Quả cầu tuyết phát triển

Mã Siêu hài lòng gật đầu: "Được, hi vọng ngươi có thể tuân thủ lời hứa của ngươi, hiện tại, ta đem đồng ý ta thành trả lại cho ngươi, hi vọng ngươi về sau có thể an phận thủ thường, không cần ý đồ khiêu chiến sự kiên nhẫn của ta."

Nói đến đây, Mã Siêu lại giật gậy nói: "Vô Uy quận vị trí xa xôi, cực không giàu có, ngươi cần gì phải mạo hiểm cướp đoạt, không bằng binh phát thiên thủy quận, đem Dương gia, Khương gia diệt, hai nhà bọn họ tiền tài đồng ruộng đầy đủ ngươi ăn no rồi!"

Hàn Toại mặt không biểu tình, nói ra: "Ngài nói đúng lắm, ta sau đó liền sẽ phát binh thiên thủy quận, là ngài gỡ xuống Dương phụ đầu chó!"

Mã Siêu ngửa mặt lên trời cười to, dẫn dưới tướng tướng sĩ, nhân mã như rồng, đi cùng phụ thân Mã Đằng hội sư .

Mã Đại nhỏ giọng hỏi: "Đại ca, chúng ta vì cái gì không nhất cổ tác khí, triệt để diệt Hàn Toại ?"

Mã Siêu nhìn Giả Hủ: "Quân sư, ngươi lại cho tiểu đại phân tích một chút ."

Giả Hủ cười nói: "Ta mới vừa nói qua, Lương Châu còn có Tống xây, đến nỗi gia, Dương gia, Khương Hồ chư bộ, bọn hán đều có uy hiếp Võ Uy quận thực lực, lưu lại Hàn Toại, nếu như Hàn Toại không muốn hán ái nữ, ái tướng, tổ truyền bảo vật có sai lầm, liền muốn đề phòng người khác công kích Võ Uy quận, mặt khác Hàn Toại nguyên bản tướng sĩ từ thương ba thành, quy hàng quân ta bốn thành, hán hiện ở dưới huy phần lớn là lấy thiết Khương minh minh chủ thân phận triệu tập lại người Khương, đại đa số người Khương là Thiệu chủ Khương Hán một nhà cùng loại đồng nguyên lý niệm nhận thấy, không muốn đối địch với Thiệu chủ, Thiệu chủ cũng không hảo chủ động khai chiến, cưỡng ép Hàn Toại ái nữ, ái tướng, tổ truyền bảo vật, để hán sợ ném chuột vỡ bình, quả thật thượng sách ."

Mã Đại lúc này mới minh ngộ, cười nói: "Đại ca mưu đồ lâu dài, tiểu đệ bội phục ."

Mã Siêu cười nói: "Tiểu đại, chớ có đập mông ngựa của ta ."

Hai ngày về sau, cùng phụ thân Mã Đằng hội sư, tại bờ sông làm sơ chỉnh biên .

Qua chiến dịch này, tù binh Hàn Toại hơn hai vạn người, hơn phân nửa tù binh cũng có thể chỉnh biên nhập ngũ .

Hai ngày hành quân trên đường, mỗi khi chỉnh quân lúc nghỉ ngơi, Mã Siêu liền cho những tù binh này làm huấn đạo, đổi lại hậu thế, chính là làm tư tưởng làm việc, hán xuyên qua trước là lính đặc chủng, lính đặc biệt tư tưởng chính trị giáo dục so phổ thông binh càng nghiêm khắc, nghe nhiều chính ủy dạy bảo, hán cũng học xong làm sao cho người phía dưới làm tư tưởng làm việc .

Mã Siêu hai đời đều ở trong quân đội đời qua, biết cổ đại quân đội cùng hiện đại quân đội chênh lệch thật lớn .

Cổ đại quân đội tổ chức kết cấu cực kém, tác chiến chủ yếu dựa vào người vũ dũng, bằng cấp kế công, dựa vào cướp bóc đồ thành để duy trì ý chí chiến đấu, chỉ có thể xơ cứng địa giết chóc, bị giết chóc, không thể tích cực chủ động chiến đấu, nếu như gặp phải có hiện đại trị quân tư tưởng quân đội, sẽ xuất hiện thiên về một bên đại đồ sát, tựa như quạ - phiến chiến tranh, quân Thanh trực tiếp đánh chết quân Anh bất quá hơn 100 người, mà quân Anh bởi vì không quen khí hậu chữa bệnh chết 800 người, quân Thanh tự thân tổn thất đêm không hết, ven ven Trấn Giang một trận chiến, binh lính Mãn Châu liền tổn thất 1000 người, mà trận chiến này là quạ - phiến chiến tranh đánh chết quân Anh nhiều nhất một lần, cũng bất quá là trực tiếp đánh chết quân Anh 40 người .

Vì cái gì có như thế chênh lệch cực lớn, không chỉ là trên binh khí chênh lệch, càng nhiều hơn chính là tư tưởng linh hồn ý chí chiến đấu thượng chênh lệch, cổ đại đại bộ phận quân đội tổn thất qua ba thành thường thường liền hồng mất, mà cận đại quân đội dù cho tổn thất hơn phân nửa thậm chí đạt tới bảy tám phần làm theo đứng vững .

Mà tới được hán xuyên qua trước thời đại kia, quân đội linh hồn cùng tinh thần kiến thiết phát triển tới được đỉnh phong kỳ, quân đội tràn ngập ý chí chiến đấu địa đi tác chiến, linh hoạt căn cứ chiến trường tình thế đi tranh thủ thắng lợi, bị đánh tan đơn binh cũng có thể tự hành khôi phục ý chí chiến đấu, coi như binh khí trang bị kém đối phương một thế kỷ, y nguyên có thể đánh bại đối phương .

Như thế nào mới có thể đem một cái quen cũ quân đội biến thành một cái kiểu mới quân đội đâu, biên chế quân đội ngược lại là thứ yếu, mấu chốt là tư tưởng giáo dục, để các chiến sĩ biết vì sao mà chiến . Mã Siêu yêu cầu không cao, chỉ cần dưới tướng hán tướng sĩ có hậu đời Hồng Quân một nửa ý chí chiến đấu, là hán có thể quét ngang toàn bộ Tam quốc thời không .

Như xuyên qua đến trong lịch sử cái Tam quốc kia thời không, Mã Siêu một người làm tư tưởng chính trị làm việc, chỉ sợ có chút độ khó, dù sao một người đối mặt mấy vạn người, nói ra mà nói coi như lớn tiếng đến đâu, cũng chỉ có thể để mấy ngàn người nghe rõ, nhưng ở thời điểm này, Mã Siêu có tài hoa, khí tài đạt tới văn tôn cảnh giới, thì có âm thanh truyền trăm dặm hiệu quả, hán phóng thích khí tài đọc diễn văn, ở đây hai vạn người nghe được thanh thanh sớ sớ .

Hơn nữa cái này hơn hai vạn người khí tài đều ở văn sư phía dưới, căn bản bất lực chống lại văn tôn Mã Siêu, chỉ cần không phải tai điếc, nghe được trong lòng đi, liền đều hứng chịu tới cảm nhiễm .

Cái này hơn hai vạn tù binh tư tưởng thay đổi tốc độ rất nhanh, vừa mới bị bắt làm tù binh thời điểm, rất nhiều người còn muốn lần trốn về Kim Thành quận tiếp tục đuổi theo thiết Khương minh minh chủ Hàn Toại, hai ngày sau, tất cả mọi người muốn lưu ở Vũ Uy trong quân, đi theo Thần Uy Thiên Tướng quân Mã Siêu . Loại chuyển biến này tốc độ, chỉ có hậu thế chiến tranh giải phóng thời kỳ, Hồng Quân đối phó trắng quân tù binh lúc, mới có kỳ tích như thế này , chờ đến chiến tranh hậu kỳ, có bảy tám phần chiến sĩ đều là trước đó tù binh tới được, nhưng kinh qua một đoạn thời gian giáo dục, bọn hán cùng phía trước lão Hồng Quân không có gì khác biệt.

Mã Siêu về sau cũng chuẩn bị áp dụng Hồng Quân cách làm, gần bắt được, gần tra, gần bỏ, gần dạy, gần chiến, tận lực không đánh trận tiêu diệt, lấy tù binh quân địch là hơn, bắt làm tù binh về sau, điều tra rõ nội tình, chọn ưu tú bổ sung, kinh qua một đoạn thời gian giáo dục huấn luyện, liền tham dự thực chiến, để binh lực một mực đang quả cầu tuyết vậy phát triển lớn mạnh .

Chỉ có hai người không có nhận Mã Siêu ảnh hưởng, Hàn Tuyết dù sao cũng là Hàn Toại nữ nhi, Mã Siêu tẩy não rửa không sạch thân tình, Diêm Hành thì không muốn nghe Mã Siêu huấn đạo, liền nghịch hành Chiến khí, đem hai lỗ tai đóng lại, căn bản nghe không được Mã Siêu đang nói cái gì . Nghịch

hành Chiến khí đối với thân thể tổn thương cực lớn, lại nghịch hành Chiến khí tốc độ kém xa khí tài bốc lên tốc độ, hơn nữa nghịch hành Chiến khí về sau, ngoại trừ chờ gác quan khỏi bị chiến thi từ xâm hại, Vũ Tướng tự thân Chiến khí không cách nào dùng cho chiến đấu, đem rơi vào hiểm cảnh, càng nhiều Vũ Tướng có khuyh hướng dùng Văn Bảo tới làm phòng hộ .

Mã Siêu hạ quyết tâm, chờ có thuộc tại căn cứ của mình địa y về sau, ngay tại trong quân các cấp đều thiết trí một cái chức vị, đem chính ủy (chỉ đạo viên), tham mưu công dụng buộc chung một chỗ, danh tự đại khái gọi là tham quân, có tham tán việc quân cơ, an ủi tướng sĩ chức trách .

Chức vị này phi thường trọng yếu, hậu thế Hồng Quân sơ dĩ có thể đánh người trước ngã xuống người sau tiến lên chiến thuật biến người, Hồng Quân chính ủy, cư công chí vĩ! Chính là bởi vì Hồng Quân chính ủy nhóm không sợ người khác làm phiền tư tưởng giáo dục, khiến cho Hồng Quân từ trên xuống dưới từng cái thành viên, tất cả đều tùy thời tùy chỗ đều có thể mãnh liệt cảm nhận được: Bản thân dục huyết phấn chiến, đồ máu hy sinh, đang bị vô số kẻ trong nước sôi lửa bỏng cực khổ đồng bào, không thể thiếu độ cao cần vào! Bản thân dù là chính là chết trận, cũng có thể cứu mấy chục, mấy trăm, thậm chí là hàng ngàn hàng vạn cực khổ đồng bào tính mệnh! Thế là, bản thân dù là chính là vị quốc vong thân, làm theo có thể bị vô số đồng bào, cuộn cuộn không dứt độ cao cần vào! Bởi vì bọn họ hòa bình cùng an khang, là ta dùng mệnh đổi lấy! Thế là cảm giác thành tựu, tồn tại cảm giác tại từng cái đáy lòng của quan binh, sôi trào mãnh liệt cuộn cuộn mà sống, tại đối mặt trắng quân, quân Nhật, quân Mỹ mấy lần, thậm chí gấp trăm lần tại mình hỏa lực thời điểm, mới không ai lui bước!

Bất quá dưới mắt có chút rung chuyển, dưới tướng tướng sĩ bên trong biết chữ thích hợp làm loại công việc này nhân còn rất ít, còn không thích hợp dạng này thiết trí .

Quân đội chính biên về sau, đạt được ba vạn tinh binh, một vạn phụ binh, còn có hơn một vạn người bởi vì tàn tật mấy người nguyên nhân theo không kịp tốc độ hành quân, liền trở lại Vũ Uy quân, giao cho ngựa dừng, ngựa thiết, sắp xếp đồn điền binh đoàn cùng quân giới doanh .

Mã Đằng không yên lòng còn tám bé ngựa dừng, ngựa thiết, liền để đồng tộc bên trong một cái một mực theo hấn lão tướng ngựa thắng lĩnh những già yếu tàn tật đó ở lại Võ Uy quận, phòng ngừa Hàn Toại nhóm thế lực xâm nhập, ngựa thắng mặc dù chiến lực bình thường, nhưng lão luyện thành thực, cũng có thể yên tâm .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Chạy tới tà dương đình

Mã Đằng, Mã Siêu sau đó lĩnh bốn vạn nhân mã vượt qua Hoàng Hà, trực tiếp hướng Hà Đông quận xuất phát .

Đi qua một tháng gian nan bốn ba, rốt cục đến Hà Đông quận .

Lúc đầu lấy Mã Siêu tính tình, cười chiếu đêm ngọc sư tử, ngày đi nghìn dặm, đêm đi tám trăm, ba ngày liền có thể đến Hà Đông quận, nhưng trong quân có đại lượng lương thảo đồ quân nhu, thời đại này lại không có cao Thiết Cao nhanh, con đường gấp gheñh khó đi, tăng thêm muốn yêu quý mã lực, không có thể mở động mã lực tốc độ cao nhất tiến lên, tự nhiên là chậm lại .

Cùng Bàng Đức ở chung lâu, Mã Siêu đã biết như thế nào trân quý thời đại này quý báu nhất chiến thuật tài nguyên, chiến mã, chiến mã mặc dù danh xưng vũ khí lạnh thời đại xe tăng, nhưng bọn chúng dù sao cũng là động vật, có cường đại một mặt, còn có yếu ớt một mặt, mặc dù đều gần lập tức móng ngựa, không cần e ngại móng hư mất, nhưng cũng không nhịn thời gian dài chạy, rất dễ dàng chạy phế, cho nên cổ đại mới có thể tại từng cái giao thông yếu đạo thiết trí thay ngựa dịch trạm .

Chạy thật nhanh một đoạn đường dài, trừ phi là truy kích hội binh, bình thường đều sẽ trước cả đội, thậm chí xuống ngựa chỉnh bị, để ngựa nghỉ ngơi khôi phục chút thể lực . Trong chiến đấu chân chính, ngựa chỉ cần có thể đến trong trại địch là có thể, cũng không phải là lao vút không thôi .

Mông Cổ quân đội là vũ khí lạnh thời đại chi vương, hấn kỵ binh từ Dương Tử Giang Bắc bờ đến bảo đảm Gall biên cảnh, bộ đội tập kết đều là tại 2 đến 3 tháng hoàn thành, dạng này bộ đội mỗi ngày bình quân tốc độ hành quân đạt tới hai trăm dặm .

Mã Siêu dưới tướng mặc dù lấy kỵ binh làm chủ, làm sao chưa làm đến như Mông Cổ kỵ binh như thế hoàn toàn thoát khỏi đồ quân nhu lương thảo trôi buộc, nhất định phải chiều theo tại đồ quân nhu bộ đội tốc độ tiến lên, mỗi ngày có thể làm tám mươi dặm coi như tốt .

Đến Hà Đông quận về sau, Đồng Trác con rể Ngưu Phụ lĩnh dưới tướng giáo úy Trương Tế, Phàn Trù đến đây nghênh đón .

Nguyên lai Đồng Trác đợi không được Mã Đằng, Mã Siêu phụ tử, lại liên tiếp đạt được Viên Thiệu mật tín, liền lưu con rể Ngưu Phụ lĩnh hai vạn nhân mã ở lại Hà Đông quận, Đồng Trác thân mang tám vạn nhân mã, vượt qua Hoàng Hà, lao thẳng tới thành Lạc Dương . (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)

Đồng Trác vào kinh trên đường, cho Hà Tiến Thượng Thư nói: "Trung thường thị Trương Nhưượng bọn người, lợi dụng đạt được Hoàng đế sùng hạnh cơ hội, nhiễu loạn thiên hạ. Ta từng nghe nói, biện pháp không triệt để, không bằng rút củi dưới đáy nồi; đau nhức ung thối rửa mặc dù đau đớn, nhưng thẳng hướng vào phía trong ăn mòn tạng phủ. Lúc trước Triệu uông chỉ huy Tần Dương quân đội đến thanh trừ Quân Vương bên người ác nhân, bây giờ ta thì gõ vang chung cổ đến Lạc Dương đến, thỉnh cầu bắt Trương Nhưượng bọn người, lấy thanh trừ gian tà!"

Hà Tiến đem Đồng Trác dâng tấu chương đệ trình cho Hà thái hậu, Hà thái hậu vẫn không đáp ứng tru diệt thập thường thị.

Hà Miêu nói với Hà Tiến: "Chúng ta lúc trước cùng một chỗ từ Nam Dương đến, xuất thân nghèo hèn, đều là dựa vào hoạn quan trợ giúp, mới có hôm nay phú quý. Quốc gia đại sự, lại nói dễ dàng sao, nước đổ khó hốt, hẳn là nhiều hơn cân nhắc, ứng tạm thời cùng đám hoạn quan hoà giải."

Đối với Hà gia mà nói, Hà thái hậu cùng Hà Miêu chủ trương là lão thành ý kiến, đại tướng quân Hà Tiến chủ trì bên ngoài triều, thập thường thị trong sự quản lý triều, thiên hạ thái bình, làm gì đánh nhau chết sống đâu, nhưng Hà Tiến bị Viên Thiệu mấy người thế gia đại thần tẩy não, tập trung tinh thần muốn tru sát thập thường thị, căn bản không nghĩ tới giết thập thường thị về sau, hẳn liền muốn một mình đối mặt thế gia đại thần, thậm chí tại tru sát thập thường thị quá trình bên trong, hẳn sẽ bị âm tử.

Bất quá đệ đệ Hà Miêu nhắc nhở cùng Thái hậu phản đối để hẳn có chút do dự.

Lúc này, Đồng Trác đại quân đến thành trì, khoảng cách Lạc Dương chỉ có vài trăm dặm, Hà Tiến có chút sợ hãi, Đồng Trác gia hòa này, trước kia triều đình muốn hẳn vào kinh thành làm quan, hẳn không đi; muốn hẳn giao ra binh quyền, lại càng không chịu, cầm binh đề cao thân phận chỉ tâm rõ ràng rành, hiện tại thế nào, vừa nhìn thấy Lạc Dương tình huống không đúng, liền lập tức lên đường chạy tới, thái độ quá khác thường, Hà Tiến sinh lòng hồ nghi, vội vàng phái gián nghị đại phu loại Thiệu cầm Thiệu đề chiếu thư đi ngăn cản Đồng Trác.

Đáng tiếc thỉnh thần dễ dàng đưa thần khó, Đồng Trác nơi nào chịu nghe Hà Tiến? Nhìn Hà Tiến gấp hoang mang rối loạn địa để cho người ta ngăn cản hẳn, hẳn càng thêm chắc chắn, Lạc Dương thế cục đã xảy ra biến động, liền đề bộ hạ dùng vũ khí uy hiếp loại Thiệu.

Loại Thiệu giận dữ, dùng hoàng đế danh nghĩa quở trách Tây Lương quân, các binh sĩ đều sợ hãi địa tản ra, thế là loại Thiệu tiến lên ở trước mặt chất vấn Đồng Trác, Đồng Trác đuối lý từ nghèo, đành phải rút quân trở lại tà dương đình.

Mã Đằng nghe được tin tức này, có chút do dự, Hà Tiến không chết, đại biểu cho triều đình, mình bây giờ chạy tới cùng Đồng Trác cùng một chỗ, chẳng phải là biến thành cùng Đồng Trác một dạng nghịch thần sao.

Mã Siêu cùng Giả Hủ liền khuyên Mã Đằng: "Nếu là Viên Thiệu âm mưu không có đạt được, Hà Tiến không chết, quân ta có thể phòng ngừa Đồng Trác nghịch loạn, nếu như Hà Tiến chết rồi, chúng ta cũng có thể thừa cơ ngăn con sóng dữ!"

Mã Đằng suy nghĩ một chút cũng phải, không cần thiết tại Hà Đông quận trì hoãn, ngay hôm đó lên đường, chạy tới tà dương đình.

Trên đường đi, liền tiếp nghe được có quan hệ thành Lạc Dương tin tức về thế cục.

Viên Thiệu sợ Hà Tiến thay đổi chủ ý, liền đe dọa nói: "Mâu thuẫn đã hình thành, hành động dấu hiệu đã hiện lộ, tướng quân còn muốn chờ đợi cái gì, mà không sớm làm quyết đoán? Sự tình kéo dài quá lâu sẽ phát sinh biến hóa, liền muốn tái diễn đầu vô bị hại thảm kịch!"

Hà Tiến cũng không biết, hẳn cùng nếu như thập thường thị cá chết lưới rách, tiện nghi là Viên gia, hẳn dù sao cũng là mỡ heo xuất thân, không có thấy xa, nhìn không ra Viên Thiệu cho hẳn biến chế bí ẩn, hẳn tính khiếp đảm mà thiên tín Viên Thiệu, liền để Viên Thiệu đi phụ trách tiêu diệt chuyện thập thường thị.

Viên Thiệu mệnh thuộc hạ phương lược vô lại đi trinh sát hoạn quan động tĩnh, lại phát mật tin thúc giục Đồng Trác, để hẳn phái dịch làm khăn cấp thượng tấu, ở trên tấu chương công bố muốn tiến quân đến bình nhạc xem.

Bình nhạc nhớ lại trước Lạc Dương Tây Môn bên ngoài, xây dựng vào Đông Hán Vĩnh Bình năm năm, xem là đài cao, Đế vương có thể đứng cao nhìn xa, xét duyệt binh tướng, ở đây vui vẻ đưa tiễn tướng sĩ xuất chinh, ăn mừng quan binh thắng lợi khái hoàn. Xem hạ xây bình nhạc quán, quán là dịch bộ, để mà yến vui, đặt cạnh nhau trấn quốc chi bảo "Phi Liêm ngưu đồng" tại trong quán, Tào Ngụy, Tây Tấn vẫn như cũ như thế.

Hán Linh Đế từng tại bình nhạc xem hạ lên hũ lớn, thượng xây mười hai tầng ngũ thái hoa cái, cao mười trượng, vô Đông Bắc là tiểu vô, xây lại chín Trọng Hoa đóng, cao chín trượng, Hán Linh Đế người mặc áo giáp, tự xưng vô thượng tướng quân, đăng đàn duyệt quân cũng quán trận ba vòng tuần duyệt binh trận.

Thế là Hà thái hậu rất là sợ hãi, đem trung thường thị, tiểu hoàng môn mấy người hoạn quan đều bãi miễn về nhà, chỉ để lại một chút Hà Tiến chỗ thân tín người canh giữ ở cung trong. Chư thường thị tiểu hoàng môn đều đi hướng Hà Tiến thỉnh tội, biểu thị hết thảy nghe theo hẳn xử trí.

Hà Tiến nói với bọn họ: "Thiên hạ rung chuyển không chừng, chỉ là bởi vì ghét hận các người. Bây giờ Đồng Trác lập tức phải tới, các người vì cái gì còn không sớm ngày riêng phần mình trở lại bản thân phong quốc đi!"

Viên Thiệu khuyên Hà Tiến mượn cơ hội này một mẻ hốt gọn, cứ thế liên tục thanh minh lý do, nhưng Hà Tiến dù sao làm mấy năm đại tướng quân, hơi có chút chính trị khứu giác, đối với Viên Thiệu lên lòng nghi ngờ, một mực không đồng ý.

Viên Thiệu lúc này là Hà Tiến trợ thủ, Hà Tiến phủ Đại tướng quân bên trong có một nửa người đều bị hẳn lung lạc, hẳn liền giả tá Hà Tiến danh nghĩa, dùng công văn thông tri các châu, quận quan phủ, muốn các nơi bắt hoạn quan thân thuộc.

Sau đó nội dung cốt truyện liền hoàn toàn dựa theo tổng đạo diễn Viên Thiệu ý nguyện phát triển, khắp thiên hạ có thể nhìn thấu người có thể đếm được trên đầu ngón tay, Lý Nho, Tào Tháo, Trần Lâm mấy người rải rác mấy người, đương nhiên Mã Siêu, Giả Hủ nhìn càng thêm xa.

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 30: Tào A Man nghĩ hay quá nhỉ!

Mã Siêu sờ dĩ biết đến rất rõ ràng, không chỉ là bởi vì đây hết thảy đều dựa theo lịch sử ghi chép như thế phát triển, càng bởi vì, Mã Siêu đã sớm đề vương phi mang theo hai mươi tên đặc chiến đội viên chui vào thành Lạc Dương tìm hiểu tin tức, bọn hán thiên phú của ả nấp trợ giúp bọn hán tốt lắm trà trộn vào phủ Đại tướng quân, Thái Phó phủ, chiếm được rất nhiều liên Mã Siêu đều không tưởng tượng được chi tiết.

Tỉ như Tào Tháo cái thằng kia, lúc này hán còn không có một chút Ngụy vũ đại để phong thái, hán đi theo Viên Thiệu cùng một chỗ, phụ thuộc vào Hà Tiến môn hạ, vì sao tiến tham mưu, cả ngày xuất nhập phủ Đại tướng quân, hán nhìn trộm Hà Tiến con dâu, con trai của Hà Tiến khi hán con dâu Doãn thị lớn bụng thời điểm liền bệnh chết.

Doãn thị vì phu tức trực bên linh cửu, toàn thân áo trắng, tục ngữ nói, muốn xinh đẹp ba phần hiếu, một thân đồ trắng, bạch y tung bay như hiếu bên trong, dễ dàng cho nam nhân một loại lê hoa ái vũ, ta thấy mà yêu cảm giác, Tào Tháo đối với Doãn thị vừa gặp đã cảm mến, âm thầm liền muốn thông đồng Doãn thị, tiếc rằng Tào Tháo chân chính tướng mạo không hề giống thành tựu của hán như vậy huy hoàng, điển hình thấp đen áp chế, Doãn thị sao chịu đối với hán cảm mến.

Mã Siêu biết, qua không được bao lâu thời gian, Hà Tiến bị thập thường thị giết chết, Hà Miêu lại bị Hà Tiến thuộc cấp Ngô cứu giết chết, Hà thái hậu lại bị Đồng Trác giết chết, Tào Tháo liền sẽ thừa lúc vắng nhà, bức hôn Doãn thị làm thiếp tùy tùng.

Doãn thị đến rồi Tào gia, sinh con trai của một cái, lấy tên gì yển, Tào Tháo yêu ai yêu cả đường đi, muốn đem theo mẹ tiến vào Tào gia gì yển thu làm con nuôi, nhưng là gì yển niên kỷ tuy nhỏ, lại cho là mình "Gi" "Họ thân phận cao tại "Tào "Họ, kiên quyết không chịu sửa họ, còn ngay tại chỗ về một cái khối lập phương bên trong, đồng thời bản thân đứng ở hình vuông khu vực ở trong không ra, có người hỏi hán người đây là cái đạo lí gì, hán trả lời nói "Đây là Hà thị chi lư ". Tào Tháo nghe nói về sau, liền bỏ đi đối gì yển dòng họ.

Trong lịch sử, gì yển sau khi lớn lên, lấy tướng mạo tuấn mỹ, thanh tao thoải mái nổi tiếng, người xưng "Thoa phần gì lang, "Tào Tháo rất là yêu thương cái này con riêng, liền đem nữ nhi của mình kim hương công chúa gả cho hán, kết quả là, Doãn thị chẳng những thành kim hương công chúa thứ, trở thành kim hương công chúa bà mẹ.

Đối với chuyện này, Mã Siêu lúc đầu muốn cười trừ, về sau nghĩ lại, Tào Tháo là của mình địch nhân vốn có, tại sao mình muốn để địch nhân thoải mái đâu, sự tồn tại của mình chính là muốn để địch nhân khó chịu, coi như tạm thời giết không được Tào Tháo, cũng phải để hán sống được rất khó chịu, Tào A Man, người nghĩ bức hôn Doãn thị, nghĩ hay lắm!

Hán cười hỏi vương phi: "Bằng Cử, các người làm sao liền dạng này đường viên tin tức đều muốn tìm hiểu đâu?"

Bằng Cử là Mã Siêu cho vương phi lấy tự, liền vào thẳng trước, vương phi tuổi tròn hai mươi, để Mã Siêu cho hán lấy tự, Mã Siêu liền nhớ tới Nhạc Phi tự Bằng Cử, liền cho thân vệ của mình đội trưởng lấy tự Bằng Cử, hi vọng hán cũng có thể giống Nhạc Phi như thế tinh trung báo quốc, lấy cái chữ này về sau, Mã Siêu bỗng nhiên có chút hối hận, cảm thấy có chút mạo phạm Nhạc Vũ Mục, nhưng hán nghĩ lại, chỉ cần dự tính ban đầu là tốt, ngược lại cũng không cần quá chú ý. Mã Siêu cho vương phi lấy tự, mới nhớ, bản thân còn không có chữ, dù sao mình năm nay tuổi mới mười lăm tuổi, vẫn chưa tới tuổi đời hai mươi, cái Mạnh Khởi kia hai chữ, muốn tới hai mươi tuổi thời điểm, mới có người như thế xưng hô bản thân.

Vương phi cười nói: "Thiếu chủ, ngài không phải để cho chúng ta mật thiết chú ý Tào Tháo cử động à, hán bắt luận cái gì gió thổi cỏ lay, đều muốn chi tiết bẩm báo cho ngài sao?"

Mã Siêu hỏi tướng, mình quả thật như thế đã nói với vương phi, dù sao tại Mã Siêu trong suy nghĩ, số một địch nhân chính là Tào Tháo, nghĩ đến gia hỏa kia, Mã Siêu liền nghiêng răng nghiêng lợi đêm không an giấc, suy nghĩ một chút, nói: "Vậy liền hoàn toàn như trước đây, tìm người chuyên môn cho ta nhìn chăm chăm Tào Tháo!"

Vương phi sau đó lại bẩm báo nói: "Thiếu chủ, mật tướng thám thính được Thái Phó Viên Ngỗi thê tử ngựa luân chính là vịn gió Mã gia ngựa dung chỉ nữ, Thái úy ngựa ngày đề chi tộc tỷ, Viên gia cùng vịn gió Mã gia có quan hệ thông gia, mật tướng sợ vịn gió Mã gia cuốn vào Viên gia âm mưu!"

Mã Siêu lắc đầu: "Vịn gió Mã gia không có khả năng cuốn vào Viên gia âm mưu!"

Mã Siêu nói như vậy, nguyên nhân hai điểm, ngựa luân cùng Viên Ngổ tình cảm vợ chồng đáng giá nghĩ vấn .

Ngựa Dung gia lịch đại đều là nhà giàu, đồ cưới rất phong phú, ngựa luân đến Viên gia lúc, Viên Ngổ luân phiên giễu cợt ngựa luân, còn hỏi ngựa luân: "Phụ nhân bất quá chăm sóc ki hốt rác đường cây chổi thôi, làm gì dạng này quá phận quý hiếm mỹ lệ đâu?"

Ngựa luân trả lời nói: "Nhân từ thân nhân thương cảm trĩu mền, ta không dám chống lại mệnh lệnh . Nếu như người muốn hâm mộ bảo tuyền, xà nhà hồng thanh cao, ta cũng thỉnh cầu để cho ta mô phỏng Thiếu Quân, mạnh chuyện của quang dầu vết ."

Viên Ngổ còn nói: "Đệ đệ so ca ca trước được đề bạt, thế nhân coi là nhưng chế giễu . Hiện tại tỷ tỷ không có gả đi, muội muội đi đâu lấy chồng có thể chứ ?"

Ngựa luân trả lời nói: "Tỷ tỷ của ta hành vi trác tuyệt, không có gặp được gả xứng đôi, không giống quê mùa nông cạn ta đây, chi là cầu thả thôi ."

Viên Ngổ lại hỏi: "Nam quận quân (chỉ ngựa dung) việc học tinh thông thâm ảo đạo nghĩa, văn chương trở thành tông sư, nhưng hán đảm nhiệm chức vụ, nhưng bởi vì tiền hàng nhận công kích, vì cái gì ?"

Ngựa luân trả lời nói: "Khổng Tử là đại Thánh Nhân, tránh không được thúc Tôn Vũ thúc phi báng; Tử Lộ là nhất tài đức sáng suốt, còn có công bá lẻ hướng quý tôn tổ oán . Phụ thân ta có cảnh ngộ như thế, không phải là rất bình thường sao ?"

Viên Ngổ bởi vì nói không lại nằng mà giữ im lặng, ngoài tưởng người nghe đều cảm thấy hồ thẹn .

Sau đó Viên Ngổ một lòng hoạn lộ, quan chức một lát lại tăng, đối với học vấn không còn sở trường, có ngựa dung vĩ đại như vậy phụ thân ngựa luân làm sao có thể đối với Viên Ngổ có yêu ý, cũng không còn nghe nói Viên Ngổ có dòng dõi, đủ thấy bọn họ tình cảm vợ chồng rất kém cỏi .

Hơn nữa, lúc này ngựa luân đã chết bệnh .

Mặt khác, Mã Siêu ở trên sách sử thấy qua, Sơ Bình ba năm (công nguyên năm 192), cầm quyền Lý Giác bổ nhiệm ngựa ngày đề là Thái Phó, ghi chép Thượng thư sự tình, cùng Thái Phó Triệu Kỳ cộng đồng đi sứ Quan Đông (Hàm Cốc quan lấy đông) . Ngựa ngày đề đến Thọ Xuân Viên Thuật chỗ về sau, bị Viên Thuật nhẹ bị, Viên Thuật đoạt hán phù tiết đến tùy ý chính ích tướng sĩ, cũng ý đồ ép buộc ngựa ngày đề mặc kệ quân sự, ngựa ngày đề cầu đi không có thể, buồn giận phát bệnh, tại hưng thịnh băng nguyên niên (năm 194) tốt tại Thọ Xuân .

Nếu là vịn gió Mã gia cùng Viên gia có cầu kết, Viên Thuật làm sao lại đối với ngựa ngày đề đối xử chậm chạp như thế .

Mã Siêu biết phụ thân Mã Đằng một lòng muốn về vịn gió Mã gia, Mã Siêu cũng muốn mượn nhờ vịn gió Mã gia ủng hộ, đối kháng Nhữ Nam Viên gia, Trần Lưu Tào gia nhóm thế lực, cho nên hán vào Lạc Dương, liền muốn cùng ngựa ngày đề giao hảo .

Mã Đằng, Mã Siêu lĩnh bốn vạn đại quân, đứng hạn đến tà dương đình, gặp được Đồng Trác .

Đồng Trác quả nhiên như người viết sử chở như thế, mập mập như heo, ăn mặc lớn hơn một vòng khôi giáp, cười rộ lên cũng rất hiền lành, có điểm giống Phật Di Lặc .

Mã Siêu không khỏi nghĩ tới ngựa dung đệ tử Lô Thực đối với Đồng Trác đánh giá "Mặt Thiện tâm Ác", thật sự là sâu sắc a .

Mã Siêu còn tưởng rằng Đồng Trác tọa kỵ là cái kia thốt ngựa Xích Thố đâu, nhìn Đồng Trác cười là một thốt hắc sắc đại uyển mã, thuận tiện kỳ địa bốn phía Trương Vọng, muốn tìm cái kia thốt ngựa Xích Thố, suy nghĩ, nếu là không chiếm được ngựa Xích Thố, cũng phải đem ngựa Xích Thố xử lý, nói cái gì cũng không thể trợ tướng Lữ Bố chiến lực .

Nhưng hán nghĩ lại, Lữ Bố tương lai rất có thể là Tào Tháo địch nhân, để hán cường đại một chút đối phó Tào Tháo, không phải càng tốt sao ?

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Lý Nho tính toán (triệu hoán phiếu đề cử!)

PS: Nhìn « huyền huyền bản Tam quốc » sau lưng đọc nhất vô nhị cô sự, nghe các người nói với tiểu cang nhiều đề nghị, chú ý công chúng kêu (Wechat tăng thêm bằng hữu - tăng thêm công chúng kêu - đưa vào qdread liền có thể), lặng lẽ nói cho ta biết đi!

Tà dương đình phương viên vài dặm, trái rộng doanh trường, tinh kỳ dày đặc, Đồng Trác đại quân tích trữ ở đây, phương viên mười dặm tất cả thôn trang

đều là một mảnh hỗn độn, bách tính diu già đất trẻ, tất cả đều chạy trốn .

Mã Siêu nhớ kỹ, có cái lưu truyền rất rộng nghe đồn, nói Đồng Trác tiến Lạc Dương thời điểm chỉ dẫn theo ba ngàn nhân mã, vì trong thành Lạc Dương văn võ bá quan, hấn cách mỗi bốn năm ngày liền ra lệnh lệnh bộ đội sở thuộc ban đêm lặng lẽ chuồn ra Lạc Dương, sáng ngày thứ hai, lại trùng trùng điệp điệp tiến vào Lạc Dương, trống trận rung trời, tinh kỳ pháp phối, nghiêm nhiên thiên quân vạn mã liên tục không ngừng, văn võ bá quan đều bị Đồng Trác thực lực cường đại như vậy hù dọa ngược lại .

Đời sau những học giả kia liền gán ghép thành Đồng Trác chỉ có ba ngàn nhân mã, dạng này xuyên tạc lịch sử, thực sự buồn cười .

Nếu như Đồng Trác chỉ có ba ngàn nhân mã, làm Hán Linh Đế để hấn đem quân quyền giao cho Hoàng Phủ Tung lúc, hấn dám lên biểu từ chối à, phải biết Hoàng Phủ Tung lúc này lĩnh ba vạn nhân mã trú đóng ở vịn gió quận .

Nếu như Đồng Trác chỉ có ba ngàn nhân mã, cả triều văn võ vì sao lại như vậy phản đối hấn vào kinh đầu, phải biết, lúc này trong thành Lạc Dương Tây viên quân, nam quân, Bắc Quân lại thêm từng cái thế gia đại thần tư binh, không hạ hai vạn người, cần gì phải kiêng kị một cái chỉ có ba ngàn nhân mã tiểu chur hầu đây.

Nếu như Đồng Trác chỉ có ba ngàn nhân mã, hấn dùng cái này ba ngàn nhân mã chơi cái kế sách kia, coi như có thể lừa được ở Viên Thiệu, có thể lừa được ở Tào Tháo, Tuân Du, Trần Lâm, Lô Thực bọn hấn à, bọn hấn lúc ấy đều ở Lạc Dương, hội như vậy ngu xuẩn thì bị Đồng Trác che kín sao?

Đương nhiên, Đồng Trác nhân mã không giống La Quán Trung ở trên Tam Quốc Diễn Nghĩa nói nhiều như vậy, hai mươi vạn nhân mã có hơi nhiều, phải biết, lúc ấy toàn bộ Tây Lương tất cả mọi người khấu thêm lên đến còn không đến năm mươi vạn .

Từ khi Hán Linh Đế bệnh nặng triều chính hỗn loạn tung bùng về sau, Đồng Trác ngay tại bốn phía chiêu binh mãi mã, tại Tây Lương chiêu mộ Khương người Hồ, đến Hà Đông quận kêu thêm quyền một điểm Tịnh Châu người, cộng lại, danh xưng mười vạn đại quân, trên thực tế có bảy, tám vạn, lưu tại Hà Đông quận sợ là không có ba vạn người, chỉ sợ chỉ có một vạn người, tại tà dương đình có chừng sáu, bảy vạn người, lừa dối xưng mười vạn nhân mã, lập tức liền đem cả triều văn võ cho làm phũ, lúc này mới phù hợp Logic .

Mà theo Mã Siêu quan sát, doanh trại quân đội liên miên vài dặm, khí thế không thể so với làm Nhật Hàn liên tập hợp mười vạn Khương Hồ liên quân kém, sợ là Đồng Trác thật sự có bảy, tám vạn nhân mã .

Đồng Trác tiến lên, thân thiết lôi kéo Mã Đằng tay: "Thọ Thành hiền đệ, ngu huynh còn tưởng rằng hiền đệ người sẽ không tới, không nghĩ tới, hiền đệ người như thế cho ngu huynh mặt mũi! Hiền đệ cùng chuyện Hàn Toại, ngu huynh sẽ cho người làm chủ , chờ chúng ta tiến vào Lạc Dương, ngu huynh mời Thánh thượng phong người làm chính tây tướng quân kiêm Lương Châu mục, đem Hàn Toại đuổi ra Lương Châu, như thế nào ?"

Mã Đằng ánh mắt lóe lên vẻ tức giận, Đồng Trác lão tặc quả nhiên có dã tâm, hiện tại đại tướng quân Hà Tiến còn chưa có chết đâu, hấn vậy mà coi triều đình là thành chính hấn, bất quá nhớ tới Mã Siêu cùng Giả Hủ khuyên bảo, hấn cố gắng áp chế lửa giận trong lòng, cười nói: "Đồng huynh, ngài phí tâm!"

Đồng Trác sau lưng có một người, kích cỡ thật cao, khuôn mặt gầy cao, tướng mạo gầy gò, ho nhẹ một tiếng .

Đồng Trác hiểu ý, trên mặt của lớn mập lộ ra vẻ u sầu: "Thọ Thành hiền đệ, ngu huynh vốn định cùng hiền đệ cùng một chỗ vào kinh thành, tiếc rằng Viên Thái Phó chỉ đồng ý ngu huynh một người vào kinh thành, lại người ta huynh đệ cùng sở hữu một cái địch nhân, hấn đang siết binh, đối với chúng ta nhìn chăm chăm, không thể không đề phòng, ngu huynh thỉnh cầu hiền đệ đem binh đi tây phương, trú lập tức Lâm Uyển, đề phòng người này, không biết hiền đệ ý như thế nào ?"

Mã Đằng lông mày nhíu lại: "Đây là người nào ?"

Đồng Trác lộ ra vẻ mặt ngưng trọng: "Tà Tướng quân Hoàng Phủ Tung!"

Mã Đằng búng tỉnh đại ngộ, Đồng Trác tên này là sợ Hoàng Phủ Tung đột nhiên từ phía sau lưng đâm hấn một đao, để cho mình lên trên Lâm Uyển vì hấn cần đao, tâm hấn hạ nhưng, liền lộ ra vẻ chán chờ: "Đồng huynh có chỗ không biết, tiểu đệ xuất binh trước đó, từng đối với tam quân nói rõ, lần này tiến đến kinh sư, chỉ vì bình định thập thường thị, lần này tới chỗ này, khoảng cách kinh sư bất quá hơn mười dặm, nhưng phải trở về Trường An thượng Lâm Uyển, tiểu đệ không biết nên như thế nào cùng tam quân bàn giao ?"

Đồng Trác ngoài cười nhưng trong không cười nói: "Thọ Thành hiền đệ, Hà đại tướng quân mặt văn cũng không mời hiền đệ xuất binh cần vương, hiền đệ không có triều đình mệnh lệnh, tự ý rời vị trí, thế nhưng là tội lớn a! Không bằng lùi lại mà cầu việc khác, siết binh thượng Lâm Uyển, là ngu huynh hậu thuẫn, công danh lợi lộc, dễ như trở bàn tay, như thế nào ?"

Mã Đằng hiểu thêm, Đồng Trác mời hấn đến kinh sư, căn bản không có cùng hưởng giàu sang thành ý, chỉ là muốn lợi dụng bản thân, để cho mình cho hấn cần đao, thật sự là đáng giận!

Hấn mặt trầm như nước: "Đồng huynh, tiểu đệ muốn cùng khuyên tử thương nghị một phen, mới có thể định đoạt ?"

Đồng Trác quay mặt nhìn xem Mã Siêu, hai mắt tỏa sáng: "Giai nhi! Như thế Giai nhi, khó trách có gắm Mã Siêu tên!"

Hấn lại quay mặt theo phía sau cái mưu sĩ kia bộ dáng người nói: "Văn ưu, người xem, này mà nhưng xứng với tiểu Bạch ?"

Cái mưu sĩ kia chính là Đồng Trác con rể Lý Nho, hấn là Tây Lương quân thủ tịch mưu sĩ, mưu lược mới có thể không thua kém Giả Hủ, hấn híp mắt, lạnh lùng lườm Mã Siêu một chút, đối với Đồng Trác thấp giọng nói: "Phụ thân, này mà bộ dáng ngược lại có mấy phần tuấn tú, làm sao văn võ toàn tài,

đã tâm không nhỏ, sợ không phải vật trong ao, như không thêm vào ràng buộc, sợ làm tai họa!"

Lý Nho thanh âm ép tới ngược lại là rất thấp, nhưng hần khí tài chi đạt tới sơ kỳ văn tông trình độ, Mã Siêu khí tài đạt tới sơ kỳ văn tôn, kém một cái đại cảnh giới, coi như thanh âm của hần thấp như ruồi muỗi, cũng có thể bị Mã Siêu nghe được .

Mã Siêu lúc ấy đứng ở phụ thân Mã Đằng sau lưng, khoảng cách Lý Nho vài chục bước, thật nghĩ một thương đem gia hỏa này đâm chết, hần có thể dự cảm đến, hần muốn lợi dụng Đồng Trác đạt tới bản thân mục tiêu dự mưu khả năng đã bị Lý Nho đoán được, tựa như diễn nghĩa thượng Lữ Bố Vương Doãn liên hoàn kế kém chút bị Lý Nho ngăn cản.

Bất quá, Mã Siêu nghĩ lại, Lý Nho mặc dù thông minh, tiếc rằng hần gặp phải chủ công là Đồng Trác cái ý này đắc chí đầy coi trời bằng vung gia hỏa, Đồng Trác tất nhiên không biết nghe theo, liền yên lòng .

Quả nhiên như Mã Siêu suy nghĩ, Đồng Trác nghe xong, nhìn Mã Siêu một chút, cười ha hả: "Mao đầu tiểu tử, miệng còn hôi sữa, có sợ gì chi ?"

Lý Nho con mắt giống như rắn độc lờm Mã Siêu một chút, nhìn Mã Siêu mặt trầm như nước bộ dáng, trong lòng càng thêm bất an, lại khuyên can nói: "Phụ thân, Mã Đằng chung quy là vịn gió Mã gia về sau, Mã gia trung với triều đình, vì phòng ngừa Mã Đằng đột nhiên phản bội, phụ thân không ngại đem con Mã Siêu ở lại bên người, coi là hạt nhân, Mã Đằng có ba đứa con, mặt khác hai đứa con trai, ngựa đừng chỉ hiểu làm nông, ngựa thiết chỉ hiểu rèn đúc, chỉ có Mã Siêu có chút tiền đồ, vì Mã Siêu an nguy, Mã Đằng nhất định không dám vọng động ."

Đồng Trác lúc này nghe theo Lý Nho khuyên can, xong Mã Đằng nói ra: "Thọ Thành hiền đệ, nhà ngươi lân nhi rất là thông minh, có Văn có Võ, ta nghĩ lưu hần ở bên người thánh dụng, không biết thọ Thành hiền đệ có thể bỏ những thứ yêu thích ? Thọ Thành hiền đệ, ngươi cứ yên tâm, vào tới Lạc Dương, ta nhất định tiến cử hiền tài hiền chất là hai ngàn thạch quan lớn, ân, đừng tưởng Trung Lang tướng, không biết hiền đệ ý như thế nào ?"

Mã Đằng nghe xong sững sờ, bây giờ không phải là Viên gia Viên Thuật vinh nhậm dũng tướng Trung Lang tướng à, thật chẳng lẽ như Siêu nhi nói, Đồng Trác cùng Viên gia là bộ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu cách cục, Đồng Trác đến Viên Thiệu chỉ lực có cơ hội vào tới Lạc Dương, vừa vào Lạc Dương, hần liền trở mặt, thay thế Viên gia cùng Hà gia, trở thành triều đình chúa tể ?

Mã Siêu cũng giật nảy cả mình, cùng Giả Hủ liếc nhau, Lý Nho cái này kể quá độc, thế mà dùng loại phương pháp này đến bức bách Mã gia quân là Đồng Trác hiệu lực . (hiện tại lịch sử suy thoái, khách quan thừa thốt, ta đây quyền sách lại kết hợp cùng lịch sử không kiềm dung huyền huyền, lộ ra có chút đột ngột, hành văn lại không quá tốt, hiện ở mọi phương diện số liệu đều rất kém, tâm tình thật không tốt, hi vọng mọi người cho ta một điểm cổ vũ, khẳng khái hào khách liền đến điểm khen thưởng đi, phi thổ hào liền cho huynh đệ ném điểm phiếu đề cử đi!)(bánh từ trên trời rớt xuống thật là tốt hoạt động, huyền khốc điện thoại chờ người cảm! Chú ý tới ~ điểm / công chúng kêu (Wechat tặng thêm bằng hữu - tặng thêm công chúng kêu - đưa vào qdread liền có thể), lập tức tham gia! Người người có thưởng, hiện tại lập tức chú ý qdread Wechat công chúng kêu!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 32: Đồng Trác không thể giết!

PS: Nhìn « huyền huyền bản Tam quốc » sau lưng độc nhất vô nhị cố sự, nghe các người nói với tiểu càn nhiều đề nghị, chú ý công chúng kêu (Wechat tặng thêm bằng hữu - tặng thêm công chúng kêu - đưa vào qdread liền có thể), lắng lẽ nói cho ta biết đi!

Mã Đằng xong Đồng Trác cười khổ nói: "Đồng huynh, việc này chỉ cần hỏi qua khuyến tử, mới có thể trả lời chắc chắn huynh trưởng ."

Đồng Trác cười khẩy nói: "Thọ Thành hiền đệ, ngươi đường đường chư hầu một phương, như thế chuyện quan trọng, không hỏi thuộc cấp, nhưng phải hỏi cái miệng còn hôi sữa tiểu tử kia, thật là tức cười ?"

Mã Đằng thật sâu nhìn Đồng Trác một chút, gia hỏa này không có tâm bệnh đi, hần chẳng lẽ không biết ta Vũ Uy quân có thể lấy yếu thắng mạnh phản khác Hàn Toại, tất cả đều là Siêu nhi một người chi công .

Mã Đằng naoáng cái đã hiểu rõ, con trai của Đồng Trác sớm tang, hần xưa nay không từng trải nghiệm một cái phụ thân của mong con hơn người nhảy cẫng tâm tình, đoán chừng hần vẫn cho rằng Siêu nhi công tích vĩ đại đều là ngoại nhân nghe nhầm đồn bậy thôi .

Mã Đằng mặc dù bề ngoài chất phác, nhưng cũng không phải đồ dân, không biết trước mặt nhiều người như vậy đâm Đồng Trác vết sẹo, hần lộ ra một mặt ngưng trọng: "Đồng huynh có chỗ không biết, ta Mã gia tự Phục Ba tướng quân đến nay, gia phong một mực như thế, mặc kệ chuyện lớn chuyện nhỏ, đều là người cả nhà cùng nhau thương nghị, số ít đồng ý đa số ."

Đồng Trác nao nao, vịn gió Mã gia có nhà như vậy gió à, ta làm sao chưa từng nghe qua ?

Mã Siêu cũng ngây ngẩn cả người, Mã gia có như thế dân chủ gia phong à, đây sẽ không là phụ thân đại nhân lấy ra lắc lư Đồng Trác a ?

Hắn tỉnh tã suy nghĩ một chút, xác thực như thế, từ khi xuyên qua đến nay, mỗi khi gặp nghị sự, Mã Đằng đều sẽ đem Mã Siêu, ngựa dừng, ngựa thiết gọi vào một chỗ thương nghị, nhà như vậy gió cho dù tại một ngàn tám trăm năm sau đều rất ít gặp a, thật chẳng lẽ là da ngựa bọc thây tiên tổ Phục Ba tướng quân Mã Viên truyền tới ?

Đồng Trác gặp Mã Đằng ý tứ kiên quyết, đành phải gật gật đầu, cho phép Mã Đằng cùng Mã Siêu phụ tử đến một bên thương nghị .

Mã Đằng nhìn Mã Siêu, thấp giọng hỏi: "Siêu nhi, nhìn Đồng tặc bố trí, đã tâm không nhỏ, tất thành cái thứ hai Vương Mãng, như y theo Đồng tặc ý tứ, ta đem binh tây tiến, ở lại Trường An thượng Lâm Uyển, khoảng cách kinh sư mấy trăm dặm, Đồng tặc làm loạn, ta không những bất lực, sẽ còn bị người trong thiên hạ coi là Đồng tặc nhất đẳng, không bằng như vậy động thủ, triệt để hủy diệt Đồng tặc!"

Mã Siêu hiện tại có chút tin tưởng, thực sự như Tam Quốc Diễn Nghĩa thượng ghi lại như thế, Mã Đằng tại Hứa Xương trong thành thừa cơ binh biến công kích Tào Tháo , hán tử này nhìn từ bề ngoài chất phác chất phác, tâm lại là lửa nóng .

Mã Siêu nhìn thoáng qua Đồng Trác bên người những tướng sĩ đó, nhìn thấy Đồng Trác trước người sau người những tướng sĩ đó Chiến khí thế mà nổi thành một mảnh mây hình, trong lòng run lên, vội vàng khuyên can nói: "Phụ thân, không thể lỗ mãng!"

Đầu tiên, Đồng Trác sau lưng có Hoa Hùng, Lý Giác, Quách Tỹ mấy người mãnh tướng, này ba người tính cả Đồng Trác bản nhân, đều có trung hậu Kỳ Vũ tôn thực lực, lại chung quanh ba ngàn Phi Hùng Quân tướng sĩ đều có vũ sư thực lực, lại cái này ba ngàn Phi Hùng Quân trận doanh nghiêm chỉnh, Chiến khí ngưng tụ thành mây, trừ phi có được sau Kỳ Vũ Thánh chiến lực, mới có thể phá đi, ta cùng với phụ thân, Bàng Đức đều không thực lực này, chúng ta trong thời gian ngắn giết không được Đồng Trác, ngược lại vô cùng có khả năng bị bọn hắn giết chết!

Tiếp theo, quân ta bắt quá ba vạn chiến binh, lặn lội đường xa mà đến, mỗi một không chịu nổi, Đồng Trác có tám vạn đại quân, nghỉ ngơi dưỡng sức lâu ngày, địch nhiều ta ít, bắt đầu liều mạng, bị phúc diệt chỉ có thể là chúng ta!

Còn nữa, coi như chúng ta đem Đồng Trác giết, giết địch một ngàn, tổn hại tám trăm, đến lúc đó nhân mã thừa thót, ứng đối ra sao trong thành Lạc Dương đã tâm bưng bưng Viên Thiệu, Viên Thuật huynh đệ ? Dựa theo trước đây chúng ta cùng quân sư thương nghị, chúng ta phải làm là hoàng tước phía sau cầm viên đạn người, mà không phải là hoàng tước, cũng không bộ ngựa cùng ve!"

Giả Hủ ở một bên cũng thấp giọng nói ra: "Chúa công, Thiếu chủ nói có lý, ngài nhất định phải tỉnh táo a!"

Mã Siêu khuyên can, như một chậu nước lạnh, đem Mã Đằng lửa giận gội tắt: "Dưới mắt tình thế, chỉ có thể ẩn nhẫn, Siêu nhi, vì phụ lo lắng ngại đi theo Đồng Trác, e rằng có bất trắc ?"

Mã Siêu cười nói: "Phụ thân, ngại cứ yên tâm, Đồng Trác vừa vào Lạc Dương, nhất định bức đi Viên Thiệu mấy người con em thế gia, bọn hắn tại Quan Đông nhất định khởi binh thảo phạt Đồng Trác, đến lúc đó Đồng Trác càng thêm nặng trọng chúng ta, nhất định không dám gia hại hải nhi, về sau tình thế biến hóa như như hải nhi sở liệu, hải nhi nhất định có thể Kim thiên thoát xác, rồi đi Lạc Dương, đến lúc đó chúng ta liền thuận thuận lợi lợi làm cái kia cầm viên đạn người!"

Giả Hủ cũng nói ra: "Chúa công, dưới mắt tình thế, chỉ có thể là để Đồng Trác đi đối phó Viên Thiệu, mà không thể từ chúng ta đi đối phó, chúng ta không ngại lấy lui làm tiến, ở trên Lâm Uyển yên lặng theo dõi kỳ biến ."

Mã Đằng nhớ tới Mã Siêu trước đây phỏng đoán, mặt buồn rười rượi: "Ta chỉ là lo lắng Thiếu đế cùng Thái hậu an nguy, nếu như Đồng Trác quả thật cắt phế đế ý nghĩ, Thiếu đế cùng Thái hậu tất hãm nguy cơ!"

Mã Siêu cười nhạt một tiếng: "Phụ thân đại nhân không cần lo ngại, có hải nhi lĩnh đặc chiến vệ đội tại Lạc Dương, nhất định có thể giữ được Thiếu đế cùng Thái hậu an toàn!"

Mã Đằng nhớ tới Mã Siêu cái đặc chiến kia vệ đội lúc trước trong chiến dịch biểu hiện, lập tức yên lòng, xong Mã Siêu cùng Giả Hủ gật gật đầu: "Được, vậy ta liền thôi lui đến thượng Lâm Uyển!"

Đồng Trác biết được Mã Đằng khuất phục, nguyên ý lui binh đến thượng Lâm Uyển, nguyên ý con trai của đem Mã Siêu lưu làm hạt nhân, vô cùng vui sướng: "Thọ Thành hiền đệ, ngại cứ yên tâm, có ta Đông Trọng Đình, tất có người Mã gia phú quý, chính của ngại tây tướng quân Lương Châu mục, con trai ngại đứng tướng Trung Lang tướng, đều ở trong tầm tay!"

Mã Đằng trong lòng thầm mắng, trên mặt nhưng lại không thể không lộ ra gương mặt cảm kích .

Bởi vì Mã Đằng từ trước đến nay đều là một bộ trung hậu đảng hoàng bộ đáng, Đồng Trác cũng tin là thật, coi là Mã Đằng thành tâm đầu nhập vào bản thân, đối với Mã gia phụ tử cũng không cảnh giác .

Chỉ có Lý Nho, dùng âm độc ánh mắt của đảo qua Mã Đằng, Mã Siêu, Giả Hủ, làm Mã Đằng, Giả Hủ, Bàng Đức siết binh đi tây phương lúc, hắn đi đến Giả Hủ bên người, thấp giọng nói: "Cổ Văn Hòa, ngại đừng cho là ta không biết ngại và Mã gia phụ tử chơi hoa dạng gì, nói cho ngại, có ta Lý Văn ưu tại, ngại Cổ Văn Hòa lật không ra bất kỳ sóng lớn!"

Mã Siêu ở một bên nghe được chân chân thiết thiết, hắn cười thầm không ngừng, ngại Lý Nho mặc dù tính toán không bỏ sót, mới có thể không kém Giả Hủ, nhưng ngại bày ra Đồng Trác cái chủ kia, khi hắn ý đặc chỉ đây về sau, đối với ngại nói không nghe kể không theo, ngại liền có thiên đại

năng lực, thì có ích lợi gì, hết thầy đều đều ở ta Mã Siêu trong không chế!

Đối với Lý Nho uy hiếp như vậy, Giả Hủ một chút cũng không kinh hoảng, cười nhạt một tiếng: "Văn ưu huynh, ngươi nghĩ nhiều!" Sau đó nhảy tót lên ngựa, đi theo Mã Đằng đi tây phương.

Lý Nho khê cần môi, trong lòng rất là ghen ghét Giả Hủ, nhưng cũng không dám tại Đồng Trác nề trọng Mã Đằng thời điểm giết Mã Đằng quân sư.

Mã Siêu thấy cảnh này, giật mình nhớ tới, tại thế kỷ hai mươi mốt thời điểm, nhìn thấy có chút Tam quốc tiểu thuyết đã nói Giả Hủ cùng Lý Nho là bạn tốt, hẳn lúc ấy đã cảm thấy rất buồn cười, nếu như hai người thật sự là hảo hữu, vì cái gì Lý Nho làm Đồng Trác dưới trướng đệ nhất mưu sĩ, Giả Hủ nhưng ở Ngưu Phụ dưới trướng làm một cái nhỏ nhỏ Đồ úy đâu? Nói Lý Nho ghen ghét Giả Hủ áp chế Giả Hủ vừa rồi hợp Logic.

Mã Đằng, Bàng Đức, Mã Đại, Giả Hủ lĩnh ba vạn tinh binh cùng một vạn phụ binh đi tây phương, tiến về Trường An thượng Lâm Uyển.

Mã Siêu tự mang một trăm đặc chiến vệ đội đội viên, đi theo Đồng Trác bên người, kỳ thật, lấy hấn và đặc chiến vệ đội đội viên năng lực, lấn xuống Đồng Trác bên người, ám sát hấn, dễ như trở bàn tay, nhưng Mã Siêu hiện tại không muốn giết roi Đồng Trác, hấn muốn cho Đồng Trác đem Đông Hán triều đình cục diện rồi rầm nện đến càng thêm nhão nhột!

(phi thường cảm tạ ngoan ~ đến k S một cái khen thưởng, người khen thưởng mang đến cho ta niềm tin của rất lớn, đa tạ người!) (bánh từ trên trời rớt xuống thật là tốt hoạt động, huyền khóc điện thoại chờ người cảm! Chú ý tới ~ điểm / công chúng kêu (Wechat tăng thêm bằng hữu - tăng thêm công chúng kêu - đưa vào qdread liền có thể), lập tức tham gia! Người người có thưởng, hiện tại lập tức chú ý qdread Wechat công chúng kêu!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Hà Tiến vào cuộc

PS: Nhìn « huyền huyền bản Tam quốc » sau lưng đọc nhất vô nhị có sự, nghe các người nói với tiểu cang nhiều đề nghị, chú ý công chúng kêu (Wechat tăng thêm bằng hữu - tăng thêm công chúng kêu - đưa vào qdread liền có thể), lặng lẽ nói cho ta biết đi!

Thế sự như kỳ cục cục mới, Đồng Trác, Lý Nho đem Mã Đằng, Mã Siêu xem như ngăn chặn Hoàng Phủ Tung quân cò, đối với Mã Siêu mà nói, Đồng Trác không phải là không hấn dùng để đối phó Viên Thiệu, Tào Tháo mấy người Quan Đông chư hầu thậm chí Lưu Hán hoàng thất quân cò đây.

Chỉ có Đồng Trác đem Lưu Hán hoàng thất uy nghiêm chà đạp đến tột đỉnh, mới có thể thể hiện ra Mã Siêu ngày sau ngăn con sóng dữ vĩ đại, Mã Siêu ngày sau thay vào đó mới sẽ không có nhiều người như vậy phản đối.

Đồng Trác nhìn Mã Đằng lĩnh quân đi tây phương, trong lòng kiêng kỵ nhất Hoàng Phủ Tung đã không thành vấn đề, tâm thần buông lỏng, ý đặc chí đây, hướng về phía Lạc Dương phương hướng, thì thảo nói một cái câu: "Hà Tiến trả thế nào bắt từ a?"

Trước đó, Mã Siêu nói rất nhiều thứ đều là cá nhân hấn phỏng đoán, bây giờ nghe Đồng Trác lần này nói một mình, Mã Siêu vừa mừng vừa sợ, chân tướng quả nhiên như hấn sở liệu, Đồng Trác cùng Viên Thiệu cấu kết, tập trung tinh thần muốn dụ dụ Hà Tiến vào cuộc, Hà Tiến một khi bị thập thường thị giết chết, Đồng Trác vừa vào kinh sư, kinh sư thậm chí thiên hạ đều là Viên gia.

Chỉ là Viên Ngỗi, Viên Thiệu, Viên Thuật tuyệt đối không nghĩ tới, bọn hấn coi là hoàn toàn có thể nắm trong tay Đồng Trác đã sớm lên dị chí, liền đợi đến đêm bọn hấn một đao.

Lúc này trong thành Lạc Dương, Viên Thiệu đầu tiên là giả tá Hà Tiến danh nghĩa, đem tru sát thập thường thị người nhà mệnh lệnh phát đến phía dưới từng cái châu quận, sau đó lại đề cho người ta đem Hà Tiến truyền lệnh tru sát thập thường thị chuyện người nhà tiết lộ cho thập thường thị.

Thập thường thị coi là đây đều là Hà Tiến chủ ý, cho là thế nào tiến hội giống Hán Linh Đế trước kia đại tướng quân đầu võ khởi binh giết hoạn quan, tranh thủ thời gian gấp mặt thương nghị, đạt được một cái kết luận: "Nếu là chúng ta trước không ra tay diệt trừ Hà Tiến, chúng ta những người này toàn tộc đều sẽ bị Hà Tiến diệt!"

Bọn hấn coi là lần này hội giống Hán Linh Đế trước kia đại hoạn quan Tào Tiết, vương vừa tru sát đại tướng quân đầu võ, Thái Phó trần phiên dễ dàng, lại không nghĩ rằng, bọn ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu, Thái Phó Viên Ngỗi đã không còn giống trước đó cái Thái Phó kia trần phiên ngu như vậy hồ hồ, Viên gia đã còn có dị chí, thừa thế nắm giữ trong thành Lạc Dương đại bộ phận binh quyền, Hà Tiến hiện tại không sai biệt lắm đã bị Viên Thiệu giá không.

Thập thường thị trước tiên ở Trường Lạc cung Gia đức trong môn mai phục hạ đao tay rìu, sau đó tiến cung bắt báo Hà thái hậu: "Hiện tại đại tướng

quân giả mạo chỉ dụ vua triều Đông Trác ngoại hạm quân đến kinh sư, muốn tru diệt chúng ta, mời Thái hậu chiếu cố thì cứu!"

Lấy Hà thái hậu địa vị mà nói, nàng càng hy vọng thập thường thị, đại tướng quân Hà Tiến có thể sống chung hòa bình, bất kỳ cái gì một phương quá mạnh, đều sẽ uy hiếp được địa vị của nàng, dù sao Vương Mãng oán vị bóng tối một mực bao phủ tại trên đầu Đông Hán, nàng cũng không muốn cùng cha khác mẹ đại ca Hà Tiến thành Vương Mãng, cho nên muốn phải dùng thập thường thị ngăn chặn Hà Tiến thế lực, khi nàng nghe nói Hà Tiến đưa tới Đông Trác mười vạn đại quân đến đây cần vương, cũng giật mình kêu lên, lúc ấy không có chủ ý, nghĩ một hồi, nói: "Các người đến phủ Đại tướng quân chịu đón nhận tội đi!"

Trương Nhượng bọn người khóc nỉ non nói: "Đại tướng quân đã sớm muốn diệt trừ chúng ta, nếu là chúng ta đi phủ Đại tướng quân, khẳng định chết không có chỗ chôn. Còn mời Thái hậu tuyên đại tướng quân vào cung, hạ chỉ để hấn đình chỉ đối với người nhà của chúng ta giết chóc. Nếu như đại tướng quân không theo, chúng ta cũng chỉ phải tại Thái hậu trước mặt xin chết!"

Trương Nhượng bọn hấn cũng có tối thiểu kiến thức chính trị, biết Hà thái hậu không muốn để đại tướng quân Hà Tiến trở thành Vương Mãng thứ hai, biết Hà thái hậu muốn nể trọng bọn hấn đến ngăn chặn Hà Tiến, cho nên dám nói như vậy.

Hà thái hậu dù sao cũng là phụ đạo nhân gia, không có nhìn ra Trương Nhượng mấy người thập thường thị sát cơ, cứ dựa theo Trương Nhượng mấy người ý của người ta, hạ chiếu tuyên Hà Tiến vào cung.

Hà Tiến đạt được Thái hậu chiếu lệnh, liền muốn tiến cung gặp mặt Thái hậu, muốn thừa cơ khuyên Thái hậu quyết định tru diệt thập thường thị.

Đại tướng quân chủ bạc Trần Lâm hiện tại hiển nhiên còn chưa trở thành Viên Thiệu người, hấn cũng không biết Viên Thiệu, Viên Thuật, Phùng Kỳ, Hứa Du đám người chuẩn bị âm mưu, liền khuyên cáo Hà Tiến: "Đại tướng quân, Thái hậu lần này triệu đề ngài tiến cung, nhất định là thập thường thị âm mưu, ngài tuyệt đối đừng đi, đi nhất định gặp nguy hiểm!"

Hà Tiến trước đó vài ngày trừ đi thập thường thị bên trong nắm giữ quân quyền Kiển Thạc, thập thường thị những người khác kinh hồn táng đảm, nhao nhao hướng hấn biểu hiện ra khuất phục tư thái, Hà Tiến ý đặc chí đầy, liền không có hấp thụ đậu võ, trần phiên giáo huấn, xong Trần Lâm quát: "Thái hậu chính là muội muội ta, nàng trong cung, ta vào cung hội có nguy hiểm gì!"

Trần Lâm liếc qua Viên Thiệu, hấn mặc dù không biết Viên Thiệu những ngày này cùng Phùng Kỳ, Hứa Du bọn người quý quý túy túy bàn bạc cái gì, vốn lấy hấn đình phong văn tôn khí tài nhìn rõ, Viên Thiệu nhất định đối với đại tướng quân Hà Tiến lòng mang ác ý, chỉ là đại tướng quân Hà Tiến bây giờ bị Viên Thiệu che đậy, đối với Viên Thiệu nói gì nghe nấy, ngược lại đối với Trần Lâm nói không nghe kể không theo, Trần Lâm không khuyên nổi Hà Tiến, đành phải gửi hi vọng Viên Thiệu khuyên nhủ Hà Tiến.

Đây vốn chính là Viên Thiệu cho Hà Tiến đào hầm, nếu không phải Viên Thiệu khuyên Hà Tiến triệu Đông Trác vào kinh thành phản đối bằng vũ trang Thái hậu, nếu không phải Viên Thiệu giả tá Hà Tiến danh nghĩa ra lệnh phía dưới châu quận tru sát thập thường thị, thập thường thị cũng sẽ không bí quá hoá liều, đi đối phó đã làm bốn năm đại tướng quân thâm căn cố đế Hà Tiến, Viên Thiệu ước gì Hà Tiến lập tức đã chết, nhưng bị Trần Lâm dạng này nhìn, lại nhìn Tào Tháo cũng nghi ngờ nhìn bản thân, Viên Thiệu đành phải kiên trì, nói với Hà Tiến: "Đại tướng quân, hiện nay, mưu kế của chúng ta đã bị tiết lộ, đã bị thập thường thị biết được, đại tướng quân ngài còn muốn vào cung sao?"

Viên Thiệu nói lời nói này thời điểm, mang theo có chút xem thường, đây là hấn trong lòng kể sách, Hà Tiến nơi đó biết được, nghĩ thầm, người Viên Bán Sơ cho là ta sợ thập thường thị không thành, nhân tiện nói: "Thập thường thị có sợ gì chỉ, vào cung!"

Tào Tháo mặc dù cùng Viên Thiệu là bạn tốt, nhưng dù sao Tào Tháo nuôi tổ phụ Tào đăng từng là đại hoạn quan, Viên Thiệu mưu đồ bí mật cũng không cùng Tào Tháo đem, Tào Tháo cũng không biết Viên gia có nhất cử đem Hà Tiến, thập thường thị diệt đi thay vào đó đã tâm, cũng khuyên gián nói: "Đại tướng quân, trước triệu thập thường thị xuất cung, sau đó đại tướng quân vào cung, như thế mới có thể không ngại."

Hà Tiến lúc này ý đặc chí đầy, chế giễu Tào Tháo: "Người đây là tiểu nhi ý kiến, bản công nắm giữ binh mã thiên hạ, dưới trướng binh mã mấy chục vạn, thập thường thị cảnh dám hại ta!"

Tào Tháo rất nhớ đem Hán Linh Đế trước kia đại tướng quân đậu võ, Thái Phó trần phiên hợp mưu tru sát Tào Tiết, vương vừa mấy người hoạn quan bắt lợi bị chuyên tru sát nhắc lại một lần, cho Hà Tiến ghi nhớ thật lâu, tiếc rằng Tào Tháo nuôi tổ phụ Tào đăng cũng là đại hoạn quan, Tào Tháo chuyện xưa nhắc lại chỉ là dẫn lửa thiêu thân, dứt khoát im miệng, không nói một lời.

Viên Thiệu quét Trần Lâm, Tào Tháo một chút, ánh mắt lóe lên vẻ đặc ý, nói với Hà Tiến: "Đại tướng quân nếu như khẳng khái tiến về, chúng ta dẫn giáp sĩ theo bảo vệ, để phòng bắt trặc!"

Hà Tiến đồng ý, liền do ti lệ giáo úy Viên Thiệu, diên quân giáo úy Tào Tháo từ Tây viên quân bên trong các điểm năm trăm tinh binh, giao cho Viên Thiệu từ đệ dũng tướng Trung Lang tướng Viên Thuật thống lĩnh.

Viên Thuật toàn thân mặc giáp trụ, mang theo một ngàn người này ngựa, hoả lực tập trung vu thanh tòa ngoài cửa, Viên Thiệu cùng Tào Tháo lưng đeo bảo kiếm, hộ tống Hà Tiến đến Trường Lạc cung, thập thường thị chỉ thị tiểu hoàng môn truyền xuống Thái hậu ý chỉ: "Thái hậu đặc biệt tuyên đại tướng quân, hơn người không cho phép triếp nhập." Đem Viên Thiệu, Tào Tháo ngăn tại bên ngoài cửa cung, chỉ có Hà Tiến một người đi vào.

Tào Tháo trong lòng bất an, không được dạo bước, Viên Thiệu lại một mặt hưng phấn, tay cầm bảo kiếm, chờ đợi cung nội truyền ra tín hiệu.

Mà ở mấy canh giờ trước đó, trong thành Lạc Dương bay ra một cái bò câu, hướng tả dương đình phương hướng bay đi.

Lý Nho bắt lấy bò câu, từ bò câu trên đuôi gỡ xuống một cái vải lụa, xong Đông Trác cười nói: "Phụ thân, thúc phụ (tiềm ẩn trong thành Lạc Dương phụng

xe Đô úy Đồng Mân) gửi thư tin, Hà Tiến đem nhập Trường Lạc cung, hẳn phải chết không nghi ngờ, chúng ta phát binh đi!"

Đồng Trác đại hỉ, truyền lệnh xuống: "Đốt lên tam quân, vào thành cần vương!"

Mã Siêu vốn cho rằng lần này thập thường thị chi loạn trong kịch bản không có hần chuyện gì. Đồng Trác lại nói: "Mã Siêu nghe lệnh! Ta biết ngươi am hiểu ẩn núp trinh sát, nhanh mang dưới trướng thân binh chui vào thành Lạc Dương, bảo vệ tốt Thái hậu, Thiếu đế, Trần Lưu vương!" (bánh từ trên trời rớt xuống thật là tốt hoạt động, huyền khóc điện thoại chờ người cầm! Chú ý tới ~ điểm / công chúng kêu (Wechat tăng thêm bằng hữu - tăng thêm công chúng kêu - đưa vào qdread liền có thể), lập tức tham gia! Người người có thưởng, hiện tại lập tức chú ý qdread Wechat công chúng kêu!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Chúng ta cũng có không quân!

Mã Siêu có chút buồn bực, Đồng Trác tên này làm sao biết mình am hiểu ẩn núp trinh sát, hơn nữa hẳn không giống là đem mình ràng buộc bắt đầu làm kiếm chế phụ thân Mã Đằng hạt nhân à, làm sao yên tâm để cho mình một mình hành động đâu?

Trong lòng của hần sinh nghi, lúc này lại cũng không dễ hỏi, cười chiếu đêm ngọc sư tử, dẫn dưới trướng một trăm đặc chiến đội viên, hoà tốc hướng thành Lạc Dương xuất phát .

Nhìn qua Mã Siêu nhanh chóng đi, Lý Nho nghi ngờ nói: "Phụ thân, Mã Siêu chính là hổ con, ngài sao có thể thả hổ về rừng ?"

Đồng Trác ha ha cười nói: "Văn ưu, ngươi cho rằng vì phụ không biết, Mã Đằng từ khi cùng Hàn Toại địa vị ngang nhau về sau, vẫn bị Hàn Toại đè lên đánh, lần này có thể lấy ít thắng nhiều, hai lần đại bại Hàn Toại, tất cả đều là Mã Siêu công lao, Mã Siêu này mà rất có tài năng, nhất định không cam lòng lâu khốn Tây Lương mai một tài hoa, lần này vào kinh thành cần vương, chính là kiến công lập nghiệp cơ hội trời cho, hẳn nhất định cam tâm tình nguyện, nghe ta thúc đẩy!"

Lý Nho ngẫm lại, nhạc phụ Thái Sơn nói rất có lý, lấy Mã Siêu mấy tháng này biểu hiện, hẳn không phải một cái tình nguyện người tịch mịch, có cơ hội tại trong thành Lạc Dương đại phát dị sắc, hẳn tuyệt đối sẽ không bỏ qua, vừa vặn có thể lợi dụng tài năng của hần bảo vệ được Lưu Hán hoàng thất, miễn cho bọn hần gặp Viên gia độc hại .

Lại nói Mã Siêu, dẫn dưới trướng đặc chiến đội, rời tà dương đình, hướng hai mươi dặm bên ngoài thành Lạc Dương xuất phát, xa xa liền thấy thành Lạc Dương nguy nga cao lớn tường thành .

Mã Siêu nhìn ngậy người, lúc này thành Lạc Dương cao 20 trượng, có bốn trượng dày, trước thành sông hộ thành có hai đạo, rộng năm mươi trượng, nền tảng dùng đá xanh cấu trúc, phía trên hết thấy đại gạch xanh .

Mã Siêu ở đời sau tham quan qua Tử Cấm thành, minh thanh thời kì giám tạo Tử Cấm thành đã coi như là trong lịch sử hoành vĩ nhất thành trì , cũng chỉ có cao ba trượng .

Thật không nghĩ tới, cái thời không này thành trì có thể xây như thế không hợp thói thường, hồi tưởng trước đó đội qua cô tang thành, cái thời không này cô tang thành cũng so trong lịch sử kích thước lớn gấp ba bốn lần .

Mã Siêu nhìn xem tự thân ngưng luyện Chiến khí, giật mình hiểu, cái này lúc Không Thành ao xây cao như vậy dày như vậy, là vì phòng ngừa những cường lực đó Vũ Tướng phá hư a, nếu là thành trì xây giống trong lịch sử như thế, phổ thông Võ Thánh Chiến khí thành Cương về sau, lực phá hoại có thể so với tạc đạn, một chiêu là có thể đem tường thành đập nát, mà giống Hạng Vũ loại kia võ chính là thần cấp, Chiến khí ly thể, có thể so với cỡ nhỏ đạn hạt nhân, một chiêu là có thể đem một nửa tường thành đánh sập, không kiến tạo kiên cố một điểm, căn bản gánh không được a .

Chỉ là bởi như vậy, Mã Siêu trước đó chế tạo phi thiên tác lộ ra quá ngắn, chưa có xếp hạng dụng trảng, muốn dùng cái khác leo trèo công cụ, lại phát hiện tường thành gạch xanh ở giữa khe hở quá nhỏ, căn bản không chui vào lọt .

Mà đại tướng quân Hà Tiến đã sớm tuyên bố quá mệnh lệnh, không cho Đồng Trác vào kinh thành, cho nên Mã Siêu coi như cầm Đồng Trác tướng lệnh, cũng là vào không được thành Lạc Dương.

Bây giờ nên làm gì đâu?

Đang Mã Siêu vô kế khả thi thời điểm, đặc chiến vệ đội đội trưởng vương phi thấp giọng nói: "Thiếu chủ, chúng ta làm gì leo trèo lên trên đầu, nhiều như vậy mệt mỏi a, chúng ta hoàn toàn có thể bay vào đi!"

"Bay vào đi?" Mã Siêu nhìn vương phi một chút: "Hiện tại việc quân cơ đại sự, ngươi nhưng đừng nói giỡn!"

Vương phi cười nói: "Thiếu chủ, ngươi cũng biết, mặt tướng hội điều ngự, có thể cùng bách điều câu thông, sau đó mặt tướng tìm đến mấy con chim đại bàng, chờ chúng ta bay vào đi!"

"Chim đại bàng?" Mã Siêu kinh ngạc nói: "Đây không phải là trong truyền thuyết mới có chim sao? « Trang Tử tiêu dao du » bên trong ghi chép, Bắc Minh có cá, kỳ danh là côn . Côn to lớn, không biết mấy ngàn dặm. Hóa mà làm chim, mang tên là Bàng . Lưng chim Bàng, không biết mấy ngàn dặm; gần mà bay, cánh như đám mây che trời . Là chim vậy. Hải vận thì đem tỵ tại Nam Minh ."

Vương phi cười giải thích nói: "Thiếu chủ ngài có chỗ không biết, từ khi Thần thạch cải biến chúng ta cái thế giới này về sau, chẳng những người trở nên mạnh mẽ, giống chim cũng thay đổi mạnh, có một loại kim điều dị hoá về sau, hình thể trở nên cực lớn, giương cánh, có bảy tám trượng! Mặt tướng xưng là Kim Sí Đại Bàng Điều ."

"A, lớn như vậy chim?" Mã Siêu lập tức nghĩ tới một cái rất vấn đề máu chó: "Bọn chúng phụ trọng như thế nào, có thể hay không đem chiếu của ta đem ngọc sư tử chờ phụ đi vào?"

Vương phi cười nói: "Thiếu chủ, ngài yên tâm đi, chim đại bàng có thể bắt lấy voi, đem bọn nó bắt được không trung, quăng thành thịt nát, sẽ chậm chậm hưởng dụng!"

"A, có thể đem voi bắt bắt đầu, con chim này quá cường đại!" Mã Siêu nghi ngờ nhìn vương phi: "Mạnh như vậy chim ngươi có thể triệu hoán tới sao?"

Vương phi trực tiếp đối bầu trời, phát ra vài tiếng kỳ quái tê mình .

Qua không bao lâu, Mã Siêu phát hiện, nguyên bản trắng sáng sao thưa bầu trời đêm bỗng nhiên trở nên đen thui lụi, nguyên lai là mười mấy con chim đại bàng hai cánh mở ra, đem đỉnh đầu bọn họ bầu trời đều nuốt nửa che phủ lên.

Bọn chúng tốc độ phi hành cực nhanh, trước một phút đồng hồ cảm giác còn rất xa, trong nháy mắt sẽ đến trước mặt .

Mã Siêu giật mình nhớ tới, những thứ này chim đại bàng là kim điều chuyển hóa mà thành, lấy tốc độ tăng trưởng, khi phát hiện mục tiêu về sau, thường lấy mỗi giờ ba trăm cây số tốc độ từ trên trời giáng xuống, tại cuối cùng trong tích tắc kết kết ngừng vỗ cánh, sau đó vững vàng bắt lấy con mồi đầu, đem lợi trào đâm tiến xương sọ của con mồi, khiến cho lập tức đánh mất tính mệnh .

Những thứ này chim đại bàng trên đuôi toàn bộ khoắc có lông chim vàng, chân là ba chỉ hướng về phía trước, một chỉ hướng về sau, chỉ trên đều mọc ra duệ như sư hổ vừa to vừa dài lợi trào . Bắt được con mồi lúc, nó trào có thể giống như lưỡi dao đồng thời đâm vào con mồi bộ vị yếu hại, xé rách da thịt, xé vỡ mạch máu, thậm chí vận gãy con mồi cổ . Cánh không lộ cũng là nó hữu lực vũ khí một trong, có khi một cánh phiến tương quá đi, liền có thể đem con mồi đánh ngã xuống đất .

Trong đó một cái chim đại bàng liền lao thẳng tới chiếu đêm ngọc sư tử, sắc bén trào nhào về phía chiếu đêm ngọc sư tử đầu .

Mã Siêu giật mình kêu lên, vội vàng giơ lên tằm Kim Hồ đầu thương, đi đâm chim đại bàng đầu .

Chiếu đêm ngọc sư tử ngược lại cũng không sợ hãi, xông chim đại bàng hét lớn một tiếng, chim đại bàng tựa hồ có chút e ngại chiếu đêm ngọc sư tử tiếng rống, từ bỏ bắt, đành địa đi lên bay đi .

Vương phi vội vàng dùng điều ngự tự lại những thứ này chim đại bàng, để chúng nó an tĩnh lại, đều nằm rạp trên mặt đất .

Mã Siêu có chút không yên lòng, hỏi vương phi: "Những thứ này chim đại bàng có thể tin được không?"

Vương phi cười nói: "Thiếu chủ yên tâm, đây là có mặt tướng thảo nguyên thuần hơn mười năm, phi thường dịu dàng ngoan ngoãn, vừa rồi so sánh đêm ngọc sư tử như thế, hẳn là trước đó nhận biết đi!"

Mã Siêu lúc này mới nhớ tới, chiếu đêm ngọc sư tử trước đó là ngựa hoang, cố gắng nó cùng cái kia chim đại bàng trước đó nhận biết, vừa rồi chim đại bàng như thế đối với nó, tựa hồ có chút nhớ đang đùa giỡn chiếu đêm ngọc sư tử, Mã Siêu cười hỏi: "Làm sao trước đó một mực chưa thấy qua những thứ này chim đại bàng đâu?"

"Ta lúc đầu không có để chúng nó đi theo ta đến Lạc Dương, " vương phi cười nói: "Thùy Tri bọn chúng một mực quyến luyến vào ta, một mực đi theo ta bay ."

"Được, quá tốt rồi!" Mã Siêu đại hỉ: "Về sau chúng ta cũng có không quân!"

Chương 35: Tìm ngọc tử truyền quốc

PS: Nhìn « huyền huyền bản Tam quốc » sau lưng độc nhất vô nhị cố sự, nghe các người nói với tiểu cang nhiều đề nghị, chú ý công chúng kêu (Wechat tăng thêm bằng hữu - tăng thêm công chúng kêu - đưa vào qdread liền có thể), lặng lẽ nói cho ta biết đi!

Lúc này, chiếu đêm ngọc sư tử nâng Mã Siêu, hướng vừa mới cái kia ý đồ tóm nó đại điều chim trên lưng vượt đi .

Cái đại điều kia chim không tiếp tục giống vừa rồi như vậy đã tỉnh, rất dịu dàng ngoan ngoãn địa để chiếu đêm ngọc sư tử lên trên .

Mười người đều kỵ ở trên lưng ngựa, ngựa đứng ở chim đại bàng trên lưng, vững vững vàng vàng, coi như chim đại bàng bay cực nhanh, phía trên vẫn là rất vững vàng .

Lúc này trăng sáng sao thưa, mười mấy con chim đại bàng từ trên cao bay qua, phi thường dễ thấy, nhưng trên đầu tường binh sĩ quân kỵ buông thả, tất cả đều lâm vào mê man, vậy mà không ai chú ý tới trên bầu trời biến hóa .

Qua không bao lâu, chim đại bàng bay đến Hoàng cung phía trên, Mã Siêu để vương phi chỉ huy những thứ này chim đại bàng bay thấp một chút, đẹp nhất thanh phía dưới vị trí .

Mã Siêu tình tường nhìn thấy, Gia đức phía sau cửa mai phục một đám người, hần so sánh lịch sử, phán đoán đạt được, những người đó chính là thập thường thị mai phục xuống tới chuẩn bị chém giết Hà Tiến người.

Hần đồng thời lại nhìn thấy thanh tòa ngoài cửa có hơn nghìn người ngựa, là Viên Thiệu, Tào Tháo, Viên Thuật mang người ngựa .

Tào Tháo cũng đang khẩn trương địa dạo bước, bỗng nhiên cảm thấy roi xuống trên đất ánh trắng ánh ánh xước xước, vội vàng ngừng đầu hướng trên trời nhìn, kinh ngạc nhìn thấy, trên bầu trời bỗng nhiên nhiều mười cái đại điều, đại điều phía trên tựa hồ đứng đầy nhân mã .

Hần vội vàng xông Viên Thiệu hô: "Bản Sơ, người xem, trên trời!"

Viên Thiệu ngừng đầu đi xem lúc, chim đại bàng đã trong nháy mắt bay mất .

Nguyên lai Mã Siêu thấy rõ ràng thanh tòa người ngoài cửa ngựa, biết Tào Tháo hỗn tạp trong đó, sinh lòng cảnh giác, vội vàng để vương phi không ché những chim đại bàng đó bay đi .

Chim đại bàng là bị Thần thạch tiến hóa qua kim điều, coi như chở nhân mã, y nguyên phi rất nhanh, cao nhất vận tốc có thể đạt tới hơn bốn trăm cây số, tại Tào Tháo kinh ngạc gọi Viên Thiệu thời điểm, chim đại bàng đã bay qua 1 2 dặm .

Viên Thiệu ngừng đầu hướng trên trời xem xét, chim chóc đã bay qua, bầu trời không lưu dấu vết, liền trừng Tào Tháo một chút: "Mạnh Đức, trên trời không có gì a, làm gì ngạc nhiên!"

Tào Tháo lại ngừng đầu nhìn lên, trăng sáng sao thưa, bình minh tăng sáng, bầu trời lại không đại điều dấu vết .

Lúc này Mã Siêu đã ngồi Kim Sí Đại Bàng, rơi vào hoàng cung trong ngự hoa viên, nơi này cây rừng tươi tốt, cỏ cây đều so Mã Siêu phía trước nhận biết muốn khỏe mạnh rất nhiều, khả năng cũng là Thần thạch mang cho cỏ cây ảnh hưởng, Kim Sí Đại Bàng khép lại cánh, tránh ở giữa cây cỏ, cách cao lớn thành cung, Viên Thiệu, Tào Tháo làm sao có thể nhìn thấy .

Mã Siêu ngồi cười chiếu đêm ngọc sư tử, từ Kim Sí Đại Bàng phía trên bay vọt xuống tới, mười cái Kim Sí Đại Bàng từ mặt khác một bên bay khỏi Hoàng cung, tại vương phi dưới sự hướng dẫn, bay đến ngoài thành rừng cây, lại mang lên những thứ khác đặc chiến đội viên, như thể trái qua, đem một trăm tên đặc chiến đội viên đưa vào Hoàng cung đại viện .

Mã Siêu biết rõ Viên Thiệu, Viên Thuật còn không có đảm lượng gia hại Thiếu đế lưu phân biệt, Trần Lưu vương Lưu Hiệp, Hà thái hậu, còn nguyện ý vào cung, có hai cái dự định, một là vì ở nơi này chút thành viên hoàng thất trước mặt lưu cái ấn tượng tốt, thứ hai là muốn cảm tới trong truyền thuyết ngọc tử truyền quốc .

Trong lịch sử cái ngọc tử truyền quốc kia chỉ là Hòa Thị Bích chế tạo thành Hoàng đế ấn tì, ngoại trừ ý nghĩa tượng trưng bên ngoài, không dùng được, thậm chí là mang ngọc có tội nằm tại vạ, giống Tôn Kiên cầm ngọc tì, cũng không có trở thành chân mệnh thiên tử, ngược lại rơi vào mệnh tang kết cục của núi hoang .

Nhưng ở thời điểm này, ngọc tử truyền quốc không thể coi thường, truyền thuyết có được Chân Long chỉ lực, ai có thể đạt được ngọc tử truyền quốc tán đồng, có thể có được Chân Long chỉ lực, tại Chân Long lực ảnh hưởng dưới, một người tay trái gà không chặt có thể trong nháy mắt ngưng luyện ra Chiến khí, trở thành Vô Tòng cảnh cường giả, Vô Tòng trở lên cấp võ giả khác có thể trong nháy mắt tấn thăng hai cấp, cũng có thể trong thời gian ngắn nhất không ngừng tấn cấp, thu hoạch được ngọc tử truyền quốc, là trường thành là Vô Thần tốt nhất đường tắt .

Từ khi Thần thạch hàng thế về sau, ngọc ti truyền quốc ẩn chứa Chân Long lực nghe đồn liền lan truyền nhanh chóng. Tần Tử Anh nguyên niên đông, bái công Lư Bang bình lâm bá bên trên. Tử Anh quý nâng ngọc ti dâng cho Hàm Dương đạo trái, Tần vong, sau đó Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ lãnh binh mà đến, Lư Bang ở trên Hồng Môn Yến dâng ra ngọc ti truyền quốc, mới trốn được một mạng, nghe đồn Hạng Vũ đến ngọc ti tán đồng, đạt được Chân Long chi lực, nhất cử đột phá Vô Thánh cảnh giới, thành là thiên hạ đệ nhất cái Vô Thần, ngăn ngui vài năm, liền trở thành đỉnh phong Vô Thần, tiếc rằng ngọc ti truyền quốc chỉ cấp hần Chân Long chi lực, cũng không cho hần kiến thức chính trị, Hạng Vũ bất nghĩa thì khó khăn, rốt cục binh bại như núi đổ, chết thảm ô bờ sông .

Sau khi Hạng Vũ chết, truyền quốc ti đến về Lư Hán, sau đó trong hai trăm năm, chỉ có Hán Vũ Đế từng chiếm được ngọc ti tán đồng, đạt được bộ phận Chân Long chi lực, Hán Vũ Đế đem Chân Long chi lực truyền cho Vệ Thanh, Hoắc Khứ Bệnh, giúp đỡ đại phá Hung Nô .

Tây Hán những năm cuối, ngoại thích Vương Mãng soán quyền, lúc trẻ con tuổi nhỏ, ti giấu tại Trường Lạc cung Thái hậu chỗ, Vương Mãng phái em trai vương Thuần đến tác, Thái hậu giận mà lỵ chỉ, cũng ném ti tại đất, cùng Mã Siêu hiểu biết lịch sử khác biệt, ngọc ti bởi vì ẩn chứa Chân Long chi lực, cũng không tồn tại một góc .

Vương Mãng một lòng muốn có được Chân Long chi lực, hảo từ nhất giới nho sinh biến thành Vô Thần, tiếc rằng ngọc ti căn bản không tán đồng hần, hần cầm ngọc ti vài chục năm đều không có thu hoạch được nửa điểm Chân Long chi lực, cuối cùng binh bại bị giết, Cẩm Vệ quân giáo úy công tân đến truyền quốc ti, dâng cho Canh Thủy Đế lưu Huyền . Canh Thủy Đế lưu Huyền ba năm, Xích Mi quân giết lưu Huyền, lập lưu cái chẫu . Sau lưu cái chẫu binh bại nghi dương, đem truyền quốc ti chấp tay phụng tại Hán quang Vũ Đế Lưu Tú .

Ngọc ti truyền quốc rất là mơ hồ, có lẽ là phía trước Chân Long chi lực cho Hạng Vũ, Hán Vũ Đế, sau đó ngọc ti truyền quốc vẫn luôn đang hấp thu Long khí, Hán Vũ Đế về sau, ngoại trừ quang Vũ Đế bên ngoài, cái khác Hoàng đế hơn phân nửa đều là đoán mệnh, đoán chừng Long khí đều bị ngọc ti truyền quốc hút đi .

Đương nhiên, cuối cùng một đoạn phân tích là Mã Siêu làm, chỉ có hần người "xuyên việt" này trong lòng một chút xiu trung quân tư tưởng đều không có , có thể không đếm xỉa đến, tinh táo phân tích cái này huyền huyền thế giới bên trong chuyện của thần bí vật .

Hần suy đoán, ngọc ti truyền quốc hần là một cái có thể súc tích Long khí chuyển hóa làm Chân Long lực ngọc khí, Hán Vũ Đế về sau những hoàng đế đó Long khí bị ngọc ti truyền quốc hút đi, cho nên đều sống không lâu, mà tới được cái này cuối thời Đông Hán, ngọc tỳ Chân Long chi lực cũng đã súc nẫn đi.

Mã Siêu là ôm thù một lần thái độ, chui vào Hoàng cung, đang bảo vệ Hà thái hậu, Thiếu đế, Trần Lưu vương đồng thời, tìm kiếm ngọc ti truyền quốc .

Làm đặc chiến vệ đội 100 người tụ xong, trời sáng choang, Hà Tiến vào cung , rất nhanh liền bị thập thường thị chém giết, đầu người ném ra ngoài cung .

Viên Thiệu nhìn thấy Hà Tiến đầu người, mừng rỡ trong lòng, mặt ngoài vẫn phải giả ra vẻ mặt vừa sợ vừa giận, quát lớn: "Thiên quan mưu giết đại thần! Tru ác đảng người đến đây trợ chiến!"

Hà Tiến thuộc cấp Ngô cứu tại thanh tòa ngoài cửa thả bốc cháy đến, ánh lửa ngút trời, Viên Thuật dẫn binh đột nhập cung đình, nhưng thấy thiên quan, bất luận lớn nhỏ, tất cả đều giết chết, Triệu trung, trình bỏ, hạ uẩn, Quách Thắng bốn cái bị đã tìm đến Thụy Hoa trước lầu, chặt làm thịt nhão .

Mã Siêu nhìn thấy ánh lửa, đại hỉ, dẫn đầu dưới trưởng đặc chiến vệ đội, xông vào cung trong, tìm Hà thái hậu ba người hạ lạc .

Đông Hán Hoàng cung phân Nam Cung cùng Bắc Cung, Mã Siêu vừa rồi ẩn núp ngự hoa viên tại Nam Cung cùng Bắc Cung ở giữa, phát sinh nổi loạn địa phương tại Nam Cung, Trương Nhượng, đoạn khuê, hầu lâm đem Thái hậu, Thiếu đế, Trần Lưu vương bắt cóc vào, từ sau Đạo Trùng hướng Bắc Cung .

Mã Siêu từ ngự hoa viên xông ra, đang muốn cứu giá, lại gặp được Thượng thư Lô Thực, Lô Thực mặc dù đã từ quan, lại chưa rời đi nội các, kiến cung bên trong đột phát biến cố, liền mặc giáp cầm giáo, đứng ở dưới lầu .

Lô Thực nhìn thấy Mã Siêu cười chiếu đem ngọc sư tử từ phía sau xông ra, giật nảy cả mình, nghiêm nghị hét lớn: "Người chính là người nào, sao ở chỗ này ?" (bánh từ trên trời rơi xuống thật là tốt hoạt động, huyền khóc điện thoại chờ người cầm! Chú ý tới ~ điểm / công chúng kều (Wechat tặng thêm bằng hữu - tặng thêm công chúng kều - đưa vào qdread liền có thể), lập tức tham gia! Người người có thưởng, hiện tại lập tức chú ý qdread Wechat công chúng kều!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 36: Cứu Thái hậu

PS: Nhìn « huyền huyền bản Tam quốc » sau lưng độc nhất vô nhị cố sự, nghe các người nói với tiểu cang nhiều đề nghị, chú ý công chúng kêu (Wechat tăng thêm bằng hữu - tăng thêm công chúng kêu - đưa vào qdread liền có thể), lặng lẽ nói cho ta biết đi!

PS: Nhìn « huyền huyền bản Tam quốc » sau lưng độc nhất vô nhị cố sự, nghe các người nói với tiểu cang nhiều đề nghị, chú ý công chúng kêu (Wechat tăng thêm bằng hữu - tăng thêm công chúng kêu - đưa vào qdread liền có thể), lặng lẽ nói cho ta biết đi!

Mã Siêu nhìn thấy Lô Thực, nghiêm nghị giật mình .

Hắn đột nhiên nhớ tới, Lô Thực cũng là bởi vì Hà Tiến muốn kéo Đồng Trác vào kinh thành mới chịu từ quan, Lô Thực đối với Đồng Trác cực kỳ phản cảm, bản thân lại là đi theo Đồng Trác vào kinh thành, sẽ bị Lô Thực nhìn thành Đồng Trác nhất đẳng .

Lô Thực hiện tại sư tông Đại Nho ngựa dung, là Đại Nho Trình Huyền đồng môn sư huynh, cùng ngựa ngày đề, Thái Ung tất cả cùng đồng thời tại đông xem khảo đính Nho học kinh điển thư tịch, cũng tham dự viết tiếp « Hán ký », vào có « Thượng thư Chương cú », « ba lễ giải cổ » các loại, Công Tôn Toàn cùng Lưu Bị đều là Lô Thực môn hạ đệ tử, hắn mặc dù không vui thì từ ca phú, nhưng nghiên cứu Nho học kinh điển làm theo gia tăng khí tài, Lô Thực bây giờ là đỉnh phong văn tôn, áp chế Mã Siêu cái này sơ kỳ văn tôn, dễ dàng .

Nên làm thế nào cho phải ?

Mã Siêu chợt nhớ tới Lô Thực cùng vịn gió Mã gia ngựa dung, ngựa ngày đề quan hệ, nhân tiện nói: "Hồi Lu thượng thư lời nói, tiểu tử Mã Siêu, chính là vịn gió Mã gia về sau, cha ta chính là Vũ Uy Thái Thú Mã Đằng ."

Lô Thực lúc đầu ngưng lông mày lạnh lẽo Mã Siêu, nghe được Mã Siêu chính là tôn sư ngựa dung, hảo hữu ngựa ngày đề tộc nhân, trên mặt hiển hiện một nụ cười, hỏi: "Người không ở Vũ Uy quận, đến kinh sư có liên can gì ?"

Mã Siêu chấp tay nói: "Cha ta phụng đại tướng quân mật lệnh, vào kinh thành phản đối bằng vũ trang Thái hậu tru sát thập thường thị, lại bị Đồng Trác ngăn lại, cha ta bị ép lĩnh quân tiến về thượng Lâm Uyển, phụ thân để cho ta chui vào kinh sư, bảo hộ Thái hậu ." Dù sao Hà Tiến bị thập thường thị chặt thành hai đầu , không có chứng cứ , liền nói Hà Tiến phát mật lệnh , Lô Thực cũng không tiện nói gì .

Lô Thực còn đợi nói cái gì, đã thấy thập thường thị một trong đoạn khuê bắt giữ Hà thái hậu từ trên lầu hướng Bắc Cung chạy trốn, liền hét lớn một tiếng: "Đoạn khuê nghịch tặc, cảnh dám cướp Thái hậu!"

Bản thân hắn có đỉnh phong văn tôn khí tài, lại tiếng như hồng chung, chính là không trích dẫn Nho gia kinh điển, chỉ là rống to một tiếng, cũng không phải đoạn khuê chịu nổi, đoạn khuê bị Lô Thực khí tài đánh trúng, tam hồn lục phách tận loạn, bị đuổi kịp tây viên sĩ tốt chặt thành hai đoạn .

Hà thái hậu cuống quýt từ trong cửa sổ nhảy xuống, lầu hai này đường tắt vắng vẻ cách lầu một có cao ba trượng, phía dưới là tảng đá xanh lát thành, Hà thái hậu thân không Chiến khí, nếu là ngã xuống khỏi đến, nhất định hương tiêu ngọc vãn .

Lô Thực chính là muốn xông lên trước cứu Hà thái hậu, đã thấy trước mắt bạch quang lóe lên, Mã Siêu cười chiếu đèn ngọc sư tử, giống như một đạo thiểm điện, đem rút xuống Hà thái hậu vững vàng tiếp được .

Hà thái hậu chưa tỉnh hồn, nhào vào trong lồng ngực của Mã Siêu, ôm thật chặt hắn, toàn thân run rẩy .

Lúc này Viên Thuật dẫn theo bảo kiếm, giết vào bên trong đình, thấy cảnh này, xông Mã Siêu quát lớn: "Người chính là người nào, dám ôm Thái hậu, còn thể thống gì ?"

Mã Siêu muốn đem Hà thái hậu buông xuống ngựa, Thùy Tri nàng ôm chặt bản thân, nhất thời kéo không ra, hơn nữa cũng không dễ cứng rắn kéo .

Dựa theo hắn thiết hán nhu tình tính cách của thương hương tiếc ngọc, nếu là thay cái trường hợp, không thiếu được ôm Hà thái hậu, vỗ nhè nhẹ đập lưng ngọc, ôn nhu an ủi nàng một phen, dù sao Hà thái hậu có thể từ chợ búa tuyển vào trong cung cũng trở thành Hoàng Hậu, sắc đẹp này được cho ngàn dặm mới tìm được một, hơn nữa vóc người cực đẹp, Mã Siêu ăn mặc khôi giáp đều có thể cảm thấy Hà thái hậu cực bộ đầy đặn, coi như biết này nương môn kỳ ghen danh tiếng xấu, cũng không ảnh hưởng hắn lúc này thoải mái cảm giác.

Hà thái hậu mặc dù treo Thái hậu danh hào, cũng chỉ có ngoài ba mươi, so hậu thể cái đương quyền kia lúc được người xưng là lão phật gia yêu bà tử cần phải trẻ tuổi hơn nhiều, lấy nàng bây giờ niên kỷ, tại thế kỷ hai mươi một còn coi là ngư ty, Mã Siêu xuyên qua trước đã hai mươi lăm tuổi, từng phao quá lớn hắn mười tuổi thành thực mỹ phụ, thực tình không cảm thấy Hà thái hậu lớn tuổi .

Đương nhiên, mấu chốt nhất là, Mã Siêu muốn trong tương lai chỗ mấu chốt đến lợi dụng Lưu Hán hoàng thất đi đối phó thế gia đại thần, hiện tại liền muốn lấy lòng hảo Hà thái hậu .

Hắn ngưng lông mày lạnh lẽo Viên Thuật: "Ta chính là vịn gió Mã Siêu, phụng đại tướng quân lệnh chuyên tới để cần vương!"

Viên Thuật trên dưới dò xét Mã Siêu một phen: "Miệng còn hôi sữa tiểu tử, vô danh tiểu bối, mạo xưng cái gì Đại tướng, ta lại hỏi người, phụ thân người là ai ?"

"Vũ Uy Thái Thú Mã Đằng!"

Viên Thuật cười khẩy nói: "Náo loạn nửa ngày, nguyên lai là tiểu phụ về sau, con ngựa, Lạc Dương không phải là các người là người sơn dã trà trộn chi địa, vẫn là mau trở về trong núi đốn củi đi!"

Tào Tháo sau lưng Viên Thuật hung hăng địa lác đầu, cái này Viên Công Lộ còn sa vào tại dòng dõi ý kiến, thế mà một điểm lòng cảnh giác đều không có, người khó nói không rõ, Mã Siêu ở đây, nói rõ Mã Đằng ngay tại Lạc Dương, mà Mã Đằng gần nhất phụ thuộc vào Đồng Trác, nói rõ Đồng Trác nhân mã cũng đã tiến vào thành Lạc Dương, Đồng Trác nếu không có dị chí, tại sao phải lôi kéo Mã gia phụ tử, hừ hừ, anh em nhà họ Viên, sợ là các người Viên gia môn sinh cổ lại Đồng Trác không chịu lại làm các người Viên gia chó!

Mã Siêu đã sớm thông qua đặc chiến vệ đội đội viên điều tra được Tào Tháo tin tức, biết không nơi xa cái dáng người kia mập lùn sắc mặt đen kịt không có chút nào uy nghi gia hòa chính là Tào Tháo, nhìn Tào Tháo cách mình chỉ có mấy cái đầu ngựa, hẳn rất nhớ giục ngựa tiến lên một thương đâm chết Tào Tháo .

Tiểu rằng, Tào Tháo bản thân có được sơ Kỳ Vũ tông Chiến khí, bên cạnh hẳn hai viên hãn tướng, một cái có được sau Kỳ Vũ tôn thực lực, một cái có được đỉnh phong Vũ Tôn thực lực, Mã Siêu phán đoán, hai người kia hẳn là Hạ Hầu Uyên, Hạ Hầu Đôn huynh đệ, lúc này Hạ Hầu Đôn chưa gặp được Tào Tĩnh, con mắt chẳng những không mù, còn sáng ngời hữu thần, mắt to như chuông đồng, người đưa tên hiệu mắt to Hạ Hầu .

Huống hồ, Mã Siêu hiện tại cùng Tào Tháo không có bộc phát bất kỳ xung đột nào, cũng không thể vô duyên vô cớ xông lên trên giết hẳn đi, đây chính là phạm chuyện nhiều người tức giận .

Hơn nữa Tào Tháo thân là diễn quân giáo úy, chiếm hữu 500 nhân mã, khi hẳn cường đại thống ngự dưới, Tây viên quân nhân mã tụ lại bắt đầu, Chiến khí nhất định ngưng tụ như mây, Mã Siêu lấy bên trong Kỳ Vũ tôn thực lực, căn bản kích không đổ .

Mã Siêu làm sơ suy nghĩ, liền từ bỏ đánh giết Tào Tháo dự định .

Hiện tại vũ nhục hẳn và phụ thân hẳn Mã Đằng nhân là Viên Thuật, không hảo hảo giáo huấn Viên Thuật dừng lại, hẳn Mã Siêu có gì mặt mũi sẽ ở thành Lạc Dương lẫn lộn .

Mã Siêu đem Hà thái hậu nhẹ nhàng ôm xuống ngựa, để một cái cung nữ nâng lên Thái hậu, sau đó nhảy tốt lên ngựa, nhắc lên Hồ Đầu tạm Kim Thương, chỉ Viên Thuật: "Viên Công Lộ, người nhục cha ta, nhục ta, sĩ khả sát bất khả nhục, người dám cùng ta quyết chiến sinh tử!"

Viên Thuật lúc tuổi còn trẻ thâm hiệp còn khí, yêu thích vũ đạo lộng thương, tiểu rằng thiên phú, lại pháp phòng không yên, hơn ba mươi tuổi cũng chỉ có sau Kỳ Vũ sư trình độ, liền Chiến khí đều không có luyện ra, căn bản không có dũng khí cùng Mã Siêu đơn đấu, vội vàng phản phó dưới trướng một viên Đại tướng xuất chiến: "Mã Siêu tiểu nhi, ta bản triều đình đại thần, tự trọng thân phận, không muốn giết người, liền do dưới trướng của ta Đại tướng du liên quan đến giải quyết tính mạng của người!"

Chỉ thấy Viên Thuật sau lưng xông ra một viên tướng quân, bạc nón trụ ngân giáp, cũng là có mấy phần nhân tài, tiểu rằng Chiến khí chỉ có bên trong Kỳ Vũ tông tiêu chuẩn, khó trách diễn nghĩa thượng tại Hoa Hùng trước ngựa đi không được ba cái hiệp, Mã Siêu trước đây tại Đồng Trác trong quân gặp qua Hoa Hùng, Hoa Hùng thực lực là đỉnh phong Vũ Tôn, chỉ kém nửa bước liền muốn tiến vào Vô Thánh cảnh .

Mã Siêu thực bội phục Viên Thuật ánh mắt, gia hỏa này dưới tay ngoại trừ Kỳ Linh thực lực ở bên trên Vũ Tôn, những thứ khác đều là bị Mã Siêu một chiêu miểu sát hạng người, một người ánh mắt kém một lần không lợi hại, lợi hại là mỗi lần đều kém, tụ họp một đám danh tướng danh sĩ, từng cái danh khí lớn, thổi đến ô đầu đầu, treo lên chiến đến liên chiến liên bại .

Du liên quan cầm trong tay đại đao, xúi giục dưới hông chiến mã, lao thẳng tới Mã Siêu . (bánh từ trên trời rớt xuống thật là tốt hoạt động, huyền khóc điện thoại chờ người cảm! Chú ý tới ~ điểm / công chúng kêu (Wechat tăng thêm bằng hữu - tăng thêm công chúng kêu - đưa vào qdread liền có thể), lập tức tham gia! Người người có thưởng, hiện tại lập tức chú ý qdread Wechat công chúng kêu!)(bánh từ trên trời rớt xuống thật là tốt hoạt động, huyền khóc điện thoại chờ người cảm! Chú ý tới ~ điểm / công chúng kêu (Wechat tăng thêm bằng hữu - tăng thêm công chúng kêu - đưa vào qdread liền có thể), lập tức tham gia! Người người có thưởng, hiện tại lập tức chú ý qdread Wechat công chúng kêu!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Hư hư thực thực ngọc tử truyền quốc

PS: Nhìn « huyền huyền bản Tam quốc » sau lưng đọc nhất vô nhị cố sự, nghe các người nói với tiểu cang nhiều đề nghị, chú ý công chúng kêu (Wechat tăng thêm bằng hữu - tăng thêm công chúng kêu - đưa vào qdread liền có thể), lặng lẽ nói cho ta biết đi!

Hà thái hậu tại cung nữ nâng đỡ, trọn Đại Phụng mắt, quan sát chiến đấu .

Du liên quan là Viên Thuật dưới trướng kiêu tướng, rất có danh khí, vóc người thân cao thể trắng, cao lớn vạm vỡ, râu dài dưới hàm, cầm trong tay đại

đao, thoạt nhìn cũng có chút mãnh tướng tư thế .

Trái lại Mã Siêu, mặt như thoa phấn, môi như bôi son, tuấn mỹ có thừa, uy mãnh không đủ uy nhiệm ai nhìn Mã Siêu lần đầu tiên, đều cảm thấy hấn mặc sai y phục, hấn hấn là ăn mặc trường bào ngâm thơ làm phú, mà không hấn là khoác mang khôi giáp giục ngựa trùng sát .

Hà thái hậu đôi bàn tay trắng như phấn nắm thật chặt, tiểu tướng này cứu được ai gia, lại lớn lên tuấn mỹ như vậy, chết thì thật là đáng tiếc, khốn khổ gia thấy thế nào, đều không cảm thấy hấn có thể đánh được dũng mãnh danh tướng du liên quan a .

Tào Tháo tại Viên Thuật bên người thấp giọng nói: "Đường cái, Mã Siêu nếu là chết rồi, Mã Đằng tất nhiên không biết từ bỏ ý đồ, nghe đồn dưới trướng hấn có ba, bốn vạn tây lương thiết kỵ, lại từng đã đánh bại Hàn Toại, một khi vào tới Lạc Dương, hậu quả khó mà lường được . . . "

Viên Thuật lại một mặt xem thường: "Tiểu phu chi tử, giết chết như đồ một chó, ta Viên gia tử thế tam công, sợ hấn sao là!"

Tào Tháo còn đợi khuyên can lúc, Hạ Hầu Đôn lôi kéo hấn: "Mạnh Đức, ai giết ai còn chưa nhất định đâu, người lại nhìn!"

Tào Tháo phóng tầm mắt nhìn tới, chỉ thấy du liên quan cùng Mã Siêu hai mã tướng giao, du liên quan một đao hung hăng đánh xuống, bổ ra một vòng hoa mỹ đao ảnh, thoạt nhìn phẳng phất có thể đem Mã Siêu cùng hấn dưới hông dánh dập kia có điểm giống sư tử tọa kỵ chém thành hai đoạn .

Đã thấy Mã Siêu không nhúc nhích, đỉnh thương chặn lại, giống như miễn phí khí lực gì, du liên quan cả người lẫn ngựa rút lui ba thước, sắc mặt đỏ lên .

Du liên quan kinh hãi: "Người tuổi còn nhỏ, sao có như thế khí lực ?"

Đối với cái này trông ra trận không đến một Chương Đài từ bất quá một câu phối hợp diễn, Mã Siêu thực lười nhác nói nhảm với hấn, nhẹ nhàng một đập yên ngựa, chiếu đêm ngọc sư tử như hùng sư xuống núi, xông về phía trước, Hồ Đầu tam Kim Thương ngăn trở du liên quan đại đao, lại thuận thế lắc một cái, Hồ Đầu tam Kim Thương đầu thương giống như kim xà cuồng vũ, lại như mãnh hổ xuất cũ, đâm thẳng du liên quan trước tâm . [77tr . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Du liên quan nơi đó gặp được dạng này tình diệu nội gia thương pháp, nơi đó gặp được dạng này nhanh chóng tốc độ công kích , chờ hấn kịp phản ứng, Hồ Đầu tam Kim Thương đã đâm rách khôi giáp của hấn, đầu thương lúc trước đâm đâm vào, từ sau tâm lộ ra .

Mã Siêu thuận thế vẩy một cái, đem du liên quan thi thể đánh bay, ném tới Viên Thuật trước mặt .

Viên Thuật cúi đầu xem xét, nhìn thấy du liên quan hai mắt trợn lên, chết không nhắm mắt, tựa hồ là có chút không biết mình chết như thế nào đến nhanh như vậy, còn chưa tới thảo phạt Đồng Trác giao đầu Hoa Hùng, thế nào liền chết đây.

"Ồi chào!" Viên Thuật sợ hãi kêu to, suýt nữa từ ngã từ trên ngựa tới.

Hấn kéo mạnh dây cương, thật vất vả ổn định thân hình, âm ngoan trừng mắt Mã Siêu: "Người dám giết ta Đại tướng!"

Mã Siêu đại đại liệt liệt nói ra: "Du liên quan tính là thứ gì, ở dưới tay người mạnh nhất cái Kỳ Linh kia đâu, hấn ở nơi đó, để hấn đánh với ta một trận!"

Mã Siêu dựa theo diễn nghĩa thượng biểu hiện phỏng đoán, Kỳ Linh phải có bên trong Kỳ Vũ tôn cơ sở thực lực, tăng thêm Tam Tiên Lương Nhận Đao công kích tăng thêm, Kỳ Linh có thể phát huy ra sau Kỳ Vũ tôn thực lực, chính là Mã Siêu tôi luyện Chiến khí tích lũy điểm kinh nghiệm tuyệt hảo nhân tuyển, không phải hiện tại mười lăm tuổi Mã Siêu gặp được Nhan Lương Văn Sù loại kia sơ Kỳ Vũ Thánh, Quan Vũ Trương Phi loại kia bên trong Kỳ Vũ Thánh, Lữ Bố loại kia sau Kỳ Vũ Thánh, chỉ có con đường trốn, liền không chiếm được đáng đáp giống như kinh nghiệm chiến đấu.

Mã Siêu nghĩ đẹp vô cùng, lại nghe được Viên Thuật nghi ngờ nói: "Kỳ Linh ? Hoài Nam danh tướng Kỳ Linh ? Hấn không ở ta đây a!"

Mã Siêu lúc này mới nhớ tới, hấn phái đặc chiến đội viên nhìn chăm chăm Tào Tháo, Viên Thiệu, nhưng không có giao phó bọn hấn đi gặp chăm chăm Viên Thuật, nguyên do hấn vẫn cảm thấy Viên Thuật là một đả tương du chủ, liền lười nhác phái người chăm chăm, cũng không biết Tam quốc đại mặc vừa mới mở ra, Viên Thuật còn tại Lạc Dương mù lộn, còn không có chạy đến Hoài Nam, Kỳ Linh chưa đâu nhập Viên Thuật .

Lúc này, Viên Thiệu chạy tới, biết được Mã Siêu là Vũ Uy Thái Thú Mã Đằng chi tử, hiện tại Mã Đằng cùng Đồng Trác hợp binh một chỗ, cùng sở hữu hơn mười vạn binh mã, đều là tây lương thiết kỵ, thực sự không nên đắc tội, vội vàng hoà giải: "Đường cái, nếu ngựa con tướng quân phụng đại tướng quân lệnh đến đây cần vương, chính là chính nghĩa chi sư, người cần gì phải ngăn cản, đồ tôn thương hòa khí!"

Viên Thuật hữu tâm nổi giận, nhưng tại lần này âm mưu Hà Tiến diệt trừ thập thường thị khổng chế triều đình hành động, từ trên xuống dưới nhà họ Viên môn sinh có lại đều là chỉ nghe lệnh Viên Thiệu, Viên Thiệu nếu không truy cứu Mã Siêu sai lầm, hấn Viên Thuật lại thêm lấy dây dưa, thì có ** phần, còn nữa bên cạnh hấn đệ nhất kieu tướng bị Mã Siêu một chiêu đâm chết, hấn căn bản không dám lại cùng Mã Siêu đối nghịch, lạnh rên một tiếng, xoay người đi truy sát chạy từ phía hoạn quan đi .

Viên Thiệu giục ngựa đi vào Mã Siêu trước mặt, trên dưới đánh giá Mã Siêu, gia hỏa này là điển hình bề ngoài hiệp hội thành viên, về sau lựa chọn người thừa kế liền là ai suất tuyển ai, bây giờ nhìn Mã Siêu tướng mạo tuấn mỹ, lập tức sinh lòng hảo cảm, cười hỏi: "Ngựa con tướng quân , lệnh tôn ở đâu ? Đồng Tịnh Châu ở đâu ?"

"Đồng Tịnh Châu ?" Mã Siêu sừng sốt một chút, mới gạt mình mình bạch, thời đại này tên là không thể tùy tiện nhắc tới, bình thường đều là dùng chức quan hoặc nhậm chức địa phương đến tôn xưng một người, Đồng Trác lúc này chính vào từ Lương Châu Thứ Sử chuyển nhiệm Tịnh Châu mục, cho nên Viên Thiệu tôn xưng Đồng Trác là đồng Tịnh Châu .

Mã Siêu tối thâm thờ phào nhẹ nhõm, may mắn lão tử văn ngôn bản lĩnh coi như không tệ, hần bình tĩnh nhìn lấy Viên Thiệu: "Hồi Viên đại nhân, cha ta cùng Đồng đại nhân đang tà dương đình chính quân vào thành, biết trong thành có biến cho nên, đặc mệnh mặt tướng cần vương cứu giá, may mắn không làm nhục mệnh, cứu Thái hậu, ách, Hoàng Thượng, Trần Lưu vương bị Trương Nhượng nghịch tặc bắt cóc, mặt tướng nhanh đi cứu điều khiển!"

Mã Siêu giật mình nhớ tới, lúc này Trương Nhượng mấy người trung thường thị đang bắt giữ Thiếu đế, Trần Lưu vương hướng bên Hoàng Hà chạy, vừa rồi Thượng thư Lô Thực đại nhân đã lĩnh người đuổi theo Trương Nhượng đi, hần cũng phải chạy tới, lưu phân biệt, Lưu Hiệp muôn ngàn lần không thể xảy ra vấn đề gì, hai người này thế nhưng là hần tương lai trong kế hoạch hai cái rất trọng yếu quân cờ a .

Mã Siêu nào có tâm tình giết cái gì hoạn quan a, tranh thủ thời gian đốt lên dưới trường bách nhân đội, chuẩn bị xuất cung đuổi theo Trương Nhượng .

Trong hoàng cung qua lại thời điểm, Mã Siêu phát hiện, Viên Thiệu cùng Tào Tháo hoàn toàn khác biệt, Viên Thiệu, Viên Thuật huynh đệ lĩnh người chỉ lo cướp bóc đốt giết, bộ hạ của bọn hần thậm chí thừa cơ phi lễ cung nữ, khiến cho không ít cung nữ bị ép nhảy giếng tự sát, Tào Tháo thì dẫn bản bộ nhân mã đập lửa, chinh đốn trật tự, còn cung kính mời Hà thái hậu chủ trì đại sự .

Mã Siêu chú ý tới, Tào Tháo đối mặt Hà thái hậu thời điểm, ánh mắt cực kỳ chính kinh, không có một chút hèn mọn, xem ra lúc này Tào Tháo còn không có sinh ra dã tâm, đối với Lưu Hán hoàng thất vẫn là trung thành cảnh cảnh, luôn luôn yêu thích thành thực mỹ phụ, người khác lão bà Tào Tháo bởi vì đối với Lưu Hán hoàng thất trung thành, đối với Hà thái hậu khuôn mặt đẹp phong vận làm như không thấy .

Mã Siêu thì lại khác, trong cơ thể hần hơn phân nửa linh hồn đều là linh hồn của người xuyên việt, đối với Lưu Hán hoàng thất không có nửa điểm kính sợ, ngược lại cảm thấy, nếu có thể đem này danh xưng nhất quốc chỉ mẫu Thái hậu ấn ở trên long sàng, nhất định là thoải mái chi lại thoải mái .

Hần vượt qua một tòa cung điện, đột nhiên nhìn thấy, trong điện một cái góc, một cái cung nữ bị Viên Thuật một cái thuộc cấp bị ỏi, hoàn toàn bắt đắ đi, nhảy vào sau điện một chút giếng nước .

Mã Siêu mắt sắc, nhìn thấy người cung nữ kia trên cổ treo một cái cầm nang, giật mình nhớ tới một đoạn ghi chép "Kiên gọi quân sĩ đốt lên bó đuốc, xuống giếng vớt, mò lên một phụ nhân thi thể, mặc dù lâu ngày, hần thi không nát, cung dạng trang phục, dưới cổ mang một cầm nang . Lấy mở nhìn lên, bên trong có màu son hộp nhỏ, dùng khóa vàng khóa lại, khai nhìn tới, chính là một ngọc tỉ . . ."

Hần vội vàng giục ngựa xông vào trước, một thương đem Viên Thuật thuộc cấp đâm chết, sau đó phân phó đám người đem cung nữ kia vớt đi lên . (bánh từ trên trời rớt xuống thật là tốt hoạt động, huyền khóc điện thoại chờ người cảm! Chú ý tới ~ điểm / công chúng kêu (Wechat tặng thêm bằng hữu - tặng thêm công chúng kêu - đưa vào qdread liền có thể), lập tức tham gia! Người người có thưởng, hiện tại lập tức chú ý qdread Wechat công chúng kêu!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 38: Cứu Nhị Hoàng

Cung nữ kia vớt đi lên, đã khí tuyệt bỏ mình, nguyên lai nàng nhảy giếng lúc liền đã cắn lưỡi tự vận . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Mã Siêu không lo được thốn thức cảm thán, từ trên người cung nữ kia gỡ xuống cầm nang, mở ra xem, bên trong quả nhiên có cái màu đỏ thắm hộp nhỏ, một cái khóa vàng khóa lại .

Hần áp chế nội tâm cuồng hỉ, vội vàng đem cầm nang nhét vào trong ngực, phân phó đặc chiến vệ đội đem cái này cung nữ an táng .

Lúc này, Viên Thuật nghe được cấp dưới truyền báo, vội vã xem ra, nhìn thấy chết thảm thuộc cấp, giận không kềm được: "Con ngựa, người lại giết ta thuộc cấp!"

Mã Siêu biết, mặc dù Viên Thuật là tứ thế tam công Viên gia con trai trưởng, lại nhảm đưng tướng Trung Lang tướng, thoát nhìn uy phong không ai bì nổi, nhưng Đồng Trác lập tức sẽ vào kinh, Đồng Trác mới không muốn làm hần Viên gia chó săn, kháng định nghĩ hết biện pháp đem Viên Thiệu, Viên Thuật huynh đệ đuổi ra kinh thành, Viên Thuật lập tức sẽ lâm tang gia chi khuyến, tiếp qua mấy năm liền lại trở thành Tào Tháo trong miệng mộ bên trong xương khô, sợ hần sao là!

Hần căn bản không lý Viên Thuật, giục ngựa từ Viên Thuật trước mặt xông qua, Viên Thuật không dám ngăn cản, tro mắt nhìn Mã Siêu từ trước mắt hần lướt qua .

Viên Thuật tưởng rằng Mã Siêu không dám cùng đã biết quý tộc về sau biện hộ, ngẩng đầu, xông Mã Siêu bóng lưng cười lạnh một tiếng: "Son đã thôn phu!"

Hắn lại tuyệt đối không nghĩ tới, Mã Siêu dưới hông cái kia thốt tướng mạo quái dị chiến mã, vậy mà vung lên móng sau, hung hăng đập một cái tọa kỵ của hắn .

Viên Thuật chỉ là sơ Kỳ Vũ tông, dưới hông tọa kỵ năng lực nhiều lắm là tương đương với loài người võ sư, bị có được bên trong Vũ Tôn chiến lực chiếu đêm ngọc sư tử hung hăng đập một cước, liền bị đập lăn trên mặt đất.

Dưới hông tọa kỵ loảng tuếch một tiếng quái khiếu, bịch ngã xuống đất, Viên Thuật không kịp đề phòng, ngã xuống ngựa, chặt vật không chịu nổi, chờ hắn tại binh sĩ nâng đỡ đứng lên, Mã Siêu một đoàn người đã tuyệt trần đi xa .

Viên Thuật tức giận đến nổi trợn mắt quát: "Con ngựa, ngươi chờ, ta Viên Công Lộ không giết ngươi thì không làm người!"

Nếu là người Viên Công Lộ có Vô Thánh cấp thủ hạ, nói dạng này, Mã Siêu có lẽ có chút lo lắng, nhưng người Viên Công Lộ thủ hạ mạnh nhất cũng chỉ là Kỳ Linh loại kia mặt hàng, Mã Siêu hoàn toàn khi hắn đánh rầm, như một làn khói hướng Bắc Mang sơn tiến đến .

Mấy người Mã Siêu một nhóm đuổi tới Bắc Mang sơn, nhìn thấy một đội nhân mã lực lưỡng đang đuổi theo mấy cái hoạn quan, những hoạn quan đó nhìn tình thế nguy cấp, liền nhảy sông tự sát .

Mã Siêu nhìn thật cẩn thận, cái kia đội nhân mã lực lưỡng cầm đầu hai người, một cái là Thượng thư Lô Thực, một cái là Hà Nam doãn Vương Doãn trong bộ hạ bộ phận duyệt lại mẫn công, hai người nhìn bờ sông không có Thiệu đế cùng Trần Lưu vương bóng dáng, liền dẫn người trở về .

Lô Thực nhìn thấy Mã Siêu chạy đến, nói với Mã Siêu: "Hiện chất, ngươi cũng là đến cứu giá sao? Hoàng Thượng cùng Trần Lưu vương không ở chỗ này chỗ, có lẽ còn tại cung trong ."

Mã Siêu biết, Thiệu đế cùng Trần Lưu vương hiện tại "Không biết hư thực, không dám cao giọng, nằm tại bờ sông loạn thảo bên trong", hắn muốn độc tài cái này cứu giá đại công, để cho Thiệu đế Lưu Biện đối với hắn sinh ra ấn tượng tốt, thuận tiện về sau lợi dụng được Thiệu đế cái này quân cờ, liền nói với Lô Thực: "Lô đại nhân, tiểu tử đột nhiên gặp đại biến, tâm thần khuấy động, muốn tại bờ sông yên lặng một chút ."

Lô Thực nhìn xem Mã Siêu, bất quá mười bốn tuổi niên kỷ, gặp phải hôm nay chuyện như vậy, có chút khó có thể chịu đựng không thể tránh được, cũng không nghĩ nhiều, liền cùng mẫn công cùng một chỗ trở về thành Lạc Dương .

Đội Lô Thực bọn người đi xa, Mã Siêu liếc nhìn một chút bờ sông, Hoàng Hà bên bờ mười mấy dặm dài, cỏ hoang đầy đặc, cỏ hoang đều có cao cỡ nửa người, giống Lưu Biện, Lưu Hiệp cái kia hai cái tiểu hài nằm ở cỏ hoang trong đồng, xác thực khó tìm, bằng bọn hắn cái này 100 người có thể muốn tìm nửa ngày mới có thể tìm được .

Mất thấy là phải trời tối, Mã Siêu cái khó lớn cái khôn, đối với vệ đội đội trưởng vương phi phân phó nói: "Bằng Cử, tìm cho ta đến hai đầu ung, giúp ta tìm tìm một chút Thiệu đế, Trần Lưu vương hạ lạc, ta hoài nghi, bọn hắn liền nằm ở bờ sông cỏ hoang ."

Mã Siêu trước đó từng nhìn qua một cái phim phóng sự, nói mất ung vồng mạc hoàng ban chỗ có 2 trong đó lõm, không chỉ so với động vật nhiều 1 cái, hơn nữa trung ương lõm cảm quang tế bào mỗi bình phương li nhiều đến 100 vạn cái, mất người vền vền ước chừng 15 vạn cái, cho nên ung thị lực tương đối nhạy cảm, dù cho nó tại ngàn mét trở lên không trung bay lượn, cũng có thể đem trên mặt đất địa con mỗi thấy nhất thanh nhị sở, để ung đến xem người, nhưng so sánh để cho người ta đến xem, muốn tinh chuẩn được nhiều .

Vương phi từ nhỏ đã có cùng giống chim thiên phú của câu thông, biết ung có thiên phú của Thiên Lý Nhân, liền phát ra vài tiếng kỳ lạ nhón mình thanh, hắn là đang triệu hoán Bắc Mang sơn bên trong thương ung .

Không lâu sau, Bắc Mang sơn trong rừng rậm bay ra hai đầu thương ung, bọn chúng quạt cánh cùng lướt đi giao thế tiến hành, hiện lên thẳng tắp trạng bay lượn, nhanh chóng bay qua sông lớn, dừng sát ở vương phi đầu vai, cùng vương phi tiến hành ngắn ngủi giao lưu về sau, liền bay ở giữa không trung, hai cánh không ngừng vỗ, lướt đi trên không trung, không ngừng quét mắt bờ sông cỏ hoang .

Rất nhanh, hai cái thương ung khóa được mục tiêu, như là mũi tên, bay lao xuống .

Thiệu đế Lưu Biện cùng Trần Lưu vương Lưu Hiệp căn bản không biết Mã Siêu là địch hay bạn, ghé vào trong bụi cỏ, chiến chiến兢兢, một chút hoảng thất quý tộc dũng khí đều không có, chợt thấy hai đầu thương ung hung mãnh lao xuống, nhón mỏ ung bay thẳng gây của bọn họ, bọn hắn dọa sợ, đành địa đứng lên, liều mạng chạy về phía trước .

Lưu Biện đã mười lăm tuổi, Lưu Hiệp chín tuổi, bọn họ đứng bắt đầu, nửa người lộ ra, Mã Siêu nhìn thấy bọn hắn, giục ngựa xông lại .

Lưu Biện, Lưu Hiệp ngựa mặt nhìn thấy cái kia thoát nhìn có điểm giống sư tử chiến mã, dọa sợ, lại nhìn một cái, lập tức ngồi ngay thẳng một cái tướng mạo tuấn mỹ tiểu dung khả cú Vũ Tướng, niên kỷ cùng bọn hắn tương tự, tâm tình khẩn trương trong nháy mắt lòng không ít .

Lưu Biện mặc dù so sánh lại Lưu Hiệp lớn năm sáu tuổi, tính tình cũng rất nhu nhược, nhìn lấy chiếu đêm ngọc sư tử, toàn thân phát run, không dám nói lời nào, Lưu Hiệp cả gan lớn tiếng hỏi: "Ta chính là Trần Lưu vương, vị này là đương kim thiên tử, ngươi chính là người nào ?"

Mã Siêu tung người xuống ngựa, xông Lưu Biện, Lưu Hiệp có chút khom người: "Vi thần chính là Vũ Uy Thái Thú Mã Đằng chỉ từ Mã Siêu, phụng lệnh cha chuyên tới để cứu giá! Xin thứ cho vi thần áo giáp mang theo, không thể thi toàn lễ ."

Lưu Biện y nguyên một mặt chất phác, Lưu Hiệp lại một mặt nghiêm túc đặt câu hỏi: "Vũ Uy tại phía xa Tây Lương tây bộ, bản vương cũng không nhớ

kỹ có phát qua cần Vương Chiếu thư cho ngựa Thái Thú, vậy người như thế nào đến kinh sư ?"

Mã Siêu thăm mắng, cái này tương lai Hán Hiến Đế quả nhiên khôn khéo khó chơi, khó trách lão cho quyền thần chơi chính biến, Đồng Trác, Tào Tháo lập kẻ như vậy làm khôi lỗi, đơn thuần tự làm tự chịu .

Mã Siêu liếc qua Lưu Biện, vẫn là vị này mười lăm tuổi còn một mặt u mê Thiếu đế thừa dịp vì thần tâm a, người không làm khôi lỗi, ai làm .

Hắn xông Lưu Hiệp chấp tay nói: "Đại tướng quân mật lệnh, cho nên Trần Lưu vương ngài có chỗ không biết ."

Lưu Hiệp một mặt nghi ngờ nhìn Mã Siêu, Mã Siêu lại không để ý đến hắn nữa, mà là giả trang ra một bộ cực kỳ cung kính bộ dáng, nâng Thiếu đế Lưu Biện lên ngựa .

Mã Siêu lúc đầu muốn cho Lưu Biện ngồi cưỡi chiếu đêm ngọc sư tử, chiếu đêm ngọc sư tử lại lắc đầu vung đuôi, mười phần không tình nguyện để Lưu Biện ngồi cưỡi .

Mã Siêu cười khổ nói: "Chân Long Thiên Tử ngồi cưỡi, chính là phúc phận của người!"

Chiếu đêm ngọc sư tử lại xuyt xuyt kêu vài tiếng, mặt coi thường .

Mã Siêu ngạc nhiên nhìn chiếu đêm ngọc sư tử một chút, con hàng này không hổ là thần mã, như thế thông nhân tính a, liền thần tình khinh thường cũng có thể làm đạt được .

Nhìn kỹ chiếu đêm ngọc sư tử trên mặt khinh thường biểu lộ, nhưng cũng đơn giản, bắt quả là đem nó mặt ngựa kéo đến dài hơn .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 39: Đáng sợ tiểu Hiến Đế

Lưu Biện EQ không ra thế nào, nhưng cũng nhìn ra được, ngựa này không thể nào thích để cho bản thân ngồi cưỡi, liền thấp giọng nói: "Mã ái khanh, nếu ngựa này không nguyện ý, cái kia trăm kỵ ngựa khác đi!"

Mã Siêu đành phải vịn Lưu Biện lên vương phi ngựa, bởi vì Lưu Biện thuở nhỏ sinh trưởng ở cung trong, không biết cưỡi ngựa, liền do vương phi cùng Lưu Biện cùng cưỡi một ngựa, vương phi chường vào dây cương .

Wương phi không phải người xuyên việt, có thể cùng thiên tử cùng cưỡi một ngựa, kích động không thôi, trên đường đi đều ở cưỡi ngây ngô .

Mã Siêu nhìn thấy vẻ mặt vương phi, cười thầm không thôi, nếu là Chân Long Thiên Tử, người cùng hắn cùng cưỡi một ngựa, hưởng thụ lấy Cừu khanh một trong Thái Phó đãi ngộ, nói ra đủ để làm rạng rỡ tổ tông, tiếc rằng cái này thiên tử nhất định là bị mang khôi lỗi .

Mã Siêu lúc đầu muốn cho Lưu Hiệp cùng một cái khác đặc chiến đội viên cộng đồng cưỡi một ngựa, Lưu Hiệp lại mắt lom lom nhìn chiếu đêm ngọc sư tử, kích động nói: "Mã ái khanh, bản vương muốn ngồi cưỡi cái này thót thần mã ."

"Đội vì thần hỏi qua con ngựa ý kiến ." Mã Siêu ghé vào chiếu đêm ngọc sư tử bên tai, thấp giọng nói ra: "Ngọc sư tử, vị tiểu đệ đệ này về sau có thể làm hơn hai mươi năm hoàng đế, coi là Chân Long Thiên Tử , người liền cho một mặt đi!"

Chiếu đêm ngọc sư tử vẫn là lắc đầu, quơ cái đuôi, nhất định không chịu để Lưu Hiệp lên ngựa .

Mã Siêu trong lòng âm thầm kinh ngạc, chẳng lẽ chiếu đêm ngọc sư tử có thể nhìn ra, hai vị này Hoàng tử đều là làm khôi lỗi chủ, không phải chân chính Chân Long Thiên Tử ?

Mã Siêu quay đầu nói với Lưu Hiệp: "Trần Lưu vương, rất xin lỗi, vì thần ngựa này có bên trong Kỳ Vũ tôn Chiến khí, chỉ có bên trong Kỳ Vũ tôn trở lên cường giả mới có thể ngồi cưỡi ."

Lưu Hiệp đành phải hậm hực địa từ bỏ, ngoan ngoãn cùng một cái đặc chiến đội viên ngồi ở một thót phổ thông trên chiến mã .

Mã Siêu nhưng chợt nhớ tới, trước đây không lâu, Hà thái hậu không phải đã từng tại chiếu đêm ngọc sư tử trên người dừng lại qua à, nó làm sao một chút ý phản đối cũng không có chứ, thật sự là kỳ quái .

Một đoàn người hướng Lạc Dương tiến lên, được không vài dặm, liền gặp một đội nhân mã lực lưỡng ngăn lại đường đi . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Mã Siêu nhìn kỹ, là ti lệ giáo úy Viên Thiệu dẫn mấy trăm nhân mã chạy tới, bên cạnh hắn theo thứ tự là tây viên tả quân giáo úy Thuần Vu Quỳnh, hữu quân giáo úy Triệu manh, hậu quân giáo úy bảo tín, dũng tướng Trung Lang tướng Viên Thuật không có theo tới, muốn đến tên kia còn trong cung đồ sát những tay không tác sát đó vô tội hoạn quan a, điển quân giáo úy Tào Tháo không có tới, muốn đến là ở dập tắt đại hòa, cùng Viên Ngỗi mấy người thế gia đại thần cung thỉnh Thái hậu chủ trì đại sự đây.

Ngoài ra, còn có Thái úy Dương Bưu, Hà Nam doãn Vương Doãn cùng một chỗ tới, bọn họ là phụng Thái hậu chỉ mệnh, cần phải tìm tới Thiếu đế cùng Trần Lưu vương .

Vương Doãn lúc này chưa quỳ liếm Đồng Trác, còn không có bị Đồng Trác bổ nhiệm làm Tư Đồ, vẫn là mới vừa bị Hà Tiến cất nhắc lên Hà Nam doãn .

Lúc đầu một màn này là diễn nghĩa bên trong xuất hiện qua, Mã Siêu không có quá lưu tâm, cũng không ý ở giữa nhìn thấy, Dương Bưu, Vương Doãn cùng Viên Thiệu đám người kia cách rất mờ, phẳng phất là hai đám người .

Mã Siêu đột nhiên minh bạch, Dương gia, Vương gia cùng Viên gia nước tiểu không đến một cái trong âm a .

Trong lịch sử Viên gia tứ thế tam công môn sinh cổ lại trải rộng thiên hạ, một lần Tào Tháo phụ thuộc Viên Thiệu, Lưu Biểu cùng Viên Thiệu đồng minh, Tôn Kiên phụ thuộc Viên Thuật, Công Tôn Toàn cùng Viên Thuật đồng minh, Tào Tháo cùng Viên Thuật chiến tranh, Lưu Biểu cùng Tôn Kiên chiến tranh, Viên Thiệu cùng Công Tôn Toàn chiến tranh, từ cái nào đó góc độ nhìn lên, chính là Viên Thiệu cùng Viên Thuật chiến tranh, hai Viên nếu không phải phân liệt, hợp binh một chỗ, chỉ sợ Tào tôn lưu căn bản không có ngày nổi danh .

Cho dù Viên gia dâm uy như thế, những thứ khác đại thế gia như hoàng nông Dương gia, Thái Nguyên Vương gia, vịn gió Mã gia cũng không có phụ thuộc Viên gia ý tứ, những đại gia tộc này cũng là mấy đời nối tiếp nhau công hầu, làm gì khuất tại Viên gia phía dưới đây.

Mã Siêu đột nhiên cảm giác được, thế gia cũng không phải là bền chắc không thể phá được tám sát, chỉ cần giống như chỗ tốt lợi dụng từng cái thế gia mâu thuẫn, tiêu diệt từng bộ phận, lại phụ trợ thủ đoạn khác, sớm tối đều có thể đem những thế gia này trừng trị đến ngoan ngoãn .

Nhìn thấy Thiếu đế, Trần Lưu vương bản thiêu đáng vẽ, Dương Bưu, Vương Doãn, bảo tín, Triệu manh tất cả đều gào khóc, tung người xuống ngựa, nằm rạp trên mặt đất: "Thần cứu giá chậm trễ, tội đáng chết vạn lần ."

Viên Thiệu mặc dù đã tâm bưng bưng, cố ý vấn đĩnh, nhưng khi Dương gia, Vương gia cái này hai đại thế gia đại thần mặt, hắn không tốt biểu hiện được quá mức xem thường hoàng quyền, cũng tung người xuống ngựa, cho Thiếu đế, Trần Lưu vương lễ bái .

Thiếu đế Lưu Biện vừa mới nhìn thấy Viên Thiệu bọn người hung tàn sát hại thập thường thị mấy người lớn nhỏ hoạn quan dữ tợn bộ dáng, rất nhiều hoạn quan đều là từ nhỏ chiếu cố hắn, Lưu Biện sinh trưởng ở cung trong, không có bị thế gia thanh lưu những lời nói đó tẩy não, tự nhiên mà vậy đem Viên Thiệu bọn người nhìn thành người xấu, một mặt sợ hãi và căm hận, cắn môi, không nói lời nào .

Hắn quay đầu nhìn xem cười tại chiếu đêm ngọc sư tử phía trên Mã Siêu, nhớ tới Mã Siêu trước kia cũng từng xuất hiện ở cung trong, ngoại trừ đem Viên Thuật hai cái thuộc cấp chọc chết bên ngoài, cũng không giết chóc bắt luận cái gì vô tội, đọc tiếp lên Mã Siêu đối với mình cung kính, hảo cảm tự nhiên sinh ra .

Mã Siêu chú ý tới Thiếu đế Lưu Biện nhìn mình ánh mắt, trong lòng cực kỳ vui mừng, kế hoạch tiến hành rất thuận lợi, chỉ cần Thiếu đế Lưu Biện đối với ta có hảo cảm, về sau mạng hắn lấy lệnh chư hầu liền thành công được nhiều .

Rời đi Vũ Uy trước đó, Mã Siêu từng cùng Mã Đằng, Giả Hủ nghiên cứu qua tương lai phát triển kế hoạch, nếu như hết thảy đều dựa theo lịch sử phát triển, hắn nhất định có thể tìm tới Đồng Trác chỗ trống, thừa cơ để Mã gia quân làm lớn, trong kế hoạch này có không ít chi tiết cần không ngừng mà hoàn thiện, trong đó đạt được Thiếu đế hảo cảm chính là một cái mấu chốt chi tiết, đương nhiên, đạt được Hà thái hậu thưởng thức càng thêm mấu chốt .

Lưu Biện không nói lời nào, Lưu Hiệp liền muốn đại biểu Lưu Hán hoàng thất nói chuyện, hắn vội vàng phụ thân, đối với Viên Thiệu bọn người nói: "Chư vị ái khanh mau mau xin đứng lên, dựa vào chư vị ái khanh tiêu diệt thập thường thị, mới bảo hoàng thượng cùng bản vương an khang, chư vị ái khanh đều có hộ giá đại công, trở lại cung trong, Hoàng Thượng nhất định bẩm báo Thái hậu, cho chư vị ái khanh đại gia phong thưởng ."

Mã Siêu ở một bên, nhin không được hướng lên trời lật ra một cái liếc mắt, cái này tương lai Hán Hiến Đế a, mới chín tuổi a, liền biết được gặp quý nói tiếng quý , thật là đáng sợ!

Viên Thiệu, Viên Thuật huynh đệ không có tru sát thập thường thị trước đó, Đồng lão thái sau đã chết, cũng uy hiếp không được Hà thái hậu , Lưu Hiệp cũng uy hiếp không được Lưu Biện hoàng vị , Hà thái hậu tự nhiên không cần thiết lại giết Lưu Hiệp, Lưu Hiệp cùng Lưu Biện hai anh em ở bên trong cung ở thật tốt, bị hoạn quan các cung nữ phục thị được thật tốt, đột nhiên xông tới một đám hung thần ác sát gia hỏa, đem phục thị bọn họ hoạn quan tất cả đều giết chết, đem cung nữ lăng nhục, đổi thành người bình thường, đều khó có khả năng cùng Viên Thiệu về mặt ôn hòa nói chuyện, Lưu Hiệp lại có thể mở mắt nói lời bịa đặt, dùng công lao trấn an Viên Thiệu, quá có để vương thành phủ .

Mã Siêu chú ý tới, Viên Thiệu ánh mắt lóe lên một tia kiêng kỵ, Dương Bưu, Vương Doãn trong mắt thì hiện lên một tia tức giận, đoán chừng là là thông minh như vậy Hoàng tử lại không làm được Hoàng đế mà tức giận đi.

Mã Siêu cười thầm, qua không được mấy ngày, các người liền sẽ không còn có tức giận , bất quá, các người cả đời này đều sẽ bị cái này thông minh

Hoàng đế liền lụy chết a, ta Mã Siêu tuyệt đối không học các người, ta tìm cái đàn một điểm Hoàng đế phụ tá đi, Hoàng đế càng đàn, càng tốt không chế a .

Quân thần song phương lẫn nhau hốt du một phen, Vương Doãn nhìn Thiệu đế, Trần Lưu vương kỳ ở trên chiến mã rất không có uy nghi, mau để cho người mang tới xe ngựa .

Viên Thiệu muốn nâng Thiệu đế Lưu Biện lên xe ngựa, Lưu Biện lại hất lên long bào, đưa lưng về phía Viên Thiệu, xông Mã Siêu cười nói: "Mã ái khanh, người nhưng nguyện vịn trẫm lên xe ?"

"Vi thần nguyện ý!" Mã Siêu lần xuống ngựa, nâng Lưu Biện lên xe ngựa .

Nâng Lưu Biện lên xe thời điểm, Mã Siêu trong lòng thầm nghĩ, biện biện, Siêu ca ta không chỉ mong ý diu người lên xe ngựa, còn nguyện ý diu người lại lên ngôi cửu ngũ, ai bảo người là đàn thiên tử, so huynh đệ người hảo mang nhiều.

(nhiều Tạ Chiến tranh hỏa Khai Định khen thưởng ủng hộ, người cho ta niềm tin của rất lớn, ta sẽ cố gắng tiếp tục viết.)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 40: Không khí chiến tranh (khát cần phiếu đề cử!)

Lưu Biện đối với Viên Thiệu bọn người trần ngập sợ hãi, phi đề Mã Siêu tại cạnh xe ngựa hộ vệ, Mã Siêu đành phải mang theo dưới trướng đặc chiến vệ đội tạm thời sung làm cấm quân .

Viên Thiệu từ đệ Viên Thuật nhậm dùng tướng Trung Lang tướng, thống lĩnh dùng tướng cấm binh, chủ túc vệ, trật so hai ngàn thạch, tương đương với hậu thế trung tâm canh gác đoàn đoàn trưởng, phụ trách bảo vệ thành viên hoàng thất, nhưng nhìn Viên Thuật lần này thập thường thị chỉ loạn hành vi, đoán chừng Hà thái hậu, Thiệu đế, Trần Lưu vương đô không muốn để cho hắn bảo vệ, mà theo Đồng Trác vào kinh thành, Viên Thuật cùng hắn ca Viên Thiệu đều muốn chặt vật chạy trốn , dựa theo Đồng Trác trước đây hứa hẹn, Mã Siêu đoán chừng muốn lấy thay mặt Viên Thuật, làm một hồi dùng tướng Trung Lang tướng.

Cái này vừa lúc Mã Siêu nhạc kiến kỳ thành, chỉ có nhiều cùng Hà thái hậu, Thiệu đế tiếp xúc, mới có thể lấy được hảo cảm của bọn họ, mới có thể tại thích hợp thời khắc đem bọn hắn mang rời khỏi thành Lạc Dương, hình thành một cái mới triều đình . . .

Mã Siêu che chở xa giả, được không vài dặm, chợt thấy phía tây tinh kỳ tể nhất, bụi đất Già Thiên, một nhánh nhân mã đến, Mã Siêu biết, là Đồng Trác mang theo dưới trướng bảy, tám vạn nhân mã chạy đến .

Đồng Trác không còn sớm không muộn đuổi tới lúc này tới, là có ý tứ, hắn tới sớm, trong thành thế gia đại thần e ngại hắn quân uy, vô cùng có khả năng đóng cửa thành, không cho hắn tiến đến, hắn Đồng Trác cũng không dễ coi trời bằng vung tiến đánh kinh thành, hắn liền đang chờ gặp được Thiệu đế, Trần Lưu vương thời khắc , chờ hắn tiếp được Thiệu đế, Trần Lưu vương, mang bọc lấy bọn hắn, Thành môn Giáo Ủy không dám không mở cửa .

Tại Mã Siêu chui vào thành Lạc Dương trước đó, Đồng Trác liền đã nói với hắn, nếu như Thiệu đế, Trần Lưu vương bị thập thường thị bắt giữ ra khỏi thành thì cũng thôi đi, nếu như Thiệu đế, Trần Lưu vương không có ra khỏi thành, cũng phải nghĩ trăm phương ngàn kế đem bọn hắn làm ra ngoài thành .

Mã Siêu biết, chấp hành nhiệm vụ này không chỉ là một mình hắn, còn có Đồng Trác đệ đệ, phụng xe Đô úy Đồng Mân, Đồng Mân tại trong thành Lạc Dương cũng không chỉ là một bài trí .

Trận liệt đằng trước ba ngàn nhân mã là Đồng Trác thân quân Phi Hùng Quân, toàn bộ là từ Tây Lương trong quân tổ tinh anh thành, từng cái đều có đỉnh phong võ sĩ trở lên chiến lực, từ sau Kỳ Vũ Tôn cấp hắn tướng Lý Giác, Quách Tỳ thống lĩnh, cờ xí thượng có thêu lạc sinh hai cánh Phi Hùng đồ án, đón gió tung bay, sinh động như thật . (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)

Đáng sợ hơn chính là, bởi vì Lý Giác, Quách Tỳ thống ngự hữu lực, từ bọn hắn kích thích lên Phi Hùng Quân chinh thế khí thế, ngưng tụ thành mây, xưng là không khí chiến tranh, Phi Hùng Quân không khí chiến tranh là màu vàng xanh nhạt, chỉ có gặp được có được màu hoàng kim, màu bạc không khí chiến tranh bộ đội tinh nhuệ hoặc sau Kỳ Vũ Thánh mới có thể đem đánh tan, nếu không gặp được hắc thiết sắc không khí chiến tranh hoặc không có ngưng tụ thành không khí chiến tranh đám ô hợp, chính là thiên về một bên nghiền ép .

Mà trong thành Lạc Dương nam quân, Bắc Quân ngũ hiệu, Tây viên quân đều là Viên Thuật, Lưu Biểu mấy người con em thế gia thống lĩnh, bọn hắn hiểu sơ binh pháp cũng không thiện thống ngự, dưới trướng bộ đội đều không có hình thành không khí chiến tranh, duy nhất hình thành không khí chiến tranh chính là Tào Tháo điển quân giáo úy thuộc hạ quân đội, cũng chỉ có chỉ là một ngàn người, hơn nữa bởi vì binh sĩ năng lực độ chênh lệch, mặc dù Tào

Tháo thống ngự lực cực mạnh, hình thành không khí chiến tranh cũng bất quá là hắc thiết sắc, căn bản là không có cách cùng Phi Hùng Quân chống lại .

Chỉ là phía trước cái này ba ngàn Phi Hùng Quân, liền có thể đại phá bên trong thành hai vạn quân coi giữ, chớ nói chi là Phi Hùng Quân đằng sau liên tục không ngừng vọt tới Tây Lương kỳ binh, những thế gia này đại thần tất cả đều sợ vỡ mặt .

Viên Thiệu nhớ tới Đồng Trác nguyên lai là hán Viên gia môn sinh cổ lại, dừng khí đại tráng, giục ngựa ra, quát lớn: "Thiên tử điều khiển trước, đừng muốn điều võ giương oai!"

Đồng Trác xúi giục dưới hông hắc sắc đại uyển mã, từ Phi Hùng Quân trong trận xông ra, xông Viên Thiệu nghiêm nghị quát hỏi: "Viên Thiệu, thiên tử ở đâu ?"

Viên Thiệu vốn là cùng Viên Ngỗi, Viên Thuật, gặp mình, Hứa Du bọn người chuẩn bị rất hoàn mỹ, làm thiết lập vạn cực âm tử Hà Tiến, tru sát thập thường thị về sau, lại có Đồng Trác quân đội ủng hộ, bọn hán Viên gia nhất định có thể hoàn toàn khống chế triều đình, tiếp qua mấy năm, đem những trung với đó Lưu Hán hoàng thất đại thần diệt trừ, liền có thể hoàn thành Viên thị thay mặt lưu đại nghiệp, thật ứng với "Thay mặt Hán người làm bồi cao " lời tiên tri .

Hắn lại tuyệt đối không nghĩ tới, Đồng Trác sinh dị chí, không phải Đồng Trác hắn không dám gọi thẳng tên của mình .

Viên Thiệu lúc ấy hoang mang lo sợ, đứng chết trân tại chỗ, hiển hiện đến đầu óc hắn chỉ có câu nói kia "Bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu!"

Viên gia từ cái năm kia tuyết trang B tiên tổ Viên cánh bắt đầu, đã tâm dần dần bắt đầu sinh, khi hắn thúc phụ Viên Ngỗi làm Thái Phó về sau, đã tâm rớt cục đặt đến đỉnh điểm, bọn hắn tại mặt thất bên trong thương thảo lúc đề cập tới Điện thị thay mặt đủ tám gương, thậm chí đề cập qua Vương Mãng thay mặt Hán thất bại án lệ, càng làm cho bọn hán hưng phấn là "Thay mặt Hán người làm bồi cao " lời tiên tri, bọn hán Viên gia tích cực mưu đồ, thiên hạ một phần ba châu quận đều có bọn hán Viên gia môn sinh cổ lại, đặc biệt là thực lực địa phương mạnh nhất chư hầu Đồng Trác từng làm qua Viên Ngỗi thuộc lại, cũng đồng ý cùng bọn hán Viên gia hợp tác .

Viên Thiệu coi là hết thảy đều trong lòng bàn tay của hắn, lại tuyệt đối không nghĩ tới, hắn lại thành bọ ngựa, mà Đồng Trác là cái kia hoàng tước .

Thiếu đế Lưu Biện trong xe ngựa nghe được Đồng Trác tiếng gầm gừ, từ màn cửa bên trong nhìn thấy Đồng Trác mặt mũi tràn đầy dữ tợn dữ tợn đáng sợ bộ dáng, dọa sợ, toàn thân run rẩy, không dám lên tiếng .

Trần Lưu vương Lưu Hiệp lại vén rèm xe, xông Đồng Trác quát hỏi: "Người đến người nào ?"

Đồng Trác nhìn một chút Lưu Hiệp, hải lòng gật đầu, nói ra: "Tĩnh Châu mục Đồng Trác là."

Lúc này Đồng Trác đã rời đi Lương Châu, chuyển đi Tĩnh Châu làm Tĩnh Châu mục , cho nên hắn muốn tự xưng Tĩnh Châu mục, mà không phải là Lương Châu Thứ Sử, càng thêm không thể tự xưng Tây Lương Thứ Sử .

Người bên ngoài không biết Đồng Trác vì cái gì nhìn thấy Lưu Hiệp sau hội thỏa mãn gật đầu, Mã Siêu lại biết, Đồng Trác đã sớm có phế bỏ Lưu Biện cải lập Lưu Hiệp dự định, một phương diện Đồng Trác mới vào Lạc Dương, cần giống hoặc quang như thế thông qua phế lập thiên tử đến đề thăng danh vọng; một phương diện khác, nuôi dưỡng Lưu Hiệp Đồng lão thái gót Đồng Trác là đồng tộc, bởi vì cái tăng quan hệ này, Đồng Trác đối với Lưu Hiệp có thiên nhiên hảo cảm .

Lưu Hiệp đang chờ nói "Nhữ đến hộ giá a, nhữ đến cướp điều khiển a ?", Mã Siêu bỗng nhiên giục ngựa tiến lên, khom người thất lễ: "Mặt tướng may mắn không làm nhục mệnh, Hoàng Thượng cùng Trần Lưu Vương An nhưng không việc gì ."

Đồng Trác chú ý tới Mã Siêu vừa rời liền giục ngựa đứng ở Thiếu đế Lưu Biện cạnh xe ngựa, tán thưởng địa xông Mã Siêu gật đầu: "Xem ra Hoàng Thượng cùng Trần Lưu vương đô rất thích ngươi, quyền kia công liền khởi bẩm Thái hậu, để cho nàng ủy nhiệm ngươi là dũng tướng Trung Lang tướng ."

Viên Thiệu sắc mặt càng thêm âm trầm, lúc đầu chỉ có Thái Phó, đại tướng quân, Thái úy, Tư Không, Tư Đồ có thể khai phủ tự xưng là công, Đồng Trác lúc này thân phận bất quá là một châu mục, lại tự xưng công, có thể thấy được hắn sớm có không chế triều đình dã tâm, mà dũng tướng Trung Lang tướng vốn là Viên Thuật, hắn Đồng Trác thế mà đại đại liệt liệt nói thưởng cho Mã Siêu, lẽ nào lại như vậy .

Viên Thiệu nhìn xem cái kia có màu vàng xanh nhạt không khí chiến tranh Phi Hùng Quân, cực kỳ sợ hãi, toàn thân run lên, không dám nhận chứng chỉ trích Đồng Trác, lúc này trong đám người không có Lô Thực cái không sợ chết kia đình phong văn Tôn cấp Đại Nho, những người khác ai cũng không dám lên tiếng .

Đêm đó, Đồng Trác vây quanh Thiếu đế, Trần Lưu vương, Hoàng cung, Thiếu đế nhìn thấy Thái hậu, ôm đầu khóc rống .

Đêm đó, Mã Siêu liền được bổ nhiệm làm dũng tướng Trung Lang tướng, mang bản bộ một trăm đặc chiến binh cùng một ngàn Phi Hùng Quân, phụ trách hoàng cung cảnh giới, đồng thời kiểm tra cung trong vật phẩm, phát hiện thiếu đi ngọc ti truyền quốc .

Mã Siêu lặng lẽ sờ lên trong ngực hộp, quyết định đợi đến nửa đêm về sáng lại lấy ra ngọc ti, nhìn xem có thể hay không đạt được ngọc ti bên trong Chân Long chỉ lực .

(đa tạ bắt diệt Võ Tiên khen thưởng, đa tạ vương điểm 453152 khen thưởng, đa tạ thương hoa diệt khen thưởng, đa tạ mọi người tán, bởi vì là ủng hộ của các người, lão Thường ta mới có lòng tin tiếp tục tiếp tục viết . Tất cả số liệu cũng rất khó nhìn, phiếu đề cử khó coi nhất, chúng ta hiện tại có hơn một ngàn huynh đệ, mỗi người ném thượng một tấm phiếu đề cử, cũng không trở thành khó coi như vậy đi. Mặc dù làm việc bề bộn nhiều việc, gõ chữ rất

gian nan, nếu như nhưng phiếu đề cử có thể phá năm trăm, ta nguyện ý tăng thêm một Chương . Nhờ mọi người .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 41: Gặp được Lữ Bố

Đến rồi nửa đêm về sáng, trong hoàng cung tất cả thành viên hoàng thất, Hà thái hậu, Thiếu đế Lưu Biện, Trần Lưu vương Lưu Hiệp, vạn năm công chúa Lưu Nghiên đều thể xác tinh thần mệt mỏi đi ngủ, các cung nữ cũng đều ngủ, Mã Siêu để cho người ta cẩn thủ cửa cung, hấn mang theo mười cái đặc chiến đội viên, đi vào một chỗ bỏ hoang trong cung điện . (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)

Mã Siêu để vương phi dẫn người giữ vững cửa điện, hấn đi vào trong đại điện, từ trong ngực xuất ra cái cầm nang kia, từ trong cầm nang xuất ra màu đỏ hộp, Chiến khí vận chuyển giữa ngón tay, nhẹ nhàng uốn éo, đem hộp thượng khóa vàng cổ chấp đoạn, mở ra hộp xem xét, bên trong nằm một phượng ấn ti, sắc lục như lam, ôn nhuận mà trạch, phượng viên bốn tác, thượng tuyến ngũ long giao nữ, bên trên có chữ triện bát tự "Vàng mệnh trời đã thọ Vinh Xương".

Ai, không đúng, chân chính ngọc ti truyền quốc không phải là bằng thiếu một góc, lấy hoàng kim khảm chi, Mã Siêu vô ý thức coi là đây là giả ngọc ti truyền quốc, đang muốn vứt bỏ rơi, lại giật mình nhớ tới, cái thời không này cùng lịch sử ghi chép khác biệt, trong lịch sử Vương Mãng hướng vương Thái hậu yêu cầu ngọc ti truyền quốc lúc, vương Thái hậu đem ngọc ti truyền quốc vứt trên mặt đất, dập đầu một góc, Vương Mãng mệnh công tượng dùng hoàng kim khảm chi, nhưng ở thời điểm này, ngọc ti truyền quốc nội uẩn tàng Chân Long chi lực, thủy hỏa bất xâm, đao thạch không thương tổn, đừng nói vứt trên mặt đất, chính là dụng đao búa tăng theo cấp số cộng, cũng sẽ không có bất luận cái gì khuyết tổn .

Mã Siêu đem ngọc ti đặt ở trong tay, cẩn thận chu đáo, nhìn không ra có bất kỳ khác thường gì, bàn tay cũng không có gì đặc biệt cảm giác, ai, nên làm thế nào chiếm được uẩn núp ở bên trong Chân Long chi lực đây.

Hắn cẩn thận vuốt ve ngọc ti, ý đồ tìm tòi trong đó khiếu môn, tiếc rằng, mặc dù hấn vịn gió Mã gia đã từng là hoàng thất quý thích, làm sao hấn tổ phụ cái kia một chi nghèo túng Tây Lương, căn bản không có đạt được gia tộc tri thức truyền thừa, không biết nên làm sao từ ngọc ti lên đến Chân Long chi lực .

Dạng này sờ soạng một canh giờ, Mã Siêu vẫn là chẳng được gì .

Cuối cùng hấn đành phải tạm thời từ bỏ .

Tại đem ngọc ti thả vào trong ngực thời điểm, hấn đem cái hồng sắc kia hộp vứt bỏ đến trong giếng, đem ngọc ti truyền quốc đặt ở trong cầm nang, sau đó lại cô của treo ở bên trong, ngọc ti truyền quốc cách thật mỏng cầm nang, cùng hấn da thịt kề nhau .

Mã Siêu nhớ tới trước đó rất nhiều người ưa thích trên cổ treo khối ngọc bội, hấn không quá ưa thích như thế, hiện tại xem ra, cũng không phải là không thích treo ngọc bội, mà là những ngọc bội đó đều không đủ cấp bậc, ta muốn treo ngọc khí, liền treo ngọc ti truyền quốc!

Đồng Trác đại quân đi vào Lạc Dương trước đó, Viên Thiệu lĩnh người tru sát thập thường thị thời điểm, Đồng Trác đệ đệ Đồng Mân trà trộn trong đó, thuyết phục Hà Tiến thuộc cấp Ngô cứu, Hà Miêu cùng Hà Tiến dì mẹ cùng cha, từ nhỏ quan hệ rất kém cỏi, cùng thập thường thị cấu kết cộng đồng đối phó Hà Tiến, Ngô cứu niệm lên Hà Tiến ngày thường đối với mình có ân, phát thẻ phải giết chết Hà Miêu báo thù cho Hà Tiến, liền nói với binh lính dưới quyền, là Hà Miêu cấu kết thập thường thị giết đại tướng quân, binh sĩ cùng nhau tiến lên, giết Hà Miêu, Đồng Trác ngồi thu ngư ông thủ lợi, không uống phí một binh một tốt thu biên Hà Tiến, Hà Miêu bộ đội .

Hợp nhất Hà Tiến, Hà Miêu bộ đội về sau, Đồng Trác nhân mã liền tăng vọt đến mười vạn .

Lúc này, bên trong thành phần đối thế lực liền chỉ có Viên thị huynh đệ nắm giữ Tây viên quân, Đinh Nguyên Tịnh Châu quân .

Cách mấy ngày, trong triều, Đồng Trác uy hiếp Hà thái hậu hàng chi, uy hiếp Thái Phó ghi chép Thượng thư sự tình Viên Ngỗi mô phỏng chiếu, miễn đi Tư Không Lưu Hoành, từ Đồng Trác nhậm Tư Không .

Lại qua vài ngày nữa thời gian, Tư Không Đồng Trác vì tốt hơn không chế triều đình, cất cao giọng nhìn, quyết định hủy bỏ Thiếu đế Lưu Biện, cải lập Trần Lưu vương Lưu Hiệp là đế .

Ngày thứ hai, tại ẩm rỗ viên, Đồng Trác đại yến bách quan, không chút kiêng kỵ nói: "Thiếu đế ngu muội nhu nhược, không thể tôn kính tông miếu, không có tư cách đảm nhiệm thiên hạ quân chủ . Vì quốc gia cùng Hán thất giang sơn suy nghĩ, bản công muốn hiệu Fey đoãn thả quá gấp, hoặc quang phế Xương Ấp cố sự, phế bỏ Thiếu đế, cải lập Trần Lưu vương vì thiên tử!"

Đồng Trác vừa dứt lời, một người đẩy bàn ra, phần mộ quát: "Không thể! Không thể! Nhữ là người phương nào, dám phát đại ngữ ? Thiên tử chính là tiên đế con trai trưởng, sợ không khuyết điểm, gì đến vọng nghị phế lập! Nhữ muốn vì oán nghịch a ?"

Đám người xem xét, là chấp kim ngô Đinh Nguyên .

Đinh Nguyên xuất thân bản hàn hèn mọn, bởi vì hội viết văn, sau thành nam huyện lại, lúc có cường đạo xâm phạm lúc, đều sẽ xung phong đi đầu, xông ra truy khấu, về sau bị lần lượt đề bạt làm Tịnh Châu Thứ Sử, võ mãnh liệt Đô úy, đóng quân Hà Nội, Hán Linh Đế băng hà, Đinh Nguyên thụ Hà Tiến chi triệu, đốt Mạnh Tân, hỏa chiếu trong thành, chuẩn bị mang binh đến Lạc Dương tru sát hoạn quan, nhưng sự tình bị Hà thái hậu ngăn lại, triều đình chuyển bái Đinh Nguyên là chấp kim ngô .

Đinh Nguyên có thể từ một cái huyện lại tăng lên tới chấp kim ngô cao vị, tất cả đều dựa vào đại tướng quân Hà Tiến, bởi vì hần cùng Hà Tiến, đều là Kinh Châu Nam Dương quận người, cũng đang bởi vì Đinh Nguyên là Kinh Châu người, dựa theo Hán Linh Đế lúc định ra ba lần nhau pháp, hần không thể nào là Kinh Châu Thứ Sử .

Lúc này Kinh Châu Thứ Sử tên là vương duệ, không lâu sau, vương duệ cũng sẽ bị Trường Sa Thái Thú Tôn Kiên bức tử, lúc này thành Lạc Dương Bắc Quân năm hầu Lưu Biểu không lâu sau liền sẽ thay thế vương duệ, tiến đến Kinh Châu nhậm Thứ Sử .

Chấp kim ngô Điền ti cấm quân cùng bảo vệ kinh thành, cung thành an toàn, chức vị này rất máu chó, Đồng Trác từ khi vào tới thành Lạc Dương, vừa muốn đem Đinh Nguyên rút lui, theo thượng mệnh người, đồng thời hần đối với Đinh Nguyên Tịnh Châu quân thêm nhỏ dãi .

Hiện tại Đinh Nguyên xông tới, Đồng Trác liền muốn lập tức đề cho người ta chặt Đinh Nguyên, sống mái với nhau Tịnh Châu quân .

Lý Nho lại nhìn thấy, Đinh Nguyên đứng phía sau một cái Đại tướng, thân cao chín thước, khí vũ hiên ngang, uy phong lẫm lẫm, cầm trong tay Phương Thiên Họa Kích, nhận được người kia là Tịnh Châu đệ nhất cao thủ Lữ Bố, nghe đồn có hậu Kỳ Vũ Thánh Chiến khí tu vi, chỉ là như vậy Chiến khí tu vi, Lương Châu chư tướng liền không ai có thể so sánh được, nếu là Lữ Bố khởi xướng điên lên, Chiến khí có khả năng thể ra, Phương Thiên Họa Kích vung lên, có thể đem toàn bộ lâm viên có nhao nhọt, Lý Giác, Quách Tỷ, Hoa Hùng bọn người không phải là đối thủ của hần .

Lý Nho vội vàng đi ra hoà giải: "Hôm nay ăn uống tiệc rượu chỗ, không thể đàm quốc chính, ngày sau hướng đều đường công luận chưa trễ."

Đồng Trác nhìn thoáng qua Lữ Bố, nhìn không ra hần Chiến khí tu vi, trong lòng run lên .

Nói như vậy, một người nhìn không ra đối phương Chiến khí tu vi, ngoại trừ đối phương không có Chiến khí bên ngoài, liền là đối phương Chiến khí cao hơn bản thân, cho nên nhìn không ra, cái này kích cỡ cực cao cầm Phương Thiên Họa Kích gia hỏa hiển nhiên không phải là không có Chiến khí, xem ra hần Chiến khí hơn mình xa, Đồng Trác lúc tuổi còn trẻ có thể tả hữu khai cung, tung hoành Tây Lương, quét ngang Khương Hồ, cũng là có mang sau Kỳ Vũ tôn tu vi hần tướng, hần căn cứ thực lực của mình phán đoán, đối phương khẳng định có Võ Thánh cấp tu vi, mà toàn bộ Tây Lương còn không có một cái nào Võ Thánh đây.

Đồng Trác quá sợ hãi, vội vàng tạm dừng giết Đinh Nguyên mệnh lệnh .

Đinh Nguyên tại Lữ Bố bảo vệ dưới vội vàng rời đi, chuẩn bị chinh quân chuẩn bị chiến đấu .

Đinh Nguyên cùng Đồng Trác đối nghịch lý do rất đơn giản, ngoại trừ trung quân tư tướng bên ngoài, hần là Hà Tiến cất nhắc, hần muốn bảo vệ hào Hà Tiến cháu trai Thiệu đế Lưu Biện, nếu là hần trợ mắt nhìn Lưu Biện bị Đồng Trác phế đi, hần cảm thấy rất xin lỗi Hà Tiến ơn tri ngộ .

Lữ Bố lúc gần đi, liếc qua Đồng Trác sau lưng Mã Siêu, tiểu tử này bất quá mười bốn mười lăm tuổi, liền có bên trong Kỳ Vũ tôn tu vi, ta giống hần nhỏ như vậy thời điểm, còn không bằng hần đâu, đợi một thời gian, chỉ sợ hần không dưới ta, tốt, rất tốt, ta liền kiên nhẫn chờ đợi của ngươi phát triển, để cho ta Lữ Phụng Tiên không đến mức vô địch tịch mịch!

Mã Siêu nhìn qua Lữ Bố đi xa bóng lưng, thâm than không thôi, nghe đồn Lữ Bố có hậu Kỳ Vũ Thánh chiến lực, hiện tại theo quan sát của hần (Mã Siêu là thế gian duy nhất có thể khám phá tu vi cao với mình Vũ Tướng Chiến khí nhân), Lữ Bố Chiến khí gần như sắp tới được đỉnh phong Võ Thánh cảnh giới, nếu là tái được ngựa Xích Thố, nhất định có thể trở thành đỉnh phong Võ Thánh, thật sự là thiên hạ đệ nhất cao thủ, không ai cản nổi.

Không lâu sau, Lữ Bố cũng sẽ bị Đồng Trác thu mua, lại qua không được bao lâu, bản thân liền muốn cùng Đồng Trác khai chiến, thế tất yếu cùng Lữ Bố trực diện đối chiến, lấy bản thân bên trong Kỳ Vũ tôn chiến lực, cùng ở giữa Lữ Bố còn kém cái sau Kỳ Vũ tôn, đỉnh phong Vũ Tôn, sợ Kỳ Vũ Thánh, bên trong Kỳ Vũ Thánh, bôn tăng thứ, sự khác biệt này có thể sử dụng chiến thi từ đến suy yếu sao?

Mã Siêu trong lòng thật không có ngọn nguồn . (cùng Lữ Bố đơn đấu trong tương lai mấy chương khẳng định phải bộc phát . Phiếu đề cử cực kém, còn hi vọng mọi người đang nhìn xong chương mới nhất thời điểm, có thể thuận tiện ném hơn mấy tấm phiếu đề cử, đa tạ .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 42: Lung lạc Lô Thực

Mấy người Lữ Bố hộ tống Đinh Nguyên rời đi vườn, Đồng Trác thần sắc an tâm một chút, hỏi bách quan công khanh: "Bản công vừa rồi nói, chư vị đúng hay không?"

Có vừa rồi Đinh Nguyên ví dụ, tại chỗ vương công đại thần nhưng không có ai giống Đinh Nguyên như thế có Võ Thánh cấp bảo tiêu, toàn đều cảm như hèn, không dám lên tiếng.

Còn đối với Viên Ngỗi, Viên Thiệu, Viên Thuật mà nói, bọn hắn còn tưởng tượng lấy, Đồng Trác có thể cùng bọn hắn hợp tác, cộng đồng cầm giữ triều đình, liền không có đứng dậy phản đối, dù sao đối bọn hắn Viên gia mà nói, bất luận hoàng tử nào làm hoàng đế, đều là tượng gỗ của bọn hắn.

Chỉ có trước đó liền từng phản đối Hà Tiến dẫn Đồng Trác vào kinh thành Thượng thư Lô Thực đứng người lên phản đối: "Minh công sai rồi. Xưa kia quá gấp không rõ, Y Doãn thả với đồng cung, Xương Ấp vương đăng vị phương hai mươi bảy ngày, tạo ác hơn ba ngàn đường, cho nên hoắc quang cáo thái miếu hủy bỏ. Nay thượng mặc dù ấu, thông minh nhân trí, cũng không may may khuyết điểm. Công chính là bên ngoài quận Thứ Sử, vốn không tham dự quốc chính, lại không có ý, Hoắc to lớn mới, gì nhưng mạnh chủ chuyện phế lập? Thánh nhân nói: Có Y Doãn ý chí thì có thể, không Y Doãn ý chí thì oán."

Lô Thực lời này giản mà đơn chỉ chính là, người Đồng Trác không có tư cách phế lập Hoàng đế.

Cái này xem thường trần trụi, Đồng Trác nhớ tới, từ thảo phạt khải vàng bắt đầu, Lô Thực lãnh binh lấy yếu thắng mạnh vây công Trương Giác, đến phiên hắn thay thế Lô Thực thảo phạt Trương Giác, lại ném mùi thất bại, hắn vẫn bị Lô Thực xem thường, trong lòng một mực trầm tích vào đối với Lô Thực bất mãn, lập tức liền toàn bạo phát: "Lô Thực lão nhi, người nhiều lần xem thường bản công, bản công nếu không giết người, khó bình trong lòng ngực hận!" Nói rút ra bội đao, liền muốn tiến lên chém giết Lô Thực.

Mã Siêu coi là lúc này phải có tùy tùng bên trong Thái Ung đến đây khuyên can Đồng Trác, nói cái gì "Lữ thượng thư trong nước nhân vọng, nay trước hại chi, sợ thiên hạ sợ hãi", lại không nhìn thấy Thái Ung bóng người.

Hắn lúc này mới nhớ tới, mười hai năm trước, Thái Ung đắc tội trung thường thị vương vừa đệ đệ vương trí, vương trí mặt cáo Thái Ung tâm tận tình oán, phi báng triều đình, vương vừa đã ở Linh Đế trước mặt vu hãm Thái Ung, Thái Ung sợ hãi không cách nào may mắn thoát khỏi, thế là đào mệnh Giang Hải, đi xa Ngô hội chi địa, đi lại dựa vào Thái Sơn Dương thị, tại Ngô địa tổng cộng chờ đợi mười hai năm, ở nơi đó thu một cái đồ đệ tên là Cố Ung, Cố Ung về sau làm Đông Ngô Thừa tướng.

Lúc này, Đồng Trác nhâm Tư Không, tự tiện triều chính, nghe nói Thái Ung danh khí, thế là chiêu mộ hắn, Thái Ung nói thác có bệnh không thể đi, Đồng Trác giận dữ, mắng: "Ta có diệt người tam tộc quyền lực, Thái Ung coi như kiêu ngạo, cũng là bất quá chuyển đủ sự việc của nhau mà thôi."

Ngô quận khoảng cách Lạc Dương ba, bốn ngàn dặm, Mã Siêu phỏng đoán thời gian, Đồng Trác chiêu mộ Thái Ung mệnh lệnh vừa mới từ Lạc Dương phát ra ngoài, còn chưa tới nơi Ngô quận đâu, sợ là Thái Ung đến Lạc Dương cũng phải đến một hai tháng sau, Thái Ung cho dù có được Văn Thánh cấp khí tài, sợ là cũng không còn biện pháp cách ba, bốn ngàn dặm cho hảo hữu Lô Thực hỗ trợ đi.

Mã Siêu cấp tốc nghĩ thông suốt đây hết thảy, liền vội vàng tiến lên khuyên can: "Minh công bớt giận, Lữ thượng thư trong nước nhân vọng, nay trước hại chi, sợ thiên hạ sợ hãi."

Kỳ thật, Đồng Trác căn bản không dám giết Lô Thực.

Một mặt là Mã Siêu mới vừa nói nguyên nhân, Lô Thực đã là danh tướng lại là Đại Nho, trong nước nhân vọng, hắn đã giết Lô Thực, liền làm thương tổn những cùng đó Lô Thực quan hệ phải tốt Thái Ung, ngựa ngày dê, Dương Bưu tình cảm, cũng tổn hại hắn một lòng muốn tạo chiều hiền đãi sĩ thanh danh.

Một mặt khác, ở thời điểm này, Lô Thực thân là Đại Nho, có tên trong nước, học là nho tông, sĩ chi mẫu mực, quốc chi nòng cốt, vào có « Thượng thư Chương cú », « ba lễ giải cổ » các loại, mặc dù không vui thì từ ca phú, lại bằng vào đối với Nho gia kiệt tác tạo nghệ, có được đỉnh phong văn tôn khí tài, năm đó hắn mang theo Bắc Quân ngũ hiệu chỉ là vạn người dám cùng Trương Giác mấy trăm ngàn nhân mã đối kháng, cũng có thể chiến thắng, đem Trương Giác vây khốn bắt đầu, một phương diện dựa vào là hắn trác tuyệt tài năng quân sự, còn có một chút, chính là hắn có đỉnh phong văn tôn khí tài, có thể ngành kháng Trương Giác đạo thuật quý dị.

Mà khi Lô Thực bị tiểu hoàng môn trái phong vu hãm, bị mất chức điều tra, Đồng Trác tiếp nhận, dưới trướng không có đỉnh cấp văn sĩ, không có cách nào chống lại Trương Giác đạo thuật, liền đại bại mà về.

Đồng Trác từ sâu trong đáy lòng là e ngại Lô Thực khí tài, hắn sợ Lô Thực trước mặt mọi người lại dùng Nho gia kinh điển đối phó hắn, khiến cho hắn chật vật không chịu nổi, nhưng hắn mới vừa rồi bị Lô Thực như thế xem thường, không phát làm một hạ cũng là không được, bây giờ Đồng Trác vội vàng cần một cái hạ bậc thang.

Mã Siêu mà nói chính là một cái hảo bậc thang, Đồng Trác trong lòng âm thầm nhẹ nhàng thở ra, cảm kích nhìn Mã Siêu một chút: "Tự lấy qua loa bí chi ngôn, Lô Thực, người nhiều lần nhục bản công, bản công hữu đại lượng, không cùng người so đo, người lui ra sau!"

Lô Thực vừa rời dựa vào một lờn lõng cảm phần bắt đầu phản đối Đồng Trác, lời nói xong, liền có chút hối hận, dù sao hán chỉ thông Nho gia kinh điển, những thứ này kinh điển chắc là chỉ có thể dùng cho phụ trợ chiến đấu, không thể giống chiến thi từ như thế dùng cho trực tiếp chiến đấu, bằng hán lực lượng một người, coi như đem Đồng Trác làm cho chặt vật không chịu nổi, lại không thể giết chết Đồng Trác, cuối cùng khí tài hao hết, chỉ có một con đường chết, mà hán trưởng tử, thứ tử đều chết yếu, con trai của tiểu lô dục chỉ có sáu tuổi, như hán chết, lô dục chỉ sợ cũng còn sống không lâu, Lô gia liền tuyệt tự.

Lô Thực cảm kích nhìn Mã Siêu một chút, vội vàng rời đi .

Mã Siêu thì đưa cho vương phi một cái ánh mắt, để hán đuổi theo Lô Thực .

Tiệc rượu giải tán lúc sau, Mã Siêu ẩn nấp hành tích, tìm tới Lô Thực, cùng hán thành thật với nhau, một tích nói chuyện lâu .

Lô Thực một lòng muốn vì Hán thất tiêu diệt Đồng Trác cái này kẻ dã tâm, làm sao hiện tại chỉ là Thượng thư, không có binh lực, hán lại nhìn ra Viên gia có ý khác không thể hợp tác, hiện tại gặp được Mã Siêu dạng này một cái đã có thực lực lại có tính chuẩn phương án chủ, như hạn hán đã lâu gặp Cam Lâm, không nói hai lời, lập tức liền bỏ đi trở về U Châu cố hương ẩn cư ý nghĩ, tại mấy cái đặc chiến vệ đội đội viên dưới sự hướng dẫn, ẩn nấp hành tích, tiến về Trường An thượng Lâm Uyển, tiềm ẩn Mã Đằng trong quân .

Đội đến cùng Đồng Trác đối trận thời điểm, Lô Thực một người mang một vạn nhân mã, liền có thể ngăn trở Đồng Trác năm vạn nhân mã, Lô Thực quân sự tài cán dứt bỏ không đề cập tới, lấy hán đỉnh phong văn tôn khí tài, liền quyết định vào, hán ngâm tụng Nho gia kinh điển cùng Binh gia kinh điển, có thể làm cho một vạn nhân mã sức chiến đấu tăng lên mấy lần .

Mã Siêu nhìn một chút những thứ khác quan văn, ngựa ngày đề, Dương Bưu khí tài đều đạt tới hậu kỳ văn tôn, đều đáng giá lôi kéo, bắt quá xem bọn hán bây giờ còn chưa có rõ ràng biểu hiện ra đối với Đồng Trác ác cảm, lưu lại chờ về sau tranh thủ đi.

Mà những thứ khác cao cấp quan viên, như Vương Doãn chỉ lưu, khí tài bình thường, chỉ là sẽ làm quan, hội lực dục với nhau, mới làm cao vị, Mã Siêu đối bọn hán một chút hứng thú đều không có .

Mã Siêu duy nhất có mong đợi chính là Thái Ung, hán phỏng đoán Thái Ung phải có Văn Thánh cấp khí tài .

Đương nhiên, hán càng mong đợi Thái Ung nữ nhi Thái Văn Cơ cùng đồ đệ Nguyễn vũ, Cố Ung, đường túy, vương sán .

Mã Siêu còn nhớ rõ, Nguyễn vũ một bài thơ: "Cúi đầu khuy khoáng nhà, ngưỡng mộ Nhật Nguyệt quang. Ai vị này nhưng chỗ, ân nghĩa không thể quên . Người qua đường là chảy nước mắt nước mũi, hoàng chim hót cao cây dâu . Yên Đan thiện dừng sĩ, Kinh Kha làm khách quý . Đồ tận trạc chủ thủ, tiến nhanh tây nhập Tần . Lâm xa giá bạch mã, đưa tiễn Dịch Thủy tân . Dần dần cách kích trúc ca, cất tiếng đau buồn cảm giác người qua đường . Nâng ngồi cùng Tư ta, thờ dài như Thanh Vân ." Tựa hồ có thể đem ra làm chiến thi từ sử dụng .

Văn Thánh đồ đệ đều là Kiến An thất tử cấp bậc, đều là văn tôn, nếu có thể có được những thứ này đỉnh cấp văn sĩ, Mã Siêu ở thời điểm này tranh bá đường tất nhiên sẽ đi được càng suôn sẻ một chút đi.

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 43: Chiến khí hóa cương Lữ Bố

Sáng sớm hôm sau, Mã Siêu theo thường lệ dẫn Phi Hùng Quân trong cung tuần tra, chấp hành hán dừng tướng Trung Lang tướng chức trách .

Nguyên lai cái dừng tướng kia Trung Lang tướng Viên Thuật thì bị thăng làm Hậu tướng quân, Hậu tướng quân chi vị, kim ấn tím thụ, tại Cừ khanh phía dưới, lại so dừng tướng Trung Lang tướng hơi có vẻ tôn quý, là Đồng Trác lôi kéo Viên gia cố ý lên chức Viên Thuật.

Rất hiển nhiên, hiện tại Đồng Trác trong kinh thành địa vị còn chưa vững chắc, cần Thái Phó Viên Ngỗi từ bàng hiệp trợ, hán trong lúc nhất thời cũng không có cùng Viên gia triệt để trở mặt, còn tại lôi kéo vào Viên gia .

Mã Siêu đang tuần tra ở giữa, binh sĩ báo lại, nói Tư Không Đồng Trác đến mời .

Dừng tướng Trung Lang tướng trở xuống, theo thứ tự có tả hữu Phó Xạ, tả hữu bộ trưởng, dừng tướng Trung Lang, dừng tướng tùy tùng tướng, dừng tướng lang trung, Tiết phó dừng tướng, Mã Siêu liền đề dừng tướng trái Phó Xạ tạm thay kỳ chức, dẫn đặc chiến đội chạy tới thành Lạc Dương đầu .

Đồng Trác bây giờ còn chưa có đem Viên gia mấy người thế gia thu thập xong, còn không có đặc ý quen hình, liền không có trực tiếp làm tướng quốc, mà là tạm thời làm Tư Không chỉ vị .

Đồng Hán Tư Không là từ ngự sử đại phu cải chế mà thành, Tây Hán thời kì ngự sử đại phu là Thừa tướng kế nhiệm người, cho nên Đồng Trác muốn làm tướng quốc trước đó trước làm một đoạn thời gian Tư Không, trong lịch sử Tào Tháo muốn làm Thừa tướng trước kia cũng làm một đoạn thời gian Tư Không .

Mấy người Mã Siêu đến bên ngoài Bắc môn, nhìn thấy Đồng Trác thống lĩnh ba ngàn Phi Hùng Quân, cùng chấp kim ngô Đinh Nguyên ba ngàn Tịnh Châu quân giao đầu .

Cái thời không này, tất cả Vũ Tướng đều tu võ đạo, hai quân giao đầu , bình thường đều muốn đơn đầu một trận .

Cái này lần thứ nhất đơn đầu, Đinh Nguyên xuất động tự nhiên là hấn lớn nhất vương bài, Lữ Bố .

Lữ Bố sau lưng Đinh Nguyên, cười tại một thót đỏ thắm lập tức, đỉnh đầu buộc tóc kim quan, khoác bách hoa chiến bào, hoàn đường sư tử áo giáp, hệ sư tử man bào mang, phóng ngựa rất kích, khuôn mặt của anh tuần ngược nhìn bầu trời, cao ngạo, vênh váo hung hăng, không ai bì nổi .

Phía sau hấn Tịnh Châu quân tất cả khí thế đều bị một mình hấn dẫn động bắt đầu, khí thế ngưng tụ thành mây, thỉnh linh cũng là màu vàng xanh nhạt, cái này Tịnh Châu lang kỵ dũng mãnh một chút cũng không tại Tây Lương Phi Hùng Quân phía dưới a . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Đồng Trác bên này xuất động là Quách Tỹ, Quách Tỹ lại tên quách nhiều, Lương Châu Trương Dịch người, mã tặc xuất thân, là Đồng Trác dưới tướng ba đại cao thủ một trong (Trương Tú mới vừa tiến vào cũng không tính toán ở bên trong), mặt khác hai đại cao thủ là Lý Giác, Hoa Hùng .

Quách Tỹ cười một thót hắc sắc đại uyển mã, cầm trong tay một thanh đại đao, phóng tới Lữ Bố .

Quách Tỹ là mã tặc, quen thuộc ngựa tính, Đồng Trác trong chuồng ngựa cái kia thót hiện tại ai cũng không hàng phục được ngựa Xích Thố chính là hấn tại Tây Lương Trương Dịch phát hiện hiển cho Đồng Trác, mà hấn dưới quần đại uyển mã có bên trong Kỳ Vũ tôn Chiến khí, đây là Quách Tỹ chỗ dựa lớn nhất, dù sao Lữ Bố dưới hông cái kia con chiến mã tựa hồ chỉ có Võ Tôn khí thế .

Quách Tỹ không quá tin tưởng trên phổ cái tin đồn kia, hấn không cảm thấy Lữ Bố có hậu Kỳ Vũ Thánh chiến lực, hấn cảm thấy, chỉ cần hấn quách Ado nhân mã hợp nhất, có thể phát huy ra đỉnh phong Vũ Tôn chiến lực, liền có thể đánh bại Lữ Bố .

Mã Siêu cười chiếu đêm ngọc sư tử, tại Đồng Trác trong trận, cẩn thận nhìn rõ Lữ Bố tình huống .

Hiện tại hai quân bên trong, có thể một chút nhìn ra Lữ Bố thân cư sau Kỳ Vũ Thánh Chiến khí cũng có được nửa bước đỉnh phong Võ Thánh chiến lực, chỉ sợ chỉ có Mã Siêu một người .

Hai mã tướng cách còn có hai trọng, Lữ Bố liền múa Phương Thiên Họa Kích đâm thẳng Quách Tỹ buông tìm .

Quách Tỹ mới đầu còn lớn hơn cười, Lữ Bố hấn là choáng váng, hấn Phương Thiên Họa Kích chỉ có một Trọng Nhị thước, cách hai trọng cách hấn sao có thể có ở bản thân .

Lập tức hấn liền tròn mắt, Lữ Bố trong tay Phương Thiên Họa Kích trong nháy mắt xuất hiện một đạo như thực chất cương khí, cương khí xán lạn như ánh nắng chiều đỏ, thành họa kích hình dạng, trong nháy mắt trưởng thành dài tám thước, hướng Quách Tỹ đánh tới .

"Chiến khí thành Cương! Lữ Bố thì đã là Võ Thánh!" Quách Tỹ tranh thủ thời gian mạnh vận thể nội Chiến khí, Chiến khí cô đọng, khi hấn thân thể tăng ngoài dày đặc thành một tầng như tám chấn một dạng khí tầng, chặn Phương Thiên Họa Kích cương khí một kích trí mạng .

Bất quá đi qua Phương Thiên Họa Kích cương khí một kích trí mạng, Quách Tỹ thân thể chấn động, huyết khí cuộn cuộn, Chiến khí đều có chút tan rã, hơn nữa tu vi của bản thân hấn chỉ là sau Kỳ Vũ tôn, cường ép vận khí, nâng lên đỉnh phong Vũ Tôn, mới có thể ngưng khí thành thuẫn, đây là đốt cháy giai đoạn, cực đại tiêu hao thân thể của hấn tiềm năng, đối với hấn sau này Chiến khí tăng lên cực kỳ bất lợi, bất quá sống còn, Quách Tỹ cũng không lo được nhiều như vậy .

Đồng Trác một phương này tất cả mọi người tròn mắt hốc mồm, Lữ Bố thật là Võ Thánh cấp tu vi a, cương khí dài đến tám thước, đây là sau Kỳ Vũ Thánh mới có tu vi!

Lý Giác hiện tại cùng Quách Tỹ vẫn là anh em tốt, cũng không có lịch sử hậu kỳ loại kia bản thù, vội vàng nói với Đồng Trác: "Chúa công, Ado một người sợ không phải Lữ Bố địch thủ, mặt tướng nguyện tiến đến giúp hấn một tay ."

Đồng Trác sầm mặt lại: "Lấy nhiều thắng ít, há không để Đinh Nguyên lão nhi chế nhạo ta Tây Lương không người!"

Lý Giác trong lòng nhất thời phát lạnh, chúa công thay đổi, hấn bây giờ lại đem mặt mặt nhìn so bộ hạ tính mệnh còn trọng yếu hơn .

Lúc này, Hoa Hùng tại Lý Giác bên người nhẹ giọng nói ra: "Lý giáo úy, ngài yên tâm, quách giáo úy tọa kỵ so Lữ Bố tốt, toàn thân trở ra hoàn toàn không có vấn đề!"

Lý Giác lúc này mới yên tâm, Quách Tỹ tọa kỵ là từ Lương Châu tìm được đại uyển mã, mặc dù không có cái không người kia có thể hàng phục ngựa Xích Thố thần tuấn, nhưng cũng so Lữ Bố hiện tại ngồi cưỡi đỏ thắm ngựa tốt hơn rất nhiều, như Quách Tỹ hữu tâm rút lui, Lữ Bố chỉ sợ cũng không để

lại hấn .

Lữ Bố là sau Kỳ Vũ Thánh, Chiến khí hóa cương, cương khí có dài hơn tám thước, khiến cho hấn Phương Thiên Họa Kích phạm vi công kích đạt tới hai trượng, lập tức tác chiến là một tác dài một tác mạnh, hấn không tổn sức chút nào, liền đem Quách Tỹ đánh cho chỉ có sức lực chống đỡ, không hề có lực hoàn thủ .

Mã Siêu nguyên bản không có gặp Lữ Bố thời điểm, còn có chút huyền tường, mình có thể có cùng Lữ Bố sức đánh một trận, hiện tại nha, hấn đã không dám nghĩ như vậy , hấn hiện tại chỉ là bên trong Kỳ Vũ tôn Chiến khí, coi như lại thể nào liều mạng tăng lên, cũng không khả năng tại ngắn hạn đạt tới Vô Thánh cấp tu vi, chỉ sợ liền đỉnh phong Vũ Tôn tu vi đều không đạt được, không cách nào ngưng khí thành thuẫn, gặp được Lữ Bố dạng này lượng cấp cao thủ, chỉ có thể chạy trốn chết đi . Sợ chỉ có đạt được ngọc tỳ truyền quốc bên trong Chân Long chi lực, mới có thể cùng Lữ Bố chống lại một cái đi .

Quách Tỹ đang ráng chống đỡ vào mấy hiệp về sau, thể nội Chiến khí vô cùng tan rã, hấn biết, lại không rút lui, liền bị Lữ Bố tui sống ngược chết rồi, hấn tranh thủ thời gian hét lớn một tiếng .

Lữ Bố coi là Quách Tỹ muốn liều mạng, thời đại này Vũ Tướng nếu muốn liều mạng, thì có thể áp dụng một loại bí thuật, đem Chiến khí ngưng tụ thành một dạng, sau đó nổ tung lên, coi như Quách Tỹ chỉ là sau Kỳ Vũ tôn Chiến khí, nhưng hấn một khi khí bạo, làm sau Kỳ Vũ Thánh Lữ Bố nếu là không kịp trốn, cũng sẽ nhận trọng thương, Lữ Bố tranh thủ thời gian quay đầu ngựa, đem hấn cùng Quách Tỹ khoảng cách kéo dài .

Quách Tỹ lại thừa này cơ hội tốt, thanh đao chuôi hướng trên mông ngựa mãnh liệt đập một chút, đại uyển mã cái mông thụ đau, lập tức như mũi tên, nhanh như điện chớp địa chạy về Đồng Trác bản trận .

Trở về bản trận về sau, Quách Tỹ ho khan kịch liệt, bỗng nhiên phun ra một ngụm máu lớn, từ trên ngựa ngã xuống tới.

Lý Giác, Hoa Hùng liền vội vàng tiến lên, đem Quách Tỹ cứu lên .

Mã Siêu thấy cảnh này, giật mình nhớ tới, trong lịch sử, Lý Giác, Quách Tỹ đang tấn công Trường An trong lúc đó, Quách Tỹ tại thành bắc, Lữ Bố mở cửa thành ra, cùng Quách Tỹ đơn đấu quyết thắng thua, Lữ Bố lấy mâu đâm trúng Quách Tỹ, Quách Tỹ bị chi phối quân đội cứu, song phương liền riêng phần mình bãi binh, đây là Tam quốc chính sử thượng số lượng không nói thêm cùng đơn đấu .

Không nghĩ tới, ở thời điểm này, Quách Tỹ cùng Lữ Bố sớm đến lúc này liền một mình đấu, kết quả vẫn là như thế, Quách Tỹ tại Tây Lương trong quân là nhất đẳng cao thủ, gặp được Lữ Bố liền tủng .

Vẫn chưa tới mười cái hiệp, Lữ Bố liền đem Tây Lương ba đại cao thủ một trong Quách Tỹ đánh cho trọng thương, Tịnh Châu quân quân uy đại chấn, điên cuồng hò hét, Lữ Bố xúi giục đồ thám ngựa, tại Tây Lương trước trận lớn tiếng la lên: "Còn có ai ? Thì còn ai ra chịu chết ?"

(chương sau, Mã Siêu liền bị bách cùng Lữ Bố đối chiến, mà ở một trận chiến này, Mã Siêu sẽ được ngọc tỳ truyền quốc Chân Long chi lực, mời mọi người kiên nhẫn chờ đợi, ân, đừng quên tặng phiếu đề cử a, đúng, khen thưởng là của các người đại thần khí, một khi tế ra, ta liền không có lực phản kháng chút nào, sẽ chỉ ngoan ngoãn gõ chữ . Nhiều Tạ Chiến mộng chiến khen thưởng 588 Qidian tiền! Đa tạ!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 44: Không thể không chiến!

Đối mặt Lữ Bố khiêu khích, Đồng Trác dưới trướng chư tướng, toàn đều cúi đầu, không nói lời nào .

Đồng Trác mặt âm trầm, nhìn lấy những tướng lĩnh này, nổi giận nói: "Cũng không dám ứng chiến Lữ Bố ? Tất cả đều là một đám nhát gan bọn chuột nhắt!"

Đồng cang, Từ Vinh bọn người lấy thống ngự mới có thể tăng trưởng, Chiến khí đều ở Vô Tông cảnh giới, kém Lữ Bố hai cái cảnh giới, tất cả cảm miệng không nói, ánh mắt đều chuyển hướng Lý Giác, Hoa Hùng mấy người lấy chiến lực sở trường tướng lĩnh .

Đồng Trác ánh mắt cũng liếc về phía Lý Giác, Hoa Hùng hai người, cả giận nói: "Hiện tại chúng ta Tây Lương trong quân chỉ có các người hai cái chiến lực tiếp cận Lữ Bố, các người khiếp đảm không xuất chiến, hấn là muốn cho lão phu đi cùng Lữ Bố đơn đấu ?"

Lý Giác sắc mặt sâu khổ nói: "Chúa công, không phải là chúng ta không muốn quên mình phục vụ, làm sao Lữ Bố Chiến khí đạt tới sau Kỳ Vũ Thánh Cảnh giới, quách giáo úy chính là sau Kỳ Vũ tôn, tại Lữ Bố trước ngựa đi không đến mười cái hiệp, chúng ta chiến lực đều ở quách giáo úy phía dưới, chiến mã lại kém xa quách giáo úy, đi chỉ là chịu chết . . ."

Đồng Trác cả giận nói: "Hiện tại Lữ Bố tiểu nhi ở đây mắng chiến, lão phu nếu không ứng chiến, vì thiên hạ người chế nhạo!"

Lý Giác, Quách Tỹ, Hoa Hùng tất cả đều cúi đầu không nói, không dám cùng Đồng Trác đối mặt .

Đồng Trác rất thất vọng, giận dữ hét: "Các ngươi hèn nhát, hẳn là để lão phu trở thành thiên hạ người trò cười không thành!"

Hắn liên tiếp rống lên nhiều lần, đều không có một cái nào quan trọng nguyện ý ra mặt, dù sao không ai nguyện ý chịu chết .

Đồng Trác ánh mắt đảo qua Mã Siêu, dù sao tại bây giờ Tây Lương trong quân, Mã Siêu chiến lực gần với Lý Giác, Quách Tỹ, Hoa Hùng, hơn nữa Mã Siêu lại có tài khí, hội chiến thì từ, dưới hông tọa kỵ cũng thần tốc, có thể đánh với Lữ Bố một trận .

Mã Siêu lại không để một chút để ý Đồng Trác ánh mắt, hiện tại hắn chỉ có mười lăm tuổi, cùng năm gần ba mươi Lữ Bố chênh lệch mười lăm tuổi, chiến lực chênh lệch càng là cách xa, nếu là Lữ Bố khẳng khái giết hắn, Mã Siêu chỉ sợ rất khó chạy trốn, huống chi, đây là là Đồng Trác thanh danh mà chiến, Mã Siêu thì càng không có hứng thú .

Mã Siêu xem hết Lữ Bố, liền hung hăng nhìn chăm chăm Tịnh Châu quân nhìn, hắn đang nhìn Cao Thuận cùng Trương Liêu .

Hắn chú ý tới, tại ba ngàn Tịnh Châu bên trong lang kỵ, có tám trăm bộ binh, tất cả đều trọng nỏ trọng giáp, cầm trong tay trọng kiếm, bọn hắn đứng chung một chỗ, khí thế bởi vì trước trận một người kích phát, cũng ngưng tụ thành mây, không khí chiến tranh nhan sắc thành màu trắng bạc, lại tiếp cận kim hoàng sắc, nói rõ chỉ quân đội này tổng hợp chiến lực xen vào siêu nhất lưu cùng nhất lưu ở giữa .

Mã Siêu hít một hơi lạnh khí, điều này chẳng lẽ chính là Cao Thuận Hãm Trận doanh, vậy mà như thế lợi hại .

Hãm Trận doanh mặc dù ít người, chỉ có 800 người, mặc dù Cao Thuận Chiến khí chỉ đến bên trong Kỳ Vũ tôn trình độ, nhưng hắn thống ngự lực cực mạnh, nhìn không khí chiến tranh nhan sắc, sợ là chỉ có sơ Kỳ Vũ thần mới có thể đánh tan Hãm Trận doanh, mà ở bây giờ lúc này, đại hán cảnh nội, còn không có một cái nào Vô Thần sinh ra, coi như tương lai sẽ sinh ra, chỉ sợ sẽ chỉ là Lữ Bố một người, khó trách trong lịch sử Cao Thuận lãnh binh có thể đánh bại Lưu Bị, bởi vì Quan Vũ, Trương Phi cũng còn không có bước vào chiến thần cảnh giới, đều không làm gì được Hãm Trận doanh .

Mã Siêu hiện tại có sơ kỳ văn tôn khí tài, thị lực vô cùng tốt, thấy rất rõ ràng, Cao Thuận thân hình trắng kiện rắn chắc, sắc mặt đen thui như sắt, thần sắc lạnh lùng như băng, hắt lên trọng giáp, như thiết nhân, trời nóng bức này, hắn đứng ở nơi đó không nhúc nhích, hẳn Hãm Trận doanh cái kia 800 người cũng đều giống như hắn, để Mã Siêu không khỏi nghĩ tới tại trời mưa to không nhúc nhích Thích gia quân, khó trách Hãm Trận doanh có mạnh như vậy sức chiến đấu, chỉ là loại này quân kỵ loại này tổ chất cũng không phải là thời đại này đại bộ phận quân đội có thể sánh ngang .

Mã Siêu nóng lòng không đợi được, liền trong đầu tính toán, nên như thế nào mới có thể đạt được Cao Thuận đầu, hắn và hắn Hãm Trận doanh tại Lữ Bố thủ hạ quá khuất tài .

Trong lịch sử, Lữ Bố tên kia không biết là nghĩ thế nào, hắn biết rõ Cao Thuận trung thành, bình thường nhưng dù sao đem Hãm Trận doanh giao cho cái tên khốn kiếp kia Ngụy Tục, chỉ tới muốn đánh chiến, mới đem Hãm Trận doanh giao cho Cao Thuận, coi như thế, Cao Thuận y nguyên đối với Lữ Bố trung thành tuyệt đối, không thể không nói, Cao Thuận là một hoàn mỹ cấp dưới, đáng tiếc theo sai lãnh đạo .

Mã Siêu còn chứng kiến, Cao Thuận bên người cách đó không xa có vị Đại tướng, mày rậm, mỏ to mắt, mặt đỏ thân, ánh mắt sáng tỏ, dưới hàm sợi râu rất nhật, thoạt nhìn hai mươi tuổi không đến, nếu là súc râu dài, thoạt nhìn cùng Quan Vũ ngược lại có mấy phần giống nhau .

Không cần người khác giới thiệu, Mã Siêu xem xét liền biết, người này chính là danh tướng Trương Liêu Trương Văn Viễn .

Trương Liêu thuở thiếu thời liền bị đề cử là quận lại, Đình Nguyên làm Tịnh Châu Thứ Sử thời điểm, nhìn Trương Liêu vũ lực hơn người, triệu kỳ vì tòng sự, dẫn hắn cùng một chỗ tiến về kinh sư, đến rồi kinh sư về sau, Đình Nguyên đem Trương Liêu dẫn tiến cho Hà Tiến, Hà Tiến liền phái Trương Liêu về Tịnh Châu chiêu mộ binh mã, làm Trương Liêu mộ binh sau Lạc Dương, Hà Tiến đã bị thập thường thị giết chết, Trương Liêu đành phải dẫn chiêu mộ tới hơn một ngàn người đi theo Đình Nguyên .

Mã Siêu nhìn ra được, Trương Liêu mặc dù chỉ có mười tám tuổi, Chiến khí cũng đã cô đọng như thương, sau khi tiến vào Kỳ Vũ tôn cảnh giới, chờ đến rồi uy chấn Tiểu Dao tân thời kỳ đó, Trương Liêu đã trưởng thành là bên trong Kỳ Vũ Thánh .

Mã Siêu vẫn cảm thấy, Trương Liêu vũ lực của đang diễn nghĩa bên trong bị đánh giá thấp, có thể có như vậy trận trăm ghi chép hãn tướng, có thể lấy tám trăm binh sĩ đại phá Đông Ngô mấy vạn đại quân hãn tướng, hẳn cường hãn nhất thời điểm thực lực hẳn là cũng không so Quan Vũ yếu, chỉ ít chắc cũng là Vô Thánh cấp, mà hắn thống ngự năng lực còn ở bên trên Quan Vũ .

Vì cái gì một mực cảm Trương Liêu cùng Quan Vũ so đâu, thứ nhất hai người ý hợp tâm đầu từng là hảo hữu, thứ hai đối với Mã Siêu mà nói, từ Lưu Bị nơi đó đem Quan Vũ đào tới là hoàn toàn không thể nào, Lưu Bị cùng Quan Vũ tương lai chính là của hắn địch nhân, tương lai có một ngày, nếu là Trương Liêu đi theo Mã Siêu, thì sẽ cùng Quan Vũ đối địch .

Mã Siêu cảm thấy, lấy năng lực tổng hợp đến luận, Trương Liêu, Từ Hoảng cũng không đang bị thần hóa Quan Vũ phía dưới .

Trương Liêu tuổi nhỏ thanh danh, bị Đình Nguyên, Hà Tiến coi trọng, tại Tịnh Châu trong quân địa vị vẫn rất cao, gần với Lữ Bố, Cao Thuận, nhưng làm Đình Nguyên bị Lữ Bố giết chết, bởi vì Trương Liêu tính cách cao ngạo, khẳng định cùng Lữ Bố nước tiểu không đến một cái trong âm, Lữ Bố nhìn hắn không quen, đến mức, tại Trương Liêu đi theo Lữ Bố trong mấy năm, Trương Liêu không có chút nào chiến tích có thể nói, tựa như một cái người tàng hình .

Mã Siêu thật sâu cảm thấy, Trương Liêu dạng này Vũ Tướng đi theo Lữ Bố thật là đáng tiếc, hẳn quyết định, nhất định phải tìm cơ hội đem Trương Liêu đào được bản thân trong trận doanh .

Bất luận là đem Cao Thuận đào đi, vẫn là đem Trương Liêu đào đi, bây giờ nhìn lại đều thật khó khăn, cơ hồ là chuyện không thể nào, dù sao Mã Siêu còn chưa trở thành có được độc lập khung sườn chư hầu, nhưng sự do người làm, Mã Siêu tin tưởng hẳn luôn có thể có được địa bàn của mình, cũng hầu như có thể tìm tới một cái đào góc tường cơ hội .

Lý Nho tại Đồng Trác bên người, nhìn thấy Đồng Trác ánh mắt ở lại tại Mã Siêu trên người, mà Mã Siêu mà làm như không thấy, Lý Nho trên mặt lập tức hiển hiện nét cười của âm trầm: "Ngươi con tướng quân, tại hạ nghe nói, ngươi ở đây Tây Lương nhưng có Thần Uy Thiên Tướng quân tiếng khen, đối mặt Tịnh Châu một cái vô danh hạ tướng khiêu chiến, chúng ta vĩ đại Thần Uy Thiên Tướng quân lại núp ở nơi này, như cái rùa đen , lan truyền ra ngoài, há không vì thiên hạ người chế nhạo!"

Mã Siêu lập tức ảo não không thôi, bản thân thật sự là mang đá lên nện chân của mình, tại thực lực không đủ thời điểm, tại sao phải lẫn lộn Thần Uy Thiên Tướng quân danh vọng, nhìn Lý Nho tư thế, nếu là mình lại cự không xuất chiến, hẳn liền sẽ đem mình e ngại chuyện của Lữ Bố thực truyền khắp thiên hạ, đến lúc đó Thần Uy Thiên Tướng quân liền thành một chuyện cười .

Đến rồi tình cảnh như thế này, Mã Siêu đâm lao phải theo lao, không thể không chiến!

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Để Lữ Bố khóc lớn

Đồng Trác nhìn Mã Siêu còn có chút do dự, liền rút bội đao ra, trên đao không có văn tự, tứ phía ẩn lên làm núi mây văn, nói với Mã Siêu: "Thanh này bội đao, là bản công thời niên thiếu tại đồng ruộng đất cày耒耨 được, chém sắt như chém bùn, nếu là ngươi dám ứng chiến Lữ Bố, nếu có thể bình yên trở về, bản công chắc chắn đào ban cho ngươi!"

Mã Siêu giật mình nhớ tới, tại một bản tiểu thuyết mạng bên trong từng đề cập qua, Đồng Trác thuở thiếu thời tại trong ruộng nhặt được một thanh bảo đao, về sau hẳn giàu sang, cầm cây đao này cho bác văn cường thức Thái Ung nhìn, Thái Ung nói: "Đây là Hạng Vũ chi đao ."

Mã Siêu hai mắt tỏa sáng, ở thời điểm này bên trong , bất kỳ cái gì một cái đỉnh cấp nhân vật đeo qua đồ vật, đều vô cùng có khả năng tích góp cái nhân vật kia Chiến khí, khí tài, tựa như Mã Siêu trên người bây giờ mang theo Hàn Tín binh pháp vài lụa, chính là binh tiên (văn Thần cấp) Hàn Tín Văn Bảo, có thể ngăn cản được tất cả Văn Thánh cấp bậc trở xuống tinh thần công kích .

Hạng Vũ khi còn sống là đỉnh phong cấp chiến thần, hẳn bội đao liền có thể là Võ Thần chí bảo, bên trong ẩn chứa năng lượng nếu là Mã Siêu hấp thu, Mã Siêu bây giờ Chiến khí cảnh giới nhất định có thể được tăng lên cực lớn, liền không nên chờ nữa trên mười năm mới có thể cùng Lữ Bố dạng này siêu nhất lưu Vũ Tướng giao đấu.

Nhưng vì danh vọng, vì Võ Thần chí bảo, thì đi cùng vượt qua bản thân bốn đẳng cấp Lữ Bố đơn đầu sao?

Mã Siêu chần chờ một chút, cuối cùng vừa ngoan tâm, tự có chiếu đêm ngọc sư tử, có chiến thì tử, coi như đánh không lại Lữ Bố, toàn thân trở ra hẳn không có vấn đề đi, nhân sinh ở phen này!

Hắn nghĩ rõ ràng lợi hại được mất về sau, liền muốn xúi giục dưới hông chiếu đêm ngọc sư tử, khiêu chiến Lữ Bố .

Nhưng chiếu đêm ngọc sư tử lại vững vàng đứng ở nơi đó, không nhúc nhích, thậm chí có điểm muốn lui về sau ý tứ .

Mã Siêu bây giờ cùng chiếu đêm ngọc sư tử xây lên ấn ý, mặc dù hẳn không có Bàn Đức kỳ lạ thiên phú, không thể cùng chiếu đêm ngọc sư tử câu thông giao lưu, nhưng hẳn minh bạch, chiếu đêm ngọc sư tử hẳn là cảm thấy Lữ Bố cường đại, không muốn để chủ nhân của mình đi chịu chết .

"Ngọc sư tử, ngươi đừng lo lắng, " Mã Siêu ghé vào chiếu đêm ngọc sư tử bên tai, nhẹ giọng nói ra: "Ngươi phải có lòng tin với chính mình, tốc độ của ngươi so cái đồ thẩm kia ngửa tốc độ cao hơn, hơn nữa chủ nhân của ngươi ta lại có sơ kỳ văn tôn khí tài, ngâm tụng vài bài chiến thi tử liền có thể cực đại tăng cường sức chiến đấu của ta, suy yếu chiến lực của hắn ."

Chiếu đêm ngọc sư tử tựa hồ có thể nghe hiểu Mã Siêu, xụt xụt vài tiếng, hướng hai quân trong trận chạy tới .

Ở cách Lữ Bố bốn trượng khoảng cách, Mã Siêu dừng lại, nhìn lấy Lữ Bố, thấp giọng nói: "Lữ tướng quân, không chừng về sau chúng ta sẽ còn trở

thành đồng liêu đầu, còn mời Lữ tướng quân người có thể thù hạ lưu tình ."

Lữ Bố tiếp cận ba mươi tuổi, dưới hàm súc có sợi râu, lại như cũ lộ ra anh tuấn bất phàm, Mã Siêu trước kia rất tự luyện, luôn cho là mình là thiên hạ đệ nhất suất ca, nhìn thấy Lữ Bố về sau, hẳn không thể không thừa nhận, Lữ Bố không thua kém một chút nào hẳn .

Lữ Bố thân cao chín thước, cười tại cái chỉ có kia vô sư cấp Chiến khí đỏ thắm trên thân ngựa, cũng cao Mã Siêu nửa cái đầu, hẳn nhìn từ trên xuống dưới Mã Siêu, trên mặt lộ ra một nụ cười: "Người chớ có nói bậy, thôi, đồng ngôn vô kỵ! Tại âm rờ vườn thời điểm, ta liền chú ý tới người, tiểu oa nhi, người họ cái gì, kêu cái gì, lệnh tôn là ai?"

Mã Siêu nghĩ không ra Lữ Bố vậy mà như thế hiền lành, giống như không có bất kỳ cái gì sát khí tựa như, nhận Lữ Bố cảm nhiễm, cũng nở nụ cười: "Tiểu tướng họ Mã, tên siêu, gia phụ Võ Uy quận Thái Thú Mã Đằng."

Lữ Bố gật gù đầu: "Nguyên lai là ngựa Phục Ba về sau, khó trách ít như vậy tuổi anh hùng, ta lúc lớn cỡ như người vậy, còn không có giống như người Chiến khí tu vi."

Ngựa Phục Ba chính là Đông Hán khai quốc người có công lớn Phục Ba tướng quân Mã Viện, Lữ Bố nói như vậy, để Mã Siêu đối với hảo cảm của hắn tăng gấp bội, gia hỏa này căn bản không giống lịch sử, diễn nghĩa đã nói như vậy ngạo mạn vô lễ a .

Mã Siêu cũng giật mình nhớ tới một bản tiểu thuyết mạng bên trong khảo chứng, cười nói: "Ta nghe nghe, Lữ tướng quân chính là chém giết Hạng Vũ Niết Dương hầu về sau, rất là khâm phục."

Cuối Tần Hán sơ, Lưu Bang có cái thuộc cấp, tên là Lữ thắng, quan bài lang trung, theo rót nữ hài truy sát Hạng Vũ đến ô giang, Hạng Vũ tự vẫn về sau, đem phân thân, Lữ thắng cùng vương ề, Dương vui, Lữ mã đông, Dương Vũ các đến một bộ phận, bởi vì công bị Lưu Bang phong làm Niết Dương hầu . Nghe nói, Lữ thắng còn được đến Hạng Vũ bá vương kích pháp, Lữ Bố võ công chính là tổ truyền .

Nghe Mã Siêu nói như vậy, Lữ Bố trên mặt âm tình bất định, một phương diện hẳn rất khâm Percy Sở bá vương Hạng Vũ, một mặt khác, hẳn tiên tổ lại phân Hạng Vũ thi thể, hẳn kích pháp cũng là truyền lại từ Hạng Vũ, cảm giác là lạ .

Lữ Bố nhắc lên Phương Thiên Họa Kích, thật sâu nhìn Mã Siêu một chút: "Nhìn người trẻ tuổi như vậy liền có tu vi như thế, tiềm lực nhất định mạnh mẽ, vì không chí nhật sau vô địch tịch mịch, ta không giết người, người đi đi, mười năm sau lại tới tìm ta."

"Đây coi là chuyện gì xảy ra?" Mã Siêu có chút giận: "Ngài cảm thấy, ta liền không có cùng ngài sức đánh một trận sao?"

Lữ Bố cười nhạt một tiếng: "Mã Siêu, người chẳng lẽ không biết, Chiến khí của ta đã đến sau Kỳ Vũ Thánh Cảnh giới, mà người đây, chỉ là bên trong Kỳ Vũ tôn, Chiến khí của người kém xa ta, chênh lệch như thế cách xa, có chiến tất yếu à, tuổi của người lại như trẻ thơ vậy, ta như đánh bại người, sợ bị người trong thiên hạ chế nhạo, nói ta Lữ Bố khi dễ một cái tiểu oa nhi . Người đi đi!"

Mã Siêu nổi giận: "Người Lữ Bố chỉ sợ bị người trong thiên hạ chế nhạo, ta Mã Siêu sẽ không sợ à, ta Mã Siêu thế nhưng là Thần Uy Thiên Tướng quân, ở trước mặt người, liền chiến tư cách đều không có, ta còn có gì mặt mũi đi gặp Tây Lương phụ lão?"

Lữ Bố trên mặt lộ ra một vòng giễu cợt: "Chỉ người, Thần Uy Thiên Tướng quân? Tiểu oa nhi, lại tu luyện mười năm, đem ta đánh bại, lại đến thổi phồng cái ba hoa khoác lác này đi!"

Mã Siêu thế nội dù sao còn có tính cách của nguyên lai tính cách, thiếu niên tâm tính, nhất là chịu không được người khác xem thường, hẳn giận tím mặt: "Lữ Bố, người có thể giết ta, lại cũng không lấy miệt thị ta, ta muốn để người biết miệt thị đại giới của ta!"

Lữ Bố có chút không kiên nhẫn được nữa, lạnh rên một tiếng: "Người đứa nhỏ này, làm sao không biết tốt xấu đâu, thôi, Mã Đằng bảo đảm không tốt hài tử, ta giúp hắn bảo đảm một cái đi!"

Mã Siêu càng thêm phẫn nộ: "Ta thì nhìn người làm sao bảo đảm ta!"

Mã Siêu nói xong, xúi giục chiêu đem ngọc sư tử, liền hướng Đông Trác trong trận đi .

Lữ Bố có chút mê hoặc: "Đứa nhỏ này, có ý tứ gì a, không phải muốn chiến sao?"

Ở cách Lữ Bố bên ngoài hơn mười trượng, Mã Siêu dừng lại, ngâm tụng một cái bài thơ: "Đi người ban ngày sơ, người đến ban ngày thân . Ra quách môn nhìn thẳng, nhưng thấy đôi cùng mộ phần. Cỏ mộ cây làm ruộng, từng bách phá vỡ làm cùi . Bạch Dương nhiều Bi Phong, Tiểu Tiêu sào giết người . Nghĩ còn quê cũ lữ, muốn về đạo không nguyên nhân ."

Bài thơ này tên là « thơ cổ mười chín thủ - đi người ban ngày sơ », sớm nhất thấy ở « Chiêu Minh văn tuyển », là Nam Triều xà nhà Tiêu Thống từ truyền thế Vô Danh thị « thơ cổ » trùng tuyển ghi chép mười chín thủ sắp xếp, nghe đồn là Đông Hán thời kì làm, nhưng Mã Siêu cũng không nghe nói lúc này có bài thơ này ra mắt .

Làm Mã Siêu ngâm tụng xong, mờ mịt khí tài từ trên người hắn bay lên, phòng lớn tám thành, có thể thấy được bài thơ này là mình châu thơ, hơn nữa xem như Mã Siêu bản gốc, bởi vì phi bản thân bản gốc thi từ ca phú tại sử dụng thời điểm không biết tướng khí tài .

Mã Siêu mờ mịt khí tài dâng lên, bao phủ tại Lữ Bố trên người, giống như mưa phùn mờ mịt .

Lúc đầu Lữ Bố có thể mạnh vận Chiến khí, phong bế hai lỗ tai, nhưng hấn vốn cho rằng Mã Siêu là muốn đào tẩu, căn bản không nghĩ tới Mã Siêu lại đột nhiên ngấm tưng chiến thi từ, hấn lại không giống Diêm Hành như thế có binh tiên Hân Tín Văn Bảo, căn bản ngăn không được Mã Siêu chiến thi từ công kích .

Lúc đầu bài thơ này liền cực kỳ bi thương, sẽ ở Mã Siêu khí tài thôi hóa dưới, thúc người roi lệ đoạn lòng người ruột uy lực thì càng mạnh .

Lữ Bố không khỏi nghĩ tới bị người Tiên Ti tai họa qua quần thảo không sinh cứu nguyên quận Ngũ Nguyên huyện, nhớ tới thảm bị người Tiên Ti sát hại phụ mẫu, nhớ tới bởi vì rối loạn ôn dịch mà lần lượt chết đi thân nhân, nhớ tới những trong chiến tranh đó chết đi chiến hữu, trong lòng nhất thời dâng lên vô tận bi thương, ngăn không được gào khóc bắt đầu, khóc đến toàn thân run rẩy, khóc không thành tiếng .

Lúc này, Lữ Bố chiến tâm bất ổn, Chiến khí tạm thời giảm đột ngột một cái cấp độ .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Chiến thơ triệu hoán Hạng Vũ tàn hồn

Đồng Trác nghe được Mã Siêu bài thơ này, cảm thán nói: "Thật không nghĩ tới, Mã Đằng cái tiểu phụ kia, lại có như thế con trai của lĩnh khí, dù là biết hấn cái này chiến thơ không phải công kích chúng ta, bản công trong lòng cũng là bi thương cực kỳ . Hấn tài văn chương, sợ là chỉ có Thái Trung Lang mới có thể thắng qua đi."

Thái Ung từng nhận chức bắc Trung Lang tướng, thế nhân đều tôn xưng hấn là Thái Trung Lang, hấn là lúc này công nhận đệ nhất mới .

Lý Nho âm hiểm cười nói: "Phụ thân, hấn tài văn Chương lại cao hơn, cũng phải cung cấp chúng ta thúc đẩy, chính là cái kia Thái Trung Lang, không chịu nghe từ phụ thân chiêu mộ, phụ thân giận dữ, nói muốn tru hấn tam tộc, hấn còn không phải ngoan ngoãn đến kinh thành ."

Lúc này Thái Phó Viên Ngỗi, Thái úy Dương Bưu, đại tướng quân chủ bạc Trần Lâm, tây viên điện quân giáo úy Tào Tháo bọn người đứng ở thành Lạc Dương đầu xem náo nhiệt, nghe được Mã Siêu vừa rồi làm thơ, Dương Bưu bên người có cái tiểu nam hải reo lên: "Mã Siêu tài văn chương không gì hơn cái này, bài thơ này ta cũng có thể làm được!"

Dương Bưu sầm mặt lại: "Tu nhi, đừng muốn nói bậy ."

Hấn vừa nói, quay đầu nhìn thoáng qua Trần Lâm: "Lỡ chương, Mã Siêu bài thơ này người nghĩ như thế nào ?"

Trần Lâm cười nói: "Nhìn hấn khí tài tăng vọt tám thành, rất rõ ràng, là minh châu thơ, dạng này thơ ta cũng có thể làm được, nhưng hấn chỉ có mười lăm tuổi, giống ta như vậy lúc nhỏ, là quyết định không làm được, kẻ này chẳng những tài văn chương xuất chúng, lại có Vũ Tồn cấp Chiến khí, văn võ đều lợi hại như thế, ta đại hấn lập quốc đến nay, Mã Siêu chính là đệ nhất nhân ."

Đầu tường vây xem vương công đại thần phảng phất lần thứ nhất nhìn thấy Mã Siêu tựa như, nghị luận ầm ĩ, có ít người đề cập Mã Siêu trước đó làm «bảy bước thơ», «tắc hạ Khúc - vira sáng tìm Bạch Vũ» «xâm lăng - gương cung làm kéo mạnh», tất cả đều chắc chắn ca ngợi .

Chỉ có một người, cười nói: "Giờ, đại tất chưa tốt ."

Mọi người đều liếc nhìn, đã thấy người này chính là nghị lang Không Dung .

Không Dung mười tuổi thời điểm, đi theo phụ thân đến Lạc Dương. [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết] khi đó Lý Ưng danh khí rất lớn, đảm nhiệm ti lệ giáo úy chức vụ . Đến nhà hấn đi người, đều là chút tài trí xuất chúng người, có danh dự nhân cùng thân thích của chính mình mới đi thông báo . Không Dung đến rồi nhà bọn họ trước, đối với giữ cửa quan lại nói: "Ta là Lý Ưng thân thích ." Thông báo về sau, tiến lên ngồi xuống . Lý Ưng hỏi: "Ngài và ta có cái gì quan hệ thân thích?" Không Dung trả lời nói: "Lúc trước tổ tiên của ta Không Tử đã từng bái ngài tổ tiên lão tử vi sư, cho nên ta và ngài là đời đời qua lại giao hảo ." Lý Ưng cùng hấn những tân khách đó không có không đối với hấn mà nói cảm thấy ngạc nhiên . Quá bên trong đại phu trần vĩ về sau mới đến, người khác liền đem Không Dung nói mà nói báo cho hấn nghe, trần vĩ nói: "Giờ, đại tất chưa tốt ." Không Dung nói: "Ta phỏng đoán ngài lúc nhỏ nhất định rất thông minh đi."

Tất cả mọi người minh bạch, Không Dung nói lời này cũng không có ác ý gì, thuần túy chỉ đùa một chút, cũng không khỏi cười một tiếng .

Không Dung bây giờ là đỉnh phong văn tôn, kém một bước liền muốn tiến vào Văn Thánh cấp, lại bởi vì trong lịch sử cả nhà của hấn đều là bị Tào Tháo giết, cùng Mã Siêu khổ cực, Mã Siêu tự nhiên mà vậy liền đem Không Dung xếp vào hấn tranh thủ phạm vi, tiếc rằng Không Dung hiện tại văn khắp thiên hạ, không phải dễ dàng như vậy lôi kéo đến, trừ phi Mã Siêu có thể ủng lập thiên tử, lại lập triều đình .

Ngoại giới nghị luận lại nhiều, Mã Siêu đều mất điếc tai ngo, hần hiện tại muốn tập trung tinh thần ứng đối Lữ Bố uy hiếp .

Lúc này, Mã Siêu triển khai không có lập tức công kích, dù sao suy yếu cấp một Chiến khí Lữ Bố còn có thể phát huy ra bên trong Kỳ Vũ Thánh chiến lực, Chiến khí y nguyên thành Cường, vẫn là hần cái này bên trong Kỳ Vũ tôn không thể đối kháng .

Mã Siêu lại muốn ngâm tụng một bài thơ đến tăng cường tự thân chiến lực, nên dùng cái gì thơ đâu?

Hần chợt nhớ tới, vừa rồi đề cập với Lữ Bố đến rồi Hạng Vũ, trong nháy mắt một bài thơ ở trong đầu hần nổi lên .

Công nguyên 1127 tuổi, cường hần quân Kim xâm lấn Trung Nguyên, đập nát Tống vương hướng Quỳnh Lâu ngọc uyển, bắt đi huy, khâm nhĩ đế, Triệu Tống vương triều hốt hoảng hướng nam chạy trốn . Lý Thanh Chiêu vợ chồng cũng bắt đầu rồi phiêu bạt vô định sống trong cảnh đào vong . Không lâu, trượng phu Triệu Minh thành được bổ nhiệm làm kinh thành xây Khang Tri phủ . Một ngày đêm khuya, trong thành phát sinh phản loạn, thân là Tri phủ Triệu Minh thành không có tận hết chức vụ chỉ huy dẹp loạn, mà là lạng lẽ dùng dây thừng trói thành chạy trốn . Lý Thanh Chiêu đối với trượng phu cực kỳ thất vọng, liền viết cái kia thủ « ngày mùa hè tuyết cú » .

Mã Siêu ngâm tụng lên cái kia bài thơ: "Sinh coi như nhân kiệt, chết cũng là quỷ hùng . Đến nay nghĩ Hạng Vũ, không chịu qua Giang Đông ." .

Lý Thanh Chiêu bài thơ này, tay nâng bút lạc chỗ, đoạn chính ngưng trọng, lực thấu người suy nghĩ trong lòng, trực chỉ người xương sống lưng, "Sinh coi như nhân kiệt, chết cũng là quỷ hùng" không phải mấy chữ tinh xảo tổ hợp, không phải mấy cái từ xảo diệu trau chuốt, là một loại tinh túy cô đọng, là một loại khí phách gánh chịu, là một loại hướng cuộc đời của không sợ tư thái, loại kia nghiêm nghị khí khái, hạo nhiên chính khí, tràn ngập giữa thiên địa, thẳng lệnh quỷ Thần Đồ nhưng biến sắc .

Làm Mã Siêu ngâm tụng xong, trên người của hần mờ mịt khí tài đột nhiên thẳng lên bốn lần, như lát phát mưa phùn, toàn bộ bao phủ ở trên người hần .

Một cái dường như từ nơi vô cùng xa xôi truyền tới thanh âm truyền đến, thanh âm tràn đầy ý chí bất khuất, một cái năng lượng cường đại từ phía chân trời truyền đến, thuận hần mờ mịt mới tức giận khí trụ, rót vào Mã Siêu thể nội .

Mã Siêu đột nhiên cảm thấy, toàn thân Chiến khí trong nháy mắt tăng lên hai cấp, trường thành là đỉnh phong cấp Vũ Tôn, toàn thân Chiến khí cô đọng như thuẫn, dày đặc ở trên người hần .

Tất cả mọi người tròn tròn mắt, trời ạ, Mã Siêu bài thơ này thể mà mới tới đỉnh phong Vô Thần Hạng Vũ lưu lại thể gian hồn phách, mặc dù Hạng Vũ tàn hồn còn thừa không có mấy, nhưng cũng có thể đề Mã Siêu trong nháy mắt tăng lên hai cấp, mặc dù chiến đấu sau liền sẽ biến mất, nhưng cái này hai cấp tăng lên đủ để có thể làm cho hần tại Lữ Bố công kích đến toàn thân trở ra .

Không Dung, Trần Lâm, Dương Bru, Dương Tu, Tào Tháo nhao nhao trừng lớn hai mắt, khâm phục mà nhìn xem Mã Siêu .

Tuổi vừa mới 14K Dương Tu cảm thán nói: "Trời ạ, như thế dễ hiểu từ ngữ trau chuốt, lại là truyền thể thơ, thực không thể tin được!"

Dương Bru trừng Dương Tu một chút: "Dạng này khí thế, thể gian sợ là sớm không một người có thể làm được ra, chính là Thái Văn Thánh cũng làm không ra ." .

Tào Tháo im lặng nhưng không ngờ, hần hiện tại có hậu kỳ văn tôn khí tài, vẫn còn không có làm ra bất luận cái gì đáng đáp giống như thơ, ở trên chuyện này không có quyền phát ngôn gì .

Hơn nữa Tào Tháo có nằm mơ cũng chẳng ngờ, hần và con trai của hần Tào Thực, Tào Phi thi từ đã bị Mã Siêu ghi nhớ, bọn hần trong lịch sử Thi Từ Hội bị Mã Siêu trộm làm hữu dụng, trừ phi tam tào có thể làm ra thơ mới .

Trần Lâm cũng thở dài: "Lúc đầu coi là bảy bước thơ không phải hần làm, hiện tại xem ra, nếu có thể làm ra dạng này đưa tới Hạng vương hồn phách truyền thể thơ, liền có thể làm ra bảy bước thơ . Chỉ là ta không biết rõ, vì cái gì cái kia bài thơ hội xưng là bảy bước thơ ." .

Đám người cũng đều không hiểu .

Lúc này, Mã Siêu nhẹ nhàng một đạp yên ngựa, chiếu đêm ngọc sư tử như mũi tên, hướng Lữ Bố vọt tới .

Lữ Bố mới từ cái kia thủ bi thương thích thơ ngũ ngôn bên trong tránh thoát, Chiến khí không nghe thấy, đã thấy Mã Siêu nhanh như điện chớp mà đến, hần lấy làm kinh hãi, vội vàng hoành kích nơi tay, chặn Mã Siêu Hồ Đầu tạm Kim Thương .

Hồ Đầu tạm Kim Thương cùng Phurong Thiên Họa Kích đụng một cái, phát ra một trận kịch liệt oanh minh, hai quân trong trận, những cấp bậc võ sư đó trở xuống tướng sĩ tất cả đều tâm thần đại chấn .

Lữ Bố cả người lẫn ngựa rút lui vài thước, kinh ngạc nhìn lấy Mã Siêu: "Người vẫn là thứ nhất đem ta bức lui người, người làm sao đột nhiên trở nên như thế đến!" (phiếu đề cử, phiếu đề cử, đến nay nghĩ phiếu phiếu, không chịu đi gõ chữ, cất giữ quyền sách này có 1,600 người, ném cũng chỉ có hơn 300 phiếu, nghĩ đến đây cái, trong lòng ta sẽ không thông suốt, tâm nhét a, các bằng hữu a, phiếu đề cử là miễn phí đó a!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 47: Ta thật không muốn thương tổn người!

Mã Siêu nhìn một chút Lữ Bố trên người, hấn trút xuống tại Lữ Bố trên người mờ mịt khí tài đã tiêu tán, nhưng mang cho Lữ Bố mặt trái tinh thần ảnh hưởng còn muốn tiếp tục một đoạn thời gian, trong đoạn thời gian này, Lữ Bố tinh thần không thể hoàn toàn chuyển chú, còn có bộ phận tâm tư dừng lại ở đối với người mất niềm thương nhớ bên trên, cứ như vậy, hấn Chiến khí không thể hoàn toàn ngưng tụ, chiến lực rõ ràng suy yếu cấp một.

Mà Mã Siêu mình đã lâm thời thông qua Lý Thanh Chiêu « ngày mùa hè tuyết cú » thu được Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ tàn hồn chèo chống, chiến lực tăng lên hai cấp, đạt tới đỉnh phong Vũ Tôn cảnh giới, khi hấn vận khí lúc chiến đấu, Chiến khí cô đọng như thuần, dày đặc toàn thân, dù cho là Võ Thánh cấp hấn tướng cũng vô pháp trong thời gian ngắn đem miểu sát.

"Đã quên nói cho người, ta là sơ kỳ văn tôn, " Mã Siêu cười nhạt một tiếng: "Ta nghĩ, điểm ấy ưu thế đủ để di bỏ ta tuổi tác và Chiến khí thể yếu đi! Lữ tướng quân, người không biết thắng mà không võ, liền không cần thù hạ lưu tình nữa!"

Lữ Bố ngưng thần quan sát Mã Siêu, trong ánh mắt hiện lên một tia đổ kỵ, hấn ngoại trừ là Tịnh Châu quân đệ nhất tướng bên ngoài, vẫn là Tịnh Châu chủ bạc, có được đỉnh phong văn sư khí tài, tại thô lỗ ít văn Tịnh Châu trong quân coi là đệ nhất tài tử, bình thường hấn cũng nên mới kiên văn võ tự xưng là, bây giờ thấy Mã Siêu, tự mình cảm thụ Mã Siêu chiến thơ uy lực, hấn tự thẹn không bằng, không thể không cảm thán nói: "Giống như người văn võ song toàn có thể đồng tu Võ đạo, Văn đạo thiên tài, trong thiên hạ, khả năng chỉ một mình người! Như thế thiếu niên thiên tài, ta thật không muốn thương tổn người!"

Mã Siêu trẻ tuổi nóng tính, nhất là chịu không nổi người khác miệt thị, cứ việc cái này miệt thị là đến từ Tam quốc đệ nhất tướng Lữ Bố, hấn quát lên một tiếng lớn: "Nhưng ta muốn thương tổn người!"

Hấn giục ngựa đỉnh thương, phóng tới Lữ Bố.

Lữ Bố nhẹ nhàng lắc đầu, sau đó mỉm cười, hấn tại Mã Siêu trên người có thể nhìn thấy mười mấy năm trước bản thân, một dạng kiệt ngạo bất tuân, một dạng cuồng ngạo tự đại, người trẻ tuổi, vẫn là bị chút ngăn trở tốt, mới có thể tốt hơn trưởng thành.

Hấn vận khởi bảy thành Chiến khí, cầm trong tay Phương Thiên Họa Kích, nhẹ nhàng lắc một cái, chặn đứng Hồ Đầu tạm Kim Thương mũi thương.

Lần này, Lữ Bố Chiến khí ngưng tụ, Chiến khí hóa cương, cương khí như lửa, từ Phương Thiên Họa Kích mũi kích thiêu đốt, kéo dài sáu thước.

Làm Mã Siêu cùng Lữ Bố cách xa nhau hai trượng, hai người binh khí liên đụng nhau, nói chính xác, là Lữ Bố Chiến khí hóa thành cương khí đánh vào Mã Siêu mũi thương bên trên.

Lần này, Mã Siêu rõ ràng cảm thấy áp lực, cả người lặn ngựa, rút lui hơn mười bước, khí huyết cuộn cuộn, cô đọng như thuần Chiến khí cũng suyệt nửa tan rã.

Trái lại Lữ Bố, một mặt lạnh nhạt, một chút đều không tổn sức, giống như mới vừa đau thương chiến thơ cũng không đối với hấn tạo thành bất luận cái gì tổn hại.

Mã Siêu lần thứ nhất cảm thấy Lữ Bố cương khí cường hoành, như thực chất, phảng phất Phương Thiên Họa Kích lớn sáu thước, hơn nữa cương khí cuồng bạo như gió lốc, cực nóng như núi lửa chi nham, phương viên mấy trượng cỏ cây tất cả đều đốt diệt.

Hấn có thể mãnh liệt cảm thấy, một khi Lữ Bố tấn cấp Võ Thần, Chiến khí ly thể ra, từ Phương Thiên Họa Kích thượng đánh ra Chiến khí vô cùng có khả năng giống Địa Ngục Hỏa Long Nhất dạng, cắn nuốt quanh mình hết thảy, đến rồi lúc kia, trừ phi là mấy cái Võ Thánh cấp hấn tướng liên thủ, hoặc là có hoàng kim cấp không khí chiến tranh tinh binh vây công, mới có thể ngăn chặn Lữ Bố.

Lữ Bố nhìn Mã Siêu sắc mặt đỏ lên, mỉm cười: "Ta chỉ dùng bảy thành Chiến khí, người liền không chống nổi, nếu là ta dùng mười thành chiến lực, lại sẽ như thế nào, Mã Siêu, người chính là mấy người mười năm sau lại tới tìm ta đi!"

Mã Siêu cắn chặt răng, cố gắng áp chế phiên trào khí huyết, nâng lên tất cả Chiến khí, hét lớn một tiếng: "Tái chiến!"

Tiếp đó, Mã Siêu không còn cứng đối cứng, mà là lợi dụng chiều dâm ngọc sư từ tốc độ, linh xảo ra chiêu, lại phối hợp hấn nội gia thương pháp, cùng Lữ Bố đánh nhau.

Mỗi khi gặp Lữ Bố muốn xuất thu thời điểm, Mã Siêu liền kẹp chặt chiều dâm ngọc sư từ bụng ngựa, chiều dâm ngọc sư từ bay lên không nhảy lên, xoay nhanh đến Lữ Bố bên cạnh, Mã Siêu nắm chặt Hồ Đầu tạm Kim Thương, rút lạnh đâm về Lữ Bố ba sườn.

Lữ Bố phản ứng cực nhanh, cực nhanh quay đầu ngựa, trở tay dùng Phung Thiên Họa Kích đỡ ra Hổ Đầu tằm Kim Thương, nhưng hấn trở tay phản kích, phát huy ra Chiến khí kém xa tay thuận xuất kích, Mã Siêu áp lực lớn đại giảm nhẹ.

Hơn nữa Mã Siêu nội gia thương pháp trong cương có nhu, có khác với lúc này chủ lưu cứng chọi cứng nhà ông bà ngoại thương pháp, để Lữ Bố cực không thích ứng.

Mã Siêu một thương đâm tới, Lữ Bố dùng kích đập mở, vốn cho rằng Mã Siêu thương liền đập mở biến chiêu, lại không nghĩ rằng, Hổ Đầu tằm Kim Thương báng súng thế mà cong, hình như Hổ Đầu mũi thương thẳng đến Lữ Bố môn mà tới.

Lữ Bố quá sợ hãi, tranh thủ thời gian giục ngựa lui lại, đồng thời dùng Phung Thiên Họa Kích đem Hổ Đầu tằm Kim Thương ra bên ngoài ngăn trở.

Mã Siêu gặp uy hiếp không được Lữ Bố, mà Lữ Bố Phung Thiên Họa Kích cương khí lan đến gần bản thân, tranh thủ thời gian cùng chiếu đêm ngọc sư tử cùng một chỗ xoay nhanh đến Lữ Bố khác một bên, triển khai tiếp tục vòng thứ hai công kích.

Lữ Bố vốn cho rằng Mã Siêu báng súng bị bản thân ngăn lên, lại không nghĩ rằng, Mã Siêu chiêu tiếp theo là đinh thương đâm thẳng, súng kia cán thẳng tắp, không có một chút cong đầu vết.

Lữ Bố sững sốt một chút, Mã Siêu trong tay Hổ Đầu tằm Kim Thương mũi thương đã đâm về ba sườn của hấn.

Khoảng cách Lữ Bố ba sườn ba tác khoảng cách, Mã Siêu Hổ Đầu tằm Kim Thương đụng phải một tảng vật vô hình, cũng không còn cách nào tiến lên.

Mã Siêu ngây ra một lúc, sau đó kịp phản ứng, đây là Lữ Bố Chiến khí hóa cương biểu hiện, cương khí tại Lữ Bố trên người hình thành một tầng bảo hộ, Vô Thánh cấp trở xuống công kích đối với hấn không đủ để thành bất cứ uy hiếp gì.

Cái này Chiến khí hóa cương hình thành bảo hộ muốn xa so với đỉnh phong Vũ Tôn cô đọng thành thuần bảo hộ dày đặc được nhiều, bền bỉ được nhiều, Mã Siêu không làm gì được Lữ Bố, nhưng Lữ Bố làm gì được Mã Siêu, thừa dịp Mã Siêu sững sờ trong nháy mắt, Phung Thiên Họa Kích dọc theo cương khí đánh trúng Mã Siêu bên bụng bộ phận.

Mã Siêu cảm thấy mình giống như bị một cây lớn hóa trụ quét trúng, áo giáp phá toái, ngực bụng rung mạnh, khí huyết cuộn cuộn, cô đọng thành thuần Chiến khí gần như tan rã.

Dù sao hấn là dùng chiến thi từ mượn tới Hạng Vũ chiến hồn, cũng không phải là hấn sức mạnh của bản thân, bị đòn nghiêm trọng này, Hạng Vũ chiến hồn khoảng cách tiêu tán một nửa, Mã Siêu lúc này chiến lực giảm mạnh đến sau Kỳ Vũ tôn.

Lữ Bố không có chú ý tới Mã Siêu Chiến khí khoảng cách giảm xuống, hấn tiếp tục phát động công kích.

Mã Siêu mạnh vận Chiến khí, cùng chiếu đêm ngọc sư tử cùng một chỗ tránh né lấy Lữ Bố công kích, cũng thừa dịp Lữ Bố chiến mã đầy chuyển không đúng chỗ thời điểm công kích Lữ Bố.

Dạng này tui vòng hai mươi mấy cái hiệp, Lữ Bố thủy chung tìm không thấy đánh tới Mã Siêu cơ hội, hấn càng ngày càng cảm thấy, là hấn dưới quần tọa kỵ ảnh hưởng tới chiến lực của hấn, nếu là hấn có một thốt giống Mã Siêu dưới hông chiếu đêm ngọc sư tử thần tuần tọa kỵ, không ra mười cái hiệp, là hấn có thể kết thúc chiến đấu, cũng sẽ không giống hiện tại chiến chật vật như vậy.

Lữ Bố đột nhiên nhớ tới, truyền thuyết Đông Trác nơi đó có một thốt thần mã, tên là Xích Thố, truyền thuyết có được tương đương với nhân loại đỉnh phong Vũ Tôn Chiến khí, Tây Lương trong quân không ai có thể hàng phục nó, nếu là mình có thể được ngựa Xích Thố, tuyệt đối là vô địch thiên hạ.

Mã Siêu cùng chiếu đêm ngọc sư tử liều mạng trốn tránh Lữ Bố tiến công, tốc độ né tránh là toàn bộ triển khai, cũng cực đại tiêu hao Chiến khí, làm chiến đến hơn tám mươi cái hiệp, chiếu đêm ngọc sư tử Chiến khí cơ hồ hoàn toàn khô kiệt, chạy còn không bằng Lữ Bố dưới hông cái kia vũ sư cấp độ thâm ngựa.

Lữ Bố một kích đâm về Mã Siêu, hấn coi là Mã Siêu còn có thể né tránh, lại không nghĩ rằng Mã Siêu người và ngựa tốc độ trở nên cực kỳ chậm chạp, mắt thấy cái này một kích muốn đem Mã Siêu đâm chết, Lữ Bố thương tiếc Mã Siêu tiềm lực, không muốn vô địch tại tịch mệnh, liền phi tốc biến chiêu, biến đâm là nện, Phung Thiên Họa Kích dọc theo cương khí tái độ đập trúng Mã Siêu ngực bụng. (ta viết thực sự rất kém cỏi à, vì cái gì hai ngày này không ai khen thưởng, không ai thúc canh, cũng có rất ít người tặng phiếu đề cử đâu? Ta rất mất mặt.)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Chân Long chi lực

Lúc này, người ngoài nghề xem náo nhiệt, nhìn Mã Siêu có thể cùng Lữ Bố vòng quanh đánh bảy tám chục cái hiệp, Tây Lương sĩ tốt từng trận địa hô to: "Chúng ta Tây Lương người không thể so với Tịnh Châu người kém!" "Mã Siêu tất thắng!" "Thần Uy Thiên Tướng quân!"

Người trong nghề xem môn đạo, Đồng Trác, Hoa Hùng, Lý Giác những thứ này có được Vũ Tôn cấp Chiến khí Tây Lương người tất cả đều một mặt ngưng trọng, bọn hắn thấy được rõ ràng, Mã Siêu hoàn toàn là ý vào thần tốc tọa kỵ cùng linh xảo thương pháp cùng Lữ Bố triển đấu, căn bản không cách nào cùng Lữ Bố cứng đối cứng, dù sao Chiến khí cách hơn mấy cấp, chênh lệch quá lớn. (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)

Lý Giác thở dài một tiếng: "Mã Siêu dạng này chịu không lâu, một khi chiến mã khí lực tiêu hao hầu như không còn, chính là muốn trốn cũng trốn không thoát!"

Đồng Trác sắc mặt đại biến, nhìn hằm hằm Lý Nho: "Nếu là Mã Siêu đột tử, Mã Đằng trách tội bản công, cùng bản công đối nghịch, Quan Trung, Lương Châu đem rớt cuộc không là địa bàn của chúng ta! Lý Nho, đều tại ngươi!"

Lý Nho lại lộn vào râu ria, ha ha cười nói: "Phụ thân, chớ có lo lắng, theo hài nhi quan sát, cái kia Lữ Bố đối với Mã Siêu cũng không có sát tâm, hẳn là sẽ chỉ đem hắn đánh thương, không biết đem giết chết!"

Đồng Trác nửa tin nửa ngờ, một mực nhìn chăm chăm Lữ Bố.

Lúc này, chiến thơ triệu hoán Hạng Vũ còn sót lại chiến hồn đã tiêu tán hơn phân nửa, Mã Siêu chiến lực giảm mạnh đến sau Kỳ Vũ tôn trình độ, Chiến khí miễn cưỡng cô đọng thành thương, căn bản hình thành không được sức phòng ngự của bên bị, bị Phụng Thiên Họa Kích cương khí quét trúng, Mã Siêu ngực bụng tái độ rung mạnh, khí huyết cuộn cuộn, Chiến khí hoàn toàn tan rã, ngũ tạng lục phủ đều chấn thương, toàn thân lỗ chân lông đều chảy ra máu đến, trong miệng phun ra máu đến, nhiễm đỏ trắng như tuyết chiến bào.

Tây Lương quân sĩ tốt lập tức dừng lại reo hò, ba ngàn Phi Hùng Quân lặng ngắt như tờ, tất cả đều trực lăng lăng nhìn lấy trước mặt một màn, chẳng lẽ Tây Lương người thật không như Tịnh Châu người?

Đồng Trác mấy người cũng khẩn trương nhìn lấy Lữ Bố, lo lắng Lữ Bố hội thừa cơ thống hạ sát thủ.

Lữ Bố thì thu hồi Phụng Thiên Họa Kích, xong Mã Siêu nói ra: "Thu đến đây đi, trở về hảo hảo dưỡng thương đi, mười năm sau lại tới tìm ta!"

Mã Siêu cũng mạnh động lui bước chi tâm, dù sao hắn hiện tại Chiến khí hoàn toàn tan rã, dưới hông chiếu đêm ngọc sư tử Chiến khí cũng tiêu hao hầu như không còn, không có sức đánh một trận. [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Ngay tại hắn muốn thúc ngựa trở về bản trận lúc, đột nhiên cảm giác được dán chặt lấy da thịt ngọc ti truyền quốc tựa hồ có thần kỳ biến hóa.

Làm máu tươi của hắn nhiễm đỏ chiến bào, nhiễm ngọc ti truyền quốc, ngọc ti truyền quốc bên trong bỗng nhiên vang lên một trận long ngâm, bên trong truyền ra một cỗ cường đại năng lượng, dọc theo da thịt tiếp xúc ngọc tỷ địa phương truyền vào Mã Siêu thể nội.

Mã Siêu trong lòng kinh dị, cảm thụ được cỗ năng lượng kia, đó cũng không giống như là Chiến khí, nhưng lại ẩn chứa sức mạnh vô cùng vô tận, chẳng lẽ cái kia chính là Chân Long chi lực sao?

Chân Long chi lực theo Chiến khí vận chuyển bám vào tại trong gân mạch, còn lại toàn bộ tiến nhập đan điền.

Sau đó, Mã Siêu ngạc nhiên phát hiện, có Chân Long chi lực về sau, hắn đối với thiên địa nguyên khí cảm ứng cùng hấp thu đột nhiên tăng lên thật nhiều lần, cũng liền nói, hắn về sau bắt đầu tu luyện Chiến khí, Chiến khí gia tăng tốc độ hội gia tăng thật nhiều lần, nguyên lai hắn cần mười năm mới có thể đến đạt Vô Thánh cấp độ, hiện tại xem ra, khả năng trong vòng một năm liền có thể tiến vào Vô Thánh cảnh giới.

Truyền thuyết Chân Long là sinh hoạt tại trong biển sâu, có thu nạp linh khí linh thủy thiên tính, mà Chân Long chi lực giống như thiên sinh đối với Thiên Địa linh khí có lực hấp dẫn, Mã Siêu cũng không có tận lực đi hấp thu, những Thiên Địa linh khí đó liền như trăm sông đổ về một biển, tràn vào trong cơ thể của hắn, mặc dù Mã Siêu dĩ vãng tốc độ tu luyện cũng rất nhanh, nhưng lại chưa từng có dạng này thoải mái đầm đìa địa hấp thu qua linh khí, hắn cũng có chút say.

Cùng lúc đó, Chân Long chi lực trong nháy mắt khôi phục Mã Siêu cùng chiếu đêm ngọc sư tử tất cả Chiến khí, còn tạm thời đem Mã Siêu Chiến khí tăng lên nhất Đại cảnh giới, vượt qua sau Kỳ Vũ tôn, đỉnh phong Vũ Tôn, sơ Kỳ Vũ Thánh, trực tiếp đạt đến bên trong Kỳ Vũ Thánh cảnh giới.

Mã Siêu hiện tại tạm thời có được bên trong Kỳ Vũ Thánh chiến lực.

Chiếu đêm ngọc sư tử cũng tạm thời có được bên trong Kỳ Vũ Thánh chiến lực.

Mã Siêu vết thương trên người cũng trong nháy mắt hoàn toàn khôi phục. Mã Siêu bắt đầu có chút minh bạch, Tây Hán Đông Hán nhiều như vậy Hoàng đế có được qua ngọc ti truyền quốc, kết quả ngoại trừ Hán Vũ Đế bên ngoài, không ai từng thu được Chân Long chi lực, nguyên nhân rất đơn giản, bọn hắn cũng không biết phải dùng máu của mình đi mở ra Chân Long chi lực, bọn hắn cũng tuyệt đối không dám dùng máu làm bản ngọc ti truyền quốc.

Lúc này, có cái để Mã Siêu lo lắng tình huống xảy ra, long uy, Chân Long chi lực phóng thích lúc lại có long uy, hiện trường tất cả mọi người có thể cảm nhận được Chân Long lực uy hiếp cảm giác, tất cả mọi người ngừng thở, đều muốn hướng Mã Siêu vị trí quỳ bái, bao quát Lữ Bố, đều sinh ra loại kia

sùng bái xúc động .

Mã Siêu minh bạch, nếu là hán không nghĩ biện pháp, chẳng mấy chốc sẽ có người hoài nghi hán trộm ngọc ti truyền quốc .

Hán thực lực bây giờ còn chưa đủ mạnh mẽ, còn chưa đủ lấy cùng người trong thiên hạ là địch, nhất định phải nghĩ cái biện pháp che giấu đi qua .

Hán nghĩ tới rồi, dùng chiến thơ để che dấu .

Mã Siêu nhìn trời trường ngâm: "Rồng có thể lớn có thể nhỏ, có thể thăng có thể ẩn; lớn thì hưng thịnh mây thổ vụ, tiểu thì ẩn giới tàng hình; thăng thì bay vút lên tại vũ trụ ở giữa, ẩn thì ẩn núp tại sóng lớn bên trong . . . Hàm chiếu rọi U Đô, ngâm Chương mô phỏng phượng sồ . Tây Tần uống Vị Thủy, đông Lạc tiến Hà Đồ . Mang hóa di tinh lục, thăng mây ra Đỉnh hồ . Hi gặp Thánh Nhân bước, đình khuyết đang sáng sớm xu thế ."

Trước mặt là Tào Tháo cùng Lưu Bị nấu rượu luận anh hùng thời điểm nói, đằng sau cái kia bài thơ thì là Đường đại thi nhân Lý Kiều thơ « rồng » .

Mã Siêu ngâm tụng xong bài thơ này, mờ mịt khí tài lên nhanh tám thước, đây không phải trọng điểm, trọng điểm là, bầu trời bỗng nhiên trời u ám, sấm sét vang dội, một đạo bóng đen to lớn từ không trung lướt qua, một đạo trường ngâm âm thanh từ vô tận Thương Khung truyền đến .

"Tiếng long ngâm! Trời ạ, Chân Long chi minh!" Tất cả mọi người bái nằm trên mặt đất, ngoại trừ Mã Siêu .

Mã Siêu biết, thời đại này đã có long đồ Đằng Long sùng bái, mọi người đã xác định long ẩn tượng: "Đầu giống như trâu, sừng như hươu, mắt giống như tôm, tai tựa như voi, hạm giống như rắn, bụng giống như rắn, vây giống như cá, trảo giống như phượng, chưởng giống như hổ, là. Hán lưng có tám mươi mốt vây, cổ cửu cửu dương sồ . Hán tiếng như kiết chấu . Khẩu bàng có râu râu, dưới cằm có minh châu, hầu dưới có vây ngược . Trên đầu có bắc núi, lại tên thước mộc, rồng không thước mộc không thể thăng thiên . Hà hơi thành mây, đã có thể biến thủy, lại có thể biến hóa ."

Mã Siêu quay đầu ngựa lại, bình tĩnh nhìn lấy Lữ Bố: "Ta lấy chiến thơ triệu hoán đến Chân Long, đạt được Chân Long chi lực, hiện tại ta tạm thời có được bên trong Kỳ Vũ Thánh Chiến khí, hi vọng người có thể tận hết sức lực cùng ta đánh một trận!"

Lữ Bố vừa rồi đối mặt Mã Siêu là thương tiếc, hiện tại thì là tràn đầy lòng kính sợ, hán tuyệt đối không nghĩ tới, Mã Siêu thế mà có thể làm ra triệu hoán Chân Long chiến thơ, đồng thời có thể ngăn ngừa có được Chân Long chi lực, đích thực quá đáng sợ, bất quá Lữ Bố cũng không e ngại, ngược lại nóng lòng không đợi được, rất lâu không có gặp được có thể kỳ phùng địch thủ cao thủ.

Hai người tái độ đánh nhau, lần này, Lữ Bố cùng Mã Siêu đều Chiến khí toàn bộ triển khai .

Mã Siêu tạm thời có bên trong Kỳ Vũ Thánh Chiến khí, Chiến khí hóa cương, cương khí thành long hình, rồng là Kim Long, Ngũ Trảo Kim Long chính là mạnh nhất rồng, khiến cho Mã Siêu Chiến khí có được chiếm đoạt thiên hạ bá khí, cho dù cương khí dài không quá bốn thước, cũng có thể khắc chế hoàn toàn Lữ Bố hòa long .

Lữ Bố lần đầu tiên trong đời cảm thấy cái gì gọi là giật gấu vá vai, bản thân hòa long cương khí bị Mã Siêu Kim Long cương khí khắc chế, chiến mã của mình cũng bị chiếu đêm ngọc sư tử khắc chế . Chiều đêm ngọc sư tử tạm thời có được bên trong Kỳ Vũ Thánh Chiến khí về sau, tốc độ trở nên càng nhanh, tựa như một đầu tia chớp màu trắng tại bốn phía xoay quanh, Lữ Bố tọa kỵ hoàn toàn theo không kịp chiều đêm ngọc sư tử tốc độ, đáng sợ hơn là, Lữ Bố dưới hông tọa kỵ chỉ có vũ sư cấp Chiến khí, đối mặt chiều đêm ngọc sư tử, sợ hãi cực kì, kém chút đặt xuống móng cho chiều đêm ngọc sư tử quỹ xuống, Lữ Bố lại càng phát nhớ thương Đồng Trắc cái ngựa Xích Thổ kia .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49: Lữ Bố bại lui!

Chiến đấu tràng diện xảy ra một trăm tám mươi độ chuyển biến lớn, trước đó là Lữ Bố đè ép Mã Siêu đánh, bây giờ là Mã Siêu đè ép Lữ Bố đánh .

Lữ Bố tốc độ công kích không đuổi kịp Mã Siêu, thường thường là vừa đem Mã Siêu Hồ Đầu tạm Kim Thương đập mờ, Mã Siêu liền lại thuận thế biến chiêu, bắt đầu rồi một lượt mới công kích .

"Thiên hạ võ công, vô kiên bất phá, duy khoái bất phá!" Mã Siêu cuối cùng lĩnh hội tới câu nói này hàm nghĩa, chiều đêm ngọc sư tử lâm thời chiếm được Chân Long chi lực, có Long Mã tinh khí thần, Chiến khí gia tăng mãnh liệt, tốc độ gia tăng mãnh liệt, là Lữ Bố dưới hông tọa kỵ tốc độ gấp hai nhiều, vòng quanh Lữ Bố đánh, như chuyển như con thoi .

Lữ Bố nguyên lai cảm thấy, Mã Siêu thương pháp có chút kỳ dị, nhưng cũng không khó đối phó, nhưng làm Mã Siêu tốc độ gia tăng mãnh liệt về sau,

công kích một đợt lại một đợt, rả rích không dứt, Lữ Bố càng ngày càng mệt mỏi ứng phó .

Tây Lương quân mấy vạn sĩ tốt thấy cảnh này, sĩ khí đại chấn, reo hò lời động: "Mã Tượng quân uy vũ!" "Thần Uy Thiên Tướng quân tất thắng!" "Tây Lương quân tất thắng!"

Mã Siêu đến Đồng Trác nơi này mới mười mấy ngày, đã thông qua hấn vũ dũng thắng được trên dưới nhất trí tôn trọng kính yêu .

Nghe được cái kia như núi kêu biển gầm reo hò, Mã Siêu bên miệng lộ ra một vòng nét cười của tự đắc, lần này ứng chiến Lữ Bố thật sự là thu hoạch nhiều hơn, phát hiện ngọc 티 truyền quốc thực bí mật của Long chi lực, Chiến khí có thể thật to tăng lên, tu luyện Chiến khí tốc độ cũng được tăng lên rất cao, trọng yếu hơn chính là, đem mình Thần Uy uy danh của Thiên Tướng quân dẫn tới Trung Nguyên, vô tên lan xa, danh vọng tăng nhiều, ngày sau như tự lập môn hộ, chiêu binh mãi mã lúc, Mã Siêu đẳng cao nhất hô, nhất định ứng người tụ tập, hơn nữa hấn tại Tây Lương trong quân thành lập uy vọng , chờ Đồng Trác ngày sau bị Vương Doãn, Lữ Bố giết, Mã Siêu đến đây chiêu mộ những thứ này Tây Lương quan tướng, nguyện ý cùng hấn đi người hấn không ít đi.

Đồng Trác thấy cảnh này, vuốt râu cười to: "Trò giỏi hơn thầy, so với hấn lão tử Mã Đằng còn lợi hại hơn nhiều, quả nhiên không phụ bản công kỳ vọng!"

Hấn quay mặt hỏi Lý Nho: "Văn ưu, ta nguyên muốn đem tiểu Bạch hứa cho Viên Thiệu chi tử Viên Đàm, tiếc rằng Viên gia không chịu vì ta thúc đẩy, đã như vậy, Viên gia sớm tối là chúng ta địch nhân, ta nghĩ đem tiểu Bạch hứa cho Mã Siêu, người thấy thế nào ?"

Tiểu Bạch, là Đồng Trác tôn nữ Đồng Bạch, lúc này chỉ có mười ba tuổi, một năm sau được phong làm vị dương quân, con trai của Đồng Trác sớm tang, Đồng Trác rất là cưng chiều cháu gái này . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Lý Nho nhẹ nhàng lắc đầu: "Phụ thân, hài nhi cảm thấy, Mã Siêu văn võ đều là đại tài, sẽ không dễ dàng thần phục!"

Đồng Trác lại một mặt tức giận: "Văn ưu, người là cảm thấy, vì phụ không đáng Mã Siêu hiệu trung ?"

Lý Nho cười khổ, nhạc phụ đại nhân từ khi vào tới Lạc Dương, đã khổng chế triều đình, liên đắc chí vừa lòng, dần dần không nghe được khó nghe trung ngôn , hấn hiểu Đồng Trác tính tình, không thể khuyên nữa giận đi xuống, chọc giận kết cục của Đồng Trác nếu mà biết thì rất thể thảm, vội vàng cười theo nói: "Mã Siêu là chim non hồ, phụ thân chính là Chân Long, hồ tự nhiên tòng long ."

Đồng Trác quay đầu nhìn thoáng qua trên đầu thành những xem cuộc chiến đó vương công đại thần, hung ác tron mắt nhìn Lý Nho một chút: "Im miệng!"

Lý Nho minh bạch, hiện tại thế cục cũng không hoàn toàn ổn định, hiệu Vương Mãng oán Hán trong thời cơ chưa thành thực, lúc này tuyệt đối không thể thổ lộ cái mục đích kia .

Thành Lạc Dương trên đầu, xem cuộc chiến vương công trong đại thần, Dương Bưu hạ giọng cùng đương nhiệm Thái Thường ngựa ngày đề nói: "Ngựa Thái Thường, Mã Siêu như thế anh dũng, phụ thân hấn Mã Đằng lại có bốn vạn nhân mã, nếu người có thể lấy vịn gió thân phận của Mã gia gia chủ, thuyết phục bọn hấn bình định lập lại trật tự, lại liên hợp trú quân vịn gió quận Tả Tướng quân Hoàng Phủ Tung, tăng thêm Hoàng Phủ Tung ba vạn nhân mã, là có thể cùng Đồng Trác một trận chiến ."

Ngựa ngày đề thở dài một tiếng: "Từ khi Mã Siêu tổ phụ mã bình (Tam Quốc Diễn Nghĩa bên trong ngộ nhớ là ngựa túc) tại làm thiên thủy quận lan làm huyện huyện ủy bổ nhiệm mất chức về sau, liền nghèo túng Lũng Tây, cưới Khương nữ nhân, về sau mã bình từng con trai của mang theo Mã Đằng về vịn gió, gia tộc trên dưới đều là lấy mã bình cưới Khương nữ nhân là nhục, cự hấn nhập môn, mã bình lúc ấy tức giận bất bình nói, hấn phá xuất vịn gió Mã gia, tự lập môn hộ, từ đó hấn ngựa Bình Chi sau lại không vào vịn gió nữa bước! Mã Đằng thất vọng nửa đời, làm vài chục năm tiểu phụ, mà chúng ta vịn gió Mã gia không có thực hiện một điểm viện thủ, Mã Đằng trước từ Hấn Toại phản bọn sau bị triều đình chiêu an làm Võ Uy quận Thái Thú, tất cả đều là hấn lực lượng một người, chúng ta vịn gió Mã gia không có mặt mũi đi cầu trợ với hấn!"

Dương Bưu thấp giọng nổi giận nói: "Ngựa Thái Thường, người làm sao như thế hồ đồ! Việc này quan xã tắc an nguy, chính là đại sự, há có thể tính toán chi li năm xưa việc vật!"

Ngựa ngày đề tỉnh ngộ, cùng đối kháng đã tâm bưng bưng Đồng Trác so sánh, Mã gia mặt mũi tính là gì, cũng không thể trơ mắt nhìn tiên tổ Phục Ba tướng quân Mã Viên da ngựa bọc thây đánh xuống giang sơn rơi vào Đồng Trác chi thủ!

Dương Bưu nhìn ngựa ngày đề thần sắc hơi động, lại khuyên nhủ: "Ngày đó tại ám rõ viên, ta chú ý tới, làm Mã Siêu nhìn thấy thời điểm của người, còn xông người cười, tiểu dung rất chân thành tha thiết, điều này nói rõ, Mã Đằng, Mã Siêu phụ tử cũng không có đem chuyện năm đó để ở trong lòng, bọn hấn còn muốn trở lại vịn gió Mã gia, là mã bình vinh quang của nhà! Ngựa Thái Thường, ta lại hỏi người, nếu là Mã Đằng, Mã Siêu phụ tử nguyện ý bình định lập lại trật tự, người vịn gió Mã gia đại môn nhưng nguyện vì cha con bọn họ rộng mở, người nhưng nguyện nghiêng Mã gia cử gia chi lực tương trợ bọn hấn ?"

Ngựa ngày đề làm sơ suy tư, liền như đinh chém sắt nói: "Nguyện ý!"

Sau đó hấn lại chân chờ nói: "Nếu là ta đi gặp bọn hấn, sợ bị Đồng Trác ngờ vực vô căn cứ ."

Dương Bưu con trai của nhìn thoáng qua Dương Tu, sau đó đối với ngựa ngày đề nói: "Thuyết phục Mã Đằng, Mã Siêu phụ tử nhiệm vụ liền giao cho chúng ta phụ tử, Tu nhi cùng Mã Siêu niên kỷ tương tự, cũng đều có tài văn chương, ta liền đề Tu nhi tiếp cận hấn, nói bóng nói gió, hỏi ý kiến tâm tư của hấn hấn . Như vịn gió Mã gia coi là thật hướng Mã Đằng, Mã Siêu phụ tử rộng mở đại môn, Mã Đằng, Mã Siêu phụ tử là cao quý khai quốc người có công lớn về sau, phải có vịn bảo đảm Hấn thất ý chí, nhất định nguyện ý theo chúng ta thảo phạt Đồng Trác ."

Ngựa ngày đề nhìn thoáng qua xa xa Viên Ngỗi, nói với Dương Bưu: "Việc này phải chăng cùng Viên Thái Phó thương nghị?"

Dương Bưu híp mắt, lạnh lùng lườm Viên Ngỗi một chút, hừ một tiếng: "Đồng Trác chính là bọn hán khai ra, tâm tư của bọn hán rõ ràng rành, đáng tiếc, Viên gia mang đá lên nện chân của mình."

Ngựa ngày đề bừng tỉnh đại ngộ, cũng lạnh lùng lườm Viên Ngỗi một chút.

Chiến đấu còn đang tiến hành, Mã Siêu cùng Lữ Bố lại đánh bảy tám chục cái hiệp, khó phân cao thấp.

Tĩnh Châu trong quân, chỉ có sau Kỳ Vũ tông thực lực Đinh Nguyên ngồi trên lưng ngựa, lo sợ bất an, quay đầu lại hỏi Cao Thuận: "Trọng Bình (Cao Thuận tự Trọng Bình), người xem Phụng Tiên có thể hay không đánh thắng được cái Mã Siêu kia?"

Cao Thuận thống ngự lực cực mạnh, nhưng Chiến khí chỉ là bên trong Kỳ Vũ tôn, mà ác chiến bên trong hai người, Lữ Bố làm hậu Kỳ Vũ Thánh, Mã Siêu tạm thời đề thăng làm bên trong Kỳ Vũ Thánh, bọn họ đều là Chiến khí thành Cương, Lữ Bố cương khí như hỏa long, Mã Siêu cương khí như Kim Long, hai người tốc độ đều rất nhanh, Mã Siêu tốc độ nhất là nhanh, đã nhanh qua Cao Thuận thị lực.

"Bọn hán đánh cho quá nhanh, mặt tướng thấy không rõ lắm," Cao Thuận quay đầu hỏi Trương Liêu: "Văn Viễn, người là sau Kỳ Vũ tôn, có thể hay không thấy được rõ ràng?"

Trương Liêu Trương Văn Viễn nhìn chăm chú chiến trường, một lát sau, cười nói ra: "Đinh đại nhân, Trọng Bình, các người chớ có lo lắng, mặc dù Mã Siêu tốc độ cực nhanh, nhưng hán Chiến khí là dùng chiến thơ cường ép tăng lên, không đủ cô đọng, lại kém Phụng Tiên một cái cấp bậc, mặc dù đánh trúng Phụng Tiên, đối với Phụng Tiên nguy hại vẫn là cực nhỏ, Phụng Tiên Chiến khí cực kỳ hùng hậu, liên tục không ngừng, nhìn nổi tiêu hao, theo ta thấy đến, qua không được mười cái hiệp, thắng bại tất phân!"

Trương Liêu vừa dứt lời, chỉ thấy Lữ Bố một kích đâm vào bản thân tọa kỵ đuôi ngựa bên trên, nhanh như chớp trốn về bản trận.

Đinh Nguyên, Cao Thuận, Trương Liêu bọn người tất cả đều mắt tròn: "Phụng Tiên, thế nào lại là người bại!"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 50: Người muốn Xích Thổ sao?

Lữ Bố một mặt xúi quẩy: "Mã lực tiêu hao hầu như không còn, nếu không lui ra, Mã Siêu nhất định làm tổn thương ta!"

Mã Siêu nhìn qua Lữ Bố nhanh chóng đi bóng lưng, dở khóc dở cười, mặt ngoài Mã Siêu chiếm thượng phong, nhưng hán biết rõ, bản thân căn bản không gây thương tổn Lữ Bố, còn nếu là Lữ Bố có Hứa Chử, Trương Phi loại kia không sợ chết sức mạnh, liều mạng thụ thương cũng phải cùng bản thân chém giết, chỉ sợ bản thân tái chiến mười mấy hiệp liền nguy hiểm đến tính mạng.

Thật không nghĩ đến, Lữ Bố yêu quý hán tính mạng của mình thắng qua vinh dự, làm Lữ Bố phát hiện dưới hông chiến mã khí lực hao hết, liền quả quyết lựa chọn đâm ngựa đào tẩu.

Mã Siêu nghĩ lại lịch sử cùng diễn nghĩa thượng ghi chép, Lữ Bố gia hỏa này chính là sợ chết, Hồ Lao quan hạ gặp được lưu quan Trương Tam huynh đệ luyện tập chỉ sợ, đào tẩu, Hạ Bi dưới thành gặp được uống say Trương Phi, sợ Trương Phi liều mạng, cũng không dám đuổi theo, mọi việc như thế tích mệnh không dám bác, nhiều lắm, thành Lữ Bố loang lỗ việc xấu.

Kỳ thật, Mã Siêu bây giờ còn có điểm oan uổng Lữ Bố, Lữ Bố trở lại trong trận, đổi một thốt chiến mã, muốn lại theo Mã Siêu đại chiến 300 hiệp, lại phát hiện Mã Siêu đã cười ngựa trở lại Tây Lương quân trận.

Lúc này, Tây Lương trong trận vang lên như sấm tiếng hoan hô: "Thần Uy Thiên Tướng quân!" "Thần Uy Thiên Tướng quân!"

Vừa rồi Tây Lương ba đại cao thủ Quách Tỹ tại Lữ Bố trước ngựa đi bắt quá mười cái hiệp, Tây Lương tướng sĩ tại Tĩnh Châu quân trước mặt cảm giác sâu sắc xấu hổ, hiện tại Tây Lương Vũ Uy người Mã Siêu đánh lui Lữ Bố, là Tây Lương người tranh đến vinh dự, Tây Lương tướng sĩ đối với Mã Siêu lập tức lên quỹ bài chỉ tâm.

Tĩnh Châu quân thì sĩ khí sa sút, bọn hán coi là, trong lòng bọn họ thần Lữ Bố bại.

Đồng Trác cũng coi là Lữ Bố bại lui, mừng rỡ như điên, vội vàng rút ra bội đao, cao giọng hô: "Giết!"

Ba ngàn Phi Hùng Quân cầm đầu, đến tiếp sau lại có ba vạn Tây Lương quân đầu nhập, tấn công về phía chỉ có một vạn nhân mã Tịnh Châu quân .

Đầu tường vương công đại thần lúc đầu chờ mong Lữ Bố có thể thắng được Mã Siêu, để giết giết Đồng Trác nhuệ khí, lại không nghĩ rằng, Lữ Bố thế mà bại lui, mà Đồng Trác đại quân thừa cơ thẳng hướng sĩ khí đề mê Tịnh Châu quân .

Mặc cho ai đều cho rằng, sĩ khí đề mê lại nhân số chỉ có mười ngàn Tịnh Châu quân thua không nghi ngờ, tràng diện này chính là nghiêng về một bên đại đồ sát .

Lý Giác, Hoa Hùng một trái một phải, dẫn ba ngàn Phi Hùng Quân khí thế hung hăng thẳng hướng Tịnh Châu quân, bọn hấn ý đắc chí đầy, tràng thắng lợi này tới quá dễ dàng!

Lại tuyệt đối không nghĩ tới, bọn hấn đụng phải Lữ Bố .

Đổi tọa kỵ Lữ Bố Chiến khí y nguyên hùng hậu bá đạo, hồn nhiên không giống đánh qua hơn hai trăm hiệp .

Lữ Bố thống lĩnh Tịnh Châu lang kỵ cùng Phi Hùng Quân đánh nhau, Tịnh Châu lang kỵ thành trận hình mũi dùi, ở vào cái dùi nhọn Lữ Bố quyết định Tịnh Châu lang kỵ chính thế chiến lược, không khí chiến tranh cô đọng, thành màu vàng xanh nhạt, cùng Phi Hùng Quân tinh nhuệ .

Hai quân đụng vào nhau, Tịnh Châu lang kỵ lực lượng hơi có vẻ sa sút, bị Phi Hùng Quân đè lên đánh .

Lý Giác, Hoa Hùng coi là tất thắng thời điểm, Tịnh Châu lang kỵ hậu trận truyền ra một âm thanh trong trẻo: "Phụng Tiên, Phi Hùng Quân tam tướng thành thế đối chọi, trận thế vững chắc, ngưng tụ thành không khí chiến tranh, hiện tại Quách Tỳ có tổn thương, là Phi Hùng Quân uy hiếp!"

Mã Siêu tại Phi Hùng Quân sau nghe được cái thanh âm kia, không khỏi cười, là Trương Liêu Trương Văn Viễn, gia hỏa này nắm chắc chiến đấu cơ năng lực chính là mạnh, trong lịch sử trận trăm Ô Hoàn Thiên Vu sập ngừng lại, lấy tám trăm dũng sĩ đại phá Đông Ngô mười vạn đại quân suýt nữa bắt sống Tôn Quyền, đều cho thấy Trương Liêu cực mạnh nắm chắc chiến đấu cơ năng lực .

Tại Trương Liêu dưới sự nhắc nhở, Lữ Bố quay đầu ngựa, thẳng hướng Phi Hùng Quân trận uy hiếp .

Lúc này Quách Tỳ có tổn thương, đã đưa vào trong thành, chỗ hấn ở có một viên thiên tướng thay thế .

Lữ Bố một kích đem cái kia viên thiên tướng đâm chết, xông vào Phi Hùng Quân trong trận, Tịnh Châu lang kỵ trận hình mũi dùi đâm vào Phi Hùng Quân bên trong, Phi Hùng Quân ngưng luyện màu vàng xanh nhạt không khí chiến tranh trong nháy mắt chia năm xẻ bảy, Phi Hùng Quân trận thế đại loạn .

Trận thế đại loạn Phi Hùng Quân trong nháy mắt biến thành liên bộ đội bình thường cũng không bằng, bình thường ngạo mạn không ai bì nổi Phi Hùng Quân tướng sĩ tất cả đều thành chân kinh đội làm thịt con thỏ .

Lữ Bố phòng lên lên Chiến khí, Chiến khí thành Cương, Phương Thiên Họa Kích tản ra dài sáu thước hỏa cương khí kim màu đỏ, như Địa Ngục Hỏa rùng, chỗ đến, người và ngựa sát bên sẽ chết, đụng liền vong .

Một kích quét ngang qua, hàng trăm người chết rồi, một kích đã đâm đi, xuyên thủng mấy chục người, chỉ bằng Lữ Bố lực lượng một người, trong khoảnh khắc liền đem ba ngàn Phi Hùng Quân đồ sát gần nửa .

Mã Siêu thấy cảnh này, không khỏi cảm thán nói: "Khó trách Lữ Bố có người thịt cối xay thịt xưng hô!"

Tây Lương quân tinh nhuệ nhất Phi Hùng Quân đều là như vậy, cái khác tướng sĩ càng khó ngăn lại Lữ Bố .

Lữ Bố bỏ sóng trăm biển, nhanh như điện chớp thẳng hướng Đồng Trác, cản trở hấn Tây Lương quân tướng sĩ tất cả đều bị hấn cương khí hỏa long giết chết, một con đường máu trong nháy mắt quán thông .

Đồng Trác kinh hồn táng đảm, hồn nhiên đã quên hấn lúc còn trẻ từng tả hữu khai cung tung hoành Tây Lương, đã quên hấn có được bên trong Kỳ Vũ tôn chiến lược, thúc ngựa liền chạy, một bên trốn, một bên la lên Mã Siêu tới bảo vệ hấn .

Mã Siêu đình thương thúc ngựa, đuổi tới Đồng Trác phụ cận .

Đồng Trác run giọng nói: "Mã Siêu, người đi ngăn lại Lữ Bố!"

Mã Siêu cười khò nói: "Đồng đại nhân, ta vừa rồi dùng chiến thư cường ép đưa tới Chân Long chi lực, hiện tại Chân Long chi lực đã lui, Chiến khí của ta khôi phục lại lúc đầu trình độ, toàn thân bần rần, chỉ sợ không bảo vệ được ngài!"

Hấn lời này nửa thật nửa giả, làm ngọc tí truyền quốc bên trong Chân Long chi lực đem hấn tạm thời tăng lên tới bên trong Kỳ Vũ Thánh Cảnh giới, qua có tác dụng trong thời gian hạn định về sau, hấn Chiến khí biến mất, lại không phải biến mất đến bên trong Kỳ Vũ tôn, mà là sau Kỳ Vũ tôn, Chân Long chi lực lần thứ nhất hội mãi mãi mà tăng lên hấn cấp một Chiến khí, sau đó có thể giúp hấn gia tốc tu luyện Chiến khí .

Bất quá khi Chân Long chi lực tạm thời hưng phấn sức lực qua đi, Mã Siêu đúng là tứ chi bần rần, tựa như dùng xong cái gì ca chơi qua nữ nhân sau trạng thái , rất nhớ ngủ say ba ngày .

Đồng Trác nhìn Mã Siêu sắc mặt cực kỳ tái nhợt, tin tưởng hẳn, ngao gào to: "Cái kia nhưng làm sao bây giờ a!"

Mã Siêu không chút hoang mang địa nhấc lên Hồ Đầu tằm Kim Thương, một thương đâm vào Đồng Trác ngựa phía sau cái móng, Đồng Trác nhanh như chớp chạy vào trong thành Lạc Dương.

Mã Siêu không có thừa cơ chạy vào thành Lạc Dương, mà là đỉnh thương hoành ngựa, ngăn đón Lữ Bố, hét lớn một tiếng: "Lữ tướng quân, có ta Mã Siêu tại, người mơ tưởng tổn thương Đồng đại nhân! Ta coi như liều chết một trận chiến, cũng phải cản trở người!"

Đồng Trác vào thành lúc, nghe được Mã Siêu tiếng kia rống to, trong lòng rất cảm động, Mã Siêu đứa nhỏ này thật sự là quá tốt, ta nhất định phải làm cho hẳn thành tôn nữ của ta tể, đợi ta trăm năm về sau, liền đem cơ nghiệp truyền cho hẳn.

Hắn lại tuyệt đối không nghĩ tới, Mã Siêu rống lớn xong, thấp giọng nói với Lữ Bố: "Lữ tướng quân, người muốn ngựa Xích Thố sao? Muốn, tranh thủ thời gian hồi doanh ngoan ngoãn chờ xem!"

Lữ Bố ngây ngẩn cả người, còn đợi hỏi Mã Siêu, đã thấy Mã Siêu quay đầu ngựa, chậm rãi hướng trong thành Lạc Dương đi đến.

Lúc này, Lữ Bố hoàn toàn có thể thừa cơ đánh lên Mã Siêu, nhưng Mã Siêu chắc chắn, Lữ Bố có niềm kiêu ngạo của hắn, hẳn xưa nay không tiết vu đánh lên, quả nhiên, Lữ Bố cúi đầu suy nghĩ một chút, quay đầu ngựa, xuyên qua chạy tán loạn Tây Lương quân, trở lại Đình Nguyên bên người.

Đình Nguyên kinh ngạc hỏi: "Con ta Phụng Tiên, người vì sao không truy lên trên giết Đồng Trác?"

Lữ Bố mặt không thay đổi nói ra: "Có Mã Siêu ngăn cản! Vừa rồi ta bị thương, sợ không phải Mã Siêu đối thủ."

Kỳ thật, hắn căn bản không có thụ thương, hắn chỉ là đột nhiên cảm thấy, cho Đình Nguyên liều sống liều chết rất không có ý nghĩa, cho hắn xuất lực nhiều năm như vậy, kết quả là vẫn là một cái chủ bạc, vừa rồi nghe Mã Siêu câu nói kia, Mã Siêu giật mình nhớ tới, Mã Siêu vừa mới bắt đầu cùng hắn đơn đầu lúc từng nói qua "Không chừng về sau chúng ta sẽ còn trở thành đồng liêu đâu," Lữ Bố có một cái to gan suy đoán, chẳng lẽ Đồng Trác muốn tới mời chào bản thân, hơn nữa sẽ dùng ngựa Xích Thố tới làm chiêu mộ điều kiện?

(nhiều Tạ Chiến tranh hòa Khai Dịch khen thưởng 588 Qidian tiền, Long tộc đường rõ bay khen thưởng 588 Qidian tiền, meo đầu tiếng nói khen thưởng 100 Qidian tiền. Nhiều cảm ơn các người khen thưởng, ấm áp ta bởi vì hồng bét thành tích mà lạnh như băng tâm, đa tạ!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Ngựa Xích Thố (triệu hoán phiếu đề cử!)

Đồng Trác Tây Lương quân hơn ba vạn người, Đình Nguyên Tịnh Châu quân một vạn không đến, ai cũng coi là, cái này đem là nghiêng về một bên chiến đấu, lại không nghĩ rằng, binh bại như núi đổ chính là nhân số chiếm ưu Tây Lương quân.

Chiến cuộc cuối cùng, Đồng Trác Tây Lương quân trốn về nội thành cần thủ, Đình Nguyên nhân mã ít, cũng không dám bốc lên thiên hạ cùng lắm vĩ đi công thành, đành phải lui giữ Tiểu Bình Tân quân doanh.

Tất cả hữu thức chi sĩ đều biết đến Võ Thánh cấp chiến tướng đáng sợ, Lữ Bố một người đủ để cải biến toàn bộ chiến cuộc, nếu là Lữ Bố tại Đồng Trác nơi này, thất bại nhất định là Đình Nguyên Tịnh Châu quân.

Lữ Bố là Tịnh Châu quân chiến hồn, thiếu đi Lữ Bố, mặc dù Tịnh Châu lang kỵ còn rất lợi hại, nhưng bọn hắn Vũ Tôn cấp Vũ Tướng chỉ có Trương Liêu một người, những thứ khác Ngụy Tục, Tống Hiến, Thành Liêm, Hách Mạnh, Tào Tĩnh đều là Võ Tông cấp Vũ Tướng, Tịnh Châu lang kỵ không khí chiến tranh liền xuống xuống đến Hắc Thiết cấp, thành Nhị lưu bộ đội; Cao Thuận Hâm Trận doanh mặc dù có hoàng kim cấp không khí chiến tranh, tiếc rằng số lượng ít, Cao Thuận võ lực của chi là bên trong Kỳ Vũ tôn, công kích chuyển vận có hạn.

Rất hiển nhiên, Đình Nguyên cũng không có nhận thức đến điểm này, hắn cảm thấy mình nuôi Lữ Bố vài chục năm, nên đầu này trung cầu xuất lực, Lữ Bố đánh bại Đồng Trác, cũng không đạt được hắn bất luận cái gì khen thưởng.

Lữ Bố đối với Đình Nguyên bất mãn đã đến hết sức căng thẳng cấp độ.

Đồng Trác lại đau lòng nhức óc địa nhận thức đến sau Kỳ Vũ Thánh Lữ Bố cường đại, trở lại trong thành, hắn tranh thủ thời gian triệu tập chúng tướng nghị sự, cũng cảm thán nói: "Lữ Bố dũng mãnh, vô địch khắp thiên hạ, bản công như đến Lữ Bố, gì lo thiên hạ tai!"

Mã Siêu coi là, lúc này Tịnh Châu cử nguyên quận người Lý Túc hẳn là ra khỏi hàng nói ra cái kia phiên lời kịch, lại phát hiện phía dưới tình lặng một mảnh, hẳn liếc nhìn tại chỗ, không nhìn thấy Lý Túc thân ảnh, lúc này mới nhớ tới, bởi vì hắn nhậm chức dừng tướng Trung Lang tướng, Lý Túc bây giờ không có làm dừng tướng Trung Lang tướng, mà là đổi nhiệm Vũ Lâm Trung Lang tướng .

Tần trí Trung Lang, đến Tây Hán phân ngũ quan, trái, phải ba Trung Lang thự, các đưa Trung Lang tướng lấy thống lĩnh hoàng đế thị vệ, thuộc Quang Lộc huân . Hán Bình Đế lúc lại đưa dừng tướng Trung Lang tướng, thống dừng tướng lang, vị so hai ngàn thạch, sau lại đưa Vũ Lâm Trung Lang tướng, thống Vũ Lâm Quân, cùng dừng tướng Trung Lang tướng đồng cấp, thành phẩm trật so hai ngàn thạch .

Dừng tướng Trung Lang tướng cùng Vũ Lâm Trung Lang tướng chức trách là , đều là bảo vệ Hoàng cung, Mã Siêu cái này dừng tướng Trung Lang tướng không trực ban lúc, Lý Túc cái này Vũ Lâm Trung Lang tướng nhất định phải đang trực .

Mã Siêu xoắn xuýt trong chốc lát, muốn hay không đề nghị đề Lý Túc đi khuyên hàng Lữ Bố đâu, hẳn thật không muốn cho Đồng Trác trở nên mạnh mẽ, dù sao hắn đã làm xong tại Đồng Trác phía sau cầm hắn một đao chuẩn bị, cũng không muốn mấy người cùng Đồng Trác trở thành địch nhân về sau gặp được Lữ Bố .

Nhưng Đồng Trác đã biểu lộ loại nguyện vọng này, Lý Túc sớm muộn đều sẽ biết, chẳng mấy chốc sẽ tự đề cử mình đi trước, trừ phi mình giết Lý Túc, giết Lý Túc ngược lại cũng không khó, nhưng Lữ Bố một ngày không đầu nhập vào Đồng Trác, Đồng Trác liền không giải quyết được Đinh Nguyên, ngày sau Viên Thiệu lĩnh Quan Đông mười đường chư hầu tới thảo phạt Đồng Trác lúc, Đồng Trác thủ hạ không có Lữ Bố loại này lượng cấp Vũ Tướng đi kháng Quan Vũ, Trương Phi loại kia Vô Thánh cấp hân tướng, Đồng Trác một khi bại, Viên Thiệu một lần nữa đoạt lại Lạc Dương, lấy Viên gia tứ thế tam công thực lực, hẳn Mã Siêu liền không có mình làm cho người khác hưởng cơ hội .

Hãy cùng đánh cò , đi một bước muốn nhìn hai bước, Mã Siêu xoắn xuýt trong chốc lát, quyết định đề Lữ Bố quy thuận Đồng Trác, cứ như vậy, Đồng Trác thì có thực lực đối kháng Viên Thiệu cầm đầu Quan Đông chư hầu, về sau đã có người giết Đồng Trác , đến lúc đó Mã Siêu liền có thể thừa cơ mua chuộc Tây Lương tán binh.

Nghĩ rõ ràng những thứ này, Mã Siêu ra khỏi hàng, nói ra: "Đồng công, miễn nghe nói, Vũ Lâm Trung Lang tướng Lý Túc chính là Tịnh Châu cử nguyên quận người, cùng Lữ Bố có giao tình, nhưng đề Lý Túc tiến đến thuyết phục Lữ Bố đến hàng!"

Đồng Trác đại hi: "Nhanh chiêu Lý Túc đến đây!"

Mã Siêu lại nói ra: "Lữ Bố bình khí, khôi giáp đều tốt, duy nhất không tốt chính là tọa kỵ, cầu mong gì khác tọa kỵ chỉ tâm như là Đồng công cầu hắn chỉ tâm, miễn nghe Đồng công nổi danh ngựa một thốt, tên là Xích Thổ, chính là ngày đi nghìn dặm Hãn Huyết Bảo Mã, chỉ cần ngựa này, lại dùng vàng bạc châu báu, lấy lợi kết kỳ tâm, Lý Túc lại xảo ngôn du thuyết chỉ, Lữ Bố tất phản Đinh Nguyên tìm tới Đồng công vậy ."

Đồng Trác do dự một chút: "Bản công rất yêu ngựa Xích Thổ, không đành lòng bỏ."

Không đợi Lý Nho nói chuyện, Mã Siêu nói ra: "Đồng công muốn phá thiên dưới, giết một ngựa!"

Kỳ thật, Mã Siêu rất muốn nói, tự lấy người Đồng Trác cái này béo ụt ịt bộ dáng, chỉ sợ chiến lực sớm không bằng tráng niên lúc, ngựa Xích Thổ đã tại người trong doanh rất nhiều thời gian, người nếu có thể hàng phục, đã sớm hàng phục, cùng lưu cho người cái phế vật này, không bằng thành tựu một đoạn "Ngựa bên trong Xích Thổ nhân trung Lữ Bố " giai thoại .

Bất quá, Mã Siêu biết Đồng Trác đức hạnh, gia hỏa này từ khi vào tới Lạc Dương, đặc chí vừa lòng, không nghe được bất luận cái gì lời nói của ngõ nghịch, lúc đầu Mã Siêu liền lòng dạ khó lường, càng thêm không muốn nói bất luận cái gì khó nghe lời nói đi gây Đồng Trác bất mãn .

Lý Nho mặt lộ vẻ kinh hãi, Mã Siêu làm sao đem mình muốn nói mà nói nói ra, gia hỏa này thật là đáng sợ, hẳn giống như ta có thể đem nắm Đồng Trác trong lòng a, không được, muôn ngàn lần không thể để hắn cùng Đồng Bạch thành thân, không phải ta liền làm không được Đồng Trác người thừa kế.

Lý Nho bắt đầu chuyển động suy nghĩ, muốn một cơ hội đem Mã Siêu gạt ra khỏi Lạc Dương .

Đồng Trác nghe được Mã Siêu nói, trong lòng xoắn xuýt không bỏ lập tức tan thành mây khói, tranh thủ thời gian sai người dắt tới ngựa Xích Thổ .

Ngựa Xích Thổ quả nhiên như trong sách miêu tả , toàn thân trên dưới, than lửa bàn đồ, không nửa cái tạp mao, từ đầu đến cuối, dài một trượng, từ vó đến hạng, cao tám thước, gào thét gào thét, có bay lên không vào biến hình dạng .

Mã Siêu không khỏi vịnh một câu thơ: "Lao nhanh ngàn dặm đặng bụi bặm, độ thủy leo núi sương mù tím mờ. Xiết đoạn tia cương dao động ngọc bí, hóa Long Phi hạ cử thiên tới."

Hắn mờ mịt khi tài như lát phát mưa phùn, vung vãi tại ngựa Xích Thổ trên người, ngựa Xích Thổ lập tức đối với Mã Siêu lộ ra hân hoan biểu lộ .

Mã Siêu ha ha cười nói: "Xích Thổ, ta đã có chiếu đêm ngọc sư tử, không thể làm tiếp chủ nhân của ngươi , bất quá, ta giới thiệu cho ngươi một cái tiểu đồng bọn ."

Hắn chu môi huyết sáo một tiếng, chiếu đêm ngọc sư tử từ ngoài trướng tiến đến, nhìn thấy ngựa Xích Thổ, hai mắt phát sáng .

Náo loạn nửa ngày, chiếu đêm ngọc sư tử là đực ngựa, ngựa Xích Thổ là cái ngựa, chiếu đêm ngọc sư tử đã đến sinh sôi thời kì, nhưng nó chương mắt những bình thường đồ ngựa cái, một mực độc thân vào, lần này thấy được ngựa Xích Thổ, lập tức liền tinh thần tỉnh táo .

Chiếu đêm ngọc sư tử cùng Mã Siêu, đều được ngọc tì truyền quốc bên trong Chân Long chỉ lực, Chân Long chỉ lực tạm thời tăng lên trạng thái biến mất, người và ngựa đều từ đó Kỳ Vũ Thánh trạng thái hạ xuống, nhưng không có hạ xuống đến bên trong Kỳ Vũ tôn, mà là bị Chân Long chỉ lực vĩnh cửu tăng lên một cái cấp bậc, thành sau Kỳ Vũ tôn.

Bất quá, lúc này ngựa Xích Thổ chiến lực tương đương với loài người đỉnh phong Kỳ Vũ tôn, đối chiếu đêm ngọc sư tử cao một cái cấp bậc, cho nên nó cao ngạo nghênh đầu, miệt thị vào chiếu đêm ngọc sư tử.

Đồng Trác bọn người cảm thấy rất có ý tứ, phái người đi chiêu Lý Túc tới về sau, ngay tại đứng ngoài quan sát nhìn chiếu đêm ngọc sư tử cùng ngựa Xích Thổ ở giữa đọ sức.

Chiếu đêm ngọc sư tử cùng ngựa Xích Thổ đỉnh đầu đầu, miệng lẫn nhau cắn tới cắn lui, móng đá móng, da lông cũng đều tràn ra, một cái cô động như mấu, một cái cô động như thuận, đầu cùng một chỗ.

Dù sao kém một cái cấp bậc, đấu đến bảy tám chục cái hiệp, chiếu đêm ngọc sư tử mồ hôi đầm đìa, khí lực không thêm, xông Mã Siêu quăng tới ánh mắt xin giúp đỡ.

(đổi mới như thế cận bã, xác thực có chút ngượng ngùng muốn phiếu. Nhưng ta không muốn lừa dối mọi người, thành tích cùng ta trước đó quyền kia Lữ Bố so ra xác thực rất kém cỏi, cất giữ, đề cử cũng không cho lực, khen thưởng cũng không ra sức, vừa nghĩ tới tương lai lên giá đặt mua rải rác mấy cái cảnh tượng đáng sợ, ta liền rất nhớ cắt đứt, lịch sử thật sự là quá sự suy thoái. Thực tình hi vọng ưa thích quyền sách này độc giả bằng hữu có thể cho thêm ta chút lòng tin, đề cho ta có dũng khí tiếp tục viết. Ta thật không muốn thái giám. Các huynh đệ, dùng nhiệt tình của các người đề quyền sách này phía dưới dài hơn đi!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 52: Có khả năng Tam Anh chiến Mã Siêu

Mã Siêu vội vàng ngâm tụng một cái thủ vịnh ngựa thơ: "Thần mã ngọc sư tử tên, phong lãng gầy trơ xương thành. Trúc phê hai lỗ tai tuấn, gió nhập bốn vó nhẹ. Hướng vô không rộng rãi, thực có thể nắm tử sinh. Kiêu đẳng có như thế, vạn dặm nhưng hoành hành."

Thơ này là thi thánh Đỗ Phủ « phòng binh Tào Hồ ngựa », Mã Siêu chỉ đem câu đầu tiên "Hồ ngựa lớn uyển tên" đổi thành "Thần mã ngọc sư tử tên".

Nhớ tới tại thế kỷ hai mươi mốt bị chơi hồng thi thánh, Mã Siêu khoe miệng liền không cảm lộ ra một vòng nụ cười thần bí, Đỗ lão gia tử, về sau phải nhiều hơn cảm ơn người cùng cơ hữu tốt của người Lý Thái Bạch thơ.

Bài thơ này là vịnh ngựa thơ cực phẩm, ít nhất là vịnh ngựa trong thơ trấn quốc thơ, ngâm ra về sau, Mã Siêu trên người lần nữa dâng lên mờ mịt khí tài, bao phủ tại chiếu đêm ngọc sư tử trên người, chiếu đêm ngọc sư tử Chiến khí trong nhảy mắt tăng lên hai cấp, đạt tới sơ Kỳ Vũ Thánh trạng thái.

Ngựa Xích Thổ một mặt kinh dị, còn chưa kịp phản ứng, liền đã bị chiếu đêm ngọc sư tử đặt tại phía dưới.

Đồng Trác bọn người có chút hăng hái mà nhìn xem hai thốt thần mã giao lưu, Mã Siêu lại đột nhiên nghĩ tới một chuyện, Thảo Đồng liên minh là ở sang năm tháng hai phần đến Hồ Lao quan, nếu như lúc này ngựa Xích Thổ mang thai, cái này ngựa cái nhưng là muốn mang thai mười mấy tháng, đến sang năm tháng hai phần, nó bụng phê, như thế nào chờ đi Lữ Bố cùng Quan Vũ, Trương Phi, Lưu Bị đối kháng đây.

Hắn muốn ngăn cản chiếu đêm ngọc sư tử, lại đã muộn, đành phải cùng Đồng Trác bọn người cùng một chỗ, giả bộ như có chút hăng hái mà nhìn xem cái này trăm năm khó gặp hình ảnh.

Mã Siêu con mắt đang nhìn, tâm tư nhưng ở phiêu hốt, nghĩ đến nếu là ngựa Xích Thổ bụng lớn, lên không được chiến trường, Lữ Bố thế tất cũng tới không được chiến trường, Lữ Bố phía dưới Tây Lương người mạnh nhất là ai, khẳng định là mình, đến lúc đó bản thân cần phải đứng trước lưu quan Trương Tam huynh đệ hợp kích a, mình rốt cuộc có thể hay không gánh vác được a!

Mã Siêu lập tức lên cực mạnh cảm giác nguy cơ! Bất kể như thế nào, nhất định phải ở nơi này trong nửa năm, tăng lên tới bên trong Kỳ Vũ Thánh cấp đỉnh, không phải đối mặt Lưu Quan Trương ba người luyện tập, không có phản thắng chút nào.

Kể từ khi biết Lưu Bị kiểm pháp là chú ý ứng kiểm pháp về sau, Mã Siêu liền cũng không dám lại khinh thường Lưu Bị, Lưu Bị tại Quan Vũ, Trương Phi ở giữa tác dụng, tuyệt đối có thể đem Quan Vũ, Trương Phi hợp kích uy lực đề cao đến mạnh nhất trình độ, khó trách Lữ Bố hội nhịn không được bại lui, đổi lại Mã Siêu bản thân đâu, hắn có thể chịu nổi sao?

Chỉ một lúc sau, Lý Túc cũng tới, hắn cũng đứng ở bên cạnh có chút hăng hái mà nhìn xem một màn kia .

Những người này cũng không nghĩ đến nửa năm sau bọn hắn bị thiên hạ chú hầu cùng một chỗ vây công, tất cả đều một mặt nhẹ nhõm, chỉ có Lý Nho một mặt ngưng trọng, hắn luôn cảm thấy tựa hồ có chỗ nào không đúng lắm, trong lúc nhất thời lại cũng nhớ không nổi tới.

Chiều đêm ngọc sư từ cùng ngựa Xích Thổ xong việc về sau, Lý Túc nắm ngựa Xích Thổ đi du thuyết ngựa Xích Thổ, chiều đêm ngọc sư từ tựa hồ không quá yên tâm nó con dâu, nhất định phải đi theo đi qua .

Mã Siêu tranh thủ thời gian giữ chặt nó, tại nó bên tai nói một chút lời nói, chiều đêm ngọc sư từ mới an định lại .

Vì không cho Lữ Bố khó làm, vì mua chuộc Tịnh Châu quân tâm, Mã Siêu còn xây nghị Đồng Trác hướng Thái hậu, Thiếu đế đòi hỏi chém giết Đinh Nguyên thánh chỉ .

Hiện tại Hoàng cung hoàn toàn ở Đồng Trác khống chế dưới, Thái hậu, Thiếu đế đành phải khúm núm địa đáp ứng, lúc này điều khiển Thượng thư đài Thái Phó ghi chép Thượng thư sự tình Viên Ngỗi cũng sợ Đồng Trác binh uy, không dám có bất kỳ dị nghị gì, ký phát.

Lý Túc tiến về Lữ Bố trong doanh, Lữ Bố nghe được Lý Túc ý đồ đến, minh bạch Đồng Trác là nhìn thấy bản thân về sau đại phá Phi Hùng Quân mới ý muốn nhất thời mời chào bản thân, liền nhớ tới cùng Mã Siêu vừa mới bắt đầu đơn đầu lúc Mã Siêu nói, không khỏi đối với Mã Siêu càng lên khâm phục chi tâm, tiểu tử này tuổi không lớn lắm, lại liệu sự như thần a!

Làm Lý Túc đưa ra đề Lữ Bố giết Đinh Nguyên để làm đầu nhập Đồng Trác chi lễ, Lữ Bố chần chờ, dù sao hắn đi theo Đinh Nguyên vài chục năm, mặc dù Đinh Nguyên là điển hình đề con ngựa chạy lại không cho con ngựa ăn cỏ keo kiệt lão bản, mà dù sao là hắn nghĩa phụ, đồng thời lại có chấp kim ngô chính thức thân phận .

Đến lúc này, Lý Túc cực kỳ bội phục Mã Siêu thấy xa, vội vàng từ trong ngực xuất ra thánh chỉ, đưa cho Lữ Bố .

Lữ Bố cung kính tiếp nhận thánh chỉ, sau khi xem xong, làm sơ trầm tư, liền dứt khoát địa nói ra: "Đã có triều đình chiếu lệnh, Lữ mỗ cảnh dám không theo!"

Màn đêm buông xuống, Lữ Bố một kích đem Đinh Nguyên đâm chết, cắt lấy đầu của hắn .

Lữ Bố sau đó chuẩn bị hướng về hai bên phải trái hô to: "Đinh Nguyên bất nhân, ta đã giết chết . Chịu từ ta người ở đây, kẻ không theo tự đi!"

Hắn vừa mới nói Đinh Nguyên hai chữ, liền bị ẩn nấp sau lưng hắn Lý Túc nhắc nhở: "Phụng Tiên, nhanh xuất ra thánh chỉ!"

Lữ Bố tranh thủ thời gian xuất ra thánh chỉ, lớn tiếng kêu gọi nói: "Phụng chiếu thảo phạt nghịch tặc Đinh Nguyên!"

Trương Liêu, Cao Thuận bọn người tất cả đều kinh hãi, nhưng Lữ Bố trong tay cầm là thánh chỉ, làm Lưu Hán hoàng thất cùng vương công đại thần đều từ bỏ Đinh Nguyên, bọn hắn cũng không thể tránh được, đành phải tiếp nhận hiện thực, đi theo Lữ Bố cùng một chỗ tìm nơi nương tựa Đồng Trác .

Cao Thuận đối với Lữ Bố trung thành tuyệt đối, vô luận Lữ Bố làm cái gì, cũng không ảnh hưởng hắn đối với Lữ Bố hiệu trung .

Mà Trương Liêu thì là bị Đinh Nguyên từ nhất giới hiệp khách đặc biệt đề bạt thành Tịnh Châu tông sự, Đinh Nguyên đối với hắn có ơn tri ngộ, lúc ấy hắn không nói gì, trong lòng lại chôn xuống đối với Lữ Bố bất mãn, từ đó về sau, thân ở Lữ Bố trong doanh, tâm lại không biết bay tới chỗ nào .

Từ thời khắc này bắt đầu, đến Lữ Bố Bạch Môn lâu bị bắt, Trương Liêu không có bất kỳ cái gì vượt trội biểu hiện, bất luận là lịch sử vẫn là diễn nghĩa bên trên, cũng giống như một cái người tàng hình, mà lịch sử diễn nghĩa bên trên, Trương Liêu quy thuận Tào Tháo về sau đại phát dị sắc, trở thành ngũ tử lương tướng đứng đầu, đi theo Lữ Bố không có tiếng tăm gì cùng đi theo Tào Tháo chiến tích hiển hách tạo thành sự chênh lệch rõ ràng, muốn nói Trương Liêu cùng Lữ Bố không có khúc mắc là không thể nào, mà tâm kết này liền muốn từ Lữ Bố giết Đinh Nguyên nói lên .

Mã Siêu mặc dù người không ở hiện trường, lại đối với Lữ Bố, Trương Liêu trong lòng rõ như lòng bàn tay, hắn biết, đợi đến lúc thời cơ chín mùi, đem Trương Liêu từ Lữ Bố dưới trường đao tới, cũng không phải là việc khó .

Nhiều hơn một đạo triều đình ý chỉ, Tịnh Châu quân trên dưới lòng người không có tan rã, chín ngàn nhân mã chỉ đi một ngàn nhân mã, còn thừa lại tám ngàn nhân mã, Lý Túc là Tịnh Châu người, từ trong lòng âm thầm cảm tạ Mã Siêu nhắc nhở, không phải Tịnh Châu tướng sĩ trên dưới ly tâm, hơn phân nửa đều tán đi, cũng không lợi cho bọn hắn Tịnh Châu người đang Tây Lương quân đoàn đặt chân .

Nhìn chung Tam quốc giai đoạn trước, vây quanh Đồng Trác, chính là Tây Lương người cùng Tịnh Châu người đấu tranh, về sau giết Đồng Trác Lữ Bố, Lý Túc, Vương Doãn đều là Tịnh Châu người .

Lữ Bố làm một cái ngoại nhân, tại Tây Lương trong quân đoàn địa vị, chỉ sợ còn không đuổi kịp Mã Siêu, dù sao Mã Siêu chảy xuôi theo Tây Lương huyết mạch .

Ngày thứ hai, Lữ Bố mang theo Đinh Nguyên thủ cấp, đi theo Lý Túc, vào tới thành Lạc Dương, bái kiến Đồng Trác .

Đồng Trác đại hỉ, trước cho Lữ Bố đi cái đại lễ: "Trác nay đắc tướng quân, như hạn mầm chi đến mưa lành."

Lữ Bố vội vàng hoàn lễ, tỏ vẻ ra là kinh sợ chi ý .

Sau đó Đồng Trác ngắm nghía Lữ Bố, thờ dài một tiếng: "Phụng Tiên, người rất giống bản công lúc còn trẻ . . ."

Mã Siêu đứng ở bên cạnh, nhìn lấy mập mạp như heo Đồng Trác, nhìn nhìn lại anh tuấn vô song Lữ Bố, kém chút say, Đồng Trác người nha cũng quá không biết xấu hổ đi.

Đồng Trác cười ha hả nói ra: "Phụng Tiên, lệnh tôn đi về cõi tiên, mà bản con trai của công chết yếu, bản công muốn nhận người làm nghĩa tử, không biết ý của người như nào?"

Lữ Bố giết một cái nghĩa phụ về sau, thực sự không muốn lại bái một cái nghĩa phụ, nhưng bây giờ tại người dưới mái hiên, đành phải cúi đầu: "Công nếu không vứt bỏ, Bố mời bái vì nghĩa phụ."

Mã Siêu thấy cảnh này, trong lòng cười thầm, Đồng Trác gia hỏa này lá gan thật là lớn, Lữ Bố mới vừa giết chết nghĩa phụ của hần Đình Nguyên, người liền dám làm nghĩa phụ của hần, người chẳng lẽ muốn trở thành cái thứ hai Đình Nguyên?

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Có thể đối kháng Lữ Bố mãnh tướng

Trên yến tiệc, Đồng Trác phong Lữ Bố là kỵ đô úy kiêm trái Trung Lang tướng, tước vị là đô đình hầu.

Kỵ đô úy cùng trái Trung Lang tướng đều là Quang Lộc huân phía dưới chức quan, cùng ngũ quan Trung Lang tướng, phải Trung Lang tướng, dũng tướng Trung Lang tướng, Vũ Lâm Trung Lang tướng, phụng xe Đô úy, phò mã Đô úy, Quang Lộc đại phu, quá bên trong đại phu, Trung Tán đại phu, gián nghị đại phu, nghị lang, yết giả Phó Xạ cùng cấp cấp, đều là so hai ngàn thạch chức quan.

Lữ Bố nguyên lai đi theo Đình Nguyên, chức quan là Tịnh Châu Thứ Sử chủ bạc, là chương quân văn thư tá lại, bổng lộc chỉ là ba trăm thạch, hiện tại thăng làm kỵ đô úy kiêm lĩnh trái Trung Lang tướng, thăng liền ba cấp, còn phong đội, lập tức vui vô cùng, đối với Đồng Trác biểu hiện được cực kỳ mang ơn.

Tràng diện lộ ra rất náo nhiệt, đây đối với nghĩa phụ nghĩa tử biểu hiện được giống thân phụ tử, Đồng Trác còn đem kim giáp cầm bào ban cho Lữ Bố, từ đó Lữ Bố trong trang bị nhiều thứ mặt vuốt đầu liền hoàn khai cùng tây Xuyên Hồng gấm bách hoa bào hai món bảo vật này.

Vàng này giáp cầm bào đem sức phòng ngự của Lữ Bố tăng lên đến đỉnh phong cấp Võ Thánh, thời đại này còn chưa từng có đỉnh phong Võ Thánh cấp nhân vật, cho nên tạm thời không có khả năng có người có thể tổn thương được hần.

Chư tướng đều rối rít hướng Đồng Trác, Lữ Bố ăn mừng, so sánh với nhau, Mã Siêu trước mặt thì lộ ra quanh què nhiều, dù sao ai cũng có thể nhìn ra được, Mã Siêu ngạnh thực lực còn xa tại Lữ Bố phía dưới, Lữ Bố không có quy thuận Đồng Trác trước, Đồng Trác còn cần được Mã Siêu, Lữ Bố quy thuận Đồng Trác về sau, Mã Siêu giống như không có cái gì giá trị.

Đoán chừng liền Đồng Trác cũng nghĩ như vậy, hần giống như hoàn toàn quên đi trước đó mời Mã Siêu xuất trận đơn đầu Lữ Bố lúc nói qua mà nói "Nếu là người dám ứng chiến Lữ Bố, nếu có thể bình yên trở về, bản công chắc chắn trao ban cho người!"

Mã Siêu ngồi ở trong bữa tiệc, chậm ung dung địa uống rượu, liếc qua Đồng Trác bên hông cái kia thanh Hạng Vũ chi đao, cảm thấy hiểu rõ, lấy Đồng Trác tập tính, không có tá ma giết lừa đều coi là tốt, nếu hần hiện tại đã quên hứa hẹn, đã quên mình ở Lữ Bố trước mặt cứu hần một mạng, vậy mình không thiếu được để hần Đồng Trác nhận thức đến, có một số việc phi Mã Siêu xuất mã không thể.

Mã Siêu đang kiên nhẫn chờ đợi vào, chờ đợi một cái chứng minh bản thân giá trị cơ hội, chờ đợi một cái để Đồng Trác không thể không đem Hạng Vũ chi đao tự tay giao cho hần cơ hội.

Người người đều ở cho Lữ Bố mời rượu, Mã Siêu cũng không ngoại lệ, Lữ Bố đối với Mã Siêu ấn tượng đặc biệt tốt, làm Mã Siêu đi đến trước mặt hần, hần thay đổi đối mặt cái khác Tây Lương tướng lĩnh kiêu căng, đứng lên, cùng Mã Siêu đầy uống ba chén, còn vỗ Mã Siêu bả vai: "Hậu sinh khả úy!"

Mã Siêu trở lại ngồi vào, híp mắt, tinh tế nhìn lấy Lữ Bố, trong đầu vẫn đang suy nghĩ, về sau cùng Đồng Trác trở mặt, nên ứng phó như thế nào Lữ Bố đầu, Lữ Bố hiện tại có ngựa Xích Thố, lại có thứ mặt vuốt đầu liền hoàn khai cùng tây Xuyên Hồng gấm bách hoa bào, tốc độ cùng lực phòng ngự đều được cực lớn tăng cường, lực công kích lại khủng bố như vậy, tổng hợp chiến lực tiếp cận đỉnh phong Võ Thánh, mình và Bàng Đức hợp lực có thể hay không đánh thắng được đầu?

Giống như có chút treo, Mã Siêu chiến lực hiện tại chỉ là sau Kỳ Vũ tôn, nửa năm sau có thể tăng lên tới loại như Trương Phi loại kia bên trong Kỳ Vũ Thánh cấp độ, tựa hồ có chút khó khăn, Bàng Đức lúc này chiến lực chỉ là sau Kỳ Vũ tôn, kém xa ở vào thời kỳ tốt cùng bên trong Kỳ Vũ Thánh Quan Vũ, mà Mã Siêu cùng Bàng Đức ở giữa cũng thiếu khuyết một người giống Lưu Bị như thế có thể dùng chú ý ứng kiếm pháp chiếu ứng lẫn nhau người, hai người hợp lực tuyệt đối không phát huy ra Quan Vũ Trương Phi loại kia tăng gấp bội hiệu quả .

Mã Siêu liền lại bắt đầu suy nghĩ, nhìn chung Tam quốc, có cái gì người có thể địch nổi Lữ Bố, nếu là có thể đưa tới người kia, sẽ không sợ Lữ Bố , liền có thể thông dong bố trí đối kháng Đồng Trác chiến cuộc .

Mã Siêu đầu tiên nghĩ tới là Triệu Vân, là tráng niên thời kì dốc Trường Bản bầy vào bầy ra giết đến đóng mở Từ Hoảng chạy trôi chết Triệu Vân, khi đó Triệu Vân tuyệt đối có so sánh Lữ Bố chiến lực .

Nhưng lúc này Triệu Vân đại khái chỉ có hai mươi tuổi, bây giờ còn đang trên núi học nghệ, một năm sau rời núi, mấy chục hiệp đánh không bại Văn Sứ, tổng hợp chiến lực chỉ sợ chỉ có sơ Kỳ Vũ Thánh, cũng chỉ có chờ đến mười bảy năm sau, mới từ từ có được sau Kỳ Vũ Thánh chiến lực, lúc kia Lữ Bố đã chết bảy tám năm.

Nửa năm sau, liền muốn cùng Đồng Trác chân tướng phơi bày , sợ là đợi không được Triệu Vân lớn lên .

Mã Siêu hạ một cái cân nhắc khác ứng cử viên, chính là Hoàng Trung .

Hết thầy nói Tam quốc Vũ Tướng, tất cùng Lữ Bố, Mã Siêu, Quan Vũ, Trương Phi, Triệu Vân, Điển Vĩ, Hứa Chử các loại, tựa hồ trước mấy tên đều cũng chưa có xếp hạng Hoàng Trung, quang vinh Tam quốc chỉ bên trong Hoàng Trung võ lực của giá trị một mực không thể cùng phía trước những đánh đồng đó .

Mã Siêu xuyên qua trước cũng một mực không cảm thấy Hoàng Trung thế nào, chân chính xuyên qua tới , mới phát hiện, người vũ lực cùng tuổi tác có tất nhiên quan hệ, hán Mã Siêu chỉ có mười lăm tuổi, còn không có hoàn toàn phát dục tốt, khí lực không đủ, cho nên chiến lực yếu nhược, mà đối với đi vào tuổi già mọi người, huyết khí suy sụp, chiến lực bình thường đều không lớn bằng lúc trước .

Một cái ví dụ điển hình, Triệu Vân, tráng niên thời kì, dốc Trường Bản thượng tại trăm vạn Tào quân bên trong bầy vào bầy ra, không người dám làm, đến rồi lúc tuổi già, bị con trai của Trình Dục trình võ lực thi tiểu kế liền khốn lên, không được thoát đi, ngựa mặt lên trời thán nói: "Ta không chịu nhận mình già, chết bởi nơi đây vậy!"

Lấy Triệu Vân biểu hiện đẩy ngược Hoàng Trung, nhìn Hoàng Trung tại như vậy đại số tuổi thời điểm việc làm, liền biết Hoàng Trung tráng niên thời kì hội lợi hại đến mức nào,

Hoàng Trung tại Kiến An hai mươi bốn tuổi chém giết Hạ Hầu Uyên, sau đó thắng làm chinh tây tướng quân . Năm đó, Lưu Bị tự phong Hán trung vương, muốn bổ nhiệm Hoàng Trung là Hậu tướng quân, Gia Cát Lượng thuyết phục Lưu Bị, sợ Quan Vũ không vui, nhưng Lưu Bị không có nghe, để Hoàng Trung cùng Quan Vũ cùng là tứ phương tướng quân . Lưu Bị phái phi thư bái Quan Vũ là trước tướng quân, Quan Vũ nghe nói Hoàng Trung là Hậu tướng quân, giận nói: "Đại trượng phu cuối cùng không cùng lão binh đồng liệt!" Không chịu thụ bái, lúc ấy Quan Vũ năm mươi tám tuổi, bị năm mươi tám tuổi người ngại lão, đoán chừng Hoàng Trung lúc ấy niên kỷ không hạ bảy mươi tuổi, mặt khác Hoàng Trung đi theo Lưu Bị nhập xuyên lúc là Kiến An mười bảy tuổi, đã xưng lão tướng, Lưu Bị tại trắng Đằng thành thời điểm chết sáu mươi ba tuổi, càng chưa Ngôn lão, có thể thấy được Hoàng Trung nhập xuyên lúc chỉ ít có sáu mươi lăm tuổi . Căn cứ những thứ này ghi chép, Mã Siêu đại khái có thể xác định, Hoàng Trung thời điểm chết chỉ ít có bảy mươi ba tuổi, nói cách khác, Hoàng Trung chém giết Hạ Hầu Uyên lúc sau đã bảy mươi hai tuổi!

Xuyên qua trước, Mã Siêu không chỉ là nhìn Tam Quốc Diễn Nghĩa, còn nhìn 《 Tam Quốc Chí 》 , dựa theo Tam quốc chí Hoàng Trung bản tiểu sử chờ, Hoàng Trung cũng không phải là giết Hạ Hầu Uyên trở tay không kịp, mà là "Đầy phong tất tiến, khuyến suất sĩ tốt, kim cổ rung trời, tiếng hoan hô động cốc, một trận chiến trăm yên ." Mã Tam quốc chí quyển 3 mười bảy Pháp Chính truyền thuyết: "Uyên binh tướng đến tranh nó đất . . . Trước chủ mệnh Hoàng Trung ngồi gò cao tào công chi, đại phá uyên quân, yên mấy người chặt đầu ." Có thể thấy được lúc ấy Hạ Hầu Uyên cũng không phải là ở dưới ngựa nghỉ ngơi, đó là La Quán Trung tiểu thuyết miêu tả, lưu cho Hạ Hầu gia tộc một bộ mặt, nói cách khác, hơn 70 tuổi Hoàng Trung tại chính diện giao phong thời điểm, trận chém năm mươi tuổi không tới Hạ Hầu Uyên .

Dù cho dựa theo Tam Quốc Diễn Nghĩa miêu tả, Hoàng Trung cùng Quan Vũ chiến ngang tay, đó cũng là một trận sáu mươi lão đầu cùng thịnh niên tráng hán ở giữa giao đấu!

Căn cứ những thứ này suy luận, Mã Siêu hoàn toàn có lý do tin tưởng, lúc này năm gần bốn mươi Hoàng Trung có thể mang đến cho mình kinh hi, nhưng vấn đề là, Hoàng Trung bây giờ ở nơi nào đâu?

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 54: Đồng Bạch

Mã Siêu vất hết óc nghĩ, giờ này khắc này, Hoàng Trung đang ở đâu vậy, bản thân nên đi nơi đó chiêu hấn đâu?

Trong lịch sử đối với Hoàng Trung trước kia ghi chép rất giản lược, "Hoàng Trung tự Hán Thăng, Nam Dương người vậy. Kinh Châu mục Lư Biểu coi là Trung Lang tướng, cùng biểu từ Từ bản tổng cộng thủ Trường Sa du huyện ." Trừ cái đó ra, còn có "Hoàng Trung con Hoàng Tự, sớm tốt ."

Diễn nghĩa bên trong thì căn bản không đối với Hoàng Trung trước kia có bất kỳ miêu tả .

Lúc này, tương lai Kinh Châu mục Lư Biểu còn tại trong thành Lạc Dương khi hấn Bắc Quân năm hầu, Bắc Quân đã bị Đồng Trác chiếm đoạt, Lư Biểu cái này Bắc Quân năm hầu chính là một cái quang can tư lệnh .

Mã Siêu cũng quan sát qua, lúc này Lư Biểu bên người căn bản không có cao thủ .

Cái kia Hoàng Trung hiện tại đến ngọn nguồn đang ở đâu vậy ?

Mã Siêu trong đầu linh quang lóe lên, hấn chợt nhớ tới, tư liệu lịch sử từng ghi chép qua, đại tướng quân Hà Tiến từng để hấn đồng hương Hoàng Trung cho một cái tên là Thân Đồ bản danh sĩ viết thư, khuyên Thân Đồ bản vào kinh vì sao tiến hiệu mệnh (Thân Đồ bản ân với xà nhà, Thương ở giữa, miễn với đảng nhóm người họa, cũng là Hà Tiến chỗ tích, hơn tuổi không đến . Tiến hấn chỉ, muốn hiệp lấy uy hình, làm cùng quận Hoàng Trung cùng bản thư), cái này tư liệu lịch sử bên trong Hoàng Trung có phải là ngày sau Ngũ Hồ Tướng một trong Hoàng Trung, còn còn nghi vấn, nhưng Hoàng Trung cùng Hà Tiến xác thực đều là Nam Dương người, mà Nam Dương tại Tam quốc thời kì chi ra rồi một cái Hoàng Trung .

Nếu như cái Hoàng Trung kia chính là cùng Mã Siêu tương đề tịnh luận Hoàng Trung, ngược lại cũng không khó suy luận, vì cái gì hấn về sau sẽ trở thành Lư Biểu bộ hạ, lúc này Hoàng Trung vì sao vào cấp dưới, Lư Biểu cũng là Hà Tiến môn khách cấp dưới, trong thời gian này Hoàng Trung cùng Lư Biểu cộng sự Hà Tiến, cho nên Lư Biểu nhập chủ Kinh Châu về sau đem nghĩ đến Hoàng Trung tuyển được dưới trướng, cũng nhiều là bắt nguồn từ lúc này đồng sự chi nghi đi, sau khi Hà Tiến chết, Đồng Trác thu biên Hà Tiến quân đội, Hoàng Trung hồ thẹn tại là Đồng Trác bán mạng liền từ quan hồi hương, mà Nam Dương thuộc về Kinh Châu quân hạt, Hoàng Trung tự nhiên là bị Lư Biểu chiêu mộ là Trung Lang tướng, cùng Lư Biểu chốt từ Lư Bản cùng một chỗ trấn thủ Kinh Nam .

Chỉ là không biết, Hoàng Trung lúc này có hay không từ quan rồi đi thành Lạc Dương a .

Tiệc rượu giải tán lúc sau, Mã Siêu vội vàng đem hấn đặc chiến đội viên nhóm tất cả đều phái đi ra tìm hiểu một cái tên là Hoàng Trung Nam Dương người tung tích .

Bản thân hấn cũng cười chiêu đêm ngọc sư tử, tại trong thành Lạc Dương khắp nơi tản bộ, chờ mong có thể gặp được đến Hoàng Trung một mặt .

Lúc này thành Lạc Dương cũng là có Đô thành khí tượng, con đường đều là dùng đại lát gạch xanh liền, con đường rộng lớn, có thể song song qua ba chiếc xe ngựa, tiếc rằng hai bên đường bày quầy bán hàng thiết điểm người bán hàng rong rất nhiều, khiến cho con đường chỉ có thể cung cấp một chiếc xe ngựa thông qua .

Mã Siêu cảm thấy rất kỳ quái, Đồng Hán thời kì trong thành Lạc Dương không phải có hoạch định phố xá à, vì cái gì nhiều như vậy người bán hàng rong cũng không ở nơi đó bán đồ, ngược lại chiếm đường cái chào hàng đồ vật ?

Hấn tinh tế hỏi một chút, lúc này mới hiểu rõ, hóa ra theo sau đời tình huống không khác nhau chút nào, quy hoạch phố xá bên trong thu thuế quá cao, người bán hàng rong vô lợi nhưng đồ, đành phải bốc lên bị quan lại bắt nguy hiểm, chạy đến quy hoạch bên ngoài phố xá bày quầy bán hàng .

Mã Siêu trong đầu trước tiên tung ra một cái từ, giữ trật tự đô thị, tìm chút địa bí lưu manh đến đem những đáng thương đó người bán hàng rong xua đuổi đi, để cho đại hấn Đế Đô khôi phục nó sạch sẽ gọn gàng bề ngoài, ý nghĩ như vậy trong đầu hiện lên một cái chớp mắt, hấn liền âm thầm bật cười, có thể đem có tính sáng tạo thật là tốt đồ vật từ thế kỷ hai mươi mốt đưa đến hai thế kỷ, lại không thể đem một vài rõ ràng không hài hòa đồ vật đưa đến hai thế kỷ .

Hấn vẫn cảm thấy, loại này kỳ hoa tồn tại, đại biểu cho lười chính hòa biếng nhác chính, hấn Mã Siêu như đương quyền, nhất định sẽ không để cho loại vết thương này dân tâm đồ vật xuất hiện, quản lý công cộng trật tự nhất định phải tiến hành theo chất lượng từ từ sẽ đến, không quan tâm áp đặt sẽ chỉ làm kêu ca sôi trào, Mã Siêu tuyệt đối sẽ không làm loại kia chuyện ngu xuẩn .

Hấn đang giục ngựa chậm rãi đi về phía trước thời điểm, chạy phía trước đến một thót hồng sắc ngựa con, ngựa con ngồi vào một cái mười ba mười bốn tuổi tiểu nha đầu, ăn mặc màu trắng váy ngắn, lộ ra khuôn mặt như vẽ, màu da như tuyết, phấn trang ngọc thể, dáng dấp cũng không tệ, chỉ là thần tình trên mặt có chút hung ác, phá hủy vẻ đẹp của nàng .

Nàng giục ngựa phóng tới Mã Siêu, vung lên roi ngựa, hung hăng quát hướng Mã Siêu: "Tiểu phu chi tử, cũng dám làm ta Đồng Bạch vị hôn phu, si tâm vọng tưởng, cút nhanh lên về Tây Lương, vĩnh viễn không cần về Lạc Dương, không phải ta giết ngươi!"

Mã Siêu lập tức liền hiểu, cái này thoạt nhìn rất điệu ngoa tiểu nha đầu, chính là Đồng Trác coi là chương thượng minh châu tôn nữ Đồng Bạch, không lâu sau, liền sẽ được phong làm vị dương quân .

Nếu là Đồng Trác tôn nữ, Mã Siêu không tiện trực tiếp đắc tội, nhẹ nhàng lóe lên, tránh thoát Đồng Bạch roi ngựa .

Đồng Bạch gặp Mã Siêu nhẹ nhõm né tránh roi ngựa của nàng, gập tím mặt: "Nô tài, ta đánh người, người liền thụ lấy, người dám tránh!" Vừa nói vừa vung lên roi ngựa, lần nữa quát hướng Mã Siêu .

Mã Siêu tái độ nhẹ nhàng tránh thoát .

Đồng Bạch càng thêm nổi giận, tập nập vung vẩy roi ngựa, quát hướng Mã Siêu .

Lúc này, mấy cái Phi Hùng Quân sĩ tốt gặp phải trước, nhìn thấy Đồng Bạch quát là Mã Siêu, vội vàng hướng Đồng Bạch cười khỏ nói: "Tiểu chủ con, hần nhưng là Thần Uy Thiên Tướng quân Mã Siêu a, chúng ta Tây Lương đệ nhất cao thủ, đồng Tư Không đối với hần rất coi trọng, ngài đừng đánh nữa, nếu để cho đồng Tư Không biết . . ."

Đồng Bạch giong tan nói: "Ta biết, ta có chính là hần Mã Siêu!" Vừa nói vừa vung lên roi ngựa .

Mẹ trứng, cái này chết nha đầu, chỉ sợ là bị Đồng Trác làm hư.

Mã Siêu nổi giận, nhưng hần Kiếp trước và Kiếp này đều có một cái từ trước tới giờ không đánh nữ nhân ranh giới cuối cùng, phải làm gì đây, ánh mắt hần nhỏ giọt nhất chuyển, ghé vào chiếu đêm ngọc sư tử bên tai, nhẹ giọng nói ra: "Ngọc sư tử, hét lớn một tiếng, hù dọa một chút cái này tiểu nương môn!"

Chiếu đêm ngọc sư tử hiểu ý, Chiến khí bốc lên, tóc mai nổ tung, như Cuồng Sư, nó hét lớn một tiếng, như Sư Tử Hồng, chấn động đến toàn bộ phổ xá súc vật toàn đều cảm như hén, run lấy bầy .

Đồng Bạch ngồi cười cái hồng sắc kia ngựa con vền vện bộ dáng đẹp mắt, không có nửa điểm Chiến khí tu vi, bị chiếu đêm ngọc sư tử đối mặt như vậy mặt Sư Tử Hồng, lập tức dọa đến hồn phi phách tán, quay đầu liền chạy trốn chết .

Đồng Bạch chăm chú nắm chặt dây cương, khuôn mặt nhỏ dọa đến trắng bệch .

Cái kia hồng sắc ngựa con hoảng hốt chạy bừa, phóng tới một cỗ xe ngựa cũ nát .

Xe ngựa rất cũ nát, nóc bằng rách rưới, có thể nhìn thấy trong xe ngồi một cái hơn ba mươi tuổi mặt mũi tràn đầy sâu khổ phụ nhân cùng một cái mười bốn mười lăm tuổi sắc mặt vàng khè thiếu niên .

Nói là hồng sắc ngựa con, là cùng chiếu đêm ngọc sư tử so sánh, cùng phổ thông ngựa so sánh, ngược lại cũng không tính được ngựa con, nó chán kinh phi nước đại, phóng tới xe ngựa, nếu là đụng phải, vô cùng có khả năng đưa xe ngựa đụng nát, đem trên xe ngựa phụ nhân cùng thiếu niên đụng bị thương, thậm chí hội đâm chết .

Mã Siêu muốn xuất thủ cứu như vậy đối với phụ nhân cùng thời niên thiếu, cũng đã hơi chậm một chút .

Ngay tại trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, cái người phụ xe kia đằng không mà lên, vượt qua xe ngựa, ngăn lại hồng sắc ngựa con, một chưởng đánh ở trên đầu ngựa, đem hồng sắc ngựa con đánh gục tại chỗ, đầu ngựa vỡ thành thịt bầm, ngựa máu vẩy ra tại chỗ .

Đồng Bạch từ trên ngựa ngã xuống khỏi đến, ngã tại bên cạnh một cái bán bày trong gian hàng, không có gì đáng ngại, chỉ là chân kinh quá độ, nhìn lấy cái kia chết thảm tiểu hồng mã, toàn thân run lấy bầy .

Mã Siêu nhìn người phụ xe như thể chưởng lực, hai mắt tỏa sáng, đây là cao thủ a!

Hần tập trung nhìn vào, này mặt như vàng nhạt tướng mạo uy vũ mã phu rõ ràng có được sau Kỳ Vũ Thánh Chiến khí .

(Mã Siêu Ngũ Hồ Tướng đã xuất hiện ba cái , cái thứ tư sẽ là ai chứ ? Vài ngày không ai thương, phiếu đề cử tăng trưởng rất chậm, gõ chữ nhiệt tình một mực bị hiện thực tàn khốc làm lạnh, các huynh đệ, giúp ta một chút đi, đề quyền sách này phía dưới dài hơn một điểm, được không ?)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 55: Quả nhiên là Hoàng Trung!

Những Phi Hùng Quân đó binh sĩ liền vội vàng tiến lên đem Đồng Bạch diu đất đứng lên .

Đồng Bạch run rẩy đôi môi, chỉ cái mã phu kia: "Ngựa nô, người biết ta tổ phụ là ai chẳng?"

Mã phu kia lạnh lùng lườm Đồng Bạch một chút, phi thân nhảy lên, nhảy đến viên bên trên, chuẩn bị tiếp tục đánh xe rồi đi.

Bị vội vàng rách rưới xe ngựa mã phu không nhìn, Đồng Bạch giận điên lên, âm thanh quát: "Ngăn lại hần!"

Những Phi Hùng Quân đó binh sĩ nhao nhao rút bội đao ra, ngăn lại xe ngựa, cầm đầu một cái đầu mắt hung tợn nói ra: "Ngựa nô, người nghe kỹ cho ta, đây là Tư Không Đồng đại nhân dưới gối cháu yêu, người dám giết nàng chiến mã, có gan, chờ vào đi!"

Nói xong, hần phản phó một cái sĩ tốt phi mã đi báo Đồng Trác.

Lúc này, Đồng Trác còn không có triệt để bãi bình Viên gia mấy người thế gia đại tộc, bây giờ còn làm lấy một trong tam công Tư Không, chỉ có chờ Viên Thiệu, Viên Thuật chạy ra kinh sư, hần thuận lợi phế bỏ Thiệu đế cái lập Trần Lưu vương, hần mới có thể tự phong vì tướng quốc.

Mã phu kia đối với Đồng Bạch cùng đầu mục uy hiếp một chút đều không để trong lòng, nhưng làm hần nhìn thấy trong xe ngựa run lấy bảy phụ nhân cùng thiếu niên, trong mắt lướt qua một tia hồi hận.

Nhìn thiếu niên kia tướng mạo cực giống cái kia đuôi ngựa người, cho nên Mã Siêu lớn mật phỏng đoán, phụ nhân kia cùng thiếu niên chính là vợ con của hần.

Mã Siêu giục ngựa tiến lên, cao giọng nói ra: "Tráng sĩ chó có lo lắng, ta Vũ Uy Mã Siêu nguyện vì người làm chứng, là Đồng tiểu thư con ngựa chán kinh, va chạm xe ngựa, đối với người vợ con tạo thành tính mệnh uy hiếp, người mới bị bách xuất thủ tự vệ, đồng Tư Không phạm là rõ chút lí lẽ, nhất định không biết làm khó cùng người."

Cái mã phu kia chấp tay gửi tới lời cảm ơn: "Mỗ Hoàng Trung cảm ơn Mã Tướng quân trượng nghĩa chi tình!"

Mã Siêu đại hỉ, đi mòn gót sắt tìm không thấy, gặp được chẳng tốn chút công phu, thật không nghĩ tới, ở nơi này khu náo nhiệt, đụng phải một cái giao thông gây chuyện sự kiện, thế mà có thể gặp được đến Ngũ Hồ Tướng một trong Hoàng Trung Hoàng Hán Thăng.

Nhìn thấy Hoàng Hán Thăng sau lưng cổng cung tiền cùng trên yên ngựa treo phượng chùy đao, Mã Siêu càng chắc chắn, đây chính là hần muốn tìm đao tiền song tuyệt Tam quốc Liêm Pha Hoàng Trung!

Hần rất nhớ tiến lên, nắm chắc Hoàng Trung tay, nói với hần: "Hoàng huynh, gia nhập đi, ta chờ người đã lâu!"

Nhưng này lời nói quá mức trực tiếp, Mã Siêu quyết định vẫn là yên lặng theo dõi kỳ biến, trước giúp đỡ Hoàng Trung chống nổi Đồng Trác uy hiếp lại nói chuyện của mời chào.

Đồng Bạch nhìn hằm hằm Mã Siêu: "Con ngựa, người là ta tổ phụ chó săn, dám giúp hần người cần ta, ta nhất định phải làm cho ta tổ phụ giết người!"

Mã Siêu ngừng đầu, trừng Đồng Bạch một chút: "Đồng Bạch, người cam miệng cho ta!"

Đồng Bạch y nguyên líu lo không ngừng: "Con ngựa, người cũng dám trừng ta, ta phi móc mắt người không thể!"

Tuổi còn nhỏ vậy mà như thế ác độc, xem ra Đồng Trác gia giáo không tốt, Mã Siêu nổi giận: "Ta phi thay Tư Không đại nhân hảo hảo bảo đảm người không thể!"

Nói xong, hần giục ngựa vọt tới.

Những bảo hộ lấy đó Đồng Bạch Tây Lương tướng sĩ nhao nhao nâng đao cản trở: "Mã Siêu, người dám đối với tiểu chủ con bất lợi, muốn tru tam tộc sao? Nhanh chóng lui ra!"

Mã Siêu lại càng không đáp lời, Hồ Đầu tạm Kim Thương nhẹ Khinh Vũ động mấy lần, liền đem cản trở hần Phi Hùng Quân sĩ tốt đồ nhào trên mặt đất, bất quá không có tổn thương tính mạng của bọn hần, dù sao hiện tại thân ở thành Lạc Dương, không tốt cùng Đồng Trác quá sớm vạch mặt.

Làm Mã Siêu cười ngựa lướt qua Đồng Bạch lúc, tay vượn có chút duỗi ra, nắm cả Đồng Bạch hông của, đem nàng nâng lên trên yên ngựa.

Đồng Bạch thoát nhìn thật không giống như là Đồng Trác tôn nữ, bởi vì nàng một chút cũng không béo, bờ eo thon tinh tế như Liễu, nhẹ nhàng một nắm.

Làm Mã Siêu ôm lên eo của nàng, trong lòng cũng không lên nửa điểm gọn sóng, dù sao trong mắt hần, Đồng Bạch chỉ là một đứa bé, mà hần Mã Siêu lại không phải là lý không.

Mã Siêu đem Đồng Bạch án ở trên yên ngựa, vung bàn tay, dùng đũa đánh vào Đồng Bạch trên mông đít nhỏ: "Ta để người điêu ngoa! Ta để người ngoan độc! Ta để người không có gia giáo!"

Tại đánh Đồng Bạch thời điểm, Mã Siêu tận lực vô dụng Chiến khí, không phải một cái tát xuống dưới liền có khả năng bị mất Đồng Bạch nửa cái tính mệnh.

Cứ việc Mã Siêu đã rất nhẹ, Đồng Bạch vẫn là đau đến kêu cha gọi mẹ, mặt đầy nước mắt, giống như lê hoa đài vũ.

Có lẽ là về sau nhớ tới cha mẹ của nàng mất sớm, nàng ngược lại hô: "Tổ phụ, cứu ta! Tổ phụ! Mã Siêu, ngươi tranh thủ thời gian thả ta ra, không phải ta để cho ta tổ phụ giết ngươi!"

Mã Siêu đánh cho ác hơn mấy phần: "Ngươi còn dám uy hiếp ta, tiểu nương môn, ngươi tổ phụ không dạy dỗ, liền do ca ca để giáo huấn ngươi, để ngươi biết cái gì là lễ phép, cái gì là tôn trọng!"

Đồng Bạch hung hăng gào khóc, nhưng một lát sau, nàng đột nhiên cảm giác được, cái miệng nơi đó mặc dù còn đau, nhưng có cỗ cảm giác đặc biệt từ Mã Siêu bàn tay xông tới, nước vọt khắp toàn thân .

Nàng đột nhiên cảm giác được, bị Mã Siêu đánh, rất thương, nhưng cũng rất thoải mái, rất nhớ bị hắn tiếp tục đánh đòn .

Đồng Bạch đầu tiên là kêu khóc: "Đừng a . . . Ngừng a!"

Một lát sau, thế mà biến thành: "Đừng có ngừng a!"

Mã Siêu lập tức tròn mắt, cái này tiểu nương môn làm sao cùng trong Lộc Đình Ký Kiến Ninh công chúa a, lại là một thụ - ngược cuồng! Quá biến thái!

Nhưng tính tể suy nghĩ một chút, lại một chút cũng không kỳ quái, hi vọng tàn ác với người thường thường đều là ưa thích bị người ngược .

Mã Siêu nhưng không có tàn ác với người yêu thích, đặc biệt là không có ngược tiểu la lỵ yêu thích .

Hắn một tay lấy Đồng Bạch ném trên mặt đất, quay đầu nói với Hoàng Trung: "Hán Thằng huynh, ngươi đi đi, có ta Mã Siêu tại, không ai dám can ngươi!"

Hoàng Trung kinh ngạc hỏi: "Mã Tướng quân, chúng ta vốn không quen biết, tại hạ lại không có danh tiếng gì, làm sao ngươi biết tại hạ tự ?"

Mã Siêu thâm kêu không tốt, liền vội vàng cười nói ra: "Hán Thằng huynh đao tiễn song tuyệt, chính là Kinh Châu đệ nhất tướng, tiểu khả nổi tiếng lâu rồi, hận một mực chưa từng gặp nhau, bây giờ gặp nhau, cảm giác sâu sắc vui mừng ."

Hoàng Trung trong lòng mặc dù buồn bực Mã Siêu là làm sao biết không có tiếng tăm gì bản thân, nhưng cũng là lần đầu tiên nghe được như thế chân thành tán thưởng, cao hứng phi thường, tự động không để ý đến Mã Siêu trong lời nói lỗ thủng, cũng cười nói: "Mã Tướng quân thương pháp tính xảo, Thần Uy Thiên Tướng quân tên, tại hạ cũng là như sấm bên tai, lại không nghĩ rằng, tướng quân lại trẻ tuổi như vậy ."

Hai người tại lẫn nhau vượt mộng ngựa lúc, Đồng Trác dẫn một ngàn Phi Hùng Quân đuổi tới, nguyên bản rộn ràng tẩy não con đường trong nháy mắt biến thành không ngõ hẻm, Tây Lương đồ tể Đồng Trác tiếng xấu sớm đã phong hành toàn bộ thành Lạc Dương, những tiểu thương đó người bán hàng rong nhóm nhìn thấy Đồng Trác, so hậu thế những tiểu thương phiên đó đụng phải giữ trật tự đô thị , tất cả giải tán .

Đồng Bạch đầu nhập Đồng Trác trong ngực, dặt Đồng Trác chồm râu dài: "Tổ phụ, ngài nhất định phải là tôn nữ báo thù a . . ."

Đồng Trác trước đó con trai của chỉ có một, nhi tử mất sớm không lâu, hắn hiện tại duy nhất có liên hệ máu mủ trực hệ chính là hắn tôn nữ Đồng Bạch, bởi vì là trong nhà dòng độc đinh, cho nên bị Đồng Trác xem như hòn ngọc quý trên tay chiếu cố, ngậm lấy sợ tan, nâng ở trong tay sợ ngã, dần dà, liền thành bộ dáng bây giờ .

Đồng Trác nghe Đồng Bạch, tức giận nhìn lấy Mã Siêu, Hoàng Trung: "Đem bọn hắn tất cả đều trói lại!"

Hoàng Trung nhìn lấy vợ con, ánh mắt lóe lên một vòng sầu khổ .

Mã Siêu lạnh lùng nói ra: "Tự Không đại nhân, ngài chỉ nghe lời nói của một bên ?"

(đa tạ Thiên Khôi tinh táng Hồn Hoàng khen thưởng 588 Qidian tiền, đa tạ đồ bên trong áo khen thưởng 200 Qidian tiền, đa tạ mình không nói gì khen thưởng 100 Qidian tiền, đa tạ các người trước sau như một ủng hộ .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 56: Bảo đảm Hoàng Trung (nóng cầu phiếu đề cử!)

Đồng Trác nhìn Mã Siêu thái độ kiêu căng, giận tím mặt: "Con ngựa, dám cùng bản công nói như thế , hai bên, đem ngựa mà bắt giữ!"

Mã Siêu ngồi ngay ngắn ở chiếu đệm ngọc sư tử bên trên, nắm chặt Hồ Đầu tạm Kim Thương, lạnh lùng nhìn chung quanh Đồng Trác bên người Phi Hùng Quân: "Ai dám bắt ta!"

Phi Hùng Quân trên dưới trước đây được chứng kiến Mã Siêu cùng Lữ Bố ác chiến tình hình, sớm coi Mã Siêu là thành Tây Lương đệ nhất cao thủ, đối mặt Mã Siêu uy áp, toàn đều cảm như hèn, chính là Lý Giác, Quách Tỹ loại kia Vũ Tôn cấp chiến tướng, cũng do dự, không dám lên trước .

Đồng Trác nhìn Mã Siêu kiệt ngạo bất tuân đáng vẽ, càng thêm sinh khí, quát lên một tiếng lớn: "Truyền đô đình hầu đến đây!"

Lúc này Lữ Bố chỉ là phong tước đô đình hầu, phải chờ tới hân và Vương Doãn giết Đồng Trác, mới sẽ được phong làm Ôn Hầu .

Mã Siêu lắc đầu, hân thật sự là đánh giá thấp Đồng Trác bao che khuyết điểm trong lòng, Đồng Trác con hàng này chẳng lẽ không biết, một khi ta Mã Siêu ra một tốt xấu, phụ thân của ta Mã Đằng liên thủ với Hoàng Phủ Tung, người Đồng Trác liên hai mặt thụ địch , xem ra Đồng Trác con hàng này thật không phải là một cái người làm đại sự, rất dễ dàng bị tình cảm riêng tư ảnh hưởng phán đoán .

Chỉ một lúc sau, Lữ Bố ngồi cười ngựa Xích Thố chạy như bay đến: "Nghĩa phụ, chiêu hải nhi cần làm chuyện gì ?"

Uy thế của hân mạnh hơn, sau Kỳ Vũ Thánh Chiến khí một khi sôi trào lên, phương viên ngàn bước tất cả mọi người cảm thấy run rẩy cùng sợ hãi, ngoại trừ Đồng Trác, ngoại trừ Mã Siêu cùng Hoàng Trung .

Đồng Trác chỉ Mã Siêu, xông Lữ Bố phân phó nói: "Con ngựa ức hiếp bản công tôn nữ, lại ngỗ nghịch bản công, Phụng Tiên, người cho bản công cầm xuống con ngựa!"

Mã Siêu nắm chặt Hồ Đầu tạm Kim Thương, toàn thân Chiến khí ngưng tụ, chuẩn bị cùng Lữ Bố đại chiến một trận .

Lúc này, hân chú ý tới, Hoàng Trung cũng cười trên cái người kéo xe kia ngựa chạy chậm, nắm chặt phượng chủy đao, chuẩn bị cùng Mã Siêu cùng một chỗ kề vai chiến đấu .

Mã Siêu trong lòng đại định, hân và Hoàng Trung hai người hợp lực, không sợ Lữ Bố, cũng không sợ Đồng Trác Phi Hùng Quân .

Lại nói, Mã Siêu còn có một trăm cái đặc chiến đội viên, bọn hân có hắc vụ chiến hõn, giỏi về ẩn nấp, bất thành linh ám sát mấy cái Tây Lương Đại tướng, đem Tây Lương đại quân làm cho hoàn toàn đại loạn là một chút vấn đề cũng không có .

Lữ Bố dẫn theo Phương Thiên Họa Kích, cẩn thận nhìn Mã Siêu một chút .

Hân đối với Mã Siêu có lòng yêu tài, nhưng cái này lòng yêu tài tuyệt đối thẳng không nổi đối với Đồng Trác hiệu trung chi tâm, lúc này Lữ Bố chưa phát hiện Đồng Trác ác tha một mặt, đối với Đồng Trác mang ơn trung thành tuyệt đối, Đồng Trác để bị giết ai, hân liền giết ai .

Giết người khác đều tốt xử lý, giết Mã Siêu nhưng phải phí chút đầu óc, Lữ Bố nghĩ thầm, chỉ cần xuất thủ nhanh, tại Mã Siêu khí tài bốc lên chiến thì từ ngâm ra trước đó, vượt lên trước phát động công kích, để Mã Siêu không có thời gian ngâm tụng chiến thơ, hân Lữ Bố nhất định có thể tại mười cái hiệp đánh bại Mã Siêu, dù sao Mã Siêu hiện tại chỉ có sau Kỳ Vũ tôn Chiến khí, nếu như không cần chiến thì từ, cũng có được sau kỳ lực công kích của Võ Thánh, đỉnh phong Võ Thánh lực phòng ngự chính hân giao đầu, có thể kiên trì năm cái hiệp đều coi là tốt .

Nhưng làm Lữ Bố ánh mắt lướt qua trên người Hoàng Trung, sắc mặt không khỏi khẽ giật mình, hân phát hiện, bản thân thể mà nhìn không ra Hoàng Trung rốt cuộc là cái gì Chiến khí.

Nhìn không ra đối phương Chiến khí có hai loại tình huống, thứ nhất là đối phương không có Chiến khí, nhưng nhìn Hoàng Trung một chương võ nát đầu ngựa, nhất định là có Chiến khí, liền thuộc về loại tình huống thứ hai, Hoàng Trung Chiến khí không thua gì hân, không phải Võ Thánh cấp chiến tướng có thể thấy rõ ràng Võ Thánh cấp phía dưới tất cả Vũ Tướng Chiến khí tình huống .

Lữ Bố ngạc nhiên giật mình, tuyệt đối không nghĩ tới, cái này vội vàng rách rưới xe ngựa mã phu lại là Võ Thánh cấp hân tướng!

Hân lúc đầu muốn đem tình huống này nói cho Đồng Trác, nhưng nghĩ lại, hiện tại mình là Đồng Trác dưới trướng duy nhất Võ Thánh cấp hân tướng, nếu như đem người đánh xe này tình huống nói cho Đồng Trác, Đồng Trác tất nhiên sẽ đem ngựa phu mời chào dưới trướng, đến lúc đó bản thân độc nhất vô nhị địa vị liền sẽ lọt vào uy hiếp .

Nhưng nếu là cùng Mã Siêu cùng cái mã phu kia khai chiến đầu, cái mã phu kia có thể quán lấy bản thân, Mã Siêu lại thừa cơ phóng thích chiến thơ, bản thân thua không nghi ngờ, hân Lữ Bố hiện tại mới vừa vào Tây Lương quân, danh vọng đang long, nhưng tuyệt đối không thể bại .

Lữ Bố suy đi nghĩ lại, cuối cùng xông Đồng Trác cười nói: "Nghĩa phụ, Mã Siêu cùng tiểu Bạch đều là trẻ con, ồn ào một chút, đơn thuần tính trẻ con, không cần thiết làm to chuyện, còn nữa, Mã Siêu cùng phụ thân hân đều lập qua đại công, mong rằng nghĩa phụ xem ở ngựa trên mặt của Thái Thú, khoan dung Mã Siêu ."

Mã Siêu nghe Lữ Bố vừa nói như thế, trong lòng sinh ám, không nghĩ tới Lữ Bố thể mà lại là chính mình nói chuyện .

Nghe Lữ Bố nói như vậy, Lý Nho cũng liền bận bịu thấp giọng khuyên nhủ: "Phụ thân, bớt giận, Mã Đằng bốn vạn đại quân ở lại Trường An thượng Lâm Uyên, nếu là phụ thân giết Mã Siêu, Mã Đằng nhất định phản bội cùng Hoàng Phủ Tung cấu kết, Quan Trung, Tây Lương đều không phải chúng ta!"

Đồng Trác lúc này mới tỉnh táo lại, ôm Đồng Bạch, cười ha ha nói: "Tiểu Bạch, ngươi và Mã Siêu tuổi tác tương tự, hẳn là là rất tốt bạn chơi, phải thật tốt ở chung, chớ có tái sinh hiềm khích."

Đồng Bạch quyết miệng: "Tổ phụ, Mã Siêu tiểu tử kia hẳn còn đánh ta . . ."

Đồng Trác ngạc nhiên nói: "Hắn đánh ngươi cái gì?"

Đồng Bạch xấu hổ không thể nhánh, hai gò má ửng hồng, phụt ra phụt vô nửa ngày, thủy chung không tốt trước mặt nhiều người như vậy, đem Mã Siêu đánh nàng chuyện cái mông nhỏ nói ra.

Đồng Bạch không nói, Đồng Trác cũng đoán không ra Mã Siêu lại có gan đánh hấn cháu gái cái mông, coi là chỉ là Đồng Bạch tùy hứng, sầm mặt lại, nghiêm túc nói ra: "Tiểu Bạch, phụ thân của Mã Siêu chính là tổ phụ cường viện, vì tổ phụ đại nghiệp, ngươi cần phải cùng Mã Siêu hảo hảo ở chung, chớ có bởi vì ngươi nhất thời khí phách hủy tổ phụ đại nghiệp a!"

Đồng Bạch mặc dù điều ngoa, lại phi hoàn toàn không hiểu tình lý người, nàng kèm chế đối với Mã Siêu tâm tình rất phức tạp, nói ra: "Mã Siêu tội lỗi có thể miễn, nhưng cái mã phu kia, tổ phụ ngươi nhất định phải giết hấn cho ta, hấn lại dám đánh chết tiểu Hồng của ta!"

Bởi vì Mã Đằng nguyên nhân, Đồng Trác không dám giết Mã Siêu, nhưng cái mã phu kia bộ dáng người, Đồng Trác một chút đều không để ý, đời này của hấn không biết độc hại bao nhiêu dân chúng vô tội, lại nhiều một cái mã phu cũng không thể coi là cái gì, liền phân phó: "Nhanh chóng đem ngựa này phu xử tử, ân, đem đầu của hấn đánh nát, như tiểu hồng mã hình dạng!"

Mấy chục cái Phi Hùng Quân sĩ tốt tiến lên, muốn cầm xuống Hoàng Trung.

Hoàng Trung nắm chặt phượng chủy đao, chuẩn bị nghênh chiến, Mã Siêu liền vội vàng tiến lên, đem Hoàng Trung ngăn ở phía sau, xông Đồng Trác lớn tiếng nói ra: "Đồng công, mặt tướng vài ngày trước từng lập một chút công lao, mặt tướng nguyện lấy những công lao đó thay đổi tính mạng của hấn!"

Trước đây, Mã Siêu chui vào Hoàng cung, bảo vệ Thái hậu, sau đó lại đi Bắc Mãng sơn bảo vệ Thiệu đế cùng Trần Lưu vương, cũng tại chỗ có Tây Lương Đại tướng e ngại không tiến dưới tình huống, cùng Lữ Bố đại chiến mấy trăm hợp, đây đều là đại công, Đồng Trác ngoại trừ hướng triều đình muốn cái dũng tướng Trung Lang tướng quan chức cho Mã Siêu bên ngoài, chưa cho Mã Siêu bất luận cái gì phong thưởng, đặc biệt là Đồng Trác trước đây hứa hẹn qua bội đao, Đồng Trác trước đó một mực không có cảm giác gì, bây giờ bị Mã Siêu trước mặt của mọi người nói ra, Đồng Trác lúc này mới nhớ tới, hấn quả thật có chút cô phụ Mã Siêu.

Đối với Đồng Trác mà nói, là Mã Siêu cầm cái kia chém sắt như chém bùn bảo đao đòi lấy một cái mã phu tính mệnh, cái này mua bán đối với Đồng Trác mà nói là kiếm bộn rồi, hấn có chút tò mò hỏi Mã Siêu: "Ngươi vì sao muốn bảo đảm vào người đánh xe này?"

Mã Siêu tự nhiên không thể nói cho Đồng Trác cái này Hoàng Trung là sau Kỳ Vũ Thánh, hấn cái khó ló cái khôn, nói ra: "Mặt tướng khi còn bé từng bỏ nhà ra đi, qua được hấn cứu trợ, cảm ân chi tâm không dám quên mất."

Chuyện lúc còn bé liền Mã Siêu chính mình cũng không nhớ rõ, Đồng Trác lại có thể nào khảo chứng, liền tin là thật: "Đã ngươi khẳng khẳng như thế, bản công liền thành toàn báo ân của ngươi chi tâm."

Hoàng Trung không có lên tiếng, trong ánh mắt lòng cảm kích lại nồng nặc rất nhiều. (ta mặc dù một mực không lên tiếng, nhưng thị lực ta bên trong đối với phiêu đề cử nhiệt tình rõ như ban ngày, dù sao phiêu đề cử của ta còn không có vượt ngàn, số liệu quá keo kiệt, quá khó nhìn, chỉ có hơn hai ngàn thư hữu, lại không có mấy người bỏ phiếu, tâm nhét a, tâm lạnh a.)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 57: Thiếu niên thần y ?

Đồng Bạch lại khóc kêu ầm lên: "Tiểu Hồng của ta, Mã Siêu, ngươi bồi tiểu Hồng của ta!"

Mã Siêu nhớ tới trước đó chiếu đêm ngọc sư tử từng cưỡng ép đoạt lấy ngựa Xích Thố, cười nói: "Đồng tiểu thư, mặt tướng dưới hồng tọa kỵ chiếu đêm ngọc sư tử trước đó từng cùng đô đình hầu ngựa Xích Thố cái qua kia, ngựa Xích Thố sinh hạ ngựa con cháu, Đồng tiểu thư có thể hướng đô đình hầu yêu cầu, hai cái thần mã hậu đại nhất định là thần mã, hẳn là so tiểu Hồng của ngươi lợi hại hơn nhiều!"

Đồng Bạch nhìn xem Mã Siêu dưới quần chiếu đêm ngọc sư tử, lông bờm như tuyết, hùng tráng như sư tử, nhìn nhìn lại Lữ Bố dưới quần ngựa Xích Thố,

hình như hòa long, huyền tường một chút chiếu đêm ngọc sư tử cùng ngựa Xích Thổ hậu đại, càng nghĩ càng cao hứng, không chịu được cười khanh khách bắt đầu: "Được, ta liền muốn bọn chúng ngựa con cầu!"

Lúc này trong thành Lạc Dương, Đồng Bạch so cái vạn năm kia công chúa càng giống công chúa, chỉ ít nàng là Tây Lương quân công chúa, nàng nín khóc mỉm cười, một trận xung đột tan thành mây khói, tất cả mọi người không khỏi nhẹ nhàng thở ra .

Chỉ có Lữ Bố có một chút phiền muộn, không nghĩ tới tọa kỵ của mình lại bị Mã Siêu tọa kỵ khi dễ, thấy bọn nó còn thật thân thiết bộ dáng, Lữ Bố chỉ có thể đem cái này ngâm bồ hòn hươu trong bụng nuốt, dù sao cái thời đại này chiến mã vô cùng có linh tính, không phải đơn giản súc vật, chủ nhân muốn theo chân chúng nó sống chung hòa bình mới được, nếu là Lữ Bố tước đoạt ngựa Xích Thổ tình yêu, ngựa Xích Thổ rất có thể đá hậu không cho hắn cười .

Đồng Trác thủy chung canh cánh trong lòng Mã Siêu vừa rồi hiển lộ ra kiệt ngạo, giục ngựa đi vào Mã Siêu phụ cận, mập mạp như trên mặt của Di Lạc lộ ra vẻ dữ tợn: "Mã Siêu, ngươi như nửa đời bán công vô lễ, bán công coi như không niệm tình xưa!"

Người nhà đánh rầm đầu, người cùng lão tử có cái gì tình cũ có thể nói a, Mã Siêu trong lòng oán thầm, trên mặt lại lộ ra vẻ mặt hời hợt: "Mặt tướng trẻ người non dạ, còn mòi Đồng công đại nhân có đại lượng, khoan dung tất cả ."

Để tỏ lòng bản thân nhận làm thành khẩn, hắn còn tung người xuống ngựa, xông Đồng Trác làm một cái đại lễ .

Tại Mã Siêu trong lòng, đã coi Đồng Trác là thành một cái đã định trước người chết, người chết là lớn, cho hắn hành lễ cũng không tính là gì .

Đồng Trác gặp Mã Siêu thái độ biểu hiện được rất thành khẩn, đặc ý cười to: "Xem ở lệnh tôn ngựa trên mặt của Thái Thú, bán công khoan dung người, lần sau không thể chiếu theo lệ này nữa!" Nói xong hắn giục ngựa rời đi .

Đồng Bạch lúc gần đi, xông Mã Siêu kiêu hừ một tiếng: "Mã Siêu, ta là sẽ không bỏ qua ngươi!"

Mã Siêu trong lòng cười thầm, Đồng Bạch người nghĩ làm Kiến Ninh công chúa, vậy ca ca ta sẽ không ngại làm một chút Vi Tiểu Bảo, ác nhân tu hữu ác nhân ma, người chỉ cần dám đến tìm ta, ta liền hảo hảo tra tấn tra tấn ngươi .

Lý Giác mang theo Phi Hùng Quân, Lữ Bố mang theo Tịnh Châu lang kỵ, đi theo Đồng Trác đi.

Mã Siêu phát hiện một cái biến hóa vi diệu, Lữ Bố dưới quyền Tịnh Châu lang kỵ so trước đó ít đi rất nhiều, Lữ Bố tựa hồ dần dần thành Đồng Trác cận vệ, chỉ sợ qua không được bao lâu, Trương Liêu, Cao Thuận mấy người hãn tướng cũng sẽ bị điều đi địa phương khác, quy về cái khác Tây Lương Đại tướng thống lĩnh .

Xem ra, Đồng Trác không ngốc, hắn nhìn từ bề ngoài đối với Lữ Bố rất tín nhiệm, trên thực tế lại đối với Lữ Bố giết phía trước cái nghĩa phụ kia Đinh Nguyên lòng mang khúc mắc, hắn đang không lộ ra dấu vết mà đem Lữ Bố cùng Tịnh Châu quân cách biệt, một cái Vô Thánh mặc dù lợi hại hơn nữa, đơn thương độc mã cũng vô pháp ngăn kháng Tây Lương mấy vạn đại quân .

Lữ Bố cũng không ngốc, hắn sớm tối có thể phát hiện Đồng Trác âm mưu, cho đến lúc đó, hai người mâu thuẫn liền sẽ hết sức căng thẳng, Vương Doãn mỵ nhân liền hoàn kế cái gì bất quá là chất xúc tác thôi .

Hoàng Trung con trai của đỡ dậy Hoàng Tự, hướng Mã Siêu nói lời cảm tạ: "Mã Tướng quân, đa tạ ngài trọng nghĩa cứu giúp, chỉ là tiểu nhi thân bệnh nặng, muốn về Nam Dương quê quán tĩnh dưỡng, chỉ có thể xin từ biệt ."

Mã Siêu ngưng thần nhìn lấy Hoàng Tự, nhìn Hoàng Tự sắc mặt vàng như nền không ngừng mà ho khan, ho khan một hồi liền phun đàm, đàm bên trong mang máu, cái này triệu chứng có điểm giống viêm phổi, lại có chút giống bệnh lao phổi, mặc kệ giống cái kia, ở cái này không có chất kháng sinh niên đại, đều hẳn phải chết không nghi ngờ .

Mã Siêu đang muốn tiếu cù cùng Hoàng Trung một nhà sau khi từ biệt, lại giật mình nhớ tới, xuyên qua trước hắn một cái chiến hữu kinh lịch .

Cái chiến hữu kia cảm mạo sau một mực phát sốt, ho khan nhỏ đờm, đàm bên trong mang máu, có cái bệnh viện xem bệnh là viêm phổi, dùng trước chất kháng sinh trị liệu không thấy tốt hơn, sau lại phổi dùng thuốc Đông y tuyên phổi khô ho, thanh nhiệt giải độc trị liệu nửa tháng cũng không thấy cải thiện, bất đắc dĩ, đành phải chuyển viện trị liệu, lại bị xem bệnh là phải bệnh lao phổi, kết hạch tính viêm màng phổi, nằm viện trị liệu 3 cái nhiều tháng, chẳng những không thấy tốt hơn, ngược lại ngày càng tăng thêm, lại mời một cái Trung y dùng thuốc Đông y nuôi âm nhuận phổi khô ho tiêu đàm, trị hơn 40 ngày, bệnh tình vẫn không thấy cải thiện .

Về sau cái chiến hữu kia quê quán có cái lão trung y tới cho xem bệnh, cho hắn cho cái toa thuốc, ăn bốn uống thuốc, triệu chứng đại giảm, ăn bốn mười phục, chứng bệnh đều biến mất hết .

Lão trung y cho chiến hữu xem bệnh thời điểm, Mã Siêu ngay tại hiện trường, lão trung y nói mà nói có chút chỉ, hồ, giả, đã, người bình thường nghe một lần đều nghe hồ đồ rồi, nhưng Mã Siêu lúc ấy là lính đặc chủng, lúc tác chiến cần nhớ rất nhiều tác chiến số liệu, trí nhớ của hắn đạt được đặc biệt rèn luyện, có thể qua tai không quên, lão trung y nói một lần, hắn toàn đều nhớ .

Mã Siêu đưa tay bắt lấy Hoàng Tự thủ đoạn, đơn giản số xem mạch, lại nhìn Hoàng Tự bựa lưỡi, cảm giác cùng trước đó cái chiến hữu kia triệu chứng không có sai biệt, liền chiếu vào cái lão trung y kia mà nói nói ra: "Thâm hãn bựa lưỡi mỏng trắng, mạch hư đại dây cung gấp số, phải mạch lớn hơn trái mạch, bởi vì nghĩ hãn mạch hư cái lớn khí âm đều hư vậy. Dây cung người là gan mạch vậy. Gấp người lạnh vậy. Số người nóng. Tổng hợp mà nói, chính là khí âm đều hư làm gốc, phổi hư thuật Tả phản khinh, lạnh uống bên trong ức hoá nhiệt chứng nhận. Âm Hư người mạch đếm kỹ vậy. Chứng phi Âm

Hư có nóng mà nhưng cho tư âm nuôi dịch, thì đàm uống chưa trừ diệt. Trị từ bổ khí nuôi âm lấy bồi bản . Sơ lá gan tháo lửa, hóa uống Ôn Dương lấy trị hần đánh dấu ."

Hoàng Trung một mặt vẻ mặt không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại, kính ngưỡng mà nhìn xem Mã Siêu: "Không nghĩ tới Mã Tượng quân tuổi còn nhỏ lại tinh thông như vậy y thuật, có thể xưng thiếu niên thần y, xin hỏi nên ăn cái gì thuốc đâu?" Thiếu niên thần y ? Mã Siêu chính mình cũng có chút đỏ mặt, hần muốn đem cái lão trung y kia mở ra phương thuốc nói ra: "Hoàng kì 15 khắc, địa xương da 10 khắc, thủy cúc 10 khắc, đảng sâm 10 khắc, phục linh 10 khắc, sài hồ 10 khắc, Bán Hạ 10 khắc, biết mẹ 10 khắc, sinh địa 10 khắc, bạch thược 10 khắc, mạch môn 10 khắc, nhục quế 10 khắc, cam thảo 10 khắc ."

Lời đến khóe miệng, Mã Siêu lại đột nhiên nhớ tới, thời đại này còn không có khắc khái niệm, trọng lượng đơn vị là cân, hai, hơn nữa cái này cân, hai theo sau đời cân lượng còn không giống nhau lắm, ân, suy nghĩ thật kỹ, Đông Hán một lượng tương đương 13 . 92 khắc, dùng cái này đẩy ngược, Mã Siêu tính toán nửa ngày, tính ra mỗi cái được dụng mấy lượng, hợp lại cùng nhau sắc, lại chia mấy lần uống .

Mã Siêu nói ra cận kề phương thuốc về sau, Hoàng Trung trên mặt vẻ cảm kích càng đậm .

Con trai của từ khi tại trong thành Lạc Dương được bệnh này về sau, Hoàng Trung vợ chồng khắp nơi tìm danh y, cơ hồ đem thành Lạc Dương danh y đều nhìn lần, đem gia tài hao hết, con trai bệnh thủy chung không thấy khỏi sắc, ngược lại càng ngày càng nặng, hiện tại gặp được Mã Siêu, tuổi còn nhỏ vậy mà thấy chuẩn như vậy, còn có thể viết xuống phức tạp như vậy phương thuốc, thoát nhìn thật có thiếu niên thần y tư thế, Hoàng Trung vốn đã trong sự tuyệt vọng lại nổi lên hi vọng .

Mã Siêu nhìn nhìn lại sắc mặt của Hoàng Tự, thờ dài: "Hán Thảng huynh, con trai ngươi bệnh vội vàng cần tĩnh dưỡng, nếu như ngươi khẳng khẳng trong thôn, con trai của chỉ sợ ngươi không chịu nổi tàu xe mệt mỏi . . ."

Mã Siêu nói đúng là sự thật, bất quá trong đó cũng có hần tư tâm, hần không muốn để cho Hoàng Trung rơi vào trong tay Lưu Biểu, liền để Hoàng Trung lưu tại Lạc Dương, đang cấp Hoàng Tự chữa bệnh quá trình bên trong, dần dần thu phục hần . (ta có tư tâm của ta, ta nghĩ có thể thuận lợi lên giá bán lấy tiền, nhưng ta cũng có càn lớn ý nghĩ, ta nghĩ để mấy ngàn thậm chí mấy vạn cái huynh đệ đều có thể nhìn đến có ý Tam quốc văn, ta không muốn bởi vì thành tích không tốt mà cắt phía dưới, mà muốn cho quyển sách này có thể dài lâu địa tiếp tục viết, ngoại trừ ta cần rằng chống đỡ, càng nhiều còn có lại sự ủng hộ của mọi người, cất giữ, tặng phiếu đề cử, khen thưởng, khen thưởng mà nói mọi người lượng sức mà đi, phiếu đề cử thì là miễn phí, mọi người không ngại thuận tay bỏ ra, ngại thuận tay một ném, liền có thể cải biến cả quyển sách vận mệnh . Ngoài ra, quyển sách này về sau sẽ xuất hiện một chút cường hần mới mẻ nhân vật, cần mọi người đến tham diễn, đã chủ trở lên thư hữu, lão Thường tất trong sách an bài một vai, vương phi chính là trước vài cuốn sách số một thư hữu thất chén trà .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 58: Mời chào Hoàng Trung

Sau khi Hà Tiến chết, Người chạy Trà nguội, làm Hà Tiến cấp dưới kiêm đồng hương Hoàng Trung lại không muốn đầu nhập vào Đồng Trác, tòa nhà bị triều đình lấy đi, không có đất cắm dùi, đành phải nghèo túng địa chạy tới Nam Dương quê quán .

Nam Dương quận trước đây là khẩn vàng bạo loạn trọng tai khu, chiến loạn về sau chính là đại ôn dịch, khiến cho nơi đó thập thất cửu không, Hoàng Trung kỳ thật không con trai của muốn mang về nhà, con trai của sợ cái bệnh này không có hảo lại nhiễm lên mới tật bệnh .

Nghe Mã Siêu nói như vậy, Hoàng Trung chân chờ nói: "Tiếc rằng trước đây là khuyến tử chữa bệnh, đã tan hết gia tài, tòa nhà cũng đã bị triều đình lấy đi, chúng ta ở kinh thành đã mất đặt chân chi địa ."

Mã Siêu mừng rỡ trong lòng, lập tức nhiệt tình nói ra: "Như Hoàng huynh không chê, nhưng ở tạm tại hạ hàn xá!"

Hoàng Trung vội vàng từ chối nói: "Đề Mã Tượng quân ngài là khuyến tử chữa bệnh, đã tương đối làm phiền ngài, sao dám lại quấy rầy người!"

Mã Siêu hạ giọng, đi thẳng vào vấn đề nói ra: "Tại hạ biết, Hoàng huynh người là sau Kỳ Vũ Thánh . . ."

Hoàng Trung giật nảy cả mình, hần vốn cho là, không ai có thể nhìn thấu chiến lược của hần, hần hiện tại không muốn vì Đồng Trác hiệu lực, liền muốn giấu tài, trở về trong thôn, lại không nghĩ rằng, tuổi quá trẻ Mã Siêu thế mà liếc mắt một cái thấy ngay thực lực chân chính của hần .

Hoàng Trung nghi ngờ hỏi: "Ngươi thật giống như còn chưa tới nơi Võ Thánh cảnh, làm sao có thể nhìn thấu thực lực chân chính của ta ?"

Mã Siêu thành thật với nhau địa nói ra: "Cái này là thần của ta kỳ thiên phú, trong thiên hạ chỉ có ta có thể không nhìn đẳng cấp hạn chế, nhìn thấu tất cả

mọi người thực lực, giống Lữ Bố, chính là sau Kỳ Vũ Thánh, nói chính xác, hẳn bây giờ là sau kỳ lực công kích của Võ Thánh, đỉnh phong sức phòng ngự của Võ Thánh ."

Hoàng Trung trực lăng lăng nhìn lấy Mã Siêu, một lát sau, không khỏi thở dài một tiếng: "Nếu như ngươi là đại tướng quân liền tốt, thiên hạ liền không còn có thất lạc anh tài ."

Nhìn Hoàng Trung lúc này cảm thán, suy nghĩ lại một chút hẳn phía trước nửa đời không có tiếng tăm gì, Mã Siêu suy đoán, Hoàng Trung tại Hà Tiến thủ hạ, chỉ là bởi vì có đồng hương tình nghĩa được đến một cái bên trong chức vị cấp thấp, cũng không đạt được rất lớn trọng dụng, dù sao Hà Tiến càng có khuynh hướng đề bạt ra thân thể gia đại tộc, tỉ như Viên Thiệu, Viên Thuật huynh đệ, còn có Trần Lưu Ngô gia Ngô cứu .

Đương nhiên, Hoàng Trung vẫn là rất cảm kích Hà Tiến đem hắn từ một cái bình thường sĩ tốt đề bạt thành một cái trung cấp sĩ quan .

Mã Siêu mỉm cười: "Hoàng huynh, ta có thể khẳng định nói cho ngươi, mười năm sau, thiên hạ sẽ không còn có thất lạc anh tài ."

Hoàng Trung vừa sững sờ ở, hắn vốn cho rằng Mã Đằng, Mã Siêu phụ tử là Đồng Trác chó săn, nhưng nhìn Mã Siêu lời này mặc dù bình thản, lại ẩn chứa kinh thiên ý chí, để hắn giật mình, kinh dị nhìn lấy Mã Siêu .

Mã Siêu nhìn khắp bốn phía, thấp giọng nói: "Nơi đây không phải nói chuyện lời nói chỗ, Hoàng huynh, mời theo ta đi hàn xá một lần!"

Mã Siêu thân là dũng tướng Trung Lang tướng, lại là Đồng Trác là tối trọng yếu minh hữu con trai của Mã Đằng, khi hắn vào kinh thành ngày thứ hai, Đồng Trác liền đề triều đình ban cho Mã Siêu một tòa tòa nhà .

Tòa nhà này lại là thập thường thị đứng đầu Trương Nhượng phủ đệ, rường cột chạm trổ, tráng lệ, thông thấu rộng thoáng, một chút âm khí đều không có, chột thoạt nhìn như là vương công quý thích phủ đệ, chỗ nào giống như là một cái thái giám chết bầm phủ đệ đây.

Cái này tòa nhà chín tiến chín ra, có thật nhiều viện tử, chột nhìn, tựa hồ là phiên bản thu nhỏ Hoàng cung, xem đài lầu các cũng rất cao, có chút lâu vũ cao hơn nữa qua Hoàng cung, cái này rõ ràng hơn chế , chẳng những là Trương Nhượng một người dạng này làm, thập thường thị đều như vậy làm, bọn hắn vì che đậy Hán Linh Đế, không cho Hán Linh Đế nhìn thấy bọn họ kiến trúc hơn chế, liền lừa gạt Hán Linh Đế nói: "Thiên tử không thể lên cao, lên cao ắt gặp đại họa!" Hán Linh Đế thế mà tin là thật, từ đó không còn lên cao, cũng không có phát hiện Trương Nhượng tòa nhà hơn chế .

Làm Viên Thiệu, Viên Thuật đem thập thường thị giết về sau, vừa muốn đem thập thường thị tất cả sản nghiệp chiếm lấy đi qua, Đồng Trác vào kinh về sau, không quen nhìn Viên gia tham lam tướng ăn, liền cường thủ hào đoạt, đem thập thường thị sản nghiệp từ Viên gia trong tay đoạt lại, Viên gia e ngại Đồng Trác binh lực, không dám phản kháng, ngoan ngoan đem tòa nhà giao ra .

Đồng Trác vì lôi kéo Mã Đằng, Mã Siêu phụ tử, liền đem Trương Nhượng tòa nhà giao cho Mã Siêu .

Mã Siêu mới vừa vào ở thời điểm, nghĩ tới đây là một cái thái giám chết bầm ở qua, trong lòng cũng rất không thoải mái, về sau đem bộ này nhà vách tường quét vôi một lần, khắp nơi một lần nữa ngay ngắn một phen, khí tượng đại biến, suy nghĩ lại một chút những thái giám đó đang đối kháng với quan văn tập đoàn lúc phát huy ra được tác dụng, giấu lại chân chính khi dễ dân chúng đều là quan văn tập đoàn, đối với Trương Nhượng cảm giác chán ghét phát hiện giảm nhẹ đi nhiều, liền dần dần an tâm ở lại xuống dưới .

Nhìn qua cao tới hai trượng tường viện, Mã Siêu giật mình nhớ tới một cái phát sinh ở cái này nhà cố sự, Tào Tháo lúc còn trẻ từng tự nhập Trương Nhượng phủ đệ ý đồ hành thích, Trương Nhượng phát giác, phái người đuổi bắt, Tào Tháo quơ tay kích, từ đỉnh đường một đường đánh sắp xuất hiện đến, Trương Nhượng vệ sĩ không cách nào tiếp cận hắn, Tào Tháo vừa đánh vừa lui, thối lui đến viên bên tường lúc, tung người một cái, hơn tường ra .

Mã Siêu cảm thấy, đây là Ngụy quốc sách sử là Tào Tháo bôi phẩn, dù sao Tào Tháo nuôi tổ phụ Tào đảng là Hán hoàn Đế phía trước đại hoạn quan, xem như trước một nhóm thập thường thị, chỉ có tạo ra như vậy cố sự, để cho Tào Tháo cùng thập thường thị phân rõ giới hạn, nhưng thật ra là càng che càng lộ, bây giờ thấy cao như vậy tường viện, càng thêm khẳng định điều phán đoán này .

Lớn như vậy trong trạch viện, có mười mấy cái người hầu, đều mặc vải thô áo gai, nhưng bọn hắn đều nô bộc của không phải chân chính, tất cả đều là Mã Siêu dưới trướng sĩ tốt đóng vai thành .

Đồng Trác cho Mã Siêu nhà thời điểm, từng thuận tiện ban thưởng một chút nô bộc, Mã Siêu hoài nghi bên trong có Đồng Trác nằm vùng người, liền lần lượt tìm một chút lấy cớ, đem những người đó chậm rãi đều đuổi đi, sau đó hắn lại đi Lạc Dương phó xá thăm uất bên trong mời chào người hầu, mà Giả Hủ cũng dựa theo cùng Mã Siêu ước định, phái tới một số người chui vào thành Lạc Dương, cùng Mã Siêu nói liền đầu, thành Mã Siêu nô bộc của trong phủ, lợi dụng Mã Siêu giao cho bọn hắn các loại bình thường nhiệm vụ thuận tiện sưu tập truyền lại trong thành Lạc Dương tình báo .

Mã Siêu xuyên qua trước làm lính đặc chủng, lại rất thích xem chiến tranh tình báo phiến, đi vào cái thế giới này, tìm nghĩ vào thành lập một cái mạng lưới tình báo, mạng lưới tình báo là hắn cùng Giả Hủ cộng đồng phụ trách, Giả Hủ am hiểu dụng gian, rất thích hợp làm cái này sống, Mã Siêu cũng am hiểu huấn luyện đặc biệt nhân viên công tác .

Mã Siêu phân phó người, hảo hảo dàn xếp Hoàng Trung vợ con .

Hoàng Trung có chút kinh sợ, liền vội vàng nói: "Mã Tướng quân, sao hảo phiền toái như vậy ngài ?"

Mã Siêu mang theo Hoàng Trung hướng đi thư phòng: "Chờ một chút, ngươi liền biết, ta làm đây đều là phải ."

Hoàng Trung một mặt mờ mịt, đi theo Mã Siêu, tiến vào thư phòng .

Mấy cái đặc chiến đội viên canh giữ ở bên ngoài, phía trên trái phải trước sau đều có người giám thị, liền sợ tai vách mạch rừng .

Mã Siêu hỏi trước Hoàng Trung: "Hoàng huynh, đại tướng quân đối với người phải chăng có ơn tri ngộ ?"

Nơi này nói đại tướng quân chính là bị thập thường thị giết chết Nam Dương người Hà Tiến .

Hoàng Trung không chút nghi ngại nói: "Nếu không có đại tướng quân hậu ái, tại hạ nhưng có thể trả là nhất giới hàn vi, cũng làm không được Vũ Lâm trái giám."

Vũ Lâm Trung Lang tướng sở thuộc "Vũ Lâm lang" 128 người, là hoàng đế túc vệ người hầu; Vũ Lâm trái, phải giám sở thuộc Vũ Lâm trái kỵ 800 người, Vũ Lâm phải kỵ 900 người, đảm nhiệm túc vệ người hầu cùng ra mạo xưng Xa Kỵ, Vũ Lâm trái giám là sáu trăm thạch quan viên .

Hoàng Trung vào kinh thành trước đó khả năng chỉ là Nam Dương quận phủ thông quận binh, Quan Vũ biết lai lịch của hắn, cho nên mới khinh miệt nói, đại trượng phu không cùng lão binh làm bạn, mà ở thế gia này không chế hết thầy thời đại, nếu không phải đại tướng quân xuất phát từ đồng hương tình nghĩa đề bạt Hoàng Trung, Hoàng Trung khả năng phí thời gian nửa đời đều là phổ thông sĩ tốt, không thể nào làm được Vũ Lâm trái giám, Hoàng Trung tự nhiên đối với vượt cấp đề bạt hắn Hà Tiến có mang rất sâu cảm ân chi tình .

Mã Siêu nhìn ra được Hoàng Trung là rất giảng tình nghĩa người, cứ như vậy, hắn trong kế hoạch rất mầu chốt một vòng liên bởi vì Hoàng Trung xuất hiện mà trở nên có nắm chắc hơn.

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Cùng Hoàng Trung ước định

Mã Siêu tiếp tục hỏi: "Hoàng huynh, người có không có cảm thấy, đại tướng quân bị chết có chút kỳ quặc ?"

Mã Siêu lời này như trời trong phích lịch, lập tức liền đem Hoàng Trung đánh phủ, trước đó vài ngày phát sinh hết thầy tất cả đều rõ mồn một trước mắt .

Hà Tiến thời điểm chết, Hoàng Trung lúc ấy đang ngoài hoàng cung đang trực, nghe được Hà Tiến tin tức về chết, lúc ấy liền phủ, về sau nữa, Viên Thiệu, Viên Thuật huynh đệ lãnh binh đánh vào Hoàng cung, chém giết thập thường thị, lúc đầu Hoàng Trung làm túc vệ người hầu đầu lĩnh, có trách nhiệm ngăn cản Viên thị huynh đệ, nhưng Viên Thuật bản thân là dũng tướng Trung Lang tướng, mặt khác cái Vũ Lâm kia Trung Lang tướng cũng là Viên gia người, Hà Tiến lại bị thập thường thị giết chết, Hoàng Trung không biết nên làm thế nào cho phải, chỉ có thể tro mắt nhìn lấy thần thánh Hoàng cung thành nhân gian Địa Ngục, hắn một lòng bảo vệ Lưu Hán hoàng thất suy sụp thành bộ dáng như thế, tâm hắn đau nhức đến cực điểm .

Lâm Ngô cứu nói là Hà Miêu trợ giúp thập thường thị giết Hà Tiến, Hoàng Trung trong lòng còn có hồ nghi, hắn cùng Hà Tiến, Hà Miêu cùng là Nam Dương quận người, từ nhỏ nhận biết, hiểu rõ đây đối với cùng cha khác mẹ huynh đệ, mặc dù hai huynh đệ quan hệ không hề tốt đẹp gì, nhưng Hà Miêu phú quý tất cả đều là Hà thái hậu, Hà Tiến cho hắn, Hà Miêu lại nào tàn cũng không trở thành trợ giúp thập thường thị mưu hại Thân huynh .

Hoàng Trung không có tham dự tru sát Hà Miêu, bị Ngô cứu bọn người xa lánh, về sau Viên thị huynh đệ cũng biết Hoàng Trung không chịu cùng bọn hắn một lòng, liền thừa cơ mượn cớ, miễn đi Hoàng Trung quan .

Ở nơi này trận thập thường thị chi loạn bên trong, Hoàng Trung luôn cảm thấy hắn giống như lâm vào một trận trong lưới to lớn, loại cảm giác này để hắn rất khó chịu, tăng thêm Hà Tiến đã chết, Đồng Trác vào kinh, hắn không muốn vì Đồng Trác hiệu lực, đi thăm kinh thành danh y, đều con trai của trị không hết bệnh, nản lòng thoái chí, lại muốn đuổi xe ngựa về nhà, lại xảo ngộ đến Mã Siêu .

Hoàng Trung mắt hồ trợn lên, nhìn chăm chú Mã Siêu, kích động hỏi: "Mã Tướng quân, người cũng biết chút ít cái gì ?"

Mã Siêu thở dài một tiếng: "Hoàng huynh, người cũng biết, đại tướng quân lúc đầu không muốn cùng thập thường thị triệt để quyết liệt, thập thường thị lúc đầu cũng không muốn cùng đại tướng quân liều chết, là Viên Thiệu giả tá Đại tướng quân danh nghĩa, truyền lệnh bốn Phương Châu quận, tru sát thập thường thị thân thuộc, để thập thường thị ngộ nhận là đại tướng quân hạ lệnh, mới khiến cho thập thường thị chó cùng rứt gậu, giết đại tướng quân . (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet) "

Hoàng Trung sắc mặt nghiêm túc: "Mã Tướng quân, người nói đi xuống ."

Mã Siêu lại nói: "Chắc hẳn Hoàng huynh người cũng biết, đại tướng quân lúc đầu không muốn mời bên ngoài quân vào kinh thành, là Viên Thiệu khuyên hắn làm như vậy, đại tướng quân không có chủ kiến, cũng đồng ý, mà chút mời tới nơi khác chứ hầu, đại bộ phận đều từng là Viên gia môn sinh cố lại,

liền lấy Đồng Trác nói, tại Viên Ngỗi nhâm Tư Đồ thời điểm, Đồng Trác từng làm qua Viên Ngỗi thuộc lại, Đồng Trác thảo phạt khăn vàng quân binh bại cũng là đi Viên gia phương pháp mới có thể Đông Sơn tái khởi. Mà theo ta được biết, Đồng Trác cùng Viên Thiệu từng có mật ước, làm Đồng Trác vào kinh thành về sau, Đồng Trác nhâm Đại Tư Mã nắm giữ quân quyền, cùng Viên gia cộng đồng cầm giữ triều chính."

Hoàng Trung tay nắm thật chặt, cương nha cắn thật chặt, từ trong hàm răng gạt ra mấy chữ: "Viên Thiệu cầu tặc!"

Mã Siêu tiếp tục nói ra: "Có một lời tiên tri, thay mặt Hán người, làm bồi cao, không biết Hoàng huynh có từng biết được?"

Hoàng Trung gật gù đầu: "Có chỗ nghe thấy."

Mã Siêu nói: "Ta từng tại Viên phủ xếp vào tai mất, nghe được Viên Thuật nói, họ Viên xuất từ trần, trần là Thuấn về sau, lấy thổ nhận hòa, đến ứng vận chỉ lần, bồi cao người, làm đại lộ, thay mặt Hán người, tất ta Viên Công Lộ!"

Hoàng Trung lúc ấy nắm vuốt góc bàn, nghe được Mã Siêu, đem góc bàn bóp vỡ nát: "Viên gia lại có Điền thị thay mặt đủ dã tâm! Đại tướng quân là bọn hán oán nghịch chướng ngại vật, cho nên bọn hán thiết hạ liên hoàn độc kế, đem đại tướng quân hại! Nếu để cho giữa đường hung hãn quý làm thiên tử, đại hán con dân há có phúc lợi có thể nói!"

Viên Thuật trước đây từng đảm nhiệm qua Trường Thủy giáo úy, hấn hảo xa xỉ dâm, kỵ chứa xe ngựa, lấy khí cao nhân, lúc ấy người người liếc nhìn, xưng là "Giữa đường cản quý Viên Trường Thủy."

Mã Siêu lại đem trước đó hấn và Giả Hủ phân tích một chút tình huống nói cho Hoàng Trung, Hoàng Trung càng thêm phần hận, hấn lúc đầu làm Vũ Lâm trái giám thật tốt, còn trồng cây vào đồng hương bằng hữu cũ đại tướng quân Hà Tiến ngày sau lại đề bạt hấn, người một nhà tại trong thành Lạc Dương qua rất an nhàn, nếu như con trai của không phải người mang bệnh dữ, người một nhà lúc đầu rất hạnh phúc, lại không nghĩ rằng, cuộc sống tốt đẹp tất cả đều bị Viên gia hủy, đại tướng quân chết rồi, hấn quan chức cũng bị Viên gia miễn đi, hấn hận Viên gia tận xương!

Bất quá, hiện tại Lạc Dương chúa tể hình như là Đồng Trác, không phải Viên gia.

Mã Siêu nhìn ra Hoàng Trung nghi hoặc, trầm giọng nói: "Viên gia dẫn Đồng Trác vào kinh thành, muốn nể trọng Đồng Trác binh lực, tốt hơn không chế triều đình, lại không nghĩ rằng, mang đá lên nên chân của mình, Đồng Trác dã tâm càng lớn. Bất quá, tranh đấu giữa bọn họ, đơn giản là chó cắn chó, đối với Hoàng huynh mà nói, Viên Thiệu cùng Đồng Trác, đều là cừu nhân của ngươi!"

Hoàng Trung ngây ngẩn cả người, ngơ ngác nhìn Mã Siêu: "Ngươi không phải Đồng Trác bộ hạ à, làm sao..."

Mã Siêu cao giọng cười to: "Đồng Trác lão tặc có tài đức gì, để cho ta làm hấn bộ hạ, ta hiện tại tạm ở chỗ này, chỉ là muốn tìm trọng chính sơn hà giúp đỡ Hán thất cơ hội!"

"Trọng chính sơn hà giúp đỡ Hán thất cơ hội?" Hoàng Trung trong tiềm thức vẫn là có khuynh hướng làm bảo hoàng đảng, cho nên hấn trong lịch sử trước cùng Lưu Biểu lại theo Lưu Bị, những ngày gần đây, nhìn thấy đại hán Đô thành đại hán Hoàng cung một mảnh hỗn loạn, tâm hấn nhét rất, đột nhiên nghe được trọng chính sơn hà giúp đỡ lời nói của Hán thất, lập tức hai mắt tỏa sáng.

Dù sao lúc này Hoàng Trung không có khả năng đầu nhập vào Đồng Trác, càng không thể đầu nhập vào Viên Thiệu, Mã Siêu liền đem hấn cùng Giả Hủ bàn bạc đi ra kế hoạch nói cho Hoàng Trung.

Hoàng Trung nghe xong, sững sờ một lúc lâu, sau đó lên hạ đánh giá Mã Siêu nhiều lần: "Mã Tướng quân, tuyệt đối nghĩ không ra, người tuổi còn nhỏ, lại có như thế khát vọng, có như thế mưu đồ, để nỗ lực phục chi cực! Khuyến tử so người gốc già này một tuổi, còn ngây thơ cực kì."

Mã Siêu thế mới biết, Hoàng Tự thế mà so với chính mình còn muốn lớn hơn một tuổi, mà Hoàng Trung niên kỷ cũng so phụ thân Mã Đằng niên kỷ lớn, mà bản thân một mực xưng hô Hoàng Trung là Hoàng huynh, Hán Thăng huynh, có chút xấu hổ.

Hoàng Trung nhìn ra Mã Siêu quần bách, cười nói: "Đại trượng phu làm gì so đo tuổi tác, người văn võ song toàn, mưu lược lâu dài, có hùng chủ đại tài, làm huynh đệ của ta, chính là sự kiêu ngạo của ta, không chừng, ngày sau ta còn muốn xưng ngươi là chúa công đấy."

Nếu Hoàng Trung nói như vậy, Mã Siêu cũng không che giấu ý đồ của mình: "Ta muốn đến Hoàng huynh tương trợ lâu rồi, không biết Hoàng huynh nguyện giúp ta một chút sức lực, cùng ta trọng chính sơn hà giúp đỡ Hán thất!"

Hoàng Trung chần chờ một lát, cuối cùng dứt khoát kiên quyết nói: "Nếu ngươi có thể đem khuyến tử chữa trị, lại có thể đem Thiệu đế, Thái hậu cứu ra Lạc Dương, đi nghĩa binh thảo phạt Đồng Trác, trung nguyện bái tướng quân vì chúa công!"

Mã Siêu hỏi: "Ngươi như bái chúa công, chắc cũng là phụ thân của bái ta, như thế nào bái ta vì chúa công?"

Hoàng Trung thật sâu nhìn Mã Siêu một chút, nghiêm túc nói ra: "Xem tướng quân mỗi tiếng nói cử động, đều có hùng tài, ngựa Thái Thú có thể lấy yếu thắng mạnh, đánh bại Hán Toại, đều là Lại tướng quân chi công, tất cả mưu đồ, tất cả đều xuất phát từ tướng quân chi thủ, tướng quân văn võ đều có đại tài, trung rất là kính trọng, lại tướng quân cùng ta có đại ân, trung tự nhiên nguyện bái tướng quân làm chủ."

"Việc này ngày sau hãy nói," Mã Siêu cười nói: "Hiện tại, ta cần Hoàng huynh trợ giúp của ngươi!"

Hoàng Trung chấp tay nói: "Chỉ bằng vào phản phó." (khen thưởng chuyện mình chủ ngày sau hãy nói, hiện tại, ta cần các huynh đệ trợ giúp, thuận tay ném thượng miễn phí phiếu đề cử đi, phá hai ngàn, ngày đó nhất định ba canh.)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 60: Đỉnh phong văn tôn Trần Lâm

Mã Siêu nói ra: "Nếu muốn giúp đỡ Hán thất, quan trọng nhất là cái gì, là anh tài, ta nghe nghe Dự Châu có không ít anh tài, muốn đi mời chào, Hán Thăng nhưng nguyện cùng ta cùng đi?"

Hoàng Trung chần chờ nói: "Trung nguyện từ tướng quân tiến về, tiếc rằng khuyển từ bệnh?"

Mã Siêu cười nói: "Ta đã để cho người ta đi mua những dược liệu kia, để cho người ta sắc đến, đến lúc đó từ tàu phu nhân cho hấn ăn, sau bốn ngày, nếu có chuyển biến tốt đẹp, chúng ta liền lên đường tiến về Dự Châu. [77nt. CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]"

Hoàng Trung lại nghĩ tới một chuyện: "Hiện tại Đồng Trác phế nay thượng cái lập Trần Lưu vương chỉ tâm đã định, ta lo lắng hấn hội gia hại Hoàng Thượng cùng Thái hậu, người thân là dũng tướng Trung Lang tướng, muốn bảo vệ hảo Hoàng Thượng cùng Thái hậu, cũng không tốt lâu cách."

Mã Siêu nhẹ nhàng lắc đầu: "Hán Thăng, người chớ cần lo lắng, Đồng Trác phế Trường lập Áu chi thế đã định, chúng ta tạm thời không cách nào cải biến, nhưng Đồng Trác tuyệt không dám coi trời bằng vung giết nay thượng cùng Thái hậu, trừ phi..."

Hoàng Trung vội vàng hỏi: "Trừ phi cái gì?"

Mã Siêu trầm ngâm nói: "Trừ phi giống ta cùng quân sư trước đó suy đoán như thế, Viên Thiệu bọn người tổ chức Quan Đông minh quân, muốn tiến đánh Lạc Dương, tuyên bố lật đổ Đồng Trác nâng đỡ Trần Lưu vương, đến đó nay thượng một lần nữa đăng cơ, đến rồi lúc kia, Lý Nho tất nhiên sẽ khuyên Đồng Trác rút cũi dưới đáy nồi, đem nay trên giết rồi, kể từ đó, Quan Đông minh quân liền không có danh nghĩa lại tiếp tục hướng Lạc Dương tiến quân. Mà theo ta phỏng đoán, Quan Đông minh quân ít nhất phải đến sang năm tháng giêng mới có thể phát động, trong khoảng thời gian này, nay thượng cùng Thái hậu là an toàn, cho nên, thừa dịp lúc này, chúng ta đi Dự Châu đi một chuyến, là giúp đỡ Hán thất đại nghiệp nhiều mời chào một số người mới."

Hoàng Trung tin tưởng Mã Siêu suy đoán, thở dài: "Thôi được, như lưu tại Lạc Dương, tận mắt Đồng Trác phế nay thượng cái lập Trần Lưu vương, ta sẽ nhìn không được phát tác, mắt không thấy tâm không phiền, đi Dự Châu đi một lần đi. (77nt. Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)"

Sau đó mấy ngày, chờ Hoàng Tự bệnh tình ổn định, Hoàng Trung liền đi theo Mã Siêu tiến về Dự Châu.

Trước khi đi, Mã Siêu tự nhiên muốn hướng Đồng Trác báo cáo chuẩn bị, hấn liền nói, cả ngày canh giữ ở cửa hoàng cung quá khó chịu, muốn ra ngoài du lịch.

Đồng Trác một mực phái người giám thị Mã Đằng đại quân động tĩnh, nhìn Mã Đằng đến rồi thượng Lâm Uyển về sau liền bắt đầu đồn điền, nghĩ thâm thù phu xuất thân không ô nhiễm lớn, có thể yên tâm, lại nhìn Mã Siêu thiếu niên tâm tính, để đó dũng tướng Trung Lang tướng vị trí không hảo hảo làm, lại muốn đi du lịch, rõ ràng cũng là một cái không ô nhiễm lớn gia hỏa, càng thêm yên tâm, liền đồng ý Mã Siêu yêu cầu.

Mã Siêu chỉ dẫn theo Hoàng Trung cùng mười cái đặc chiến đội viên, liền bước lên tiến về Dự Châu Đình Xuyên đường xá của quận.

Mới ra Lạc Dương cửa Đông, liền thấy một vòng kỳ cảnh, chỉ thấy Viên Thiệu dẫn một chút nhân mã xông ra cửa Đông, đem ti lệ giáo úy quan ấn treo ở cửa Đông trên cổng thành, hướng Ký Châu phương hướng chạy như điên.

Làm Viên Thiệu đem ti lệ giáo úy quan ấn treo ở thành lâu lúc, Hoàng Trung nhìn thấy Viên Thiệu, nhớ tới đại tướng quân Hà Tiến là bị Viên Thiệu âm tử, liền giận không kềm được, giương cung lắp tên, muốn đem Viên Thiệu bắn giết.

Mã Siêu biết, Hoàng Trung tiền thuật còn tại hấn đao thuật phía trên, tên của hấn thuật có thể xưng được là là một đời thần tiễn, Tam quốc thời kì có thể cùng hấn tương đề tịnh luận chỉ có Lữ Bố, Triệu Vân, Thái Sứ Từ mỷ người rải rác mấy người, cách gần như vậy, Viên Thiệu bây giờ còn chưa hữu chiêu quyền đến Nhan Lương Văn Sù tới bảo vệ hấn, Hoàng Trung nếu muốn lấy Viên Thiệu tính mệnh, để như trở bàn tay.

Mã Siêu tranh thủ thời gian ngăn lại Hoàng Trung: "Hán Thăng, Viên Thiệu không được giết, người đã quên, chúng ta còn cần Viên Thiệu đến tị lại Quan Đông chư hầu cùng một chỗ thảo phạt Đồng Trác."

Hoàng Trung lúc này mới tỉnh táo lại, Đồng Trác ngầm chiếm Hà Tiến, Hà Miêu Bộ Khúc, lại ngầm chiếm Đình Nguyên Tịnh Châu quân, lại chiêu binh mãi mã, hiện tại tổng binh lực chỉ ít có mười hai vạn, Mã Đằng chỉ có ba vạn tinh binh, Hoàng Phủ Tung lại không biết đang suy nghĩ gì, chỉ có thể dựa theo Mã Siêu cùng Giả Hủ kế hoạch, chờ Quan Đông minh quân đánh tới, mới có cơ hội từ phía sau lưng cắn Đồng Trác một đao.

Tinh táo lại về sau, Hoàng Trung nghi ngờ nói: "Người không phải nói Viên gia cùng Đồng Trác cầu kết à, vì cái gì Viên Thiệu hội treo tiết cửa Đông trốn đi đâu?"

Mã Siêu cười lạnh nói: "Còn có thể thế nào, chia của không đồng đều, một con chó cắn bắt quá một cái khác chó thôi, Đồng Trác hôm nay hẳn là ở trên triều hội xướng nghị phế Trương lập Ấu, Viên Thiệu trước đó tại âm rở viên không ra phản đối, hiện ở trên triều đình phản đối, đơn giản là bởi vì Đồng Trác một lòng độc tài triều cương, bí mật cho hẳn Viên Thiệu lợi ích quá nhỏ."

Nửa canh giờ trước, ở trên triều hội, Đồng Trác ngạo mạn nói với Viên Thiệu: "Thiên hạ chi chủ, hẳn là lựa chọn tài đức sáng suốt người. Trần Lưu vương tựa hồ coi như tài đức sáng suốt, bản công muốn lập hẳn làm Đế. Nếu như hẳn còn không được, Lưu thị hậu duệ cũng liền không cần phải lưu lại."

Lời nói phía dưới, Đồng Trác chẳng những không đem Lưu Hán hoàng thất để vào mắt, càng không có đem Viên gia để vào mắt, cũng căn bản không có cùng Viên gia cộng đồng cầm giữ triều chính ý tứ.

Viên Thiệu nghe xong, tức giận phi thường, tương đối châm phong nói: "Trên đời này cường đại người, chẳng lẽ chỉ có Đồng công người sao!" Nói xong cầm ngang bội đao, hướng Đồng Trác chấp tay, nghiêng ngàng rồi đi.

Đồng Trác lúc ấy muốn phái Lữ Bố tru sát Viên Thiệu, lại bị một cái thế gia đại thần khuyên can: "Phế lập đại sự, không phải người bình thường có thể hiểu được. Viên Thiệu không biết đại cục, bởi vậy sợ hãi chạy trốn, cũng không phải là có ý tứ gì khác. Nếu như truy nã hẳn quá mau, thế tất kích thích biến cố. Viên thị bốn đời rộng Bố Ân đức, môn sinh, cố lại trái rộng thiên hạ, nếu như Viên Thiệu chiêu tập hào kiệt, kéo đội ngũ, quần hùng đều sẽ thừa thế xông lên, khi đó, Quan Đông chỉ sợ cũng không phải Minh công có thể khống chế được, cho nên không bằng đặc xá hẳn, cho hẳn một cái quận trưởng đương đương, như vậy, hẳn may mắn tha tội, cũng sẽ không trêu chọc sự đoan." Thế là, Đồng Trác bổ nhiệm Viên Thiệu là Bột Hải Thái Thú, ban thưởng tước vị là 卞 hương hầu.

Một ngày này, Đồng Trác phế thiếu Đế Lưu Biện là Hoàng Nông vương, lập Trần Lưu vương Lưu Hiệp là đế, là vì Hiến Đế, Đồng Trác tự thụ tướng quốc, lại tự xưng "Quý vô thượng".

Mã Siêu nghe nói tin tức này, rất là vui vẻ, Viên Thiệu trốn, Tào Tháo rất nhanh cũng muốn chạy trốn, thảo phạt Đồng Trác minh quân qua không được mấy tháng liền sẽ tụ họp lại, bọ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu, làm Đồng Trác đại quân tại Hồ Lao quan trước cùng minh quân đối kháng lúc, chính là hẳn Mã gia thừa cơ lên thời điểm.

Đang cùng Hoàng Trung thấp giọng nói chuyện với nhau lúc, Mã Siêu nhìn thấy, từ trong thành đi ra một người, phong thần tuấn lãng, khí tài bức người, một thân cẩm bào, cười bạch mã, hướng Viên Thiệu đi xa phương hướng đuổi theo.

Mã Siêu một chút liền nhận ra, người này chính là trước đây Nhâm đại tướng quân chủ bạc, sử thượng Kiến An thất tử một trong, Trần Lâm trần lỗ chương, xem ra, hẳn phải giống như trong lịch sử như thế tiến về Ký Châu phụ thuộc Viên Thiệu.

Nếu như là trong lịch sử Trần Lâm, Mã Siêu không biết ngăn cản, nhưng cái thời không này đặc biệt không giống nhau, khí tài cực kỳ trọng yếu, Trần Lâm cùng Khổng Dung tuổi tác tương đương, đều là đỉnh phong cấp văn tôn khí tài, kém nửa bước liền có thể nhập Văn Thánh cảnh, tác dụng của hẳn không thể so với Bàng Đức, Trương Liêu những Vũ Tôn đó cấp mãnh tướng kém.

Mã Siêu trước đây cùng Trần Lâm cũng không quen biết, không tốt tùy tiện ngăn lại, giật mình nhớ tới Hoàng Trung cùng Trần Lâm đều từng vì Hà Tiến bộ hạ, vội vàng xống Hoàng Trung nháy mắt.

Hoàng Trung minh bạch Mã Siêu ý tứ, giục ngựa tiến lên, ngăn lại Trần Lâm trần lỗ chương: "Không biết Lỗ Chương hiền đệ muốn hướng nơi nào?"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Trần Lâm gia nhập

Trần Lâm ở lại tọa kỵ, quay mặt xem xét, nguyên lai là Vũ Lâm trái giám, đại tướng quân Hà Tiến hương nhân Hoàng Trung Hoàng Hán Thăng.

Trần Lâm cùng Hoàng Trung một văn một võ, đều là Hà Tiến dưới trướng đứng đầu nhất nhân tài, lại đều bởi vì xuất thân hàn vi, không so được Viên thị huynh đệ, vẫn không có đạt được Hà Tiến trọng dụng cùng tín nhiệm.

"Hán Thăng huynh, người không phải mang theo gia quyến Nam Dương quê cũ sao?" Trần Lâm mặc dù không tập võ Nghệ, nhưng thời đại này lấy văn nhập đạo, dùng võ nhập đạo, đều có thể phong thần, khác biệt đường đồng quy, Trần Lâm lấy văn nhập đạo, khí tài kinh người, có thể nhìn ra được

Hoàng Trung ẩn chứa năng lượng cường đại, Hoàng Trung cũng có thể nhìn ra Trần Lâm trên người ẩn chứa cường đại khí tài, hai người cũng đều có thể nhìn thấy đối phương lưng tung địa vị, đồng bệnh tương liên, Trần Lâm một mực đang lưu ý lấy Hoàng Trung tình huống .

Hoàng Trung cười dẫn tiến Mã Siêu: "Đây là Vũ Uy ngựa Thái Thú chỉ tử Mã Siêu, hẳn chính là thiếu niên thần y, có thể chữa trị khuyến tử bệnh dữ, cho nên ta tạm không hồi hương, trước ở tạm Mã Siêu trong nhà, đợi khuyến tử bệnh dữ khỏi hẳn, lại định đoạt sau ."

Trần Lâm mặc dù mới khí siêu nhân, tính cách cũng rất bộc trực, dùng khinh bỉ ánh mắt nhìn Hoàng Trung: "Hoàng Hán Thăng, coi như ta Trần Lâm nhìn lầm người, người vậy mà cũng được Đồng Trác chó săn!"

Đại tài tử nói chuyện làm sao cũng khó nghe như vậy, không cần vẽ nhô nhô một điểm mà nói à, nắng chửi người có thể không mang chữ thô tục à.

Hoàng Trung sầm mặt lại, Mã Siêu lại vỗ tay cười to: "Người xác thực nhìn lầm rồi!"

Mã Siêu khán quan trên đường bí mật khó giữ nếu nhiều người biết, vội vàng lôi kéo Trần Lâm tọa kỵ dây cương, hướng ven đường một chỗ rừng cây đi đến .

Trần Lâm kinh hãi: "Mã Siêu, người muốn làm gì, không nên ép ta dùng chiến thuật!"

Mã Siêu cười nói: "Ta không phải Đồng Trác chó săn, mà các hạ nhưng phải đuổi tới làm Viên Thiệu chó săn!"

Trần Lâm cười lạnh nói: "Viên Bản Sơ tử tế tam công quý tộc về sau, ân nghĩa Bồ thiên hạ, ta tìm nơi nương tựa hẳn, như thế nào cũng so người đi theo nghịch tặc Đồng Trác muốn tốt!"

Mã Siêu nhìn trong rừng cây hoàn toàn yên tĩnh, phương viên vài dặm không người, liền cao giọng nói ra: "Trần lỗ churong, người chúa công thi cốt chưa lạnh, người liền muốn tìm nơi nương tựa mưu hại người chúa công tặc nhân, loại này hành vi, cùng cái kia Lữ Bố có gì hai loại!"

Trần Lâm có đỉnh phong văn tôn khí tài, đối với hết thảy năng lực nhận biết viễn siêu thường nhân, ở nơi này trận thập thường thị chi loạn bên trong, hẳn luôn cảm thấy, Hà Tiến lâm vào một trận trong âm mưu, hẳn nhiều lần nhắc nhở Hà Tiến, đều bị Viên Thiệu ngăn cản, cuối cùng hẳn chỉ có thể tro mắt nhìn Hà Tiến đi trong hoàng cung chịu chết, Viên gia tử tế tam công môn sinh cố lại khắp thiên hạ, hẳn Trần Lâm cho dù có đỉnh phong văn tôn khí tài, một cây chẳng chống vững nhà, hẳn không dám suy nghĩ nhiều Hà Tiến chết, nhưng bây giờ, bị Mã Siêu cảnh tỉnh, hẳn lập tức thoát ra cả người toát mồ hôi lạnh: "Người là nói, đại tướng quân là bị Viên Thiệu hại chết, người nói vậy, đại tướng quân rõ ràng là thập thường thị hại chết!"

Mã Siêu cười lạnh nói: "Nếu không phải Viên Thiệu giả tá Đại tướng quân danh nghĩa để bốn Phương Châu quận tru diệt thập thường thị thân thuộc, để thập thường thị ngộ nhận là đại tướng quân xuống tay với bọn họ, thập thường thị làm gì xuống tay với đại tướng quân, bọn hắn lúc đầu đã chuẩn bị cùng đại tướng quân thỏa hiệp, mà đại tướng quân lúc đầu cũng chuẩn bị cùng bọn hắn thỏa hiệp, đều là Viên Thiệu cố ý đem thế cục khiến cho dạng này không thể thu thập ruộng đồng!"

Trần Lâm mạnh phân biệt nói: "Đây là Viên Bản Sơ một lòng vì nước, nóng lòng diệt trừ thập thường thị, cũng không thể nói rằng là Viên Bản Sơ có ý định mưu hại đại tướng quân ."

Mã Siêu thật sâu nhìn Trần Lâm một chút, trầm giọng hỏi: "Người biết bộ ngựa bắt ve hoàng tước tại hậu cổ sự sao? Người biết thay mặt Hán người làm bồi cao lòi tiền tri sao?"

Nếu như là Hứa Du, gặp mình loại kia Viên Thiệu đồng đảng, Mã Siêu tuyệt đối không lãng phí nửa điểm miệng lưỡi, nhưng nhìn chung lịch sử cùng diễn nghĩa, Trần Lâm đầu tiên là khuyên can Hà Tiến không cần dẫn vào bên ngoài quân vào kinh thành, sau là khuyên can Hà Tiến không cần vào cung, hai điểm này đều đánh trúng Viên Thiệu âm mưu, nếu như Hà Tiến nghe theo, Hà Tiến liền sẽ không đầu một nơi thân một nẻo, Viên gia âm mưu liền sẽ không được như ý, Trần Lâm tìm nơi nương tựa Viên Thiệu sau ngoại trừ viết cái lấy kia Tào hịch văn về sau, không nói một lời, cùng diễn nghĩa mở đầu nô nức tập nập hình thành so sánh rõ ràng, làm Tào Tháo mời chào hẳn thời điểm, hẳn không nói hai lời liền quy thuận Tào Tháo , từ nơi này chút cơ bản sự thật, Mã Siêu suy đoán ra một cái kết luận, Trần Lâm căn bản không phải Viên Thiệu bạn bè, mà Viên Thiệu vội vàng thoát đi Lạc Dương mang theo Hứa Du, gặp mình, cũng không có đeo Trần Lâm .

Cho nên, Mã Siêu lên mời chào tâm tư của Trần Lâm .

Trần Lâm khí tài siêu nhân, cực kỳ thông minh, Mã Siêu ngắn ngủi này hai câu nói, liền để hắn cấp tốc não bở ra một cái sự thực đáng sợ, Viên gia làm nghi ngờ đã tâm .

Mã Siêu gặp Trần Lâm biểu tình trên mặt, biết hắn đã đối với Viên Thiệu lên hoài nghi chi tâm, liền đem Đồng Trác bên kia tình báo nói ra, bằng chứng Viên gia đã tâm, bằng chứng Hà Tiến là tiến vào Viên Thiệu cái bẫy .

Nghe Mã Siêu những lời này, Trần Lâm trong lòng nghi hoặc dần dần sáng tỏ, khó trách đi qua vẫn cảm thấy người nhà họ Viên là lạ, nguyên lai bọn hắn một mực tâm hoài quỷ thai, mình nếu là tìm nơi nương tựa Viên Thiệu, chẳng phải là bị người trong thiên hạ xem như bắt nạt bắt nghĩa hạng người!

Trần Lâm nghĩ tới đây, một mặt mồ mướt: "Lâm trước đây khuyên đại tướng quân chó có dẫn Đồng Trác vào kinh thành, đã đắc tội Đồng Trác, như lưu tại kinh sư, sợ bị Đồng Trác làm hại, muốn ném Viên Thiệu, Thủy Tri Viên Thiệu chính là mưu hại Đại tướng quân kẻ cầm đầu, thiên hạ to lớn, không gây ta Trần Lâm đất dung thân!"

Mã Siêu cao giọng cười to: "Lỗ Churong huynh, người chẳng lẽ một chút đều không kỳ quái sao, ta là Đồng Trác bộ hạ, vì cái gì cũng không bắt người, còn cùng người nói nhiều như vậy Đồng Trác cùng Viên Thiệu mưu đồ bí mật ."

Trần Lâm cái này mới phản ứng được: "Mã Tướng quân, ngại vì sao như thế ?"

Mã Siêu đem hấn cùng Mã Đằng, Giả Hủ mưu đồ bí mật nói một lần, cũng nói bổ sung: "Ta tuân trị cung trong, từng cùng Thái hậu, Hoàng Thượng bẩm cáo qua, Thái hậu, Hoàng Thượng nguyên theo ta tiến về Trường An, chỉ là phải đợi Viên Thiệu tập hợp Quan Đông minh quân, chỉ cần chiến sự nổ ra, Đồng Trác đại quân bị kiềm chế đến Hồ Lao quan một đường, chúng ta liền có thể thừa cơ mà lên, lại lập triều đình!"

Hắn thành khẩn nhìn qua Trần Lâm: "Lỗ Chương huynh, này ngăn con sóng dữ tái tạo Hán thất chỉ sự nghiệp to lớn, quân nhưng nguyên cùng nỗ lực cộng mưu toan ?"

Trần Lâm cũng thành khẩn nói ra: "Có mong muốn vậy, không dám mời mà thôi!"

Mã Siêu, Hoàng Trung, Trần Lâm ba người tay đặt chung một chỗ, cùng kêu lên tuyên thệ, bảo hiểm chung Hán thất .

Tuyên thệ hoàn tất, Mã Siêu trong lòng bỗng nhiên bịt kín một tầng bóng ma, vì đoàn kết đại bộ phận hiền tài đối phó Đồng Trác, bắt buộc dĩ kéo giúp đỡ Hán thất đại kỳ, chỉ khi nào đem Đồng Trác bọn người diệt sau này thì sao, nếu như hoàng thất không thành thật, nếu như mình không vừa lòng làm phụ chính đại thần, nên làm thế nào cho phải ?

Àn, còn nhiều thời gian đi, ta một cái đến từ thế kỷ hai mươi mốt người, bị chính ủy chỉ đạo viên nhóm tẩy qua nhiều lần não người, không tin không thể đem những thứ này hai thế kỷ nhân đầu tẩy thành mình muốn .

Sau đó, Mã Siêu nói với Trần Lâm: "Trước đó Đồng Trác trở ngại nhân ngôn, không dám đối với người như thế nào, hiện tại hắn ngăn chặn Viên gia, phế Trường lập Ấu, quyền thế ngập trời, nhất định sẽ thanh toán người, như vậy đi, ta phải người hộ tống người đi Trường An thượng Lâm Uyên ủy nhiệm Vũ Uy Quân chủ mỏng, từ phụ thân ta bảo đảm vào, Đồng Trác không dám khó xử cùng người . Ân, Lư thượng thư liền ở trên Lâm Uyên ."

Mã Siêu xuyên qua trước cái trong thời không kia đám người thường nói, văn nhân tương khinh, viết liền nhau tiểu thuyết mạng bị vui đập giữa chợ viết lách nhóm đều ở một cái cái gì trong bầu trời lẫn nhau chửi rủa công kích, chớ đừng nhắc tới những đại tài từ đó , nhưng ở cái này mới trong thời không, hai cái văn nhân ở giữa nếu là có thể sinh ra khí tài đua tiếng, hai người khí tài đều sẽ gia tăng mãnh liệt, văn nhân cùng văn nhân ở giữa chung đụng đều rất vui vẻ, Trần Lâm không cần nghĩ ngợi liền muốn đầu nhập vào Mã Siêu, thì có cùng Mã Siêu khí tài đua tiếng dự định, dù sao Mã Siêu làm những thơ đó, hấn Trần Lâm mặc dù có đỉnh phong cấp văn tôn khí tài, cũng làm không được, đối với cái này, Trần Lâm không có chút nào lòng dố kỵ, hấn chỉ muốn đi theo Mã Siêu trưởng khí tài .

Thu xếp tốt Trần Lâm về sau, Mã Siêu cùng Hoàng Trung lên đường chạy tới Dự Châu Đình Xuyên quận .

(đa tạ ngoan ~ đến k S một cái thưởng 588 Qidian tiền, đa tạ thất chén trà thưởng 100 Qidian tiền, đa tạ ngọc trà thưởng 100 Qidian tiền, nhiều Tạ Chiến mộng chiến thưởng 100 Qidian tiền . Nói thực ra, đối với nhiệt tình của các người, ta trạng thái gần nhất quả thật có chút không tốt, một mực không viết ra được nhiệt huyết cảm giác, ta đang điều chỉnh .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 62: Thái Văn Cơ gặp nạn

Hán đại tư học trải rộng Trung Nguyên các nơi, lấy Đình Xuyên thịnh nhất, cũng bởi vậy sinh ra không ít đại tài, Tuân gia Tuân Úc, Tuân Du, Tuân Kham, Quách gia Quách Gia, Quách Đồ, Chung gia Chung Diêu, Trần gia trần quần, ngoài ra còn có Tư Mã Huy, Từ Thứ, Hí Chí Tài, Tân Bình, Tân Bì, đều là Đình Xuyên người .

Về sau Tào Tháo đại bộ phận mưu thần đều đến từ Đình Xuyên, Tuân Úc, Tuân Du, Hí Chí Tài, Quách Gia, Chung Diêu, trần quần, Tân Bì, bao quát cả Tư Mã Ý kia, sư phụ hấn Hồ chiêu, cũng là Đình Xuyên người .

Những người này đại bộ phận đều là thế gia xuất thân, đều đối với Đồng Trác, Mã Đằng loại này đến từ Tây Lương hàn môn quân phiệt khịt mũi coi thường, Mã Siêu mặc dù có vịn gió Mã gia huyết thống, nhưng cũng có người Khương huyết thống, không bị Đình Xuyên kẻ sĩ tiếp nhận là đại khái suất sự kiện .

Mã Siêu lần này tiến về Đình Xuyên, làm xong nguyên vẹn thất bại chuẩn bị, cũng đã làm kịch liệt đấu tranh tư tưởng, nếu như chiêu mộ những đại tài đó không thành công, muốn hay không đem bọn hấn giết, không cho bọn hấn đi trợ giúp Tào Tháo ?

Hấn suy đi nghĩ lại một lúc lâu, quyết định sau cùng, không thể giết, một khi bị người phát hiện bản thân sát hại những nhân tài này, về sau bản thân liền mơ

tướng kêu thêm đến những người khác mới .

Căn cứ Mã Siêu nắm giữ tình báo, lúc này Quách Đồ, Tuần Kham, Tân Bình, Tân Bi đã cùng Viên Thiệu đi Ký Châu .

Tuân Du lúc này nhâm hoàng môn thị lang, cùng nghị lang Trịnh thái, gị ngưng, tùy tùng bên trong Chung Tập, Việt Kỵ giáo úy Ngũ Quỳnh bọn người giao hảo, chuẩn bị hành thích Đông Trác, Mã Siêu biết bọn hăn tất nhiên thất bại, cũng không muốn bởi vì mời chào Tuân Du gây nên Đông Trác hoài nghi, tạm thời liền đem Tuân Du để ở một bên .

Bởi vì Đông Trác vào kinh thành, Tuần Úc nhìn ra Đông Trác đã tâm, liền từ nhâm thạch sùng lệnh (chưởng quân hoàng đế bút, mực, trang giấy các loại vật phẩm), vứt bỏ quan trở lại quê hương, rồi đi Lạc Dương trước đó, Tuần Úc từng thuyết phục chất tử Tuân Du cùng hăn cùng một chỗ từ quan hồi hương, Tuân Du thì tập trung tinh thần muốn ám sát Đông Trác, liền không có cùng Tuần Úc cùng một chỗ trở về .

Chung Diêu nhâm Thượng thư lang, dương lăng lệnh, hiện tại cũng già tã bị bệnh rồi chức trở lại quê hương .

Ngoại trừ Tuần Úc, Chung Diêu bên ngoài, Quách Gia, trần quân, Tư Mã Huy, Từ Thứ, Hí Chí Tài, hiện tại hăn là đều ở Dĩnh Xuyên .

Nếu có thể đem những người này thu sạch phục, Mã Siêu đại nghiệp nhất định có thể thắng lợi, nếu như đem những này người toàn bộ giết chết, Tào Tháo về sau chỉ sợ cũng chơi không quay rồi .

Mã Siêu phải nhanh lên một chút chạy tới, chậm thêm chút thời gian, Tuần Úc hội nói với phụ lão: "Dĩnh Xuyên là tứ chiến chi địa, nếu như thiên hạ có biến, vậy liền hội thường xuyên nhận xâm lược, hăn là sớm rời đi, không thể ở lâu ." Hương nhân nhóm nhiều hoài niệm cố thổ, không muốn rời đi, lúc ấy Ký Châu mực cùng quận người Hàn Phức phái người tiếp Tuần Úc, cũng không người đi theo, Tuần Úc đành phải một mình đem tông tộc dời đến Ký Châu tị nạn .

Ra thành Lạc Dương, tiến về Dĩnh Xuyên, có hai con đường, một đầu đi qua Đại Cốc quan đi về phía nam vòng qua Tung Sơn, một đầu đi qua Toàn Môn quan hướng đông, cũng là vòng qua Tung Sơn .

Mã Siêu quyết định đi Toàn Môn quan, nguyên nhân rất đơn giản, Toàn Môn quan có cái vàng đội biệt xưng Hồ Lao quan, hăn muốn biết Hồ Lao quan đến cùng là dạng gì, tương lai muốn hay không đi theo Đông Trác tới đối kháng Quan Đông minh quân .

Mã Siêu, Hoàng Trung một đoàn người từ Lạc Dương xuất phát, kinh Yên Sư, qua cùng nghĩa, đã đến Huỳnh Dương .

Trước kia nhìn sách sử, Mã Siêu cho ra một cái không giống với diễn tả khái niệm, Tị Thủy Quan cùng Hồ Lao quan không phải hai cái quan, mà là Toàn Môn quan không đồng thời kỳ hai cái xưng hô .

Nơi này mới đầu bởi vì Chu Mực vương ở đây trúc rào vòng hồ, xưng là Hồ Lao, nơi này nam liền tung ngọn núi, bắc tận Hoàng Hà, sơn lĩnh giao thoa, tự thành nơi hiểm yếu, có một người giữ ải vạn người không thể qua chi thể, Tần thay mặt ở đây trúc quan, về sau lịch đại đồng đều ở đây bố trí phòng vệ, nhưng quan tên đủ loại, như Đông Hán xây Vũ Nguyên tuổi thiết đặt làm cao quan; Ngụy, tấn thiết hoàng ngựa quan; Tùy thiết kim kê quan; Đường đại vì tránh cao tổ Lý Uyên tổ phụ Lý Hồ chi huy, cải thành võ bên vững quan; Bắc Tống lúc, Tống Chân Tông lại cải thành đi khánh quan; rõ Thái tổ Chu Nguyên Chương cho rằng nơi đây "Đóng vạn cổ cứ điểm chi địa, quần hùng chiến đấu chi khu", liền lại đổi tên là cổ hào quan; đời Minh màn cuối chỉ thanh thay mặt, lại xưng Hồ Lao quan; bởi vì tại tị thủy chi tây, có khi cũng được xưng là Tị Thủy Quan .

Nhưng ở thời điểm này, Tị Thủy Quan là Tị Thủy Quan, tại Hồ Lao quan phía tây nam mặt, bóp chặt tị thủy, chính thích hợp từ phương nam tới Trường Sa Thái Thú Tôn Kiên tiến đánh, Hồ Lao quan là Hồ Lao quan, ở vào Lạc Dương chính đông mặt, tại Tung Sơn cùng Hoàng Hà ở giữa, địa thế cực kỳ hiểm yếu, nhưng Hồ Lao quan trước vùng đất bằng phẳng, thích hợp đại triển khai binh đoàn binh lực, cho nên Quan Đông minh quân hội cùng một chỗ tiến công Hồ Lao quan .

Mã Siêu nhìn Hồ Lao quan địa thế, nhớ tới trong lịch sử Lý Thế Dân lấy ít thắng nhiều đánh bại Vương Thế Sung, không khỏi thâm than, Đông Trác cái kia hàng không hiểu binh pháp a, nếu là từ Từ Vinh bọn người trấn giữ Hồ Lao quan, lại phái phái Lữ Bố Tịnh Châu lang kỵ độ Hoàng Hà chặt đứt minh quân từ Ký Châu mà đến lương đạo, minh quân tất bại, tiếc rằng Đông Trác nhìn minh quân thế lớn liền sợ mất mặt.

Ra Hồ Lao quan, đường vòng tiến về Dĩnh Xuyên quận quận trị dương dịch thành .

Trên đường đi qua một mảnh núi, tên là Mai Sơn, là Tung Sơn dư mạch, thế núi nguy nga, cỏ cây tươi tốt, hai cái dốc núi bên trong có đường chật hẹp quan đạo .

Nhìn thấy chuyện này chỉ có thể cung cấp một chiếc xe ngựa thông hành quan đạo khanh khanh oa oa, Mã Siêu oán thầm không dứt, Lưu Hán hoàng thất thật thật vô năng, Hoàng lão chỉ học đắm chìm trong xương tủy, ngoại trừ Hán Vũ Đế cái kia một khi có chút làm bên ngoài, cái khác đại bộ phận hoàng đế Đô tầm thường vô vi, đáng đáp giống như cơ sở kiến thiết đều không có, Tần thay mặt trực đạo, con đường toàn bộ hoang phế .

Lưu Hán hoàng thất đang hấp thu Tần mất giáo huấn có chút uốn cong thành thẳng , vì không đến mức bởi vì đại công trình làm cho dân chúng tạo phản, liền dứt khoát cái gì đại công trình cũng không làm .

Mã Siêu cười thầm, cổ nhân quả không ra khiếu , chẳng lẽ không biết à, cơ sở kiến thiết đại đầu tư là có thể nhất kéo động GDP sao .

Đám người chính hành tiến ở giữa, Hoàng Trung bỗng nhiên kêu lên: "Mã Tướng quân, phía trước có người tao ngộ sơn tặc!"

Mã Siêu hướng phía trước chú mục, nhưng cái gì đều nhìn không thấy, lúc này mới nhớ tới, Hoàng Trung chính là thần xạ thủ bên trong thần xạ thủ, thị lực

viễn siêu thường nhân .

Đi không lâu lắm, vòng qua một mảnh dốc núi, nhìn thấy phía trước có hai chiếc xe ngựa bị son tặc vây công .

Một chiếc rèm của xe ngựa xốc lên, một cái tướng mạo xưa cũ lão giả một thân áo bào trắng, ngồi ngay ngắn trên xe, ngâm tụng thi từ, mờ mịt khí tài dâng lên, như thác nước rút nhanh chóng, khuynh hướng những son tặc kia .

Khí tài như thác nước, lão nhân này là một Văn Thánh a, nhìn mới tức giận biên độ, có thể là hậu kỳ Văn Thánh .

Trong thiên hạ chỉ có một hậu kỳ Văn Thánh, cái kia chính là Thái Ung .

Thái Ung khí tài mặc dù rất cường đại, tiếc rằng hần lật qua lật lại, ngâm tụng đều là thơ trữ tình, mặc dù lấy tài liệu đa dạng, gần sát sinh hoạt, ngôn ngữ tươi mát, thẳng thắn phát biểu suy nghĩ trong lòng, giàu thể thái nhân tình, rất có nghệ thuật sức cuốn hút, tiếc rằng không phải chiến thơ, lực công kích của không có, tựa như một cái đại lực sĩ cầm một dạng bông đánh người , vô luận như thế nào cũng không thể đem người đánh chết .

Những son tặc kia chỉ ở Thái Ung ngâm tụng phong cách chán chường thi từ lúc nhận cảm nhiễm, đại bộ phận thời điểm, hành động không ngại, trước đem Thái gia gia đình người hầu chém giết hầu như không còn, sau đó từng bước ép sát, hướng xe ngựa phóng đi .

Thái Ung tính mệnh treo ở một đường, Mã Siêu muốn giục ngựa xông lên trước cũng đã hơi chậm rồi .

Đúng lúc này, đằng sau cái kia chiếc rèm của xe ngựa lật lên, một người đẹp ôm một cái phần đuôi phát cháy cổ cầm, bắn lên .

Tiếng đàn vang lên, có kim thạch chi minh, khí tài theo tiếng đàn khuếch tán ra, phảng phất có ma âm rót vào tai .

Mã Siêu thấy rõ, một cái son tặc vọt tới mỹ nhân phía trước, bỗng nhiên thân hình trì trệ, sắc mặt trắng bệch, miệng phun máu tươi, bất tỉnh đi .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 63: Phi tiền cứu mỹ nhân

Mã Siêu phỏng đoán, cái một thân kia trắng thuần vậy ngăn cả mái tóc đen dùng ngọc trâm kéo lên thiếu nữ, hẳn là Thái Diễm Thái Văn Cơ, nàng khoan khoái ngồi trên xe, trên đùi hoành thả toà kia cổ cầm, hẳn là danh dương thiên cổ tiêu vĩ cầm .

Thái Ung bởi vì đắc tội thập thường thị, bị ép lưu vong Ngô, từng nghe đến một khối cây trầu tại trong lửa bạo liệt thanh âm, biết đây là một khối hảo vật liệu gỗ, bởi vậy đem nó lấy đi ra làm thành đàn, âm sắc phi thường mỹ diệu, nhưng là đầu gỗ phần đuôi y nguyên bị cháy rụi, cho nên xưng là tiêu vĩ cầm ."Cháy vĩ" lấy nó để nghe âm sắc cùng đặc hữu chế pháp nổi tiếng tứ hải, cùng Tề Hoàn Công "Hào Chung", sở trang công "Quần xà nhà", Tư Mã Tương Như "Lục khinh" một đạo được tôn là "Tứ đại danh cầm".

Thái Văn Cơ mười lăm mười sáu tuổi, vốn mặt hướng lên trời, mặt mày như vẽ, thu thủy kéo đồng tử linh khí vô hạn, nàng hai tay đánh đàn, tiếng đàn tranh tranh, phát ra kim qua thiết mã thanh âm, sát phạt chi khí rất nặng, tới gần một trường son tặc tất cả đều sắc mặt thống khổ, nôn ra máu không thôi.

Những son tặc này tựa hồ không phải tìm Thường Sơn tặc, cũng không có gặp được mạnh hơn một chút con liên không xong chạy mau, mặc dù ngã xuống ba bốn mươi tên son tặc, những son tặc kia lại không có lùi bước, y nguyên kẻ trước ngã xuống, kẻ sau tiến lên, chậm rãi hướng phía trước thử thăm dò tiến lên .

Mã Siêu chú ý tới, Thái Văn Cơ khí tài như lát phát mưa phùn, mưa mảnh như tơ, khi có khi không, đứt quãng, xem ra, nàng khí tài mới có thể còn không có tiến vào văn tôn cảnh giới, mà là ở vào đỉnh phong văn tông, lực sát thương như thế cường hãn, có thể là mạnh vận khí tài, từ đỉnh phong văn tông tăng lên tới sơ kỳ văn tôn, lại đàn tấu chính là mình không am hiểu chiến khúc, cực kỳ hao phí khí tài .

Chỉ một lúc sau, Thái Văn Cơ đỏ mặt hôi đầm đìa, hơi thở mong manh, đối với son tặc ảnh hưởng tiếp cận với không .

Bọn son tặc thay đổi mới vừa cẩn thận, cuồng hô rít gào gọi, phóng tới trong xe ngựa Thái Ung cùng Thái Văn Cơ .

Thái Ung gặp tự mình làm thi từ không làm gì được son tặc, từ trên người xuất ra một cái màu xanh cây sáo, thổi .

Mã Siêu nhận ra, Thái Ung trong tay tên là kha đình địch, là Thái Ung hủy đi kha đình thứ mười sáu căn trúc chế chi địch, kỳ âm sắc ưu mỹ, nằm thao « địch phú tự » bên trong nói: "Kha đình chi xem, lấy trúc là chuyên, ung lấy là địch, kỳ âm thanh độc tuyệt ." « tấn thư hoàn y truyền » cũng có ghi chép: "

(hoàn y) thiện âm nhạc, tận nhất thời chi diệu, là Giang Tà thứ nhất, có Thái Ung kha đình địch, thường tự thôi."

Cái này địch cùng đàn , đều là Văn Thánh Văn Bảo, tiếc rằng cái này Văn Thánh văn phong khuynh hướng yếu đuối, không có lực sát thương .

Thái Ung trước đây chỉ làm qua khúc đàn (Thái Ung mới đầu sáng tác Thái thị năm làm « du xuân » « lục thủy » « ưu tư » « ngồi sầu » « thu tứ » cùng Tam quốc Ngụy mạt kê Khang sáng tác kê thị bốn làm « Trường Thanh » « ngắn thanh » « trường bên cạnh » « ngắn bên cạnh » bốn thủ khúc đàn tịnh xưng chín làm, là cổ cầm điển hình tác phẩm, Tùy Dương đế từng đem đàn tấu "Chín làm" làm thủ sĩ điều kiện một trong), cũng không làm qua địch Khúc, đem khúc đàn dùng cho thôi còi, lực sát thương lập tức yếu bớt không ít, đối với son tặc cơ hồ không tạo thành uy hiếp .

Những son tặc kia bị tiếng địch kiểm chế trong chốc lát, liền vọt tới trước mặt xe ngựa .

Cầm đầu một cái son tặc vung lên đại đao, xông Thái Ung cười gằn: "Chủ nhân nhà ta vẫn an ngời ."

Thái Ung kinh ngạc nói: "Chủ nhân nhà ngươi là ai, vì sao muốn đem ta đặt vào tử địa ?"

Núi kia tặc cười gằn nói: "Đề ngươi làm mình bạch quỷ đi, chủ nhân nhà ta chính là cửu nguyên Thái Thú vương trí!"

Thái Ung giật mình mình bạch, vì cái gì đám son tặc này không cầu tài, chỉ cầu giết chết bản thân .

Mười mấy năm trước, Thái Ung cùng Tư Đồ lưu hợp bất hòa, lưu hợp là trung thường thị trình hoàng con rể, trình hoàng đề cho người ta viết nặc danh vu cáo Thái Ung, Thái Ung thúc phụ Vệ úy Thái chất lại cùng đem làm vợ cả trượng dương cầu quan hệ không tốt, dương cầu mấy lần bởi vì việc tư nhờ giúp đỡ tại Thái Ung, Thái Ung không có đáp ứng, dương cầu thế là ghi hận trong lòng, quyết tâm muốn hãm hại Thái gia thúc cháu, hai phe này lực lượng đều một lòng muốn cho Thái gia thúc cháu chết. Linh Đế bởi vậy hạ chiếu triệu Thái Ung chất vấn, Thái Ung dảng sợ vì chính mình biện bạch, nhưng hân cùng Thái chất vẫn là bị đưa vào lao ngục, sắp vút treo ở chợ . Trung thường thị Lữ mạnh thương hại Thái Ung vô tội, thay hân hướng Linh Đế cầu tình, Linh Đế cũng muốn lên Thái Ung chi tiền tấu chương, hạ chiếu đem hân miễn tử, cùng gia thuộc người nhà bị lưu vong đến Sóc Phương, không được bởi vì xá lệnh mà tha tội . Dương cầu đuổi thích khách ám sát Thái Ung, thích khách bị Thái Ung tinh thần trọng nghĩa động, không vì dương cầu sờ dụng . Dương cầu lại hối lộ có quan hệ quan viên độc hại Thái Ung, thụ lộ nhân ngược lại đem tin tức nói cho Thái Ung, muốn hân đề cao cảnh giác . Thái Ung bởi vậy bình an vô sự .

Thái Ung đang chuẩn bị lên đường về quận thời điểm, Ngũ Nguyên Thái Thú vương trí vì hân tiễn đưa . Uống rượu đủ về sau, vương trí nhảy múa khuyên Thái Ung, Thái Ung không để ý tới hân . Vương trí là trung thường thị vương vừa đệ đệ, lúc đầu rất kiêu quý, mặt mặt là tân khách chỗ chế giễu, liền chỗ thùng mắng Thái Ung nói: "Tội phạm cũng dám khinh thường ta!" Thái Ung vỗ áo mà đi . Vương trí phi thường hận hân, thế là mật cáo Thái Ung tâm tận tình oán, phi báng triều đình, vương vừa cũng vu hãm Thái Ung, Thái Ung sợ hãi không cách nào may mắn thoát khỏi, thế là đảo mệnh Giang Hải, đi xa Ngô hội chi địa, đi lại dựa vào Thái Sơn Dương thị, tại Ngô địa tổng cộng chờ đợi mười hai năm .

Sau đó, trên triều đình phát sinh một chút biến đổi lớn, từng cùng một chỗ đem Thái gia thúc cháu đưa vào đại lao lưu hợp, dương cầu tái độ liên thủ, đem trung thường thị vương vừa cùng với vây cánh, thậm chí trước Thái úy đoạn quýnh toàn bộ hạ ngục nghiêm hình tra tấn chí tử .

Wương trí sớm cho kịp đào thoát, vào rừng làm cướp, hân muốn tìm lưu hợp, dương cầu báo thù lúc, một cái khác quyền hoạn Đại trường thu Tào Tiết thông đồng trình hoàng bọn người vu hãm lưu hợp, dương cầu, đem lưu hợp, dương cầu trị chết.

Wương trí suy đi nghĩ lại, đem huynh trưởng cái chết kẻ cầm đầu định là Thái Ung, chính là bởi vì Thái Ung phía trước một cái tấu chương, mới khiến cho Hân Linh Đế hạ diệt trừ vương vừa mấy người thiện quyền hoạn quan quyết tâm .

Biết là vương trí người, Thái Ung biết mình lần này không thể tránh được, liền nhắm mắt lại, thông dong chịu chết .

Thái Văn Cơ khí tài hao hết, cũng đành phải nhắm mắt chờ chết .

Thái Văn Cơ mười mười, một cái năm sáu tuổi tiểu la ly, nàng trong lịch sử sẽ sinh ra một đại danh tướng dê hồ, lúc này cũng nhắm mắt lại, ngồi sau lưng tỷ tỷ, ngồi chờ chết .

Có cái son tặc mang theo một mặt âm hiểm cười, đuổi ra bắt thủ bàn tay, sờ về phía Thái Văn Cơ mặt của vô cùng mịn màng trắng .

Đúng lúc này, Mã Siêu, Hoàng Trung thúc ngựa đuổi tới trăm mét có hơn .

Hoàng Trung ngồi cười Mã Siêu tiễn hân ngựa lông vàng đốm trắng, giương cung lấp tên, một tiễn đem vung dao chém về phía Thái Ung son tặc đầu mục đại đao bắn rơi trên mặt đất, lại một tiễn bắn Trung Sơn đại ca móc túi mục đích cổ họng .

Mã Siêu xúi giục chiếu đem ngọc sư tử, nhảy lên như bay, giương cung lấp tên, một tiễn bắn ra, bắn tại cái ý đồ kia nhưng chậm Thái Văn Cơ son tặc bàn tay, lại một tiễn bắn trúng đầu của tên son tặc kia .

Thái Văn Cơ cảm thấy phía trước có gió táp bay qua, trước mặt son tặc kêu thảm một tiếng, nàng mở mắt xem xét, tên son tặc kia đầu nổ tung, một mạng quy thiên, nàng thuận mũi tên bay tới phương hướng, khi thấy chiếu đem ngọc sư tử phía trên Mã Siêu, tiên y nộ mã, lỗi lạc thiếu niên, lập tức hai mắt tỏa sáng, anh tuấn lại cường hãn Mã Siêu toàn thân tản ra dương cương đẹp, nhưng so sánh cái văn nhược kia đến chỉ còn lại có nửa cái mạng vị hôn phu Vệ Trọng đạo mạnh hơn nhiều lắm .

Mã Siêu nhìn Thái Văn Cơ một chút, mặc dù vừa thấy đã yêu, cũng biết bây giờ không phải là mi lai nhân khứ thời khắc, hân nhìn Thái Ung còn có rất nhiều khí tài chưa từng phóng thích, hét lớn một tiếng: "Thái Trung Lang, Phi Bạch Thư!"

Thái Ung như ở trong mộng mới tỉnh, đúng a, mình có thể dùng Phi Bạch Thư giết địch a!

(Thái Ung bây giờ nhìn lại rất yếu, nhưng đi qua Mã Siêu dẫn đạo, một đời Văn Thánh nhất định phát huy ra xa mạnh hơn Lữ Bố lực phá hoại! chương này có vẻ như tạm được, mặt dày cầu khen thưởng, cầu phiếu đề cử .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 64: Phi Bạch Thư

Ở thời đại này, Thái Ung coi là bác học nhất người tài năng, có một không hai, hẳn chẳng những là văn học gia, nhà sử học, nhà âm nhạc, họa sĩ, nhà thư pháp, còn tinh thông thiên văn Toán học, đáng quý hơn chính là, đều là tại đứng đầu nhất tiêu chuẩn . [77nt . CO M Thiên Thiên tiêu thuyết]

Trong lịch sử, Thái Ung mặc dù lại học rộng tài cao, những thứ này tài hoa cũng không thể giết địch tự vệ, ngược lại sẽ để cho hắn lọt vào Đồng Trác ngấp nghé, Vương Doãn ghen ghét, ở nơi này cái thời không này, khi tài có thể giết địch, bất luận là thi từ ca phú, vẫn là cảm kỳ thư họa, đều có trực tiếp tham dự chiến đấu, gián tiếp phụ trợ chiến đấu tác dụng, Thái Ung chỉ cần nghiên cứu sơ qua một chút chiến thư, chiến Khúc, chiến thư, theo hắn Văn Thánh cấp khí tài, ngăn ngừa không biết rơi vào tình cảnh như thế này .

Tiếc rằng hắn trước kia một mực coi những thứ này là thành tự tiêu khiển thủ đoạn, cũng không có nghĩ qua dùng cho chiến đấu, duy nhất có sức chiến đấu, khả năng chính là Phi Bạch Thư.

Sáng lập "Phi Bạch Thư", là Thái Ung tại thư pháp sử thượng trọng yếu thành tựu một trong .

Hi Bình trong năm, Linh Đế lệnh Thái Ung viết « Thánh Hoàng thiên », hắn viết xong sau liền khởi hành mang đến Hoàng gia tàng thư chỗ hồng đều môn, đang chờ đợi tiếp kiến trong lúc đó, hắn nhìn thấy có mấy cái công tượng đang dùng thăm vôi nước cái chổi sơn tường, bởi vì cái chổi mằm tương đối thừa thớt, trám thủy sau trình độ không phải rất sung túc, thêm nữa mặt tường không đủ bóng loáng, cho nên quét qua cây chổi quét xuống, ẩn ở trên mặt tường vết nước bên trong vẫn có nhiều chỗ sẽ lộ ra không bị ướt nhẹp tường da .

Thái Ung thấy vậy, trong lòng chưa phát giác tùy theo khế động, hắn nghĩ, dĩ vãng viết chữ phần lớn là dùng bút trám đủ mực nước, một bút tiếp tục viết, bút họa là đen nhánh, nếu như có thể tham khảo công tượng sơn tường nguyên lý, để màu đen bút họa bên trong lộ ra chút giấy hoặc lụa màu lót đến, cả bức chữ thoát nhìn há không càng thêm sinh động tự nhiên ?

Thái Ung về đến nhà, kích động đến không để ý tới nghỉ ngơi liền lập tức chuẩn bị bút mực giấy nghiên, hồi tưởng đến công tượng sơn tường lúc tình cảnh, nâng bút liền viết ra, nhưng Thùy Tri, tường tượng cùng hiện thực ở giữa còn có chênh lệch rất lớn, ngay từ đầu không phải giấy màu lót không cách nào lộ ra, chính là lộ ra ngoài bộ phận lộ ra quá cứng nhắc, nhưng hắn không có nản chí, tại trải qua lập đi lập lại suy nghĩ cùng một lần lại một lần thử nghiệm về sau, rốt cục nắm giữ chăm mực bao nhiêu, dùng sức lớn nhỏ cùng đi bút tốc độ các phương diện tiêu chuẩn, viết ra hắc sắc bên trong ẩn ẩn để lộ ra bút họa, làm cả bức chữ bày biện ra không giống với dĩ vãng linh động, biến hóa cùng phiêu dật, đặc biệt vận vị .

Thái Ung độc chế loại này "Phi bạch" thể rất nhanh liền bị mở rộng ra, ở tại sau triều đại bên trong bị Âu Dương hồi ý kiến, Âu Dương Tu, Tô Đông Pha mấy người thư pháp đại gia cùng Đường Thái Tông, đường Cao Tông, Tống Thái Tông, Tống Nhân Tông mấy người Đế vương chỗ tôn sùng .

Phi Bạch Thư trong lịch sử chỉ là đồ đẹp mắt một loại thư pháp bút pháp, nhưng ở thời điểm này, Phi Bạch Thư là chiến thư, có thể dùng cho chiến đấu thư pháp, cùng chiến thư, chiến Khúc, chiến vẽ, chiến cờ , đều có thể dùng cho khắc địch chế thắng .

Thái Ung mười mấy năm qua tại Ngô quận ẩn cư, an nhàn đã quen, một mực đem Phi Bạch Thư xem như chuyện tự ngu tự nhạo lại đã quên Phi Bạch Thư ẩn chứa ẩn vào gỗ sâu ba phân sát khí, kinh Mã Siêu nhắc nhở, hắn bừng tỉnh đại ngộ, vội vàng từ xe ngựa một chỗ lấy ra một cái bút lông .

Chiếc bút kia tạo hình cổ quái, cực khác tại tầm thường bút lông, Thái Ung cũng căn bản không có dính mực, chăm chú là nắm bút lông, hướng những sơn tặc kia múa bút .

Hắn bỗng bật khí tài thuận bút lông bay vút lên ra ngoài, khuynh tả tại những sơn tặc kia trên người .

Thái Ung chìm đắm thư pháp đã có hơn bốn mươi chớ, có thể xưng đại Hán thư pháp đệ nhất nhân, hắn ở trên thư pháp tạo nghệ đã vượt qua nét chữ cứng cáp cùng ẩn vào gỗ sâu ba phân cảnh giới, trực tiếp tiến vào lấy khí ngự bút cảnh giới .

Làm Thái Ung như thế múa bút lúc, phảng phất là ở trên giấy viết, lại phảng phất là ở trên bia khắc chữ, hắn viết rất tiêu sái, rất nhẹ nhàng, bút họa bên trong có giống như đầu chim đuôi én, lại như đầu chim đuôi phượng, dù sao bút họa từng tia từng tia để lộ ra, bay bút đoạn trắng, khô nhuận thích hợp .

Mã Siêu cùng Hoàng Trung đều nhìn ngây người, nhìn đại hán đệ nhất nhà thư pháp múa bút thật sự là một cái vô thượng hường thụ a .

Những sơn tặc kia thì một chút cũng không hường thụ, bọn hán cảm thấy, một trận cuồng loạn khí đao trên người bọn hán loạn hoa, vạch phá y phục của bọn hán, vạch phá da thịt của bọn hán, về đến bọn hán vết thương đầy người, chặt vật không chịu nổi, kêu cha gọi mẹ .

Càng làm cho bọn hán sợ là, bọn hán chỉ thấy Thái lão đầu giống như điên đại viết linh tinh vẽ linh tinh, rõ ràng khoảng cách Thái lão đầu còn có hơn mấy trượng, liền tạo thụ vô hình công kích .

Có chút sơn tặc không có kiên thức, không biết trên đời còn có chiến thư, chiến Khúc tồn tại, nhìn Thái gia cha con như thể tà môn, vút xuống binh khí, chạy tứ phía .

Một cái khác đầu mục bộ dáng người liền trăm mấy người, đã ngừng lại sơn tặc chạy tán loạn .

Những sơn tặc này nghĩ ra ứng đối Thái Ung Phi Bạch Thư xử lý pháp, có mười mấy tên sơn tặc cầm nhánh cây, che đậy, cản trở Phi Bạch Thư, không ngừng mà tới gần xe ngựa .

Thái Ung thúc giục khí tài, quơ bút lông, Phi Bạch Thư Long Phi Phượng Vũ, lực sát thương cũng rất có hạn, chỉ đem phía trước những cành khô đó lá héo úa cắt đứt, làm những nhánh cây đó tất cả đều đứt gãy xuống mồ, những sơn tặc kia đã đến gần rồi xe ngựa .

Đặc biệt là Thái Diễm Thái Văn Cơ, phụ thân Phi Bạch Thư uy lực có hạn, che chở không được nàng, mà nàng khí tài đã hao hết, những sắc đảm bảo thiên đó không có bị Mã Siêu phi tiên dọa lùi sơn tặc tái độ bay nhào tới .

Mất thấy sơn tặc bản thủ tay liền muốn sờ lấy Thái Văn Cơ, bỗng nhiên một tiếng đinh tai nhức óc sư hồng tiếng vang triệt sơn cốc .

Những sơn tặc kia tất cả đều kinh cụ đặc ngừng tay .

Mã Siêu thôi động dưới hông cái kia thót đánh đập cực giống sư tử thần câu nhanh như điện chớp mà đến, trong tay Hồ Đầu tằm Kim Thương múa ra, như bỏ sóng trăm biển, một thương đâm thẳng, đâm chết ba bốn sơn tặc, một thương quét ngang, đánh chết bốn năm cái sơn tặc .

Chiến khí cô đọng như thương, càng tăng thêm Hồ Đầu tằm Kim Thương uy lực, sơn tặc là sát bên sẽ chết đụng liền vong, cơ hồ là tại một cái nháy mắt, xe ngựa trong vòng hai trượng lại không một cái đứng sơn tặc .

Hoàng Trung cũng thôi động ngựa lông vàng đốm trắng đánh tới, sau Kỳ Vũ Thánh chinh hán Chiến khí thành Cương, phượng chui đao phạm vi công kích dài đến hai trượng, một đao bổ ra, liền đem tụ lại ở chung với nhau hơn hai mươi tên sơn tặc đánh chết .

Những sơn tặc kia gặp tới hai cái lực sát thương cực kì khủng bố sát tinh, mười phần sợ hãi, tất cả đều chạy tứ phía, bao quát vừa mới cái kia giết người lập uy đầu mục, cũng dọa đến té cút té đại .

Mã Siêu chú mục xem xét, còn còn sống hơn một trăm cái sơn tặc, mỗi cái sơn tặc cũng lớn khái đều là bên trong Kỳ Vũ sĩ cảnh chiến lực, là mới nhập môn võ giả .

Mã Siêu gặp Thái Ung, Thái Diễm bình yên vô sự, liền lười nhác lại đi động thủ, hạ lệnh đề đặc chiến đội viên tiến đến đem còn lại sơn tặc tiêu diệt .

Hoàng Trung cũng chưa gặp qua đặc chiến đội viên chiến tích, hoài nghi nói: "Đặc chiến đội viên chỉ có mười người, đối phương đã có hơn một trăm sơn tặc, chỉ sợ khó mà tiêu diệt đi."

Mã Siêu mỉm cười: "Yên tâm đi, bọn hán nhất định có thể đem những sơn tặc này tiêu diệt!"

Những sơn tặc kia đang chạy tứ phía thời điểm, trước mặt bỗng nhiên xuất hiện một người mặc lục sắc y phục tác chiến đặc chiến đội viên, vừa rồi bọn hán ngay tại hai bên dốc núi ẩn núp, chuẩn bị phục kích những sơn tặc này, mà những sơn tặc này không có nửa điểm phản ứng, khi bọn hán bị Thái Ung Phi Bạch Thư ngược chặt vật không chịu nổi thời điểm, đặc chiến đội viên như báo săn xuống núi, nhanh chóng xuất thủ, một đao một cái, giải quyết những sơn tặc này tính mệnh .

(ta thật không nghĩ tới thành tích hội bet bát như thế, một môi là không có. . . Cầu an ủi)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc* Convert được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Giám thưởng Thái Văn Cơ

Những sơn tặc kia vội vàng nghênh địch, lại ngạc nhiên phát hiện, bọn hắc căn bản thấy không rõ lắm trước mặt những thứ này hành tung của địch nhân, những thứ này địch nhân như sương như khói, phiêu tán không chừng, hình như quỷ mị, bọn hắc căn bản công kích không đến đối phương, lại bị đối phương thuận thế một đao giết .

Vạn quân trận bên trong, Mã Siêu huấn luyện những thứ này đặc chiến đội viên không phát huy ra cái tác dụng gì, nhưng ở loại này bại Lint khác biệt trong chiến đấu, bọn hắc đều có thể lấy một địch trăm .

Chỉ một lúc sau, sơn tặc bị tàn sát một ánh sáng, chỉ còn lại có một cái đầu mất .

Mã Siêu từ đầu mất nơi đó ép hỏi ra vương trí hạ lạc, liền một thương đem đâm chết .

Thái Văn Cơ nhìn lấy đầy đất thi thể, Nga Mi cau lại, xông Mã Siêu dịu dàng nói: "Ngươi người này, như thế nào tàn nhẫn như vậy dễ giết!"

Mã Siêu không khỏi lắc đầu, cô nàng này còn không có bị Hung Nô tù binh qua, không có trải qua chiến loạn bị thương, không chỉ có khí tài dừng lại ở văn tông cảnh, liền tâm tính đã ngây thơ như vậy ngây thơ a .

Hắn cười lạnh một tiếng: "Sớm biết, ta sẽ không cứu các ngươi!" Nói xong giả bộ quay đầu ngựa mà đi .

Thái Ung vội vàng xuống xe ngựa, xông Mã Siêu thì lễ: "Tráng sĩ, tiểu nữ vô lễ, Thái Ung ở đây thay nàng hướng tráng sĩ bồi tội, tạ ơn tráng sĩ trượng nghĩa cứu giúp!"

Mã Siêu nhìn Thái Ung một chút, một thân màu xanh nho bào, dáng người vĩ ngạn, khuôn mặt thon gầy, dưới hàm râu dài, tóc cùng râu ria tất cả đều hoa bạch, thoát nhìn sắc mặt tiêu tụy, hắc tuổi tác bất quá năm mươi có hơn, thoát nhìn đã có sáu bảy chục tuổi, có thể thấy được những năm này lưu vong bên ngoài kiếp sống đối với thể xác và tinh thần của hắn đều là tàn phá to lớn, bất quá mặc dù no bụng kinh sinh hoạt tàn phá, hắc hai mắt y nguyên trong trẻo hữu thần, không có bình thường người già vẫn đục .

Mã Siêu phi thân xuống ngựa, đem Thái Ung đỡ lấy: "Thái Trung Lang, ngài chính là đại hán đệ nhất mới, tiểu tử cứu ngài, chuyện đương nhiên, không cần phải nói tạ ."

Thái Ung kinh ngạc nhìn lấy Mã Siêu: "Ngươi biết ta?"

Mã Siêu cười nói: "Có được hậu kỳ Văn Thánh mới tức giận ngươi, xem khắp thiên hạ, tiên sinh chính là đệ nhất nhân ."

Thái Ung càng thêm kinh dị: "Ngươi sao có thể nhìn ra được ta có Văn Thánh khí tài?"

Mã Siêu mỉm cười: "Tiểu tử suy đoán, Thái Trung Lang chính là thiên hạ văn nhân khôi thủ, tự nhiên có Văn Thánh khí tài ." Cái này Thái Ung cũng không biết lúc nào sẽ tại chính mình trong trận doanh, Mã Siêu tạm thời không thể hướng hắn tỏ lộ bí mật của mình .

Thái Ung nghiêm túc xét lại Mã Siêu một chút, làm Văn Thánh, hắc có thể nhìn thấu Tôn cấp phía dưới văn nhân khí tài, hắc nhìn ra được, Mã Siêu đã có bên trong Kỳ Vũ tôn khí tài, không khỏi hai mắt tỏa sáng, người trẻ tuổi này thật sự là thiên tài a, khi hắc mười lăm tuổi thời điểm vẫn chỉ là hậu kỳ văn tông, về sau chậm rãi tăng lên, đi qua bốn mươi năm tích lũy, mới vừa tới sau Kỳ Vũ Thánh.

Thái Ung cười hỏi: "Tráng sĩ, không biết ngươi tôn tính đại danh, quê quán nơi nào?"

Mã Siêu nói: "Tiểu tử chính là vịn gió Mã gia về sau, Mã Siêu, gia phụ chính là Vô Uy quận Thái Thú ."

Thái Ung suy nghĩ một chút, cười nói: "Vịn gió Mã gia? Vô Uy quận Thái Thú Mã Thọ Thành? Nguyên lai ngươi chính là ngựa Thái Thường người nhà, ta cùng với ngựa Thái Thường chính là hảo hữu chí giao, như thế nói đến, ngươi cũng cùng ta có duyên ."

Vịn gió Mã gia gia chủ ngựa ngày đề, đương nhiệm Cửu khanh một trong Thái Thường, cùng Thái Ung là hảo hữu chí giao, trong lịch sử Thái Ung bị quyền thần Vương Doãn sát hại, chỉ có ngựa ngày đề biểu đạt qua bất mãn .

Thái Ung không hổ là Văn Thánh, cùng hắc trong lúc nói chuyện, Mã Siêu cảm giác như gió xuân ấm áp .

Nói đến đây, Thái Ung quay đầu hô: "Diễm nhi, mau tới gặp qua ân nhân ."

Mã Siêu dư quang lướt qua phía sau xe ngựa, đã thấy Thái Diễm đã trừng trị lên tiêu vĩ cầm, đứng dậy xuống xe ngựa, Đình Đình lượn lờ mà tới.

Thái Diễm khuôn mặt như vẽ, cực kỳ tinh xảo, phảng phất chạm ngọc, thân hình của nàng thoát nhìn cực kỳ nhon yếu, mặc cả người màu trắng váy ngắn, nhả nhẹn lúc như kiều hoa chiếu thủy, lúc đi lại như như Liễu vịn gió .

Hắn vốn cho rằng, Đông Hán thời kỳ tam quốc thẩm mỹ quan theo sau đời chên lệch rất lớn, thời kỳ tam quốc đại mỹ nữ nếu dùng đời sau thẩm mỹ quan đến xem, khẳng định không vừa mắt, tựa như Thanh mạt những cái gọi là dó mỹ nữ đại bộ phận đều khó coi, hiện tại xem ra, hắc sai rồi, coi như lấy thế kỷ hai mươi mốt hà khắc nhất thẩm mỹ ánh mắt đến xem, Thái Diễm Thái Văn Cơ đều coi là chín điểm đại mỹ nữ .

Mã Siêu ở đời sau gặp qua không ít nữ minh tinh, đã từng tham dự bảo hộ qua một chút một đường nữ tinh, nhưng những băng băng đó, Tử Di chỉ lưu, danh khí tuy lớn, truy cứu trang điểm sau tư sắc, chỉ có thể miễn cưỡng nói là tư sắc trung thượng, căn bản không gọi được là đại mỹ nữ, mặt tròn băng băng khuôn mặt xinh đẹp có thể đánh tám điểm, eo quá thô quá béo đánh bốn phần, mặt dài băng băng khuôn mặt quá khắc chùng, làm cho nam nhân không tạo nên bất kỳ cảm giác gì, đánh năm điểm, mặt mũi tràn đầy tàn nhang quốc tế nữ tinh khuôn mặt đánh sáu điểm, đáng người quá cứng nhắc, đánh bốn phần, các nàng tổng hợp đạt được, đều là thất bại.

Không nhìn thấy Thái Diễm trước đó, Mã Siêu dựa theo thể kỷ hai mươi mốt Logic để phán đoán, xưng hô một cái nữ nhân là tài nữ mà không xưng hô nàng là mỹ nữ, chân tướng chỉ có một, nàng là sừ nữ, không có cách nào liều bề ngoài, đành phải liều tài hoa.

Nhìn thấy Thái Diễm lần đầu tiên, Mã Siêu phát hiện, bản thân sai rồi, Thái Diễm lúc đầu có thể liều mỹ mạo, nhưng vẫn đang liều tài hoa a, nhìn kỹ tướng mạo của nàng, tuyệt đối là ưu sinh ưu dục thật là tốt sản phẩm.

Nhìn nàng ba ba Thái Ung bộ dáng bây giờ, suy đoán lúc còn trẻ nhất định là một đại suất ca, lại là một cái vô cùng có nghệ thuật tạo nghệ văn nghệ thanh niên, ba mươi năm trước nhất phong lưu phóng khoáng cao phú soái, nam nhân như vậy thẩm mỹ quan cực cao, lựa chọn thể từ khẳng định cũng là thể gia nữ nhân, là Đông Hán thời kì điển hình bạch phú mỹ, cứ như vậy, Thái Diễm trên người di truyền đến ba ba của nàng cùng nàng mụ mụ nhất mặt tốt, lộ ra vượt mỹ thoát tục, cũng là có thể lý giải.

Thái Diễm càng miếu sát hậu thể những đại minh tinh đó chính là khí chất của nàng, bụng có thi thư khí tự hoa, nàng toàn thân tản ra nhàn nhạt thư quyền khí, sách này quyền khí cũng không dễ dàng xem ra giống hậu thể những mang theo đó mất kiếng nữ nhân tiền sĩ, ngược lại làm cho nàng xem ra càng thêm giống đặt mình vào tháp ngà nữ thần, cao không thể chạm, như nước xanh bên trong Bạch Liên Hoa, nhưng đứng xa nhìn không thể đùa bỡn.

Bất quá, tại Mã Siêu trong tư tưởng, chưa từng có nữ thần hai chữ, nữ nhân hết thấy chia hai loại, có thể thượng, không thể thượng.

Mặc dù Thái Diễm Thái Văn Cơ khí chất thanh thuần cao khiết, người bình thường rất khó trước tiên nghĩ đến giường, nhưng Mã Siêu lại đáng xấu hổ mà nghĩ đến rồi, có thể đem Thái Văn Cơ đập đổ, cảm giác giống mặc nội y quốc thời kì đem Lâm Huy bởi vì đập đổ, cực có cảm giác thành công a.

Mã Siêu ánh mắt quá mức làm càn, Thái Diễm xấu hổ không thể nhánh, cúi đầu xuống, ho nhẹ một tiếng.

Mã Siêu lúc này mới phản ứng, linh hồn của trong cơ thể hần đã hai mươi lăm tuổi, linh đặc chừng năm sáu năm, một mực chưa có tiếp xúc qua nữ nhân, trước khi chết đều là chỗ, đi vào Đông Hán, tại Lương Châu, ngoại trừ nhìn thấy Hàn Toại nữ nhi Hàn Tuyết còn có mấy phần tư sắc bên ngoài, căn bản không có nhìn thấy bất luận cái gì mỹ nữ, cho nên nhìn thấy Thái Diễm loại đẳng cấp này đại mỹ nữ, nhất thời khó mà tự kiềm chế, cũng có thể lý giải, chỉ ít không có ngay tại chỗ lưu a rồi, hần đã đối với mình rất hài lòng.

Bị Mã Siêu ánh mắt nóng bỏng chỗ nhìn chăm chú lên, Thái Diễm cảm thấy như đặt mình vào dưới ánh nắng chói chang, toàn thân phát nhiệt, vốn nên thẹn quá hoá giận, nhưng cũng sinh không nổi nộ khí, dù sao Mã Siêu cứu được nàng và phụ thân nàng, thuở nhỏ tuân theo Nho gia giáo dục, nàng có ơn tât báo, xông Mã Siêu thật sâu thì lễ: "Đa tạ Mã Tướng quân trọng nghĩa cứu giúp!"

Thái Diễm lúc khom lưng, váy ngắn kẻ sọc vòng eo, lộ ra bờ eo của nàng tinh tế như Liễu, khá lắm bờ eo thon. (cập nhật gần đây bất lợi, để mọi người đợi lâu, không có ý tứ, về sau tận lực một ngày hai canh, thậm chí ba canh.)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Mây muốn y phục Hoa Tướng Dung

Mã Siêu vội vàng xoay người, đem Thái Diễm nâng đỡ: "Có thể đến giúp các người, chính là phúc phần của ta, không cần đa tạ."

Mã Siêu tròn vẹn cao Thái Diễm một cái đầu, tại xoay người nâng Thái Diễm thời điểm, ánh mắt của hần không thể tránh khỏi, thấy được một chút không nên thấy cảnh đẹp.

Tháng chín ngày, nắng gắt cuối thu, khí trời nóng bức, Thái Diễm chỉ mặc một tầng quần lụa mỏng màu trắng, bên trong bọc một đầu màu trắng tơ chất cái yếm, muốn đến không có hệ rất kín, để Mã Siêu nhìn vừa vặn.

Lúc đầu, Mã Siêu đối với Thái Diễm đáng người không có bất kỳ cái gì mong đợi, một cái nữ nhân nhan giá trị cao đến Thái Diễm loại tình trạng này, đã giết trong nháy mắt phần lớn nữ nhân, lại có Thái Diễm loại này hậu kỳ văn tông khí tài, đã được xưng tụng yêu nghiệt, lại hi vọng Thái Diễm có vóc người hoàn mỹ đường cong, yêu cầu có chút quá quá phận điểm đi.

Khả tạo vật chủ, không, Thái Ung vợ chồng thật sự là hơi quá đáng, bọn hần sáng tạo không chỉ là một người, càng là một cái tác phẩm nghệ thuật, không

chỉ nhan giá trị cao, tài hoa cao, liền thân tài đều như vậy hoàn mỹ, đơn giản không cho cái khác nữ nhân đường sống. Nếu như nói Thái Diễm còn có thiếu hụt, cái thiếu hụt kia hẳn là năng hôn phối cho Vệ Trọng nói, không cho Mã Siêu cơ hội.

Mã Siêu bỗng nhiên có chút chờ mong, liền cho tới bây giờ cũng không lấy mỹ mạo vào xưng tại thể Thái Diễm đều có cao như vậy nhan giá trị cùng như thể đường cong hoàn mỹ, cái kia lấy mỹ mạo vào xưng Điều Thuyền, Chân Mật, Đại Kiều, tiểu Kiều đâu, các nàng nên có bao nhiêu đẹp đâu?

Hắn đột nhiên có chút cảm tạ đạo thiên điện kia, đem hắn bỏ tới cái này Tam quốc thời kì, cái này tất cả đều là tự nhiên mỹ nữ thời đại, núi không có bị ô nhiễm, thủy không có bị ô nhiễm, hảo sơn hảo thủy ra hảo nữ, mỹ nữ không có chinh dung qua, không thể nào trang điểm, tự nhiên đi hoa văn trang sức, tấm xong.

Chẳng những mỹ nữ là thuần thiên nhiên, không khí, thủy, đồ ăn đều là thuần thiên nhiên, trong không khí không có pm 2.5, trong nước không có kim loại nặng, đồ ăn không có giả, ngoại trừ không có hiện đại hóa lưới điện lạc tiện lợi, những thứ khác, Mã Siêu đều rất hài lòng.

Thái Diễm bỗng nhiên cảm thấy trước người càng thêm cực nóng, ngẩng đầu nhìn lên, Mã Siêu ánh mắt sáng ngời hữu thần, tựa hồ đang nhìn mình chăm chăm một nơi nào đó nhìn.

Nàng cúi đầu xem xét, rất là thẹn thùng, ánh nắng chiều đỏ nhuộm đầy hai gò má, vội vàng đứng người lên, nắm thật chặt quần áo.

Thái Diễm thẹn thùng không chịu nổi, cúi đầu, đi nhanh trở về xe ngựa, buông xuống rèm, khẽ hé môi son: "Nghĩ không ra Thần Uy Thiên Tướng quân lại là đáng đồ từ!"

Xong, cho mỹ nữ lưu lại ấn tượng xấu, làm như thế nào vẫn hỏi đâu, Mã Siêu trước tiên nghĩ tới biện pháp chính là vuốt mông ngựa, không, ca ngợi.

"Mây muốn y phục Hoa Tường Dung, gió xuân phật hạm lộ hoa nồng. Nếu không có quần ngọc đỉnh núi gấp, hội hương Dao Đài dưới ánh trăng gặp." Mã Siêu quả nhiên té ra thi tiên Lý Bạch ca ngợi Dương quý phi Dương Ngọc Hoàn thơ « thanh bình điều chùm thơ » một trong, đến ca ngợi Thái Diễm, đồng thời biểu đạt một loại "Ta như thể nhìn người toàn là bởi vì người quá đẹp."

Hắn vốn muốn đem cả chùm thơ toàn bộ ngâm tụng đi ra, tại ngâm tụng trước mới đột nhiên nghĩ tới, về sau hai bài đều không đúng lúc.

Thứ hai bài thơ "Một nhánh đỏ tươi lộ ngưng hương, mây - mưa Vu sơn uống đoạn trường. Thử hỏi Hán cung người nào giống như? Đáng thương Phi Yến dựa mới trang." Bên trong vu - núi mây - mưa có trời đùa ý vị, Triệu Phi Yến tại Đông Hán thời kì cùng Thương Trữ Đất Kỷ không có gì khác biệt, là tất cả chính thống văn nhân đều cực kỳ phản cảm, như lấy ra cùng Thái Diễm so sánh, ngược lại biến khéo thành vụng.

Thứ ba bài thơ "Danh hoa khuynh quốc hai tướng vui mừng, đáng đáp Quân Vương lộ về cười nhìn. Giải thích gió xuân vô hạn hận, trầm hương đỉnh bắc dựa chẳng chặt." Có chút cung đình ý tứ, dùng đề ca ngợi Hà thái hậu vẫn được, dùng cho ca ngợi Thái Diễm thì không quá thỏa đáng.

Lý Bạch không hổ là thi tiên, hắn thơ có không ít đều được cho truyền thể thơ, bài thơ này truyền tụng độ không cao, nhưng cũng xem như trấn quốc thơ, ở thời điểm này, tự động thừa nhận làm là Mã Siêu bản thân sáng tác, Mã Siêu mờ mịt khi tài trong nháy mắt tăng gấp hai, rót vào xe ngựa, như lật phát mưa phùn, vung vãi tại Thái Diễm trên người.

Thái Diễm được nghe này thơ, trong lòng nhất thời như hươu con xông loạn, hắn trong thơ đem mình hình dung thật tốt đẹp a, tự có đẹp như vậy à.

Sau đó nàng mới đột nhiên nghĩ đến một sự thật, đến từ Tây Lương mắng phụ Mã Siêu lại có văn Tôn cấp khí tài, thế mà có thể ngâm tụng ra dạng này thơ, bất luận khí tài vẫn là câu thơ, đều hơn xa nàng cái họ lao kia quý vị hôn phu Vệ Trọng nói, thật sự là thật bất khả tư nghị.

Thái Diễm vừa rồi mặc dù mang tâm tình của cảm ân cùng Mã Siêu thì lễ, nhưng nàng căn bản không đem Mã Siêu để vào mắt, nàng tự phụ khí tài, lại có một cái Văn Thánh phụ thân, có ngưỡng mộ núi cao, nàng từ trước tới giờ không từng đem bất luận cái gì tuổi trẻ nam tử để vào mắt, nàng càng thêm cho rằng, nàng và Mã Siêu là người của hai thế giới, tựa như con đường song song, vĩnh viễn không có khả năng tương giao.

Hiện tại, Mã Siêu bài thơ này, cải biến Thái Diễm cách nhìn, nhưng nàng trong lòng còn tại còn nghi vấn, bài thơ này sẽ không phải là trong kinh thành một vị nào đó đại tài tử làm, bị Mã Siêu đạo văn tới được.

Mã Siêu nếu là biết Thái Diễm suy đoán, chắc chắn âm thầm cười trộm, đúng là đạo văn một vị nào đó đại tài tử.

Thái Ung cũng kinh ngạc nhìn lấy Mã Siêu, trước đó Mã Siêu « bảy bước thơ » truyền khắp thiên hạ, Thái Ung đã từng hoài nghi tới, đây không phải thi từ sa mạc Lương Châu nhân có thể làm được, hiện tại chính tai nghe được Mã Siêu ngâm tụng, nhìn thấy Mã Siêu trên người dâng lên mờ mịt khí tài, Thái Ung hoàn toàn khẳng định, bài thơ này là Mã Siêu tự mình làm, những chiến đó thơ cũng là Mã Siêu tự mình làm.

Thái Ung chẳng những nên mới chọc tức lấy xưng tại thể, càng lấy ái tài vào xưng.

Thái Ung tài học nổi tiếng thiên hạ, nhận cả triều quan viên kính trọng, Thái Ung phủ đệ trước thường xuyên là xe ngựa lấp ngõ hẻm, nhà hắn phòng khách cũng thường tân khách đầy ngồi. Một ngày, Thái Ung nghe nói vương sán ở ngoài cửa cầu kiến, liền vội vàng ra nghênh đón, liền giày mặc đồ cũng không đoái hoài tới. Vương sán vừa vào cửa, bởi vì hắn tuổi còn nhỏ, dáng người lại thấp, khắp phòng người đều cảm thấy rất giật mình. Thái Ung nói: "Vị này là Tư Không vương công (vương sủng) đích tôn tử vương sán, hắn đúng là kỳ tài, để cho ta mặc cảm. Trong nhà của ta cất giữ thư tịch văn chương, hẳn là toàn bộ đưa cho hắn." Thái Ung cho nên về sau, Thái Diễm gần thực hiện lời hứa của hắn, đem phụ thân tàng thư số xe hơn sáu ngàn quyển tặng cho vương sán.

Bởi vì Thái Ung ái tài, Tam quốc Chư mọi người bên trong, lấy học sinh của hắn văn tài cao nhất, Kiến An thất tử bên trong vương sán, Nguyễn vũ, Đông

Ngô Thừa tướng Cố Ung, khí tài không hạ Trần Lâm, Nguyễn con đường của vũ túy, mặt khác Tào Tháo cũng là Thái Ung nửa cái đệ tử .

Cho nên, Thái Ung nhìn thấy Mã Siêu tuổi còn trẻ thì có dạng này khí tài, có thể làm ra dạng này thơ, không có nửa điểm ghen ghét, ngược lại rất vui vẻ, cười nói ra: "Ngựa con tướng quân, tuổi còn nhỏ, lại có tài như thế khí, lão phu lúc tuổi còn trẻ thật xa không bằng ngươi . . ."

Mã Siêu xông Thái Ung chân thành nói ra: "Thái Trung Lang, tiểu tử giờ , đại tất chưa tốt, như đến rồi Trung Lang niên kỷ, chỉ sợ sớm đã mới tận ."

Hắn lúc đầu muốn nói hết thời, lời đến khoe miệng, mới chợt nhớ tới, Giang lang tựa hồ là Đồng Hán sau này người .

Thái Ung còn đợi nói cái gì, Mã Siêu cũng đã quay mặt hướng về phía Thái Diễm xe ngựa, ngâm tụng lên mặt khác một bài thơ: "Mỹ nhân rủ xuống rèm châu, sâu ngời tần mây ngời . Nhưng thấy nước mắt ẩm ướt, không tri tâm hận ai ."

Hắn nhìn Thái Diễm vẫn không có trả lời hắn, cửa xe ngựa màn một mực bất động, coi là Thái Diễm còn không tha thứ hắn mới vừa đường đột, liền lại tế ra Lý Bạch mặt khác một bài thơ « oán tình », là tới hỏi Thái Diễm đến cùng tha thứ hay không hắn .

Hoàng Trung ở một bên nghe được sững sốt một chút, Mã Tướng quân khí tài thật nhiều a, cùng một cái tiểu nữ hài không có nói hai câu đâu, liền chỉnh ra đến hai bài trấn quốc thơ , cái này sức mạnh có thể dùng để sáng tác chiến thơ giết địch tốt bao nhiêu a .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Tiêu vĩ cầm đem tặng ?

Mã Siêu coi là, cái này thủ « oán tình » có thể làm cho Thái Diễm tiêu mất mới vừa xấu hổ giận dữ chỉ ý, lại không nghĩ rằng, Thái Diễm lại trực tiếp hỏi: "Nếu là mỹ nhân rủ xuống rèm châu, thì nhân thấy thế nào đạt được mỹ nhân sâu ngời tần mây ngời nước mắt ẩm ướt . (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet) "

Mã Siêu nhin cười không được: "Vậy theo ý của ngươi thế nào ?"

Thái Diễm vén rèm xe lên, đem rèm cuốn lại, nở nụ cười xinh đẹp: "Không bằng cái thành mỹ nhân quyền rèm châu đi."

Quả nhiên là đại tài nữ nhân, cùng thi tiên Lý Thái Bạch nghĩ đến một khối, Mã Siêu cười nói: "Hiện tại chính là mỹ nhân quyền rèm châu."

Thái Diễm ngâm hiểu, cười một tiếng: "Mã huynh, đa tạ ca ngợi của ngươi, tiểu muội tâm lĩnh ."

Mã huynh ? Mã Siêu bỗng nhiên có chút không xong , có vẻ như có đôi khi hắn gọi chiếu đêm ngọc sư tử cũng gọi là Mã huynh, hắn lông mày nhẹ chau lại: "Vẫn là gọi ta Siêu ca đi."

Siêu ca ? Bề ngoài như có chút quá thân mật, Thái Diễm đôi mắt đẹp đảo mắt, nhìn Mã Siêu một chút, cười nhạt một tiếng: "Có vẻ như ngươi còn nhỏ hơn ta, ta vẫn là bảo ngươi ngựa con tướng quân đi!"

Mã Siêu nghi ngờ nhìn Thái Diễm một chút, nhìn nàng khuôn mặt như vẽ, khí chất non nớt, chưa phát giác cười một tiếng: "Ta năm nay mười lăm, ngươi lại so với ta đại ?"

Thái Diễm cười khỏ nói: "Ta gốc già này hai tuổi ."

Nói đến tuổi tác lúc, Thái Diễm đột nhiên nhớ tới, phụ thân từng nói qua Mã Siêu có sơ kỳ văn tôn khí tài, so với nàng còn phải cao hơn hai cấp bậc, mà tuổi tác lại so nàng nhỏ hai tuổi, nàng trước kia còn có chút chính mình mới khí chỗ ngạo, hiện tại gặp Mã Siêu, mới biết cái gì gọi là làm thiên ngoại hữu thiên nhân ngoại hữu nhân, nét cười của khoe khoang cũng tự nhiên rất nhiều .

Mười bảy tuổi ? Số tuổi này đặt ở thế kỷ hai mươi mốt còn vị thành niên, ở cái này hai thế kỷ lại có thể kết hôn sinh con , Mã Siêu nhin không được hỏi: "Vậy ngươi lúc nào thì gả cho Vệ Trọng đạo ?"

Thái Diễm mắt hạnh tròn lên, môi anh đào khẽ nhếch, kinh ngạc nhìn lấy Mã Siêu: "Ngựa con tướng quân, ngươi ta vốn không quen biết, làm sao ngươi biết ta hôn phối Vệ Trọng đạo ?"

Mã Siêu khẳng định không thể nói cho Thái Diễm "Ta đã chú ý ngươi rất lâu, " hắn không muốn hù dọa Thái Diễm, liền thuận miệng kéo nói: "Nghe ta bá phụ ngựa Thái Thường nói ."

Cửu khanh một trong Thái Thường ngự ngày đề , dựa theo vịn gió Mã gia bối phận đến luận, là Mã Đằng tộc huynh, Mã Siêu xưng ngự ngày đề là bá phụ, ngược lại cũng không tính được trèo cao . Ngự ngày đề cùng Thái Ung là hảo hữu chí giao, chắc hẳn ngự ngày đề cũng biết Trần Lưu Thái gia cùng Hà Đông Vệ gia thông gia, mà Thái Diễm cũng sẽ không đi chứng thực ngự ngày đề có hay không nói cho Mã Siêu .

Thái Diễm tin là thật, thật sâu nhìn Mã Siêu một chút: "Ngự con tướng quân, ngại vì cái gì hỏi cái này ?"

Mã Siêu lúc đầu muốn trực tiếp nói "Vệ Trọng đạo mắc bệnh nặng không còn sống lâu nữa ta không muốn để cho ngại biến thành quả phụ", lời đến khóe miệng, lại nuốt trở vào, đổi một phen tìm từ: "Bạch ba quân hoành hành Hà Đông quận, ta lo lắng an nguy của ngại ."

Hán Linh Đế Trung Bình năm thứ năm (188) tháng hai, khẩn vàng quân dư bộ quách quá bốn người ở tại Tây Hà trắng bụng sóng một lần nữa khỏi nghĩa, xưng là Bạch ba quân .

Mã Siêu biết, qua một tháng nữa, đến rồi trung bình sáu năm (189) tháng mười, Bạch ba quân thẳng tiến đến Hà Đông, đội ngũ đạt tới hơn mười vạn người, Đồng Trác khiến cho con rể Trung Lang tướng Ngưu Phụ suất quân trấn áp, không thể thu được thắng . Đồng Trác muốn tự mình lãnh binh chinh phạt thời điểm, Quan Đông liên quân giết tới , Đồng Trác gấp liên quân thanh thế to lớn, lại sợ Bạch ba quân xuôi nam qua sông chặt đứt hắc thông hướng Quan Tây đường đi, liền hòa thiêu Lạc Dương, dời đô Trường An, về sau Đồng Trác vẫn điều động Lý Giác bốn người tiếp tục cùng Bạch ba quân tác chiến, về sau quách quá chiến tử, Dương Phụng bốn người đầu hàng, nhưng là Lý Nhạc, Hàn Xiêm, Hồ mới bốn người vẫn kiên trì tác chiến .

Thái Diễm nghe Mã Siêu nói như vậy, trong lòng bỗng nhiên âm áp, nở nụ cười xinh đẹp: "Tạ ngự con tướng quân quan tâm, đến lúc đó có Vệ gia gia binh đến đây, Bạch ba quân không biết quấy nhiễu ."

Mã Siêu căn cứ một chút tình báo phân tích, Bạch ba quân cũng không là thuần túy nghĩa quân, phía sau có Hà Đông thế gia đại tộc cái bóng, Vệ gia, Bùi gia những đại gia tộc này có thể ở mấy trăm ngàn Bạch ba quân tứ ngược bên trong tự vệ, bên trong không có chuyện ẩn ở bên trong là không thể nào.

Hắn thâm nghĩ trong lòng, coi như đến lúc đó Bạch ba quân không đi nháo sự, mình cũng muốn ồn ào ra một chút việc đến, vô luận như thế nào, cũng không thể chấp tay đem Thái Diễm tặng cho Vệ Trọng đạo cái bệnh phổi kia quý .

Thái Ung nhìn Mã Siêu cùng nữ nhi mi lai nhãn khứ, nhớ tới cùng Hà Đông Vệ gia hôn ước, không khỏi sầm mặt lại: "Diễm nhi, vì miễn trừ vương trí dư đáng trả thù, chúng ta cần phải mau mau rời đi nơi đây ."

Thái Diễm hữu tâm lại theo Mã Siêu bắt chuyện xuống dưới, nghe được phụ thân nói như vậy, đành phải lên xe ngựa .

Mã Siêu từ Thái Ung giọng của bên trong nghe ra bất mãn, mới giật mình mình bạch, bản thân mới vừa ngôn từ quả thật có chút lỗ mãng, ngay trước phụ thân của nữ tử trước mặt, đi của gái đẹp , bất kỳ cái gì một người cha đều không biện pháp chịu đựng .

Mã Siêu có chút quần bách, đang muốn cùng Thái Ung, Thái Diễm tách ra, Thái Ung lại trực tiếp nói với Thái Diễm: "Diễm nhi, đem tiêu vĩ cầm đưa cho vi phụ ."

Thái Diễm vén rèm lên, đem tiêu vĩ cầm nhẹ nhàng đặt ở phụ thân Thái Ung trong tay .

Nàng vốn cho rằng Thái Ung hội hảo hảo lợi dụng tiêu vĩ cầm đến phóng thích khí tài cầu được tự vệ, lại không nghĩ rằng, phụ thân bùng lầy tiêu vĩ cầm, đi đến Mã Siêu trước mặt: "Ân nhân ân cứu mạng, không thể báo đáp, đây là mỗ tại Ngõ cũng tìm được cô cầm, hiến cho ân nhân, hi vọng ân nhân ngại có thể ưa thích ."

Thái Ung yêu thông hiểu âm luật, tại đàn tấu bên trong như có một điểm nhỏ sai lầm, cũng chạy không thoát lỗi tai của hắn . Thái Ung lại là đánh đàn, đối với đàn rất có nghiên cứu, liên quan tới đàn chọn tài liệu, chế tác, điều âm, hẳn đều có một bộ sâu sắc độc đáo kiến giải . Năm đó bị người hãm hại, đào vong bên ngoài, hắn bỏ qua rất nhiều tài vật, chính là một mực không nỡ vứt xuống trong nhà cái kia thanh mền yêu đàn, đưa nó mang theo trên người, lúc nào cũng mảnh thêm che chở . Tại ẩn cư Ngõ địa những ngày kia, Thái Ung thường thường đánh đàn, mượn dùng tiếng đàn đến biểu đạt bản thân chí khí khó thủ phần bị bách hại bị phần cùng cảm thán tiền đồ mong manh thân thờ .

Có một ngày, Thái Ung ngồi ở trong phòng đánh đàn thờ dài, nữ nhân chủ thuê nhà tại cách vách bếp thổi lửa nấu cơm, nàng đem củi nhét vào lòng bếp bên trong, Hòa tình nhảy tung, củi bị thiếu đến "Lốp lốp" mà vang lên .

Bỗng nhiên, Thái Ung nghe được sát vách truyền đến một trận thanh thúy tiếng bạo liệt, không khỏi trong lòng giật mình, ngẩng đầu vĩnh tai tĩnh tế nghe vài giây đồng hồ, quát to một tiếng "Không tốt!", nhảy dựng lên liền hướng bếp chạy . Đi vào bên lò lửa, Thái Ung cũng không lo được thế lửa người, đưa tay liền đem khối kia mới vừa nhét vào lòng bếp làm củi đốt cây trầu tẩm đi ra, la lớn: "Nhanh dừng đốt đi, dừng đốt đi, đây chính là một khối làm đàn khó gặp tài liệu tốt a!" Thái Ung tay bị phỏng, hắn cũng không cảm thấy đau, ngạc nhiên ở trên cây trầu lại thổi lại sự . Cũng may cứu giúp kịp thời, cây trầu còn rất hoàn chỉnh, Thái Ung liền đem nó ra mua, sau đó tính điều mảnh khác, cẩn thận tỉ mỉ, phí hết tâm huyết, rốt cục đem khối này cây trầu làm thành một trương đàn, trương này đánh đàn tấu khởi đến, âm sắc mỹ diệu tuyệt luân, cái thế vô song .

Thanh này đàn lưu truyền tới nay, thành thế gian hiếm có trân bảo, bởi vì nó đuôi đàn bị cháy rụi, mọi người gọi nó "Tiêu vĩ cầm". Về sau Thái Ung ngộ hại về sau, tiêu vĩ cầm bảo tồn tại Hoàng gia bên trong nội thất . Nghe nói tể Minh Đế lúc tại vị, từng lấy ra tiêu vĩ cầm mời cổ cầm cao thủ vương trọng hùng đàn tấu, vương trọng hùng liên tục đàn tấu năm ngày, cũng ngẫu hứng sáng tác « ảo não Khúc » hiến cho Minh Đế . Hậu truyền đến Nam Đường bên trong chủ Lý cảnh trong tay, sau lại tặng cho Đại Chu về sau, sau khi Lý Dục chết về Tống thất tất cả . Về sau nghe nói, Minh triều Côn Sơn Nhân Vương gặp tuổi còn cất giấu Thái Ung chế tạo tiêu vĩ cầm .

Như thế khoáng thế chí bảo, có thể xưng Văn Thánh Văn Bảo, Thái Ung bình thường xem như trân bảo, chột ở giữa muốn tặng cho Mã Siêu, Mã Siêu

có chút mộng .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Mượn hoa hiến Phật

Mã Siêu cảm thấy Thái Ung thái độ cực kỳ kỳ quái, mới vừa rồi còn tại lấy ngựa ngày đề hảo hữu tự cho mình là, cùng bản thân lôi kéo làm quen, không có chút nào đề cập báo ân ý tứ, bây giờ lại mộ nhiên đề cập báo ân, thanh âm cùng ngữ điệu đều có chút mất tự nhiên .

Suy bụng ta ra bụng người, Mã Siêu hơi suy nghĩ một chút, triệt để minh bạch Thái Ung ý tứ, có thể là Mã Siêu vừa rồi trong ngôn ngữ cho thấy một chút côi lòng, để Thái Ung nhìn ra một chút mảnh khoe, Mã Siêu nhưng so sánh Hà Đông Vệ gia cái Vệ Trọng kia đạo các phương diện đều muốn lợi hại một điểm, Thái Ung lo lắng Mã Siêu đem Thái Diễm câu dẫn đi, để Thái gia cùng Vệ gia thông gia không thành được, để Thái gia thành thế gia trò cười, cho nên phải đối với Mã Siêu kính nhi viễn chi .

Mã Siêu khe khẽ thở dài, Thái lão đầu a, người là không biết a, nếu không phải ta Mã Siêu xuất hiện, nữ nhi bảo bối của người Thái Diễm Thái Văn Cơ hội gả cho họ lao quý Vệ Trọng nói, mới vừa gả đi, Vệ Trọng đạo liền chết, Văn Cơ bị ép nhà mẹ đẻ, tương lai người hội ghé vào Đồng Trác thi thế thượng khóc lớn, bị Thái Nguyên Vương gia cái Vương Doãn kia vớt treo ở chợ, sau khi người chết, Thái Văn Cơ lẻ loi hiu quạnh, bị Hung Nô binh bắt đi, bị Tả Hiền Vương chiếm lấy vài chục năm, bị người nửa đồ đệ Tào Tháo trọng kim chuộc về về sau, gả cho đồng tự, lại bị đồng tự ghét bỏ, sau đó đồng tự phạm vào tội chết, Thái Diễm bản thi đi tìm Tào Tháo cho đồng tự cầu tình, mặc dù con gái của người bị này bất hạnh viết xuống lưu truyền thiên cổ « hồ già thập bát phách » cùng « bi phần thơ », nhưng người tổng không muốn con gái của người liên tục bị này vận rủi đi, Thái lão đầu, người cứ yên tâm đem Văn Cơ giao cho ta đi.

Lời này xương mắc tại cổ họng lung, nói không nên lời, vừa nghĩ tới hoàn mỹ như vậy Thái Văn Cơ về sau sẽ phải gánh chịu vận rủi, Mã Siêu liền ngăn không được một trận đau lòng, hiện tại mặc dù còn nói không lên cùng Thái Văn Cơ có tình cảm gì, động lòng người chung quy là người, cũng không muốn nhìn thấy mỹ ngọc bị ngã nát, không nguyện ý nhìn thấy mình châu lặn xuống trong tro bụi . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Mặc dù bị kích là có thể nhất rung động tâm linh, nhưng Mã Siêu cũng không muốn nhìn thấy bị kích, đặc biệt không nguyện ý nhìn thấy lịch sử bị kích tái diễn .

Trách trời thương dân bên trong xen lẫn thương hương tiếc ngọc, cổ này cảm xúc dào dạt tại Mã Siêu trong hốc mắt, Thái Ung không có phát giác, Thái Văn Cơ lại phát hiện .

Thái Văn Cơ từ nhỏ đã để xem xét lực kinh người nổi tiếng, Thái Diễm chín tuổi lúc, phụ thân Thái Ung ban đêm đánh đàn, đột nhiên gãy mất một cây dây cung, Thái Diễm nói: " Là cái thứ hai dây cung gãy mất . " Thái Ung nói: " Người đây bất quá là ngẫu nhiên nói trúng thôi . " Thế là cô ý làm gãy một cây hồi năng, Thái Diễm nói là cây thứ tư . Ở thời điểm này, nàng lại có văn tông cấp khí tài, càng tăng cường hơn năng sức quan sát, hơn nữa nữ nhân thiên sinh mẫn cảm, đặc biệt là đối với một cái cùng bản thân tuổi tác tương tự, tướng mạo tuấn mỹ khác phải mẫn cảm .

Thái Văn Cơ cảm thấy, Mã Siêu trong mắt ưu thương thâm thúy tựa như biển, giống như ẩn giấu rất lo xa sự tình, rất muốn cùng hắn kể đầu gối tâm sự, rất muốn trấn an hắn tâm linh của thụ thương .

Mã Siêu diện nhãn đã động Thái Diễm, lại đã động không được Thái Ung, lão đầu tử còn kiên trì lấy tiêu vĩ cầm, nhất định để Mã Siêu tiếp nhận đi .

" Nếu Thái Trung Lang ngài khẳng khái, tiểu tử kia ta thu, " Mã Siêu nghĩ thông suốt một chuyện, liền rất sáng khoái mà đem tiêu vĩ cầm nhận .

Nhìn Mã Siêu nhận lấy tiêu vĩ cầm, Thái Diễm trong mắt không hiểu hiển hiện vẻ thất vọng, chẳng lẽ Mã Siêu không biết phụ thân cho hắn tiêu vĩ cầm dụng ý à, chính là hi vọng hắn đón lấy tiêu vĩ cầm về sau, không lại dây dưa bản thân a .

Thái Diễm luôn cảm thấy Mã Siêu không phải loại kia ưa thích người đánh đàn, tiêu vĩ cầm trong tay hắn, hoàn toàn là người tài giỏi không được trọng dụng, thật là đáng tiếc .

Nàng tiếc nuối lắc đầu, chuẩn bị hạ màn xe xuống .

Đúng lúc này, Mã Siêu cử động để cho nàng trọn mắt hốc mồm .

Mã Siêu buông lấy tiêu vĩ cầm, rất nghiêm túc nhìn lấy Thái Ung: " Thái Trung Lang, hiện tại đàn này là hoàn toàn thuộc về ta , ta có được hoàn toàn quyền xử trí, đúng không ? "

Thái Ung không nghĩ ngờ gì, lãnh đạm nói ra: "Đó là đương nhiên."

Mã Siêu cố nén cười, bụng lấy tiêu vĩ cầm, đi đến Thái Diễm trước xe ngựa, nói với Thái Diễm: "Diễm tỷ tỷ, người đánh đàn đáng vẻ rất đẹp, tiếng đàn của người như âm thanh thiên nhiên, tiểu đệ nguyện đem tiêu vĩ cầm đưa cho diễm tỷ tỷ làm lễ gặp mặt."

Thái Diễm tròn mắt hốc mồm, dạng này cũng được a, mượn hoa đưa phật à.

Thái Ung dờ khóc dờ cười, tiểu tử này, không theo sáo lộ ra bài a.

Thái Diễm còn đang do dự đây, muội muội nàng, cái tám tuổi kia tiểu la ly, ân, cũng chính là ngày sau một đại danh tướng dê hồ mụ mụ, xông Thái Diễm cười nói: "Đại tỷ, ngựa con tướng quân có ý tốt, người hãy thu đi."

Thái Diễm do dự, nhìn một chút phụ thân Thái Ung, Thái Ung mặc dù tài tư mẫn tiệp quan thiên hạ, nhưng gặp được chuyện như vậy, trong lúc nhất thời không phản ứng kịp, Thái Diễm coi là phụ thân chấp nhận, liền đưa tay đem tiêu vĩ cầm nhận lấy, xông Mã Siêu nở nụ cười xinh đẹp: "Ngựa con tướng quân, cảm ơn người tặng đàn, ta hiện tại liền vì người đánh đàn một bài đi!"

Mã Siêu ở trong lòng hò hét, Thái Nghiên tỷ tỷ, phù một bài « phượng cầu hoàng » đi.

Rất hiển nhiên, cái này là không thể nào, Thái Diễm không phải Trác Văn Quân, mà hẳn Mã Siêu cũng không phải Tư Mã Tương Như.

Thái Diễm ngón tay ngọc nhỏ dài gầy dây đàn, gảy một khúc « cao sơn lưu thủy ».

« cao sơn lưu thủy » là Hoa Hạ thập đại danh khúc một trong, tại Đường triều trước kia vốn là một khúc, tại Đường triều trong lúc đó chia làm « núi cao », « nước chảy » hai khúc, đều không phân đoạn. Trong đó « nước chảy » một khúc, về sau đạt được càng nhiều phát triển, còn từng bị ghi vào nước Mỹ tàu dò xét vũ trụ "Người lữ hành số một" kim đĩa nhạc, phát xạ đến vũ trụ, hướng vũ trụ mịt mờ tìm kiếm loài người "Tri âm".

Nơi này có một tất cả mọi người biết được điển cổ, truyền thuyết Bá Nha thiện cổ cầm, Chung Tử Kỳ thiện nghe. Bá Nha cổ cầm chỉ tại núi cao, Chung Tử Kỳ nói: "Thiện tại, nga nga này như Thái Sơn." Chỉ đang chảy thủy, Chung Tử Kỳ nói: "Thiện tại, dào dạt này như giang hà." Bá Nha chỗ niệm, Chung Tử Kỳ nhất định được. Con kỳ chết, Bá Nha vị đời đứt nát đi nửa âm, chính là phá Cầm Tuyệt dây cung, chung thân không còn cổ.

Làm Thái Diễm đàn tấu trước mặt « núi cao », tiếng đàn cao vút, một liên tục tăng lên, như leo núi Thái Sơn, nhưng Mã Siêu không có một chút cảm giác.

Liền chính hắn đều cảm thấy, hắn là một cái vui mù, tại thế kỷ hai mươi mốt là một ngũ âm không hoàn toàn người, cùng bằng hữu thượng KTV lúc xưa nay không hát, bởi vì hắn ca hát sẽ muốn mạng người.

Thái Diễm một bên đánh đàn, một bên lặng lẽ quan sát đến Mã Siêu, nhìn Mã Siêu một chút phản ứng đều không có, trong lòng có hơi thất vọng, cái này thủ « cao sơn lưu thủy » là tìm kiếm tri âm từ khúc, nếu là có người có thể ở tiếng đàn bên trong sinh ra khí tài cộng minh, chính là đánh đàn người tri âm, Thái Diễm từ mười lăm tuổi lúc, đánh vượt qua trăm lượt « cao sơn lưu thủy », lại không ai có thể ở tiếng đàn bên trong sinh ra khí tài cộng minh, liền vị hôn phu của nàng Vệ Trọng đạo đều không có.

Làm Thái Diễm đánh đến « nước chảy » thiên, ngón tay linh động như bay, ở trên đàn kích thích.

Ngay từ đầu, giai điệu tại rộng lớn âm vực bên trong không ngừng nhảy vọt cùng biến hóa âm vực, hư hơi dờn chỉ dỏi âm cùng thực âm giao nhau, giai điệu lúc ẩn lúc hiện, còn gặp đỉnh núi cao, mây mù quấn, phiêu hốt vô định.

Ngay sau đó, âm bội thanh tịnh, tiết tấu hoạt bát, giống như róc rách tranh tranh u ở giữa chỉ hàn lưu; lạnh lùng từng căn chỉ tế lưu, Mã Siêu hơi thờ lờ yên tĩnh nghe, vui vẻ chỉ tình tự nhiên sinh ra.

Tiếp xuống đoạn, giai điệu như ca, hẳn vận dương dương ung dung, nghiêm như nước chảy mây trôi, Mã Siêu bắt đầu cảm thấy, hẳn khí tài có chút phản ứng.

(đa tạ meo đầu tiếng nói thường 200 Qidian tiền, cảm tạ là mảnh này của người tâm tư, phần này nhiệt tình, đa tạ người cho tới nay ủng hộ.)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 69: Cùng Văn Cơ khí tài cộng minh

Thái Ung trở lại trong xe ngựa, chuyên chú nhìn lấy Mã Siêu, hắn coi là, Mã Siêu chỉ là đối với thơ có chút tạo nghệ thôi, cũng không hiểu nhạc lý, không có khả năng tại Thái Diễm tiếng đàn bên trong cùng Thái Diễm sinh ra khí tài cộng minh .

Tại « núi cao » thiên lúc, Thái Ung quan sát được Mã Siêu khí tài không hề có động tĩnh gì, liền thả lỏng trong lòng .

Thái Diễm tổ thủ thon dài, tiếp tục tại tiêu vĩ cầm khảy, văn tông cấp nhạc sĩ, Văn Thánh Văn Bảo cấp đàn, truyền thể cấp dang khúc, phục hợp lại cùng nhau, tiếng đàn vô cùng có sức cuốn hút, liền Hoàng Trung, đặc chiến đội đám kia không có chút nào mới tức giận gia hòa, nghe được « cao sơn lưu thủy », phảng phất đưa thân vào sơn thủy ở giữa, người nhân Nhạc Sơn, trí giả Nhạc Thủy, trên mặt đều có say mê sơn thủy tự đắc thần sắc .

Xuống chút nữa đến, đầu tiên là thoải mái pháp phòng giai điệu, đại phúc độ thượng, hạ trượt băng nghệ thuật, tiếp lấy liên tục mãnh liệt biến, chậm phật làm tiếng nước chảy, cũng ở trên hắn phương lại tẩu lên một cái tầng dần xuống dần âm điệu, cả hai xảo diệu kết hợp, tiếng đàn cực đẳng sôi bành trường chi xem, cổ giao long gầm thét chi tượng .

Mã Siêu hơi thở lòng yên tĩnh nghe, giống như ngồi ngư thuyền qua vụ hạp, hoa mắt thần dời, kinh tâm động phách, tựa như thân này đã ở dãy núi lao tới vạn hác tranh lưu lúc .

Trên người của hắn mờ mịt khí tài đã bắt đầu có bốc lên chi thế .

Thái Diễm nhìn thấy Mã Siêu trên người dị tượng, trong lòng lướt qua vẻ hưng phấn, tiếp tục đánh xuống dưới .

Đến rồi thứ bảy đoạn, tại cao âm khu liên tiếp thức âm bội quân, trước hàng sau thẳng, cường độ âm thanh đại giảm .

Mã Siêu cẩn thận yên lặng nghe, cảm giác đặt mình vào chỗ, khinh chu đã qua, thế liền nhưng dương, khi thì dư ba kích thạch, khi thì xoáy phục hơi ngậm ừ .

Trên người của hắn mờ mịt khí tài nhẹ nhàng địa hướng Thái Diễm bên kia kéo dài .

Thái Diễm trong lòng càng thêm vui vẻ, ngón tay ngọc nhỏ dài bung ra như bay, tiếng đàn bên trong tái hiện phía trước như ca giai điệu, vui sướng mà hữu lực, tràn đầy nhiệt tình .

Thái Diễm là hậu kỳ văn tông, trên người nàng khí tài cùng Mã Siêu khí tài sinh ra cộng minh, khí tài dâng lên, như lụa mỏng sương mù, thành hoa hồng sắc, nàng đặt mình vào trong đó, tựa như ảo mộng, phảng phất Cửu Thiên Tiên Nữ .

Hoàng Trung, đặc chiến đội viên nhóm thấy cảnh này, tất cả đều tròn mắt hốc mồm, quá đẹp, nhân gian nào có mỹ nhân như vậy, sợ là Cửu Thiên Tiên Nữ hạ phàm trần, trong con mắt của bọn họ tràn đầy cứng bái, là tín đồ đối với nữ thần cứng bái .

« nước chảy » cuối cùng một đoạn, giai điệu từ ngọn nguồn hướng lên trên dẫn dắt, tiếng đàn du dương sức sôi, tràn đầy kích tình, cuối cùng hiện ra réo rất âm bội, nơi xa trong núi rừng một cái tháp tên béo da đen yên lặng nghe về sau, cảm thán một câu: "Đào đạt hồ, thành cổ điều chi hi âm thanh người hồ!"

Mã Siêu lúc này toàn bộ tâm thần đều đặt ở Thái Diễm trên người, cũng không chú ý tới sơn lâm một bên cái kia nam tử chính là ám sát Đồng Trác chưa thoả mãn chạy trốn Tào Tháo, không phải hắn khẳng định chạy vội tiến lên, đem lạc đàn Tào Tháo chém giết .

Mã Siêu kim sắc khí tài cùng Thái Diễm hoa hồng sắc khí tài trên không trung tương giao, Mã Siêu là sơ kỳ văn tôn, khí tài như lát phát mưa phùn, Thái Diễm là hậu kỳ văn tông, khí tài như lụa mỏng sương mù, lát phát mưa phùn xâm nhập lụa mỏng sương mù, lụa mỏng sương mù bọc lấy lát phát mưa phùn, vừa đi vừa về khuấy động, tựa như ảo mộng, cuối cùng để cho người ta không phân rõ rốt cuộc là mưa, vẫn là sương mù .

Đặt mình vào trong đó Mã Siêu cùng Thái Diễm đều cảm thấy cực độ vui vẻ, kim lòng không đành nhìn trời thét dài, hai người tiếng gào ở chân trời hình thành hoàn mỹ ôn tồn .

"Dị tượng như thế, chính là khí tài cộng minh, " Thái Ung lão đầu sắc mặt trắng bệch: "Nếu để cho Hà Đông Vệ gia biết, Diễm nhi là cùng vịn gió Mã gia Mã Siêu khí tài cộng minh, ai, không xong, không xong, nhưng việc đã đến nước này, thì có biện pháp gì đây."

Hà Đông Vệ gia là Tây Hán Hán Vũ Đế lúc quý thích Vệ Thanh về sau, mà vịn gió Mã gia chính là Đông Hán khai quốc quý thích Mã Viên về sau, hai cái đều là siêu cấp thế gia, nội tình đều cực kỳ thâm hậu, nhưng khách quan mà nói, vịn gió Mã gia vẫn là muốn so Hà Đông Vệ gia phải cường đại hơn một chút, dù sao đây là quang Võ Đế, Hán Minh Đế Đông Hán, mà không phải Hán Vũ Đế Tây Hán .

Hai cái ở giữa thế gia cách một cái hoàng nông Dương gia, cho nên luôn luôn nước giếng không phạm nước sông, chỉ khi nào bởi vì Thái Diễm vấn đề, gây nên phân tranh, đến lúc đó liền không dễ thu thập .

Mặc dù Mã Siêu bây giờ còn chưa có bước vào vịn gió Mã gia nửa bước, nhưng đã có người đồn, vịn gió Mã gia gia chủ ngựa ngày để đem Mã Đằng, Mã Siêu xem như Mã gia dòng chính người, Mã Siêu cùng Thái Diễm nào xảy ra chuyện gì, sẽ chỉ làm Hà Đông Vệ gia xem như vịn gió Mã gia khiêu khích với bọn họ .

Thái lão đầu gấp vô cùng, không là Văn Thánh, đối mặt tình huống lúc này, cũng thúc thủ vô sách .

Mã Siêu cùng Thái Diễm khí tài cộng minh về sau, hai người đồng thời cảm thấy thể xác tinh thần cực kỳ vui vẻ, trên người khí tài đều đột nhiên tiêu thăng, sau đó khôi phục bình thường .

Đội khí tài khôi phục bình thường về sau, Mã Siêu ngạc nhiên phát hiện, hần khí tài đã tiến nhập trung kỳ văn tôn cảnh giới, khí tài bốc lên lúc, như mưa to, khí thể so trước đó lất phát mưa phùn mạnh không ít, bất luận là phụ trợ chiến đấu hay là trực tiếp chiến đấu, uy lực đều mạnh mấy thành .

Mã Siêu khí tài lại đề thăng một lần, chính là hậu kỳ văn tôn, khí tài liền sẽ hiện ra mưa rào tầm tã, tới được đỉnh phong văn Tôn cấp, khí tài sẽ trở thành mưa to chỉ thế, tiến vào Văn Thánh cảnh, khí tài như thác nước, hoặc khí tài như sông .

Khí tài như nước, thoát nhìn mềm nhũn, nhưng mưa to một mực hạ cái không ngừng, hình thành lũ ống, cùng núi lửa phun trào uy lực đáng sợ, nếu như lại có chiến thơ, chiến Khúc, chiến cờ mấy người tính công kích tài năng, diệt địch hiệu quả không thua kém một chút nào cao cấp Vũ Tướng . Mà tới được văn Thần cảnh, khí tài như biển, trong nháy mắt có thể đem đến hàng vạn mà tính nhân bao trùm bao phủ, chính là Võ Thần đều kính nhi viễn chi .

Thái Diễm cũng ngạc nhiên phát hiện, nàng khí tài đi qua cùng Mã Siêu cộng minh về sau, tăng lên tới hậu kỳ văn tôn cảnh, khí tài y nguyên như sương, bất quá sương mù này mật không ít, nàng khí tài nếu là có thể lại tăng lên một cấp, chính là đỉnh phong văn tôn, khi đó khí tài liền ngưng sương mù thành mưa .

Nàng hai mắt mỉm cười, thật sâu nhìn Mã Siêu một chút, nếu không phải Mã Siêu xuất hiện, nàng khí tài muốn tăng lên một cấp, sợ rằng phải tổn hao đã nhiều năm .

Nàng nếu là biết, lịch sử quỹ tích không thay đổi, nàng mới vừa gả cho Vệ Trọng nói, Vệ Trọng đạo liền chết, sau đó nàng ở goá ở nhà bị người Hung Nô bắt đi, bị Tào Tháo trọng kim chuộc về, gả cho đồng tự về sau, lại bị đồng tự ghét bỏ, đã trải qua hơn hai mươi năm cuộc sống của long đong gặp gỡ, nàng mới làm ra « hồ giả thập bát phách », « bi phần thơ », mới đạt tới hậu kỳ văn Tôn cấp khí tài, nàng liền càng thêm cảm tạ Mã Siêu.

Hai người vừa mới gặp gỡ lúc, Thái Diễm cảm thấy Mã Siêu giết người không chớp mắt, là từ Tây Lương tới đồ tể, có điểm giống chinh dung bản Đổng Trác, đối với Mã Siêu có chút sợ hãi, có chút ghét bỏ, nhưng Mã Siêu làm vài bài thơ về sau, cùng với nàng khí tài cộng minh về sau, Mã Siêu tại Thái Diễm trong mắt hình tượng xảy ra biến hoá đảo điên, nàng đối với hảo cảm của hần gia tăng mãnh liệt . Cũng là hai người vừa mới quen biết, nếu là có thể chung sống một năm nửa năm, Mã Siêu liền có thể hoàn toàn chiếm cứ trái tim của nàng, cho đến lúc đó, vị hôn phu của nàng Vệ Trọng đạo trong lòng nàng liền sẽ trở thành người qua đường Giáp .

Mã Siêu cũng hai mắt mỉm cười, nhìn lấy Thái Văn Cơ, trong lòng lại cảm thán nói, có phải là thật hay không có văn chương tăng mệnh đạt thuyết pháp, nhìn xem Thái Văn Cơ, suy nghĩ lại một chút đời sau đại tài nữ nhân Lý Thanh Chiêu, Trương Ái Linh, phạm là loại này khí tài khoáng thế tài nữ, thường thường đều là không hạnh phúc, hơn nữa đều có một cái cực kỳ thất bại tình cảm .

Ngày đáng thương nàng, ở thời điểm này, để cho nàng gặp ta Mã Siêu, ta tuyệt đối sẽ không để cho nàng sẽ ở cái này trong loạn thế xóc nảy lưu ly, ta muốn để cho nàng hạnh phúc!

Nghĩ tới đây, Mã Siêu nhìn qua Thái Văn Cơ, trong mắt nhu tình phảng phất có thể hòa tan sắt thép .

Thái Ung Thái lão đầu cũng rất không thức thời địa ho nhẹ một tiếng: "Ngựa con tướng quân, chúng ta xin từ biệt đi!"

(một chương này viết có chút phí sức, cả gan, cầu điểm khen thưởng, gần nhất nghèo kiệt xác, cỗ phiếu phóng đại bốn ngày, tiền của ta lại đi đánh mới cô, kết quả lông đều không bên trong một cái, tâm lạnh oa oa a, như thể giả thị trường vẫn còn tại đập không, ai dám so với ta thăm a, các huynh đệ, dùng người dân tệ an ủi một chút ta đi . Ân, 2000 Qidian tiền, ta sẽ thấy cần rằng tăng thêm 2000 tệ, như thế nào ?)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 70: Cho Thái Ung chứng minh định lý Pitago

Mã Siêu cái này mới phản ứng được, nhạc phụ tương lai lão Thái Sơn còn ở đây, không thể đối với Thái Văn Cơ biểu hiện quá nhiệt tình, nhạc phụ lão Thái Sơn sẽ có ý kiến .

Giống như từ xưa đến nay, có rất ít nhạc phụ cùng con rể quan hệ hòa hợp, nhạc phụ luôn cảm giác mình đem nữ nhi tân tân khổ khổ nuôi lớn, nữ nhi còn không hảo hảo tấn hiếu dâu, liền không biết từ nơi nào xuất hiện một cái đứa nhà quê, đem nữ nhi đoạt đi, trong lòng có thể thống khoái sao?

Đặc biệt là Thái Ung loại này rất sớm đã đã chết lão bà, vừa làm cha vừa làm mẹ mẹ nó, tay phân tay nước tiểu mà đem nữ nhi nuôi lớn, ân, coi như hần

xuất thân thế gia, có nữ bộc nha hoàn hỗ trợ chiếu cố, cũng không nở nở nể, đối với Mã Siêu cái này ý đồ đem hán nữ nhi cướp đi gia hòa có thể có hảo cảm à, huống chi, Mã Siêu còn không phải của hán sắp là con rể, chính là một cái không biết từ nơi nào xông tới đưa nhà quê .

Mã Siêu chợt nhớ tới một kiện phát sinh ở chuyện thế kỷ hai mươi mốt .

Lúc đầu hán tại xuyên qua trước là có thể phá xử nam người, có cái cao trung nữ đồng học thăm mền hán nhiều năm, hán đối với cái nữ đồng học kia cũng có hảo cảm, hai người còn kém một tầng giấy cửa sổ không có xuyên phá, xuyên qua trước một ngày nào đó, hán vừa mới xuất ngũ, đi ngang qua nữ đồng học gia, đêm đó trên trời rơi xuống mưa to, hán tại nữ đồng học gia ngủ lại, hai người hào hứng tới, uống một chút rượu đỏ .

Lúc đầu bầu không khí rất tốt, xuống chút nữa phát triển rất có thể muốn lãn ga giường, nhưng hán bỗng nhiên cảm thấy có đôi con mắt của lạnh lùng đang nhìn hán, hán ngẩng đầu nhìn lên, nữ đồng học gia phòng khách tử TV thượng trung bày một trương di ảnh, là nữ đồng học ba di ảnh, lão đầu ở trên ảnh đen trắng ánh mắt sáng ngời, tựa hồ vẫn đang ngó chừng hán, hán lúc đầu một thân hỏa, nhìn thấy lão đầu di ảnh, lập tức liền mất rạo, ngoan ngoãn ngủ đến phòng trọ đi .

Bây giờ nghĩ lại, có phải hay không nữ đồng học lão ba trên trời có linh thiêng thủ hộ lấy nữ nhi trinh tiết, nếu như dù sao ngày đó bọn hán xảy ra chuyện gì, hán lại xuyên việt rồi, nữ đồng học chẳng phải là tổn thất lớn rồi .

Hiện tại, Mã Siêu nhìn một chút Thái lão đầu, phát hiện ánh mắt của hán cùng cái nữ đồng học kia ma quỷ cha ánh mắt cơ hồ giống như đúc, đều đối với hán tràn đầy cảnh giác .

Mã Siêu còn từ Thái lão đầu ánh mắt của bên trong đọc hiểu một chút, tiểu tử thú, Diêm nhi đã có hôn ước, người cũng không cần lại đến quấy rối nàng, truyền đi, đối với người vịn gió Mã gia thanh danh cũng không dễ .

Thế kỷ hai mươi mốt thời điểm, Mã Siêu đánh trống lui quân, hiện tại, hán nói cái gì cũng không biết buông tha, dù sao Thái Diễm loại cấp bậc này nữ thần nhìn chung trên dưới năm ngàn năm, cũng chỉ có Tạ Đạo Uân, Lý Thanh Chiêu hai cái có thể đánh đồng, hai tại Tam quốc cái thời không này, Thái Diễm là tuyệt vô cận hữu đệ nhất tài nữ .

Mã Siêu thì vẫn luôn rất ưa thích tài nữ, hán ưa thích có khí chất tài nữ thướt tha da trắng ngực lớn nhưng không có đầu óc đàn ngu xuẩn mỹ nữ, hán ưa thích trước giải phóng lâm hơi bởi vì, nếu như Trương Ái Linh nhan giá trị chút cao, hán hội càng phần Trương Ái Linh.

Dạng này thẩm mỹ quan quyết định, Thái Diễm là hán sau khi xuyên việt cái thứ nhất xem vừa mắt nữ nhân .

Coi như xem không vừa ý, hán cũng không nở tâm để Thái Diễm có trong lịch sử thể thẩm như vậy tao ngộ, huống chi xem vừa mắt nữa nha, hán lại càng không nhẫn tâm cũng bởi vì Thái Ung phản đối mà từ bỏ Thái Diễm .

Dù sao, Thảo Đồng liên minh là muốn đến sang năm tháng giềng mới chạy, hán tại trong thành Lạc Dương còn có thể chờ lâu ba tháng, mặc dù chưa bao giờ phao qua cô nàng, nhưng cũng hiểu sơ thế kỷ hai mươi mốt tán gái thủ đoạn, đừng nói ba tháng, ba ngày liền có thể của được một cái cô nàng .

Đương nhiên, Thái Diễm loại này tài mạo song toàn ngực lớn lại có não mỹ nữ có chút khó phao, ba ngày chỉ sợ rất khó, nhưng ba tháng vẫn có thể bắt được tới .

Mã Siêu khoe miệng lướt qua vẻ tự tin mỉm cười, nhìn chung quanh bốn phía, phát hiện Thái Ung gia đình tất cả đều bị son tặc giết chết, chỉ còn lại có một chút nha hoàn người hầu tránh ở trên xe ngựa run lấy bảy, liền xông Thái Ung nói ra: "Thái Trung Lang, như vậy đi, ta hộ tống các người đến phụ cận quận thành, để quận trưởng phái binh hộ tống các người đi kinh sư ."

Thái Ung hữu tâm cự tuyệt, nhưng cũng lo lắng cái vương gia trí hoặc những son tặc khác lại đến hành hung, đành phải miễn cưỡng gật đầu: "Như thế vậy làm phiền ngựa con tướng quân!"

Đường xá của sau đó bên trên, Thái Ung một mực không ngừng mà cùng Mã Siêu tìm chủ đề, cùng Mã Siêu nói chuyện phiếm, mục đích rất rõ ràng, chính là không còn cho Mã Siêu cơ hội đi quấy rối Thái Diễm .

Đông Hán thời kì Nho học đại hưng, học rộng khắp những điểm mạnh của người khác người tài năng đặc biệt nhiều, phát minh hỗn thiên nghi, máy đo địa chấn Trương Hành là một cái, Trương Hành bị hậu nhân tôn làm khoa Thánh, là vĩ đại nhà thiên văn học, nhà số học, nhà phát minh, nhà địa lý học, sau khi hán chết không bao lâu, Thái Ung ra đời, Thái Ung ngoại trừ không có phát minh hỗn thiên nghi, máy đo địa chấn bên ngoài, phương diện khác cùng Trương Hành rất giống , có thể nói Thái Ung là gia, đại nhà sử học, đại âm nhạc gia, đại họa sĩ, đại thư pháp gia, nhà thiên văn học, nhà số học, là đại tài, vẫn là người tài năng .

Cùng dạng này người tài năng nói chuyện phiếm, Đông Hán Tam quốc thời kì phần lớn người đều sẽ rất mệt mỏi, Thái Ung tùy tiện cho tới một cái chủ đề, cái thời đại này mọi người đều sẽ lộ ra không hiểu gì chỉ biết rất lợi hại biểu lộ .

Nhưng đây đối với có được vượt qua thời đại này một ngàn tám trăm tuổi thông thường Mã Siêu mà nói, hoàn toàn không phải sự tình .

Không cần đại học thời đại tri thức, chỉ dùng tiểu học, trung học thời điểm học những thường thức đó, cũng đủ để cho Thái Ung lão đầu thay đổi cách nhìn .

Thái lão đầu hỏi: "Ngựa con tướng quân, người hiểu Toán học sao?"

Mã Siêu mỉm cười: "Hiểu sơ ."

Thái lão đầu liền dùng khí tài trên không trung vẽ lên một cái góc vuông hình tam giác: "Nhu cầu là ba, cổ là bốn, dây cung là mấy?"

Định lý Pitago a, So-ea Sy, Thái lão đầu người quá coi thường ta sao, Mã Siêu cười nói: "Dây cung là năm."

Kỳ thật, trước công nguyên mười một thế kỷ, Chu triều nhà số học liền đưa ra "Câu ba, cổ bốn, dây cung năm"; « Chu Bể Toán Kinh » bên trong ghi chép thương cao cùng Chu công một đoạn đối thoại, thương cao nói: "... Cho nên gãy củ, câu rộng ba, cổ tu bốn, kinh góc năm." Lấy hậu nhân nhóm thí đơn giản mà đem sự thật này nói thành "Câu ba cổ tứ huyền năm". Bởi vì tương truyền là ở Tây Chu từ thương thi đồ hiện, cho nên lại có xưng là thương cao định lý.

Thái lão đầu gật gật đầu: "Không nghĩ tới ngựa con tướng quân cũng tinh thông Toán học a."

Hiểu được định lý Pitago coi như tinh thông Toán học, Thái lão đầu, không, Thái nhạc phụ, ta có thể lý giải thành, người đây là đối với tiểu tể miệt thị của ta à, Mã Siêu oán thầm xong, xòng Thái Ung mỉm cười: "Thái Trung Lang, tiểu tử xin hỏi, người có biết, vì sao câu ba cổ tứ huyền năm?"

Thái Ung ngây ngẩn cả người: "Cái này, lão phu không biết, « Chu Bể Toán Kinh » không nói, « Cửu Chương Toán Thuật » không có đem."

Đối với định lý Pitago chứng minh, sớm nhất cũng phải đến công nguyên tam thế kỷ Ngô quốc Triệu Sảng để chứng minh, cái chỉnh sửa kia « Cửu Chương Toán Thuật » lưu huy đoán chừng còn chưa ra đời đây.

Mã Siêu mỉm cười: "Vậy thì do tiểu tể... Tiểu tử đến cho ngài chứng minh một chút, vì sao câu ba cổ tứ huyền năm."

"Tiểu tể?" Thái Ung giận dữ, tiểu tử này miệng lưỡi trơn tru, thực sự nhưng buồn bực, nhưng hấn bị lòng hiếu kỳ mãnh liệt tò mò khu sử, không có trách cứ Mã Siêu, trực tiếp nói ra: "Vậy mau chút chứng minh cho lão phu nhìn."

Mã Siêu dùng khí tài trong hư không bỏ ra mấy cái đồ hình, cũng ghi rõ nhan sắc, hình tam giác là góc vuông hình tam giác, lấy câu là bên hình vuông là Chu phương, lấy cổ là bên hình vuông là Thanh Phương, lấy doanh bỏ hư, đem Chu phương, Thanh Phương cũng thành dây cung phương, theo kỳ diệu tích quan hệ có câu bình phương tăng thêm cổ bình phương tương đương dây cung bình phương... Vì dễ dàng cho Thái Ung lý giải, hấn vô dụng hiện đại chữ cái thêm chữ số Ả rập chứng minh phương pháp, mà là dùng Ngô quốc Triệu Sảng căn cứ chính xác pháp, trước thời hạn mấy chục năm nói cho Thái Ung.

Thái Ung nhìn lấy trên hư không đồ hình, tròn mắt hốc mồm: "Hiện tể... A, không, hiện chất, người thật đúng là đại tài a!"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 71: Người có thể hiểu Thiên Tượng ?

Mã Siêu cười thầm, Thái lão đầu người quá hiếm thấy trách lầm, nếu là biết chứng minh định lý Pitago coi như đại tài, cái kia thế kỷ hai mươi một học sinh trung học cũng là lớn mới, có mấy trăm triệu đại tài đây.

Thái lão đầu lúc đầu muốn làm khó Mã Siêu, sau đó thuận tiện quở trách hấn một trận "Lẽ, vui, bắn, ngựa, thư, số, chính là quân tử Lục Nghệ, người ngay cả Toán học cũng không thông, " để cho Mã Siêu tự ti nặc cảm, không đi dây dưa Thái Diễm, ai biết tính toán rơi vào khoảng không, Mã Siêu tiểu tử này Toán học tri thức lại lợi hại như thế.

Thái lão đầu ngồi ở trên xe ngựa, nhìn Mã Siêu vừa chuẩn chuẩn bị quay đầu ngựa đi tìm Thái Diễm đáp lời, vội vàng lại nghĩ tới một vấn đề, kiểm chế lại Mã Siêu: "Ngựa con tướng quân, người có thể hiểu Thiên Tượng?"

Toán học không làm khó được ta, liền lấy kiến thức thiên văn đến làm khó ta, Mã Siêu cười nhạt một tiếng: "Hiểu sơ."

Thái Ung từ vừa rồi cái định lý Pitago kia chứng minh thượng liền biết, Mã Siêu tiểu tử này nào chỉ là hiểu sơ a, quả thực là tinh thông a, so lão nhân gia ta còn lợi hại hơn, tiểu tử này không tệ, thật khiêm nhường, hấn âm thầm nhẹ gật đầu, hỏi: "Hiện nay, đối với Thiên Tượng có ba loại thuyết pháp, một là che trời nói, ngày như đóng, đóng tâm là Bắc Cực, ngày đóng ngược chiều kim đồng hồ, Nhật Nguyệt Tinh Thần rẽ phải. Thứ hai là tuyên đêm nói, cho rằng ngày vô định hình, Nhật Nguyệt Tinh Thần tự nhiên kiếp phù du trong hư không, cũng không bám vào với thiên trên hạ thể. Thứ ba là Hồn Thiên nói, cho rằng ngày như vỏ trứng, địa như lòng đỏ trứng, thiên địa ngồi khí mà đứng, chờ thủy mà đi. Ngựa con tướng quân, người đồng ý loại kia học thuyết?"

Mã Siêu mày kiếm cau lại, hồn thiên nghĩ đều phát minh ra tới, cũng nhận được nghiệm chứng, mình nếu là nói phù hợp hơn thực tế tuyên đêm nói, có thể hay không bị Thái Ung phun, đến lúc đó bản thân nên ứng đối ra sao?

Đông Hán thời kì, Trương Hành tại nguyên sơ bốn năm, tạo ra một kiện thành tựu chưa từng có đúc bằng đồng hỗn thiên nghi . Hỗn thiên nghi chủ thể là mấy tầng đều có thể vận chuyển vòng tròn, tầng ngoài cùng Chu dài một trượng bốn thước sáu tấc, các tầng phân biệt khắc lấy bên trong, bên ngoài quy, nam, Bắc Cực, hoàng, xích đạo, hai mươi bốn tiết khí, hai mươi tám liệt túc, còn có "Bên trong", "Bên ngoài" Tinh Thần cùng nhật, nguyệt, năm vĩ các loại Thiên Tượng, nghi thượng bám vào hai cái đồng hồ nước, đáy hồ có lỗ, tích thủy thời động vòng tròn, vòng tròn án lấy khắc độ chậm rãi chuyển động, kết quả là các loại thiên văn hiện tượng liên thành linh hiện ra ở trước mắt mọi người . Cái này dụng cụ được đặt ở linh đài đại điện trong mật thất, trong đêm trong phòng nhân viên đem một lúc nào đó mỗi khắc xuất hiện Thiên Tượng kịp thời báo cáo nhanh cho trên linh đài nhìn trời nhân viên, kết quả là nghi thượng, trên trời điều phát hiện hoàn toàn tương xứng .

Mã Siêu cúi đầu suy tư, Thái Ung cười thầm, Mã gia tiểu nhi, người mới chỉ có mười lăm tuổi, làm sao có thể đã có cao siêu võ nghệ, lại hiểu thi từ, thông nhạc lý, biết Toán học, còn biết Thiên Tượng, như thế cũng quá yêu nghiệt, chính là tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả đình phong văn tiên (giống như so văn thần em tai) Không Khâu cũng không có bức này năng lực a .

Thái Ung coi là Mã Siêu đáp không được, hoặc là hội mù quảng theo Hỗn Thiên nói thuyết pháp, lại không nghĩ rằng, Mã Siêu ngẩng đầu, quả quyết địa nói ra: "Ta đồng ý tuyên đêm nói, ngày vô định hình, Nhật Nguyệt Tinh Thần tự nhiên kiếp phù du trong hư không, cũng không bám vào với thiên trên hạ thể, cũng bộ phận đồng ý Hỗn Thiên nói, chúng ta chỗ ở địa như viên cầu, ngồi khí mà đứng ."

"Địa như viên cầu ? Ân, ngày như vỏ trứng, địa như lòng đỏ trứng, lòng đỏ trứng tự nhiên cũng là tròn." Thái Ung nói: "Chỉ là người vì sao đồng ý tuyên đêm nói ?"

Bất luận là Hoa Hạ cổ đại che trời nói, Hỗn Thiên nói, vẫn là phương tây cổ đại thuyết địa tâm, thậm chí Nicolaus Copernicus nhật tâm thuyết, đều đem ngày coi như một cái cứng rắn cầu xác, ngôi sao đều cố định ở cái này cầu xác bên trên. Tuyên đêm nói phủ định loại này cái nhìn, cho rằng vũ trụ là vô hạn, trong vũ trụ tràn đầy khí thể, tất cả thiên thể đều ở khí thể bên trong trời nổi vận động . Tinh Thần nhật nguyệt vận động quy luật là từ bọn chúng riêng mình đặc tính quyết định, không bao giờ cứng rắn thiên cầu hoặc là cái gì luật này, đồng đều vòng đến trời buộc bọn chúng . Tuyên đêm nói phá vỡ thể rắn thiên cầu quan niệm, ở cổ đại này đông đảo khoa học vũ trụ nói đúng là phi thường khó được . Loại này vũ trụ vô hạn tư tưởng xuất hiện tại hơn hai ngàn năm trước, là phi thường đáng ngưỡng mộ.

Mã Siêu liền đem hán học qua thiên văn học thường thức đem cho Thái Ung, những kiến thức này đối với Mã Siêu mà nói là thường thức, đối với cái thời đại này mọi người mà nói, quá mức phá vỡ, Thái Ung có rất nhiều nghi vấn, bọn hán liền vấn đề này nói một đường .

Mã Siêu giảng giải thiên văn thông thường thời điểm, xe ngựa đang lái ở trên quan đạo, có thật nhiều người qua đường đều là hướng kính sư phương hướng, không ít đến từ thế gia hoặc nhà nghèo kẻ sĩ xen lẫn trong đó, rất nhiều người nhận ra danh khắp thiên hạ Văn Thánh Thái Ung, nhao nhao tiến lên vấn an, Thái Ung liền hướng bọn hán giới thiệu Mã Siêu, để bọn hán cùng một chỗ lắng nghe Mã Siêu nói Thiên Tượng .

Quản quyền thiên bẩm phong kiến vương triều thời đại, người bên trong thể chế nhóm đều rất quan tâm Thiên Tượng, trọng đại dị thường Thiên Tượng về sau, Hoàng đế có khi muốn hạ chiếu tội mình, cầu nói thẳng cũng thì một chút ân huệ ở dưới dân, đại thần ứng chiếu tấu đúng, xách một chút tu đức tu chính thiên biến cụ thể ý kiến .

Huống hồ Đông Hán thời kì huyền học thịnh hành, mọi người đều đối với lời tiên tri Tinh Tượng loại hình thần thần bí bí có quan hệ hoàng quyền đồ vật cảm thấy rất hứng thú, nghe Mã Siêu tại Văn Thánh Thái Ung trước mặt cao đàm khoát luận mà Văn Thánh tự tình hội thần nghe, trên đường bị Thái Ung đại danh hấp dẫn kẻ sĩ đều rồi rít tịt lại tới, cười ngửa hoặc một dạng ngồi ở trong xe ngựa, đi theo Thái Ung phía sau xe ngựa, tỉ mỉ nghe Mã Siêu đem Thiên Tượng .

Mã Siêu dùng Đông Hán thời kỳ ngôn ngữ, đem thời đại này mọi người quan tâm dị thường Thiên Tượng mặt trời ẩn hiện, hành tinh vận động, Nhật Nguyệt biến hóa, sao chổi, lưu tinh, mưa sao băng, sao băng, nhật thực, nguyệt thực, Cực Quang, ngôi sao mới, siêu tân tinh, tháng che đầy ngôi sao, lỗ đen mấy người đều làm nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu giải thích .

Cái thời đại này mọi người vốn là có một ít cơ bản kiến thức thiên văn, giống Trương Hành tại « linh hiến » bên trong liên chuyên môn luận thuật nguyệt thực nguyên nhân: "Tháng, quang sinh tại Nhật chi chỗ chiếu; phách sinh tại Nhật chi chỗ che . Ngày đó thì quang doanh, liền ngày thì quang tận. Chúng tinh bị diệp, bởi vì thủy chuyển quang. Ngày đó chi xông, quang thường không hợp người, che tại đất vậy. Là hư . Tại ngôi sao hơi, tháng qua thì ăn ." Mặt trăng bản thân là không phát quang, quá ánh mặt trời soi sáng trên mặt trăng mới sinh ra quang tháng . Mặt trăng sở dĩ xuất hiện có thua thiệt thiếu bộ phận, cũng là bởi vì cái này một bộ phận chiếu không tới ánh nắng . Cho nên, cùng tháng cùng ngày đang tương đối lúc, tự ra hiện trăng tròn . Cùng tháng ngày xưa tiếp cận, mặt trăng thua thiệt thiếu liền càng lúc càng lớn, cuối cùng đến hoàn toàn không thấy .

Có những cơ sở này, cuối thời Đông Hán những thứ này đám sĩ tử lý giải lên Mã Siêu mà nói cũng không có đặc biệt tổn sức, chỉ là Mã Siêu nói quá phá vỡ bọn họ nhận biết.

Mã Siêu miêu tả Thái Dương Hệ, hệ ngân hà, vũ trụ quá mức cuốn cuộn, vượt qua bọn họ phạm vi hiểu biết, nhưng bọn hán không thể không thừa nhận, Mã Siêu nói rất có đạo lý, Nhật Nguyệt Tinh Thần tuyệt sẽ không giống bọn hán thấy nhỏ như vậy, không phải không có khả năng trong thiên hạ đều có thể nhìn đến .

Lần này đi Từ Vinh trú đóng Huỳnh Dương quận thành, có hơn một trăm dặm, mấy trăm con sĩ con dọc theo đường đi theo, như si như say nghe Mã Siêu nói Thiên Tượng, những thứ này sĩ tử đều là Dự Châu, Từ Châu, Thanh Châu, Dương Châu, Ký Châu những thứ này châu quận thế gia, nhà nghèo sĩ tử, phân biệt đến từ trên trăm cái gia tộc của khác biệt, bọn hán trước đó chỉ là nghe thấy Mã Siêu « bảy bước thơ », cảm thấy Mã Siêu tài văn chương nổi bật, hiện tại chính tai nghe được Mã Siêu nói Tinh Tượng, đối với Mã Siêu ấn tượng càng thêm sâu rất nhiều , chờ mỗi người bọn họ quê quán, Mã Siêu thanh danh cũng sẽ truyền bá tứ phương, danh vọng chính là chỗ này sao tới .

Thái Ung sau đó lại tại cái khác lĩnh vực tri thức thượng hướng Mã Siêu nổi lên, Mã Siêu mỗi lần đều có thể hoàn mỹ giải đáp đi ra, đồng thời mang cho

cuối thời Đông Hán những thứ này đám sĩ tử kiến thức mới, những thứ này cầu học như khát đám sĩ tử tất cả đều thật chắc đi theo Mã Siêu, không chịu rời xa .

Thái Ung dần dần phát giác, hẳn đối với Mã Siêu mỗi lần chất vấn, đều để Mã Siêu biểu hiện được càng tốt hơn , nữ nhi của hắn Thái Diễm nhìn qua Mã Siêu ánh mắt của ngày càng sốt ruột, thậm chí bao gồm tiểu nữ nhi của hắn đối với Mã Siêu đều cực kỳ kính yêu, tính cả những sĩ tử kia, đều coi Mã Siêu là thành toàn trí toàn năng chính là nhân vật đối đãi, đối với hắn cứng bái thậm chí không kém chính mình .

Chờ đến thành Huỳnh Dương, gặp được Thái Thú Từ Vinh, Thái Ung quả quyết cùng Mã Siêu bái biệt .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Gặp được Diễm Vi

Đang cùng theo Thái Ung tiến đến Lạc Dương sĩ tử bên trong, Mã Siêu lưu ý đến hai người .

Một cái là Nguyễn vũ, một cái là từ lâm, bọn họ đều là trong lịch sử Kiến An thất tử nhân vật ở bên trong .

Ở cái này khí tài cùng Chiến khí đồng thời thời đại, bọn hắn cũng không phải trong lịch sử chơi chữ cảnh thái bình giả tạo ngự dụng văn nhân, mà là một người có thể chống đỡ Thiên Quân văn tôn, mỗi người tác dụng đều không thua kém một chút nào Ngũ Hồ Tướng, ngũ tử lương tướng lớn như vậy tướng.

Nguyễn vũ cùng Thái Ung đều là Trần Lưu người, khi còn bé liền từng tiếp thụ qua Thái Ung chỉ điểm, Thái Ung xưng Nguyễn vũ là lạ mới, hiện tại Nguyễn vũ chính thức bái nhập Thái Ung môn hạ .

Mã Siêu biết, Thái Ung nói không sai, Nguyễn vũ thật sự là kỳ tài, Nguyễn vũ hiện tại chỉ có hai mươi bốn tuổi, lại đã có trung kỳ văn tôn khí tài, Mã Siêu tại trong thành Lạc Dương, liền chưa từng gặp qua tuổi trẻ như vậy văn tôn, đương nhiên ngoại trừ Mã Siêu bản thân, không ai có thể giống chỗ khác dạng, chuyển kiếp tới thời điểm linh hồn có mấy ngàn bài thơ từ dự trữ, thơ Đường Tống từ là năm ngàn năm văn hóa đỉnh phong, hơn xa Lường Hán Ngụy Tấn thời kỳ thi phú, lập tức đem hắn khí tài theo văn sĩ tăng lên tới văn tôn .

Mã Siêu không phải Hạng Vũ loại kia tự có bản sự đã cảm thấy ai cũng là phế vật quân chủ, hắn thấy, chỉ cần một cái văn nhân khí tài đạt đến văn tôn cảnh, một cái Vũ Tướng Chiến khí đạt đến Vũ Tôn cảnh, đã làm cho coi trọng .

Hắn ngay từ đầu cũng không quá lý giải những thứ này sĩ, sư, tông, tôn, Thánh, Thần cảnh giới khác nhau, về sau nhớ tới hắn tại thế kỷ hai mươi mốt thời điểm chơi qua những Tam quốc đó trò chơi, thử nghiệm dùng trong trò chơi số liệu tới phân chia, ước chừng là, Chiến khí giá trị hoặc khí tài giá trị lớn hơn 100 mới có thể phong thần, 94 trở lên mới có thể phong Thánh, 80 trở lên mới có thể phong tôn . . .

Ở trong game, thi đơn trị số tại 80 trở lên nhân tài, làm trò chơi người chơi không đi mời chào trào lên dùng tùy ý đối phương mời chào đi qua, cái này người chơi chính là nã tàn a, cho nên, mặc dù trước mặt đều là người sống sờ sờ, Mã Siêu có khi còn tránh không được coi đối phương là thành trong trò chơi NPC, nhìn thấy đối phương cảnh giới là tôn chi cảnh, tương đương với trong trò chơi hơn 80, rất tuyệt, liền lên mời chào trào lên tâm tư của dùng .

Hắn nhìn thấy Nguyễn vũ hiện tại có trung kỳ văn tôn khí tài, hơn nữa Nguyễn vũ rất có tiềm lực, nếu là hảo hảo bồi dưỡng, tương lai cực có thể trở thành Thái Ung nhân vật như vậy, liền hạ xuống tâm tư .

Mã Siêu biết, nếu là mình không đi mời chào Nguyễn vũ , dựa theo lịch sử phát triển, tương lai Nguyễn vũ liền sẽ rơi vào Tào Tháo ma chướng .

Trong lịch sử một màn trong nhảy mất hợp thành chiếu vào Mã Siêu trong đầu .

Tương truyền Tào Tháo được nghe Nguyễn vũ có tài, là vợ vết nhân tài, triệu hắn làm quan, Nguyễn vũ không đáp, sau Tào Tháo lại nhiều lần phái người triệu kiến, trong lúc vội vàng Nguyễn vũ chạy đến thăm son, Tào Tháo không cam tâm, sai người phóng hỏa đốt nùng, lúc này mới bức ra Nguyễn vũ, miễn cưỡng triệu tập . Bởi vì Nguyễn vũ nhiều lần từ quan không làm, Tào Tháo tại một lần đại yến tân khách lúc, đem hắn an bài tại bên trong dàn nhạc, muốn sát một chút hắn ngạo khí, không muốn Nguyễn vũ tinh thông âm luật, ngẫu hứng phủ dây cung mà ca: "Sáng láng thiên môn mở, đại Ngụy ứng kỳ vận ." Một phương diện ca tụng chuyện của Tào Tháo nghiệp, một phương diện khác cũng biểu đạt bản thân nguyện vì Tào Tháo thần phục tư tưởng . Tào Tháo nghe xong, vô cùng vui sướng, mời hắn làm Tư Không quân mưu tế tửu quan . Từ nay về sau, Tào Tháo trong quân hịch văn thêm ra tại Nguyễn vũ cùng Trần Lâm chi thủ . Kiến An mười sáu năm, Nguyễn vũ theo quân tây chinh Quan Trung, Tào Tháo mời hắn viết thay viết một phong thư . Hắn ngồi trên lưng ngựa trầm ngâm chốc lát, múa bút điểm liền, trình cho Tào Tháo . Tào Tháo nâng bút muốn làm chút sửa chữa, lại không thể tăng tôn hại nửa chữ .

Nhân tài như vậy sao có thể lưu cho Tào Tháo đâu, Mã Siêu quyết định, chờ Lạc Dương thời điểm, hẳn nhất định phải đem Thái Ung lão đầu giải quyết, chỉ có Thái Ung lão đầu nguyện ý đi theo bản thân, nữ nhi của hắn Thái Diễm mới bằng lòng đi theo bản thân, đồ đệ của hắn Nguyễn vũ, vương xán, Cố Ung mới có thể đi theo bản thân.

Hơn nữa, chiếm được Nguyễn vũ, còn có thể đạt được con của hắn Nguyễn Tịch, cũng có khả năng có được Nguyễn Tịch hảo hữu kê Khang, bọn hắn đều am hiểu âm luật, đứng hàng Trúc Lâm Thất Hiền, kê Khang « Quảng Lăng tán » trong lịch sử liên cực kỳ lợi hại, ở cái này khí tài có thể giết địch thời không, « Quảng Lăng tán » một khi diện thế, không thua gì bom nguyên tử a, bất quá kê Khang muốn tới hơn ba mươi năm sau mới có thể xuất thế.

Tại Mã Siêu trong mắt của, ở thời điểm này, Thái Ung, Thái Diễm, Nguyễn vũ, vương xán, Nguyễn Tịch, kê Khang những người này, hết thấy đều là cớ nhỏ bom nguyên tử, nếu như bọn hắn có thể đem khí tài chuyên chú dùng cho chiến đấu bên trên, Mã Siêu lại dùng hai thế kỷ về sau những thi từ kia để kích thích ra chính bọn hắn bản gốc chiến thi từ, cái kia uy lực của bọn hắn sẽ rất kinh người.

Từ làm, năm nay mười chín tuổi, về sau lấy từ phú, chính luận vào, tác phẩm tiêu biểu có « bên trong luận » « đáp lưu trình » « Huyền vượn phú », hắn ở trên thi từ tạo nghệ cũng là, bất quá hẳn rất có tiềm lực, mười chín tuổi thì có đỉnh phong văn tông cảnh giới, nếu như Mã Siêu lại dùng đời sau thi từ cho hắn kích phát đề điểm, tin tưởng hẳn tối thiểu nhất cũng có thể đạt tới đỉnh phong văn tôn cảnh giới.

Cùng Thái Ung, Thái Diễm phân biệt lúc, Mã Siêu nhìn thấy con mắt của Thái Diễm bên trong có lưu luyến không rời thần thái, giật mình, bản thân không uổng công mấy ngày này cố gắng, rốt cục tại trong lòng tài nữ này lưu lại một điểm lạc ấn, chờ từ Đình Xuyên Lạc Dương về sau, lại rèn sắt khi còn nóng, phải có rất lớn cơ hội bắt được phương tâm.

Mã Siêu quay đầu ngựa, cùng Hoàng Trung cùng một chỗ, hướng Đình Xuyên phương hướng tiến lên, tiếc rằng trước đó vài ngày lũ quét, xông hủy một chút con đường, bọn hắn nhất định phải vây quanh Trần Lưu quận, mới có thể tìm được tiến về Đình Xuyên quận đường cái.

Đi qua Trần Lưu quận mình ta huyện, Mã Siêu gặp một người, một cái mảnh nhân.

Khi bọn hắn xuyên qua mình ta huyện thành lúc, nhìn thấy huyện náo trên chợ tới một chiếc xe ngựa, trong xe để đó một chút gà vịt cùng vỏ rượu, xe ngựa chờ gà vốn không hiếm lạ, lý kỳ là người phu xe, mã phu kia dáng người hùng tráng, hình dáng tướng mạo khôi ngô, thoát nhìn có mấy phần giống trong miêu cương kiêu thiết chú kim cương, không gian tự uy.

Hoàng Trung thị lực vô cùng tốt, nhìn thấy cái mã phu kia về sau, nói với Mã Siêu: "Tướng quân, chú ý cái mã phu kia, thực lực của hắn cực mạnh, chí ít có bên trong Kỳ Vũ Thánh chiến lực."

Mã Siêu thuận đi về phía trước xem xét, ngăn cản cả người, vị này khẳng định không phải bình thường nhân vật, hẳn là ai đâu?

Cái mã phu kia chú ý tới Mã Siêu cùng Hoàng Trung đang nhìn hắn, trừng Mã Siêu cùng Hoàng Trung một chút, hắn mắt như chuông đồng, mắt sáng như đuốc, tình khí thần rất đủ.

Nhìn kỹ Mã Siêu cùng Hoàng Trung một chút, mã phu kia mặt lộ vẻ kinh hãi, dừng xe ngựa lại, cảnh giác nhìn lấy Mã Siêu cùng Hoàng Trung, trầm giọng hỏi: "Hai vị muốn đi Lý vĩnh gia làm khách sao?"

Mã Siêu lúc đầu nhìn người này có bên trong Kỳ Vũ Thánh Chiến khí, trong thoáng chốc lại đem hắn và một cái khác mảnh nhân làm lẫn lộn, nghe được hắn hỏi như vậy, mới phản ứng được, vị này là Điền Vi, không phải Hứa Chữ, Điền Vi hiện tại hẳn là cho hắn cái kia bằng hữu của họ Lưu báo thù, tới giết Lý vĩnh.

Mã Siêu xông Điền Vi mỉm cười: "Tráng sĩ, chúng ta chỉ là đi ngang qua mình ta huyện, cũng không nhận ra cái gì Lý vĩnh."

Điền Vi cảnh giác nhìn một chút Mã Siêu cùng Hoàng Trung, phát hiện bọn hắn xác thực không có bất kỳ cái gì địch ý, mới thả quyết tâm, trầm giọng nói: "Như thế rất tốt!" Nói xong, khu đánh xe ngựa, hướng Lý vĩnh phủ đệ chạy tới.

"Gặp lại!" Mã Siêu quay đầu ngựa, hướng ngoài thành đi đến.

Hoàng Trung thấp giọng nói: "Tướng quân, như thế mảnh sĩ, ngài bỏ được?"

Mã Siêu cười nhạt một tiếng: "Yên tâm đi, hắn không biết dễ dàng như vậy đắc thủ, nhất định phải chúng ta tới cứu!" Hắn nói như vậy, nguyên nhân rất đơn giản, cái thời không này văn võ tương sinh tương khắc. (hơn ba ngàn huynh đệ, một ngày phiếu đề cử cũng chỉ có mười mấy cái, còn có thể hay không khoai trá gõ chữ, lão Thường tâm ta nhét a, phiếu, ta muốn phiếu, phiếu đề cử, miễn phí phiếu đề cử, tiện tay liền có thể ném phiếu đề cử!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 73: Diên Vi gặp nạn

Hoàng Trung hình như có sở ngộ, cùng sau lưng Mã Siêu, hướng ngoài thành đi đến .

Làm Diên Vi xe ngựa đi xa lúc, Mã Siêu đưa tới đặc chiến đội trưởng vương phi, thì thăm một phen, vương phi lĩnh hội, phi mã hướng Lý vĩnh phủ đệ chạy đi .

Chỉ một lúc sau, vương phi trở lại báo cáo: "Lý vĩnh phủ đệ quả có thật nhiều văn sư gặp nhau, trong đó còn có một cái văn tông ."

Mã Siêu thở dài: "Ta đoán đến như thế, chúng ta trở về cứu Diên Vi đi."

Hoàng Trung ngạc nhiên nói: "Tướng quân, làm sao người biết hẳn gọi Diên Vi ?"

Mã Siêu trong lòng thầm kêu không tốt, lại suyết chút nữa bại lộ bản thân thân phận của người xuyên việt, hẳn liền vội vàng cười che giấu qua: "Ta cuối cùng được nghe, Trần Lưu mình ta huyện có vị nghĩa sĩ, hình dáng tướng mạo khôi ngô, thể lực hơn người, có chí lớn khí tiết, tính cách nhâm hiệp, tên là Diên Vi, hôm nay nhìn thấy cái mã phu kia, phỏng đoán chính là Diên Vi ."

Hoàng Trung kinh ngạc nói: "Mỗi tại kinh sư, cách Trần Lưu vài trăm dặm, còn không biết nơi đây có cái Võ Thánh cấp mãnh sĩ, tướng quân tại phía xa Tây Lương, cách Trần Lưu mấy ngàn dặm, lại biết người này, nhớ tới trước đây tướng quân nói chi thiên văn khí tượng, mỗi phỏng đoán, tướng quân có đại thần thông!"

"Đại thần thông ?" Mã Siêu cười nói: "Ta làm sao không biết ?"

Hoàng Trung một mặt kính sợ nói: "Nghe đồn Trương Giác ba huynh đệ có hô phong hoán vũ hóa thủy chữa bệnh vãi đậu thành bình thần thông, Thiên Trạ Sơn bên trong có vị ô Giác tiên sinh (Tả Từ) có thúc đẩy Quỷ Thần Biến hóa vạn đoan thần thông, mà Thiên Sư Trương Đạo Lăng cháu Trương Lỗ cũng có thần thông, mỗi phỏng đoán, tướng quân cũng có thần thông, có thể là dao cảm thiên địa nhìn rõ vạn vật thần thông ."

"Thần thông ?" Mã Siêu đột nhiên nhớ tới, ở thời điểm này, ngoại trừ văn nhân có tài hoa, Vũ Tướng có Chiến khí, còn có một vài người có kỳ lạ thiên phú, mà loại thiên phú này bị lúc này mọi người xưng là thần thông, giống Bàng Đức thì có cùng ngựa câu thông thần thông, vương phi có cùng chim câu thông thần thông, ngựa thiết có cùng đồ vật câu thông thần thông, ngựa đùng có cùng thu hoạch câu thông thần thông, mà hẳn Mã Siêu, nếu có thể án cái dao cảm thiên địa nhìn rõ vạn vật thần thông, thân phận của người xuyên việt tất nhiên sẽ bị che giấu giọt nước không lọt .

Mã Siêu không khỏi âm thầm vui vẻ, Hoàng lão ca, mọi người thường nói ngựa hoàng ngựa hoàng, đem hai anh em chúng ta đánh đồng, lấy người biểu hiện gần nhất, hai anh em chúng ta không hồ là từng cùng là Ngũ Hồ Tướng thật là tốt cơ hữu, lời này của người tới quá là lúc này rồi, tiêu đệ ta đang cảm thấy mình thường xuyên giải thích những thứ này lỗ thủng có chút có hết sức .

Mã Siêu cười ha hả: "Người hiểu ta, chỉ bằng Hoàng huynh ."

Hoàng Trung coi là đoán trúng Mã Siêu thần thông, rất là vui vẻ .

Đi qua những ngày này đối với Mã Siêu quan sát, Hoàng Trung càng phát ra cảm thấy Mã Siêu là một có đại thần thông người, nhìn nhìn lại Mã Siêu năm gần mười lăm, liền có được sau Kỳ Vũ tôn Chiến khí cùng trung kỳ văn tôn khí tài, còn giỏi về dụng binh, người hoàn mỹ như vậy vật, nhìn chung Lưỡng Hán, chỉ có một người có thể đánh đồng, cái kia chính là quang Võ Đế Lưu Tú .

Hán quang Võ Đế Lưu Tú là thái học sinh xuất thân, xem như bằng cấp cao nhất Hoàng đế, hẳn sẽ còn làm ruộng, biết làm ăn, luyện võ qua, thích đọc sách, giỏi dùng người, giỏi về mang binh đánh giặc, giỏi về quản lý quốc gia .

Hoàng Trung càng ngày càng cảm thấy, Mã Siêu cùng Lưu Tú rất giống, tuấn tú, có văn tài, đồng dạng sẽ dụng binh, ngoại trừ không có một cái nào Hán thất thân phận của quý tộc, những thứ khác, Mã Siêu cùng Lưu Tú đều rất giống .

Tại Hoàng Trung trong lòng, bắt đầu manh động một cái ý nghĩ, một cái không cách nào ngăn chặn điên cuồng tư tưởng ý nghĩ, nếu như mình đầu nhập vào Mã Siêu, đi theo hẳn cùng một chỗ giành chính quyền, giúp đỡ Hán thất, hoặc là dứt khoát đem sụp xuống Lưu Hán hoàng thất lật đổ, ủng lập Mã Siêu là đế, vậy mình không phải liền là giống lúc khai quốc Văn Đài thập bát tướng như thế ánh sáng thiên thu ?

Có ý nghĩ như vậy về sau, Hoàng Trung liền dần dần lấy Mã Siêu thuộc cấp tự cho mình là, suy nghĩ vấn đề cũng hoàn toàn lấy Mã Siêu lợi ích làm đầu, giống vừa rồi hẳn khuyên Mã Siêu mời chào Diên Vi, chính là xuất phát từ cái này dụng ý .

Nếu như là nguyên lai trong lịch sử cái thời không kia, Mã Siêu là tuyệt đối sẽ không tuyên bố bản thân hội cái gì thần thông, dù sao tại thời đại kia, đạo thuật chính là yêu thuật, cái thời không này đâu, toàn bộ đại hán, hội muôn hình muôn vẻ các loại các dạng thần thông người, chỉ sợ không hạ ngàn người, toàn bộ trong thành Lạc Dương, chỉ sợ đều có hơn trăm người, ngược lại cũng không tính là cái gì chuyện hiếm có .

Mã Siêu cùng Hoàng Trung hơi hàn huyên vài câu, vì chính mình thân phận của người xuyên việt chính thức làm một cái hợp tình hợp lý che giấu, sau đó giục ngựa hướng Lý vĩnh phủ đệ tiến đến .

Lý vĩnh đã từng đảm nhiệm qua giàu xuân huyện huyện trưởng (Đồng Hán chế độ, cư dân có vạn hộ trở lên huyện hơi lớn huyện, thiết Huyện lệnh, vạn hộ

trở xuống huyện là huyện nhỏ, thiết huyện trưởng), đoán chừng tham ô không ít tiền, từ quan sau khi về nhà nuôi không ít thị vệ, phủ đệ thủ vệ sâm nghiêm .

Điền Vi sợ sớm kinh động Lý vĩnh, liền không có trực tiếp xâm nhập Lý phủ, mà là lái xe ngựa, chở gà vịt cùng vò rượu, nguy trang thành chờ người khác người rảnh rỗi .

Dựa theo lịch sử ghi lại nội dung cốt truyện, làm Lý vĩnh cửa phủ mở ra, Lý vĩnh tự mình xuất phủ lúc, Điền Vi liền móc ra trong ngực chủy thủ, hướng về phía trước chặn giết Lý vĩnh, cũng giết Lý vĩnh lão bà, sẽ chậm chậm đi tới, lấy ra trên xe đao kích, đi bộ rời đi .

Điền Vi liền ngồi ở trên xe ngựa mấy người Lý vĩnh đi ra ngoài , chờ một hai canh giờ, Lý vĩnh từ đầu đến cuối không có đi ra ngoài .

Lúc này, thu dương như lửa, phơi Điền Vi vội vã không nhịn nổi, liền từ trong xe ngựa xuất ra một đôi đại Thiết Kích, vọt tới Lý vĩnh phủ đệ .

Hắn vận khởi Chiến khí, Chiến khí thành Cung, đại Thiết Kích phạm vi công kích trong nháy mắt đang tăng trưởng hai thước, đôi kích vung ra, đem Lý vĩnh phủ đệ Chu cửa lớn màu đỏ đánh cho vỡ nát, sau cửa lớn hai cái thị vệ cũng bị Chiến khí đánh trúng, thịt nát xương tan .

Lý vĩnh trong phủ tựa hồ sớm có an bài, mười cái cung tiễn thủ từ trong lầu các ló đầu ra, giương cung lắp tên bắn về phía Điền Vi .

Điền Vi bây giờ là bên trong Kỳ Vũ Thánh, Chiến khí thành Cung, chẳng những kéo dài ở trên vũ khí của hắn, cũng ở trên người hắn giăng đầy một tầng bảo hộ lỏng khí, hắn căn bản không sợ những võ sĩ này cấp cung tiễn thủ tên bắn ra mũi tên, những thứ này mũi tên rơi ở trên người hắn, so con muỗi còn không bằng, chỉ ít con muỗi có thể ở trên thân người hút tới máu, những thứ này mũi tên đâu, căn bản không tiếp xúc đến Điền Vi làn da, liền bị cương khí cản trở rơi trên mặt đất .

Lý vĩnh tại một đám người bảo vệ dưới, nhìn thấy Điền Vi đáng sợ như thế, liền vội vàng kêu: "Bình thường võ sĩ căn bản không làm gì được hắn, chỉ cần văn tông, văn sư mới có thể hàng phục ."

Trong nháy mắt, từ lầu các bốn góc, toát ra tám cái văn sĩ, bốn cái văn sư, còn có một cái văn tông, ngoại trừ mấy cái kia văn sĩ là Lý vĩnh nuôi dưỡng, những văn đó sư, văn tông đều là Lý vĩnh tân khách, lần này vì cho hắn chúc thọ, không nghĩ tới, cho hắn trợ quyền.

Cái văn tông kia lập tức ngâm tụng một cái trận đầu thơ, thỉnh linh chính là Mã Siêu trước đây đối với Lữ Bố lúc tác chiến ngâm tụng : "Đi người ban ngày sợ, người đến ban ngày thân . Ra quách môn nhìn thẳng, nhưng thấy đôi cùng mộ phần. Cổ mộ cây làm ruộng, từng bách phá vỡ làm cùi . Bạch Dương nhiều Bi Phong, Tiêu Tiêu sâu giết người . Nghĩ còn quê cũ lữ, muốn về đạo không nguyên nhân ."

Mã Siêu lúc này đã đến Lý vĩnh ngoài phủ đệ mặt, nghe được bên trong cái văn tông kia ngâm tụng bài thơ này, thầm nghĩ: "Đạo văn, trần trường đạo văn!"

Hắn lại đã quên, bài thơ này cũng là hắn đạo văn người khác, chỉ bất quá nguyên tác giả tựa hồ còn không có xuất sinh, hiện tại người khắp thiên hạ thậm chí toàn bộ thời không tạo vật chủ đều ngầm thừa nhận là hắn Mã Siêu bản gốc.

Bởi vì là Mã Siêu bản gốc, bên trong cái văn tông kia mượn dùng, hắn khí tài không có bất kỳ cái gì tốc độ tăng, dù là như thế, cũng làm cho Điền Vi bó tay bó chân, tất cả đều là bởi vì Điền Vi trọng tình trọng nghĩa, càng xem trọng tình cảm người càng dễ dàng bị loại vết thương này tình chiến thơ đánh trúng .

Điền Vi không có chút nào khí tài, liền văn sĩ đều không phải là, cũng không có Văn Thánh Văn Bảo hoặc văn tôn Văn Bảo, đối mặt văn tông chiến thơ công kích, không có năng lực phản kháng chút nào, lập tức liền bị đánh trúng, hoàn toàn đắm chìm trong đối với mất đi thân hữu nhất là cái bị kia Lý vĩnh mưu hại Lưu thị bạn bè hồi ức bên trong, thân hình hắn lập tức đình trệ xuống tới .

Mấy cái khác văn sư, văn sĩ gấp rút tiến hành chiến thơ, chiến Khúc công kích, bọn hắn một mỗi cộng lại công kích, trong nháy mắt liền đem Điền Vi Chiến khí xuống đến Vũ Tôn cấp, Chiến khí không cách nào ngưng tụ thành Cung khí, không cách nào che chở quanh thân, lúc này cung tiễn thủ giương cung lắp tên, bắn về phía Điền Vi .

(đa tạ tung bay quốc độ thưởng 588 Qidian tiền, ngọc trà thưởng 200 Qidian tiền, meo đầu tiếng nói thưởng 100 Qidian tiền, \$ lưu ly \$ thưởng 100 Qidian tiền . Đa tạ mọi người khăng khái, càng cảm tạ mọi người tán thành . Điểm xuất phát mới nhất phúc lợi dưới chế độ tới, thật ứng với ta đây tâm tư của một người lười, một ngày hai canh bốn ngàn tự liền có thể cảm tới sáu trăm khối toàn cần , tốt bao nhiêu a, cho nên sau này thì sao, một ngày giữ gốc hai canh, mọi người muốn làm ngày nhìn thấy càng nhiều chương tiết, hai điểm thỏa mãn một, ta nhất định tăng thêm, cùng ngày khen thưởng vượt qua 2000 Qidian tiền, cùng ngày thêm một chương; cùng ngày phiếu đề cử phá 2000 bội số, tăng thêm!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Cứu Diễm Vi

Diễm Vi Chiến khí không cách nào ngưng tụ thành Cung, chỉ có thể ngưng tụ thành thuần, miễn cưỡng ngăn trở những mũi tên đó . (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)

Theo cái văn tông kia cùng những văn đó sư môn diễm cuồng ngâm tụng, Diễm Vi Chiến khí càng phát ra lóng lánh, nhưng từ đầu tới cuối duy trì tại đỉnh phong Vũ Tôn cảnh giới, hần thả người hướng lâu các thượng chạy, muốn chém giết những văn đó sư .

Cái văn tông kia tranh thủ thời gian lại ném ra một câu "Đường dài còn lắm gian truân, ta đem lên hạ mà tìm kiếm".

Mã Siêu trước kia luôn cho là đây là Khuất Nguyên một câu dốc lòng từ phú, lại không nghĩ rằng, cái văn tông kia đem câu nói này ném ra bên ngoài, Diễm Vi động tác thể mà chịu cực lớn hạn chế, ngay từ đầu liền ở tại chỗ trước sau bồi hồi, về sau hơi thanh tỉnh một điểm, động tác cũng chậm chậm không ít, cùng cái văn tông kia cách xa nhau mấy trượng mà thôi, lại là chỉ xích thiên nhai, phảng phất đường thực sự rất từ từ rất tu xa.

Mà vừa lúc này, Lý vĩnh xuất ra một cái đại cung, lại lấy ra một cây kỳ lạ mũi tên, mũi tên đặc biệt bén nhọn, lóe ra hào quang của u lam, hần giương cung lấp tên, bắn về phía Diễm Vi .

Lúc đầu cái này Lý vĩnh nhiều nhất chỉ có vũ sư chiến lực, căn bản uy hiếp không được Diễm Vi, nhưng hần một tiễn này lại bắn phá Diễm Vi dùng Chiến khí cô động thành khí thuần, Diễm Vi Chiến khí lập tức tan rã bắt đầu, rất khó ngưng tụ thành thuần, chiến lực lại xuống một cấp, biến thành sau Kỳ Vũ tôn, Chiến khí cô động như thương, lực công kích tấn mãnh không thua gì đỉnh phong Vũ Tôn, lực phòng ngự lại giảm mạnh rất nhiều, đã không cách nào ngăn cản những cái kia vũ sư, vũ sĩ cung tiễn .

Lúc này, tiễn như châu châu, bắn về phía Diễm Vi, Diễm Vi múa đại Thiết Kích, đem đại bộ phận mũi tên đỡ ra, lại bởi vì Chiến khí tan rã, chiến tâm bất ổn, nguyên bản nhanh chóng động tác cũng chậm chậm bắt đầu, trốn không thoát mũi tên càng ngày càng nhiều, những cung tiễn đó mặc dù bắn không vào Diễm Vi làn da, lại ở trên người hần lưu lại rất nhiều nhàn nhạt rãnh máu .

Diễm Vi ngưng mắt quát to: "Lý vĩnh thất phu, ngươi từ đâu tới phá khí tiễn ?"

Lý vĩnh âm hiểm cười nói: "Ngươi nói từ đâu tới, đương nhiên là bạn tốt của ngươi Lưu Nguyên nơi đó lấy được, từ chỗ của hần đạt được, dùng ở trên người của ngươi, được tiện lợi ."

Diễm Vi tròn mắt mắng to: "Lý vĩnh thất phu, ngươi vì đạt được A Nguyên phá khí tiễn, liền giết hần, còn chiếm trước vợ của hần, ngươi loại như cầm thú, Diễm mỗ không muốn cùng ngươi cộng sinh giữa thiên địa!"

Lý vĩnh đắc ý cười to: "Diễm Vi ngươi cho rằng ngươi có chút khí lực liền có thể xưng bá Trần Lưu quận , nói cho ngươi, đây là khí tài áp đảo Chiến khí thời đại, ngươi chỉ có Chiến khí, không có chút nào khí tài, nhất định bị chúng ta những thế gia này tài tử áp bách! Ngươi liền ngoan ngoãn chịu chết đi, tiếp tục bắn tên, ta muốn tận mắt thấy Diễm Vi trở thành con nhím!"

Tựa như tại lịch sử thời không như thế, hữu dũng vô mưu nhân sẽ bị mưu sĩ đùa nghịch xoay quanh, ở thời điểm này, giống Diễm Vi loại này hoàn toàn không có mối tức giận người, đối mặt khí tài công kích, không có chút nào năng lực phòng ngự .

Đổi thành Lữ Bố, hần làm qua chủ bạc, có văn sư cấp khí tài, bình thường văn tông công kích hần có thể miễn trừ hơn phân nửa, chỉ có văn tôn trở lên nhân vật mới có thể để hần hơi có chút tỉnh cảnh giác .

Bất quá Diễm Vi cũng không phải là hoàn toàn không có cách nào, hần chỉ cần có được văn Tôn cấp trở lên Văn Bảo, liền hoàn toàn không cần lo lắng văn tông cùng với phía dưới văn sư, văn sĩ nhóm phát động khí tài công kích .

Nhưng vấn đề là, hần bây giờ không có bất luận cái gì Văn Bảo, chỉ có thể bị cái văn tông kia, mấy cái văn sư cuồng loạn .

Bắn tại Diễm Vi trên người mũi tên càng ngày càng nhiều, trên người của hần rãnh máu huyết điểm càng ngày càng nhiều, máu nhuộm đỏ áo choàng, Diễm Vi Chiến khí càng thêm bất ổn, không khỏi ngửa mặt lên trời thở dài: "Hần là trời muốn diệt ta Diễm Vi!"

Lý vĩnh cười hắc hắc: "Không phải trời muốn diệt ngươi, mà là ta muốn vong ngươi! Ngươi gặp hảo hữu của ngươi Lưu Nguyên đi thôi!"

Mười cái cung tiễn thủ tên bắn ra mũi tên, hình thành một đạo lưới tên, bao phủ Diễm Vi, bình thường thời kì, Diễm Vi đối mặt dạng này lưới tên, mảy cũng không nhãn chút nào, nhưng bây giờ, hần đầu tiên là bị văn tông, văn sư khí tài chiến thương hạn chế lại, lại bị phá khí tiễn phá vỡ khí thuần, dần dần thành dè dặt làm thịt .

"Thật không nghĩ tới, ta một thế anh hùng, lại rơi vào tình cảnh như thế này! Thật sự là hổ rơi Bình Dương bị chó bắt nạt!" Diễm Vi buông ra đôi kích, nhắm mắt đợi chết.

Mà trong nháy mắt này, Diễm Vi trong đầu bỗng nhiên hiện lên thân ảnh của hai người, chính là trước đó không lâu nhìn thấy cái cười kia bạch mã áo bào trắng thiếu niên cùng cười ngựa lông vàng đốm trắng trung niên nam tử .

Diễm Vi trong lòng lại có mấy phần chờ mong, nếu như hai người kia nhìn thấy hần rơi vào tình cảnh như thế này, có thể hay không trọng nghĩa cứu giúp đâu, hần đáng chết cười một tiếng, bản thân cùng hai người kia vốn không quen biết, hai người kia làm sao sẽ tới cố ý cứu mình đây.

Ngay tại Điện Vi như thú bị nhốt toàn thân đầm máu thời điểm, một mảnh hoa mỹ ánh đao lướt qua, một tiếng ầm vang tiếng vang, Lý vĩnh trước phủ đệ mặt lầu viện tường đều bị người một đao bổ ra, toàn bộ đổ sụp xuống tới .

Lý vĩnh kinh ngạc nhìn qua ngoài viện, nhất cá diện như vàng nhạt trung niên nam tử cười tại một thớt ngựa lông vàng đốm trắng bên trên, đang chậm rãi thu hồi phượng chủy đao, xem ra đem hấn tường viện cửa lầu bổ đổ kẻ cầm đầu chính là cái kia trung niên nam tử .

Lý vĩnh lại nhìn thấy trung niên bên người nam tử có một người mặc áo bào trắng cười bạch mã thiếu niên, môi hồng răng trắng, ngọc thụ lâm phong, cực kỳ tuấn mỹ .

Lý vĩnh kinh hoàng kêu to: "Các ngươi là ai, tại sao phải hủy ta tường viện!"

Mã Siêu vỗ một cái chiếu đêm ngọc sư tử, chiếu đêm ngọc sư tử vọt người bay lên, từ tường viện tàn viên thượng vượt qua, vọt tới đại viện ở trong .

Hắn từ trong ngực xuất ra một khối tấm lụa, ném về phía Điện Vi: "Đây là văn tiên Văn Bảo, tranh thủ thời gian mang tốt!"

Điện Vi tiếp nhận tấm lụa, cảm thấy tấm lụa bên trong ẩn chứa hùng hậu khí tài, phảng phất hải dương, thâm bất khả trắc, hắn xác định đây chính là văn tiên Văn Bảo .

Hắn ngậy ngậy nhìn lấy Mã Siêu: "Chúng ta cũng không nhận ra, ngươi vì cái gì cứu ta, vì cái gì cho ta văn tiên Văn Bảo ?"

Mã Siêu quát lên: "Trước hết giết địch, lại đến ôn chuyện!"

Hắn vừa nói, múa Hồ Đầu tằm Kim Thương, phóng tới một bên lầu các .

Cái văn tông kia cùng những văn đó sư cách rất xa, cũng có thể cảm nhận được tấm lụa bên trong tích chứa hùng hậu khí tài, biết lấy bọn hắn không quan trọng khí tài rốt cuộc không làm gì được có được văn tiên Văn Bảo Điện Vi, tranh thủ thời gian thay đổi đối tượng công kích, xông Mã Siêu thi triển lên chiến thơ .

Bọn hắn mạnh nhất chỉ là sơ kỳ văn tông, những thứ khác đều là văn sư, văn sĩ, tới đối phó trung kỳ văn tôn Mã Siêu, quá không tự lượng sức, bọn hắn ngâm tụng ra chiến thơ căn bản đối với Mã Siêu không được một chút xúu tổn thương tác dụng, cũng trở ngại không được Mã Siêu tiến công .

Một hơi ở giữa, Mã Siêu vọt tới lầu các phía dưới, đỉnh thương đi lên đâm một cái một quấy, hắn bây giờ Chiến khí cô đọng như thương, bám vào tại Hồ Đầu tằm Kim Thương trên người, có điểm giống Lữ Bố Phụng Thiên Họa Kích thương cương khí, mặc dù không có hùng hậu như vậy nồng đậm, đầu thương đâm một cái một quấy, liền đem lầu các làm ra một cái một trượng đến chiều rộng lỗ tròn, mấy cái cung tiễn thủ từ phía trên rút xuống, đụng phải Mã Siêu Hồ Đầu tằm Kim Thương, bị Chiến khí gây thương tích, một mệnh ô hô .

Hoàng Trung làm hậu Kỳ Vũ Thánh, lực công kích bá đạo vô cùng, phượng chủy trên đao cương khí có dài hơn tám thước, khi hắn một đao bổ xuống, đem nửa cái lầu các bổ đổ, mười mấy người rút xuống thời điểm, đang cương khí phạm vi công kích bên trong, cả người đều bị cương khí đánh thành bột phấn .

Điện Vi thấy cảnh này, kinh ngạc há to mồm, tiểu oa nhi này mới mười mấy tuổi đi, thì có sau Kỳ Vũ tôn chiến lực, cái đại thúc kia chiến lực xem không rõ, nhưng nhìn cương khí cùng lực phá hoại, hắn là sau Kỳ Vũ Thánh đi, nhân vật như vậy đặt ở toàn bộ đại hán đều là nhất đẳng chính là nhân vật, bọn hắn làm sao sẽ tới Trần Lưu đầu?

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 75: Hoàn mỹ Điện Vi

Mã Siêu cảm thấy có chút kỳ quái, Điện Vi thế nhưng là bên trong Kỳ Vũ Thánh cấp mãnh tướng a, gặp được văn tông cấp văn nhân thế nào liền bó tay luống cuống nữa nha, về sau ngẫm lại trong lịch sử những hữu dũng vô mưu đó mãnh tướng bị mưu trí chi sĩ chơi đến xoay quanh, tỉ như Triệu Vân mạnh như vậy nhân tại hậu kỳ còn bị một cái đóng vai phụ mưu sĩ trình vô suyết nữa giết chết, suy nghĩ lại một chút những Tam quốc đó trong trò chơi, một cái trí lực sáu bảy mươi diễn viên quần chúng mưu sĩ là có thể đem Hứa Chử, Điện Vi loại này vũ lực gần trăm nhưng trí lực chỉ có hai ba mươi nhân nguy báo đến nguy báo đi, trí lực thượng tuyệt đối thể yếu sẽ để cho những thứ này mãnh nhân tùy tiện rơi vào bẫy rập của địch nhân, tùy tiện bị địch nhân nghiền ép, nghĩ tới chỗ này, Mã Siêu đối với chuyện xảy ra mới vừa rồi, liền không có chút nào cảm thấy khác thường .

Hắn suy nghĩ lại một chút bản thân tao ngộ, đạt được một cái chuyện của cơ bản thực, ở cái thế giới này lẩn lộn, năng lực phải tận lực cân đối, muốn phù hợp thùng gỗ nguyên lý, không thể có rõ ràng nhược điểm, giống Ngũ Hồ Tướng, ngũ tử lương tướng, năm Hồ Thần, phần lớn người đều coi là trí dũng

song toàn, chỉ cần có điểm khí tài, mới không còn bị đối phương mưu sĩ chơi đến xoay quanh.

Mã Siêu quan sát qua cái thời không này vẫn vô tương sinh tương khắc quy luật, nếu như một cái mãnh tướng một điểm khí tài đều không có, chỉ có thể không sợ phổ thông văn sĩ tinh thần công kích, có thể đứng vững phổ thông văn sư tinh thần công kích, gặp được văn tông đối với hấn phát động tinh thần công kích, liền không chống nổi, nếu như gặp phải có một văn tông và vài cái văn sư hợp lại công kích, cơ bản nghĩ còn; nếu như nhưng Vũ Tướng có thể có được văn sĩ khí tài, liền không sợ đối phương văn sư tinh thần công kích, có thể ngành kháng đối phương văn tông công kích, nhưng gặp được văn tông, liền phiền toái; cứ thế mà suy ra, mãnh tướng nếu có văn sư cấp khí tài, có thể ngành kháng đối phương văn tông, giống Lữ Bố có văn sư cấp khí tài, cùng Mã Siêu đơn đấu lúc cũng không bị văn tông Mã Siêu chiến thơ ảnh hưởng quá nhiều.

Nói như vậy, Vũ Tướng dùng khí tài đối địch hiệu quả kém xa Chiến khí, trái lại thì cũng thế, văn nhân dùng Chiến khí giết địch hiệu quả kém xa khí tài, tỉ như Tào Tháo, hấn có Võ Tông cấp Chiến khí, có thể một người một kiếm chém giết hơn trăm người, nhưng từ khi hấn làm chúa công về sau, hấn cũng rất ít tự mình cầm kiếm giết địch, ngoại trừ thống ngự nhân mã bên ngoài, lúc đối địch hấn càng nhiều hơn chính là dùng khí tài, hấn tốt cùng nhất thời điểm, khí tài gần như phong Thánh, một người chỉ tài khí có thể lật đật lên vạn nhân mã. [77nt. CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Đối với có thể sử dụng khí tài cùng chiến thì từ giết địch văn nhân, phổ thông Vũ Tướng khí tài càng cùng loại trong trò chơi ma pháp sức chống cự, có thể trợ giúp bọn hấn giảm bớt văn nhân khí tài đối bọn hấn tổn hại cùng ảnh hưởng trái chiều

Vũ Tướng muốn đi bỏ bản thân ở trên khí tài uy hiếp, phương pháp rất đơn giản, tìm tới một kiện Văn Bảo.

Văn Bảo là cao giai văn nhân trút xuống qua mới tức giận vật phẩm, cao cấp nhất Văn Bảo chính là văn tiên trút xuống mới tức giận, xưng là văn tiên Văn Bảo, văn tiên Văn Bảo có thể ngăn cản tất cả văn tiên phía dưới văn nhân khí tài công kích, Văn Thánh Văn Bảo có thể chống cự tất cả Văn Thánh phía dưới văn nhân khí tài công kích, văn tôn Văn Bảo có thể chống cự tất cả văn tôn phía dưới văn nhân khí tài công kích, sau đó cứ thế mà suy ra.

Không may, cái thời không này cùng lịch sử thời không, văn hóa giáo dục cơ bản đều bị thế gia lưng đoạn, đại bộ phận cao giai văn nhân đều xuất phát từ thế gia, tỉ như Thái Ung xuất thân Trần Lưu Thái gia, Lô Thực xuất thân Phạm Dương Lô gia, ngựa ngày đề xuất thân vịn gió Mã gia, Dương Bưu xuất thân hoàng nông Dương gia, thế gia ủng phần lớn cao giai Văn Bảo, Vũ Tướng muốn bảo đảm năng lực chính mình hoàn thiện không bị đề giai văn nhân khi dễ, bình thường đều sẽ đầu nhập vào cái nào đó thế gia, giống Nhan Lương, Văn Sú đầu nhập vào Viên gia.

Điền Vi nhâm hiệp còn khí, trọng tình trọng nghĩa, không quen nhìn thế gia làm giàu bất nhân một mặt, một mực gào thét sơn lâm, không muốn đầu nhập vào bất luận cái gì thế gia, chính sử ghi chép hấn mặc dù từng tìm nơi nương tựa qua Trương Mạc, bắt quả hấn rất nhanh liền nhìn ra Trương Mạc cùng ngồi đàm đạo giả nhân giả nghĩa, lựa chọn đầu nhập vào đại nhân đại nghĩa Tào Tháo (Tào Tháo mặc dù từng đồ thành, nhưng hấn hưng thịnh đồn điền, gấp rút sản xuất, đất đai phú, trên đại thể so đại bộ phận chư hầu vẫn là nhân nghĩa chút).

Điền Vi vẫn không có từng chiếm được bất luận cái gì Văn Bảo, cho nên dễ dàng như vậy bị chi là một cái văn tông, mấy cái văn sư chỗ tra tấn, nhưng làm hấn có văn tiên Văn Bảo, trở nên hoàn mỹ vô khuyết, nguyên lai cái từng kia để hấn kếm chút lâm vào tử địa văn tông khí tài đối với hấn không có một chút xú sức uy hiếp.

Điền Vi đem văn tiên Hàn Tín lưu lại Văn Bảo thiếp thân để đặt, không chỉ có hoàn toàn miễn trừ văn tiên phía dưới văn nhân mới tức giận công kích, còn trong nháy mắt đem trước cái văn tông kia, văn sư môn trút xuống ở trên người hấn ảnh hưởng xấu tiêu trừ.

Điền Vi sau đó nín thở ngưng thần, đem Chiến khí ngưng tụ, chỉ thấy hấn làn da mặt những rãnh máu đỏ, huyết điểm đều ở lấy mắt thường có thể thấy tốc độ khôi phục.

Mã Siêu nhìn thoáng qua, vừa mừng vừa sợ, nguyên lai tấn thăng làm Võ Thánh có chỗ tốt như vậy, thương thế có thể nhanh như vậy khỏi hấn.

Điền Vi hơi khôi phục khá hơn một chút, liền nắm lên như vậy đối với đại Thiết Kích, thẳng hướng Lý Vinh Hòa hấn tấn khách các bằng hữu.

Mã Siêu cùng Hoàng Trung, Điền Vi hợp lực, một cái sau Kỳ Vũ tôn, một cái sau Kỳ Vũ Thánh, một cái bên trong Kỳ Vũ Thánh, ba người đối mặt là mấy cái võ sư cùng mười mấy cái võ sĩ, lướt tới, như hổ vào bầy dê, thời gian một cái nháy mắt liền đem Lý thủ hạ của vĩnh cùng tân khách giết đến sạch sẽ.

Lúc đầu Mã Siêu hoặc Hoàng Trung tùy tiện một cái đều có thể tại trong chớp mắt đem những này người giết sạch giết hết, nhưng vì chiều cổ Điền Vi báo thù tâm lý, Mã Siêu cùng Hoàng Trung hơi thảo luận một chút, lưu lại Lý vĩnh những người thân kia, để Điền Vi tới giết.

Điền Vi giết chết Lý vĩnh những thanh tráng niên đó người nhà, nếu muốn giết người già trẻ em lúc, Mã Siêu quát lạnh một tiếng: "Nếu như chúng ta giết người già trẻ em, vậy cùng Lý vĩnh hạng người có gì khác biệt, bọn hấn có thể bắt nhân, nhưng chúng ta không thể không nhân!"

Nghe được Mã Siêu cái này bỗng nhiên răn dạy, Điền Vi bừng tỉnh đại ngộ, bản thân nếu loạn giết một trận, liền người già trẻ em đều giết chết, vậy mình chẳng phải là biến thành ngay cả mình đều khinh bỉ loại kia bất nhân bất nghĩa hạng người, hấn cảm kích xong Mã Siêu gật đầu cười một tiếng, từ bỏ truy sát những phụ nữ già yếu và trẻ nít kia.

Mã Siêu nhìn kẻ cầm đầu Lý vĩnh thế mà thừa dịp bỏ loạn thương một thót chiến mã, muốn chạy trốn, Mã Siêu vội vàng thúc ngựa đuổi kịp, nhô lên một thương, đem Lý vĩnh đánh bay đến Điền Vi trước mặt: "Đầu đáng tội ác giao cho ngươi xử trí!"

Điền Vi vung lên đại Thiết Kích, Lý vĩnh vội vàng quỳ xuống đất cầu xin tha thứ: "Điền tráng sĩ, ngươi tha cho ta đi, chỉ cần ngươi quán ta một mạng, ta đem ta tất cả gia sản đều cho ngài!"

Mã Siêu ở bên cười lạnh: "Dừng bút! Điền nếu như huynh đệ nghĩ ra được gia sản của ngươi, giết ngươi chính là, cướp đoạt lại, tựa như ngươi khi đó

đoạt bạn hấn bảo vật cũng giết hấn bằng hữu."

Lời này nhắc nhở Điền Vi, hấn vung lên đại Thiết Kích, một đao chém xuống Lý vinh đầu chó .

Sau đó, Điền Vi chạy như bay đến Mã Siêu trước ngựa, đầu rạp xuống đất: "Đa tạ ân nhân cứu, vi khắc trong tâm khảm . Xin hỏi ân nhân cao tính đại danh, quê quán ở đâu ?"

Mã Siêu mỉm cười: "Ta họ ngưu tên siêu, chính là vịn gió người, đương nhiệm dũng tướng Trung Lang tướng ."

Điền Vi hét lớn: "Nguyên lai người là Thần Uy Thiên Tướng quân, người như thế anh tài, vì sao muốn đầu nhập vào Đồng Trác cầu tặc!"

Mã Siêu xấu hổ, không nghĩ tới ngay cả gào thét rừng núi Điền Vi thế mà cũng biết mình danh khí, đối mặt Điền Vi chất vấn, hấn mỉm cười, đem kế hoạch của hấn thẳng thắn đưa cho Điền Vi .

Điền Vi gặp Mã Siêu cũng không phải là đi theo Đồng Trác chó săn, mà là cùng sói cùng múa có ý định phản động chí sĩ, đối với Mã Siêu càng cao hơn nhìn .

Mã Siêu gặp Điền Vi rất là trọng tình trọng nghĩa, rất là ý động, thừa cơ mở miệng mời chào: "Ta muốn tiêu diệt Đồng Trác, giúp đỡ Hán thất, Điền huynh nhưng nguyện giúp ta một chút sức lực ?"

(hôm nay lúc đầu chuẩn bị đổi mới ba chương, tiếc rằng lâm thời đi công tác bên ngoài, một mực không có thời gian gõ chữ, vừa mới tốt, gõ một chương, hi vọng ngày mai cùng hậu thiên có thể có thời gian đem hôm nay thiếu bù lại . Cảm tạ thất chén trà huynh khen thưởng, vương phi nhân vật này người có hải lung không, lúc khi tới hậu trọng yếu cho hấn thêm một điểm cơ hội biểu hiện .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 76: Đại Tuần Thú Sư Điền Vi!

Điền Vi cảm kích Mã Siêu ân cứu mạng, lại là Mã Siêu khát vọng chiết phục, càng bởi vì giấu trong lòng Mã Siêu cho văn tiên Văn Bảo, hết thầy tất cả, đều để hấn đầu gối như nhũn ra, không cần nghĩ ngợi, quỳ gối Mã Siêu trước mặt: "Vi nguyện vì chúa công hiệu khuyến mã chi lực!"

Mã Siêu tranh thủ thời gian xuống ngựa, đem Điền Vi diu dắt đứng lên: "Như đến Điền huynh tương trợ, như hổ thêm cánh! Chỉ là ta chưa tự lập, người gọi ta là chúa công, có chút không ổn ."

Điền Vi mặc dù không có gì mới tức giận nguyên nhân là từ nhỏ đến lớn không có tiếp thụ qua chính quy giáo dục, không có đọc qua vài cuốn sách, bản thân người cũng không ngu dốt, hấn nghe nói phụ thân của Mã Siêu Mã Đằng là cao quý Vũ Uy Thái Thú, về sau Mã Siêu như phản động hưng thịnh Hán, cũng tất nhiên lấy phụ thân hấn Mã Đằng vì tôn, tâm tư như điện, bưng bình đại ngộ, lại quỳ gối: "Vi nguyện vì Thiếu chủ hiệu khuyến mã chi lực ."

Mã Siêu đem Điền Vi đỡ dậy, cười hỏi: "Điền huynh nhưng có tự ?"

Điền Vi gãi gãi đầu: "Ta chính là là người sơn dã, chưa từng có thể gia người cho ta thêm quan ban thưởng tự ."

Hoàng Trung ở bên cười nói: "Thiếu chủ chính là trung kỳ văn tôn, khí tài bức người, người nhưng mời Thiếu chủ ban thưởng tự ."

Đi qua nhiều chuyện như vậy, Hoàng Trung trong bất tri bất giác, cũng lấy Thiếu chủ xưng hô Mã Siêu, trong tiềm thức, hấn đã đem mình làm Mã gia quân một viên .

Điền Vi vội vàng chấp tay: "Mời Thiếu chủ ban thưởng tự ."

Mã Siêu suy nghĩ một chút: "Ta nghe nói người lực lớn vô cùng, tay thiện nghệ nứt hổ báo, có đời nhà Thương Ấc Lai chi dũng, không bằng lấy Ấc Lai làm tự của người đi, dùng cái này động viên người ."

Cái thời không này người tiến hóa, hổ báo đương nhiên cũng tiến hóa, có thể tay nứt hổ báo đều là Võ Thánh cấp nhân vật, nhưng để Lữ Bố buông xuống Phurong Thiên Họa Kích, để Quan Vũ buông xuống Thanh Long Yển Nguyệt Đao đi đối phó hổ báo, chỉ sợ bọn họ lực có chưa đến, Điền Vi hấn là bộ chiến, tay không vô địch, dạng này người rất thích hợp làm bảo tiêu .

Điền Vi nghe vậy đại hi, lần nữa hướng Mã Siêu khấu tạ: "Tạ thiếu chủ ban thưởng tự ."

Mã Siêu gặp Điền Vi cái Tora kia xe ngựa ngựa rất là thấp kém, liền từ từ từ từ chiến mã bên trong chọn lựa một thớt ngựa tốt, ban cho Điền Vi .

Mặc dù Điền Vi bình thường chạy thể như tuần mã, nhưng này loại tốc độ dù sao cũng không thể lâu dài bảo trì, muốn tiết kiệm khí lực, bình thường vẫn là muốn ngồi cưỡi chiến mã, lấy ngựa thay đi bộ, dạng này hai quân giao chiến người đương thời mới có sung túc khí lực đối địch, đặc biệt là Điền Vi loại này bộ chiến cao thủ .

Xuất thân của Điền Vi liền hàn môn cũng không tính, bởi vì hàn môn cũng là có môn đình, là chỉ phi quan lại thế gia tiểu địa chủ, Điền Vi xuất thân nghèo hèn, tổ tông là thợ săn, không có một cái nào người làm công tác văn hoá, cho nên không có lấy tự, bởi vì nhà nghèo, cũng mua không được ngựa tốt, chỉ có một thớt người kéo xe ngựa chạy chậm, mà cái thời không này đám người cực kỳ ngại bản yêu giàu, có thể lấy lễ hạ giao coi hán là trưởng thành vật nhìn chỉ có hàn môn địa chủ xuất thân Lưu Nguyên, cho nên Lưu Nguyên bị Lý Vĩnh hại chết, Điền Vi mới như vậy vô cùng phần nộ, muốn giết Lý Vĩnh Hòa vợ hán là Lưu Nguyên bảo thủ .

Lấy Điền Vi ban đầu tình cảnh, có thể được đương nhiệm hai ngàn thạch quan lớn dũng tướng Trung Lang tướng Mã Siêu thường thức, không chỉ có cứu mạng, còn ban cho văn tiên Văn Bảo, còn ban thưởng tự, còn ban thưởng ngựa tốt, trong lòng lập tức dâng lên kẻ sĩ chết vì tri kỷ chí tình .

Mã Siêu nhìn Điền Vi một bộ cảm động đến rơi nước mắt biểu lộ, trong lòng thầm kêu hào may mắn, tại Điền Vi nghèo túng, không có văn danh thiên hạ trước đó gặp được hán, mới có thể dễ dàng như thế đạt được hán hiệu trung, nếu như chờ Điền Vi đầu nhập Trương Mạc bộ hạ Triệu sùng cũng lấy lực lượng một người chống lại đại kỳ về sau bị Tào Tháo bọn người nhớ tới, lại đi mời chào Điền Vi, nhất định làm nhiều công ít, rất khó chiều mộ được Điền Vi .

Mã Siêu nhảy tốt lên ngựa, đối với Điền Vi cười nói: "Ác Lai, chúng ta đi thôi!"

Điền Vi nhìn xem Lý Vĩnh phủ đệ, khê căn môi, đốt lên bó đuốc, đem Lý Vĩnh phủ đệ cho một mối lửa, sau đó nhảy tốt lên ngựa, đi theo Mã Siêu ra khỏi thành .

Mình ta huyện huyện úy dẫn một đám nha dịch ngăn lại đường đi, Mã Siêu không muốn tạo nhiều giết chóc, liền xuất ra dũng tướng Trung Lang tướng quan ần, công khai ca ngợi: "Lý Vĩnh đắc tội tướng quốc đại nhân, phụng tướng quốc đại nhân đem diệt môn!"

Huyện úy gặp Mã Siêu là hai ngàn thạch đại quan lại là thiên tử cận thân dũng tướng Trung Lang tướng, lại là văn danh thiên hạ Thần Uy Thiên Tướng quân, vội vàng co đến một bên, nhường đường .

Mã Siêu, Hoàng Trung, Điền Vi, vương phi cùng hai mươi cái đặc chiến đội viên, phóng ngựa như bay, ra mình ta huyện thành .

Mới ra huyện thành, đối diện tới một đám người, chừng hơn nghìn người, khí thế hung hăng .

Lý gia là mình ta huyện hào cường, xem như cỡ nhỏ thế gia, tất cả thanh niên trai tráng cộng lại có hơn nghìn người, lần này Lý gia gia chủ biết Lý Vĩnh gặp, tranh thủ thời gian dẫn tất cả thanh niên trai tráng đến đây trợ quyền .

Điền Vi muốn chém giết một trận, Mã Siêu lại cho rằng những thứ này Lý gia tộc người là vô tội, không cần thiết quá mức giết chóc, dù sao Đông Hán thời kì người Hán chỉ có năm ngàn vạn, ít giết một cái là hơn cho người Hán lưu một tia nguyên khí, liền ra hiệu Hoàng Trung xuất thủ chấn nhiếp .

Hoàng Trung cưỡi ngựa lông vàng đốm trắng, vung vẩy phượng chùy đao, một đao vung ra, bổ trên mặt đất, Lý gia tộc mặt người trước thêm ra một đạo dài đến rộng hai trượng đại sáu thước rãnh sâu .

Lý gia tộc người tất cả đều kinh ngạc, nếu là đao này bổ trên người bọn hán, Lý gia không chừng lập tức liền thiếu đi mấy chục người, bọn hán Lý gia ngay cả một Vô Tông đều không có, cũng không có văn tông, gặp được loại này Vô Thánh cấp cao thủ, một ngàn tộc nhân căn bản ngăn không được người ta .

Lý gia có chút tộc nhân trong lòng run sợ, lặng lẽ đánh trống lui quân, hồi lưu lưu chạy, còn lại mấy cái bên kia tộc nhân cũng không kiên trì được bao lâu, tan tác như ong vỡ tổ .

Nhìn qua người Lý gia đi xa, Mã Siêu chợt nhớ tới, Điền Vi là thế nhân biết, chính là chỗ này một trận chiến, ghi lại là "Bởi vì Lý Vĩnh cư sở lân cận chợ, việc này phát sinh sau toàn thành phố chấn kinh, từ sau mà truy người tuy có mấy trăm người, nhưng lại không người dám gần . Điền Vi đi bốn năm dặm, gặp gỡ Lý Vĩnh kèm chúng, song phương liên chiến không lâu, Điền Vi thoát thân mà đi, từ đó là hào kiệt chỉ sĩ chỗ thường thức ."

Nguyên lai không phải lần kia chống lại đại kỳ, Mã Siêu càng thêm may mắn, lần này đường vòng quán đúng rồi.

Sau đó hướng trên đường đi của Đinh Xuyên, Mã Siêu vì đề cao người võ nghệ, mỗi ngày cùng Hoàng Trung, Điền Vi đối luyện, hán giấu trong lòng ngọc tử truyền quốc, có Chân Long chi lực bảo hộ, hấp thu thiên địa linh khí tốc độ gia tăng mãnh liệt, mỗi khi gặp hán cùng Hoàng Trung, Điền Vi đối luyện tình trạng kiệt sức thời điểm, Chân Long chi lực khởi động, Thiên Địa linh khí liền điên cuồng mà dung nhập thân thể của hán, chỉ qua vài ngày nửa thời gian, Mã Siêu đã cảm thấy, bản thân Chiến khí đến rồi sau Kỳ Vũ tôn bình cảnh, chỉ cần một thời cơ, liền có thể đột phá vào đỉnh phong Vũ Tôn cảnh giới .

Điền Vi hỏi rõ ràng Mã Siêu muốn đi Đinh Xuyên quận quận trị đương địch thành, cười nói: "Thiếu chủ, ngài làm gì bỏ gần lấy xa, mặt tướng biết có một đầu đường núi, có thể tiết kiệm hai ngày lộ trình ."

Mã Siêu cười khổ nói: "Tiếc rằng chúng ta đều ngồi cưỡi chiến mã, chiến mã sợ được không đến đường núi ." Hán vốn còn muốn để vương phi triệu hoán

chim đại bàng tới chờ lấy bọn họ bay đến đương địch thành, vương phi lại nói, chim đại bàng có thể thời gian ngắn phụ trọng, lại cũng không thời gian dài phụ trọng, bởi vì chim đại bàng cánh vẫn tương đối yếu ớt dễ dàng bị thương .

Điền Vi cười to nói: "Thiếu chủ, xin ngài yên tâm, mặt tướng những năm này tung Hoành Sơn lâm, đối với mảnh rừng núi này rất là quen thuộc, biết một đầu có thể cung cấp chiến mã thông hành đường tắt, mặc dù có chút long đong, cũng sẽ có mảnh thú đến đây đem đường núi san bằng ."

"Mảnh thú đem đường núi san bằng ?" Mã Siêu giật mình nhớ tới Điền Vi từng có trực hồ qua khe kinh lịch, giật mình, nhìn về phía đỉnh đầu của Điền Vi, thành linh có cái dã thú cái bóng, dã thú kia giống như hồ phi hồ giống như sư tử phi sư tử, Điền Vi lại có cùng dã thú câu thông thần thông, nếu như hảo hảo lợi dụng hần thần thông, thuần hóa thiên hạ vạn thú, đầu nhập chiến đấu, nên có bao nhiêu bổng!

(lúc đầu hôm nay muốn canh ba, nhưng hôm nay thị trường chứng khoán đại bàng, lão Thường tổn thất nặng nề, bây giờ không có tâm tình, trước hết chương trước , kính thỉnh tha thứ . Ân, khả năng còn có một chương, nhìn xem có thể hay không mã đi ra .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 77: Phát hiện Tàn con đường

Mã Siêu thử hỏi dò: "Ác Lai, người lại sẽ thuần phục dã thú ?"

Điền Vi gãi gãi đầu: " Không biết, bất quá ta hội Thú ngữ, có thể cùng hồ báo sai lang đối thoại, bọn chúng có thể nghe hiểu ta nói cái gì, ta cũng có thể nghe hiểu bọn chúng nói cái gì, bọn chúng nếu là không nghe ta, ta liền đánh bọn chúng ."

Khó trách gia hỏa này hội trực hồ qua khe, hần không giống là Võ Tông như thế vì tự vệ, cũng không phải giống Lý Quỷ như thế báo thù, thuần túy là vì muốn tốt cho chơi, khi dễ lão hồ chơi, từ trình độ này đến xem, hần đúng lực nhưng so sánh hơn một nghìn năm sau Võ Tông, Lý Quỷ mạnh hơn nhiều .

Mã Siêu hướng dẫn từng bước nói: "Ác Lai, người ngắm lại xem, nếu như người có thể thúc đẩy vạn thú gia nhập quân đội của chúng ta, đối phó lên Đồng Trác mười vạn tây lương thiết kỵ, chẳng phải là làm ít công to, dễ dàng hơn nhiều ?"

Vượt quá Mã Siêu dự kiến, Điền Vi một mặt cương trực nói: "Thiếu chủ, mặc dù ta cùng dã thú so cùng người còn thân hơn, nhưng ta không muốn thúc đẩy dã thú ăn thịt người, ta nhìn thấy có dã thú ăn thịt người, ta liền sẽ đem cái dã thú kia giết chết, cái này dã thú ném qua một lần người về sau, liền sẽ ngày ngày nhớ ăn thịt người, liền không còn là hảo thú ."

"Ách, " Mã Siêu bị Điền Vi lời này chẹn họng một chút, suy nghĩ một chút, nói ra: "Chỉ là vì uy hiếp, không được sao ?"

"Uy hiếp ?" Điền Vi gãi gãi đầu, cười khổ nói: "Đây là ý gì ?"

Hoàng Trung ở bên cười nói: "Chính là Thiếu chủ lĩnh đại quân cùng Đồng Trác giằng co lúc, người bỗng nhiên thống lĩnh vạn thú tại Đồng Trác đại quân xuất hiện sau lưng, dọa đến Đồng Trác đại quân té rút về đất, chính là uy hiếp, vạn thú của người quân đoàn uy hiếp Đồng Trác đại quân về sau, Thiếu chủ lại thừa cơ công kích, nhất định có thể đại bại Đồng quân ."

"Thì ra là thế, chính là đi hù dọa một chút Đồng Trác, không phải thật sự ăn bọn hần, " Điền Vi cười nói: "Cái này không thành vấn đề a ."

"Như thế rất tốt, " Mã Siêu cao hứng gật đầu: "Chờ chúng ta trở lại Lạc Dương về sau, người liền đi thượng Lâm Uyên tìm ta phụ thân, thượng Lâm Uyên trăm dặm chỉ địa phần lớn là sơn lâm, người có thể tụ tập lên lấy ngàn mà tính dã thú, hảo hảo huấn luyện một chút bọn chúng, để chúng nó kỷ luật nghiêm minh, theo hiệu lệnh của người mà động ."

Điền Vi rất khoái trá tiếp nhận rồi nhiệm vụ này .

Mã Siêu lại có chút bận tâm, Tam quốc trung kỳ có cái Tuần Thú Sư, tên là Mộc Hưu đại vương, là Nam Man tám nạp động chủ, tinh thông pháp thuật, có thể hô phong hoán vũ, bên người đi theo rất nhiều hồ báo sai lang, rắn độc ác bọ cạp, chính hần kỳ cựu tượng xuất chinh, từng đánh lui qua Thục quân, nhưng là bị Gia Cát Lượng dùng trang bị vật thiêu đốt cự thú phun lửa dọa chạy cự tượng, rồi tượng chà đạp mà chết . Dã thú sợ lửa, nếu là Lý Nho bọn người nghĩ đến Gia Cát Lượng xử lý pháp, bản thân chẳng phải là mang đá lên nên chân của mình .

Xoắn xuýt trong chốc lát, Mã Siêu liền không có suy nghĩ nhiều, dù sao xe đến trước núi ắt có đường, chân chính cùng Đồng Trác khai chiến muốn tới mấy tháng về sau, đến lúc đó suy nghĩ tiếp biện pháp đi.

Bọn hần cười ngựa, xuyên qua sơn lâm, quả nhiên thấy một đầu bị chìm ngập tại trong cỏ hoang đường núi, đường này cực kỳ thẳng tắp bằng phẳng, độ

rộng cùng độ cao đều cực kỳ nhất trí, hai bên đường còn có chút đi qua đặc thù xử lý chưa thói rừa đầu gỗ .

Một đạo linh quang tại Mã Siêu trong đầu hiện lên: "Đây chẳng lẽ là Tàn trực đạo!"

Trước công nguyên 221 tuổi, Tần Thủy Hoàng thống nhất lục quốc, năm thứ hai liền hạ lệnh xây dựng lấy Hàm Dương làm trung tâm, thông hướng cả nước các nơi con đường . Trừ danh con đường có 9 đường, có ra nay cao lằng thông thượng quận thượng quận nói, qua Hoàng Hà thông Sơn Tây làm tấn nói, ra Hàm Cốc quan thông Hà Nam, Hà Bắc, Sơn Đông Đông Phương nói, ra nay thượng Lạc Thông Đông Nam Võ quan nói, ra Tần Lĩnh thông Tứ Xuyên sạn đạo, ra nay Lũng huyện thông Ninh Hạ, Cam Túc phương tây nói, ra nay thuần hóa thông cửu nguyên trực đạo mấy người . Tần con đường tại bằng phẳng chỗ, đạo rộng năm mươi bước, cách ba trượng cắm một cái cây, hai bên đường dùng kim loại chùy kháng trúc dày đặc, ở giữa đường là chuyên cung Hoàng đế đi tuần xa hành bộ phận .

Có thể nói, Tàn trực đạo là Hoa Hạ từ trước tới nay sớm nhất quốc lộ.

Mã Siêu xuống ngựa, tinh tế xem xét những trực đạo đó, phát hiện cái này trực đạo nguyên lý không phải đường cao tốc, mà là loại như đường sắt quỹ đạo, quỹ đạo là dùng vật liệu gỗ trải, làm quỹ đạo vật liệu gỗ tính chất cứng rắn, đi qua chống phân hủy xử lý, mặc dù đi qua năm sáu trăm năm dài gió dầm mưa, nguyên vẹn hảo, bất quá tà vẹt gỗ đã mục nát không chịu nổi, hiển nhiên không có đi qua chống phân hủy xử lý, chất liệu cũng không bằng quỹ đạo cứng rắn .

Mã Siêu quan sát được, cái này con đường của trực đạo cơ kháng trúc đến phi thường rắn chắc, tà vẹt gỗ tràn lan thiết ở trên nền đường, tà vẹt gỗ chất liệu tương đối mềm, có thể cùng kháng trúc đến phi thường con đường của cứng rắn cơ mặt thiết kết hợp, từ đó làm quỹ đạo bình ổn, xe ở phía trên có thể nhanh chóng bình ổn địa hành chạy nhanh .

Mã Siêu từng tại vứt bỏ đường sắt tà vẹt gỗ thượng tẩu qua, minh bạch, hai cây tà vẹt gỗ khoảng cách các loại mọi người bước chân tuyệt không phù hợp, một lần vượt một cây lộ ra bước chân quá nhỏ, vượt hai cây lại quá lớn, ở trên tà vẹt gỗ bước đi đã chậm lại rất không quen, nhưng hắn vẫn giục ngựa lúc đi lại, lại ngạc nhiên phát hiện, tà vẹt gỗ ở giữa khoảng cách vậy mà vừa vặn cùng ngựa bước chân hợp phách, ngựa một khi kéo xe đến rồi trên quỹ đạo, liền bước lên một loại kỳ diệu tiết tấu, không thể không nhanh chóng chạy, cơ hồ không cách nào dừng lại .

Lòng hiếu kỳ cùng một chỗ, Mã Siêu liền dẫn mọi người, dọc theo cái này vứt bỏ mấy trăm năm Tần con đường bay về phía trước chạy, chạy vội sau một thời gian ngắn, xuất hiện một cái hoang vu lều, lều trước mặt tà vẹt gỗ trải khoảng cách cùng trung bình tấn không còn hợp phách, chiến mã một cách tự nhiên chậm lại .

Mã Siêu quan sát được, trong lán có hoang phế chuồng ngựa, xem ra cái này lều có điểm giống hậu thế loại kia dịch trạm, con ngựa ở chỗ này đứng thật no, nghỉ ngơi được thật tốt, sau đó lại mặc lên xe, tìm đúng tà vẹt gỗ tiết tấu, bay về phía trước đi, ngựa không dùng vỗ, sau đó đến rồi kế tiếp dịch trạm dần dần giảm tốc độ cũng dừng lại, thay đổi một cái khác thốt ần no nghỉ ngơi tốt ngựa, tiếp tục chạy như bay tiến lên, như thế dạng này, có thể đạt tới rất tốc độ nhanh, bởi vì sử dụng quỹ đạo, lực ma sát đại đại giảm nhỏ, cho nên ngựa cũng có thể một lần kéo rất nhiều hàng hóa .

Mã Siêu cảm thấy, đây là một loại nhất tiết kiệm sử dụng mã lực phương pháp, hiệu suất cực cao, xem ra một đêm ngàn dặm đều không là vấn đề, khó trách Tần Thủy Hoàng có thể không cần phân đất phong hầu thì có chỗ hiệu quả quản lý đế quốc khổng lồ, đồng thời thường xuyên động một tí mấy trăm ngàn người hành động đại quy mô .

Bất quá Tần con đường loại này cách giải quyết, rất tiêu hao đầu gỗ a, đối với đến từ hậu thế tiếp nhận rồi hơn hai mươi năm bảo hộ rừng rậm bảo vệ thụ mộc tư tưởng Mã Siêu, có chút không quen, nhưng hắn hơi suy nghĩ một chút, đây là cái gì thời đại, công nguyên hai thế kỷ mạt, đại người Hán khẩu chỉ có năm ngàn vạn, còn không đối thiên nhiên cầu thành cực lớn tổn thương, hơn nữa lúc này thậm thực vật tươi tốt, khắp nơi đều là rừng rậm, vật liệu gỗ đều là Tham Thiên Cự Mộc, nếu như trùng tu con đường, tùy thời tùy chỗ đều có thể lấy được vật liệu gỗ .

Đúng vậy, Mã Siêu lên tâm tư, một khi cảm quyền, liền muốn trùng tu con đường, để đại hán ngàn vạn cương vực đều ở vào cùng một cái con đường trên mạng, có lợi quốc gia phát triển, càng có lợi hơn tại sự thống trị của hắn .

Trừ cái đó ra, hắn còn có một cái ý nghĩ, tại tu kiến con đường thời điểm dung nhập hiện đại xây dựng cơ bản chế độ, chỉ có dung nhập hiện đại xây dựng cơ bản thể chất mà không phải toàn dân xây dựng cơ bản hao người tổn của đường xưa, mới không còn tùy tiện tu cái Trường Thành, kênh đào liền để chính quyền suy sụp .

Nghĩ tới đây, Mã Siêu xông Diên Vi cười khen: "Nếu không phải Ác Lai người đề nghị, chúng ta cố gắng liền không phát hiện được cái này chôn vùi cổ hoang Tần con đường, cái này Tần con đường phát hiện, đối với chúng ta sau này phát triển rất có ích lợi, người coi thuộc đầu công!"

(bởi vì gần nhất quan phủ lại lần nữa đại chơi gay xây đầu tư, để cho ta mạnh động viết một chương này ý nghĩ . Ngoài ra, hôm nay thị trường chứng khoán thiết thời lớn, tâm nhét, chương này không có viết xong, xin lỗi .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Bỏ lỡ Tuần Úc Quách Gia ?

Diễn Vi đối với cái này cái hiểu cái không, nghe được Thiếu chủ tán dương bản thân, trong lòng phi thường có cảm giác thành công, mở cái miệng rộng, ha ha nở nụ cười .

Một đoàn người quần áo nhẹ đi nhanh, xuyên qua một vùng thung lũng, được không đếm rõ số lượng bên trong, con đường đứt gãy, nguyên lai là bị lũ ống xông gãy mất, nhìn lấy rộng chừng bảy tám trượng tràn đầy vài chục trượng phẳng phát vách đá đại khe rãnh, mọi người không biết làm gì .

Mã Siêu chuẩn bị để vương phi triệu hoán chim đại bàng chờ đi mọi người bay qua khe rãnh, lại chú ý tới, nơi này cây rừng tươi tốt, che khuất bầu trời, không có mảnh đất trống lớn, lấy chim đại bàng hình thể căn bản không rơi xuống nổi .

Đang bất đắc dĩ thời điểm, Diễn Vi hướng về phía sơn lâm phát ra kỳ quái tiếng gào .

Mã Siêu kinh dị nói: "Ác Lai, ngươi đang làm cái gì ?"

Diễn Vi ha ha cười nói: "Thiếu chủ, ta đang triệu hoán vận thú, chỉ một lúc sau, bọn chúng liền sẽ tới trợ giúp ."

Chỉ một lúc sau, đỉnh núi toát ra mười cái lão hổ, lão hổ đi theo phía sau hồ ly, báo, sói, hươu, hầu tử mấy người mấy trăm loại các loại các dạng dã thú, thô thô khê khê, chừng bốn năm ngàn chỉ .

Những dã thú này cùng một chỗ hướng Mã Siêu bọn người gầm thét, vô cùng có địch ý, đoán chừng là những năm này bị đánh săn nhân loại làm phiền, Diễn Vi gầm thét một tiếng, những dã thú này toàn đều câm như hến, ngậm miệng lại .

Mã Siêu cười thầm, Diễn Vi so lão hổ càng giống bách thú chỉ vương a .

Diễn Vi sau đó lại cổ quái kêu vài tiếng, những dã thú này nhìn về phía Mã Siêu đám người ánh mắt hiền lành nhiều.

Sau đó những dã thú này dùng phương pháp riêng của mình chuyên chở đất đá, bổ sung vào khe rãnh, đầu cứng rắn như lợn rừng, tê giác các loại liền dùng đầu đội lên tảng đá hướng khe rãnh bên trong biển, hầu tử hỗ trợ đem đầu gối, hòn đá đặt ở lão hổ, báo, hươu trên lưng, tất cả đều hướng khe rãnh bên trong kéo, cầu hùng thì trực tiếp ôm tảng đá hướng khe rãnh bên trong ném .

Mã Siêu tròn tròn mắt, đây là một cái mãnh thú quân đoàn à, rõ ràng là xây dựng cơ bản thú một dạng a . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Những cùng nhân loại đó luôn luôn là địch thù dã thú cũng đang giúp bận bịu sửa đường , Mã Siêu, Hoàng Trung, Diễn Vi, vương phi mấy người cũng không có nhàn rỗi, thi triển riêng mình Chiến khí, đem đầu gối, hòn đá, bùn đất hướng khe rãnh bên trong chọn .

Mã Siêu một thương đem một khối nặng đến ngàn cân cự thạch đánh bay đến trong khe, Hoàng Trung bay lên một đao, đem phía trước một mảnh sườn núi nhỏ bổ ra, đá vụn hướng khe rãnh bên trong bay thấp xuống tới, Diễn Vi một kích một cái, chém ngã số dĩ bách kẻ Tham Thiên Cự Mộc, lại dùng lực đem những Cự Mộc đó phủ kín ở hai bên đường, rút lấy cát đá, để phòng lần sau lũ ống lại đem nơi này phá tan .

Vương phi gặp Diễn Vi biểu hiện, cũng không cam chịu yếu thế, triệu hoán đến các loại có thể phụ trọng đại điều, mỗi cái đại điều đều nắm lấy tảng đá lớn cùng Cự Mộc, ném tới khe rãnh bên trong .

Qua nửa ngày thời gian, nguyên bản rãnh sâu hoắm san bằng, hơn nữa rất rắn chắc, tin tưởng lần sau lũ ống sẽ không lại đem nơi này phá tan .

Nếu không có những dã thú kia cùng phi cảm tương trợ, Mã Siêu một nhóm mười mấy người sợ rằng phải nhặt được vài ngày mới có thể hoàn thành, Mã Siêu cười tán Diễn Vi cùng vương phi .

Diễn Vi vui vô cùng, xong những dã thú kia rống lên vài tiếng, vương phi cũng hướng về phía những phi cảm đó hô vài tiếng, trong khoảnh khắc, chim thú tấn tấn .

Mã Siêu một đoàn người tiếp tục hướng dương địch thành xuất phát, Mã Siêu phát hiện, ngoại trừ vừa rồi cái kia đoạn bị lũ ống phá tan địa phương, cái khác con đường bảo tồn được còn tương đối hoàn chỉnh .

Nhìn lấy cái kia chính tề như một con đường tà vẹt gỗ và bằng phẳng như gương con đường lộ diện, Mã Siêu không khỏi âm thầm truy mộ Tàn triều tại cơ sở kiến thiết, công trình chế tạo phương diện cường đại .

Về sau chủ thể dân tộc lấy Hán làm tên, đều nói mạnh Hán Thịnh Đường, nhưng Mã Siêu coi là, Hán đường khoa học kỹ thuật phát triển trên nhiều khía cạnh thậm chí không bằng Tàn triều .

Tại Tàn triều, nghề chế tạo đã phi thường phát đạt hơn nữa khoa học, thực hiện chuẩn hoá, hệ liệt hóa cùng thông dụng hóa . Tàn quốc công tượng, hàng năm chế tạo 1600 vạn cái giống nhau như đúc mũi tên, chế tạo nổ, nguyên lý và đời sau súng trường hoàn toàn giống nhau, thậm chí phụ tùng bộ đáng cũng cùng súng trường hoàn toàn giống nhau, hơn nữa sản xuất đồng dạng là thực hiện chuẩn hoá, hệ liệt hóa cùng thông dụng hóa, cầm lấy bất kỳ một cái nào linh bộ kiện liền có thể lắp đặt . Tại hiện đại cho rằng là Ford ô tô công ty phát minh, bất quá một trăm năm lịch sử, thế nhưng là tại Tàn triều cũng sớm đã thực hiện đại lượng chuẩn hoá sản xuất . Mã Siêu nguyên lai coi là Tàn triều chuẩn hoá chế tạo là nhà lịch sử học nói lung tung, nhưng bây

giờ tận mắt thấy cảnh vật trước mắt, để hẳn không thể không cảm thán, Tần triều nghề chế tạo cùng Hán đại nghề chế tạo ở giữa rõ ràng xuất hiện đứt gãy .

Chỉ tiếc, về sau Hán triều đầu tiên là tôn trọng Hoàng lão chi học, vô ý phát triển loại kia quy mô hóa nghề chế tạo, khiến cho ưu tú Tần thay mặt chế tạo thể chất không thể lưu truyền tới nay, sau đó hai ngàn năm, đại bộ phận thời điểm, đại hán dân tộc nghề chế tạo đều ở vào thấp kém thủ công tác phùng giai đoạn .

Nhìn lấy cái này chôn vùi vào trong núi cỏ dại con đường, Mã Siêu không khỏi một trận đau lòng, lúc ấy hao tổn nhiều người như vậy lực vật lực kiến tạo to lớn công trình, lại bị Lữ Hán bại gia các hoàng đế bỏ đi như che.

Nhưng ngẫm nghĩ một chút, cũng là rất bất đắc dĩ . Tần triều những năm cuối mấy năm liên tục chiến tranh, nghiêm trọng khuyết thiếu ngựa, Lữ Hán Hoàng đế không có năng lực vì mình ngự xe phân phối nhan sắc ngựa giống nhau, rất nhiều tướng tướng chỉ có thể ngồi xe bò, không có xe ngựa ở phía trên chạy con đường, ngược lại trở ngại giao thông, cho nên Tần Thủy Hoàng lúc xây dựng con đường, có trong chiến tranh bị hủy, còn lại tuyệt đại bộ phận đã ở chiến hậu bị hủy đi, thành lớn bình thường lực . Hán triều kinh tế thật lâu về sau mới khôi phục, lại trường kỳ thực hành vô vi mà trị, vẫn không có lao sư động chúng trùng tu con đường . Tăng thêm Tần triều con đường cũng quá rộng , ở phía sau đến kinh tế khôi phục bên trong, rất nhiều con đường bị khai khẩn là đất cày, trở nên hẹp, thậm chí hoàn toàn không tồn tại nữa . Còn nữa, Tần triều con đường là dùng tại đường dài chuyển vận, Lữ Hán trường kỳ phân đất phong hầu chư hầu, các nơi dân chúng không có đường dài chuyển vận tất yếu, vận chuyển dây biển ngắn, cũng bởi vậy đã mất đi tu kiến con đường sự tất yếu .

Mã Siêu nhìn lại Tần dưới chân con đường, may mắn nơi đây người ở thưa thớt, không bị mọi người chú ý, mới có thể miễn trừ bị người là dỡ bỏ cùng khai khẩn cũng còn sót lại, mới để cho hẳn người "xuyên việt" này đốt lên đại xây dựng cơ bản nhiệt tình .

Một đường không nói chuyện, vài ngày sau, một đoàn người xuyên qua sơn lâm, đến Dĩnh Xuyên quận quận trị dương địch thành .

Mã Siêu mục tiêu thứ nhất là có Vương Tá chỉ tài Tuần Úc, khắp nơi tìm một ngày, rốt cuộc tìm được Dĩnh Xuyên Tuần gia .

Kết quả, Tuần gia trống rỗng, không ai .

Mã Siêu giật nảy cả mình, liền vội hỏi bên cạnh hàng xóm, biết được, hơn mười ngày trước, Tuần Úc vứt bỏ quan trở lại quê hương, nói với phụ lão, Dĩnh Xuyên là tứ chiến chi địa, nếu như thiên hạ có biến, vậy liền hội thường xuyên nhận xâm lăng, hẳn là sớm rời đi, không thể ở lâu . Nhưng hương nhân nhóm nhiều hoài niệm cố thổ, không muốn rời đi, lúc này cùng quận Ký Châu mục Hàn Phúc phái người tiếp Tuần Úc, cũng không người đi theo, Tuần Úc liền một mình đem tông tộc dời đến Ký Châu tị nạn .

Mã Siêu phi thường thất vọng, lại cũng không thể tránh được, ai có thể lường trước, lũ quét, cách trở con đường, khiến cho bọn hắn lộn quanh con đường của thời gian thật dài, bỏ qua Tuần Úc .

Càng làm cho Mã Siêu thất vọng là, hẳn mục tiêu thứ hai Quách Gia cũng đi theo hảo hữu Tuần Úc đi Ký Châu .

Cái này đã kích thật sự là đủ rồi, đến Dĩnh Xuyên hai đại mục tiêu tất cả đều rơi vào khoảng không .

Bất quá, Mã Siêu ổn định tâm thần, ngẫm lại lịch sử, trong lòng lại lật lên hy vọng mới, Tuần Úc, Quách Gia tại Ký Châu gốc không lâu!

(các người nói, Tuần Úc, Quách Gia, cái nào hội đầu nhập vào Mã Siêu ?)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 79: Độc thảo trần quần!

Tại Lạc Dương thời điểm, Mã Siêu gặp qua Viên Thiệu vài lần, nhìn ra được, mặc dù cái thời không này có chút cải biến, vẫn có tài hoa, võ có Chiến khí, có ít người có đặc thù thần thông, nhưng bản tính của con người không có biến hóa quá lớn, Viên Thiệu cái kia hàng dù sao cũng là sống trong nhung lụa con em thế gia, có bình thường con em thế gia uy hiếp, hảo mưu do dự, mặc dù có thể nương tựa theo giai đoạn trước gia tộc ưu thế cùng hẳn hào nhoáng bên ngoài bên ngoài, che đậy một số người mới, giai đoạn trước phát triển sẽ rất nhanh, hậu kỳ phạm là xuất hiện một cái loại như Tào Tháo cường địch, hẳn tuyệt đối không chịu đựng nổi .

Mã Siêu biết, không có quan hệ gì với hẳn lịch sử sẽ không phát sinh quá lớn cải biến , chờ Tuần Úc, Quách Gia đến rồi Ký Châu không lâu, Viên Thiệu từ Hàn Phúc trong tay lừa dối lấy Ký Châu, Viên Thiệu đợi Tuần Úc, Quách Gia làm khách quý, Tuần Úc đệ Tuấn Kham, Quách Gia tộc huynh Quách Đồ cùng cùng quận Tân Bình, Tân Bì đều ở Viên Thiệu thủ hạ, Tuần Úc, Quách Gia lại đều cho rằng Viên Thiệu cuối cùng không thể thành đại sự .

Tuần Úc rất phúc hậu, không nói gì, Quách Gia lại đối với Tân Bình, Quách Đồ không khách khí chút nào nói: "Sáng suốt người có thể thận trọng chu đáo địa cân nhắc chủ nhân của hắn, bình thường có cử động đều rất chu toàn, từ đó có thể lập công dương danh. Viên công chỉ muốn muốn mô phỏng Chu công chiêu hiền đãi sĩ, nhưng lại không biết sử dụng nhân tài đạo lý, suy nghĩ đa dạng mà khuyết thiếu yếu lĩnh, ưa thích mưu đồ mà không có quyết đoán, muốn cùng hắn cộng đồng cứu vớt quốc gia nguy nan, xây dựng vương quốc bá đại nghiệp, thực sự rất khó a!"

Kết quả là, Tuần Úc cùng Quách Gia phi thường lưu loát rời đi Viên Thiệu.

Bây giờ cách Viên Thiệu lừa dối lấy Ký Châu còn có thời gian nửa năm, xem ra Tuần Úc, Quách Gia muốn tại Ký Châu nghỉ ngơi thời gian nửa năm.

Mã Siêu muốn phi mã đuổi theo Tuần Úc, Quách Gia, nhưng hắn nghĩ lại, Hàn Phức dù sao cũng là Ký Châu mục, lại là Đinh Xuyên người, Tuần Úc, Quách Gia tạm thời phụ thuộc hắn rất bình thường, ngược lại chuyển đầu mình có chút rất không có khả năng, dù sao Mã Siêu hiện tại chỉ là trị tặc cấm vệ dũng tướng Trung Lang tướng, tựa hồ còn phụ thuộc vào Đồng Trác cái lão cẩu kia, Tuần Úc, Quách Gia liền Viên Thiệu loại kia tương lai tươi sáng thế gia quý tộc đều không tiếp thụ được, làm sao lại tiếp nhận chính mình cái này một thân rãnh rỗi gia hòa đây.

Nghĩ tới đây, Mã Siêu liền từ bỏ đuổi theo Tuần Úc, Quách Gia, lưu lại một tên đặc chiến đội viên, tại dương đình thành ẩn núp xuống tới, chờ mấy tháng sau Tuần Úc, Quách Gia từ Ký Châu Đinh Xuyên, thông tri Mã Siêu, lúc kia Mã Siêu cũng đã bình định lập lại trật tự khác lập triều đình, danh vọng cao hơn hiện tại nhiều lắm, chắc hẳn hẳn là có thể giải quyết Tuần Úc, Quách Gia.

Sau đó, Mã Siêu một đoàn người tại dương đình trong thành tới lui, khắp nơi tìm hiền tài.

Mã Siêu nhớ tới nơi này còn có một cái danh nhân, chế định cửu phẩm trong chính chế cùng Tào Ngụy luật pháp « Ngụy luật » trần quân.

Mã Siêu đối với trần quân nhất trực quan ấn tượng, gia hòa này ở trong game chính trị lực trị số rất cao, cùng Tuần Úc, Trương Chiêu là cùng một cái lượng cấp, có thể phụ chi tài, đem hắn đồ bộ tới tay, bất luận là chiêu mộ nhân tài vẫn là quản lý nội chính, hiệu quả đều rất tốt.

Trần quân gia phi thường tốt tìm, bởi vì tổ phụ hắn trần thực, phụ thân trần kỷ, thúc phụ trần Kham, tại đương thời đều thua nổi danh, phụ tử ba người lúc kêu ba quân, mỗi làm thật phủ tích mệnh, suất đều là đồng thời, cừu con nhận thành đàn, thừa diuyn giao đến, Dự Châu trăm thành đều là bức họa thực, kỷ, Kham phụ tử ba người hình tượng.

Trần thực cùng cùng quận danh sĩ chuông sáng, Tuân thực, Hàn thiệu là Đinh Xuyên bốn trường, sau khi chết gây nên điệu hội táng người hơn ba vạn người, xe mảy ngàn ngôi, Tư Không Tuân thoải mái, Thái Phó Hàn Dung mấy người đốt giấy đề tang chấp tử tôn Lễ giả lấy hàng ngàn.

Theo mấy chục cỗ xe ngựa, Mã Siêu một đoàn người đi vào dương đình ngoài thành một tòa trang viên.

Trang viên này tứ phía bị nước bao quanh, có bốn môn hướng ra phía ngoài, có cầu treo, thành tường cao dày, nghiêm nhiên là một cái cỡ nhỏ tòa thành.

Mã Siêu híp mắt, âm thầm ngắm nghía Trần gia tòa thành, đây là một cái riêng có thanh danh sĩ tử thế gia trang viên à, thế nào cảm giác cái này trần thực cùng Nhữ Nam Viên gia cái nằm kia tuyệt trang bức Viên cảnh, mua danh chuộc tiếng, ở thế gia trong mắt khác học sinh đông đảo, cự không tiếp thụ triều đình chiêu mộ, có thanh danh, nhưng tại những tá điền đó, gia nô trong mắt đâu?

Bởi vì Trần gia ba quân danh vọng rất sâu sắc, đến nhà người báỉ phòng nổi lên không dứt, những người báỉ phòng kia đều là thế gia nhân vật, nộp báỉ thiếp, rất nhanh liền bị nô bộc cung kính dẫn vào trang viên.

Mã Siêu tung người xuống ngựa, rất thành khẩn đưa lên báỉ thiếp, bảo là muốn báỉ kiến trần quân.

Qua một hồi lâu, gác cổng đem báỉ thiếp trả lại đến Mã Siêu trong tay: "Thiếu chủ nhà ta người nói, không biết thế gian có cái gì Mã Siêu, mời trở về đi!"

Cái này đại xuất Mã Siêu dự kiến, Mã Siêu coi là, bản thân đại bại Diêm Hành, cùng Lữ Bố chiến bình, có thần uy uy danh của Thiên Tướng quân, lại làm ra « bảy bước thơ » mấy người truyền thế thơ, hẳn là danh khắp thiên hạ, Thùy Tri căn bản không có đặt ở trần quân trong mắt.

Đây thật là vô cùng nhục nhã! Mã Siêu nắm chặt nắm đấm, lạnh lùng quét mắt Trần gia trang viên, trong lòng của hắn dâng lên một cỗ xúc động, rất nhớ muốn ngựa đập Trần gia.

Rất nhanh, hắn bình tĩnh lại, mặc dù trần quân không coi ai ra gì, nhưng Trần gia cùng Đinh Xuyên cái khác tam đại gia tộc Chung gia, Tuân gia, Hàn gia đồng khí liên chi, nếu là đem Trần gia đồ, cái khác ba cái nhân tài của gia tộc như Tuần Úc, Chung Điều mấy người đại tài tuyệt đối hội đem mình làm Đồng Trác như vậy đồ tể, chết cũng sẽ không đầu nhập bản thân, mà khắp thiên hạ những thế gia khác nhân tài cũng sẽ không đầu nhập bản thân, đến lúc đó chỉ dựa vào xuất thân hàn môn, nghèo hèn nhân tài, vẫn có chút đơn bạc, dù sao Tam quốc thời kì đại bộ phận nội chính nhân tài đều là xuất từ thế gia, mà cái thời không này bên trong đại bộ phận văn tông trở lên cao giai văn nhân cũng đều xuất thân từ thế gia. Mặc dù Mã Siêu đối với thế gia xuất thân người mới có lại nhiều thành kiến, tại đoạt lấy chính quyền sơ kỳ, vẫn là muốn lợi dụng một chút bọn họ.

Còn nữa, Mã Siêu chỉ có mười mấy người, căn bản công không phá được dạng này một cái tòa thành.

Mã Siêu tỉnh táo lại, âm thầm tự giễu, bản thân chung quy là bị Tam quốc chí trò chơi ảnh hưởng tới, quên đi trần quân người này căn bản thuộc tính, nhìn chung trần quân trong lịch sử biểu hiện, một mực lấy thế gia lợi ích làm căn bản, hẳn cùng Hà Nội Tư Mã gia Tư Mã Ý, Trần Lưu Cao gia cao nhu tương hồ là kết đáng, trăm phương ngàn kế mưu cầu thế gia thế lực phát triển.

Tào Ngụy mới đầu, Tào Tháo từ Nhữ Nam Viên gia làm hại chuyện thiên hạ nhìn lên xuất thế gia đáng sợ, cho nên một mực dùng "Duy tân năng" chế độ

đề bạt vào xuất thân nghèo hèn nhà nghèo nhân tài, áp chế danh gia vọng tộc .

Đến rồi Tào Phi cái kia một đời, hẳn vì cướp Lưu Hán hoàng vị, muốn tìm cầu thế gia đại tộc ủng hộ, trần quân liền thừa cơ rao bán hẳn cửu phẩm trong chính chế, thiết trí từ trung ương ủy nhiệm công chính quan đi nắm giữ địa phương tuyển cử, mà công chính quan cũng đều từ thế gia đại tộc xuất thân đại quan kiêm nhiệm, dạng này, thế gia vọng tộc thấm vào tuyển cử, bắt đầu dần dần lũng đoạn quyền hành .

Trần quân cửu phẩm trong chính chế áp dụng, trên thực tế là cùng Tào Tháo "Duy tân nâng " tư tưởng hoàn toàn trái ngược, bắt quá Tào Ngụy sơ kỳ công chính lấy quận làm cơ sở tầng, quận công chính là chân chính phát huy đánh giá nhân vật tác dụng, bọn chúng còn là địa phương phổ thông sĩ tộc chỗ chuyên không, mà châu đều chỉ bắt quá tổng kỳ nghị thôi, cho nên đứng hàng triều đình hào phú đại tộc còn chưa có thể tốt lắm trong không chế đang chế vì đó phục vụ . Nhưng ở Tào Phương về sau, tình hình phát sinh biến hóa . Từ Mã Ý muốn thiết trí châu công chính, Tào thoai mái không đồng ý, Từ Mã Ý đem Tào thoai mái giết, thiết trí châu công chính, từ đó về sau, hào phú đại tộc triệt để lũng đoạn quyền nhân sự, cửu phẩm trong chính chế dần dần hoàn thành môn phiệt hóa chuyển biến, mà cuối cùng trở thành môn phiệt sĩ tộc tuyển cử công cụ .

Từ trần quân đến Từ Mã Ý, hoàn thành môn phiệt thế gia vọng tộc lũng đoạn chính quyền, từ đó về sau, chỉ cần xuất thân tốt, mặc dù lại vô năng, cũng có thể ngồi ở vị trí cao, chỉ cần xuất thân không tốt, mặc dù mới có thể lại cao hơn, cũng chỉ có thể nghèo túng trong thôn, cả quốc gia thống trị trung tâm hoàn toàn mục nát, Thượng Lương mục nát, cả nhà cũng hỏng , ngũ hồ tự nhiên có gan đến loạn hoa. Có thể nói, trần quân, Từ Mã Ý, là đề đại hán suy sụp kẻ cầm đầu, là gây nên Ngũ Hồ loạn hoa kẻ cầm đầu .

Mã Siêu thì một lòng muốn thành lập một cái duy tân giới chính quyền, trần quân, Từ Mã Ý bọn người, coi như lại có tài năng, đối với Mã Siêu mà nói cũng là một cây độc thảo, chỉ có thể diệt trừ, không thể thả nhảm! (cảm tạ meo đầu tiếng nói khen thưởng 500 Qidian tiền! Đa tạ!)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Lưu lại chờ ngày sau lại giết!

Mã Siêu rất tinh táo, bây giờ không phải là diệt trừ trần bày cơ hội tốt, đợi ngày sau thế lực mở rộng, đem thế gia nhân tài lợi dụng xong, nữa đối những thế gia này nhân tài ra tay . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Mã Siêu có thể chịu, bộ hạ của hắn lại không thể nhẫn, chủ ưu thần lao chủ nhục thần tử, Thiếu chủ bị này nhục lớn, Hoàng Trung, Điển Vi, vương phi tức giận đến nổi trận lôi đình: "Trần quân thất phu, cảnh dám nhục Thiếu chủ của ta!"

Điển Vi vùng đại Thiết Kích, liền muốn hướng Trần gia trang trong viên xông .

Vương phi nhìn Trần gia trang viên tứ phía bị nước bao quanh, bốn môn đều có cầu treo, đầu tường phòng ngự sâm nghiêm, chuẩn bị triệu hoán chim đại bàng, chờ lấy bọn họ bay vào Trần gia trang viên .

Mã Siêu vội vàng ngăn lại Điển Vi, vương phi: "Đừng muốn lỗ mắng, giết trần quân dễ dàng, lại đắc tội khắp thiên hạ thế gia nhân tài, đối với chúng ta giúp đỡ Hán thất đại nghiệp đại đại bất lợi! Các ngươi phải tinh táo, học một ít Hán Thảng, giống như hán lão luyện thành thực, tốt bao nhiêu ."

Điển Vi, vương phi cùng một chỗ cười khò nói: "Thiếu chủ, ngài xem! Hán Thảng hán . . ."

Mã Siêu quay đầu nhìn lại, Hoàng Trung cũng đã giương cung lắp tên, tiến như lưu tinh, bay về phía Trần gia trang vườn đại môn .

Hoàng Trung bắn tên lúc, Chiến khí thành Cương, ngưng tụ ở trên mũi tên, mũi tên tuy chỉ có to bằng ngón tay, nhưng phía trên còn sót lại Hoàng Trung tám thước cương khí, bắn tại trang viên đại môn, một tiếng âm vang, cái kia cao một trượng sáu thước rộng dày một thước Chu cửa gỗ màu đỏ trong nháy mắt vỡ thành một mảnh mảnh gỗ vụn .

Ngay sau đó, Hoàng Trung lại bay lên một tiến, bắn về phía trang viên trên tường rào, có cao hai trượng sáu thước rộng gạch xanh cự thạch xây lên tường vây âm vang một tiếng thật lớn, thế mà bị Hoàng Trung mũi tên bắn ra một cái có thể chứa mấy chục người ra vào lỗ lớn .

Trên tường rào Trần gia gia đình dọa đến hồn phi phách tán, có người nhanh đi về truyền báo cáo chủ nhà họ Trần trần kỳ (trần phụ thân của quân), những ở bên ngoài đó cung kính chờ thế gia các nhân vật cũng đều mất choáng váng, lại có người dám bóc lên thiên hạ cùng lắm vĩ tiến đánh Trần gia trang viên .

Hoàng Trung cao giọng gào to: "Trần quân tiểu, dám nhục ta chủ, ta . . ."

Hắn lúc đầu muốn nói ta Hoàng Trung sát sát ngươi, lại bị Mã Siêu ngăn lại, Mã Siêu cầm Hồ Đầu tạm Kim Thương, hung hăng co lại Hoàng Trung tọa

ky ngựa lông vàng đốm trắng cái mõng, ngựa lông vàng đốm trắng hung hăng chạy về phía trước, Mã Siêu cũng xúi giục chiếu đèn ngọc sư tử, hướng phía trước phi nước đại.

Diễn Vi, vương phi mấy người cũng theo sát phía sau, phi tốc rời xa Trần gia trang viên.

Hơn mười dặm có hơn, Hoàng Trung ghim ngựa, ủy khuất hỏi: "Thiếu chủ, ngài vì sao ngăn cản mặt tướng? Chủ nhục thần tử, ngài thụ này vô cùng nhục nhã, mặt tướng hận không thể lập tức huyết tẩy Trần gia!"

Diễn Vi, vương phi, đặc chiến đội viên nhóm cũng nhao nhao gật đầu, sau đó mê muội nhìn lấy Mã Siêu.

Mã Siêu đem lo lắng của mình nói ra: "Trần bày tổ phụ, phụ thân mua danh chuộc tiếng, danh vọng cực cao, hần tổ phụ qua đời lúc, trong thiên hạ tới truy điệu có hơn sáu vạn người, cơ hồ đều là văn nhân mặc khách, nếu là diệt Trần gia, chính là cùng trong thiên hạ văn nhân là địch, chính là Đồng Trác, hiện tại cũng không dám làm như vậy. Huống chi, Hán Thăng, ta không muốn đem tài năng của người bạo lộ ra, nếu để cho Đồng Trác biết được người là sau Kỳ Vũ Thánh, hần đến yêu cầu, người nói ta muốn không nên đem người giao ra đâu?"

Mã Siêu hiện tại không dám diệt trừ Trần gia, cũng không đại biểu, hần hội một mực nhân nhượng trần quân thứ người như vậy tồn tại.

Đạo bất đồng bất tương vi mưu, cho nên hần sẽ không dùng trần quân, Từ Mã Ý, chờ khác thế lực cường đại đến thời điểm nhất định, có thể đại lượng bồi dưỡng văn nhân mặc khách thời điểm, không còn cần những thế gia kia văn nhân thời điểm, chính là hần giết trần quân, Từ Mã Ý thời điểm.

Vì cái gì Mã Siêu nhất định phải giết trần quân, cái nhục ngày hôm nay không đáng kể chút nào, mấu chốt là trần bày tư tưởng, cửu phẩm trong chính chế, đối với Mã Siêu cái này xuyên qua tới một lòng muốn đem xã hội kiến thiết thành công bằng chính nghĩa xã hội hài hòa nhân mà nói, mẹ nó trần quân Từ Mã Ý làm cái gì cửu phẩm trong chính chế, biến tướng để cho các người những nhà giàu có này thế gia vĩnh viễn chiếm lấy triều đình châu quận quyền hành, chỉ có các người những gia tộc này đi ra mới có thể làm quan, chỉ có các người những gia tộc này có thể cười tại người khác trên đầu làm mưa làm gió, liền hoàng Đế Đồ muốn nhìn các người sắc mặt, chỉ cần Mã Siêu không nào tàn, hần tuyệt đối không thể nhịn!

Tam quốc thời kì, đối với những nhà giàu có này thế gia, Tào Tháo không thể nhịn, hần duy tân nâng, cực lực chèn ép những hào môn thế gia đó, nhưng Tào Tháo không biết bồi dưỡng nhân tài, dòng chính nhân tài không đủ, cuối cùng vẫn dùng trần quân, Từ Mã Ý, vì hần Tào Ngụy chính quyền chôn xuống nằm tai họa!

Lưu Bị không thể nhịn! Cuối cùng cả đời, Lưu Bị tín nhiệm đều là tới từ quận huyện cấp tiểu thế gia cùng hàn môn nghèo hèn người, tỉ như Gia Cát Lượng, Bàng Thống, tỉ như huynh đệ của hần, tại Lưu Bị làm Dự Châu Thứ Sử thời điểm, trần quân từng đầu nhập vào qua hần, từng hiến kế cho Lưu Bị, Lưu Bị không nghe, Lưu Bị rất có người quen chỉ rõ, có lẽ rất sớm hần thì nhìn đạt được trần quân trong lòng nghĩ cái gì, đạo khác biệt không cùng chỉ hướng. Kỳ thật trần quân là muốn đầu nhập vào Viên Thiệu, tiếc rằng Viên Thiệu tại Hà Bắc, về sau chiếm lĩnh Đinh Xuyên chính là Tào Tháo, trần quân vì cam đoan gia tộc lợi ích, cuối cùng chỉ có thể đầu nhập vào Tào Tháo.

Tôn Quyền không thể nhịn! Có chút bảo sao hay vậy hạng người thường nói Tôn Quyền hậu kỳ ngu ngốc, thực ra không phải vậy, hần hậu kỳ lợi dụng hai cái người thừa kế ở giữa chiến tranh, biến tướng đã kích Giang Nam tứ đại thế gia lục, chú ý, Chu, trương, khiến cho hần hoàng quyền càng thêm vững chắc.

Có ít người thường thường bảo sao hay vậy nói, một ít người đương quyền lão niên liền ngu ngốc, dứt bỏ trên sử sách rác rưởi suy luận, suy nghĩ kỹ một chút, người đương quyền lão luyện thời điểm vì cam đoan quyền lực của mình cùng từ tôn muốn đời quyền lực, không thể không tàn sát những hào môn thế gia đó có thể có khả năng thành lập hào môn thế gia uy hiếp hoàng quyền văn thần Vũ Tướng, Lưu Bang, Chu Nguyên Chương, Lý Thế Dân, Chu Nguyên Chương, nào đó một cái mô đều là như thế, chỉ có Lưu Tú, nhất định phải hoà hợp êm thấm, không giết công thần, kết quả dung túng ra một đồng lớn danh gia vọng tộc, khiến cho con cháu của hần rơi xuống như vậy ruộng đồng.

Chỉ có Tào Phi loại kia vội vàng cần thế gia ủng hộ cướp Lưu Hán ngôi vị hoàng đế thiên cận hạng người mới có thể bị trần quân, Từ Mã Ý, cao nhu bọn người liền được mang lác lư địa uống vào cửu phẩm trong chính chế rượu độc, Mã Siêu bất luận là vì đại hán dân tộc, hay là vì sau này mình chính quyền vững chắc, đều tuyệt đối sẽ không để bất luận cái gì hào phú đại tộc tái hiện, càng thêm sẽ không để cho cửu phẩm trong chính chế loại này thuần huyết thống bàn về rác rưởi chế độ đi ra.

Mã Siêu có thể dễ dàng tha thứ chính là quận huyện cấp Trung và Tiểu thế gia cùng hàn môn địa chủ, nếu như giống Nhữ Nam Viên gia như thế môn sinh cổ lai trải rộng thiên hạ, Mã Siêu không đi diệt trừ nó, chẳng lẽ còn chờ lấy nó đến uy hiếp sự thống trị của mình sao?

Nhữ Nam Viên gia, hoàng nông Dương gia, Hà Nội Từ Mã gia, Trần Lưu Cao gia, Thái Nguyên Vương gia mấy người thế gia đều ở Mã Siêu sổ đen bên trên, mấy người đem những này nguyên bản đại thế gia đè xuống, Mã Siêu liền tay vịn cầm những hàn môn đó xuất thân nhân tài, đẩy ra mấy cái ngăn chặn thế gia phát triển chính sách, vậy dĩ nhiên là nói sau.

Hoàng Trung, Diễn Vi, vương phi bọn người nghe, mới giật mình mình bạch Mã Siêu khổ tâm.

Hoàng Trung khổ nói: "Nhưng mặt tướng cái này hai mũi tên, đã để Thiếu chủ ngài đắc tội Trần gia, nếu là Trần gia đối với việc này trắng trợn tuyên dương, đối với thiếu chủ danh vọng cực kỳ bất lợi, mặt tướng hổ thẹn!"

Mã Siêu khoát khoát tay: "Không sao, việc này vốn chính là Trần gia không đứng trước, hần làm sao có thể không biết ta Mã Siêu là ai, chỉ là câu nệ tại thế gia thành kiến, ra về không biết, làm nhục cùng ta, bản thân cái này cũng rất để cho người ta lên án, nếu là truyền ngôn ra ngoài, mọi người chẳng những nói ta Mã Siêu tính khô, càng biết nói hần Trần gia không coi ai ra gì, ta nghĩ, hần lão tử trần kỷ phạm là có chút đầu não, liền sẽ đối với việc này giữ bí mật không nói!"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 81: Chung Diêu chiến thư

Quả nhiên như Mã Siêu sở liệu, làm chủ nhà họ Trần trần kỷ biết đầu đuôi sự tình về sau, hung hăng khiển trách trần quần dừng lại: "Trường văn, rõ ràng Mã Siêu từng đánh bại Hàn Toại Diêm Hành, chiến bình Lữ Bố, lại làm bảy bước thơ, danh khắp thiên hạ, người vì sao nói không biết thể gian có Mã Siêu, người như thể hoang ngôn khinh miệt, chỉ biểu hiện người khí độ nhỏ hẹp, nhắm trúng người trong thiên hạ chế nhạo, người chẳng lẽ không biết, chúng ta Trần gia làm lấy thanh cao có đức hạnh nổi danh trên đời, bất luận làm chuyện gì, cũng phải làm cho thể nhân tìm không ra tí vết mới tốt, thôi, vì phụ vì người ra mặt, đem chuyện này áp xuống tới đi."

Trần kỷ lời này rất có hàm ý, như Mã Siêu ở bên, tất nhiên có thể lý giải, không khác, Đinh Xuyên Trần gia cũng không phải thật thanh cao có đức hạnh, cùng Nhữ Nam Viên gia tiên tổ Viên cảnh nằm tuyết, đều rất am hiểu trang bức, giả dạng làm thanh cao có đức hạnh đáng vẻ, nghe đồn trần quần tổ phụ trần thực đi báỉ phòng danh sĩ Tuân thực (Tuân thực có con trai của tám cái, người xưng Tuân thị Bát Long, hán thứ Lục tử Tuân thoải mái nổi danh nhất, quan đến Tư Không, Tuân thực hậu đại có Tôn Từ Tuân Úc, Tuân Kham, Tuân diễn, Tuân vui mừng cùng từ tăng tôn Tuân Du) thời điểm, trần thực gọi trưởng tử trần kỷ kéo xe, ấu tử trần Kham chấp trượng sau xe theo, Tôn Từ trần quần tuổi nhỏ ngồi ở trong xe, đến rồi Tuân gia, Tuân thực thiết yến chiêu đãi đám bọn hán, Tuân gia Bát Long một cái cho bọn hán mở cửa đánh mần, một cái đi rượu, cái khác lục rỗng thay nhau chia thức ăn, đạo này phong cảnh đặc biệt trở thành nơi đó kỳ văn, mọi người cho cái này phụ tử ba cái chân dung sau rộng là truyền tụng, nói bọn hán xuất hành là "Chân nhân đi về phía đông", tôn xưng cha con bọn họ ba người là "Ba quân".

Mã Siêu đối với cái tin đồn này có chút nghi vấn, trần bày tổ phụ làm qua quá đời Huyện lệnh, lại có nhiều như vậy học sinh, trong nhà đồng ruộng đồng đảo, như thế nào khuyết thiếu xe kéo ngựa chạy chậm, làm gì để trần kỷ kéo xe, nhìn không ra có chỗ nào đáng giá xưng đạo, đằng sau Tuân gia Bát Long đối bọn hán chấp lễ rất cung, chỉ có thể nói Trần gia, Tuân gia là thói phồn nhau, mà Đinh Xuyên nhiều danh sĩ, dân bản xứ Đô Ti không kiến đã quen, như thế nào lại như vậy đồ đệ tiện địa xưng hô họ họ là ba quân, có thể là trần quần làm quan lớn về sau, một ít người nịnh nọt làm ra .

Nghe được trần kỷ, trần quần trần trường văn tỉnh táo lại, có chút hối hận, vừa rồi thực sự không nên bởi vì Mã Siêu xuất thân hàn vi mà như thể tìm tòi, thật sự là quá trẻ tuổi nóng tính.

Trần kỷ lại nói ra: "Trường văn, người vừa rồi hoàn toàn có thể cho gia phó nói, người không ở gia, liền có thể hóa giải đoạn này tai họa, bây giờ lại đắc tội Mã Siêu, phụ thân của Mã Siêu Mã Đằng ứng binh bốn vạn, ghim ngựa thượng Lâm Uyển, nếu là phát binh Đinh Xuyên, chúng ta Trần gia dùng cái gì đương chi ? May mắn được vì phụ đáp ứng Đồng Trác chiêu mộ, đi kinh sư là ngũ quan Trung Lang tướng, đến lúc đó nhưng vì Trần gia hòa giải một hai ."

Trần quần giật nảy cả mình, ngờ ngác nhìn trần kỷ: "Ngày xưa đại tướng quân Hà Tiến, Thái Phó Viên Ngỗi nhiều lần tích tụ quan, tổ phụ kiên từ chẳng phải, phụ thân người nhưng vì sao nếu ứng nghiệm Đồng Trác chiêu mộ, người chẳng lẽ không biết Đồng Trác làm nghi ngờ đã tâm, ứng hán chiêu mộ, liền sẽ bị Thanh Lưu đáng người ghé mắt!"

Trần kỷ thật sâu thở dài: "Trường văn, người chẳng lẽ còn không nhìn ra, Đồng Trác cùng Hà Tiến không giống nhau, Hà Tiến mặc dù là đồ tể xuất thân, cũng không dám lạm sát thanh lưu, hán kiêng kỵ người tổ phụ thanh danh, không dám tiến hành uy hiếp, Đồng Trác lại là chân chính giết qua người từng thấy máu Tây Lương đồ tể, Văn Thánh Thái Ung danh khí nhưng cao hơn vì phụ nhiều, hán cự tuyệt Đồng Trác chiêu mộ, Đồng Trác lợi dụng diệt tộc uy hiếp, Thái Ung bị ép tiến về kinh sư, bây giờ vì phụ như cự tuyệt Đồng Trác chiêu mộ, chỉ sợ Đồng Trác liền uy hiếp đều không cần, trực tiếp phái Mã Siêu lãnh binh đến Đinh Xuyên diệt chúng ta Trần gia toàn tộc, Đồng Trác mười vạn đại quân tụ tập kinh sư, khoảng cách Đinh Xuyên bất quá mấy ngày lộ trình, vì kế hoạch hôm nay, chúng ta chỉ có thể lựa chọn tạm thời khuất phục!"

Trần quần nghe đến đó, trong lòng càng thêm hối hận, hán thực sự không nên câu nệ tại thể gia thành kiến, đối với Mã Siêu vô lễ như vậy, nếu là Mã Siêu một lòng trả thù, lấy Mã Siêu thủ hạ lợi hại như vậy Chiến khí, bọn hán Trần gia tòa thành mặc dù kiên cố, nhưng cũng ngăn cản không nổi, chỉ có thể gửi hi vọng phụ thân tiến về kinh sư hòa giải có thể thành công .

Trần quần trong lòng còn có may mắn, nhưng lại không biết, hán hành vi hôm nay đã nhắc nhở Mã Siêu, Mã Siêu hội nhớ kỹ hán trần quần trong lịch sử là một cái gì nhân vật, chẳng những không thể trọng dụng, ngược lại muốn tìm cơ hội diệt trừ .

Mã Siêu mang theo Hoàng Trung, Diên Vi, vương phi, tiếp tục tại Đinh Xuyên quận bên trong tìm kiếm cái khác hiền tài .

Bọn hán đi Chung gia trang viên báỉ phòng Chung Diêu, lại bị hồi báo, nói Chung Diêu đi Ký Châu báỉ phòng thân hữu , hồi lúc nào trở về, người hầu nói không biết .

Mã Siêu lúc ấy cảm thấy sáng tỏ, Chung Diêu không phải ra ngoài thăm bạn, mà là tránh không gặp .

Chung Diêu sinh ra ở một ngày mồng một tháng năm tuổi, hiện tại đã tuổi gần bốn mươi, thành thực lão luyện, mặc dù không thích Mã Siêu, lại cũng sẽ không giống trẻ tuổi tràn quần nói như vậy không biết thiên hạ có Mã Siêu .

Đối với Mã Siêu mà nói, hắn không muốn lấy được trần quần, lại nghĩ ra được Chung Diêu .

Một phương diện, Chung Diêu là hắn tại nơi một đời cừu nhân, trong lịch sử, chính là Chung Diêu, trương đã hai người, liền được mang lác lư, Mã Đằng mới thả vút bỏ quân quyền, mang theo ngựa dừng, ngựa thiết, cử gia chuyển hướng Nghiệp thành, rốt cục rơi vào Tào Tháo chi thủ, trong lịch sử Mã Đằng cũng không có phụng cái gì y đài chiếu, cũng không khả năng tại Tào Tháo hang ổ lúc tạo phản, thuần túy là Tào Tháo chuẩn bị giả tá thảo phạt Trương Lỗ tên thừa cơ tiêu diệt Mã Siêu, Hàn Toại, Mã Siêu bị ép khởi binh, Mã Đằng cả nhà bị Tào Tháo giết chết, từ góc độ này, Chung Diêu là Mã Siêu cừu nhân, cừu hận này mặc dù không kịp Tào Tháo, Dương phụ, nhưng Mã Siêu có đời này nhớ Úc Tinh cảm giác, nếu không giết Chung Diêu, kỳ tâm khó bình . Bất quá, Mã Siêu không chuẩn bị lập tức liền giết Chung Diêu, mà là muốn chờ hoàn toàn đem giá trị của Chung Diêu ép sạch sẽ, cuối cùng lại đem hắn và con trai của hắn chuồng hội cùng một chỗ giết chết .

Một phương diện khác, Chung Diêu quả thật có mới, quân chính, luật pháp, thư pháp thượng đều có đại tài .

Trong lịch sử, Kiến An bốn năm, Mã Đằng, Hàn Toại chur tướng cậy mạnh ở Quan Trung, Tào Tháo vì thế rất sầu lo, kinh Tuân Úc đề cử, liền bổ nhiệm Chung Diêu lấy tùy tùng thân phận của bên trong lĩnh ti lệ giáo úy, cầm tiết đồn đốc Quan Trung các lộ nhân mã, đem hậu phương sự vụ ủy thác cho hắn, đặc biệt trao tặng hắn không bị quân chế độ câu nệ quyền lực, Chung Diêu đến Trường An về sau, thành công thuyết phục Mã Đằng, Hàn Toại bọn người, trên danh nghĩa phụ thuộc Tào Tháo, sau đó trong mấy năm, Quan Trung một mực vững chắc, Chung Diêu lực lượng một người liền thắng nổi Tào Tháo khác phái mấy vạn nhân mã .

Luật pháp bên trên, Chung Diêu kế thừa nhà học, rất có tạo nghệ, tại Tào Ngụy thời điểm, từng làm qua Đại Lý, Đình Úy, từng cực lực thuyết phục Tào Phi dùng nhục hình thay thế tử hình . Đối với Chung Diêu đề nghị này, Mã Siêu là tán đồng , chờ hắn cầm quyền về sau, chuẩn bị đại quy mô hủy bỏ tử hình, dùng trăm năm ở tù, liên đới ở tù tới lấy thay tử hình, đơn giản là Mã Siêu tin tưởng một điểm, để một cái ác quán mãn doanh người chết thống khoái đi, là đối ác nhân tha thứ, để ác nhân sống không bằng chết thống khổ nhất sinh, mới đối nổi những từng đó bị ác nhân tổn thương qua đám người .

Đương nhiên, Mã Siêu coi trọng nhất Chung Diêu chính là, Chung Diêu là thư pháp đại gia, là chữ Khải người sáng lập, bị hậu thế tôn làm "Chữ Khải thủy tổ", cùng Đông Tấn nhà thư pháp Vương Hi Chi cùng xưng là "Chung vương".

Như tại nguyên lai cái thời không kia, Mã Siêu mình là không thích thư pháp, đương nhiên sẽ không đem những này nhà thư pháp coi ra gì, nhưng ở thời điểm này, văn nhân có tài hoa, thi từ ca phú cầm kỳ thư họa đều có thể giết người, trước đó Thái Ung Phi Bạch Thư cũng có thể giết người, đó còn là Thái lão đầu trong lòng còn có từ bị không có luyện thành chiến thư, mà Chung Diêu tại lúc đầu thời không trên giường dùng đầu ngón tay viết, có thể đem đập trên người chấn mền xuyên phá, ở thời điểm này, Mã Siêu tin tưởng, Chung Diêu chiến thư nhất định có thể làm cho vô số quân địch nghe tin đã sợ mất mật .

Mã Siêu tại Chung Diêu trước phủ đệ mặt nhìn thấy một cái bia đá, Mã Siêu không có chú ý phía trên viết cái gì, chỉ chú ý tới văn tự khắc vào bia đá rất sâu, chừng hơn một tấc sâu, hơn nữa không giống như là đám thợ thủ công dùng cái đục tạc ra tới, giống như là có người dùng đầu ngón tay vạch ra tới, hắn là chính là Chung Diêu dùng khí tài chiến thư khắc ?

(đa tạ thất chén trà khen thưởng 600 Qidian tiền, đa tạ ủng hộ ba khen thưởng 200 Qidian tiền)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 82: Cứu Từ Thứ

Mã Siêu chuyển tới bia đá đằng sau, thử đem Chiến khí ngưng tụ đầu ngón tay, ở trên bia đá viết chữ .

Viết chút gì đâu, nghĩ một hồi, hắn ác thủ tăng vọt, viết một hàng chữ lớn "Mã Siêu từng du lịch qua đây ."

Chiến khí cô đọng như thương, ngưng tụ vào đầu ngón tay, trên ngón tay của như là chụp vào một cái tiểu thương thép, trên tấm bia đá bột đá nhao nhao rơi xuống, một hồi công phu hiện ra mấy cái kia tự .

Mã Siêu nhìn kỹ, những chữ này chiều sâu bất quá một tấc .

Theo hắn sau Kỳ Vũ tôn Chiến khí, chỉ có thể ở trong tấm bia đá khắc vào một tấc .

Võ tu Chiến khí, Văn tu khí tài, văn võ tu đạo, khác biệt đường đồng quy, đều có thể sinh ra lực sát thương to lớn .

Dùng cái này phán đoán, Chung Diêu khí tài hẳn là chỉ ít tại hậu kỳ văn tôn chi bên trên, mặc dù kém xa Thái Ung, lại so Trần Lâm không kém quá nhiều .

Chung Diêu trong lịch sử không có bất kỳ cái gì thi phú truyền thừa xuống, chỉ có thư pháp của hắn tác phẩm, xem ra hắn khí tài chỉ thể hiện ở trên thư pháp .

Chung Diêu nhà thời kì, chính là chữ Hán từ thể chữ lệ hướng chữ Khải diễn biến cũng tiếp cận hoàn thành thời kì, tại hoàn thành chữ Hán cái này trọng yếu diễn biến quá trình bên trong, Chung Diêu tiếp nối người trước, mở lối cho người sau, tại thư pháp sử thượng thủ định chữ Khải, đối với chữ Hán phát triển có trọng yếu cống hiến, từ trước đều cho rằng hắn là Hoa Hạ thư lịch sử chỉ tổ .

Hiện tại Chung Diêu thư pháp chỉ là hấp thu không có danh tiếng gì Lưu Thắng, Tào vui, Lưu Đức thắng đẳng Nhân Thư pháp sở trường, liền có hậu kỳ văn tôn khí tài , chờ hắn tại kinh sư gặp được Thái Ung, hấp thu Thái Ung thư pháp sở trường , chờ hắn tự thành một phái về sau, nhất định có thể phong Thánh, dù sao hắn là cùng Vương Hi Chi tịnh xưng thư pháp đại gia .

Mã Siêu quay đầu lại, nhìn xem Chung Diêu khắc bi văn, cổ phác, trang nhã, kiểu chữ lớn nhỏ giao nhau, chỉnh thể bố cục nghiêm cẩn, kín đáo, Mã Siêu càng xem càng cảm thấy thuận mắt, càng xem càng cảm thấy muốn lấy được Chung Diêu .

Tiếc rằng Chung Diêu đóng cửa không thấy, căn bản không cho Mã Siêu thuyết phục cơ hội của hắn, Mã Siêu chỉ có thể âm thầm rời đi, yên lặng chờ lần sau cơ hội gặp lại .

Mã Siêu mơ hồ nhớ kỹ, trong lịch sử, Chung Diêu về sau lại bị ba phủ chiêu mộ, đảm nhiệm Đình Ủy đang, hoàng môn thị lang, còn đi theo Hán Hiến Đế đi Trường An, lúc ấy Lý Giác, Quách Tỹ mấy người chuyên quyền, cắt đứt Hiến Đế cùng Quan Đông liên hệ, Tào Tháo điều động sử giả Thượng Thư . Lý Giác, Quách Tỹ bọn người tạm giam Tào Tháo sử giả, cự tuyệt tiếp nhận thành ý của hắn . Chung Diêu khuyên Lý Giác, Quách Tỹ bọn người nói: "Đương kim anh hùng cùng nổi lên, riêng phần mình mượn cớ Đế mệnh quân thúc một phương, chỉ có Tào Duyệt Châu là trong lòng suy nghĩ vương thất, nếu như cự tuyệt hẳn trung thành, đây không phải phù hợp tương lai nguyện vọng xử lý pháp ." Quách Tỹ bọn người bị thuyết phục, từ đó Tào Tháo mới có thể phái sử giả cùng Hán đế bắt được liên lạc . Về sau Lý Giác bức hiếp Hiến Đế, Chung Diêu cho thượng thư lang Hàn Bân cộng đồng mưu đồ Hiến Đế trốn đi . Đồng niên Hiến Đế chạy ra Trường An, thành công đông về, Chung Diêu bởi vì công phong Đông Vũ đình hầu .

Nói cách khác, qua không bao lâu, Chung Diêu liền sẽ Lạc Dương, đến lúc đó thử lại vào thuyết phục hắn gia nhập .

Mã Siêu cảm thấy hiểu rõ, chuẩn bị Lạc Dương .

Đi qua dương địch thành thời điểm, chợt thấy phía trước một trận đại loạn, người qua đường tất cả đều chạy tứ phía, vừa chạy, một bên nhao nhao gọi: "Giết người! Giết người!"

Mã Siêu nhìn chăm chú quan sát, chỉ thấy phía trước có một người, trên mặt thoa bột màu trắng, tóc rối bù, tay trái mang theo một cái đầu người, tay phải cầm bảo kiếm, đang chạy trời chết .

Đằng sau một đoàn quan binh theo đuổi không bỏ, bởi vì những quan binh kia bên trong có kỵ binh, cái người là kia đi bộ chạy, không lâu sau, liền bị quan binh bao bọc vây quanh .

Quan binh vây quanh người này, kiêng kỵ kiếm của đối phương thuật, cũng không tiến lên chém giết, mà là giương cung lắp tên, bắn chum đi qua .

Người kia tay cầm trường kiếm, đón đỡ loạn tiễn, tiếc rằng hắn vừa mới vật lộn chém giết qua một phen, lại chạy trốn một lúc lâu, mỗi một không chịu nổi, đón đỡ một cái trận, khí lực không thêm, bị mấy mũi tên nhọn bắn trúng, tại chỗ bị thương ngã xuống đất .

Mấy cái sĩ tốt tiến lên, đem người kia chế phục, sau đó buộc chặt ở trên cây cột, đem người kia quần áo gỡ ra, dùng lưới dao tại nơi người ngực bụng trước bị hoa, làm bộ muốn đem người kia tách rời .

Đồng thời, có cái tướng lĩnh bộ dáng người truyền lệnh đánh trống, để chung quanh phổ xá đám người bên trên đều đi ra phân biệt, nhận nhận cái này bên đường giết người hành hung người là ai .

Phổ xá thượng không có người ra mặt nhận nhau, trong đám người có mấy cái thiếu niên kích động, tựa hồ muốn cứu người kia, lại ngại tại quan binh thế lớn, không dám đứng ra .

Cái kia quan quân tướng lĩnh cười lạnh một tiếng: "Nếu không người dám nhận, chính là khăn vàng loạn đảng, cho bản tướng đem hắn tách rời!"

Một cái sĩ tốt cương đao trong tay làm bộ liền muốn bỏ xuống .

Ở nơi này cái trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, một âm thanh trong trẻo vang lên: "Đạo hạ lưu người!"

Cái quan quân kia tướng lĩnh phóng nhãn xem xét, lập tức một mặt sợ hãi, tung người xuống ngựa, đi lên trước, cung kính thi lễ: "Tiểu tướng vương phương gặp qua Mã Tướng quân ."

Mã Siêu ngồi ở chiếu êm ngọc sư tử bên trên, cúi đầu xem xét, người này thành lĩnh chính là Đồng Trác dưới trướng Đô úy vương phương, địa vị còn tại Lý Giác, Quách Tỹ phía dưới, lần này hẳn là đi theo Từ Vinh, Lý Mông bọn người đến đây bình định Đình Xuyên quận .

Mã Siêu cười nhạt một tiếng: "Nguyên lai là vương đô úy, các người bắt người này đến cùng phạm vào tội gì?"

Vương phượng khom người đáp: "Giống như bản địa một cái hào cường giết bằng hữu của người này, người này là bạn báo thù, giết đối phương."

"Thì ra là thế, " Mã Siêu lớn tiếng nói ra: "Người này là bạn báo thù, trọng tình trọng nghĩa, có thời cổ danh sĩ chi phong, ngươi thả hắn đi!"

Vương mới là chẳng lẽ: "Mã Tướng quân, người này bên đường giết người, ảnh hưởng hại vô cùng, ta sợ hiện tại thả hắn, nơi đây điều dân bắt chước người này..."

Mã Siêu không để ý đến vương phượng, giục ngựa tiến lên, hướng người kia quát: "Từ Thứ, ngươi là bạn giết người, có từng nghĩ tới trong nhà lão mẫu, nếu ngươi bị quan binh xử tử, ai phụng dưỡng nhà ngươi lão mẫu?"

Nguyên lai, Mã Siêu căn bản không có đem một màn này để ở trong lòng, hắn chỉ muốn làm cái xem náo nhiệt, liền cùng Hoàng Trung, Điền Vi, vương phi một đoàn người đứng ở trong đám người, nhìn những quan binh kia như thế nào đối phó người kia.

Hoàng Trung nhìn một hồi, nói với Mã Siêu: "Thiếu chủ, người này tuổi còn trẻ, liền có Võ Tông Chiến khí, là mầm mống tốt, như thế chết đi, coi là thật đáng tiếc."

Mã Siêu lúc này mới lưu tâm quan sát, nhìn kỹ, người này chẳng những có sơ Kỳ Vũ tông Chiến khí, lại còn có sơ kỳ văn tông khí tài, mặc dù cũng không cao, nhưng văn võ đều đầy đủ như thế, hơn nữa niên kỷ lại nhỏ như vậy, chắc hẳn trong lịch sử không phải không có tiếng tăm gì hạng người đi.

Mã Siêu cẩn thận hồi tưởng lịch sử, đột nhiên nhớ tới một người, người kia trước kia liền có vì bằng hữu bên đường giết người cảnh ngộ, chỉ là về sau hoàn toàn tỉnh ngộ, bỏ võ theo văn, trở thành Tam quốc xếp hạng hai mươi vị trí đầu mưu sĩ một trong.

Đoán được đối phương là Từ Thứ về sau, Mã Siêu cũng không có lập tức tiến lên cứu, mà là mấy người Từ Thứ bị quan binh bắt lấy muốn bị tách rời, Từ Thứ lâm vào hoàn toàn tuyệt vọng hoàn cảnh, Mã Siêu mới lên tiếng cứu giúp.

Bởi vì Mã Siêu hiểu rõ một chút, chỉ có ở đối phương nhiều lần lâm tuyệt cảnh thời điểm đi cứu, đối phương mới có thể sinh ra lớn nhất cảm ân, đưa thân sưởi ấm trong ngày tuyết rơi vĩnh viễn so dẹt hoa trên gấm tốt.

Từ Thứ nghe được Mã Siêu hô tên của ra bản thân, giật nảy cả mình, ngẩng mặt lên: "Ngươi là ai, ngươi tại sao biết ta?"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 83: Thu Từ Thứ là bệch ?

Mã Siêu mỉm cười: "Ta chính là dũng tướng Trung Lang tướng Mã Siêu, về phần tại sao biết ngươi, ngươi mấy người bằng hữu kia xì xào bàn tán lúc bị ta nghe đến."

Từ Thứ tin là thật, từng hẳn mấy người bằng hữu kia một mặt, lúc trước liền nói với bọn họ tốt, nếu là bị quan binh bắt lấy, sẽ không để cho bọn họ tới cứu, mặc dù tới cứu, cũng đừng rêu rao, hắn không muốn để cho loại chuyện này lan truyền đến mẫu thân hắn bên tai, hắn không muốn để cho mẫu thân lo lắng.

Hắn mấy người bằng hữu kia một mặt mê hoặc, bọn hắn vừa rồi xác thực kích động, muốn đem Từ Thứ cứu ra, tiếc rằng đem Từ Thứ bắt được không phải phổ thông huyện nha nha dịch, mà là kiêu dũng thiện chiến Tây Lương binh, còn có hơn nghìn người ngựa, bọn hắn chỉ là mấy người không dám mạo hiểm.

Đây coi như là Mã Siêu chuyển kiếp tới một cái tiểu cái biến, nguyên lai cái lịch sử kia trong thời không, Từ Thứ bên đường là bạn báo thù giết người, bị nơi đó nha dịch lấy nhiều thắng ít đem bắt được, về sau Từ Thứ mấy người bằng hữu kia tới, bọn hắn tất cả đều là một chút kiếm thuật cao thủ, liền dễ dàng đem Từ Thứ cứu đi.

Nhưng ở thời điểm này bên trong, vương phượng nghe nói Mã Siêu đến đây Dĩnh Xuyên quận, chuyên tới để tiếp, lĩnh quân đi qua dương địch thành lúc, gặp được là bạn báo thù bên đường giết người Từ Thứ, liền đem Từ Thứ bắt bắt đầu. Từ Thứ những bằng hữu kia cũng chỉ là một chút sau Kỳ Vũ sư, sơ Kỳ Vũ tông các loại kiếm khách, hơn phân nửa chưa luyện được Chiến khí, căn bản không dám đuổi theo ngàn Tây Lương tinh nhuệ chống lại, lần này nếu không phải Mã Siêu kịp thời đuổi tới, Từ Thứ lúc này chỉ sợ cũng muốn triệt để cáo biệt cái thời không này.

Mã Siêu nghiêm túc nói ra: "Ta niệm tình ngươi một thân bản sự đã tu luyện không dễ, lại chí hiếu, lại trọng nghĩa, tương lai nhất định là cái đỉnh thiên lập địa nam nhi, như vậy đi, ta chuẩn bị cho ngươi một cái miễn trừ tội chết cơ hội."

Từ Thử nhìn lấy Mã Siêu: "Cơ hội gì?"

Mã Siêu nhìn lấy Từ Thử, trực tiếp nói: "Làm nô bộc của ta!"

Từ Thử lúc đầu thoa bột màu trắng không muốn để cho người nhận ra mặt trắng lập tức đỏ lên, hấn giận tím mặt nói: "Đại trưởng phu đứng ở đời, chỉ có thể làm chủ, há có thể làm nô!"

Mã Siêu thấp giọng nói ra: "Mặc dù ta phi thường thường thức người, hữu tâm cứu người, nhưng luật pháp không thể tùy tiện phá hư, ta đại hán luật pháp có lời, bình thường kẻ giết người nhất định phải đền mạng, nếu không phạt làm nô dịch, người là muốn bỏ xuống mẹ già của người cái chết chi đâu, vẫn là tạm thời chịu đựng khuất nhục bảo toàn tính mệnh phụng dưỡng mẫu thân đâu?"

Mã Siêu trích dẫn đại hán kia luật pháp hơn phân nửa là đang lừa dối người, nhưng Từ Thử hiện tại tập trung tinh thần tu kiếm thuật, cũng không bắt đầu xâm nhập học tập Nho gia điển tịch, lại càng không cần phải nói luật pháp điển tịch đâu, hấn dám đảm đương đường phố giết người, còn dám bắt, nói rõ hấn là cái không hơn không kém người thiếu kiến thức pháp luật, cho nên Mã Siêu hội lên mặt Hán luật pháp đến lắc lư hấn.

Từ Thử lâm vào lựa chọn thống khổ bên trong, là vì tôn nghiêm mà chết lại bỏ xuống mẫu thân, hay là vì phụng dưỡng mẫu thân bỏ xuống tôn nghiêm làm người nô bộc đâu?

Gặp Từ Thử một mặt xoắn xuýt, Mã Siêu cười nhạt một tiếng, ngâm tụng lên một bài thơ: "Chỉ trong tay người mẹ hiền, áo trên người kẻ lãng tử. Chuẩn bị lên đường dày đặc mây, ý sợ chậm chạp về. Ai nói tác cỏ tâm, báo đến ba tháng mặt trời mùa xuân."

Cái này thủ « người xa quê ngâm » là Đường đại thi nhân mạnh ngoại ô ngũ ngôn thơ cổ, mạnh ngoại ô trước kia phiêu bạt không nơi nương tựa, nhất sinh nghèo khổ thất vọng, thẳng đến năm mười tuổi lúc mới đến rồi một cái lật dương huyện ủy hèn mọn chức vụ, kết thúc quanh năm phiêu bạt lưu lỵ sinh hoạt, liền đem mẫu thân tiếp đến ở. Thi nhân hoạn lộ thất ý, nếm trải thời đời nóng lạnh, lúc này càng cảm giác thân tình chi đáng ngưỡng mộ, thế là viết ra cái này xuất ra đầu tiên tại phế phủ, cảm động rất sâu tụng mẹ chi thơ.

Bài thơ này thuộc về thơ cổ, thích hợp hơn tại cuối thời Đông Hán dùng, toàn thơ tổng cộng lục câu ba mươi tự, áp dụng bạch miêu thủ pháp, thông qua hồi ức một cái nhìn như bình thường trước khi đi may quần áo trắng cảnh, nổi bật cũng ca tụng tình thương của mẹ vĩ đại cùng vô tư, biểu đạt thi nhân đối với tình thương của mẹ cảm kích cùng đối với mẫu thân sâu đậm yêu cùng tôn kính. Bài thơ này nghệ thuật địa tái hiện người chỗ tổng cộng cảm bình thường mà vĩ đại đích nhân tính đẹp, cho nên trăm ngàn năm qua thẳng được vô số độc giả mãnh liệt cộng minh, chính là khen ngợi tình thương của mẹ thiên cổ đệ nhất thơ.

Mã Siêu vừa mới ngâm xong, hấn khí tài trong nháy mắt tăng lên gấp năm lần, bầu trời có quý thần kinh khóc dị tượng, tất cả mọi người vì đó động dung, kể « bảy bước thơ » về sau, Mã Siêu lại làm ra một bài truyền thể thơ.

Mã Siêu bây giờ là trung kỳ văn tôn, khí tài cuộn cuộn, như mưa to, trút xuống tại Từ Thử trên người.

"Nhi nữ giống chỉ là cỏ non, tình thương của mẹ như ngày xuân ánh nắng, nhi nữ có thể nào báo đáp tình thương của mẹ tại vạn nhất đâu?" Từ Thử vốn là chí hiếu, bị cái này thủ truyền thể thơ cảm nhiễm, hiểu tâm áp đảo tôn nghiêm, hấn hướng Mã Siêu gật gật đầu: "Mã Tướng quân, ta nghĩ tốt, ta nguyện bảo toàn tự thân, nguyện nô bộc của vi tướng quân."

Mã Siêu quay mặt hỏi vương phượng: "Ta đem người này mang đi, sung làm nô bộc, không biết có thể?" Nói thẳng mang đi, lộ ra quá mệt thị luật pháp, Mã Siêu liền mượn đại hán này luật pháp sát biên câu, cũng không phải là thực sự muốn nhận Từ Thử làm nô tài.

Vương phượng, Lý Mông đều là Tây Lương quân tướng lĩnh bên trong tương đối không có nguồn gốc, nhớ tới Mã Siêu vô nghệ, địa vị, nhớ tới phụ thân của Mã Siêu Mã Đằng thế lực, bọn hấn đều kiệt lực nịnh bợ, vội vàng cười theo nói: "Không có vấn đề!" Vội vàng cấp Từ Thử mở trời.

Từ Thử từ trời buộc trạng thái giải trừ, cũng không thừa cơ đào tẩu, mà là đối với Mã Siêu thẳng thắn nói: "Tại hạ nguyện theo các hạ làm nô là bộc, tiếc rằng trong nhà lão mẫu còn tại, không tiện rời xa."

Mã Siêu trầm giọng nói: "Nguyên thẳng, cha ta hiện ở trên Trường An Lâm Uyên, người hoàn toàn có thể đem lệnh đường tiếp vào thượng Lâm Uyên."

Từ Thử nhú mày: "Nhà ta lão mẫu sống dương dịch, không muốn rời xa cố thổ."

Mã Siêu thấp giọng cùng Từ Thử phân tích một chút tương lai hai năm tại Đông Trác Tây Lương quân cùng Quan Đông minh quân ở giữa chiến tranh: ". . Viên thị binh lực không đủ, tại Lạc Dương không thể làm gì Đông Trác, liền sẽ ra kinh đến tụ hợp Quan Đông chư hầu, Quan Đông Chư quận huyện có nhiều Viên thị môn sinh cố lại, Viên Thiệu như vung cánh tay hô lên, nhất định ứng người tụ tập, đến lúc đó Đông Trác cùng Viên Thiệu tất có một trận chiến, mà chiến hòa không khỏi liên lan tràn đến Dĩnh Xuyên, như là nhiều năm trước loạn Hoàng Cân."

Trong lịch sử, Từ Thử liền từng bởi vì tránh đi chiến loạn, rời đi Dĩnh Xuyên quận qua, hấn làm người báo thù bị quan phủ bắt, đào thoát sau đổi tên đổi tính tiến về Dĩnh Xuyên thư viện đi học tập Nho học. Nhưng là cùng phòng các học sinh đều ghét bỏ Từ Thử lúc trước làm tặc, mọi thứ cũng không chịu cùng Từ Thử cùng một chỗ. Từ Thử thế là mỗi ngày đều rời giường đặc biệt sớm, một người quét dọn vệ sinh, mặc kệ chuyện gì đều hỏi trước một chút ý kiến của người khác, nghiêm túc học tập Nho học, thời gian dần trôi qua, Từ Thử đối với Nho gia kinh nghĩa học vấn đều phi thường tinh thông, hơn nữa còn làm quen cùng quận thạch thao, hai người nhưa cây son hợp nhau

, về sau bởi vì Đông Trác làm loạn kinh sư mà đạo Trí Trung châu bốn phía binh lên, Từ Thử vì tránh loạn, cùng thạch thao xuôi nam đến Kinh Châu ở lại, đến rồi Kinh Châu về sau, Từ Thử làm quen Gia Cát Lượng, quan hệ hữu hảo.

Nói đến đây, Mã Siêu lộ ra một mặt vẻ đau thương: "Nguyên loạn binh chổ đến, nguyên thắng dùng cái gì bảo toàn lệnh đường, chẳng lẽ bằng vào người cái kia một thân kiếm thuật, người kiếm kia thuật mặc dù tinh diệu, có thể địch nổi hơn mười người, nhưng mấy trăm người, mấy ngàn người hô nhau mà lên, song quyền nan địch tứ thủ, hảo hán không chịu nổi nhiều người, đến lúc đó vạn nhất lệnh đường có nguy hiểm, nguyên thắng người nên như thế nào tự xử?"

Từ Thứ sắc mặt u ám "Đúng vậy a, ta tự xưng là kiếm thuật siêu quần, nhưng gặp được mấy trăm Tây Lương loạn binh, ta liền đã muôn vàn khó khăn chống cự, nếu là gặp được càng nhiều quân địch, nên làm thế nào cho phải?"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 84: Từ nương bán lão

Mã Siêu đang muốn trả lời Từ Thứ vấn đề, đã thấy vương phượng mắt lom lom nhìn, nhớ tới bản thân vừa rồi trong lời nói có chút không ổn chỗ, nếu là bị vương phượng nghe qua, kể lại cho Đồng Trác, đối với tương lai mình đại kế rất có không tiện, liền gọi vương phi dắt tới một con ngựa, để Từ Thứ cười lên. (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)

Mã Siêu cùng vương phượng chấp tay từ biệt, mang theo Từ Thứ, hướng Lạc Dương phượng hướng tiến đến.

Vương định muốn lấy lòng Mã Siêu, đề nghị nói lãnh binh hộ tống Mã Siêu về Lạc Dương.

Mã Siêu có sự tình khẩn yếu cùng Từ Thứ đem, không muốn bên người có Đồng Trác người, trùng vương vừa mới mắt: "Người cảm thấy ta cần các người tới hộ tống?"

Hắn đến bây giờ mới nhớ, cái này vương phượng bất ngờ chính là diễn nghĩa thượng Mã Siêu lần đầu bộc lộ tài năng chiến không sợ hợp liền đâm chết gia hỏa, cái chết của hắn thành tựu Mã Siêu thanh danh.

Mà ở thời điểm này, vương phượng cũng chỉ có bên trong Kỳ Vũ tông chiến lực, căn bản không phải Mã Siêu địch.

Vương định lên Mã Siêu từng chiến binh Lữ Bố, mặt mũi tràn đầy xấu hổ: "Mặt tướng đường đột, Mã Tướng quân ngài đi thông thả."

Ra dương địch thành, người qua đường dần dần thưa thớt, chỉ là Từ Thứ trên mặt thoa bột màu trắng, tóc tai bù xù, người qua đường nhao nhao liếc nhìn, để Mã Siêu có chút khó chịu.

Hắn mang theo Từ Thứ, đi vào dương địch ngoài thành một dòng sông nhỏ một bên, để Từ Thứ rửa mặt một phen.

Từ Thứ rửa mặt xong tất, dùng một cây trúc trăm lấy mái tóc kéo lên đến, đi đến Mã Siêu trước mặt, thật sâu thi lễ: "Đa tạ Mã Tướng quân cứu chi ân, tại hạ phỏng đoán, Mã Tướng quân cứu tại hạ cũng không phải là muốn một cái nô bộc của vô dụng a?"

Mã Siêu trên dưới dò xét Từ Thứ một phen, tuổi chừng hai mươi, lông mày phân tám màu, mục như lắng tĩnh, con mắt sáng vô cùng, chính thể khí chất như lợi kiếm ra khỏi vỏ.

"Nguyên thắng, không sai, ta có thể nào để một cái tương lai Vũ Tôn, văn tôn làm nô bộc, vậy liền quá phí của trời." Mã Siêu cười nói: "Chỉ là không như vậy nói, sợ gây Đồng Trác hoài nghi."

Từ Thứ kinh ngạc nói: "Mã Tướng quân bây giờ không phải là Đồng tướng quốc dưới trướng Đại tướng à, vì sao muốn lo lắng Đồng tướng quốc hoài nghi?"

Mã Siêu cười khổ nói: "Nguyên thắng, Đồng Trác vô cùng có dã tâm, tổ tiên của ta chính là Phục Ba tướng quân Mã Viên, ta làm sao lại trợ giúp Đồng Trác đi phá vỡ ta tiên tổ da ngựa bọc thây đánh rớt xuống giang sơn? Trước đây đi theo Đồng Trác, chỉ là..." Hắn đem kế hoạch của mình cùng Từ Thứ đại khái nói một lần.

Mặc dù Từ Thứ trước đây không có chân chính học tập như thế nào trở thành một thành công mưu sĩ, nhưng hắn có trời sinh cái nhìn đại cục, đối với thiên hạ đại sự biết sơ lược, cúi đầu suy nghĩ sâu xa một phen, cảm thấy Mã Siêu kế hoạch rất có thể thực hiện.

Chỉ là, hắn rất nghi hoặc: "Mã Tướng quân, ta một cái bên đường giết người tặc nhân, người theo ta nói cái này, ngài không cảm thấy là đàn gậy tai trâu sao?"

Mã Siêu cười lắc đầu: "Nguyên thẳng, chớ có tự coi nhẹ mình, mặc dù ngươi bây giờ chỉ là sơ Kỳ Vũ tông cùng sơ kỳ văn tông, nhưng tiềm lực của ngươi cực mạnh, ta tin tưởng, qua vài năm nữa, ngươi chính là văn tôn cùng Vũ Tôn, liền có thể một mình đảm đương một phía, là giúp đỡ Hán thất lập xuống đại công."

Cho tới nay, Từ Thứ không tốt đọc sách, ưa thích luyện kiếm uy nhiệm hiệp còn khí, cùng Tây Thục Cam Ninh, đều là hiệp khách, đổi thành đòi sau xưng hô, chính là Cổ Hoắc Từ, ngoại trừ mấy cái huynh đệ bằng hữu thói phong, hơi người có địa vị đều ghé mắt nhìn tới, chưa từng có bất luận cái gì một cái thượng vị giả từng dạng này thường thức qua hắn.

Từ Thứ trong lòng lập tức dâng lên một dòng nước ấm, khom người hạ bái: "Đa tạ Mã Tướng quân mắt xanh."

Mã Siêu nhìn lấy Từ Thứ, trong lòng cũng cực kỳ tán thưởng, Từ Thứ hiện tại không luận văn võ, đều chỉ có thể tính tam lưu, nhưng hắn vô cùng có tiềm lực, trong lịch sử bị bằng hữu cứu ra về sau, hắn liền tiến vào Đình Xuyên thư viện liền đọc, về sau lại bái Từ Mã Huy vi sư, học được vài chục năm, đi ra sau này sẽ là hạng nhất mưu sĩ, gần với Gia Cát Lượng, Bàng Thống, so những học được đó hai mươi ba mươi năm thành danh mưu sĩ còn muốn sắc bén đáng sợ nhiều lắm.

Mã Siêu tin tưởng, nếu là có thể hảo hảo bồi dưỡng, Từ Thứ chẳng những có thể trở thành hạng nhất mưu sĩ, còn có thể biểu hiện ra so trong lịch sử hào quang của càng sáng chói.

Mã Siêu cười hỏi: "Nguyên thẳng, có thể hay không cùng ta cùng một chỗ bảo hiểm chung Hán thất?"

Từ Thứ cười khò nói: "Phụ mẫu tại, không đi xa, lão mẫu còn tại, tại hạ không dám rời xa Đình Xuyên."

Lại nhớ tới cái vấn đề này.

Mã Siêu nhú mày, lại đem vừa rồi khuyên giải Từ Thứ mà nói nói một lần, lần này không có người ngoài ở đây, hắn nói rất kỹ càng.

Từ Thứ cúi đầu nghĩ lại, Mã Siêu nói không sai, tương lai Đồng Trác cùng Viên Thiệu ở giữa tất có một trận chiến tranh, Đình Xuyên nhiều lần lâm Lạc Dương, vô cùng có khả năng bị chiến hỏa tác động đến, vì mẫu thân an nguy, thế tất không thể sống Đình Xuyên, nhất định phải tìm một cái địa phương an toàn ẩn cư, chỉ là nên tìm chỗ kia đâu?

Mã Siêu gặp Từ Thứ có chút ý động, cười nói: "Thượng Lâm Uyển hoặc vịnh gió Mã gia, ngươi có thể lựa chọn bất luận cái gì một nơi bất kỳ một cái nào tòa nhà, để lệnh đường an cư."

Thượng Lâm Uyển chính là quê hương của hoàng lâm, bình thường quân đội không dám ở nơi đó quá tháo, vịnh gió Mã gia chính là khai quốc đại thế gia, bình thường loạn quân cũng không dám thiện động, hai địa phương này đều là an toàn.

Từ Thứ còn tại chần chờ: "Chỉ là không biết mẫu thân có nguyện ý hay không, dù sao tướng quân tạm thời phụ thuộc Đồng Trác, mà ta như đi theo tướng quân, mẫu thân liền cho rằng ta theo theo Đồng Trác, nhất định không dung."

Mã Siêu cười nói: "Ta với ngươi cùng một chỗ tiến đến thuyết phục lệnh đường, tranh thủ đồng ý của nàng."

Từ Thứ mang theo Mã Siêu một đoàn người, chạy tới nhà hắn.

Trên đường, Mã Siêu tò mò hỏi Từ Thứ: "Vì sao nơi này gọi là dương địch?"

Từ Thứ nói: "Địch chính là đuôi dài núi trĩ vậy. Nơi đây xưng dương địch, chính là bởi vì lúc ấy núi trĩ nhiều, tươi sáng xinh đẹp nguyên có. Năm đó Hàn cảnh hầu phản cổ hạ tới chỗ này, nhìn thấy núi trĩ thành đàn, khắp nơi trên đất bay động bốn sáu, sắc thái lộng lẫy rực rỡ, hai mắt chói lóa, thế là, hắn liền thanh tán thưởng: 'Dương tai địch vậy. Dương tai địch vậy!'"

Núi trĩ đuôi dài tươi sáng xinh đẹp, hơn xa tại cái khác loài chim, núi trĩ cũng thực vì này mà tự hào, thường thường đứng ở bờ sông, bay múa tại mặt sông, đem chính mình xinh đẹp thân ảnh phản chiếu ở trong nước, bản thân thường thức, bản thân say mê, dương dương tự đắc, chính là bởi vì núi trĩ hình tượng, làm triển khai thượng cổ tiên dân tượng tượng, sáng tạo ra phượng hoàng hình tượng.

Mã Siêu nghĩ đến dương địch nội thành những bốn sáu đó tại Viên Thiệu, Tào Tháo dưới trướng mưu sĩ, từ cái nào đó góc độ nhìn, bọn hắn không có chỗ nào mà không phải là bản thân thường thức, bản thân say mê, dương dương tự đắc hạng người, bọn hắn hoàn thành bằng hữu kết đảng, lẫn nhau nói khoác, lại thêm bọn hắn thật có tài học, khiến cho Đình Xuyên học phái trở thành Tam quốc thời kỳ mạnh nhất mưu sĩ một dạng, Tương Dương học phái chỉ có thể xếp tại thứ hai, hơn nữa Tương Dương học phái một cái trung kiên nhân vật Từ Mã Huy cũng là từ Đình Xuyên đi ra.

Đến rồi Từ Thứ gia, nhìn thấy mẫu thân của Từ Thứ, lúc này Từ mẫu năm gần bốn mươi, hoàn toàn được xưng tụng từ nương bán lão phong vận vẫn còn.

Mã Siêu đem hắn cùng Từ Thứ nói lời nói kia cùng Từ nương nói, Từ nương tựa hồ đọc qua một ít sách, phi thường rõ lý lẽ: "Liên Lư thượng thư đều đi thượng Lâm Uyển, vậy chúng ta cũng đi thượng Lâm Uyển."

Mã Siêu lúc này mới biết, Lô Thực không hề là trong nước nhân vọng, đạo đức cộc tiêu, về sau nếu là khuyên người quy hàng, không ngại cảm lão nhân gia ông ta đi ra làm ngụy trang, hội có rất nhiều người có tương tự ý nghĩ, liên Lư thượng thư đều tán thành Mã thị phụ tử, vậy chúng ta sợ cái gì chứ?

Mã Siêu thông qua hai cái đặc chiến đội viên, hộ tống Từ nương tiến về thượng Lâm Uyển .

Hắn thì cùng Từ Thứ, Hoàng Trung, Điền Vi, vương phi trở về Lạc Dương .

Trên đường trở về, Mã Siêu lại gặp được một người, một cái mới vừa bộc lộ tài năng liền bệnh chết Đinh Xuyên người . (đoán xem người này là ai ?)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Kỳ tài Hí Chí Tài

Rời đi Đinh Xuyên trước, Mã Siêu tại Đinh Xuyên quận bên trong lại nhiều dừng lại một ngày, hắn cảm thấy, nơi này linh Khí Đỉnh chứa, tu luyện khí tài làm ít công to .

Nếu có thể, hắn rất nhớ một mực đợi ở chỗ này , chờ tu luyện thành Văn Thánh trở về nữa, tiếc rằng hắn tại trong thành Lạc Dương còn có chuyện quan trọng xử lý, không thể ở chỗ này mãi mòn chờ đợi .

Tại Đinh Xuyên quận, tùy tiện gặp được một người đều cũng có văn sĩ tạo nghệ, có văn sư mới tức giận vừa nắm một bó to, tại Tây Lương thời điểm, Mã Siêu thể nhưng là rất khó gặp được một cái văn sư tăng thứ nhân vật, liền cái Hàn Toại kia cũng chỉ là đỉnh phong văn sư, không có tiến vào văn tông cảnh giới .

Mã Siêu không khỏi cảm thán, Đinh Xuyên thật sự là một cái địa linh nhân kiệt địa phương a .

Nghe đồn, năm đó cái từ trên trời giáng xuống kia cái biến cái thời không này linh khí Thần thạch liền đáp xuống Đinh Xuyên quận cùng Nhữ Nam quận ở giữa, cho nên Đinh Xuyên quận cùng Nhữ Nam quận nhân tài đặc biệt nhiều .

Đối với cái tin đồn này, Mã Siêu chỉ tin tưởng một nửa .

Tại Đinh Xuyên quận bên trong đi dạo mấy ngày, Mã Siêu phát hiện, Đinh Xuyên sở dĩ có nhiều như vậy hiền tài, không chỉ bởi vì địa kiệt, cũng bởi vì người linh, bởi vì nơi này tư học thịnh hành, rất nhiều danh sĩ Đại Nho đều thiết quán dạy học trò .

Quách Gia tiên tổ quách cung gia thế y quan, quách phụ thân của cung quách hoàng tập « tiểu Đổ luật », cung ít truyền cha nghiệp, truyền thụ đồ chúng hằng số trăm người .

Chung Diêu tổ phụ chuông sáng đời thiện hình luật, lấy thơ luật giáo sư môn đồ hơn ngàn người .

Cầm họa trước sau, rất nhiều Đinh Xuyên danh sĩ trở về quê cũ, Đinh Xuyên trở thành kẻ sĩ du học lựa chọn hàng đầu chỉ địa .

Trần bày tổ phụ trần thực từng ẩn cư gai núi, thiết quán dạy học trò, xa gần kẻ sĩ đều lấy hắn là tông sư . Bắc Hải người quân thà cùng Bình Nguyên hoa âm, cùng huyện bình nguyên cùng nhau bạn, đều du học tại Đinh Xuyên, cũng kính thiện trần thực . Quá người vượn Vương Liệt cũng bái trần thực vì sư . Trần thực qua đời lúc, trong nước phó người hơn ba vạn người, chế suy chấp choạng người lấy trăm số , có thể tưởng tượng đến trần thực truyền thụ sinh đồ nhiều .

Tại tư học bên trong, Đinh Xuyên kẻ sĩ không chỉ có thể học được tinh thâm pháp gia, Nho gia tri thức, cũng từ nơi này chút danh sĩ mọi người nơi đó học được rất nhiều chính trị kinh nghiệm, hơn nữa những thứ này tư học bên trong kẻ sĩ còn tương hỗ kết giao, ảnh hưởng lẫn nhau . Đinh Xuyên kẻ sĩ có này được trời ưu ái thụ giáo dục điều kiện, khiến cho Đinh Xuyên nhân tài liên tục xuất hiện .

Những thứ này kẻ sĩ, đại bộ phận xuất thân từ thế gia, quần áo lộng lẫy, khí chất bất phàm, đối mặt Mã Siêu cái này đến từ Tây Lương mắng phu, đều bày biện ra mười phần ngạo khí .

Đối với những người này, Mã Siêu cũng không có biểu hiện ra mười phần coi trọng, dù sao bọn hắn phần lớn người cũng chỉ là văn sư tiêu chuẩn, số ít người có văn tông trình độ, đáng tiếc bọn hắn am hiểu phương diện là kinh học, mà không phải thi từ ca phú cầm kỳ thư họa, bọn hắn cũng không phải Lô Thực như vậy Đại Nho, bọn hắn dùng khí tài ngâm tụng Nho gia kinh điển, rất khó ảnh hưởng quân địch, Mã Siêu căn bản không có đem bọn hắn để vào mắt .

Ngược lại là một cái hình dung chán nản trung niên nam tử, đưa tới chú ý của hắn .

Cái kia nam tử hơn ba mươi tuổi niên kỷ, người mặc màu xanh áo choàng, áo choàng bên trên có không ít miếng vá, còn có một số vết bẩn . Thân hình

hắn cao lớn, cũng rất gầy yếu, sắc mặt vàng như nến, chống một cây quạt trường, đi một bước, ngừng lại, còn luôn luôn ho khan, ven đường những sĩ tử kia tất cả đều liếc nhìn .

Cái kia nam tử có thể là nhà nghèo, không thể mà sống, liền bán tranh chữ mà sống, tiếc rằng hắn tại tranh chữ phương diện dường như không có cái gì khí tài, tự kém xa Chung Diêu, vẽ vuông mặt càng không bằng Thái Ung, tại Đình Xuyên quận dạng này một cái mới Khí Đình chứa địa phương, bán không được rất là bình thường .

Đương nhiên, còn một nguyên nhân khác, lúc này tạo giấy thuật vẫn là rất thời kỳ đầu Thái hậu giấy, trang giấy thô ráp, nhan sắc vàng ố, còn không đuổi kịp đời sau giấy nháp, dạng này trên giấy viết chữ vẽ tranh, có thể có cỡ nào hiệu quả tốt ?

Cái kia nam tử đứng ở ven đường hơn nửa ngày, cũng không có người hỏi thăm .

Mã Siêu nhìn thấy cái nam tử kia khí tài chỉ là hậu kỳ văn sư, tại Đình Xuyên quận xem như người bình thường, liền không để trong lòng, giục ngựa liền muốn từ cái kia nam tử trước mặt đi qua .

Đúng lúc này, từ ven đường một chỗ trong trang viên chạy đến một thanh niên nam tử, mặc áo gấm, dáng dấp lại xấu xí, súc vào râu cá trê, chột thoát nhìn, nếu là đổi lại một thân hắc sắc áo tơi, rất giống kháng chiến trong phim chó Hán gian phiên dịch .

Hắn đi theo phía sau bảy tám cái người hầu, khí thế hung hăng lao đến .

Hắn vọt tới vừa mới cái kia nam tử trước mặt, một bả nhấc lên địa phương tranh chữ, xoay một tiếng, đập vỡ vụn.

Cái kia bán chữ về nam tử nguyên bản trên mặt của vàng như nến một mảnh tái nhợt, phần nộ quát: "Quách muru, ngươi vì sao muốn xé tranh chữ của ta ?"

Quách muru âm hiểm cười nói: "Hí Chí Tài, ngươi một cái dân đen, tại cửa nhà chúng ta bán tranh chữ, nhục nhã của nhà ta đình! Tranh thủ thời gian cắt cho ta!"

Hí Chí Tài liều mạng ngăn cản quách muru xé bỏ tranh chữ của hắn, quách muru cười lạnh một tiếng: "Hảo hảo giáo huấn hắn một trận!"

Cái kia bảy tám cái người hầu vây quanh, đem Hí Chí Tài đè xuống đất, một trận đấm đá .

Hí Chí Tài lớn tiếng nói ra: "Ta với các ngươi gia Quách Gia chính là hảo hữu chí giao! Ta với ngươi ca ca Quách Đồ quen biết!"

Quách muru khinh thường cười lạnh nói: "Quách Gia chính là dòng thứ tộc, cũng không phải là ta Quách gia dòng chính, bây giờ còn đi theo Tuần Úc tiến về Ký Châu, ca ca ta đi theo Nhữ Nam Viên gia Viên Thiệu, tiền đồ rộng lớn, tại sao biết ngươi cái này dân đen!"

Mã Siêu ngăn cản cả người, nguyên lai cái này bán chữ về nam tử lại là Hí Chí Tài .

Hí Chí Tài tại « Tam Quốc Diễn Nghĩa » bên trong cũng không đề cập, tại trần thọ sở trừ « Tam quốc chí. Ngụy thư. Tuần Úc truyền » bên trong hơi có ghi chép: "Úc nói sách muru sĩ, tiến Hí Chí Tài . Chí Tài tốt, lại tiến Quách Gia ."

Tuần Úc là tiên tiến cử Hí Chí Tài cho Tào Tháo, sau khi Hí Chí Tài chết, mới tiến cử Quách Gia, dùng cái này suy luận, có lẽ tại Tuần Úc trong suy nghĩ, Hí Chí Tài tại muru lược phương diện không thua gì Quách Gia, thậm chí chỉ có hơn chứ không kém .

Từ người viết sử chờ phân tích, Chí Tài hẳn là tên của hắn, không phải của hắn tự, bởi vì cái kia đoạn ghi lại, đề cập Tuần Úc, Quách Gia đều là đề danh, không có đề cập tự, không có khả năng đến rồi Hí Chí Tài bên này lợi dụng tự tương xứng .

Hí Chí Tài tên là song tự tên, dùng cái này suy đoán, có biết Hí Chí Tài gia đình hàn vi, cũng không phải là quý tộc, sĩ tộc, hẳn thậm chí là phạm qua tội .

Một chữ độc nhất tên tôn quý, song tự tên hèn mọn kẻ đầu têu chính là từng soạn Hán tự lập Vương Mãng .

Tây Hán những năm cuối, Vương Mãng nắm giữ chính quyền, vì củng cố thống trị, hắn phổ biến một cái hệ liệt tân chính, từ thổ địa chế độ đến dùng người chế độ, từ tiền tệ tới đất tên, vô không bắt nhập, đương nhiên cũng dính đến tên người .

Vương Mãng phía trước tên người dùng số lượng từ là không bị hạn chế, hắn cháu mình tên đều là hai chữ . Vương Mãng xuống "Đi hai tên " chiếu lệnh, lấy pháp luật hình thức quy định không cho phép dùng song tự tên, mà phạm nhân tội về sau, cải thành hai chữ tên, lấy đó xử phạt .

Bởi vì Vương Mãng pháp lệnh, từ đó trở đi, mọi người dường thành sử dụng một chữ độc nhất tên thói quen, về sau mặc dù Vương Mãng bị đẩy ngã, cái thói quen này vẫn không có sửa đổi đến, vậy mà trở thành tập tục, cho rằng dùng hai chữ lấy tên là chuyện của ám muội . « Hậu Hán Thư », « Tam Quốc Chí » bên trong tên người, có rất ít hai chữ, dù cho có cũng là chút ân sĩ, mà phần tử trí thức, quan viên, kẻ quyền thế người càng là tìm không ra song tự tên, tại chính sử bên trong, Hí Chí Tài chỉ sợ là một cái duy nhất đi.

Bởi vì Giả Hủ tiền lệ cùng lịch sử gián lược ghi chép, Mã Siêu kết luận, Hí Chí Tài là có kỳ muru đại tài, nhân tài như vậy sao có thể để một cái vô danh tiểu tốt khi dễ đây.

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Đồng Trác chưa diệt làm sao có nhà

Mã Siêu giục ngựa tiến lên, giờ lên Hồ Đầu tạm Kim Thương, đỉnh lấy quách muru cổ họng, hét lớn một tiếng: "Các người dám khi nhục bằng hữu của ta, hẳn là tìm chết hay sao?"

Quách muru cảm thấy cổ họng có lạnh lẽo âm u sát khí cùng cô động sắc bén Chiến khí, biên giới Chiến khí đã đụng chạm da của hắn, làn da có chút sưng đỏ, hần thất kinh, ngẩng đầu, phía trước một đầu phóng phát sư tử một dạng liệt mã đầu trên ngòi một cái thiếu niên tuấn mỹ, thiếu niên kia đang một mặt lạnh lùng mà nhìn mình.

Quách muru liền vội vàng kêu: "Ta là Quách gia, ca ca ta là Quách Đồ, là Bột Hải Thái Thú Viên Thiệu đặc lực nhất muru thần, Nhữ Nam Viên gia người biết không, tử thế tam công, môn sinh cổ lại trái rộng thiên hạ, người nếu là dám giết ta, ca ca ta, Viên Thái Thú tất nhiên không tha cho người."

"Quách Đồ ? Viên Thiệu ?" Mã Siêu cười lạnh nói: "Ta Mã Siêu làm sao có thể sợ bọn hắn, ta lại hỏi người, Quách Gia Quách Phụng Hiếu cùng người đến cùng là quan hệ như thế nào ?"

Quách muru không nhìn ra Mã Siêu đề cập Quách Gia lúc khao khát biểu lộ, hần bĩu môi, một mặt chê bộ dáng: "Quách Gia mặc dù cũng là chúng ta Quách gia, bất quá là thứ tộc bàng chi, không đáng giá nhắc tới, hần còn ý tài phóng khoáng, hành vi phóng túng, chúng ta Quách gia đã không cho phép hần bước vào cạnh cửa."

"Thì ra là thế, " Mã Siêu cười lạnh một tiếng: "Nếu là ta giết người, chắc hẳn Quách Gia chắc là sẽ không ngại đi."

Quách muru một mặt mờ mịt, Mã Siêu lời này ý gì, bị giết không giết ta còn muốn nhìn Quách Gia ngại hay không, không đứng sao, hần muốn nhìn ta huynh trưởng chú ý hay không đi, hần liền vội vàng kêu: "Lập lại lần nữa, ta huynh trưởng chính là Quách Đồ Quách Công Tắc, không phải Quách Gia, ta huynh trưởng thế nhưng là Viên Thiệu bên người hồng nhân, người dám giết ta!"

"Quách Đồ, tiểu nhân mà thôi ." Mã Siêu cười lạnh một tiếng, trong lịch sử, trận Quan Độ bên trong, Tào Tháo đánh lên Ô Sào, đóng mở, Cao Lãm muốn hướng cứu chi, Quách Đồ mời trước tiến đánh Tào doanh, muru đồ vây Ngụy cứu Triệu, muru kế sau khi thất bại vu hãm đóng mở, Cao Lãm, đóng mở, Cao Lãm thế là đầu hàng Tào Tháo, Viên quân sụp đổ . Viên Thiệu bệnh chết, Viên Đàm không được lập, Quách Đồ là Viên Đàm hiền kế, muru sát Viên Thượng, nhưng bị Thảm Phối mấy người nhìn thấu, dẫn đến huynh đệ giao binh, lại khuyên Viên Đàm liên hợp Tào Tháo công Viên Thượng, lấy thu ngư ông thủ lợi, Quách Đồ người này chẳng những nhân cách ti tiện, muru lược cang là thấp, Mã Siêu mãnh liệt hoài nghi, Quách Đồ cùng Quách Gia căn bản không phải một cái gia tộc, nếu không chênh lệch làm sao lại lớn như vậy đây.

Quách Đồ am hiểu mua danh chuộc tiếng, hiện tại xem như Đình Xuyên danh sĩ, danh khí tại Tuần Úc, Quách Gia phía trên, quách muru có chút người huynh trưởng này làm ngạo, nghe Mã Siêu miệt thị như vậy huynh trưởng, liều mạng trước trường thương, cao giọng mắng: "Từ đâu tới đứa nhà quê, dám mắng huynh trưởng ta, nếu để Viên Thái Thú biết, phi sống sờ sờ mà lột da da của người!"

Mã Siêu thương hại nhìn xem gia hỏa này: "Người vậy mà cùng trần quần cô lậu quả văn, ngay cả ta danh dương thiên hạ Thần Uy Thiên Tướng quân gắm Mã Siêu cũng không nhận ra, sống trên thế giới này cũng thật là không dễ dàng a, nhìn người sống được mệt mỏi như vậy, dứt khoát đừng sống, chết sớm sớm đầu thai, kiếp sau làm người thông minh đi!"

Vừa nói, Mã Siêu một thương đem quách muru đánh bay.

Quách muru sau lưng mấy cái kia Quách gia gia đình dọa đến hồn phi phách tán, đứng chết trân tại chỗ.

Mã Siêu quay đầu hỏi Hí Chí Tài: "Chỉ Tài huynh, người xem mấy người này nên xử trí như thế nào ?"

Hí Chí Tài từ trong hàm răng gạt ra mấy chữ: "Những nô tài này đi theo quách muru khi nam phách nữ, việc ác bất tận, mười phần nanh vuốt chân chó."

"Đã biết ." Mã Siêu quay đầu đối với Hoàng Trung, Điền Vi, vương phi nói: "Trên đường có chút khó chịu đi, thư giãn một tí!"

Hoàng Trung cầm trong tay phượng chùy đao, Điền Vi cầm trong tay đại Thiết Kích, vương phi cầm trong tay trường thương, thời gian nháy mắt, những thứ này gia đình tất cả đều phơi bày trên mặt đất.

Hạ mệnh lệnh này về sau, Mã Siêu hoảng hốt cảm thấy có chỗ nào không thích hợp, suy nghĩ một chút, mới phát hiện ra, bản thân sát tâm hiển nhiên so thể kỷ hai mươi mốt thời điểm dày đặc được nhiều, trở nên có thù tất báo, động một chút lại muốn giết người, đây đại khái là một thể này linh hồn của Mã Siêu ảnh hưởng đi.

Chỉ là giết mấy cái chó săn, Điền Vi hiển nhiên chưa từng có ngại, quát lớn: "Thiếu chủ, không bằng giết tới Quách gia, đem hán một nhà lão tiểu đầu giết chết!"

Mã Siêu quay đầu nhìn xem Quách gia phủ đệ, bên trong lò mờ ảm núp mười mấy cái tay cầm binh khí người, hán là Quách gia gia đình, nhưng những người này nhìn thấy Mã Siêu, Hoàng Trung, Điền Vi, vương phi giết người như cắt dưa đáng về, cũng không dám lộ diện, hán nhớ tới Quách Gia, cái này Quách gia dù sao cũng là Quách Gia đồng tộc, liền lắc đầu: "Được rồi, xem ở trên mặt của Quách Phụng Hiếu, bỏ qua cho bọn hán đi."

Hí Chí Tài tại Dĩnh Xuyên những năm này, mặc dù rất được Tuần Úc, Quách Gia mấy người bạn bè coi trọng, nhưng hán dù sao cũng là hán vi xuất thân, lại từng phạm qua tội, bị tục nhân xem thường lạnh nhạt thậm chí khi nhục, hán một mực ảm nhẫn vào, giống như Hàn Tín, hán tin tưởng vững chắc bản thân một ngày nào đó có thể gặp được đến bản thân Lưu Bang.

Lần này, nhìn thấy thường xuyên khi nhục bản thân quách mưu bị Mã Siêu giết chết tại chỗ, hí Chí Tài lập tức cảm thấy, kiềm chế ở trong lồng ngực về này khí rất cực thả ra, tâm tình đã thoải mái thật nhiều, đại trượng phu sinh tại thế gian, không phải là vì thụ dưới hồng chi nhục, mà là vì một ngày kia có thể giết những từng đó nhục nhả qua mình người.

Hí Chí Tài thầm nghĩ, Hàn Tín tìm được Lưu Bang, thực hiện giá trị của mình, đem năm đó cho mình dưới hồng chi nhục du côn toàn bộ giết chết, cái này Mã Siêu đâu, hán là của mình Lưu Bang à, hán là mình chủ sao?

Gặp hí Chí Tài sưng sờ, biết trong lòng của hán tất nhiên có thật nhiều lo nghĩ, Mã Siêu cười nói: "Chí Tài huynh, nơi đây phi nói chuyện chỗ, lại tìm một nơi yên tĩnh, chúng ta sẽ chậm chậm tự thoại."

Hí Chí Tài nhìn xem cách đó không xa Quách gia, nhìn nhìn lại phơi thây trên đất quách mưu, gật gật đầu: "Như Mã Tướng quân không bỏ, lại đi hán xa một lần."

"Như thế rất tốt." Mã Siêu gặp hí Chí Tài chống gậy đi đường rất chậm, liền để vương phi cùng hí Chí Tài cùng cưỡi một ngựa, tiến về hí Chí Tài gia.

Hí Chí Tài gia tại dương đình ngoài thành một chỗ khe núi, một cái hàng rào tiểu viện, nhà lá, một mình hán ở lại, không thể nào trùng trị qua, bên trong lộn xộn không chịu nổi, chỉ có trên bàn trà có mấy trăm sách thư từ, trưng bày rất chỉnh tề.

Mã Siêu liếc nhìn một lần, trong phòng không có người thứ hai dấu vết, liền hỏi hí Chí Tài: "Tẩu tử ở đâu?"

Hí Chí Tài cười khổ nói: "Tại hạ bản hán bức bách, lại có bệnh dữ quán thân, óc còn không mang nổi mình óc, sao có thể cưới vợ?"

Mã Siêu cười nói: "Chí Tài huynh, nói dối tông đường, chính là nhân luân đại sự, việc này bao ở trên thân ta, ta tất định là chí Tài huynh tìm được một cô gái tốt."

Hoàng Trung ở bên cười nói: "Thiếu chủ, người chưa cưới vợ, còn có lòng dạ thanh thản vì người khác tìm vợ?"

Mã Siêu lúc này mới nhớ tới, hán đã mười lăm tuổi, tại thế kỷ hai mươi mốt lúc, mười lăm tuổi vẫn ở tại ngây thơ thời kì, ở cái này hai thế kỷ, mười lăm tuổi đã bắt đầu muốn thành gia, thành gia hậu phương lập nghiệp, mười lăm tuổi liền muốn lấy vợ sinh con, đối với hán cái này đến từ linh hồn của thế kỷ hai mươi mốt ý thức khiêu chiến quá lớn, hán không khỏi gãi gãi đầu, dùng Hoắc Khứ Bệnh một câu qua loa tắc trách: "Đồng Trác chưa diệt, làm sao có nhà?"

Hí Chí Tài lập tức cảm thấy không hiểu kinh ngạc, liền vội vàng hỏi: "Mã Tướng quân, người chính là Đồng tướng quốc dưới trưởng tướng lĩnh, vì sao nói muốn tiêu diệt Đồng Trác?"

(đa tạ meo đầu tiếng nói khen thưởng 588 Qidian tiền. Nơi này nói rõ một chút, cập nhật gần đây chậm nguyên nhân, một mặt là làm việc thực sự quá chậm, một phương diện khác chính là, ăn ngay nói thật, thành tích quá kém, đoán chừng lên giá sau ích lợi rất kém cỏi, thực sự đề không nổi gõ chữ nhiệt tình, ta đang điều chỉnh tâm tính, hy vọng có thể vượt qua một chút chứng ngại tâm lý, chớ sơ tâm đi.)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 87: Kẻ sĩ chết vì tri kỷ!

Mã Siêu biết, Dĩnh Xuyên bên này kẻ sĩ đều là cực kỳ chán ghét Đồng Trác, hí Chí Tài cũng không miễn chịu ảnh hưởng, bản thân lại cực lực muốn đem hí Chí Tài thu phục, liền đem chuẩn bị đối phó Đồng Trác kế hoạch nói ra.

Hí Chí Tài nghe về sau, cúi đầu suy nghĩ một chút, sau đó vỗ tay cười to: "Như thế hai tướng giáp công, Đồng Trắc thua không nghi ngờ!"

Bởi vì quá kích động, hắn bộc phát ra một trận ho kịch liệt, sau đó thật sâu thở dài một hơi: "Mã Tướng quân hưng binh phạt đồng, chính là vì dân vì nước nghĩa cử, tiếc rằng Hí mỗ thân thể đơn bạc, sợ không cách nào là Mã Tướng quân hiệu lực ."

Hí Chí Tài quả nhiên thông minh, Mã Siêu còn không có thổ lộ ý đồ đến, hắn đã đoán ra Mã Siêu là tới mời chào hắn, hắn cũng không có hỏi Mã Siêu là làm sao biết hắn tồn tại, liền nói thẳng ra bản thân khó khăn .

Mã Siêu không nói gì, quan sát đến bộ mặt của Hí Chí Tài, sắc mặt vàng như nền, còn có chút phát xanh, một mực ho khan không ngừng, cảm giác cùng con trai của Hoàng Trung Hoàng Tự bệnh tình.

Hắn hỏi cận kề Hí Chí Tài chứng bệnh, Hí Chí Tài nhất ngữ nhất thập nói ra .

Đợi Hí Chí Tài nói xong, Mã Siêu cười to nói: "Chí Tài huynh, người bệnh này ta có thể trị!"

Hí Chí Tài nghi ngờ nhìn lấy Mã Siêu, cái này cái thiếu niên mười lăm mười sáu tuổi, có Chiến khí, có tài hoa, cũng là chẳng có gì lạ, nhưng y thuật cũng không giống nhau, từ trước tới nay chưa từng gặp qua thầy thuốc còn trẻ như vậy, nửa tin nửa ngờ nói: "Mã Tướng quân, người biết y thuật ?"

Mã Siêu cười chỉ chỉ Hoàng Trung: "Người hỏi hắn, ta ngay tại trị con trai hắn bệnh, con trai hắn bệnh với người bệnh không có sai biệt . (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)"

Hí Chí Tài nhìn về phía Hoàng Trung: "Thật vậy chăng ?"

Hí Chí Tài nghi vấn có chút vô lễ, Hoàng Trung sầm mặt lại: "Tự nhiên là thật, Thiếu chủ nhà ta là cao quý dũng tướng Trung Lang tướng, xuất thân vịn gió Mã gia, khai quốc quý tộc thế gia, có cần phải lừa người núi này dã thôn phu sao!"

Mã Siêu lo lắng làm bị thương Hí Chí Tài tự tôn, vội vàng sáng giọng: "Hán Thảng, chuyện này đến, Chí Tài huynh chính là ẩn sĩ tài cao, cũng không phải là sơn dã thôn phu!"

Hí Chí Tài thật không có đem Hoàng Trung mà nói để ở trong lòng, hắn nhìn chăm chú Mã Siêu, vội vàng hỏi: "Mã Tướng quân, tại hạ bệnh này thế nhưng là bệnh dữ, đã cảm nhiễm sáu năm có thừa, thân thể ngày càng sa sút, đi thăm danh y, tan hết gia tài, đều không có thể chữa trị, nổi danh y nói, nếu ta bệnh này một mực không thể trị tận gốc, chỉ sợ sống không được mười năm ."

Mã Siêu đột nhiên nhớ tới, trong lịch sử, Tuần Úc đem Hí Chí Tài dẫn tiến cho Tào Tháo về sau, đến rồi Kiến An nguyên niên, cũng chính là công nguyên một năm 96, Hí Chí Tài qua đời . Thương tâm sau khi, Tào Tháo viết thư cho Tuần Úc, để hắn cho đề cử một vị có thể tiếp nhận Hí Chí Tài mưu sĩ . Thế là, Tuần Úc liền đem hảo hữu Quách Gia đề cử cho Tào Tháo .

Bây giờ là công nguyên 189 tuổi, nếu như Mã Siêu không xuất hiện, Hí Chí Tài tiếp qua sáu bảy tuổi liền chết.

Mã Siêu cười nói: "May mắn, người gặp được ta, ta cam đoan đề người thuốc đến bệnh trừ ."

Hí Chí Tài những năm này bởi vì bệnh quần thân, gia tài hao hết, không có năng lực cưới vợ, cực kỳ nghèo túng, nghe Mã Siêu nói có thể trị hết hắn, hắn kích động vạn phần: "Như Mã Tướng quân có thể đem tại hạ trị hết bệnh, tại hạ nguyện phụng Mã Tướng quân làm chủ!"

Mã Siêu nhẹ nhàng lắc đầu: "Chữa bệnh chi ân cũng là không cần đến như thế báo đáp, máu chót là, người có đồng ý hay không chủ của chúng ta tương, thảo phạt Đồng Trắc, giúp đỡ Hán thất ?"

Hí Chí Tài suy nghĩ một chút, nghiêm túc nói: "Không đối gât Mã Tướng quân, tại hạ cũng không phải là thế gia quý tộc về sau, nghèo hèn xuất thân, xưa nay không có đạt được qua Lưu Hán hoàng thất ân đức, cũng cho tới bây giờ không hề nghĩ rằng tham dự giúp đỡ Hán thất đại nghiệp, tại hạ chỉ tin tưởng một câu, kẻ sĩ chết vì tri kỷ, Đinh Xuyên nhân tài đồng đức, Hí mỗ dung mạo không đáng để ý, lại phi kẻ sĩ, xuất thân hàn vi, tướng quân có thể vì Hí mỗ không tiếc đắc tội Quách gia, Hí mỗ cảm kích phệ phũ, nếu có được tướng quân trị liệu, Hí mỗ thịt nát xương tan cũng phải báo đáp tướng quân ân đức!"

Hí Chí Tài lời nói này phát ra từ phệ phũ, Hoàng Trung, Điền Vi, Từ Thứ, vương phi đều không hẹn mà cùng gật đầu, bọn họ đều là xuất thân hàn vi, không phải thế gia quý tộc, chưa bao giờ từng chiếm được Hán thất ân đức, từ sâu trong đáy lòng mà nói, giúp đỡ Hán thất các loại lý tưởng đối bọn hắn mà nói chính là cầu thí, bọn hắn chỉ đề ý một điểm, ai đối tốt với bọn họ, ai coi trọng bọn hắn, bọn hắn liền nguyện ý vì ai bán mạng, đây chính là từ thời kỳ chiến quốc lưu truyền tới võ sĩ, văn sĩ tinh thần, kẻ sĩ chết vì tri kỷ!

Mã Siêu nghe vậy đại hỉ, hắn cũng không phải Lưu Bị, mặc dù ngoài miệng cùng Lưu Bị nói giúp đỡ Hán thất, nhưng hắn chưa từng có đem giúp đỡ Hán thất coi ra gì, hắn chỉ muốn giống Tào Tháo như thế, dùng giúp đỡ Hán thất nguy trang, đi hiệp thiên tử dĩ lệnh chư hầu chi thực, cuối cùng thủy dao cử thành thành tựu bản thân bá nghiệp .

Ở cái này tranh bá trên đường, có lẽ cần Tuần Úc, Tuân Du, Chung Diêu các loại bảo hoàng đảng, nhưng cũng càng cần hơn Giả Hủ, Hí Chí Tài loại này trong mắt không có hoàng thất chỉ có chúa công người.

Tựa như Viên đời Khải năm đó trạm nhỏ luyện binh lúc, liền đã đem bộ hạ bồi dưỡng thành trong mắt chỉ có Viên đời Khải mà không Mãn Thanh hoàng thất trung dung chỉ sĩ, Mã Siêu cũng muốn như thế .

Mặc dù trong lòng rất vui vẻ, Mã Siêu ở trên mặt nhưng không có hiển lộ ra mãnh liệt vui sướng, một mặt nghiêm túc nói ra: "Mặc kệ ngươi là tán thành chí hướng của ta, vẫn là tán thành con người của ta, tóm lại là công nhận, hi vọng chúng ta về sau có thể chân thành đoàn kết, đồng tâm hiệp lực."

Hí Chí Tài nhìn qua hán cái này từ phía lộ trần phòng ở, thấy lại nhìn ngoài cửa Đình Xuyên quận, có chút lưu luyến không rời, dù sao cũng là sinh hoạt qua gần ba mươi năm địa phương, hôm nay một khi rời đi, không biết năm nào tháng nào mới có thể trở về trở lại cố hương.

Từ Thử ở bên cười nói: "Hi huynh, ngươi không muốn theo chúng ta đi, tốt lắm a, ta dám đoán chắc, chúng ta chân trước vừa đi, Quách gia chân sau liền sẽ phái người tới giết ngươi, ngươi tin không tin?"

Hí Chí Tài vừa rồi vẫn cảm thấy Từ Thử nhìn quen mắt, lại nhất thời nhớ không nổi thiếu niên này là ai, đều do Từ Thử trước kia đều là một bộ hiệp khách Cô Hoắc Từ trang phục, nghe Từ Thử nói chuyện, Hí Chí Tài mới giật mình nhớ tới: "Từ Thử Từ Nguyên Trực, nói thật, ngươi rửa mặt sạch sẽ về sau, ta thực không nhận ra ngươi, ngươi không phải vì bạn báo thù, giết người, bị quan phủ bắt đây rồi chưa, tại sao lại ở chỗ này?"

Từ Thử cười nói: "Giống như ngươi, ta cũng là bị Thiếu chủ cứu được. Ta nói, hi huynh, ngươi cái này hàn xá có cái gì hảo lưu luyến, coi như ngươi không phóng hỏa đem cái này đốt đi, Quách gia cũng sẽ phái người tới đốt đi phòng của ngươi. Ngươi phải tin tưởng, đi theo Thiếu chủ, khá hơn nữa phòng ở ngươi cũng có thể ở lại đến dưới."

Mã Siêu quay mặt nhìn lấy Từ Thử, ha ha cười nói: "Nguyên thẳng, ngươi đối với ta có lòng tin như vậy?"

Từ Thử cười nói: "Thiếu chủ, ta mặc dù thô lỗ ít văn, nhưng cũng có thể hiểu chút đạo lý, Thiếu chủ tài kiêm văn võ, lại chí tôn cao xa, còn có nhìn rõ thế gian vạn vật thần thông, Thiếu chủ chính là ngút trời anh tài, lấy thiếu chủ tài năng, những đứng hàng đó Tam công môn chạy chiếm chức vị mà không làm việc hạng người cho ngài xách giày cũng không xứng, ta xem, bản triều trong ba trăm năm, chỉ có quang Võ Đế có thể cùng ngài sống vai tề khu, chúng ta đi theo Thiếu chủ, cũng có thể trở thành Văn Đài nhị thập bát tú."

Hoàng Trung một mực không quá coi trọng Từ Thử, cảm thấy tiểu tử này văn võ đều kém, là một phế vật, nghe hán vừa nói như vậy, cùng bản thân đối với thiếu chủ quan sát, lập tức đối với Từ Thử lau mắt mà nhìn.

Lưu Hán hoàng thất còn không có rơi đài đầu, cũng dám bắt ta cùng Lưu Tú so, Mã Siêu vội vàng quát lớn: "Nguyên thẳng nói cẩn thận!"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 88: Cơ hội tới

Từ Thử tranh thủ thời gian ngậm miệng lại, hán mặc dù cả ngày mưa đao mưa kiếm, nhưng thân ở Đình Xuyên cái này bàn sông tập tục nồng đậm địa phương, hán cũng ít nhiều biết một chút thiên hạ đại thế, mặc dù mặt mũi của Hán thất đã bị Đồng Trác xé thành không ra bộ dáng, nhưng dù sao còn có rất nhiều trung với Hán thất bảo hoàng đảng, Đình Xuyên Tuần gia chính là, vừa rồi mà nói tuyệt đối không thể để cho Tuần gia nhân nghe được. [77nt. CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Hí Chí Tài lần nữa nhớ tới Hán sơ tam kiệt Hàn Tín, mình bây giờ cảnh ngộ cùng Hàn Tín thụ dưới hồng chi nhục, đến phiên mẹ tặng cơm cảnh ngộ gần như giống nhau nghèo túng long đong, Hàn Tín trước ném Hạng Vũ sau ném Lưu Bang, nếu không phải Tiêu Hà dẫn tiến, Hàn Tín khả năng cũng không chiếm được Lưu Bang trọng dụng, trên một điểm này, bản thân so Hàn Tín mạnh hơn, cái này Mã Siêu tuổi tác tuy nhỏ, lại tài kiêm văn võ, anh minh cao kiến, quả thật có quang Võ Đế Lưu Tú khí độ, có thể là minh chủ, dứt bỏ không đề cập tới khác, chỉ từ hán có thể không nhìn Đình Xuyên những thế gia kia sĩ tử mà độc ưu ái bản thân, chính là tuệ nhãn biết anh minh chủ.

Hí Chí Tài quyết định, thả một mối lửa, đem ở lại hơn hai mươi năm cư sở cho một mối lửa, triệt để rời đi Đình Xuyên quận, lần nữa trở về chính là cầm y trở lại quê hương.

Mã Siêu nhìn Hí Chí Tài thân thể suy nhược, kỳ không được chiến mã, liền mua một chiếc xe ngựa, để Hí Chí Tài an tọa.

Lúc đầu Mã Siêu muốn tự thân vì Hí Chí Tài lái xe, Hí Chí Tài thụ sủng nhược kinh, kiên quyết chối từ, về sau Mã Siêu liền để Diên Vi là Hí Chí Tài đánh xe.

Hí Chí Tài trong lòng tràn đầy lòng cảm kích, cái khác tướng lĩnh cũng từ Mã Siêu đối đãi Hí Chí Tài trên thái độ cảm thấy, Mã Siêu có tình có nghĩa, đáng giá đi theo.

Mã Siêu lúc đầu muốn hướng phía đông lại đi đi, tìm một cái cùng Diên Vi sánh vai cùng mãnh tướng, Hồ Si Hứa Chử.

Hí Chí Tài biết được tâm ý của Mã Siêu, khuyên can nói: "Thiếu chủ, Hứa Chử chính là địa phương hào cường, tông tộc mấy ngàn người, trừ phi Thiếu chủ binh lâm tiêu huyện, Hứa Chử mới có thể quy thuận, không phải hấn không biết bỏ xuống tông tộc đi theo Thiếu chủ."

Mã Siêu suy nghĩ một chút cũng phải, trong lịch sử cũng là Tào Tháo bình định sông Hoài, như, Hứa Chử mới phải chúng quy thuận Tào Tháo, Mã Siêu cùng phụ thân Mã Đằng lúc này mặt ngoài là phụ thuộc vào Đồng Trác, cũng không phải là độc lập thế lực, Đồng Trác thế lực còn không có đụng tới Hứa Chử quê quán, Hứa Chử hoàn toàn không thể nào đầu nhập vào tới.

Mã Siêu tạm thời từ bỏ chiêu mộ Hứa Chử dự định.

Hắn lại suy nghĩ một chút những thứ khác hiển tài, có vẻ như Lạc Dương phụ cận hiển tài phần lớn là thế gia xuất thân, lấy Mã Siêu lúc này bối cảnh đoạn khó tuyển được, hắn nhìn một chút Hoàng Trung, Điền Vĩ, Từ Thứ, Hí Chí Tài, thôi, cái này Vũ Tướng, mưu thần tất cả đều là nhất lưu, lại thêm Bàng Đức, Mã Đại, Lô Thực, Trần Lâm, hẳn Mã Siêu thành viên tổ chức cũng không so lúc này bất kỳ một cái nào chứ hầu kém, thậm chí cũng đã có.

Hiện tại, thiếu sót chính là một cái cơ hội, một cái bình định lập lại trật tự ngăn con sông dữ cơ hội.

Mấy người Mã Siêu Lạc Dương, đã là đầu tháng mười.

Lúc này, Đồng Trác đã phế bỏ Thiếu đế Lưu Biện, cải lập Trần Lưu vương Lưu Hiệp là đế.

Phế lập Hoàng đế về sau, Đồng Trác đem chính mình lên chức làm Thái úy, trở thành một trong tam công, chương quân cả nước quân sự, sau lại tự phong quận hầu, bá quốc tướng, vọt cư Tam công đứng đầu, chương Tề tướng quyền.

Đồng Trác mặc dù tên là "Dưới một người, trên vạn người" quốc tướng, nhưng trên thực tế nhưng lại xa xa siêu Việt Hoàng Đế, được hưởng "Tán bá Bất Danh, vào triều không xu thế, kiểm lý lên điện" mấy người đặc quyền.

Mới tới Lạc Dương lúc, Đồng Trác thủ hạ mặc dù cũng tập kết một nhóm tâm phúc thân tín, nhưng là, muốn tại quan lại khổng lồ hệ thống bên trong lôi kéo khắp nơi, chỉ dựa vào những người này là còn thiếu rất nhiều. Hướng hồ lúc ấy trong triều rất nhiều có nhất định thế lực cùng ảnh hưởng quan lại, căn bản cũng không phục Đồng Trác. Đối với cái này, Đồng Trác cực lực lôi kéo Tư Đồ Hoàng Uyển, Tư Không Dương Bưu, cất nhắc cùng bồi dưỡng đã bị bài xích trần phiến, đầu vô bọn người, Đồng Trác không riêng hoàn toàn khôi phục trần phiến bọn người trước kia tước vị, còn thăng chức con cháu của bọn họ, lấy khiến cho bọn hắn đòi hỏi kiếp kiếp để bản thân sử dụng.

Đồng Trác lợi dụng trong tay đặc quyền, một lần nữa tăng lên cùng phân công số lớn đảng người, như Lại bộ Thượng thư Chu Bì, tùy tùng bên trong Ngũ Quỳnh, Thượng thư Trịnh thái, trưởng sử gì nhu bọn người. Không chỉ có như thế, chỉ cần là cùng trở lên nhân viên có liên quan cảm chi độ, Đồng Trác đều đem bọn hắn nhỏ là liệt khanh, đương triều đại văn hào Thái Ung đã từng bị Đồng Trác lôi kéo cùng chiêu mộ.

Đồng Trác quân tiến vào chiếm giữ Lạc Dương lúc, Tào Tháo đã ở kinh thành, thân là điển quân giáo úy chính hắn trong tay nắm giữ nhất định binh quyền, Đồng Trác tại mở rộng binh lực, thống thu binh quyền quá trình bên trong, đã từng muốn thông qua lấy lợi dụ đến ăn hết Tào Tháo. Nhưng Tào Tháo nhìn thấu Đồng Trác âm mưu, cự tuyệt cùng Đồng Trác hợp tác, đi không từ giả, thoát đi Lạc Dương.

Mã Siêu coi là, sẽ có Tào Tháo ám sát Đồng Trác chưa thỏa mãn cố sự, trở lại thành Lạc Dương hỏi một chút, không có chuyện như vậy, là Đồng Trác muốn phong Tào Tháo là kỵ binh dũng mãnh giáo úy, minh thăng ám hàng, mượn cơ hội ngầm chiếm hấn tây viên điển quân giáo úy binh mã, Tào Tháo cự tuyệt đi nhậm chức, bỏ vợ ion, mang theo Hạ Hầu Đôn, Hạ Hầu Uyên, trong đêm rời đi Lạc Dương.

Tào Tháo trốn đi không lâu, Viên Thuật liền mang hộ đến Tào Tháo chết tin tức về ở bên ngoài, tin tức này trong lúc nhất thời làm cho Tào phủ hỗn loạn tung bùng, nhất là trước kia đầu nhập vào Tào Tháo bộ hạ càng là cảm thấy không có chạy đâu, đều muốn rời đi Lạc Dương về nhà, ngay lúc này, Tào Tháo thê từ Biện thị không để ý nội ngoại có khác, đối với muốn tản đi bộ phận bại tiến hành thuyết phục: "Tào quân sinh tử không thể bằng vào vài câu truyền ngôn đến xác định. Nếu lời đồn đại là người khác biên tạo nên lời nói dối, các người hôm nay bởi vậy từ trở lại quê hương bên trong, ngày mai Tào quân bình an, chư vị còn có mặt mũi nào gặp chủ nhân? Vì tránh không biết họa liên khinh suất từ bỏ nhất sinh danh tiết danh dự, đáng giá không?" Đám người bội phục nàng, đều nguyện ý nghe theo sắp xếp của nàng, sau đó tất cả đều tiềm hành đi Trần Lưu, cùng Tào Tháo tụ hợp.

Mã Siêu biết chuyện này về sau, cực kỳ bội phục Tào Tháo ánh mắt, con hàng này thực biết tuyển nữ nhân, phải biết biện gia thể thao tiện nghi nghiệp, này đây thanh sắc mưu sinh ca già múa kỹ, Tào Tháo có thể từ bên trong này lấy ra Biện thị dạng này có trí khôn nữ nhân, quả nhiên là ánh mắt độc đáo a.

Phế lập Hoàng đế về sau, Đồng Trác lại đối Hà thái hậu thấy ngứa mắt, cho rằng nàng có trường ngại bản thân trên triều đình hạ tự do hành động cùng dụng nên uy tín. Thế là lại đại hội quần thần, hướng đám đại thần quở trách Thái hậu tội ác của cái gọi là, nói nàng như thế nào như thế nào bức bách bà mẹ Vĩnh Lạc Hoàng thái hậu (Linh Đế mẫu thân của Lưu Hoàn Đồng thái hậu), cho nên Đồng thái hậu sầu lo mà chết, loại này vi phạm mẹ chồng nàng dâu lễ thường, không nói hiếu thuận lễ phép dạy pháp, nên nhận nghiêm khắc trừng phạt. Về sau, Đồng Trác giao trách nhiệm Hà thái hậu dời chỗ ở Vĩnh An cung.

Bất quá, Đồng Trác cũng không có lập tức giết chết Hà thái hậu cùng Thiếu đế Lưu Biện, bởi vì lúc này không có giết tất yếu, nhưng rất nhanh, cần thiết này tính liền sinh ra.

Bởi vì Viên Thiệu, Tào Tháo khởi binh, bọn hắn tuyên bố muốn đánh vào Lạc Dương, lật đổ Đồng Trác nâng đỡ Lưu Hiệp nguy chính quyền, bồi dưỡng Hoảng Nông vương lưu phân biệt một lần nữa đăng cơ.

Lý Nho đề nghị Đồng Trác, rút cũi dưới đáy nòi, giết Lưu Biện, để Viên Thiệu bọn người mất đi khởi binh đại nghĩa.

Mã Siêu từ tiềm phục tại Đồng Trác tướng quốc phủ đặc chiến đội viên nơi đó kịp thời nhận được tin tức, không khỏi âm thầm may mắn, may mắn bản thân nghe Hí Chí Tài đề nghị, không có đi tiêu huyện tìm Hứa Chử, chạy về kịp thời, chỉ cần bảo vệ được Lưu Biện, hiệp thiên tử dĩ lệnh chư hầu cơ hội đã tới rồi. (cảm tạ "Không hưởng ứng ỉng" khen thưởng 100 Qidian tiền.)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 89: Truyền âm nhập mật

Mã Siêu trước kia vẫn cho rằng, là Tào Tháo ra tay trước hịch văn, triệu hoán các trấn chư hầu tổng cộng phạt Đồng Trác, trên thực tế, căn bản không phải chuyện như vậy, là Đông quận Thái Thú cầu mạo giả truyền kinh thành Tam công thư, phát hịch văn truyền đến các trấn chư hầu.

Lần lượt khỏi binh chư hầu có Bột Hải Thái Thú Viên Thiệu, Hậu tướng quân Viên Thuật, Ký Châu mục Hàn Phức, Dự Châu Thứ Sử Không Trụ, Duyện Châu Thứ Sử lưu đại, Hà Nội Thái Thú Vương Khuông, Trần Lưu Thái Thú Trương Mạc, Quảng Lăng Thái Thú trương siêu, Đông quận Thái Thú cầu mạo, Sơn Dương Thái Thú Viên Di, Tế Bắc cùng nhau báo tin, Trường Sa Thái Thú Tôn Kiên, Bắc Bình Thái Thú Công Tôn Toàn.

Tào Tháo này thì không có bất cứ gì chức quan, tạm thời thuộc về Trương Mạc.

Quan Đông các lộ chư hầu đẩy Bột Hải Thái Thú Viên Thiệu là minh chủ, Viên Thiệu tự xưng Xa Kỳ tướng quân, chư tướng đều là thụ quan kê, Viên Thiệu tư phong Tào Tháo là phần Vũ Tướng quân, đảm nhiệm này chức quan người, tương đương với các lộ trong quân đội tổng thanh tra quân, về sau Tự Thụ đã từng tại Viên Thiệu trong quân nhậm phần Vũ Tướng quân chức vụ.

Viên Thiệu cùng Hà Nội Thái Thú Vương Khuông đồn Hà Nội, Ký Châu mục Hàn Phức lưu nghiệp cho quân lương, Dự Châu Thứ Sử Không Trụ đồn Đình Xuyên, Duyện Châu Thứ Sử lưu đại, Trần Lưu Thái Thú Trương Mạc, mạc đệ Quảng Lăng Thái Thú siêu, Đông quận Thái Thú cầu mạo, Sơn Dương Thái Thú Viên Di, Tế Bắc cùng nhau báo tin cùng phần Vũ Tướng quân Tào Tháo đều đồn cây táo chua, Hậu tướng quân Viên Thuật, Trường Sa Thái Thú đồn Lỗ Dương, các lộ chư hầu đều có một hai vạn nhân mã, hợp lại cùng sở hữu hai mươi vạn đại quân.

Phụ thân của Mã Siêu Vũ Uy Thái Thú Mã Đằng tại ngay từ đầu không có tham dự trong đó, bởi vì Mã Siêu cho rằng, thời cơ còn chưa thành thực.

Tại khỏi binh các lộ chư hầu bên trong, Bột Hải Thái Thú Viên Thiệu, Hậu tướng quân Viên Thuật, Sơn Dương Thái Thú Viên Di đều là Viên gia tử đệ, Ký Châu mục Hàn Phức, Hà Nội Thái Thú Vương Khuông, Đông quận Thái Thú cầu mạo đều là Viên gia môn sinh cố lại, Trần Lưu Thái Thú Trương Mạc, Quảng Lăng Thái Thú trương siêu là huynh đệ, cùng Viên gia quan hệ luôn luôn không tệ, Duyện Châu Thứ Sử lưu đại cùng Viên Thiệu có quan hệ thông gia quan hệ.

Trận này thảo phạt Đồng Trác chiến tranh, cuối cùng, là Viên gia cùng Đồng Trác đối với triều đình chính quyền tranh đoạt chiến.

Tào Tháo, Tôn Kiên, Lưu Bị tựa hồ là đã tương du, dù sao đánh bại Đồng Trác, cũng là người ta Viên Thiệu huynh đệ chiếm lấy triều cương, nhưng ai cũng không nghĩ tới, tràng chiến dịch này bên trong, Tào Tháo, Tôn Kiên, Lưu Bị cái này ba cái phối hợp diễn diễn dịch so Viên Thiệu, Viên Thuật những thứ này nhân vật chính càng thêm sáng chói, Viên Thiệu bọn người phảng phất thành ba vị này vật làm nền.

Nếu như mà không có Mã Siêu hoành không xuất thế, Mã Đằng ở nơi này trận Thảo Đồng trong chiến dịch càng là phối hợp diễn bên trong phối hợp diễn, không có chút nào tồn tại cảm giác, nhưng có Mã Siêu xuất hiện, hào quang của Mã gia sẽ so Tào tôn lưu càng thêm loá mắt.

Thảo Đồng minh quân lần này thảo phạt Đồng Trác, không thể ra sư vô danh, Viên Thiệu liền đánh ra lật đổ Đồng Trác Lưu Hiệp Ngụy triều đình trọng vịn Hoàng Nông vương Lưu Biện phục vị cờ hiệu.

Tại Lý Nho khuyên can dưới, Đồng Trác biểu hiện được rất quả quyết, hán cấp tốc bày mưu đặt kế Lý Nho trừ độc giết Lưu Biện, Lưu Biện vừa chết, Thảo Đồng minh quân đại nghĩa chỉ thiếu mất.

Ngày mười hai tháng mười, Lý Nho dẫn người xâm nhập Vĩnh An cung, đem một bình rượu độc cho Lưu Biện uống, lừa gạt Lưu Biện nói: "Đây là rượu thuốc, có thể loại trừ bệnh dịch."

Lưu Biện đã mười lăm tuổi, mặc dù nhất gan, nhưng cũng không phải đồ đàn, lập tức minh bạch, là Đồng Trác Lý Nho muốn mạng của mình, liền nói với Lý Nho: "Nếu là có thể loại trừ bệnh dịch rượu thuốc, cái kia Lý ái khanh người cũng muốn uống a!"

Lý Nho nhìn không gạt được Lưu Biện, liền để sĩ tốt cường ép án lấy Lưu Biện, nhất định phải đem rượu độc rót vào Lưu Biện trong miệng.

Lưu Biện đã nói: "Đã như vậy, nhưng để bản vương cùng mẫu hậu, đường phi tử biệt."

Lý Nho suy nghĩ một chút, đồng ý, để Lưu Biện cùng Hà thái hậu, đường phi cùng ăn bữa tối cuối cùng.

Trên yến tiệc, Lưu Biện chảy nước mắt làm ca: "Thiên địa dễ này Nhật Nguyệt lật, vứt bỏ vạn ngôi này lui giữ thiên. Vì thân bức này mệnh không lâu, đại thế đi này không nước mất san!"

Đường phi cũng trở về nói: "Trời xanh sắp sụp này hậu thổ sụp, thân là Đế cơ này mệnh không theo. Sinh tử dị đường này từ đó tắt, làm sao quỳnh nhanh này trong lòng buồn!"

Bọn hắn làm ca thời điểm, giữa thiên địa hình như có nhận thấy, lúc đầu bầu trời trong xanh lập tức u ám bắt đầu, mây đen bao phủ, mây đen càng ngày càng nồng đậm, trên không trung chông chênh, ép tới người không thở được, sau đó Lôi Điện đan xen, cuồng phong gào thét.

Lý Nho cùng những binh sĩ kia nhao nhao biến sắc, đều ngửa đầu nhìn bầu trời, có chút binh sĩ trong lòng lảo đảo, hẳn là Thiên Đế cũng không quen nhìn Lý Nho cái này thí quân việc ác?

Lúc này, đột nhiên toát ra mấy cái bóng đen, trên mâm rượu độc hoảng hốt đứng một chút, lập tức khôi phục bình tĩnh.

Lý Nho cùng những binh sĩ kia đều bị kỳ dị Thiên Tượng sở kinh, không có chút nào phát giác.

Một lát sau, kỳ dị Thiên Tượng biến mất, vẫn khai vụ tán.

Lý Nho cười thầm, cái gì quân quyền thần thụ, cái gì Hoàng đế là con của trời, đều là nói bậy, từ xưa đến nay, cửu đỉnh chi vị không phải người có đức chiếm lấy, mà là có thực lực người theo chỉ, vừa rồi thiên tượng biến hóa chỉ là trùng hợp thôi.

Hắn trấn định lại, khinh miệt nhìn qua Lưu Biện cùng đường phi: "Tướng quốc đợi một tý hồi báo, các người làm ca kéo dài, không phải là hi vọng ai có thể cứu các người? Ha ha, cái này trong cung ngoài cung toàn đều là của ta người, coi như các người là rách cổ họng, cũng sẽ không có người cứu các người."

Lúc này, Hà thái hậu, Lưu Biện trong lòng cũng không khỏi lướt qua một người thân ảnh, dùng tướng Trung Lang tướng, Thần Uy Thiên Tướng quân gấm Mã Siêu, thập thường thị bị Viên thị huynh đệ tru sát lúc, là Mã Siêu đem Hà thái hậu từ đó thường thị đoạn khuê trong tay cứu, Lưu Biện Lưu Hiệp huynh đệ bị Trương Nhượng bọn người bắt cóc đến Hoàng Hà bên bờ, là Mã Siêu cứu bọn hắn, lần này, bọn hắn lại tại huyền tường, Mã ái khanh có thể hay không cứu bọn họ một mạng.

Cổ này huyền tường tại trong đầu của bọn họ chợt lóe lên, rất nhanh liền bị bọn hắn bác bỏ, Mã Siêu bây giờ là phụ thuộc vào Đồng Trác, sao chịu công Đồng Trác cứu bọn họ đây.

Hà thái hậu đang muốn lớn tiếng chửi rửa Đồng Trác Lý Nho: "Đồng tác bức ta mẹ con, trời xanh không phù hộ! Các người trợ ác, sẽ làm diệt tộc!", miệng nàng bên cạnh mới vừa mở ra, đồng tử còn không có từ trong mồm phun ra, bên tai thì có một thanh âm vang lên: "Thái hậu, nói cẩn thận, im tiếng, uống xong rượu, không nên hỏi tại sao, sau một ngày người liền cái gì cũng sẽ biết."

Hà thái hậu nghe được, là Mã Siêu thanh âm, thanh âm rất rõ ràng, phảng phất ngay tại bên tai, nhưng nàng nhìn chung quanh, đem hiện trường người xem hết, đều không có tìm được Mã Siêu bóng người.

Nàng cảm thấy rất kỳ quái, về sau suy nghĩ một chút, Mã Siêu bây giờ là văn tôn, đến rồi trung kỳ văn tôn về sau, liền có thể ngàn thước truyền âm, truyền âm nhập mật, có thể mạng tính lựa chọn cùng đặc biệt người nói chuyện, mà sẽ không bị người bên cạnh nghe được, điều kiện tiên quyết là, người bên cạnh không thể là trung kỳ văn tôn trở lên tu vi cao nhân.

Mã Siêu nguyên lai cũng không biết điểm này, trở lại Lạc Dương về sau, nghe Thái Ung nói, mới biết được trung kỳ văn tôn chỉ sau có thể lợi dụng khí tài đạt tới ngàn thước truyền âm, truyền âm nhập mật, lần thăm dò thử này địa dừng.

Hà thái hậu hiện tại coi Mã Siêu là thành sau cùng cây cỏ cứu mạng, không dám đối với Mã Siêu có chút ngỗ nghịch, ngoan ngoãn ngậm miệng lại, đem những cái kia lời nói của phần nộ nuốt vào trong bụng.

Lúc đầu, nếu như Hà thái hậu đối với Lý Nho mắng to một trận, Lý Nho then quá hoá giận, vô cùng có khả năng đem Hà thái hậu đẩy tới cao lầu, đem ngã chết.

Nhưng lần này, Hà thái hậu nhắm mắt lại, thông dong chịu chết, trên mặt còn mang theo tiếu dung.

Lý Nho nhìn thấy Hà thái hậu nụ cười trên mặt, cảm thấy rất kỳ quái, cái này bà nương sắp chết đến nơi diên rồi phải không?

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 90: Luru Biện không chết

Lý Nho nóng lòng hướng Đồng Trác phục mệnh, liền không nghỉ nhiều, tiếp tục để sĩ tốt đem rượu độc cường ép rót vào Hà thái hậu, Thiếu đế Luru Biện trong miệng .

Hắn không có làm khó đường phi, bởi vì đường phụ thân của phi đường tuyên hiện tại năm Hội Kê Thái Thú, là Đồng Trác lôi kéo đối tượng, hơn nữa Đại tướng Lý Giác gặp qua đường phi một mặt, vừa thấy đã yêu, đặc địa nắm Lý Nho chó có độc chết đường phi .

Lý Nho liền buông tha đường phi một mặt .

Luru Biện phục dụng rượu độc trước đó, đau buồn cùng đường phi nói lời tạm biệt, cũng dặn dò nàng, không cần lấy chồng, để tránh nhận vũ nhục, có lẽ Luru Biện đã sớm biết, Lý Giác đối với đường phi trong lòng còn có làm loạn .

Mã Siêu hiện tại người đang ngoài cung, lại có thể rõ ràng nghe được cung nội thanh âm, nghe được đường phi bị Lý Nho thả đi, trong lòng của hắn minh bạch, hiện tại một màn này tuân theo chính là chính sử, mà không phải diễn nghĩa .

Diễn nghĩa bên trên, đường phi tự nguyện thay thế Thiếu đế uống chẩm tửu mà chết, Lý Nho không cho phép, mệnh võ sĩ đem treo cổ .

Chính sử bên trên, sau khi Luru Biện chết, đường phi trở lại cố hương Dĩnh Xuyên, phụ thân Hội Kê Thái Thú đường mạo muốn đem nàng gả đi, đường phi thà rằng chết cũng không đồng ý . Đợi đến Lý Giác chép không có Quan Đông địa khu, đạt được đường phi, muốn cưới nàng, đường phi kiên trì không theo, Lý Giác đoán chừng là chân ái đường phi, cuối cùng không có cưỡng bức cùng đường phi thành hôn .

Luru Biện cùng Hà thái hậu phục dụng rượu độc về sau, sắc mặt biến thành màu đen, toàn thân cứng ngắt, ngã trên mặt đất .

Lý Nho cảm thấy có chút kỳ quái, lấy hắn dùng rượu độc, như ăn vào, hắn là miệng sùi bọt mép, diện mục dữ tợn chết, Luru Biện cùng Hà thái hậu chết như thế nào bình tĩnh như vậy.

Hắn lo lắng rượu độc được hiệu không đủ, xoay người thăm dò Luru Biện, Hà thái hậu hô hấp và mạch đập, tất cả cũng không có , hoàn toàn chính là một người chết .

Lý Nho không còn hoài nghi, vì che giấu hắn độc chết Thiếu đế Luru Biện cùng tội ác của Hà thái hậu, hắn sai người phóng hỏa, đốt đi Vĩnh An cung .

Ánh lửa ngút trời, sương mù tràn ngập, mấy cái bóng đen chợt lóe lên, Lý Nho đám người vẫn không có chút nào phát giác .

Trận này đại hỏa đốt đi một đêm, ngày thứ hai, Vĩnh An cung thành một cái phiến tường đổ vách xiêu, phế tích có mấy cái đốt cháy hình người .

Lý Nho triệt để yên tâm, bẩm báo cho Đồng Trác .

Đồng Trác liền để Hiến Đế Luru Hiệp chiêu cáo thiên hạ, nói Vĩnh An cung bốc cháy, Hoàng Nông vương, Hà thái hậu đốt tại đại hỏa .

Đồng Trác, Lý Nho cho là bọn họ làm kín không kể hồ, chiêu cáo thiên hạ ngày thứ hai, bọn hắn độc chết Luru Biện, tin tức về Hà thái hậu lại nghe phong phanh thiên hạ, người trong thiên hạ nhiều tin tưởng cái này .

Trước kia, rất nhiều châu quận đều thuộc về trung lập trạng thái, cũng không giúp đỡ Viên gia, cũng không giúp đỡ Đồng Trác, nhưng Đồng Trác độc chết Luru Biện, tin tức về Hà thái hậu truyền ra về sau, rất nhiều trung lập thế lực cực kỳ thống hận Đồng Trác tàn bạo thí quân hành vi, đều là phát biểu tuyên bố, cộng đồng thảo phạt Đồng Trác .

Nhưng chớp mắt thời gian, lại một tin tức lưu truyền sôi sùng sục, nói Hà thái hậu, Luru Biện cũng chưa chết, mà là bị Lý Nho giấu kín ở một cái địa phương an toàn, đã chết hai người là hai cái thể thân .

Đồng Trác biết được cái tin đồn này, đưa tới Lý Nho: "Văn ưu, ngươi dám tự phóng bọn hắn, nếu để cho Viên Thiệu đạt được hai người này, vậy chúng ta triều đình có gì diện mục lại lập!"

Lý Nho cười khổ nói: "Phụ thân đại nhân, hải nhi đối với ngài một lời trung tâm, làm sao lại phản bội phụ thân, huống chi thả hai người này, đối với hải nhi có gì chỗ tốt, này tất nhiên là Viên Thiệu kế sách, châm ngòi chúng ta quan hệ ."

Đồng Trác suy nghĩ một chút cũng phải, trừ phi Lý Nho đầu làm tâm trí mê muội, bằng không hắn không có khả năng làm loại này không chuyện lợi cho mình .

Đồng Trác sau đó tiêu tan, lại hỏi Lý Nho: "Hoàng Phủ Tung ở đâu, ta chiêu mộ hắn đến kinh thành làm Thành môn Giáo Úy, hắn dám kháng mệnh ?"

Lý Nho cười nói: "Phụ thân yên tâm, Hoàng Phủ Tung đối với Luru Hán hoàng thất trung thành tuyệt đối, hiện tại Luru Biện không có ở đây, trong thiên hạ chỉ có một thiên tử, Luru Hiệp, ngài già Luru Hiệp danh nghĩa phát ra chiếu lệnh, hắn Hoàng Phủ Tung không dám không nghe theo, hải nhi liệu định,

Hoàng Phủ Tung đã cùng đoàn nướng giao tiếp tốt, đang chạy đến trên đường đi của kinh thành . "

Đoàn nướng chính là một đại danh tướng đoàn đình (Tây Lương ba rõ một trong) chất tử, hẳn tới thay thế một cái khác Tây Lương ba rõ Hoàng Phủ quy chất tử Hoàng Phủ Tung, ngược lại cũng có chút danh chính ngôn thuận, thuận tiện thuận lợi giao tiếp .

Đồng Trác cao giọng cười to: "Ngày xưa Hoàng Phủ Tung nhiều lần làm nhục với ta, lần này ta cũng phải thật tốt làm nhục hẳn một phen!"

Một năm trước, lấy vương quốc, Hàn Toại cầm đầu Tây Lương phản quân vây quanh Trần Thương, uy hiếp Trường An, Hán Linh Đế bổ nhiệm Hoàng Phủ Tung là Tả Tướng quân, đốc lĩnh trước tướng quân Đồng Trác, đem hai vạn binh sĩ cự địch . Đồng Trác đưa ra cấp tốc tiến phó Trần Thương, hẳn nói: "Người thông minh không mất cơ hội cơ, đừng cầm người không chân chờ . Hiện tại cứu, thành liền có thể bảo toàn; không cứu, thành liền sẽ phá diệt . Bảo toàn hoặc phá diệt tình thế nhưng vào lúc này ." Hoàng Phủ Tung lại nói: "Không đứng, Bách chiến bách thắng, không bằng không đánh mà thắng chi binh . Muốn trước phải làm ra không thể chiến thắng bộ đáng, dùng để chờ đợi có thể chiến thắng địch nhân thời điểm . Không thể thắng ở ta, nhưng thắng ở địch nhân . Địch nhân khó lòng phòng bị, mà ta quân quân tiến công thì phi thường chủ động, muốn đánh chỗ nào đánh liền chỗ nào . Có thừa, giống như động tại cửu thiên chi thượng, chưa đủ, giống như lâm vào Cửu Địa phía dưới . Hiện tại Trần Thương mặc dù nhỏ, nhưng thủ thành công sự kiên cố hoàn mỹ, không phải Cửu Địa chi hỏ hãm, quân đội vương quốc mặc dù mạnh, nhưng tiến công ta chỗ không cứu, không phải trên chín tầng trời tình thế . Không có trên chín tầng trời tình thế, tấn công liền muốn thụ hại . Lâm vào Cửu Địa phía dưới, phòng thủ liền sẽ không bị công phá . Vương quốc hiện tại đã lâm vào thụ hại chi địa, Trần Thương có thể bảo vệ không bị công phá . Ta có thể hưng binh động chúng, thu đến toàn thắng công, tại sao phải cứu đâu!" Không có tiếp thu Đồng Trác đề nghị .

Đến rồi năm thứ hai mùa xuân, vương quốc vây công Trần Thương hơn tám mươi ngày, nhưng bởi vì thành thủ vững Cổ, cuối cùng cũng không có thể đánh hạ, bộ hạ đều mệt nhọc không chịu nổi, đành phải giải vây rút lui . Hoàng Phủ Tung lập tức khởi binh truy kích . Đồng Trác khuyên can nói: "Không thể, binh pháp đã nói, bị đánh bại địch nhân, không nên đuổi, rút về đi bộ đội, không nên bức bách . Hiện tại, chúng ta truy kích vương quốc, là bức bách rút về bộ đội, là truy kích bị đánh bại địch nhân, bị vây nhốt đã thú, còn muốn gây dựa, phong sai có độc, huống chi nhiều người như vậy đâu!" Hoàng Phủ Tung thì nói: "Không đứng. Trước kia ta không vào kích, là tránh né hấn nhục khí, hiện tại tiến công, là chờ đến địch nhân suy nhược thời điểm . Chúng ta tiến công chính là kiệt sức địch nhân, không phải rút về đi bộ đội . Vương quốc bộ đội, chuẩn bị đào tẩu, không có ý chí chiến đấu . Dùng đường đường chi trận, tiến công tan tác chi sư, đây không phải gọi là truy gặc cùng đường ." Nói xong, liền một mình dẫn binh truy kích, mà mệnh Đồng Trác sau điện . Hoàng Phủ Tung liền chiến liền thắng, đại phá vương quốc bộ hạ, chém giết hơn một vạn người . Đồng Trác lại hổ thẹn lại tức nuối, càng thêm ghét hận Hoàng Phủ Tung .

Về sau, Linh Đế bệnh nặng , bổ nhiệm Đồng Trác là Tịnh Châu mục, để hẳn đem bộ đội giao cho Hoàng Phủ Tung thống lĩnh . Đồng Trác không chịu phụng mệnh . Hoàng Phủ Tung chất nhi Hoàng Phủ lý cho rằng Đồng Trác nghịch mệnh nghi ngờ gian, tội tại không xá, lực khuyên Hoàng Phủ Tung hưng binh thảo phạt . Hoàng Phủ Tung nói: "Đồng Trác không nghe lời mặc dù có tội, nhưng ta chuyên tru cũng là có trách. Không bằng quang minh chính đại thượng tấu, để triều đình xử lý việc này ." Thế là đem việc này thượng tấu, triều đình trách cứ Đồng Trác, Đồng Trác đối với Hoàng Phủ Tung càng thêm oán hận .

Lần này Đồng Trác giả mạo chỉ dụ vua chiêu Hoàng Phủ Tung vào kinh thành, chính là muốn trả thù Hoàng Phủ Tung, thậm chí muốn giết chết Hoàng Phủ Tung .

Nhưng vào lúc này, từ vịn gió quận hướng trên đường đi của thành Lạc Dương, Hoàng Phủ Tung trong đội xe, tới mấy cái khách không mời mà đến .

Một người trong đó là Võ Uy quận Thái Thú Mã Đằng trưởng sử Giả Hủ, nói là Hoàng Phủ Tung hương nhân, có chuyện quan trọng cùng Hoàng Phủ Tung thương lượng .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 91: Giả Hủ nói Hoàng Phủ Tung

Hoàng Phủ Tung biết Mã Đằng lĩnh bốn vạn tinh binh tụ tập Trường An thượng Lâm Uyển, chính là phòng bị bản thân, có chút hiếu kỳ Giả Hủ đến đây bái kiến bản thân có chuyện gì, liền để cho người ta gọi Giả Hủ tiến lên .

Giả Hủ để Hoàng Phủ Tung tả hữu tùy tùng lui ra, Hoàng Phủ Tung gặp Giả Hủ nhất giới văn nhân, cũng đều là Lương Châu người, đối với mình không có khả năng có cái uy hiếp gì, liền để tả hữu tùy tùng lui ra .

Giả Hủ liền đi thẳng vào vấn đề nói: "Hoàng Phủ tướng quân, lần này đi kinh thành, ngài tất bị Đồng Trác làm hại!"

Hoàng Phủ Tung Chiến khí mặc dù chỉ là sau Kỳ Vũ tông, nhưng hẳn tại thống ngự phương diện khí tài đạt tới được đỉnh phong văn tôn, ánh mắt của hẳn như điện, nhìn chăm chú Giả Hủ: "Văn hòa, có gì nói ra lời ấy?"

Giả Hủ cười lạnh nói: "Hoàng Phủ tướng quân ngài biết rõ còn cố hỏi, ngài . . ." Hắn đem Hoàng Phủ Tung cùng Đồng Trác khúc mắc một năm một mười nói ra, cuối cùng nói ra: "Đồng Trác người này mặt Thiện tâm Ác, có thù tất báo, hắn bỗng nhiên lên tới cao vị, không chế triều đình, cũng không uy tín, ngoại trừ phế lập Hoàng đế bên ngoài, hắn phải nhờ vào trừ diệt mấy cái trong nước nhân vọng công lao lớn thần đến uy hiếp quần thần, trước đây hắn ý đồ chém giết Thượng thư Lô Thực, Lô Thực lần trốn, hắn lại sát hại Vệ úy Trương Ôn, Trương đại nhân cùng Hoàng Phủ tướng quân từng cùng là Đồng Trác cấp trên, Đồng Trác giết Trương Ôn, kế tiếp đối tượng liền đem quân ngài ."

Đồng Trác con hàng này tựa hồ cùng mỗi cái cấp trên đều có hiềm khích, cùng Trương Ôn hiềm khích là ở bốn năm trước .

Bốn năm trước, Hán Linh Đế bãi Trương Ôn là Xa Kỵ tướng quân, phong Đồng Trác là Phá Lỗ tướng quân, cùng Đổng Khấu tướng quân Chu Thận cùng là Trương Ôn bộ hạ . Trương Ôn lấy Hoàng đế chiêu thư chiêu mộ Đồng Trác, Đồng Trác kéo dài thật lâu mới tiến đến tiếp kiến Trương Ôn .

Trương Ôn trách cứ Đồng Trác, mà Đồng Trác trả lời lúc không chút nào kính cẩn nghe theo .

Tôn Kiên lúc ấy nhâm Trương Ôn tham quân, nhìn Đồng Trác kiệt ngạo, tiến lên bám vào Trương Ôn bên tai nhỏ giọng nói ra: "Đồng Trác không sợ hoạch tội, ngược lại khí diễm phách lối, khẩu khí rất lớn, hắn là dựa theo quân pháp 'Thụ triệu trễ đến' một đầu, thanh minh pháp lệnh, giúp cho xử trảm ."

Trương Ôn trả lời nói: "Đồng Trác tại Hoàng Hà, Lũng Tây ở giữa luôn luôn có uy vọng, hôm nay giết hắn, tây chinh đem không có dựa vào ."

Tôn Kiên nói: "Tướng quân tự mình chỉ huy Hoàng gia đại quân, uy chấn thiên hạ, làm gì ý lại tại Đồng Trác! Quan sát Đồng Trác lời nói cử chỉ, đối với ngài không tôn trọng, khinh thị trường quan, cử chỉ vô lễ, là đầu thứ nhất tội trạng; liền chương, Hán Toại phản loạn hơn một năm, ứng kịp thời chinh phạt, mà Đồng Trác lại nói không thể, dao động quân tâm, là đầu thứ hai tội trạng; Đồng Trác tiếp nhận cắt cử, vô công mà quay về, trường quan chiêu mộ lúc lại chậm chạp không đến, hơn nữa thái độ kiêu căng tự đại, là đầu thứ ba tội trạng . Có đại danh tướng thụ mệnh thống quân xuất chinh, không có không dựa vào quả quyết tru sát lấy thành công . Nếu như tướng quân đối với Đồng Trác đặc biệt chú ý lôi kéo, không lập tức tru sát, như vậy, tổn hại thống soái uy nghiêm và trong quân pháp quy khuyết điểm, ngay tại trên người ngài ."

Trương Ôn nhân từ nương tay, không có ra tay .

Người cùng người duyên phận chính là như vậy, năm đó Tôn Kiên khuyên Trương Ôn giết Đồng Trác, Trương Ôn không hạ thủ, về sau liền lưu lạc đến bị Đồng Trác giết chết, mà Tôn Kiên tại Thảo Đông trong chiến dịch biểu hiện được nhất là tích cực, cơ hồ là lấy một phương chi lực đem Đồng Trác đuổi ra khỏi thành Lạc Dương .

Hoàng Phủ Tung kinh ngạc nói: "Đồng Trác giết Trương Ôn ? Việc này có thể là thật ?"

Giả Hủ gật gật đầu: "Đồng Trác nói xấu Trương Ôn cùng Viên Thuật cấu kết, đem Trương Ôn diệt môn ."

Kỳ thật, trong lịch sử, là đến rồi năm thứ hai, Trương Ôn không cùng Đồng Trác kết giao, Đồng Trác rất là oán hận hắn, liền nói xấu Trương Ôn cùng Viên Thuật tư thông, đem Trương Ôn chém giết .

Mã Siêu vì thuyết phục Hoàng Phủ Tung quyết định thảo phạt Đồng Trác, nhận việc trước hết để cho Trần Lâm ngụy tạo một phong thư, lấy Trương Ôn giọng điệu viết cho Viên Thuật, nói cùng Viên Thuật nội ứng ngoại hợp, công phá Lạc Dương, bắt giết Đồng Trác, phong thư này kỳ quái địa rơi vào tay Lữ Bố, Lữ Bố như nhật được chỉ bảo, mật cáo Đồng Trác, Đồng Trác lúc ấy đang đại hội quần thần, tiếp vào Lữ Bố thông báo về sau, lập tức mệnh lệnh Lữ Bố đem Trương Ôn từ yến hội bên trong lôi ra chém đầu, cũng đem thủ cấp trình lên, bách quan gặp chỉ đều cảm giác run rẩy, chỉ riêng Đồng Trác một người âm thầm nói nói cười cười .

Chuyện này vừa mới phát sinh mới hai ngày thời gian, tin tức còn chưa truyền đến Hoàng Phủ Tung trong lỗ tai . Giả Hủ trước đó tham dự vào cái này chuẩn bị bên trong, cho nên hắn xa ở trên Trường An Lâm Uyển liền hiểu Trương Ôn bị Đồng Trác giết chết .

Hoàng Phủ Tung có chút nửa tin nửa ngờ, hắn từ đầu đến cuối đều cảm thấy, Đồng Trác không biết tuyệt tình như vậy, dù sao Trương Ôn đã từng trông nom qua Đồng Trác, nếu như Trương Ôn nghe theo Tôn Kiên khuyên can, Đồng Trác khả năng liền không sống được tới giờ, Đồng Trác hắn là nhớ tới tình cũ .

Giả Hủ cũng không bắt gáp, cười nhạt một tiếng: "Hoàng Phủ tướng quân nếu như không tin, có thể phái người đi Lạc Dương tìm hiểu xuống ."

Hoàng Phủ Tung không còn dám tùy tiện tiến về Lạc Dương, liền phân công con trai của hắn Hoàng Phủ hồng (tự Kiên thọ) đi Lạc Dương tìm hiểu .

Hoàng Phủ hồng cùng Đồng Trác riêng có giao tình, trong lịch sử Đồng Trác muốn giết Hoàng Phủ Tung lúc, Hoàng Phủ hồng liền từ Trường An chạy đến Lạc Dương, Đồng Trác đang bài trí tiệc rượu, đại hội khách và bạn, Hoàng Phủ hồng đoạt bước tới trước, cùng hắn biện lý, lại trách lấy đại nghĩa, dập đầu rơi lệ . Đang ngồi tân khách thâm thụ cảm động, nhao nhao thay Hoàng Phủ Tung cầu tình . Đồng Trác lúc này mới rời tiệc mà lên, kéo Hoàng Phủ hồng cùng mình ngồi chung, hợp phái người phóng thích Hoàng Phủ Tung .

Hoàng Phủ hồng đến rồi Lạc Dương, gặp mặt Đồng Trác, Đồng Trác không thấy Hoàng Phủ Tung, liền hỏi Hoàng Phủ hồng , lệnh tôn vì sao không đến kinh thành nhậm chức Thành môn Giáo Úy .

Hoàng Phủ hồng lý do nói phụ thân Hoàng Phủ Tung thân nhiễm bệnh nặng, tạm thời cần tại Trường An nghỉ ngơi .

Đồng Trác không nghi ngờ gì, cùng Hoàng Phủ hồng nâng cốc tâm sự .

Hoàng Phủ hồng xác nhận Trương Ôn bị Đồng Trác giết chết, liền phi mã rời đi Lạc Dương, Trường An, báo cho Hoàng Phủ Tung.

Hoàng Phủ Tung lúc này mới tin tưởng Giả Hủ: "Văn hòa, ngươi lại nói, đến chỗ của ta có chuyện gì quan trọng?"

Giả Hủ đã nói: "Nếu Hoàng Phủ tướng quân không muốn tiến đến kinh thành nhận lấy cái chết, vậy không trở ngại cùng tướng quân nhà ta cùng một chỗ hợp binh một chỗ, thảo phạt Đồng Trác."

Hoàng Phủ Tung giật mình nói: "Nhà ngươi Mã Tướng quân không phải Đồng Trác an trí ở trên Lâm Uyển giám thị ta sao, hắn không phải Đồng Trác bộ hạ à, vì sao muốn phản Đồng Trác?"

Giả Hủ cất cao giọng nói: "Tướng quân nhà ta chính là Phục Ba tướng quân Mã Viên về sau, tinh trung vì nước, tạm thời phụ thuộc Đồng Trác là vì...". Hắn đem hân cùng Mã Đằng, Mã Siêu chuyện bàn bạc có mang tính lựa chọn địa nói cho Hoàng Phủ Tung.

Hoàng Phủ Tung có chút tâm động, nhưng có một chút để hân rất chần chờ: "Đồng Trác hiện tại khống chế triều đình, hiệp thiên tử dĩ lệnh chư hầu, chúng ta thảo phạt hân, liền chờ đồng mưu phản."

Giả Hủ cười lạnh nói: "Hoàng Phủ tướng quân, Đồng Trác một mình ủng hộ Trần Lưu vương là để, Lạc Dương cái triều đình kia chính là Ngụy triều đình, thảo phạt Ngụy triều đình chính là đại nghĩa vậy. Sao là mưu phản mà nói."

Hoàng Phủ Tung cười khò nói: "Văn hòa, bây giờ Hoàng tử phân biệt đã bị Đồng Trác làm hại, trong thiên hạ chỉ có Hoàng tử hiệp, mỗ thâm thù tiên đế long ân, không thể hiệu trung Hoàng tử phân biệt, cũng chỉ có thể hiệu trung Hoàng tử hiệp, không thể khởi binh thảo phạt Hoàng tử hiệp."

Giả Hủ cười thần bí: "Nếu như Hoàng tử phân biệt cùng Hà thái hậu cũng không bị Đồng Trác làm hại đâu?"

Hoàng Phủ Tung giật nảy cả mình: "Hồng nhi tiến về kinh thành tìm hiểu, đã xác nhận, Hà thái hậu cùng Hoàng tử phân biệt trước bị Lý Nho độc chết, lại bị Lý Nho thiêu hủy cung điện, tại trong hỏa hoạn đánh chết, việc này vô cùng xác thực không thể nghi ngờ, văn hòa vì sao nói Hoàng tử phân biệt cùng Hà thái hậu cũng không bị Đồng Trác làm hại?"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Minh quân ngày nào đến Hồ Lao ?

Lúc này Hoàng Phủ Tung tạm thời ngủ lại vụ thượng Lâm Uyển bên trong một chỗ dịch trạm, bởi vì thượng Lâm Uyển bị Mã Đằng chiếm đoạt, Đồng Trác biết Mã Đằng đã từng bị Hoàng Phủ Tung đánh bại, coi là Mã Đằng cùng Hoàng Phủ Tung khẳng định đi không đến cùng một chỗ, liền cực kỳ yên tâm.

Hắn lại không biết, bởi vì hân Đồng Trác tàn bạo bất nhân, Mã Đằng cùng Hoàng Phủ Tung sẽ đem hết thảy thù cũ vứt qua một bên, chân thành đoàn kết, chỉ vì từ Trường An bạo hân Đồng Trác Cúc Hoa.

Giả Hủ để Mã Đại lĩnh người đang dịch trạm bên ngoài phòng thủ, sau đó từ dịch trạm lớp đến hai người, hai người kia đều là mang theo mũ rộng vành, mặt khoác hắc sắc hắc sa.

Đi vào gian phòng về sau, hai người kia gỡ xuống trên đầu mũ rộng vành, lấy xuống hắc sắc mạng che mặt.

Hoàng Phủ Tung tròn mắt hốc mồm: "Thái hậu, Hoàng Thượng ? Các người thực sự còn sống?"

Hoàng Phủ Tung trước đây từng ở trên đại điện gặp qua Lưu Bị, một chút liền nhận được, nhưng nghe đồn hai người cũng đã tại trong đại hòa bị chết, một khi xuất hiện ở Hoàng Phủ Tung trước mắt, trong lòng của hân càng nhiều hơn chính là nghi hoặc, cũng không có ở dưới trước tiên bái.

Hà thái hậu cười nhạt một tiếng: "Dựa vào ngựa con tướng quân cứu, ai gia cùng Hoàng Thượng mới có thể trốn qua Lý Nho độc chết, Hoàng Phủ lão tướng quân chính là tiên đế uỷ thác cánh tay đắc lực chi thần, ai gia cùng hoàng thượng an nguy nhưng nhiều hơn dựa vào Hoàng Phủ tướng quân."

Hoàng Phủ Tung khom người hỏi: "Không biết ngựa con tướng quân là thể nào đem Thái hậu cùng Hoàng Thượng cứu ra?"

Hà thái hậu nói: "Làm Lý Nho chuẩn bị rót ai gia cùng Hoàng Thượng rượu độc lúc, ngựa con tướng quân lúc ấy tại ngoài cung, dùng chiến thư cải biến Thiên Tượng, gây nên Lý Nho khủng hoảng, lúc ấy Lý Nho cùng bộ hạ của hân tất cả đều ngựa mất nhìn bầu trời, ngựa con tướng quân bộ hạ chui vào cung trong, vụng trộm dùng rượu thuốc đổi rượu độc, làm chúng ta ăn vào rượu thuốc về sau, thân thể cứng ngắt, không có hô hấp, thoát nhìn cùng

người chết không khác nhau chút nào, làm Lý Nho phóng hỏa thiêu huỷ cung điện lúc, ngựa con tướng quân lại phải người đem chúng ta vụng trộm mang ra Hoàng cung, cũng mang đến hai cái ác nhân đầu nhập trong đại hỏa, sung làm ai gia cùng hoàng thượng thể thân . Làm ai gia cùng Hoàng Thượng ra khỏi thành, ngựa con tướng quân lại dùng giải được, đem chúng ta tỉnh lại . . ."

Hoàng Phủ Tung khẽ nhíu mày: "Xin thứ cho vì thần cô lậu quả văn, thiên hạ quả nhiên có để cho người ta phục sau giả chết thuốc sao?"

Già Hủ mỉm cười, xuất ra một bình rượu thuốc, nói với Hoàng Phủ Tung: "Hoàng Phủ tướng quân không tin, vậy chúng ta tìm tới một người thử một lần ."

Hắn đưa tới một tên sĩ tốt, ăn vào rượu thuốc, cái sĩ tốt kia trong nháy mắt diện mục cháy đen, thân thể cứng ngắc, mất đi hô hấp và nhịp tim, tiến vào trạng thái chết giả .

Hoàng Phủ Tung cẩn thận xem xét, cái sĩ tốt kia tựa hồ đã mất đi sinh mệnh .

Già Hủ lại lấy ra một bình thuốc, cho cái sĩ tốt kia trút xuống, không lâu sau, cái sĩ tốt kia mơ màng tỉnh lại, một lần nữa đứng lên .

Hoàng Phủ Tung tròn mắt hốc mồm: "Thiên hạ quả nhiên có kỳ diệu như vậy đồ vật ."

Già Hủ tự hào nói ra: "Cái này toàn là nhà chúng ta Thiếu chủ kỳ tự diệu tướng phối hợp đi ra ."

Tại thế kỷ hai mươi mốt, không có xuyên qua tới trước đó, Mã Siêu là đặc chủng binh vương, ngoại trừ am hiểu vật lộn, súng ống, cũng am hiểu dược vật phối hợp, lúc đương thời loại sinh vật thuốc bảo chế là đem mấy loại thảo dược dựa theo nhất định phối trộn xen lẫn trong cùng một chỗ, liền có thể để cho người ta thể đạt tới giả chết trạng thái, lại dùng một loại sinh vật khác thuốc bảo chế thì có thể làm cho nhân thể lần nữa khôi phục . Vì không nói trước kinh động Đồng Trác, Mã Siêu liền dùng thủ đoạn này .

Bất quá loại sinh vật này thuốc bảo chế với thân thể người có rất mạnh ăn mòn tác dụng, có thể khiến người ta giảm thọ ba năm, liên quan tới điểm này, Mã Siêu đương nhiên không biết đề cập với Hà thái hậu cùng .

Hoàng Phủ Tung triệt để tin, hắn liền vội vàng khom người hạ bái: "Thái hậu, Hoàng Thượng, xin thứ cho vì thần vô lễ ."

Hà thái hậu cười nói: "Hoàng Phủ lão tướng quân cẩn thận cẩn thận, cũng là tốt, mời miễn lễ bình thân ."

Đến lúc này, Già Hủ đã không cần nói thêm gì nữa, Hoàng Phủ Tung sau cùng lo nghĩ giải khai, nếu là hắn lại đi Lạc Dương, tự ném Đồng Trác lưới, vậy đơn giản là ngu xuẩn thấu .

Hoàng Phủ Tung nói với Già Hủ: "Văn hòa, việc này không nên chậm trễ, chúng ta bây giờ phải nhanh vịn gió, từ đoạn nường trong tay đoạt lại binh quyền!"

Già Hủ mỉm cười: "Hoàng Phủ tướng quân, không cần thiết nóng vội, chúng ta muốn chờ , chờ Quan Đông minh quân binh lâm Hồ Lao quan, khi đó Đồng Trác nhất định đem đại bộ phận binh lực bố trí tại Hồ Lao quan một đường, đến lúc đó Lạc Dương tây bộ trống rỗng, đúng là chúng ta khởi binh ngày!"

Hoàng Phủ Tung suy nghĩ một chút, gật gật đầu: "Vậy liền chờ lâu chút thời gian ."

Hoàng Phủ Tung sau đó đưa tới Kinh Triệu doãn Cái Huân, trưởng sử xà nhà diễn, nhi tử Hoàng Phủ hồng, chất tử Hoàng Phủ ly cùng nhau thương nghị .

Trong lịch sử, Đồng Trác làm phòng nội bộ mâu thuẫn, chính Kinh Triệu doãn Cái Huân là nghị lang, Hoàng Phủ Tung lúc ấy thống binh ba vạn trú đóng ở vịn gió quận, Cái Huân bí mật cùng Hoàng Phủ Tung thương nghị thảo phạt Đồng Trác, nhưng Đồng Trác đồng thời cũng triệu Hoàng Phủ Tung là Thành môn Giáo Úy, muốn tìm cơ hội đem hắn giết chết . Hoàng Phủ Tung triệu tập đem đi, trưởng sử xà nhà diễn khuyên hắn khởi binh kháng cự Đồng Trác, cùng Viên Thiệu hô ứng . Hoàng Phủ Tung không nghe, Cái Huân bởi vì bản thân binh yếu không thể độc lập, cũng bị bách tiến đến Lạc Dương .

Lần này, bởi vì Mã Siêu xảo diệu an bài, để Hoàng Phủ Tung kiên định thảo phạt Đồng Trác quyết tâm, Cái Huân, xà nhà diễn, Hoàng Phủ hồng, Hoàng Phủ ly nghe Hoàng Phủ Tung, tất cả đều đại hỉ, tiến về tiếp kiến Thái hậu cùng Thiếu đế, biểu đạt xong giúp đỡ Hán thất quyết tâm về sau, liền riêng phần mình hành động, là thảo phạt Đồng Trác làm chuẩn bị .

Trong những người này, Cái Huân vô cùng có danh vọng, xà nhà diễn am hiểu hậu cần, Hoàng Phủ hồng loại nếu như cha am hiểu thống ngự, Hoàng Phủ ly tài hùng biện không ngại, đều là Lương Châu kỳ tài .

Đặc biệt là Cái Huân, có Văn có Võ, võ là sau Kỳ Vũ tông, văn là hậu kỳ văn tôn, làm việc cực kỳ lão luyện, tính tình lại cực kỳ cương trực, Hán Linh Đế trước khi chết, phi thường tín nhiệm Cái Huân, mỗi khi gặp có quân quốc đại sự, Lưu Hoành đều sẽ ra tay chiếu hướng Cái Huân thỉnh giáo đối sách, cũng nhiều lần ban thưởng Cái Huân .

Bất quá Cái Huân trước đó cái Lưu Biện còn từng từng có một chút không thoải mái, trước đó, tiểu hoàng môn cao nhìn kiêm nhiệm còn thuốc giám, rất được Lưu Biện tín nhiệm . Kiến Thạc thụ Lưu Biện ý chỉ, hướng Cái Huân đề nghị tiến cử cao nhìn đến con là Hiếu Liêm, Cái Huân cự tuyệt . Có người nói với Cái Huân: "Lưu Biện là tương lai Hoàng đế, Kiến Thạc là bề hạ sủng thần, ngươi cũng vi phạm với ý nguyện của bọn hắn, chỉ sợ ba oán Thành phủ .", Cái Huân trả lời: "Tuyển cử hiền lương nhân làm quan là vì đền đáp quốc gia, không phải hiện lương ta không biết tiến cử, chết làm sao hối hận!"

Tất cả mọi người coi là, Cái Huân lại bởi vậy đối với đến đỡ Lưu Biện có không đồng ý với ý kiến, bao quát Hoàng Phủ Tung đều khẩn trương nhìn lấy Cái Huân, hỏi hắn ý như thế nào .

Cái Huân lại không chút do dự đáp ứng, đến đỡ Lưu Biện trở lại Lạc Dương triều đình .

Hiện tại mình quân còn tại tập kết, còn chưa đạt tới Hồ Lao quan, còn không thích hợp lập tức cùng Đồng Trác trở mặt, vì phòng ngừa Đồng Trác đem lòng sinh nghi, Cái Huân vẫn là đi Lạc Dương, làm nghị lang .

Cái Huân gia hỏa này mặc dù đã gần đến năm mươi tuổi, nhưng vẫn là cương trực chí cực, hấn một bộ không làm bắt từ bộ dáng, cho Đồng Trác viết thư, đau nhức phê Đồng Trác phế lập hoàng đế sai lầm: "Lúc trước Y Doãn cùng hoắc quang có lớn như vậy công lao, kết cục vẫn làm cho người thất vọng đau khổ, người chỉ là một thằng hề, bằng kết cục gì lại so với bọn hấn hảo ? Chúc mừng người đang các người bên ngoài, phúng nhân ngay tại người trước mộ phần! Người còn không dám cẩn thận một chút!" Đồng Trác nhìn xong, phi thường kiêng kị, nhưng lại không biết vì cái gì, không dám giết Cái Huân .

Cái Huân đến rồi Lạc Dương, lúc ấy công khanh phía dưới quan viên, nhìn thấy Đồng Trác đều quỳ lạy trên mặt đất, Cái Huân lần đầu nhìn thấy Đồng Trác, vền vẹn hai tay thờ dài mà thôi, người ở chỗ này đều quá sợ hãi .

Viên Thiệu treo ấn đi về hướng đông về sau, ti lệ giáo úy chức vị trống chỗ, Đồng Trác hỏi hấn mới cất nhắc Tư Đồ Vương Doãn: "Ta nghĩ chọn một người thích hợp đảm nhiệm ti lệ giáo úy, người cảm thấy ai có thể đảm nhiệm ?"

Vương Doãn nói: "Chỉ có Cái Huân!"

Đồng Trác nói: "Người này thông minh có thừa, nhưng không thể đảm nhiệm trọng trách này ." Thế là bổ nhiệm Cái Huân là Việt Kỵ giáo úy, nhưng Đồng Trác lại không muốn đề cho Cái Huân trường kỳ chương quản cấm quân, lại đề cho đảm nhiệm Dự Châu Đình Xuyên quận Thái Thú, Cái Huân còn chưa đến Đình Xuyên quận, Đồng Trác lại lo lắng hấn hội hưởng ứng Quan Đông liên quân, liền lại đem chinh về lạc dương .

Đối với hiện tại vịnh gió quận đoạn nướng, Mã Siêu cũng không lo lắng, chỉ cần Hoàng Phủ Tung vịnh gió, tụ tập vịnh gió ba vạn quan quân nhất định có thể lại bị Hoàng Phủ Tung nắm giữ, dù sao Hoàng Phủ Tung trong quân đội uy vọng cực cao, lại có Hà thái hậu cùng Thiệu đế chiếu lệnh .

Hoàng Phủ Tung ba vạn đại quân cùng Mã Đằng bốn vạn đại quân rất nhanh liền có thể hội sư, liền có thể từ Trường An hướng đông, bạo Đồng Trác Cúc Hoa.

Bây giờ vấn đề là, Quan Đông minh quân khi nào đến Hồ Lao quan ? Đồng Trác mấy trăm ngàn đại quân khi nào đi Hồ Lao ?

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Mượn đao giết người

Mã Siêu đang kiên nhẫn chờ đợi Quan Đông minh quân tập kết .

Không thể không nói, Quan Đông minh quân bên trong, ngoại trừ Tôn Kiên, Tào Tháo bộ đội sở thuộc bên ngoài, phần lớn là năm bè bảy mảng .

Thảo Đồng hịch văn phát ra ngoài gần hai tháng, những hàng này còn không có tại cây táo chua tụ họp lại .

Mã Siêu có chút không kiên nhẫn được nữa .

Quan Đông minh quân càng sớm đánh tới Hồ Lao quan, hấn Mã Siêu càng sớm triển khai có thể hấn đại thời đại .

Hấn quyết tâm làm chút cái gì, để Quan Đông minh quân từ cừ non biến thành chó đại .

Mã Siêu triệu tập Hoàng Trung, Điền Vĩ, Từ Thứ, Hí Chí Tài, vương phi, thương nghị nên làm cái gì .

Trước đây, trở lại Lạc Dương về sau, Mã Siêu mua được các loại thảo dược, phối hợp tốt, tự thân vì Hí Chí Tài sắc thuốc .

Hí Chí Tài ăn vào, thân thể ngày càng chuyển biến tốt đẹp, nguyên bản gương mặt xám xanh không thấy, sắc mặt dần dần hồng nhuận, tinh khí thần cũng tốt nhiều, ngẫu nhiên nói thầm lên nên tới đó tìm nữ nhân .

Hí Chí Tài gặp Mã Siêu tự thân vì hấn sắc thuốc, cực kỳ cảm động, đợi thân thể sau khi khỏi hấn, là xong đại lễ, bái Mã Siêu vì chúa công .

Hoàng Trung chỉ từ Hoàng Tự ăn xong hơn một tháng thuốc về sau, thân thể cũng dần dần khôi phục .

Hoàng Trung cũng cực kỳ cảm động, tuân theo trước đây lời hứa, bái Mã Siêu vì chúa công .

Lúc này Mã Đằng còn tại, mọi người đều xưng hô Mã Siêu là Thiếu chủ .

Tại Mã Siêu phủ đệ trong thư phòng, mọi người ngồi vây quanh một vòng, thương nghị nên như thế nào dẫn động mình quân tăng tốc tiến quân tốc độ .

Thư phòng tứ phía tính cả nóc phòng, đều có đặc chiến vệ đội đội viên thủ hộ, không có bất kỳ người nào có thể tới gần .

Đương nhiên nếu là có Võ Thánh, Văn Thánh tăng thứ người, tại trăm thước phạm vi bên trong cũng là có thể nghe được trong thư phòng tại trao đổi cái gì, nhưng Võ Thánh, Văn Thánh cảnh giới mọi người không sẽ nhầm lẫn nghe người khác góc tường, mà bình thường mật thám nhiều lắm là chỉ có võ sư cấp độ, không tới gần thư phòng liền căn bản nghe không rõ bên trong đang nói cái gì, mà chỉ cần bọn hắn tới gần thư phòng trăm bước, đều sẽ bị đặc chiến đội viên phát hiện .

Trong thư phòng, nghe được Mã Siêu ném ra vấn đề, thuần túy vũ phu Hoàng Trung, Điền Vi, vương phi vô kế khả thi, Hí Chí Tài, Từ Thứ cúi đầu suy nghĩ một chút, không hẹn mà cùng lộ ra một mặt âm hiểm cười .

Mã Siêu nhìn thấy Hí Chí Tài trên mặt hiện lên âm hiểm tiểu dung, biết trong lòng của hắn tất nhiên có bản thủ cũng rất hữu hiệu mưu kế, cười hỏi: "Chí Tài, kế hoạch thế nào ?"

Hí Chí Tài lọt vào dưới hàm lừa thừa sơi râu, lộ ra nét cười của nham hiểm: "Thiếu chủ, không biết ngài có từng lưu ý đến, Quan Đông mình quân mười đường chư hầu bên trong, đại bộ phận đều là Viên gia, hoặc là cùng Viên gia có sâu xa."

Mã Siêu hiểu ý cười một tiếng: "Ta đã sớm lưu ý đến rồi, Bộc Hải Thái Thú Viên Thiệu, Nam Dương Thái Thú Hậu tướng quân Viên Thuật, Sơn Dương Thái Thú Viên Di đều là Viên gia tử đệ, Ký Châu mục Hàn Phức, Hà Nội Thái Thú Vương Khuông, Đông quận Thái Thú cầu mao đều là Viên gia môn sinh cố lại, Trần Lưu Thái Thú Trương Mạc, Quảng Lăng Thái Thú trương siêu là huynh đệ, cùng Viên gia quan hệ luôn luôn không tệ, Duyện Châu Thứ Sử lưu đại cùng Viên Thiệu có quan hệ thông gia quan hệ, phần Vũ Tướng quân Tào Tháo cùng Viên Thiệu là bạn thân, trận này Tháo Đồng chiến tranh, nhìn như chính nghĩa, trên thực tế, cuối cùng, là Viên gia cùng Đồng Trác tranh đấu triều đình phân tranh ."

Nghe đến đó, Điền Vi nhịn không được cười lên ha hả: "Viên Thiệu cùng Đồng Trác, chó cắn chó thôi!"

Tất cả mọi người đều cười to: "Đúng là chó cắn chó!"

Đội mọi người tiếng cười dừng lại, Mã Siêu nhìn Hí Chí Tài: "Chí Tài, mời tình tế nói đến ."

Hí Chí Tài tiếp tục lộ ra một mặt nét cười của gian trá: "Viên Thiệu, Viên Thuật mặc dù chạy, Thái Phó Viên Ngỗi, Thái Phó Viên cơ còn ngưng lại Lạc Dương, bởi vì Viên gia môn sinh cố lại trải rộng thiên hạ, Đồng Trác lo lắng hội bức phản tất cả môn sinh cố lại, chưa quyết định giết Viên Ngỗi, nếu như Thiếu chủ mượn Đồng Trác chi thủ giết chết Viên Ngỗi, Viên Thiệu có quốc thù còn có gia hận, nhất định không còn dám ở bên trong sông đình trệ, nếu không khó mà ngăn chặn thiên hạ ung dung mệnh ."

"Điều kè!" Mã Siêu tán thưởng xong, lập tức ném ra ngoài thao tác thượng vấn đề: "Chi là nên như thế nào mượn Đồng Trác chi thủ giết chết Viên Ngỗi ?"

Hí Chí Tài nhướng mày: "Thuộc hạ chưa muốn ra thích đáng kế sách ."

Từ Thứ lộ ra một mặt nét cười của tự đắc: "Thiếu chủ, không bằng chúng ta giết Viên Ngỗi, vu oan giá họa cho Đồng Trác ."

Cổ Hoắc Từ chính là Cổ Hoắc Từ a, Từ Thứ gia hỏa này trước kia tại giang hồ lăn lộn lâu, đầu não vẫn là rất đơn giản, mặc dù đang Mã Siêu uy bức lợi dụ dưới, nhìn nửa tháng « Tôn Từ binh pháp » cùng « Hàn Tín binh pháp », đầu óc y nguyên dễ dàng đơn giản xúc động, xem ra muốn để hắn trở thành diễn nghĩa thượng cái nhẹ nhõm kia phá giải Tào Nhân Bát Môn Kim Tỏa Trận nhất lưu mưu sĩ, đường phải đi còn rất dài .

Không đợi Mã Siêu nói cái gì, Hí Chí Tài trách mắng: "Nguyên thẳng, ngươi chính là tuổi còn rất trẻ, suy tính quá đơn giản ."

Từ Thứ không phục nói ra: "Chí Tài huynh, ngươi cảm thấy mưu kế của ta làm sao đơn giản ?"

Hí Chí Tài lắc đầu nói: "Chúng ta nếu là giết Viên Ngỗi, Viên Thiệu xác thực hội tưởng rằng Đồng Trác giết, tất nhiên sẽ tăng tốc tiến quân tốc độ, đạt đến mục tiêu của chúng ta, nhưng cũng đem chúng ta bại lộ, Đồng Trác tất nhiên sẽ truy xét tới cùng là ai giết Viên Ngỗi, nếu là chúng ta bạo lộ ra, liền muốn đứng trước một mình phản chiến ngạnh kháng Đồng Trác nguy hiểm ."

Từ Thứ lúc này mới chịu phục, cúi đầu xuống .

Mã Siêu cười an ủi: "Nguyên thẳng, chó có nhụt chí, ngươi mới từ võ nói chữ, nhất thời suy nghĩ không chu toàn, có thể thông cảm được ."

Mã Siêu giải sầu, cho Từ Thứ vẫn hồi rồi một chút mặt mũi, Từ Thứ trong lòng tuổi trẻ tràn đầy đối với thiếu chủ cảm kích .

Đang Mã Siêu một đám người mình tư khổ tưởng nên như thế nào mượn đao lúc giết người, đặc chiến đội trưởng vương phi đi vào thư phòng bẩm báo: "Tiếp vào cổ trưởng sứ mặt tín ."

Cổ trưởng sứ chính là đương nhiệm Vũ Uy quân trưởng lịch sử Giả Hủ .

Mã Siêu mở ra mật tín, xem xét, ngây ngẩn cả người, thật sự là anh hùng sở kiến lược đồng, Giả Hủ tại phía xa bên ngoài mấy trăm dặm Trường An, vậy mà cũng đồng thời cảm thấy Quan Đông minh quân tập kết tốc độ quá mức chậm chạp, ảnh hưởng tới Vũ Uy quân đại kế, cho nên, Giả Hủ ở trong thư đưa ra, muốn mượn Đồng Trác chỉ thủ giết Viên Ngỗi, khiến cho Viên Thiệu tăng tốc tiến quân tốc độ .

Giả Hủ còn tại trong thư đề cập, như thế nào mượn Đồng Trác chỉ thủ giết Viên Ngỗi .

Mã Siêu đem mật tín truyền đọc đám người, Hí Chí Tài, Từ Thứ bọn người xem hết, tất cả đều vui lòng phục tùng, khó trách Giả Hủ Cổ Văn Hòa có tư cách làm Vũ Uy quân đệ nhất quân sư, cái này đương mưu, âm mưu hỗn tạp cùng một chỗ, Đồng Trác tất nhiên trung sảo .

Sau đó mấy ngày bên trong, người nhà họ Viên cùng Tây Lương quân mâu thuẫn liên tiếp .

Trên một con đường, Viên gia xe ngựa cùng Tây Lương quân kỵ binh tương hướng mà đi, lúc đầu bình an vô sự, Viên gia chiến mã chẳng biết tại sao, bỗng nhiên chấn kinh, phóng tới Tây Lương kỵ binh . . .

Tây Lương cái nào đó tướng lĩnh nhìn trúng một nữ tử, đang muốn chiếm làm của riêng lúc, lại phát hiện, có người đem nữ tử kia chạy xộc Viên gia . . .

Viên gia gia đình cùng Tây Lương tướng sĩ ở một cái quán rượu lúc ăn cơm, Viên gia cái nào đó gia đình đầu mục cái chén trong tay đùa chẳng biết tại sao bỗng nhiên từ trong tay bay ra, nện ở cái nào đó Tây Lương tướng lĩnh trên mặt, lại là một trận hỗn chiến . . .

Tây Lương kỵ binh vốn là cực kỳ kiêu hoành, nơi đó chịu được Viên gia như thế khi dễ, trong lúc nhất thời, Tây Lương trong quân trên dưới ý kiến thống nhất, không giết Viên gia khí bất bình, mà Đồng Trác trên danh nghĩa là Tây Lương chỉ chủ, trên thực tế bất quá là bọn này kiêu binh hân tướng lợi ích người phát ngôn, hấn không thể nghịch quân tâm mà đi .

Cùng lúc đó, trong kinh thành lời đồn nổi lên bốn phía, người người đều ở nghị luận, Viên Ngỗi, Viên cơ sẽ cùng Viên Thiệu, Viên Thuật nội ứng ngoại hợp, thành Lạc Dương rất nhanh liền không phải Đồng Trác Tây Lương quân thiên hạ .

Lúc đầu, lời đồn dừng ở trí giả, đáng tiếc, Đồng Trác cũng không phải là trí giả, mà là một cái vẫn luôn muốn đem Viên gia diệt trừ đồ tể .

Hiện tại, Đồng Trác trước mặt tăng thêm không ít phi trừ Viên gia không thể lý do .

(phiếu đề cử quá ít, hi vọng mọi người xem xong chương mới nhất lúc có thể thuận tay ném hơn mấy tấm phiếu đề cử, đa tạ .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 94: Báo ứng xác đáng

Đồng Trác truyền lệnh xuống: "Lý Giác, Quách Tỷ, lĩnh hai ngàn Phi Hùng Quân, diệt Viên Ngỗi cả nhà, chó gà không tha!"

Lý Nho liền vội vàng tiến lên khuyên can: "Phụ thân, nghĩ lại a, Viên Ngỗi, Viên cơ chính là gan chuột hạng người, nhất định không dám cùng Viên Thiệu, Viên Thuật cấu kết, cái này nhất định là lòng mang ý đồ xấu hạng người bàn lưng thị phi, nếu là giết Viên gia cả nhà, nhất định triệt để chọc giận Viên Thiệu, Viên Thuật, Viên gia môn sinh cố lại trải rộng thiên hạ . . ."

Lý Giác rút kiếm nơi tay, nhìn hằm hằm Lý Nho: "Viên gia tứ thế tam công, từ trước đến nay kiêu hoành, cho tới bây giờ chỉ coi chúa công là thành bọn họ cố lại đối đãi, đối với ta Tây Lương người nào có nửa phần tôn trọng, hôm nay không giết hết người nhà họ Viên, ngày khác ta Tây Lương người đều bị người nhà họ Viên giết chết . Ngươi Lý Nho chẳng lẽ không biết ?"

Quách Tỷ lạnh lùng nhìn lấy Lý Nho: "Quân sư không phải là thu Viên gia chỗ tốt đi, không phải vì sao luôn luôn là Viên gia nói chuyện!"

Trong quân cái khác tướng lĩnh cũng nhao nhao reo lên: "Hiện tại người nhà họ Viên cười tại chúng ta Tây Lương người trên cổ đi ị, chúng ta cũng phải nhin sao?" "Tướng quốc đại nhân, hôm nay nếu không giết người nhà họ Viên, mặt liền không còn có mặt mũi xuất hiện ở Lạc Dương đâu đường ." Trong lúc nhất thời, quần tình rào rạt, đều là nói Viên gia có thể giết .

Lý Nho còn cần nói cái gì, Đồng Trác thờ dài: "Văn ưu người không cần nói nữa, quân tâm không thể trái, Lý Giác, Quách Tỷ, thi hành mệnh lệnh đi thôi ."

Lý Giác, Quách Tỳ lĩnh mệnh đi, Phi Hùng Quân như lang như hổ, vây quanh Viên gia, đốt sát kiếp cướp, nam tât cả đều giết chết, nữ luân, vàng bạc tài bảo cướp đi, sau đó đem Viên gia tòa nhà cho một mồi lửa .

Chiếm cứ Lạc Dương hai trăm năm siêu cấp thế gia Viên gia đến đây hóa thành hư không, mà ở có thể suy đoán tương lai, Viên gia Viên Thiệu, Viên Thuật cũng sẽ bị Tào Tháo hoặc Mã Siêu chiến xa nghiền vỡ nát .

Mã Siêu đứng ở nhà mình lầu các bên trên, ngóng nhìn Viên gia trong trạch viện ánh lửa ngút trời một mảnh kêu khóc, không khỏi nhớ tới, mấy tháng trước, Viên Thiệu, Viên Thuật lãnh binh đánh vào Hoàng cung tru sát hoạn quan chiếm trước cung nữ, khi đó Viên gia quyền thế ngập trời, không ai bì nổi, nghĩ không ra chỉ là mấy tháng qua đi, người nhà họ Viên trở nên cùng bọn hèn trước đó tàn sát thập thường thị không khác nhau chút nào .

"Chuyển vận, báo ứng xác đáng a!" Mã Siêu cười thầm .

Nhưng hán rất nhanh liền nghĩ tới, lúc này không ai bì nổi Đồng Trác, một năm sau, bị Vương Doãn, Lữ Bố giết chết, còn bị bên đường thiêu hủy, sau đó qua không bao lâu, Vương Doãn bị Lý Giác, Quách Tỳ phân thân, lại qua mấy năm, Lữ Bố bị Tào Tháo giết chết, Mã Siêu âm thầm cảnh giác, ở nơi này quần hùng tranh giành trong loạn thế, nhất định phải nắm chặt cán thương, còn muốn nắm chặt cán bút, không phải hơi không cẩn thận, liền vội kiếp bắt phục .

Viên gia cả nhà tin tức về bị giết rất nhanh liền truyền đến Hà Nội, Viên Thiệu mặc dù đối với thúc phụ Viên Ngỗi, đường huynh Viên cơ bọn người không có nửa điểm tình cảm, nhưng ở trong mắt người khác, hán nhất định phải tỏ vẻ ra là vốn có tình cảm, vội vàng quát to một tiếng, đứng té xỉu hình, được người cứu bắt đầu về sau, hán tận lực đem con mắt trừng thật to, trở mặt kêu to: "Đồng Trác, thù nhà hận nước, không đội trời chung, ta Viên Bản Sơ không giết ngươi, thế không làm người!"

Đồng dạng một màn phát sinh ở Nam Dương quận trị Uyển Thành, Viên Thuật nghe xong cũng té xỉu trên đất, tỉnh lại về sau mắng to Đồng Trác .

Đang minh chủ, Phó minh chủ đều nổi điên, cái khác chư hầu hơn phân nửa đều thuộc về Viên gia môn sinh cổ lại, cũng không dám lạc hậu, tất cả đều hành quân gấp, chạy tới Hồ Lao quan cùng Tị Thủy Quan .

Mặc dù căn cứ lịch sử khảo chứng, Tị Thủy Quan cùng Hồ Lao quan hư hư thực thực một cái quan, nhưng cần nhắc đến ảnh hưởng, tạm thời đem cái này quan xem như hai cái quan, lẫn nhau thành sừng hai cái quan, Tị Thủy Quan tại Lạc Dương phía đông nam vị, thuận tiện từ phía nam tới Nam Dương Thái Thú Viên Thuật, Trường Sa Thái Thú triển khai Tôn Kiên binh lực, Hồ Lao quan tại Lạc Dương đang Đông Phương hướng, thuận tiện từ phía đông tới cái khác triển khai các lộ chư hầu binh lực .

Mình quân tới quá nhanh, nhanh đến Đồng Trác không có chuẩn bị tư tưởng, hán còn tại yến ẩm .

Lúc ấy Đồng Trác đại yến quần thần, có Thái Ung, Dương Bưu, Vương Doãn, ngựa ngày dê, Cái Huân, thổ tôn thụ, Trịnh thái, Tuân thoải mái mấy người danh dương tứ hải công khanh đại thần, ngoài ra còn có Tuân Du, Chung Diêu mấy người phẩm cấp hơi thấp quan lại, một chút quan viên còn mang đến gia quyến, giống Thái Ung liền đem nữ nhi Thái Diễm mang đến, còn có sắp là con rể Vệ Trọng nói, đồ đệ Nguyễn vũ .

Bên ngoài đã phiêu khởi tuyết trắng, có mai vàng thịnh phóng, Đồng Trác vô cùng có hào hứng, chỉ ngoài cửa sổ cảnh sắc, hỏi Thái Ung: "Thái tiên sinh, tuyết trắng hoa hồng, như thế cảnh đẹp, nhưng có thi phú vịnh chi ?"

Cùng cái động một chút lại kia đem Thái Ung bắt lên Hán Linh Đế so ra, Đồng Trác đối với Thái Ung thực xem như chiều hiền đãi sĩ vô cùng, trong ba ngày đề bạt Thái Ung ba lần, các đời tùy từng Ngự Sử, trị thư Ngự Sử, Thượng thư, mỗi lần yến ẩm lúc đều đem Thái Ung đặt cao vị, đối với Thái Ung cực kỳ lễ kính .

Nhớ tới trước đó bị ép lưu vong mười năm, nhìn nhìn lại Đồng Trác hôm nay tiếp đón nồng hậu, Thái Ung trong lòng có chút ấm áp, có chút kẻ sĩ chết vì tri kỷ ý tứ, hoàn toàn quên đi lão hữu Lô Thực trước đây mà nói "Đồng Trác mặt Thiện tâm Ác là sài lang".

Đồng Trác coi trọng Thái Ung tài học, đối với hán phi thường khách khí, vừa gặp cử hành yến hội, thường thường lệnh Thái Ung cổ cầm trợ hứng, Thái Ung cũng có tâm xuất lực .

Lần này, Thái Ung cũng không từ chối, hán trầm ngâm chốc lát, làm ra một bài ngâm mai thơ .

Khi hán ngâm tụng hoàn tất lúc, khí tài như thác nước, nói rõ lão nhân gia ông ta là Văn Thánh, khí tài tăng vọt gấp đôi, nói rõ lão nhân gia ông ta làm là minh châu thơ .

Đám người nhao nhao tán thưởng, không hổ là Văn Thánh, tùy tiện một ngâm, chính là minh châu thơ, bình thường văn nhân vắt hết óc một tháng đều chưa hán có thể làm ra một bài .

Thái Ung trên mặt không có bất kỳ cái gì đắc ý, từ khi hán lớn lên thành danh về sau, công khanh đại thần ăn uống tiệc rượu lúc ngâm thi tác đối, hán chưa bao giờ có đối thủ, sớm đã tịch mịch vô địch, sớm đã thành thói quen mọi người tán thưởng .

Hán hiện tại buồn rầu là, Mã Siêu tiểu tử kia tựa hồ đối với nữ nhi Thái Diễm chưa từ bỏ ý định, thường xuyên đến Thái phủ bên trong bãi phóng bắn thân, nói là hướng mình học tập, trên thực tế muốn mượn cơ hội tiếp cận Thái Diễm, tiếp tục như vậy, nếu là Mã Siêu tiểu tử kia cùng Thái Diễm đi cùng một chỗ, nên như thế nào cùng Hà Đông Vệ gia bàn giao, như thế nào đối mặt những thế gia khác, ần, để Vệ Trọng nói ra đến biểu hiện ra tài học, để Mã Siêu xấu hổ, tự động từ bỏ .

Lúc này, Thái Ung hiển nhiên đã quên, Mã Siêu nhưng là một cái làm qua hai bài truyền thể thơ văn tôn, cũng có khả năng, hẳn đối với Vệ Trọng đạo tài học rất có lòng tin, liền quay đầu hỏi Vệ Trọng nói: "Trọng nói, người cũng tới một bài?"

Vệ Trọng đạo cũng ngâm tụng một cái thủ vịnh mai thơ, khi hẳn ngâm tụng xong, khí tài như sương, sương mù đặc dính như mưa bụi, xem ra hẳn là đình phong văn tông, kém một bước liền tiến vào văn tôn cảnh giới, khi hẳn ngâm thơ lúc khí tài tăng vọt năm thành, nói rõ hẳn ngâm tụng chính là đạt quận thơ .

Công khanh đại thần nhao nhao khen ngợi: "Nghĩ không ra còn trẻ như vậy thì có văn tông tạo nghệ!" "Còn trẻ như vậy liền làm đạt được đạt quận thơ!" "Hậu sinh khả ỷ a!"

Công khanh đại thần cùng kêu lên khen ngợi, Vệ Trọng đạo cực kỳ đắc ý, tái nhợt mặt của thon gầy trắng hiện lên không bình thường hồng sắc, hẳn ngóc đầu lên, nhìn về phía Mã Siêu: "Mã hiền đệ, nghe nói người rất có tài danh, nhưng nguyện ngâm tụng một bài?"

Mã Siêu lại mặt lộ vẻ chần chờ, cũng không trả lời ngay .

Vệ Trọng đạo càng thêm chắc chắn, xuất thân Tây Lương tiểu phu gia đình sơn dã thôn phu Mã Siêu tại sao có thể là trong truyền thuyết trung kỳ văn tôn, làm sao có thể làm được ra truyền thể thơ, nhất định là đạo văn người khác .

Hắn lại không biết, Mã Siêu sở dĩ chần chờ, là bởi vì hắn có quá nhiều vịnh mai thơ có thể ngâm tụng, trong lúc nhất thời nghĩ không ra nên dùng cái nào một thủ.

Thái Diễm nhìn xem Vệ Trọng đạo tự ngạo đến không ai bì nổi nông cạn bộ dáng, nhìn nhìn lại Mã Siêu một mặt lạnh nhạt ung dung không vội vàng vẻ, lại nhìn thoáng qua Vệ Trọng nói, trong mắt tràn đầy đồng tình, thông qua những ngày này đối với Mã Siêu quan sát, Thái Diễm biết, Mã Siêu chỉ tài không thua gì phụ thân Thái Ung, hẳn không mở miệng thì thôi, một khi mở miệng chính là trấn quốc thơ, Vệ Trọng đạo lần này là ở tự đòi hắn nhục .

(đoán xem Mã Siêu sẽ dùng cái kia thủ vịnh mai thơ ?)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 95: Là có hoa mai đến!

Vệ Trọng đạo một mặt tự đắc, khuôn mặt giơ lên bốn mươi lăm độ: "Mã Siêu, làm không được ? Không quan hệ, chỉ cần người thừa nhận, người trước kia làm những thơ đó đều là đạo văn người khác, người liền có thể không làm."

Ngày đó Mã Siêu dùng chiến thơ cùng Lữ Bố đơn đấu một lần kia, Vương Doãn, thổ tôn thụ, Tuấn thoái mái này một ít thế gia đại thần e ngại thâm hoa chiến tranh, không dám đến đầu tường quan sát, chỉ là nghe người khác nói Mã Siêu làm chiến thơ, đối với Mã Siêu khí tài nửa tin nửa ngờ, bây giờ nghe Vệ Trọng đạo nói như vậy, cũng đều dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn qua Mã Siêu .

Đại bộ phận trung tầng quan viên trước đó không có cùng Mã Siêu đã từng quen biết, cũng không biết đến Mã Siêu làm chiến thơ tình huống, bọn hắn hơn phân nửa xuất phát từ thế gia, liền vô ý thức mà tin tưởng thế gia xuất thân Vệ Trọng nói, đều dùng ánh mắt khinh bỉ nhìn qua Mã Siêu, lòng trước sơn dã thôn phu xuất thân Mã Siêu không làm được cái gì đáng đáp giống như vịnh mai thơ .

Đồng Trác, Lữ Bố mấy người Vũ Tướng tận mắt nhìn đến Mã Siêu ngâm tụng "Sinh coi như nhân kiệt, chết cũng là quý hùng, đến nay nghĩ Hạng Vũ, không chịu qua Giang Đông" truyền thể thơ triệu hồi ra Võ Thần Hạng Vũ tàn hồn, biết Mã Siêu tại chiến thơ bên trên có đại tài, bất quá bọn hắn cũng không nói toạc, mà là dùng ngạo vị ánh mắt nhìn qua những cô lậu quả văn đó tự cho mình siêu phàm thể gia văn nhân .

Mã Siêu vẫn là một mặt chần chờ .

Vệ Trọng đạo càng thêm kiêu hoành, lạnh rên một tiếng: "Cái gì bảy bước thơ quả nhiên là người sao chép bản quyền, Mã Siêu, ta Vệ Trọng đạo xấu hổ cùng người làm bạn!"

Không thể lại chần chờ, Mã Siêu tùy tiện tuyển một bài vịnh mai thơ, ngâm tụng đi ra: "Góc tường nấy nhành mai, trong rét nở mình ai . Xa biết không phải tuyết, vì hương thoảng đâu đây!"

Vệ Trọng đạo gật gù đắc ý nói: "Thơ này quá mức dễ hiểu, hạ đẳng, hạ đẳng, xuất liên tục huyện tư cách đều không có!"

Hắn vừa dứt lời, đã thấy Mã Siêu trên người dâng lên mờ mịt khí tài, khí tài như mưa rào tầm tã, trong nháy mắt lên nhanh gấp hai, chiếu xuống trên yển

tiệc mỗi cá nhân trên người .

"A, Mã Siêu lại là trung kỳ văn tôn ? Thơ này lại là trấn quốc thơ ? Trời ạ!" Vệ Trọng đạo sắc mặt càng phát ra trắng bệch, hắn không thể tin được hết thầy trước mắt, hắn cảm thấy mình bị thật sâu lừa gạt .

Hiện trường người, ngoại trừ trước đó biết được Mã Siêu mới tức giận số ít người, phần lớn người đều tròn mắt hốc mồm "Mã Siêu lại có bức này khi tài!"

"Mã Siêu hần thế mà có thể làm ra trấn quốc thơ, xem ra trước đó cái kia hai bài truyền thế thơ cũng là chính hần làm!"

"Trời ạ, hần chỉ có mười lăm tuổi a, Thái Văn Thánh lúc còn trẻ cũng không có lợi hại như vậy a!"

"Đừng quên, hần đồng thời còn là sau Kỳ Vũ tôn, giống như thế văn võ song toàn nhân tài, chúng ta khai quốc về sau liền không có qua đi!"

"Nếu như không có Mã Siêu bài thơ này, Vệ Trọng đạo cái kia bài thơ còn miễn cưỡng nói còn nghe được, hiện tại Mã Siêu bài thơ này làm được về sau, ta lại hồi tưởng Vệ Trọng đạo cái kia bài thơ, cảm thấy có chút buồn nôn ."

"Đúng vậy a, người so với người làm người ta tức chết, Vệ Trọng đạo cũng coi là ngàn dặm chọn một tài tử, hiện tại cùng Mã Siêu so sánh, xách gậy cũng không xứng ."

Nghe được một ít người chế nhạo vô tình, Vệ Trọng đạo sắc mặt đỏ lên, bỗng nhiên, hần oa oa nôn mấy ngụm máu .

Mã Siêu cười trấn an nói: "Ngâm thơ vốn là tiêu khiển làm vui, nghĩ không ra Vệ huynh thế mà ngâm đến ho ra máu, tại hạ cam bái hạ phong!"

Vệ Trọng đạo nghe nói như thế, ho khan đến càng thêm lợi hại, eo đều không thẳng lên được.

Ngay ngày đó, Dương Bưu bốn người tương hổ đối mặt, lẫn nhau đều hiểu đối phương ý tứ, nhất định phải đem Mã Siêu dạng này đại tài lôi kéo đến Thảo Động bí mật trong liên minh .

Mà ở thời điểm này, yến hội bên trong truyền đến trận trận tiếng khóc, đám người theo tiếng xem xét, lại là Vương Doãn, thổ tôn thụ mấy người thế gia đại thần tại gào khóc .

Đồng Trác cảm thấy rất không hiểu thấu: "Vương Tư Đồ, bọn người vì sao thút thít ?"

Vương Doãn lau lau nước mắt, đoạn chính tư thế ngồi: "Hồi bẩm tướng quốc, ti chức thật sự là rất lâu chưa từng nghe qua tốt như vậy vịnh mai thơ , nhất thời kích động, kim lòng không được ."

Thái Ung, Thái Diễm đều nghe ra Mã Siêu bài thơ này hàm ẩn thâm ý, không khỏi thật sâu nhìn Mã Siêu một chút, đều cũng không nói đến chân tướng .

Mã Siêu lúc đầu cũng cảm thấy Vương Doãn, thổ tôn thụ bốn người khóc đến có chút không hiểu thấu, nhưng hần nhìn lướt qua Thái Ung, Thái Diễm cha con, nhìn thấy trên mặt bọn họ dị dạng, hần bỗng nhiên hiểu, bài thơ này tác giả Vương An Thạch cũng không phải một cái đơn giản thi nhân, hần nhưng là Tổng Thân Tông lúc Tề tướng, là chính sách quan trọng trị gia, bài thơ này không phải đơn giản vịnh mai thơ, mà là mượn vật nói chí .

Này thơ làm tại Vương An Thạch lần thứ hai bãi tướng trong lúc đó, coi đây là giới, Vương An Thạch thơ gió lớn biến, bởi vì lúc ấy đang tranh ngày liệt, thơ họa thường xuyên, thi nhân phổ biến đem hào phóng bên ngoài phát chỉ khi nội liêm là hàm súc thâm trầm chỉ gây nên, chẳng những là Vương An Thạch, Tô Thức cũng là như thế .

Lúc ấy Vương An Thạch biến pháp thất bại, bị ép từ chức, mười phần cô độc, nhưng hần vẫn quật cường kiên trì bản thân chính trị lý tưởng, hần chính là dùng bài thơ này để diễn tả hần hoàn toàn như trước đây, cứu từ chưa hối hận chính trị lý niệm .

Vương Doãn, thổ tôn thụ bốn người vì đề sớm ngày diệt trừ Đồng Trác, không tiếc hủy hoại thanh danh, khuất thân tại Đồng Trác, là Đồng Trác đi theo làm tùy tùng, dùng cái này thắng được Đồng Trác tín nhiệm, bọn hần tại trừ Đồng Trác con đường thượng cô độc tiến lên, thường xuyên bị những không hiểu đó bọn họ kẻ sĩ ghé mắt chỉ trích, nhưng bọn hần y nguyên kiên trì bản thân đường cong tru đồng lý tưởng .

Khi bọn hần nghe được Mã Siêu bài thơ này, nghe được trong thơ thâm ý, tâm linh xúc động, không khỏi gào khóc .

Mã Siêu tranh thủ thời gian nhìn Lý Nho, nhìn Lý Nho trên mặt không có bất kỳ cái gì dị thường, hần mới yên lòng, xem ra Lý Nho cùng Giả Hủ , mặc dù thần cơ diệu toán, tiếc rằng không có thi từ ca phú phương diện tạo nghệ, khí tài chỉ có văn sự cấp độ, không cách nào nhìn ra trong thơ thâm ý .

Vệ Trọng đạo bỗng nhiên ho khan một lúc lâu, kếm chút đem phổi ho ra đến, tại nô bộc nâng đỡ, hần miễn cưỡng ngồi dậy, ngóc đầu lên, tiếp tục lạnh lùng nhìn lấy Mã Siêu: "Chỉ có một bài thơ làm tốt tính là gì, người quả thật có tài, có dám hay không lại ngâm tụng một bài, người nếu có thể lại ngâm tụng ra một bài, ta Vệ Trọng đạo liền bội phục người, người nếu là ngâm tụng không ra thứ hai thủ, người chính là thô lỗ ít văn son dã thôn phu!"

Vệ Trọng đạo đây coi là cái gì Logic ? Hiện trường phần lớn người đều hướng Vệ Trọng đạo quăng tới ánh mắt khinh bỉ, thật không nghĩ tới, Hà Đông Vệ gia Nhị công tử lại là như vậy vô lại .

Thái Diễm Thái Văn Cơ cúi đầu xuống, không muốn bị mọi người khinh bỉ ánh mắt lan đến gần .

Thái Ung thật sâu thờ dài, vốn cho là Vệ Trọng đạo hữu chút tài học, gia thế không tệ, là giai tề, hiện tại cùng Mã Siêu so sánh, so ra kém cỏi rất a .

Mã Siêu bị Vệ Trọng đạo ngu xuẩn chọc cười, cười nhạt một tiếng: "Nếu vệ hai người không sợ lại bị đánh mặt, vậy ta liền thành toàn người ."

Vệ Trọng đạo nổi giận đùng đùng nói: "Mã Siêu, người vậy mà gọi ta vệ hai, quá thô tục!"

Mã Siêu hi hi cười một tiếng: "Trọng người, xếp hạng thứ hai, ta bảo người vệ hai, có gì không thể ?"

Vệ Trọng Đạo khí đến lại phải thổ huyết: "Đừng muốn trở tài miệng lưỡi nhanh chóng, người dám lại ngậm tọng một bài sao?"

Mã Siêu mỉm cười: "Có gì không dám, chỉ bất quá, người vệ hai muốn hiểu rõ một chút, ta Mã Siêu ngậm vịnh mai thơ, nhưng không phải là vì cùng người phé vật như vậy đánh cược, mà là vì hướng tướng quốc đại nhân gửi lời chào, hướng Thái Văn Thánh gửi lời chào, hướng Thái đại tiểu thư thi lễ ."

"Mã Siêu, người còn dám nhục ta ?" Vệ Trọng đạo khí phần điên ung, oa một tiếng, lại nôn một ngụm máu lớn .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 96: Bui gia cùng Vệ gia

Thượng Thư Lệnh Bui mậu xuất thân từ Hà Đông Bui gia, Hà Đông Bui gia cùng Hà Đông Vệ gia đồng khí liên chi, hần nhìn thấy hiền chất Vệ Trọng đạo bị Mã Siêu như thế chế nhạo, lòng có bất mãn, trực tiếp thẳng nói ra: "Mã Tướng quân, đừng muốn khác nhiều lời, người có thể làm ra thứ hai thủ vịnh mai thơ sao?"

Mã Siêu đối với Bui mậu có chút ấn tượng . Đầu tiên, mấy năm sau Bui mậu suất lĩnh đoạn nường mấy người Quan Trung chư tướng thảo phạt Đông Trác dư đảng Lý Giác, Quách Tỳ, đắc thắng công phong dương cát bằng hầu . Tiếp theo, Bui con trai của mậu Bui lạn là một nhân tài . Thứ ba, hần Tôn Tử Bui tú làm « Vũ công địa vực đồ », khai sáng Đông Phương địa đồ vẽ học, cùng cổ Hy Lạp trứ danh địa đồ học gia Toller mặt nổi danh, là thế giới cổ đại địa đồ học sử thượng đồ vật chiếu rọi hai khóa xán lạn minh tinh .

Tóm lại, Hà Đông Bui gia vẫn có chút người mới có thể dùng, không dễ chịu được chia tị .

Đông Hán lúc, chính vụ đồng đều về Thượng thư đài, kỳ chủ quan Thượng Thư Lệnh ở trên chế độ thuộc về thiếu phủ, trật vên vện thiên thạch, thực tế trực tiếp đối với Hoàng đế phụ trách, nắm toàn bộ quyền, thực tế chức vị đồng đẳng với đời sau Tể tướng, về sau Tuần Úc tại Tào Tháo dưới trướng liền làm qua vài chục năm Thượng Thư Lệnh . Bui mậu thân là Thượng Thư Lệnh, thực tế chức quyền bỏ xa Mã Siêu .

Cho nên, Mã Siêu đối với Bui mậu rất khách khí, mỉm cười: "Bui đại nhân, tại hạ mặc dù có thể làm ra thứ hai bài thơ, cũng không muốn đi làm, dù sao không có gì có ích, tại hạ làm gì lãng phí khí tài ."

Bui mậu suy nghĩ một chút, nói ra: "Nếu là Mã Tướng quân có thể lại làm ra một bài không kém hơn vừa rồi cái kia thủ vịnh mai thơ, liền có thể hướng Bui mỗ đưa ra bất kỳ điều kiện gì, chỉ cần Bui mỗ có thể làm được, đều đáp ứng ."

Vệ Trọng đạo hướng Bui mậu ném đi ánh mắt cảm kích, Bui mậu cười khổ, nếu không có Vệ Trọng phụ thân của đạo cùng hần là bạn tốt nhiều năm, Vệ Trọng phụ thân của đạo lại bệnh qua đời, hần muốn vì Hà Đông Vệ gia vẫn hỏi một điểm mặt mũi, bằng không hần làm sao đến mức bốc lên thanh danh tổn hại nguy hiểm ra mặt đây.

Mã Siêu cũng không có lập tức làm thơ, hần quay đầu nhìn về Vệ Trọng đạo thân bên cạnh một người khác .

Người kia chính là Vệ Trọng đạo huynh trưởng Vệ Ký Vệ bá nhô, lúc này thân là Thượng thư lang, đã ở tịch trung, gặp đệ đệ bị nhục như thế, đối với Mã Siêu có chút bất mãn, nhưng cũng đề không nổi lên án Mã Siêu dừng khí, dù sao Vệ Trọng đạo vừa rồi biểu hiện được thật mất thể diện, người tắt tự nhục mà hậu nhân nhục.

Mã Siêu xông Vệ Ký cười nhạt một tiếng: "Bá nhô huynh, nếu là ta làm ra một bài so vừa rồi cái kia thủ tốt hơn thơ, người nhưng nguyện đáp ứng ta nói lên một cái điều kiện ?"

Mặc dù đối với Vệ Trọng đạo không có nửa điểm hảo cảm, cũng không đại biểu Mã Siêu đối với toàn bộ Hà Đông Vệ gia có cái nhìn, chỉ ít hần đối với Vệ Ký không có cái gì hư ý nghĩ .

Vệ Ký người này, hiểu kinh tế, thông luật pháp, thiện thư pháp, trong lịch sử, Ngụy Văn Đế, Ngụy Minh Đế thời kì, Vệ Ký sáng tác chiếu lệnh, bàn luận

tranh luận mấy người có mấy trăm thiên, tại văn chương vào thuật phương diện, hẳn cùng với Kiến An mặt Phan úc, hoàng sơ bên trong vương tượng nổi danh, đồng thời hẳn là như vậy đương thời nổi tiếng nhà thư pháp, bình thường cổ văn, chìm triện, lệ thảo, không chỗ nào bất thiện, ngay lúc đó không ít bị văn viết, đều xuất từ bút tích của hắn, Tào Ngụy thời kì có thể chiều giương đời sau thư gia, trừ Chung Diêu bên ngoài, cũng chỉ có Vệ Ký có thể cùng sánh vai cùng.

Vệ Ký cùng Chung Diêu rất tương tự, đều là thanh danh không vang dội lại phi thường thực dụng nhân tài, cứ việc cùng Vệ Trọng đạo hữu xung đột mâu thuẫn, Mã Siêu y nguyên dâng lên mời chào tâm tư của Vệ Ký .

Ngay trước hiện trường nhiều như vậy danh vọng cao quý nhân vật, Vệ Ký không thể lùi bước, hẳn không thể giống hẳn nhị đệ Vệ Trọng đạo như thế, hẳn không thể để cho gia tộc danh vọng một ngã lại ngã, hẳn kiên trì, nhìn chăm chú Mã Siêu: "Chỉ cần ngươi có thể làm được ra so phía trước một bài tốt hơn thơ, ta liền nhận lời ngươi một cái điều kiện ."

Mã Siêu xông Bùi mậu, Vệ Ký lần nữa nhắc lại: "Các ngươi muốn ở trước mặt mọi người tuyên thệ, ta lo lắng các ngươi béo nhờ nuốt lời!"

Bùi mậu rất cẩn thận, suy nghĩ một chút nói ra: "Như Mã Tướng quân có thể làm ra so sánh với một bài thơ tốt hơn thơ, ta Bùi mậu nhất định nhận lời hẳn một cái ta có thể làm đến lại không trái với đại hán chuyện luật pháp, như vi phạm cái này nói, văn cung vỡ vụn ."

Vũ Tướng Chiến khí xuất phát từ đan điền, mà văn nhân khí tài xuất phát từ đại não văn cung, lúc này mọi người phi thường hết lòng tuân thủ hứa hẹn , bình thường văn nhân nếu là hủy nặc, văn tâm bất ổn, văn cung hội nứt ra, bất lợi cho ngày sau khí tài tăng lên, nghiêm trọng hội nát .

Bùi mậu phát ra như thế lời thề, Mã Siêu rất hài lòng, trong lòng thầm nghĩ, để ngươi đầu nhập vào ta, con trai của để ngươi đầu nhập vào ta, hẳn là ngươi có thể làm được lại không trái với đại hán chuyện luật pháp đi.

Bất quá, Mã Siêu cũng không có khờ dại cho rằng, chỉ dựa vào cái này lời thề liền có thể để Bùi gia, Vệ gia vây ở bản thân trên chiến xa, vẫn phải hắn đại quân triệt để chiếm lĩnh Hà Đông quận, Hà Đông quận hai cái này thế gia mới có thể quy thuận bản thân .

Hắn hôm nay làm như vậy, bất quá là đặt trước hảo hai nhà bọn họ nhân tài .

Vệ Ký cũng y theo Bùi tốt bộ dáng, tuyên thệ .

Sau đó ánh mắt mọi người đều tập trung tại Mã Siêu trên người, đều ở chờ mong Mã Siêu có thể làm ra dạng gì thơ .

Rất nhiều người cũng không coi trọng, dù sao Mã Siêu vừa rồi làm ra là trấn quốc thơ (một nước Tề tướng làm ra danh truyền thiên cổ thi từ làm sao không phải trấn quốc thơ), hẳn muốn làm ra tốt hơn, chẳng phải là muốn làm truyền thế thơ ? Phải biết, đại hán trên dưới mấy trăm năm, chân chính truyền thế thơ cũng không có vài bài, liền một đời Văn Thánh Thái Trung Lang cũng không có làm ra qua mấy thủ truyền thế thơ, mọi người có thể nhớ kỹ bất quá chỉ là Hán cao tổ Lưu Bang đại Phong Ca, Tây Sở Bá Vương Hạng Vũ dừng cơ cùng quang Võ Đế Lưu Tú cái kia nửa thủ nói chí thơ "Sĩ hoạn coi như chấp kim ngô, cưới vợ nên được âm Lệ Hoa".

Thái Ung cũng không nhìn được lác đầu, thấp giọng thờ dài: "Cuồng vọng, truyền thế thơ há lại ngươi ở trên tiệc rượu sớm tối công phu liền có thể làm được ?"

Thái Diễm đôi mắt đẹp bên trong lộ ra chờ mong, nghe đồn Mã Siêu trước đây làm ra hai bài truyền thế thơ, một bài "Nấu đậu đốt cành đậu, đậu tại trong nỗi khóc . Vốn là đồng căn sinh, cùng nhau sống chung!" Để mấy ngàn người Khương vui lòng phục tùng, một bài "Sinh chính là nhân kiệt, chết cũng là quý hùng, đến nay nghĩ Hạng Vũ, không chịu qua Giang Đông ." Đem Tây Sở Bá Vương một đời Võ Thần Hạng Vũ tàn hồn triệu hoán đến.

Hai lần đó, nàng và phụ thân còn tại Ngô quận, không thể tận mắt nhìn thấy, lần này, trong nội tâm nàng tràn đầy chờ mong, muốn nhìn một chút Mã Siêu làm truyền thế thơ thịnh cảnh .

Đồng Trác đối với cái gì thi từ không có hứng thú chút nào, nhưng nhìn những danh sĩ đó từng cái xu thế chỉ như theo đuổi, hẳn cũng không thể không học đòi văn về một phen, lộ ra một mặt cảm giác hứng thú biểu lộ: "Mã Tướng quân, còn tại chần chờ cái gì, nếu có truyền thế thơ, mời nhanh chóng làm tới."

Mã Siêu đang chuẩn bị giao trái tim trong mắt cái kia thủ vịnh mai truyền thế thơ ngâm tụng đi ra, chợt nghĩ đến, cái kia bài thơ cũng không phải là nghiêm khắc thơ, càng không phải là Đông Hán thời kì lưu hành nhất năm chữ cổ ngôn tuyệt cú, ngâm tụng đi ra, có thể hay không bị lúc này mọi người tiếp nhận đây.

Hắn quyết định trước làm xuống giải thích: "Ta làm không phải nghiêm khắc thơ, mà là trường đoản cú, lại danh từ, giá từ cùng âm luật tương hòa . . ."

Hắn mới vừa giải thích đến một nửa, liền bị Thái Ung cắt ngang: "Ngựa con tướng quân, ngươi có chút cô lậu quả văn đi, chúng ta lúc này đã có từ , ngươi không cần giải thích, một mực làm từ đi."

Mã Siêu lúc này mới chợt hiểu nhớ tới, thời đại này cùng trong lịch sử có chút khác biệt, từ sớm văn thể, vẫn là từ Thái Ung sáng tạo, nhưng bởi vì là mới sáng tạo, cho nên còn không có gì đặc sắc đại tác, đương nhiên cũng không có cái gì nghiêm khắc tên điệu hạn định, dạng này càng có lợi hơn với hắn phát huy . Mã Siêu sở dĩ không biết, là bởi vì trước đó hắn một mực sống ở Tây Lương, Tây Lương loại địa phương kia liền thơ đều tuyệt tích, chớ đừng nhắc tới tân triều từ.

(suy đoán một chút, Mã Siêu sẽ làm cái kia thủ truyền thế từ ?)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Đế vương thơ!

Mã Siêu nhìn qua ngoài cửa sổ, tuyết trắng mênh mang bên trong, tại bên tường tức giận Hồng Mai, ngâm tụng ra « Bặc Toán Tử - vịnh mai »: "Ngoài cửa sổ tàn viên một bên, tịch tịch mở vô chủ . Lê loi tự sâu lúc hoàng hôn xuống, lại chịu mưa cùng gió . Không có ý khổ tranh giành xuân, phải chịu các loài cỏ cây ghen ghét . Thưa thốt thành bùn triển lãm bụi, duy có hương như cũ ."

Mở đầu một câu "Dịch bên ngoài bên Đoàn Kiều" không thích hợp trang cảnh bây giờ, hẳn đành phải đem câu này đổi thành phù hợp hiện tại tầm mắt "Ngoài cửa sổ tàn hoàn bên cạnh ."

Sửa lại về sau, toàn bộ từ cảm giác tựa hồ lập tức thì trở nên .

Lúc đầu Lục Du bài thơ này có thể tính được trấn quốc từ, bị Mã Siêu sửa lại mở đầu về sau, Mã Siêu trên người mờ mịt khí tài chỉ tăng vọt gấp đôi .

Nói cách khác, bầu trời Văn Khúc tỉnh (cái thời không này người bên trong nhóm luôn nói trên trời có hai cái Tinh Túc chương quân văn võ, Văn Khúc tỉnh phụ trách khí tài, sao Vũ khúc phụ trách Chiến khí, thuyết pháp này đáng giá bàn bạc cân nhắc, bởi vì không có bất kỳ người nào thấy qua Văn Khúc tỉnh, sao Vũ khúc) coi bài thơ này là thành minh châu thơ, mà không phải là trấn quốc thơ .

Mã Siêu không khỏi âm thầm cười khổ, mọi người thường nói thiếu gấm chấp vài thơ, ta đây xem như cầm đầu chó đối lão Hồ Đầu đi.

Những nguyên bản đó bởi vì Mã Siêu hàn vi xuất thân hoặc vũ phu thân phận thế gia quan lại nhóm thấy cảnh này, nhao nhao cười khẩy nói: "Đã nói xong truyền thể thơ đâu?"

"Dù sao cũng là tiểu phu về sau, một bài trấn quốc thơ liền đình phá thiên, còn có thể trông cậy vào hán làm ra truyền thể thơ a ."

"Đúng vậy a, liền Thái Văn Thánh đều làm không được ra truyền thể thơ, hẳn Mã Siêu liền có thể làm được, hẳn cho là hán là ai!"

"Vệ Trọng đạo lần này đánh cuộc đúng, Vệ gia cùng Bùi gia mặt mũi có thể giữ!"

Vệ Ký cùng Bùi Viêm đều lộ ra nét cười của như trút được gánh nặng .

Thái Ung cũng cười, Mã Siêu lần này mất thể diện, tổng không tốt dây dưa nữa Thái Diễm đi .

Thái Diễm mặt của xinh đẹp trướng thượng lộ ra mê vòng chỉ sắc, chẳng lẽ Mã Siêu tài hoa chỉ có ngần ấy à.

Làm rất nhiều người đều lộ ra giễu cợt thần sắc thời điểm, Đồng Trác lại đột nhiên nói ra: "Mã Tướng quân, người bài ca này làm có chút bi thương, không lắm dễ nghe, không tính, người làm lại một bài!"

Lục Du bài ca này xác thực bi thương, bởi vì hán cảnh ngộ long đong . Thiệu Hưng 23 năm, Lục Du phó Lâm An ứng Tiến Sĩ khảo thí, bởi vì xuất sắc tài hoa bị lấy là thứ nhất, nhưng bởi vì Tần Cối đích tôn tử bị xếp tại Lục Du về sau, chọc giận tới Tần Cối, năm thứ hai Lễ bộ khảo thí lúc thế mà bị đen thui miễn . Thẳng đến sau khi Tần Cối chết, Lục Du phương bắt đầu đi vào loạn lộ . Nam Tống tiểu triều đình an phận ở một góc, đối trước mắt thừa thùy tàn núi có chút thỏa mãn, cũng không chân chính muốn khôi phục, dù cho có khi không thể không làm ra chút tư thái, cũng là che giấu tai mắt người, không quan tâm . Lục Du tầng thứ hai bị bãi quan, chủ trương gắng sức thực hiện dụng binh là nguyên nhân chủ yếu nhất ở tại . « Bặc Toán Tử. Vịnh mai » chính là Lục Du lấy mai gửi chí đại biểu, cái kia "Héo rụng thành bùn, tan thành bụi, chỉ có hương như vẫn còn nguyên " hoa mai, chính là Lục Du quyết chí thể không đổi kiên trì kháng Kim khắc họa .

Vẫn âm thầm kiên trì phản động Vương Doãn, thổ tôn thụy, Tuấn Du bọn người nghe hiểu bài ca này thâm ý, lần nữa lộ ra vẻ mặt kích động, bọn hán cảm thấy, bài ca này viết ra tâm tình của bọn hán, hẳn là tuyên làm truyền thể thi tài đúng.

Mã Siêu xong Vệ Trọng nói, Vệ Ký, Bùi Viêm cười nhạt một tiếng: "Tướng quốc đại nhân nói, vừa rồi cái kia bài ca không tính, vậy ta cũng trọng làm một bài, bài ca này nhất định để cho các người tâm phục khẩu phục!"

Vệ Trọng nói, Vệ Ký, Bùi Viêm, phần lớn người tại chỗ đều lộ ra vẻ mặt nửa tin nửa ngờ .

Mã Siêu mỉm cười, ngâm tụng ra vĩ nhân cái kia thủ phản Lục Du ý mà làm « Bặc Toán Tử - vịnh mai »: "Mưa gió đưa xuân về, tuyết bay hoa đón xuân đến . Đã là vách núi bách trượng băng, vẫn còn nhánh hoa xinh đẹp . Xinh đẹp cũng không tranh xuân, chỉ đem xuân tới báo . Đợi cho hoa trên núi rụng rở

lúc, nàng tại trong buổi rậm cười."

Khi hần ngâm tụng xong, mờ mịt khí tài đột nhiên phòng lớn gấp mười lần, tràn ngập toàn bộ đại sảnh, tất cả mọi người tròn mắt hốc mồm "Trời a, lại là thượng phẩm truyền thể thơ!"

"Mã Siêu tài năng cư nhiên như thế cao minh, tiến giai Văn Thánh ở trong tầm tay!"

"Vệ Trọng đạo cùng Mã Siêu so sánh, chẳng phải là đom đóm với Hạo Nguyệt!"

Nguyên lai thi từ ca phú dựa theo khí tài tốc độ tăng bao nhiêu đại khái chia làm ra huyện, hạt quận, minh châu, trấn quốc, truyền thể, mà ở mỗi cái đại phân loại bên trong lại phân làm thượng phẩm, trung phẩm, hạ phẩm cấp ba.

Vĩ nhân sở tác cái này thủ « Bặc Toán Tử - vịnh mai », kết cấu tinh xảo hài hòa, thượng phiên trọng điểm viết bối cảnh, lấy lưng cảnh làm nổi bật đối tượng, làm hoa mai có tranh tranh thiết cốt cùng khiêu chiến tinh thần; hạ phiên thì nổi bật viết đối tượng, đột xuất hoa mai cam nguyện ẩn vào bên trong bách hoa tinh cảm sâu đậm, làm hoa mai có tươi đẹp sáng sủa chí cương không muốn phẩm cách. Một cái "Xinh đẹp" tự, trở thành quá độ cầu nổi, làm từ cảnh giới tự nhiên mà thành. Tự có vịnh mai thi từ đến nay, vĩ nhân bài ca này tiền vô cổ nhân hậu vô lai giả, bị cái thời không này Văn Khúc tinh nhận định là thượng phẩm truyền thể thơ, tuyệt đối danh phù kỳ thực.

Thái Ung, Dương Bưu, ngựa ngày đề bọn người là đỉnh phong văn tôn trở lên đại tài, chỉ có bọn hần mới biết được, từ cổ chí kim thượng phẩm truyền thể thơ có thể đếm được trên đầu ngón tay, cơ hồ mỗi cái đều là Đế vương thơ, giống Hạng Vũ « Cai Hạ ca », Lữ Bang « Đại Phong Ca » đều là Đế vương thơ, cũng đều là thượng phẩm truyền thể thơ.

Có thể trùng cử thượng phẩm truyền thể thơ, đối trận áp vận cái gì kỹ xảo loại hoàn toàn không phải sự tình, mấu chốt nhất quan trọng nhất là khí thể, nếu như không có đế vương khí thể, không có mở một đời tập tục chỉ tiền khí thể, sẽ không đủ để trở thành thượng phẩm truyền thể thơ.

Bởi vì cái này nguyên nhân, Thái Ung, Dương Bưu, ngựa ngày đề bọn người tất cả đều lộ ra gương mặt ngưng trọng, hần là Mã Siêu có Đế vương chi khí? Nếu không sao có thể làm ra Đế vương thơ?

Thái Ung, Dương Bưu chỉ là có chút cảnh giác, ngựa ngày đề lại có điểm nửa vui nửa buồn, một mặt là như Mã Siêu có Đế vương chi khí, soán nghịch Hán thất, cái kia vịnh gió Mã gia chẳng phải là thành soán nghịch hạng người, một mặt khác là như Mã Siêu thực sự lật đổ cựu triều lại lập tân triều, vậy bọn hần Mã gia sẽ không chỉ là có chút sa sút quý thích thể gia, mà là thiên hạ đệ nhất thể gia, Hoàng gia, đây là Mã gia đòi đòi kiếp kiếp chuyện nghĩ cũng không dám nghĩ, chỉ khi nào trở thành sự thật, trong này dụ hoặc to đến kinh người, ngựa ngày đề không hiểu kích động.

Nếu như Mã Siêu biết được Thái Ung, Dương Bưu, ngựa ngày đề suy nghĩ trong lòng, nhất định cười thầm không ngừng, nếu như đem vĩ nhân « thắm viên xuân tuyết » ngâm tụng đi ra, chẳng phải là thiên hạ đại loạn.

Những khí tài đó hơi thấp đám người căn bản không biết Mã Siêu ngâm tụng chính là Đế vương thơ, bọn hần chỉ là từ khí tài tăng vọt dự tượng phán đoán trên là này thành phẩm truyền thể thơ, tất cả đều hướng Mã Siêu lộ ra vẻ mặt kính yêu.

Bùi mậu, Vệ Ký tâm phục khẩu phục, hướng Mã Siêu quăng tới kính trọng ánh mắt, trong ánh mắt còn có chút ít cầu xin tha thứ chi ý, bọn hần kỳ vọng Mã Siêu không cần cho bọn hần mở ra quá mức điều kiện hà khắc.

Vệ Trọng đạo tắc mặt xám như tro, Mã Siêu bài ca này không có trước khi ra ngoài, trong lòng của hần còn có chút ít hi vọng, bây giờ nghe bài ca này, lại nhìn thấy khí tài dị tượng, hần tuyệt vọng, đặc biệt là nhìn thấy Thái Diễm nhìn qua Mã Siêu lúc đôi mắt đẹp hăm mộ đáng vẽ, hần triệt để nản lòng thoái chí, không khỏi thở dài một tiếng: "Đã sinh ta Vệ Trọng nói, gì sinh Mã Siêu?"

Mã Siêu nhẹ nhàng lắc đầu, người ta Chu Du nói "Ký sinh du hà sinh lượng (Trời đã sinh ra Du sao còn sinh ra Lượng)" điều kiện tiên quyết là hần Chu Du cùng Gia Cát Lượng trình độ sần sần với nhau, người ta có tư cách nói như vậy, người Vệ Trọng đạo người thế nào, vậy mà cũng muốn cùng tiểu gia ta đánh đồng, thật là tức cười.

Bất quá trong lòng mặc dù oán thầm chi cực, hần trên miệng không nói ra, dù sao cũng không thể biểu hiện được thật không có khí độ.

Những cùng đó Hà Đông Vệ gia không hòa thuận đích sĩ nhân nhưng không có khách khí như vậy, bọn hần nhao nhao ném lấy chưa ngoa đánh giá: "Vệ Trọng đạo người thế nào, lại dám cùng Mã Siêu đánh đồng, đom đóm sao dám cùng Hạo Nguyệt tranh nhau phát sáng?" Mọi việc như thế.

Vệ Trọng chỉ nghe thôi, lại cuồng thổ mấy ngụm lớn máu, bất tỉnh đi.

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 98: Hôn phối Đồng Bạch ?

Vệ Ký vội vàng cứu tình Vệ Trọng nói, đề gia phó đem Vệ Trọng đạo nâng ra yên hội .

Vệ Trọng đạo rồi đi yên hội trước đại sảnh, quay đầu nhìn Thái Diễm một chút, lại phát hiện, Thái Diễm không có nhìn hắn, mà là tại nhìn lấy Mã Siêu, tâm hắn ngạnh , lại ngắt đi .

Đồng Trác chưa dứt lời yên, Vệ Ký không dám rời đi, chỉ có thể mặt âm trầm, cúi đầu, uống vào rượu buồn, Thượng Thư Lệnh Bùi mậu trên mặt cũng không chịu nổi, cũng cúi đầu uống vào rượu buồn .

Mã Siêu nhìn thấy Bùi mậu, về mặt Vệ Ký, biết mình lần này vô luận như thế nào làm, đều sẽ đắc tội bọn hắn, được rồi, tạm thời từ bỏ mời chào ý nghĩ của bọn hắn đi, chờ ngày nào triệt để chiếm cứ Hà Đông, bọn hắn không thể không thuận theo .

Mã Siêu coi là trận này yên hội cứ như vậy đi qua, Thủy Tri Đồng Trác e sợ cho vừa rồi huyền não không đủ, bụng chén rượu lên, cười hỏi Mã Siêu: "Ngựa con tướng quân, người vừa rồi cùng Thượng Thư Lệnh, Thượng thư lang nói, người như làm so vừa rồi tốt hơn tho, bọn hắn liền muốn đáp ứng người một cái điều kiện, hiện tại, bản tướng muốn biết, rốt cuộc là điều kiện gì ?"

Mã Siêu nếu là đem mình muốn mời chào Bùi mậu, Vệ Ký ý nghĩ nói ra, tất nhiên thu nhận Đồng Trác kiêng kị, hướng chỉ, lấy tình huống hiện tại, mình nếu là nói ra, Bùi mậu, Vệ Ký tất nhiên cự tuyệt, nên nói như thế nào đây.

Mã Siêu ánh mắt trôi đi đến Thái Diễm trên người, nhìn qua Chung Linh Thần Tú Thái Diễm, suy nghĩ lại một chút Vệ Trọng đạo không ngừng thân thể của họ ra máu, Mã Siêu lòng có không đành lòng, liền dứt khoát lưu loát địa nói ra: "Hồi tướng quốc, mặt tướng từ Thái Văn Thánh học thư pháp, học đàn, tuy không thầy trò chi phân, đã có thầy trò chi thực, Thái Diễm chính là mặt tướng sư tỷ, mặt tướng biết Thái sư tỷ cùng cái kia Vệ Trọng đạo hữu hôn ước, càng nhìn ra được cái kia Vệ Trọng đạo thân thể suy nhược, sợ khó cùng sư tỷ trăm năm, cho nên muốn thỉnh cầu Thượng Thư Lệnh, Thượng thư lang giúp mặt tướng một tay, hủy bỏ sư tỷ cùng Vệ Trọng đạo hôn ước ."

Thái Diễm trong lòng rất là cảm động, nhìn qua Mã Siêu đôi mắt đẹp như nhẹ nhàng thu thủy, đưa tình ân tình .

Thái Ung nhìn xem nữ nhi, ngấm lại Vệ Trọng thân thể của đạo tình huống, suy nghĩ lại một chút Mã Siêu lời nói này, thật sâu thở dài một hơi, hắn không muốn trên lưng hủy nặc danh tiếng xấu, nhưng cũng không muốn để cho gả con gái đi Hà Đông làm quả phụ .

Bùi mậu dù sao chỉ là Vệ gia thế giao, cũng không phải là người nhà họ Vệ, hắn nhìn về phía Vệ Ký, Vệ Ký, Vệ Trọng phụ thân của đạo mất sớm, bây giờ là Vệ Ký đương gia làm chủ .

Vệ Ký sắc mặt tái xanh, nếu là hắn đã đáp ứng Mã Siêu điều kiện này, hắn Hà Đông Vệ gia mấy trăm năm thanh danh cần phải hủy hoại chỉ trong chớp lát.

Hắn ngẩng đầu, lạnh lùng nhìn lấy Mã Siêu: "Có phải hay không là người muốn cưới Thái Diễm ?"

Mã Siêu cũng không có phủ nhận, hắn cao giọng nói ra: "Thái Văn Thánh chỉ nữ kỳ tài bề ngoài, đương thời có một không hai, chúng ta thiếu niên, có mấy người không muốn cưới chi, cho nên muốn không muốn cưới cũng không trọng yếu, quan trọng là ..., là có năng lực hay không có lệnh số tới cùng hưởng trăm năm, người nhị đệ chi bệnh chính là bệnh dữ, tuyệt đối không thể liên lụy Thái Diễm nhất sinh!"

Vệ Ký nắm chặt chén rượu trong tay: "Đây có phải hay không là mang ý nghĩa, ta nhị đệ cùng người, ta Vệ gia cùng người Mã gia có mối Hận cướp Vợ ?"

Mã Siêu nhẹ nhàng lắc đầu: "Vệ Ký, nhìn người là nói cái gì lời nói, ta Mã Siêu cùng Thái gia nữ nhân thanh bạch, đâu có người nói tư tình, đừng nói gì đến đoạt vợ . . ."

Lúc này, Đồng Trác lớn tiếng nói ra: "Vệ Thượng thư, người cứ yên tâm, Mã Siêu tuyệt đối sẽ không đoạt người nhị đệ vợ, bởi vì hắn sẽ cùng bản tướng cháu nữ nhân Đồng Bạch thành hôn!"

Đồng Trác mặc dù hậu đãi Thái Ung, nhưng hắn càng coi trọng Hà Đông Vệ gia, dù sao Hà Đông là căn cứ của hắn, Hà Đông muối thiết sắc bén đều cần Hà Đông Vệ gia, Bùi gia ủng hộ, cho nên hắn lời này bác bỏ Mã Siêu nói lên điều kiện . Mà hắn ở nơi này trận yên hội bên trong, triệt để xác nhận Mã Siêu tài năng, không phải là con cháu thế gia nhưng so sánh, hắn càng xác định trước đó ý nghĩ kia, muốn Mã Siêu làm cháu rể của hắn .

"Cái gì ?" Mã Siêu ngay ngắn cả người: "Tướng quốc đại nhân, ngài lời ấy xác thực ?"

Đồng Trác cười nói: "Bản tướng ngôn xuất pháp tùy, không biết trêu đùa người, chỉ là thiên hạ chưa thái bình, đợi sang năm bình định các lộ phản quân, lại cho các người cử hành hôn lễ ."

Tại chỗ các tân khách cũng toàn đều ngẩn ra, Mã gia muốn cùng Đồng gia thông gia, Mã Đằng muốn triệt để đảo hướng Đồng Trác ?

Không ít người đưa ánh mắt nhìn về phía ngựa ngày đề, ngựa ngày đề là vận gió Mã gia gia chủ, mà Mã Đằng, Mã Siêu phụ tử chính là vận gió Mã gia bàng chi, ngựa ngày đề cần phải đối với cái này cho thấy một cái thái độ .

Ngựa ngày đề lại cúi đầu không nói, yên lặng uống rượu, bởi vì hắn biết, Đồng Trác hiện tại quyền thế ngập trời, mới vừa giết Trương Ôn lập uy, mình lúc

này không tiện tiến lên ngỗ nghịch với hắn, dù sao cũng là sang năm mới cử hành hôn lễ, còn có thời gian từ đó hòa giải .

Thái Diễm khó mà che giấu đáy lòng thất lạc, tranh thủ thời gian cúi đầu xuống, chưa bao giờ uống rượu nâng bụng rượu lên tôn, uống một hơi cạn sạch .

Thái Ung nhìn thấy nữ nhi thất thố như vậy, thật sâu thờ dài, nữ nhi a, người như thế nào dám cùng Đồng tướng quốc chi tôn nữ tranh chấp a .

Mã Siêu nhìn thấy Thái Diễm thất thố, trong lòng run lên, hắn là ưa thích Thái Diễm, một chút đều không thích Đồng Bạch cái điều ngoa kia nữ nhân a, những ngày này thường xuyên đi Thái phủ, cùng Thái Diễm quan hệ đột nhiên tăng mạnh, giấy cửa sổ chỉ kém một đầu ngón tay liền có thể xuyên phá , lại không nghĩ rằng, xảy ra chuyện như vậy, lập tức đem hắn cùng Thái Diễm kéo xa .

Hắn chính là muốn cao giọng từ chối, sau lưng đã có người lôi kéo hắn ống tay áo, ngăn cản hắn .

Mã Siêu nhìn lại, là Hí Chí Tài, Hí Chí Tài lúc này đảm nhiệm Mã Siêu phụ tá, đi theo Mã Siêu tham gia yến hội .

Hí Chí Tài thấp giọng nói: "Thiếu chủ, Đồng Trác lúc này quyền thế ngập trời, vênh mặt hất hàm sai khiến, không nghe được bất luận cái gì ngỗ nghịch chi ngôn, không ngại tạm thời đáp ứng, ngày sau hành sự tùy theo hoàn cảnh . Huống hồ, hôn phối Đồng Bạch, đối với Thiếu chủ ngày sau chinh biên Tây Lương hội binh vô cùng hữu ích ."

Mã Siêu động tâm, hắn không phải vì Đồng Bạch mà động tâm, mà là là mười vạn Tây Lương đại quân mà động tâm, ngày sau Đồng Trác bị Vương Doãn, Lữ Bố giết chết, hơn mười vạn Tây Lương đại quân nên xử trí như thế nào, chẳng lẽ liền mặc cho Lý Giác, Quách Tỹ, Trương Tế, Phần Trù bốn người đầu tranh nội bộ, đem mấy trăm ngàn Tây Lương dừng sĩ hắc hắc sạch sẽ ?

Làm Tây Lương người, Mã Siêu kiên quyết không thể đáp ứng!

Một năm sau, Đồng Trác vừa chết, Ngưu Phụ giết đồng cang, sau đó vứt bỏ nhân mã đào tẩu, bị tùy tùng giết chết, Lý Nho là văn nhân, trong quân đội từ trước đến nay không có uy tín, mấy cái khác Trung Lang tướng đều có nhược điểm, cho nên Lý Giác, Quách Tỹ, Trương Tế, Phần Trù cái này bốn cái giáo úy cấp nhân vật mới bộc lộ tài năng, nhưng nếu là lúc kia, Mã Siêu lấy Đồng Trác thân phận của cháu rể, lấy Tây Lương đệ nhất tướng Thần Uy thân phận của Thiên Tướng quân đẳng cao nhất hô, tìm nơi nương tựa hắn Tây Lương người hẳn không ít đi.

Nghĩ tới đây, Mã Siêu kèm chế đối với Đồng Bạch chán ghét, xông Đồng Trác thi lễ: "Tổ phụ đại nhân . . ."

Đồng Trác vội vàng khoát tay, ha ha cười nói: "Siêu nhi, người và tiểu Bạch chưa thành hôn, không tốt sớm như vậy giống như xưng hô này, hãy kiên nhẫn chờ đợi mấy tháng , chờ bản tướng đem các lộ phản quân bình định, lại cho các người thành hôn!"

Đồng Trác vừa dứt lời, Lý Nho vội vã từ bên ngoài xông tới: "Phụ thân, việc lớn không tốt, Quan Đông minh quân ba mươi vạn đại quân tới gần Hồ Lao quan, Từ Vinh lui giữ Hồ Lao quan!"

Đồng Trác trong tay bình rượu té xuống đất: "Viên Thiệu thất phu làm sao đến mức như thế nhanh chóng ? Lại có ba mươi vạn chi chúng ? Các vị, nhưng có lui địch kẻ sách ?"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Đi bảo hộ Hoa Hùng

Đồng Trác dạng này đặt câu hỏi, cái thứ nhất tiếp tra nhân hắn là hắn đại nữ tể kiêm thủ tịch quân sư Lý Nho .

Nhưng Lý Nho không khẳng thành, dùng mắt thẳng nhìn Lữ Bố .

Đồng Trác lập tức hiểu Lý Nho ý tứ, Lữ Bố chung quy là giết nghĩa phụ lòng lang dạ thú hạng người, nếu muốn triệt để thuận phục hắn, nhất định phải đem hắn Tịnh Châu lang ký tiêu hao hầu như không còn .

Đồng Trác cũng quay đầu nhìn về Lữ Bố .

Lữ Bố nhìn Đồng Trác, Lý Nho đều nhìn mình, đành phải kiên trì, đứng ra: "Phụ thân chớ lo, Quan Đông chư hầu, Bố nhìn tới như cỏ rác, nguyện xách Tịnh Châu lang ký, chém hết kỳ thủ, treo ở đầu môn ."

Đồng Trác đang muốn hạ lệnh để Lữ Bố tiến về nghênh địch, nhưng không ngờ, yến hội bên trong lại đứng ra một viên Đại tướng: "Giết gà há phải dùng

đến dao mổ trâu ? Không nhọc đô đình hầu (Lữ Bố là tru sát Đồng Trác sau mới bị Hiến Đế phong làm Ôn Huyện hầu, lúc này chính là đô đình hầu) thân hướng, ta trăm chúng chư hầu thủ cấp, như lấy đồ trong túi tai!"

Đồng Trác xem xét, nguyên lai là dưới trướng Đại tướng Hoa Hùng .

Hoa Hùng có đỉnh phong Vũ Tôn Chiến khí, chiến lực còn tại Lý Giác, Quách Tỹ phía trên, có hấn xuất chiến, thật cũng không sợ Quan Đông thế gia những giá áo túi com đó, chỉ là suy yếu Tịnh Châu lang kỵ, mục tiêu rơi vào khoảng không .

Lý Nho ở bên nói ra: "Hoa giáo úy, miễn nghe nói, Quan Đông minh quân tiên phong chính là Trường Sa Thái Thú Tôn Kiên, người này chỉ dùng không dưới người, sợ chỉ có đô đình hầu mới có thể thắng."

Hoa Hùng suy nghĩ một chút, hàm thanh nói: "Đều đình hầu chiến mã Xích Thố đã người mang lực giáp, sợ không thể xuất chiến, đô đình hầu không có Xích Thố, sợ bất lợi chinh chiến, vẫn là để mặt tướng tiến đến đi!"

Lữ Bố mặc dù không có mưu lược, nhưng hấn dù sao từng làm qua Tịnh Châu chủ bạc, có văn sự khí tài, cũng không phải là đồ đàn, hấn có thể nhìn ra được Đồng Trác, Lý Nho muốn mượn Quan Đông minh quân chi lực tiêu hao hấn Tịnh Châu lang kỵ, vừa rồi hấn không nghĩ tới làm sao từ chối, hiện tại Hoa Hùng cho hấn một cái tuyệt diệu lý do , có thể tránh đi cùng Quan Đông minh quân đối chiến , để Tịnh Châu huynh đệ máu không đến mức không lưu .

Lữ Bố tranh thủ thời gian nói ra: "Hoa giáo úy nói có lý, Bố đã thành thói quen ngồi cười Xích Thố, nếu không có Xích Thố làm bạn, chiến lực đại giảm, sợ làm hại phụ thân đại sự, phụ thân ngài vẫn là để hoa giáo úy xuất chiến không!"

Đồng Trác trong lòng cuồng mắng Hoa Hùng cái này hư việc nhiều hơn là thành công gia hỏa, trên mặt mũi vẫn còn được làm ra mừng rỡ bộ dáng: "Nếu hoa giáo úy xin đi giết giặc, bản tướng liền thành toàn người, gia phong người là kỵ binh dũng mãnh giáo úy, lĩnh Mã Bộ quân năm vạn, Lý Túc, Hồ Chấn, Triệu Sầm làm phó tướng, cùng đi Tị Thủy Quan nghênh địch ."

Sau đó, Đồng Trác lại để cho Lý Giác, Quách Tỹ lĩnh binh tiến về Hồ Lao quan, phối hợp Từ Vinh cùng một chỗ cự địch .

Mã Siêu nhìn xem Hoa Hùng, chiều cao chín thước, hồ thể sói eo, đầu báo tay vượn, thần thái uy mãnh, có đỉnh phong Vũ Tôn Chiến khí, trọng yếu hơn chính là Hoa Hùng hiện tại mới chừng hai mươi, tính dẻo cực mạnh, nếu không chết tại Quan Vũ đao hạ, đợi một thời gian, cũng là một cái Võ Thánh .

Không được, không thể trở mặt nhìn hấn chết tại Quan Vũ đao hạ .

Mã Siêu vội vàng đứng người lên, nói với Đồng Trác: "Tướng quốc đại nhân, minh quân binh nhiều tướng mạnh, mặt tướng nguyện trợ hoa giáo úy một chút sức lực ."

Hoa Hùng nghe lời này, trừng Mã Siêu một chút, người cho rằng người chiến binh Lữ Bố, liền dám xem thường ta Hoa Hùng hoa trọng anh chiến lực sao?

Mã Siêu cười thầm, Hoa Hùng , chờ đến người kém chút bị Quan Vũ một đao bổ thời điểm chết, người liền sẽ rõ ràng, ta vì sao lại chủ động xin đi giết giặc.

Đồng Trác vốn là dự định phái Mã Siêu xuất chiến, nhưng Mã Siêu chức vị là dũng tướng Trung Lang tướng, phòng thủ Hoàng cung, không tốt dễ dàng rời đi, đọc tiếp lên Trường An thượng Lâm Uyên tự tập Mã Đẳng, không làm cho Mã Siêu gặp nạn, nhưng bây giờ Mã Siêu chủ động xin đi giết giặc, hấn cũng không tiện bác bỏ, nhân tiện nói: "Đã người hữu tâm hiệu lực, quyền kia cùng nhau liền thành toàn người, lĩnh một ngàn Phi Hùng Quân theo Hoa Hùng tiến đến Tị Thủy Quan ."

Hí Chí Tài tại Lạc Dương dưỡng bệnh, Mã Siêu mang theo Hoàng Trung, Điền Vĩ, Từ Thứ, cùng Hoa Hùng tiến về Tị Thủy Quan .

Tỷ nước từ phù hí Sơn Đông lộc chảy xuống, bắc chảy vào Huỳnh Dương tây Nam Bộ, kinh Tị Thủy Quan trước, hướng phương hướng tây bắc chảy tới, kinh Hồ Lao quan trước, tuần tự tụ hợp vào xe tất nước, Dương lan thủy, Bồ thủy mà bắc lưu, rót vào Hoàng Hà . Hán Lư Bang bốn năm, Tây Sở Đại Tư Mã Tào tội trạng là Hán binh chỗ bại, tự sát tại tỷ trên nước .

Từ đó có thể biết, Tị Thủy Quan tại Hồ Lao quan đông nam phương hướng, Hồ Lao quan tại tỷ thủy Quan Tây phương bắc hướng .

Hai cái quan ải cách xa nhau không đến trăm dặm, nhưng đều bóp chặt ngọn núi hiểm trở, đứng trước tỷ thủy chi hiểm, đều là dễ thủ khó công hùng quan .

Bất quá, lúc này trời đông giá rét, tỷ thủy băng phong, Quan Đông minh quân không tốn sức chút nào đã vượt qua tỷ thủy .

Quan Đông minh quân bên trong, ngoại trừ cùng Đồng Trác có thù nhà hận nước Viên Thiệu, Viên Thuật, Viên Ngỗi huynh đệ bên ngoài, chân chính có Thảo Đồng nhiệt tình bất quá chỉ có Tào Tháo, Lư Bị, Tôn Kiên mấy người rải rác mấy người .

Đúng, lọt một người, hấn chính là Tào Tháo thật là tốt cơ hữu, Tề Bắc cùng nhau bảo tin .

Thập thường thị chi loạn trước đó, bảo tin thụ đại tướng quân Hà Tiến chỗ chinh ích nhậm chức kỵ đô úy, thụ mệnh hồi hương chiêu mộ quân tốt, bảo tin chiêu mộ hơn một ngàn binh sĩ, trên đường về đến thành cao lức, Hà Tiến đã chết tại chính biến, bảo tin chạy về Lạc Dương lúc Đồng Trác đã vào kinh . Bảo tin biết Đồng Trác tất nhiên họa loạn thiên hạ, thế là khuyên Viên Thiệu tập sát Đồng Trác, nói với Viên Thiệu: "Đồng Trác bây giờ tay cầm trọng

binh, khẳng định lòng mang ý đồ xấu, chúng ta như không thừa cơ động thủ, ngày sau tất nhiên ăn thiệt thòi, thừa dịp hấn vừa tới kinh đô, sĩ tốt mỗi một, chúng ta đối với hấn phát động tập kích, nhất định có thể bắt Đồng Trác ." Nhưng Viên Thiệu e ngại Đồng Trác mà không có hành động . Bảo tin thế là mang binh hồi hương, chiêu mộ binh sĩ hai vạn người, kỵ binh bảy trăm người, vận tải lương thảo vật liệu cỗ xe hơn năm ngàn chiếc .

Viên Thiệu tại Bột Hải thông cáo thiên hạ thảo phạt Đồng Trác, Tào Tháo đã ở mình ta khởi binh, bảo tin lấy Tế Bắc cùng nhau thân phận cùng đệ bảo thảo, bảo trung khởi binh hưởng ứng Tào Tháo, đề cử Viên Thiệu là minh chủ, Tào Tháo đảm nhiệm phần Vũ Tướng quân, Tào Tháo cùng Viên Thiệu lại thượng biểu đề cử bảo tin đảm nhiệm Phá Lỗ tướng quân, bảo thảo đảm nhiệm phó tướng quân .

Lúc ấy Viên Thiệu thế lực rất lớn, thiên hạ hào kiệt đều tôn sùng hấn, chỉ có bảo tin nói với Tào Tháo Tào Tháo ngày sau tất nhiên có thể thống lĩnh thiên hạ quân hùng lấy bình định lập lại trật tự .

Bảo tin mặc dù vô cùng có ánh mắt, nhưng ở thảo phạt Đồng Trác giúp đỡ Hán thất thượng nhiệt tình quá độ, chỉ sợ Tôn Kiên chiếm đầu công, liền phái đệ đệ của hấn bảo trung, lĩnh Mã Bộ quân ba ngàn, rẽ đường nhỏ, chạy tới Tị Thủy Quan trước khiêu chiến .

Bảo tin ánh mắt không tệ, chiến lực cũng rất kém, đệ đệ của hấn càng kém, tại Hoa Hùng trước ngựa đi không đến một hiệp, liền bị Hoa Hùng một đao bổ .

Hoa Hùng chỉ nhận năm trăm Tây Lương kỵ binh, liền đem rấn mất đầu ba ngàn Tế Bắc binh đánh cho tan tác .

Mã Siêu nhìn xem Tế Bắc binh tan tác bộ dáng, âm thầm lắc đầu, nếu là Quan Đông minh quân đều là như vậy đám ô hợp, cho dù có ba mươi vạn lại có thế thế nào, đoán chừng liền ba vạn Tây Lương kỵ binh đều ngăn không được, nếu là Quan Đông minh quân kiểm chế không được Đồng Trác phần lớn binh lực, vậy hấn Mã gia quân cũng không có biện pháp thuận lợi khởi sự.

Nhưng làm hấn thấy được Tôn Kiên nhân mã, trong lòng của hấn thất vọng lập tức tan thành mây khói, Tôn Kiên không hổ là Giang Đông mãnh hổ, hấn là đỉnh phong Vũ Tôn, dưới trướng hấn Tứ đại tướng Trình Phô, Hoàng Cái, Hàn Đương đều là sau Kỳ Vũ tôn, tổ mẫu là bên trong Kỳ Vũ tôn, mà nhân mã của hấn hội tụ cùng một chỗ, khí thế ngưng tụ thành mây, không khí chiến tranh thành màu vàng xanh nhạt .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 100: Các người mau đào mạng đi thôi!

Hoa Hùng ở trên quan nhìn thấy Tôn Kiên binh mã lại có màu vàng xanh nhạt không khí chiến tranh, nhìn lại bản thân mạng tới Tây Lương kỵ binh, không phải Tây Lương quân tinh nhuệ Phi Hùng Quân, chỉ là phổ thông Tây Lương kỵ binh, chỉ có hắc thiết sắc không khí chiến tranh, cảm thấy cũng có chút sợ . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Hấn lại nhìn Tôn Kiên, thế mà nhìn không ra Tôn Kiên Chiến khí vì sao, điều này nói rõ Tôn Kiên Chiến khí không kém hấn .

Hấn lại nhìn Tôn Kiên dưới trướng Tứ đại tướng, Trình Phô, Hoàng Cái, Hàn Đương đều có sau Kỳ Vũ tôn Chiến khí, tổ mẫu hơi yếu, cũng có bên trong Kỳ Vũ tôn Chiến khí .

Huống hồ, Tôn Kiên mặc giáp trụ lạn ngân khải, đeo đồ trách, trong tay cầm cổ thoi đao đều là bảo vật vật, lạn ngân khải, đồ trách có thể gia tăng sức phòng ngự của Tôn Kiên, cổ thoi đao có thể gia tăng lực công kích của Tôn Kiên, Tôn Kiên dưới quần hoa tông ngựa có được sơ Kỳ Vũ tôn Chiến khí, là bảo mã lương câu, có thể gia tăng Tôn Kiên tốc độ cùng Chiến khí .

Mà Trình Phô trong tay Thiết Tích xà mâu, Hoàng Cái trong tay roi sắt, Hàn Đương trong tay đại đao, tổ mẫu trong tay song đao, đều là bảo vật vật, đều có thể để cho bọn họ lực công kích của thực tế vượt qua bọn hấn trước mắt Chiến khí tiêu chuẩn .

Hoa Hùng không khỏi thở dài một tiếng: "Khinh thường Quan Đông chư hầu ."

Mã Siêu ở bên cười thầm, Hoa Hùng cẩn thận một chút cũng là đúng, dù sao tại chính thức trong lịch sử, Hoa Hùng là bị Tôn Kiên chém giết, mà không phải bị Quan Vũ chém giết .

Trong lịch sử, Đồng Trác lấy Đông quận Thái Thú Hồ chân hơi lớn đều hộ, lĩnh kỵ đốc Lữ Bố cùng đông đảo bộ kỵ trường học đốc, suất năm ngàn bộ kỵ tiến công . Hồ chân tâm tình vội vàng xao động, cùng Lữ Bố bọn người không hợp, tuyên bố lần này xuất binh muốn chém một cái "Thanh thụ" quan lớn nghiêm túc kỷ luật, Lữ Bố bọn người phi thường chán ghét Hồ chân, cố ý trong quân đội thả ra "Quân phản loạn đến " lời đồn, khiến trong quân không chiến tự loạn, Tôn Kiên thừa thế tiến công, đại phá Hồ chân quân, chém giết hấn dưới trướng đồ đốc Hoa Hùng .

Bất quá, hiện ở thời điểm này hơn phân nửa có khuynh hướng diễn nghĩa thượng cái thời không kia, ở thời điểm này bên trong, Hồ chấn là Hoa Hùng cấp dưới, còn đối với Hoa Hùng uy hiếp lớn nhất không phải Tôn Kiên, mà là Quan Vũ .

Hồ chấn ở bên cười khẩy: "Hoa giáo úy nếu không phải dám ngênh địch, vậy thì do mặt tướng làm thay ."

Ở thời điểm này, đỉnh phong Chiến Tôn trở xuống Vũ Tướng đều là xem không rõ đối phương Chiến khí tài nghệ, vô luận đối phương Chiến khí trình độ có bao nhiêu thấp, Hồ chấn chỉ là sơ Kỳ Vũ tôn, căn bản thấy không rõ Tôn Kiên dám người Chiến khí trình độ, coi là Tôn Kiên bọn người cùng bảo trung vô năng, liền chủ động xin đi giết giặc, tiến đến khiêu chiến Tôn Kiên .

Trước đó, Hồ chấn là Tây Lương trong quân đội lão nhân, cùng Dương định, đồng cang , là Trung Lang tướng, so Lý Giác, Quách Tỹ, Trương Tế, Phàn Trù, Hoa Hùng mấy người thân phận của giáo úy cao hơn cấp một, còn bị Đồng Trắc gia phong là Đồng quận Thái Thú, lại bởi vì Chiến khí hơi thua ở Hoa Hùng, bị Đồng Trắc chọn làm Hoa Hùng phụ tá, Hồ chấn trời sinh tính vội vàng xao động, không thể chứa người, đối với Hoa Hùng rất là không phục .

Từ Lạc Dương đến Tị Thủy Quan một đường đến nay, Hồ chấn đối với Hoa Hùng đều là cực kỳ thái độ ác liệt, Hoa Hùng cũng lười nhắc nhở Hồ chấn địch nhân chiến lược, liền để Hồ chấn mang năm ngàn nhân mã hạ quan ứng chiến Tôn Kiên .

Hồ chấn mới vừa chinh đồn người tốt ngựa, Tôn Kiên gặp Hoa Hùng báo quan không chiến, đã lãnh binh trở về Lỗ Dương .

Tôn Kiên tại Lỗ Dương hơi sự tình tu chỉnh, liền muốn tiếp tục tiến quân tiến đánh Tị Thủy Quan . Xuất phát trước, Tôn Kiên phái trưởng sứ công thù xưng mang binh đi Viên Thuật chỗ thúc giục quân lương, vì thế, hẳn tại Lỗ Dương cửa thành đông bên ngoài tập hợp quan thuộc, thiết lập uống rượu, cho công thù xưng tiến đưa . Tôn Kiên đang cùng thuộc hạ uống rượu đàm tiếu, Hồ chấn thống lĩnh năm ngàn kỵ binh đột nhiên đánh tới .

Tôn Kiên mệnh lệnh bộ đội chỉnh đốn đội hình, không được vọng động, mình thì uống rượu nói nói cười cười . Hồ chấn kỵ binh càng ngày càng nhiều, Tôn Kiên lúc này mới chậm rãi đứng dậy rồi đi ghế, dẫn đạo các tướng sĩ đều đầu vào đẩy tiến vào nội thành . Tôn Kiên đối với thuộc cấp nhóm nói: "Vừa rồi ta sợ đi không gần lên người, sợ binh cùng nhau đạo tạc, chur quân vào không được mà thôi."

Hồ chấn gặp Tôn Kiên binh mã chỉnh tề, kỷ luật nghiêm minh, đầu chí tràn đầy, không dám công thành, triệt binh rồi đi .

Hồ chấn triệt binh lui lại, Tôn Kiên lại lãnh binh truy kích .

Hồ chấn quay đầu ứng chiến, gặp ngay phải Tôn Kiên dưới trướng Đại tướng Trình Phổ .

Hồ chấn chỉ là sơ Kỳ Vũ tôn, không có bất kỳ binh khí gì tọa kỵ chiến lược tăng thêm, phát huy ra được sức chiến đấu chỉ là sơ Kỳ Vũ tôn, mà Trình Phổ bản thân là sau Kỳ Vũ tôn, lại có Thiết Tích xà mâu võ lực của tăng thêm, có thể phát huy ra đỉnh phong Vũ Tôn chiến lược .

Hồ chấn lại khinh thị còn chưa có danh tiếng Trình Phổ, có chút coi thường, chiến không số hợp, Trình Phổ đâm trúng Hồ chấn cổ họng, đem Hồ chấn đánh rơi dưới ngựa .

Hồ chấn cái kia năm ngàn nhân mã chạy tán loạn về Tị Thủy Quan .

Tôn Kiên thừa cơ đánh lên, tiến đánh Tị Thủy Quan .

Hồ chấn bị giết, Tây Lương quân sĩ khí gặp khó, nguyên bản thành hắc thiết sắc không khí chiến tranh bắt đầu có chút lỏng động, Hoa Hùng nhìn thấy cảnh tượng như vậy, không dám lãnh binh xuất chiến, chỉ có để dưới trướng sĩ tốt gương cung bắn tên, ngăn cản Trường Sa binh công thành .

Tôn Kiên tấn công mạnh Tị Thủy Quan mấy ngày, không có chút nào chiến quả, lại gặp binh lương thiếu thốn, đành phải dẫn binh triệt thoái phía sau đến Lỗ Dương đóng quân, phái người mang theo Hồ chấn thủ cấp đi hướng mình chủ Viên Thiệu đánh giá thành tích, đồng thời chờ đợi mình quân Phó mình chủ kiêm lương thảo tổng quản Viên Thuật chuyển vận lương thảo .

Tôn Kiên trận trảm Hồ chấn, thanh danh nổi lên, uy vọng càng vào, có người thừa cơ châm ngòi Viên Thuật cùng Tôn Kiên đồng minh quan hệ: "Tôn Kiên nếu như chiếm cứ Lạc Dương, phát triển thế lực, đem khó mà chế ước . Nếu như mặc kệ phát triển, chẳng phải là không có gì ngoài một sói, lại tăng một hổ sao?" Nghe châm ngòi chỉ ngôn, Viên Thuật thực sự hoài nghi lên Tôn Kiên đến, không cho Tôn Kiên vận chuyển quân lương .

Tôn Kiên trong quân thiếu lương, hai ngày hậu quân bên trong đại loạn .

Mã Siêu nhận được tin tức về sau, liền cho Hoa Hùng ra mưu: "Tôn Kiên trong doanh thiếu lương, đúng là chúng ta đánh lên ban đêm thời cơ tốt . Đêm nay, ta lĩnh một đạo nhân mã từ đường nhỏ hạ quan, tập kích Tôn Kiên trại về sau, tướng quân người công kích trước trại, nhất định có thể đại phá Tôn Kiên ."

Hoa Hùng nghe xong, nửa tin nửa ngờ, dù sao Mã Siêu chỉ là một mười lăm tuổi thiếu niên, hẳn quay đầu hỏi Lý Túc: "Lý tướng quân ý như thế nào ?"

Lý Túc trong lòng có chút hồ nghi, vì cái gì Mã Siêu đem ta muốn nói mà nói nói ra, chẳng lẽ nói là anh hùng sở kiến lược đồng sao?

Hắn gật gật đầu: "Mã Tướng quân kế này rất hay, mời nhanh chóng hành chi ."

Vào lúc ban đêm, ăn no nê chiến cơm, Mã Siêu lĩnh hai ngàn nhân mã, từ trong núi tiểu đạo, hạ Tị Thủy Quan, lặng lẽ đường vòng đến Tôn Kiên doanh trại đằng sau .

Lúc ấy Hoa Hùng đã lãnh binh ra Tị Thủy Quan, trực tiếp tiến đánh Tôn Kiên trước trại .

Tôn Kiên lĩnh Trình Phổ, Hoàng Cái, Hàn Đương, tổ mậu nghênh địch, Hoa Hùng cùng Tôn Kiên lực lượng ngang nhau, khó phân thắng bại, nhưng Lý Túc, Triệu sầm lại không phải Trình Phổ, Hoàng Cái mấy người đối thủ của người, liên tục bại lui .

Đúng lúc này, Mã Siêu đi vào Tôn Kiên doanh trại đằng sau, thả lên đại hỏa .

Tôn Kiên binh lính vốn là bụng đói kêu vang, quân tâm bất ổn, lại tao ngộ tiền hậu giáp kích, quân tâm đại loạn, sĩ tốt chạy tứ phía .

Tôn Kiên vội vàng để Trình Phổ, Hoàng Cái về phía sau nghênh địch, hấn cùng với Hàn Đương, tổ mậu cản trở Hoa Hùng, Lý Túc, Triệu sầm .

Mã Siêu tại tràng chiến dịch này bên trong, vốn nên là một người đứng xem nhân vật, nhưng hấn không cam lòng tịch mịch, đoạt Lý Túc phản diện, nhưng không ngờ, ngành kháng thượng Trình Phổ, Hoàng Cái, hai cái này có đỉnh phong Chiến Tôn thực lực hấn tướng .

Trình Phổ, Hoàng Cái tự lại loạn binh, xông lên trước, phát hiện Tây Lương quân thống lĩnh lại là một thiếu niên, tuổi tác cùng bọn hấn Thiếu chủ Tôn Sách tương tự .

Tôn Sách lúc này còn tại thư huyện, cùng cơ hữu tốt Chu Du pha trộn, Chu Du nhường ra dựa vào rìa đường đại trạch viện cho Tôn Sách ở lại, lại thắng đường bá mệnh, bù đắp nhau, tuổi nhỏ hiểu nhau, đời xưng là "Tóc để chòm chuyện tốt".

Trình Phổ, Hoàng Cái nhìn nhau cười một tiếng: "Tây Lương không người vậy, như thế nào để một cái tiểu oa nhi lãnh binh tác chiến ?"

Mã Siêu cười nhạt một tiếng: "Các ngươi hai cái mới từ Trường Sa mà đến, không biết ta gắm Mã Siêu đại danh, ta không trách các ngươi, ta có lòng yêu tài, niệm tình các ngươi đều là nhân tài, không đành lòng tổn thương các ngươi, các ngươi mau đào mạng đi thôi!"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 101: Đánh bại Trình Phổ Hoàng Cái

Trình Phổ, Hoàng Cái nhin không được phình bụng cười to: "Miệng còn hôi sữa tiểu tử, vậy mà khẩu xuất cuồng ngôn! Ngươi cũng không phải Lữ Bố, có năng lực gì để cho chúng ta đào mệnh!"

Mã Siêu gặp Trình Phổ, Hoàng Cái đều là sau Kỳ Vũ tôn, cùng bản thân chiến lực tương tự, lại là về sau quân bạn tướng lĩnh, sẽ không muốn theo Trình Phổ, Hoàng Cái liều mạng, hấn muốn bản thân từng cùng Lữ Bố chiến binh, chỉ cần báo ra đại danh của mình, liền có thể dọa lùi Trình Phổ, Hoàng Cái, lại không nghĩ rằng, Trình Phổ, Hoàng Cái dường như chưa nghe nói qua, vậy mà như thế phản ứng .

Mã Siêu mặc dù xuyên việt rồi, làm người hai đời , nhưng này hai đời tính cách của hấn đều rất thống nhất, đều là châm lửa liền tính tình, nghe được Trình Phổ, Hoàng Cái chế nhạo, giận tím mặt: "Liên để các ngươi mở mạng kiến thức một chút ta Thần Uy Thiên Tướng quân gắm Mã Siêu lợi hại ?"

"Thần Uy Thiên Tướng quân ? Chỉ ngươi!" Trình Phổ, Hoàng Cái lại là một trận cười to: "Tiểu oa nhi, đừng ở chỗ này hồ nháo, mau về nhà đi, chiến trường không thích hợp ngươi!"

Mã Siêu có chút kỳ quái: "Các ngươi Thiếu chủ Tôn Sách cũng cùng ta tuổi như vậy, các ngươi cảm thấy các ngươi xem thường tuổi này của chúng ta, hợp lý sao?"

Trình Phổ, Hoàng Cái nhớ tới bọn hấn cái vũ lực kia đã có chính là cha chi dũng Thiếu chủ Tôn Sách, nhìn nhìn lại Mã Siêu, thần sắc run lên, tiếp theo lại cười lạnh nói: "Thiếu chủ của chúng ta cho chúng ta chứa công dũng mãnh phi thường tương truyền, há lại ngươi cái này tiểu nhi có thể tương đề tịnh luận!"

Mã Siêu giận quá thành cười: "Xem ra chỉ có để cho các ngươi lưu đồ máu, mới biết được ta Mã Siêu lợi hại!"

Nói hấn đỉnh thương thúc ngựa, cùng Trình Phổ, Hoàng Cái đánh nhau .

Mã Siêu tại Lạc Dương thời kỳ, mỗi ngày đều cùng Hoàng Trung, Điền Vi đối luyện, còn thường xuyên đi tìm Lữ Bố luận bàn, lại có ngọc tử truyền quốc Chân Long lực tâm bồ, những ngày này, chiến lực của hấn tăng lên cực nhanh, còn kém nửa bước liền có thể bước vào đỉnh phong Vũ Tôn cảnh giới .

(77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)

Còn nữa, thương của hắn là Hồ Đầu tằm Kim Thương, ngựa là chiếc đê mê ngọc sư tử, thương pháp là nội gia thương pháp, ba cái này tăng thêm, cực đại tăng cường Mã Siêu tổng hợp chiến lực, khiến cho hắn có thể phát huy ra tiếp cận sơ Kỳ Vũ Thánh chiến lực .

Mã Siêu một thương đâm về Hoàng Cái, Hoàng Cái tranh thủ thời gian dùng roi sắt chống chọi, lại cả người lẫn ngựa rút lui bảy tám bước, lại nhìn Mã Siêu trên người cái kia cô đọng đến như ngân thuần Chiến khí, không khỏi hít một hơi lạnh khí: "Nguyên lai người đã tiếp cận đỉnh phong Vũ Tôn, khó trách khinh thường như vậy!"

Trình Phổ lúc đầu không muốn cùng Hoàng Cái hợp lại đối chiến Mã Siêu, đã thấy Hoàng Cái một chiêu liền roi xuống hạ phong, lại nhìn Mã Siêu có tiếp cận đỉnh phong Vũ Tôn Chiến khí, lại có thần thương bảo mã, tổng hợp chiến lực cực mạnh, thực lực khi hắn gia Thiệu chủ Tôn Sách phía trên, hắn cũng hít một hơi lạnh khí, huy động Thiết Tích xà mâu, cùng Hoàng Cái hợp chiến Mã Siêu .

Mã Siêu một chiêu đánh lui Hoàng Cái, cũng không thừa thắng xông lên, mà là lặc lư đầu thương, đâm về Trình Phổ, Hồ Đầu tằm Kim Thương mũi thương chính giữa Trình Phổ Thiết Tích xà mâu mũi thương .

Trình Phổ cảm thấy một cổ đại lực vọt tới, hồ khẩu thấy đau, cả người lẫn ngựa, rút lui hơn mười bước, lại nhìn hắn Thiết Tích xà mâu đầu mâu, lúc đầu có chút uốn lượn, bây giờ trở nên cong hơn Khúc.

Trình Phổ phát hiện, tại hai cái binh khí đụng nhau thời điểm, Mã Siêu Hồ Đầu tằm Kim Thương đầu thương cũng có chút cong, nhưng hai thanh binh khí tách ra về sau, Mã Siêu Hồ Đầu tằm Kim Thương đầu thương thế mà khôi phục nguyên trạng, để Trình Phổ có chút trở mắt .

Mặc dù Trình Phổ, Hoàng Cái tuổi tác đại Mã Siêu gần hai mươi tuổi, nhưng hai mã tướng giao, làm sơ đối kháng, Trình Phổ, Hoàng Cái liền kinh ngạc phát hiện, lực lượng của bọn hắn thế mà tại phía xa Mã Siêu phía dưới .

Trình Phổ, Hoàng Cái liếc nhau, năm năm trước theo Tôn Kiên thảo phạt khản vàng chính bọn họ tại năm năm bên trong dưỡng thành cực mạnh ăn ý, bọn hắn đều hiểu tâm ý của đối phương, cái này Mã Siêu mặc dù lực lượng rất mạnh, nhưng hắn dù sao tuổi nhỏ, thương pháp nhất định không đủ thành thạo, chúng ta hay dùng chúng ta phong phú thuần thực kinh nghiệm chiến đấu kỹ xảo chiến đấu đến thắng hắn .

Bọn hắn nghĩ hay thật, thực sự đánh nhau, bọn hắn liền trọn tròn mắt .

Mã Siêu nội gia thương pháp thích hợp nhất quần chiến, Hồ Đầu tằm Kim Thương đầu thương bãi xuống, phi đâm Trình Phổ, Trình Phổ dùng Thiết Tích xà mâu tới chặn, Hoàng Cái coi là tìm tới cơ hội, vung vẩy roi sắt liền đến đánh Mã Siêu, lại kinh ngạc nhìn thấy, Mã Siêu Hồ Đầu tằm Kim Thương lại bãi xuống, mũi thương thẳng đến hắn mà tới.

Trình Phổ muốn nhân cơ hội đánh lên Mã Siêu, đã thấy Mã Siêu Hồ Đầu tằm Kim Thương tại Hoàng Cái trước mặt giả thoảng một thương, phi tốc biến chiêu, đâm thẳng bản thân, hắn vội vàng biến chiêu, đem công kích tư thái cái thành phòng ngự .

Hồ Đầu tằm Kim Thương tại Mã Siêu trong tay, giống như là kim xà cuồng vũ, chọt đông chọt tây, để Trình Phổ, Hoàng Cái căn bản nắm chắc không được Mã Siêu điểm công kích .

Chiến hơn ba mươi hợp, Trình Phổ, Hoàng Cái căn bản không làm gì được Mã Siêu, chỉ có sức lực chống đỡ, cũng không còn sức đánh trả, lại xem bọn họ sĩ tốt đều bởi vì đối khát mất đi chiến tâm chạy tứ phía, chỉ lưu bọn hắn lại hai cái chỉ còn mỗi cái gốc tướng quân, đều mạnh động thoái ý .

Hơn nữa, bởi vì Mã Siêu ngồi cưỡi chính là chiếc đê mê ngọc sư tử, có được bên trong Kỳ Vũ tôn Chiến khí, tốc độ cực nhanh, để Mã Siêu nội gia thương pháp thi triển càng thêm thần quý khó dò biến ảo vạn đoạn, nhiều lần, Trình Phổ, Hoàng Cái trên người đều bị Hồ Đầu tằm Kim Thương đâm trúng .

Trình Phổ, Hoàng Cái đều là trí dũng song toàn danh tướng, Mã Siêu có lòng yêu tài, không đành lòng tổn thương bọn hắn, cho nên mỗi lần đều điểm đến là dừng .

Trình Phổ trước kia tại châu quận đảm nhiệm quan lại, rất có dung mạo phong thái, mưu kế sách lược, giỏi về trả lời luận đúng.

Hoàng Cái vốn là Nam Dương Thái Thú hoàng tử Liêm hậu nhân, nhưng gia tộc tách rời, Hoàng Cái tổ phụ dời đến Linh Lăng ở lại . Về sau hương thân đều chết đi, Hoàng Cái sinh hoạt gian nan, nhưng vẫn có chí khí, mặc dù nghèo khó, vẫn thường phụ cù cảnh giới bản thân, lại tự học đọc sách, học binh pháp . Hoàng Cái làm người nghiêm túc, giỏi về huấn luyện sĩ tốt, mỗi lần chinh phạt, bộ đội của hắn đều là dũng mãnh thiện chiến . Xích Bích chi chiến lúc, Hoàng Cái tiến về Tào doanh trả hàng, cũng thừa cơ lấy hỏa công đại phá Tào Tháo quân đội, là Xích Bích chi chiến chủ yếu công thần một trong .

Mã Siêu biết, lúc này Trình Phổ, Hoàng Cái đối với Tôn Kiên lòng son dạ sắt, tuyệt đối lời kéo không đến, nhưng hắn y nguyên tồn lấy mấy người sau khi Tôn Kiên chết thu phục ý nghĩ của bọn hắn, không muốn sớm như vậy liền đem Trình Phổ, Hoàng Cái giết, cho nên thủ hạ lưu tình .

Mã Siêu thủ hạ lưu tình, Trình Phổ, Hoàng Cái cảm giác được, bọn hắn biết, nếu không phải Mã Siêu tận lực lưu thủ, bọn hắn sớm bị Hồ Đầu tằm Kim Thương đâm vào cả người là động .

Bọn hắn cảm thấy rất kinh ngạc, vì cái gì Mã Siêu hội thủ hạ lưu tình đâu?

Mã Siêu gặp Lý Túc lãnh binh đánh tới, bận bịu đối với Trình Phổ, Hoàng Cái quát: "Các người chúa công gặp nạn, nhanh đi cứu hắn!"

Trình Phổ, Hoàng Cái trong lòng kinh hãi, tranh thủ thời gian cướp đường mà đi, đi tìm Tôn Kiên .

Lý Túc cùng Mã Siêu tụ hợp, hắn nhìn qua Trình Phổ, Hoàng Cái chạy trốn chết bóng lưng, hỏi: "Lấy Mã Tướng quân chi năng, ngăn không được hai

người này?"

Mã Siêu khinh miệt nhìn Lý Túc một chút: "Ta ngăn không được, người đi cẩn đi!"

Lý Túc chỉ là sau Kỳ Vũ tông chiến lược, tự biết mình, liền ngậm miệng lại.

Tôn Kiên nhân mã đói khát bắt lực, quân tâm đại bại, chạy tứ phía, Tôn Kiên lúc đầu có tiếp cận sơ Kỳ Vũ Thánh chiến lược, có chiến thắng Hoa Hùng thực lực, nhưng hán cũng có hai ngày không có ăn cơm, bắt lực đánh nhau kịch liệt, đành phải phá vây, phá vây quá trình bên trong, Đại tướng tổ mậ bị Hoa Hùng chém giết, bảo vật đồ trách, chìm khách về cung đều hủy đi.

Về sau, Tôn Kiên cùng Trình Phổ, Hoàng Cái, Hàn Đương tụ họp, cùng Trình Phổ, Hoàng Cái nói lên Mã Siêu thủ hạ lưu tình buông tha bọn hán, nói Mã Siêu chỉ chiến lược không ở Thiếu chủ Tôn Sách phía dưới, Tôn Kiên vẫn không tin.

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 102: Bắt sống Phan Phụng

Tôn Kiên hao tổn Đại tướng tổ mậ, lại hao tổn mấy ngàn nhân mã, bắt lực lại tiến đánh Tị Thủy Quan, đành phải hồi báo Viên Thiệu, để Viên Thiệu định đoạt.

Viên Thiệu để các lộ chư hầu chủ động xin đi giết giặc, các lộ chư hầu đều mang tâm tư, cũng không đáp lời.

Lúc này, khoảng cách Lạc Dương xa nhất Bắc Bình Thái Thú Công Tôn Toàn mang theo bạn học của hán Bình Nguyên Huyện lệnh Lưu Bị đuổi tới, Lưu Bị thì mang theo hán huynh đệ kết nghĩa Quan Vũ, Trương Phi.

Lưu Bị, Quan Vũ, Trương Phi kích động, muốn tại trước mặt quần hùng bộc lộ tài năng, nhưng Công Tôn Toàn lại nghe được liền Tôn Kiên đều thảm bại, sinh lòng do dự, không muốn ra binh, mà Lưu Bị chỉ dẫn theo mấy trăm nhân mã, không cách nào tiến quân.

Hoa Hùng đánh bại Tôn Kiên, trở nên cuồng vọng tự đại bắt đầu, thế mà dẫn một vạn Tây Lương kỵ binh, rời đi Tị Thủy Quan, vượt qua tỳ thủy, chạy tới Quan Đông mình quân đại doanh phía trước khiêu chiến.

Lúc đầu Hoa Hùng muốn cho Mã Siêu lưu thủ Tị Thủy Quan, nhưng Mã Siêu muốn từ Quan Vũ trong tay cứu Hoa Hùng, liền cực lực nói muốn đến tiền tuyến quan sát, bởi vì Mã Siêu là Đồng Trác khâm định châu rề, lại là dũng tướng Trung Lang tướng, địa vị ở bên trên Hoa Hùng, Hoa Hùng đành phải lưu Lý Túc, Triệu sầm thủ quan, hán và Mã Siêu đuổi giết mình quân đại doanh.

Vì kích thích mình quân xuất chiến, Hoa Hùng để cho người ta dùng cán dài chọn Tôn Kiên đồ trách đến mình quân doanh trước mắng chiến.

Viên Thiệu giận tím mặt: "Hoa Hùng dám như thế cuồng vọng!"

Hán nhìn chung quanh toàn bộ lều lớn: "Ai dám đi chiến?"

Viên Thuật đứng phía sau đi ra một tên kiêu tướng: "Tiểu tướng nguyện đi!"

Viên Thiệu tập trung nhìn vào, người này không phải du liên quan, bởi vì du liên quan trước đó tại hoàng cung thời điểm bị Mã Siêu đâm chết, tên này kiêu tướng tên là lá thêm rồng, người đeo một cái kỳ quái binh khí, truyền thuyết là hán rút trong sông giao long chỉ gân làm thành mũi, xưng là diễn viên quân chúng. Lá thêm rồng từng tại nhiều cái thế lực hiệu lực, một cái diễn viên quân chúng bộ lật ra vô số người.

Viên Thiệu đại hi: "Có lá thêm rồng xuất chiến, Hoa Hùng hán phải chết!"

Lá thêm lưng rồng vào diễn viên quân chúng xuất chiến Hoa Hùng: "Này, Hoa Hùng, gặp được ta muốn làm diễn viên quân chúng vương nam nhân lá thêm rồng, người liền ngoan ngoan chịu chết đi!"

Hoa Hùng có chút mộng, cho tới bây giờ chưa thấy qua kỳ quái như vậy binh khí, cũng cho tới bây giờ chưa thấy qua kỳ quái như vậy người, lá thêm rồng non nớt gương mặt dài đầu sương gió, dường như trải qua rất nhiều gian nan vất vả.

Mã Siêu ở hậu phương thấy thú vị, cười thầm, thật không nghĩ tới, diễn viên quân chúng lại là một binh khí, lá thêm rồng dạng này mặc cang vô số vị diện nhân vật lại còn thật tồn tại.

Hai mã tướng giao, Hoa Hùng một đao bổ về phía lá thêm rồng .

Lá thêm rồng giờ lên diễn viên quần chúng, bao lấy Hoa Hùng đao, suýt nữa đem Hoa Hùng vỏ bọc đi .

Hoa Hùng gặp đao của mình thế mà bổ không ngừng lá thêm long diễn viên quần chúng, còn suýt nữa bị lá thêm long diễn viên quần chúng bộ đi, quá sợ hãi, vội vàng thanh đao thu hồi .

Song phương chiến mười mấy hiệp, Hoa Hùng một mực tìm không thấy phá giải lá thêm diễn viên quần chúng đường biện pháp, giật gấu vá vai .

Mã Siêu ở phía sau thấy có chút không kiên nhẫn, lá thêm rồng cái này chết đóng vai phụ phản diện thật đúng là nhiều a, nhanh lên để hấn chết đi .

Hấn cẩn thận quan sát một chút lá thêm long phương thức chiến đấu, lòng có sở ngộ, xông Hoa Hùng cao giọng quát: "Dùng kéo đao kẻ giết hấn!"

Mã Siêu hiện tại đã là trung kỳ văn tôn, đến rồi văn tôn cấp độ, lúc nói chuyện liền có thể làm đến truyền âm nhập mật, hấn mặc dù cao giọng gào to, thanh âm lại cô đọng như tơ, chỉ truyền nhập Hoa Hùng lỗ tai .

Hoa Hùng lập tức minh bạch, dùng phương pháp thông thường không thể đánh lá héo úa thêm rồng, hiện tại chỉ có thể tuân theo Mã Siêu đề nghị, dùng kéo đao mà tính toán.

Song phương lại chiến đấu mười mấy lần hợp, Hoa Hùng biểu hiện ra đao pháp tán loạn không thể đối địch giả tượng, sau đó giả thoảng một đao, thúc ngựa liền chạy .

Lá thêm rồng không nghi ngờ gì, thúc ngựa liền truy .

Hấn có cái thói quen, ưa thích nghiêng đầu, dùng góc 45 độ mặt hướng ngày, như thế sẽ có một loại sáng rỡ ưu thương, lộ ra hơi đẹp trai một điểm .

Nhưng cứ như vậy, phản ứng liền có chút chậm chạp, làm Hoa Hùng xoay tay lại một đao bổ lúc tới, hấn không tránh kịp, bị chém thành hai khúc .

Hoa Hùng một đao vung lên lá thêm long diễn viên quần chúng, trở lại bản trận, giao cho Mã Siêu: "Mã Tướng quân, người kiến thức rộng rãi, biết đây là cái gì chụp mũ sao ?"

Mã Siêu cười nói: "Cái này nhất định là dùng giao long gân làm thành diễn viên quần chúng, không sợ sắt đá, có thể so với Na Tra Càn Khôn Quyền, chỉ là cái này lá thêm rồng đã chết, sợ không người có thể đùa nghịch lên cái này diễn viên quần chúng ."

Hấn tiếc nuối nhìn một chút lá thêm long thi thể, giấc mộng này làm diễn viên quần chúng vương nam nhân, đoán chừng là chạy qua quá nhiều diễn viên quần chúng, nhầm tưởng người người phiền chán, liền Mã Siêu đều nhìn hấn phiền, cho nên để Hoa Hùng chấm dứt hấn .

Lá thêm rồng bị Hoa Hùng tin tức về chém thành hai khúc truyền vào mình quân đại doanh, Viên Thuật dọa đến hồn bất phụ thể, đây chính là kẻ du liên quan về sau hấn vừa khổ tâm tìm được một cái mãnh tướng, lại không nghĩ rằng dễ dàng như vậy liền bị Hoa Hùng chém giết .

Lúc này, Ký Châu mục Hàn Phúc nói: "Ta có thượng tướng Phan Phụng, có thể trăm Hoa Hùng ."

Viên Thiệu nhìn xem Phan Phụng thân cao chín thước, eo đại mười vây, cầm trong tay khai sơn đại phủ, bụng mừng rỡ, liền hỏi: "Người có dám cùng Hoa Hùng đánh một trận?"

Phan Phụng hét lớn một tiếng: "Có gì không dám ? Đại phủ của ta đã sớm ** khó nhin!"

Làm Phan Phụng cùng Hoa Hùng chiến đến cùng một chỗ lúc, Mã Siêu nhiều hứng thú nhìn lấy Phan Phụng, vị này ở đời sau có vô song thượng tướng danh xưng gia hỏa, cũng không phải là du liên quan loại kia một chiêu cũng sẽ bị đo ván gia hỏa, hấn lực lượng vô cùng lớn, cầm trong tay khai sơn đại phủ như chậu lớn, Hoa Hùng cùng hấn đại phủ đụng một cái, liền chấn động đến hai tay run lên, từ đó không dám cùng Phan Phụng cứng đối cứng, mà là dùng hoa mỹ đao pháp khắc chế Phan Phụng .

Mã Siêu nhìn Phan Phụng Chiến khí, đã đến sơ Kỳ Vũ tôn trình độ, cùng đỉnh phong Vũ Tôn Hoa Hùng so sánh, ngoại trừ thiên sinh thần lực thắng qua bên ngoài, phương diện khác hoàn toàn bị khắc chế, đặc biệt là tốc độ, Phan Phụng thân thể qua béo, dưới hồng chiến mã cũng không phải ngựa tốt, trong lòng bàn tay đại phủ lại quá mức công kênh, dẫn đến hấn tấn công kích còn kém rất rất xa Hoa Hùng .

Mười cái hiệp không đến, Phan Phụng liền lâm vào hiểm cảnh .

Hoa Hùng đang muốn một đao đánh chết Phan Phụng, bên tai lại vang lên Mã Siêu thanh âm "Hoa tướng quân, người này cùng ta có cũ, xin tha hấn một mạng, bắt sống hấn!"

Hoa Hùng niệm lên Mã Siêu là Đồng Trác chuẩn cháu rể, không dám đắc tội, liền cấp tốc biến chiêu, dụng đao lưng đem Phan Phụng rơi đập dưới ngựa .

Hoàng Trung cùng Diên Vi giục ngựa xông ra, một người nhắc lên Phan Phụng đại phủ, một người nhắc lên Phan Phụng, trở về bản trận .

Hoàng Trung cùng Diên Vi cùng kêu lên hỏi: "Thiếu chủ, người này chỉ có sơ Kỳ Vũ tôn trình độ, làm gì cứu hấn!"

Mã Siêu cười nói: "Mấy tháng trước, ta cũng chỉ có đỉnh phong Vô Tòng chiến lực, ta tin tưởng, chỉ cần hảo hảo bồi dưỡng, hấn sớm muộn cũng sẽ trở thành giống như các người Vô Thánh."

Lúc này, mình quân trong đại doanh nghe nói Phan Phụng bị Hoa Hùng bắt sống, các chư hầu tất cả đều thất sắc.

Viên Thiệu cảm thán một tiếng: "Đáng tiếc Đại tướng của ta Nhan Lương Văn Sú không ở chỗ này, nếu có một người ở đây, thì sợ gì Hoa Hùng!"

Lúc này, Lưu Bị sau lưng Quan Vũ xin đi giết giặc xuất chiến: "Tiểu tướng nguyện đi trăm Hoa Hùng đầu, dâng cho dưới trướng!"

Viên Thuật có mắt không trông, chỉ coi trọng thân phận, không coi trọng tài năng, biết được Quan Vũ hiện tại chỉ là ngựa cung thủ, hét lớn một tiếng: "Nhữ lán ta chúng chư hầu không Đại tướng a? Lượng hơi cong tay, cánh đám loạn nói! Cùng ta đánh ra!"

Tào Tháo đã có người quen tuệ nhãn, hấn vội vàng ngăn cản Viên Thuật: "Đường cái bớt giận. Người này đã ra đại ngôn, tất có dũng lược; thử dạy dỗ ngựa, nếu như không thắng, trách chỉ chưa trề."

Viên Thiệu nói: "Làm hơi cong tay xuất chiến, tất bị Hoa Hùng chửi cười."

Tào Tháo nói: "Người này đáng vẽ không tầm thường, Hoa Hùng cảnh biết hấn là cung thủ?"

Quan Vũ rất tự đại mà nói: "Như không thắng, mời trăm mổ đầu."

Hiện tại vấn đề tới, có biết Quan Vũ thiếu sót trí mạng Mã Siêu bảo hộ Hoa Hùng, Quan Vũ nếu như không thắng, đầu của hấn có thể hay không bị mình quân chặt?

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Bắn Quan Vũ cứu Hoa Hùng

Lúc này không có chưng cất kỹ thuật, tinh luyện không ra cao thuần độ rượu đế, chỉ có hoàng tửu, mà ở ngày đông giá rét tháng chạp, hoàng tửu như trực tiếp uống hết, dễ tổn thương tính khí, ẩm áp một chút, vào trong bụng về sau, toàn thân nhiệt hồ hồ.

Tào Tháo liền đề cho người ta ẩm một chén rượu, đưa cho Quan Vũ.

Quan Vũ rất cảm kích Tào Tháo mới vừa giữ gìn chí tình, thật sâu nhìn Tào Tháo một chút, lớn tiếng nói ra: "Rượu lại châm dưới, mổ đi liền tới."

Lưu Bị cảnh giác nhìn lấy Tào Tháo, gia hòa này thế mà cũng có thể giống như chính mình nhìn ra nhị đệ là Vô Thánh? Không phải làm sao như vậy ân cần, hấn là hấn muốn đem nhị đệ lôi kéo đi qua, không được, tuyệt đối không thể để cho tên này đạt được.

Lưu Bị còn không biết, lần này Tào Tháo nhìn trúng Quan Vũ, trong cuộc sống sau này hấn lại không ngừng lôi kéo Quan Vũ, chỉ cần đợi cơ hội liền sẽ các loại ơn huệ nhỏ, so với hấn truy cầu nữ nhân đều cố gắng.

Tây Lương quân đội Mã Siêu cũng nghĩ đến hâm rượu trăm Hoa Hùng một màn này, hấn là không thể để cho một màn này tái diễn, nhưng cùng lúc đó, hấn cũng nghĩ đến một điểm, Tào Tháo có thể hay không còn giống diễn nghĩa thượng như thế đối với Quan Vũ tha thiết đâu, ở thời điểm này, nếu như Tào Tháo còn có thể giống diễn nghĩa thượng như thế, kết luận liên cực kỳ đáng sợ, tuệ nhãn biết anh tài, có thể không nhìn cảnh giới khác biệt nhìn thấu đôi phương cảnh giới thần thông, không chỉ là hấn Mã Siêu đặc hữu, khả năng Tào Tháo, Lưu Bị cũng có, không phải Lưu Bị làm sao lại may mắn như vậy lập tức lấy tới hai cái Vô Thánh cấp tiểu đệ đây.

Quan Vũ ra lều lớn, tay cầm Thanh Long Yển Nguyệt Dao, nhảy tót lên ngựa, không mang theo bất luận cái gì quân tốt, thẳng đến Hoa Hùng.

Hoa Hùng cao giọng quát: "Đến đem xưng tên báo họ, bản tướng đao hạ không trăm vô danh chi quỷ!"

Trước đó là thêm rồng, Phan Phụng đều xưng tên báo họ, đặc biệt là lá thêm rồng, tựa hồ là rất sợ Hoa Hùng tên của không biết mình, đặc biệt nhấn mạnh bốn, năm lần "Lá là lá thêm long lá, thêm là lá thêm long thêm, rồng là lá thêm long rồng", kết quả vẫn là bị Hoa Hùng chém chết.

Đối mặt Hoa Hùng quát hỏi, Quan Vũ nắm chặt Thanh Long Yển Nguyệt Dao, không nói lời nào.

Đây là hấn chém tướng đoạt cờ cho tới nay phong cách, chém người trước không nói lời nào, thậm chí con mắt đều là híp nửa, lập tức chém người thời điểm lại mở mắt, chặt xong lại tự giới thiệu, nếu như lịch sử không có bị Mã Siêu cải biến quá nhiều, về sau Quan Vũ đụng phải Nhan Lương, Văn Sù vẫn sẽ làm như vậy .

Hắn vì cái gì không nói lời nào đâu, Hoa Hùng có chút không hiểu thấu: "Tên này chẳng lẽ là người điếc, không nghe thấy quát hỏi của ta ?"

Mã Siêu lại có chút khấn trương bắt đầu, hấn nhìn ra được, Quan Vũ sở dĩ không nói lời nào, là bởi vì hấn đang thông qua một cái bí pháp, đang tích góp khí thế của mình .

Hoa Hùng liền trăm mình quân hai viên đại tướng, ý đắc chí đây, hồn nhiên không đem trước mắt Quan Vũ để vào mắt .

Quan Vũ hướng Hoa Hùng phóng đi thời điểm, cả người khí thế một mực tích góp, khí thế càng ngày càng thăng .

Làm Hoa Hùng ý thức được không đúng thời điểm, Quan Vũ đã hoàn thành súc thế, màu xanh đao khí như một đầu dữ tợn Thanh Long, liền muốn từ Thanh Long Yên Nguyệt Đao thượng trút xuống đến Hoa Hùng trên người .

Vào giờ phút này Quan Vũ, đã không phải là thông thường bên trong Kỳ Vũ Thánh, nghiêm nhiên đột phá vào võ Thần cảnh, có được sơ kỳ lực công kích của Võ Thần, đừng nói lúc này vẫn ở tại đỉnh phong Vũ Tôn Hoa Hùng, chính là về sau ở vào bên trong Kỳ Vũ Thánh Nhan Lương, Văn Sù đều là phi hấn địch .

Hoa Hùng nhìn thấy Quan Vũ cái kia sắp ly thể ra Thanh Long Chiến khí, hoàn toàn dọa mộng, hấn biết, mặc kệ chính mình là ứng chiến, vẫn là chạy trốn, đều không thể thoát khỏi cái này cuồng bạo đến có thể thôn phệ tất cả Thanh Long Chiến khí, chỉ có một con đường chết .

Hấn thất kinh, đầu óc trống rỗng, nhắm mắt chờ chết .

Quan Vũ lúc đầu híp mắt phượng, một bộ ai cũng xem thường cao ngạo bộ dáng, khi hấn bắt đầu thời điểm tiến công, đan mắt phượng trợn lên, ánh mắt như điện, khí thế tăng lên tới đỉnh phong, một đao đánh xuống, Hoa Hùng hấn phải chết, dạng này hấn liền có thể đi trở về uống rượu .

Quan Vũ đem Thanh Long Yên Nguyệt Đao vung đến giữa không trung, Thanh Long Chiến khí còn chưa ly thể ra thời điểm, bỗng nhiên một cây vũ tiễn lấy một cái góc độ quỷ dị phóng tới, chính giữa Quan Vũ cánh tay .

Quan Vũ rên lên một tiếng thê thảm, toàn thân súc tích lên Võ Thần khí thế lập tức như thoát hơi khí cầu, trong nháy mắt hóa thành hư không, hơn nữa bởi vì cánh tay trúng tên, không thể linh hoạt dụng đao, chiến lực yếu đi rất nhiều, lúc này chỉ sợ liền Hoa Hùng cũng không bằng .

Quan Vũ sắc mặt đại biến, tranh thủ thời gian thúc ngựa liền chạy .

Hoa Hùng mở mắt ra, nhìn thấy Quan Vũ chạy trốn chết, rất là kinh ngạc, lại nhìn Quan Vũ trên cánh tay cắm có một cây vũ tiễn, lại nhìn lại, Mã Siêu thuộc hạ Hoàng Trung đang cầm cây cung tên thu lại .

Mặc dù là Hoàng Trung bắn trúng Quan Vũ cánh tay, nhưng Hoa Hùng minh bạch, nhất định là Mã Siêu bày mưu đặt kế Hoàng Trung làm như vậy, hấn cảm kích Hoàng Trung, càng cảm kích Mã Siêu .

Hoa Hùng muốn truy sát Quan Vũ, đối diện lại gặp được cầm trong tay Trọng Bát Xà Mâu đuôi tới tiếp ứng Trương Phi, Trương Phi gặp Quan Vũ bị thương, tranh thủ thời gian bảo vệ Quan Vũ, xong Hoa Hùng hét lớn một tiếng: "Hoa Hùng thất phu, dám ám tiễn đã thương người!"

Lưu Bị cũng cầm thư hùng bảo kiếm, đi lên tiếp ứng .

Mã Siêu vội vàng để Điển Vi, Hoàng Trung tiến lên tiếp ứng Hoa Hùng .

Nếu như Quan Vũ không có bị thương, có Lưu Bị chú ý ứng kiếm pháp nhìn trái phải ứng, từ đó phối hợp tác chiến, Quan Vũ, Lưu Bị, Trương Phi ba người tổ hợp chắc thắng tất cả mọi người, cũng không sợ chút nào Điển Vi, Hoàng Trung hai người liên thủ, nhưng bây giờ Quan Vũ trong cánh tay tiễn, bất lực tái chiến, Lưu Bị chú ý ứng kiếm pháp không phát huy ra uy lực, chỉ là một bên trong Kỳ Vũ tôn chiến lực, hấn liền thủ với Trương Phi khẳng định không kháng nổi Điển Vi, Hoàng Trung .

Lưu Bị xem ra thật sự có không nhìn cảnh giới hạn chế tuệ nhãn biết anh thần thông, nhìn ra được Điển Vi, Hoàng Trung chiến lực là bên trong Kỳ Vũ Thánh, sau Kỳ Vũ Thánh, trong lòng run sợ, cùng Trương Phi che chở Quan Vũ chạy trốn chết .

Mã Siêu mặc dù tuyệt không ưa thích Lưu Bị, nhưng hấn muốn giữ lại Lưu Quan Trương, để bọn hấn ngày sau cho đối thủ cường đại Tào Tháo làm chướng ngại vật, cho nên không để cho Điển Vi, Hoàng Trung liều mạng chém giết , chờ Lưu Quan Trương chạy không còn hình bóng, hấn liền truyền lệnh Điển Vi, Hoàng Trung lui về bản trận .

Hoa Hùng trở về bản trận về sau, nhớ tới vừa rồi một màn kia, lòng còn sợ hãi, nếu không phải Mã Siêu để dưới tay hấn bắn tên bắn trúng Quan Vũ cánh tay, hấn phen này liền một mệnh ô hô , Hoa Hùng nghĩ tới đây, tranh thủ thời gian tung người xuống ngựa, xong Mã Siêu cúi đầu liền bái: "Đa tạ Mã Tướng quân ân cứu mạng!"

Mã Siêu vội vàng xuống ngựa, đem Hoa Hùng đỡ dậy: "Hoa tướng quân, tất cả mọi người là chiến hữu huynh đệ, cứu người chính là việc nằm trong phận sự của ta, không cần khách khí ."

"Chiến hữu ? Huynh đệ ?" Hoa Hùng ở nơi này như rừng cây xã hội nhọc nhục cường thực Tây Lương trong quân, vẫn luôn là gió tanh mưa máu, băng đao sương kiếm, chưa từng nghe qua âm áp như vậy chứ, trong lúc nhất thời, trong lòng là âm áp cảm động, hốc mắt lại có chút phiếm hồng: "Mã Tướng quân, trước đó, ta đối với ngài có nhiều khinh thị, nhưng ngài trọng tình trọng nghĩa tiến hành, để cho ta xấu hổ đan xen, quân lấy chiến hữu huynh đệ đối ta Hoa Hùng, ta Hoa Hùng tất lấy chiến hữu huynh đệ đối quân! Ngày sau quân nhưng có phân phó, hùng không chỗ nào không theo!"

Mã Siêu rất muốn nói "Ta để người phản bội Đồng Trác đầu nhập vào ta, người cũng làm gì ?" Lời đến khóe miệng, hần lại cẩn thận ngậm miệng lại, dù sao hiện tại thời cơ còn chưa thành thực .

Hoa Hùng tò mò hỏi: "Mã huynh đệ, người là làm sao phát hiện cái thằng kia uy hiếp ? Hần vừa rồi biểu hiện được phảng phất Vô Thần, ta ngay cả ý niệm phản kháng đều đề không nổi, người lại có thể một chút nhìn ra người kia dễ dàng trúng tên, thực sự thật lợi hại!"

(hôm qua quit canh, thực sự thật có lỗi, nhưng mọi người hần là có thể đoán ra ta vì cái gì quit canh, thị trường chứng khoán đại lục, so bánh chưng lá còn lục a, thua thiệt thảm rồi, một ngày thua thiệt tiền so với ta một năm viết sách kiếm còn nhiều, thăm thăm thăm, hôm nay miễn cưỡng trừng trị điểm tâm tình viết điểm .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 104: Quan Vũ uy hiếp

Mã Siêu cười nhạt một tiếng: "Ta có nhìn rõ người khác năng lực thần thông, nhìn ra được, cái thằng kia có loại bí pháp, tạm thời hi sinh lực phòng ngự đến đề cao công kích, thoát nhìn là lão hồ, bất quá là hồ giấy thôi ."

Mã Siêu nói như vậy, là có đầy đủ đạo lý .

Từ Tam quốc đến thế kỷ hai mươi mốt, đối với Hoa Hạ dân tộc có sức ảnh hưởng nhất Vũ Tướng, Quan Vũ sắp xếp thứ hai, không ai dám xưng thứ hai.

Quan Vũ bị người bày ở trên thần đàn, trung nghĩa tự nhiên không thể nghi ngờ, vũ lực giá trị cũng là không thể nghi ngờ .

Bất kể là lịch sử, vẫn là diễn nghĩa, Quan Vũ chém tướng đoạt cờ hiệu suất đều đứng hàng thứ nhất, được xưng tụng Võ Thánh .

Quan Vũ đao trọng 82 cân, so diễn nghĩa bên trong tuyệt đại bộ phận tướng lĩnh binh khí đều nặng, hần ba mươi sáu đường xuân Thu Đao pháp cũng trọng thể, thể đại lực trầm, lấy thể đè người, lực lượng dùng tuyệt đối đè người .

Quan Vũ chiều cao chín thước, cho Quan Vũ bình thường Vũ Tướng căn bản là không có cách thiên phú của có được, khiến cho Quan Vũ đao pháp bên trong lực lượng ẩn chứa, so với Trương Liêu, Từ Hoảng đến, đều mạnh hơn một cái cấp độ .

Quan Vũ bình thường hai mắt khép hờ, một khi mở mắt liền muốn giết người, nương tựa theo bản thân lực lượng cường đại, ngựa Xích Thố cường đại tốc độ, Quan Vũ có thể dễ dàng ngưng tụ ra một loại tối khô lập hủ khí thể, những cùng đó Quan Vũ giao chiến hiệp thứ nhất tướng lĩnh đều là loại cảm giác này, tại Tam quốc cái này tương đối tin tức phong bế thời đại, không đọc sách nhiều, kiến thức không rộng dưới tình huống, đối mặt Quan Vũ một đao, tuyệt đối phải tâm thần chấn động! Dù là có cùng Quan Vũ tương cận vũ lực, cũng chưa chắc có thể phát huy ra đến, cho nên rất nhiều tướng lĩnh thường thường không có phát huy ra thực lực của mình, liền bị Quan Vũ mấy hiệp chém ở dưới ngựa; Hoa Hùng như thế, Nhan Lương Văn Sù cũng là như thế .

Tru sát Nhan Lương lúc, Quan Vũ lực lượng đồng hồ tốc độ hiện đến rõ ràng nhất, "Quan Công hăng hái lên ngựa, xách ngược Thanh Long đao, chạy xuống núi đến, mắt phượng tròn lên, tầm lông mày dựng đứng, bay thẳng kia trận . Hà Bắc quân như sóng mở sóng nứt, Quan Công kính chạy Nhan Lương . Nhan Lương đang huy phù xuống, gặp Quan Công vọt tới, phương muốn hỏi lúc, Quan Công ngựa Xích Thố nhanh, sớm đã chạy đến trước mặt; Nhan Lương trở tay không kịp, bị Văn Trường tay nâng một đao, đâm ở dưới ngựa . Đột nhiên xuống ngựa, cắt Nhan Lương thủ cấp, buộc tại ngựa dưới cổ, nhảy tót lên ngựa, gươm đao xuất trận, như vào chỗ không người ."

Chỉ có kiến thức được nhiều, tâm chí tương đối cứng cỏi, mới sẽ không bị Quan Vũ khí thể đè sập!

Không có bị Quan Vũ khí thể cùng ngựa Xích Thố lực bộc phát đè sập tướng lĩnh, thường thường có thể ngăn cản Quan Vũ trước mấy cái về cái tiến công, mà một khi qua cái này mấy hiệp, nếu như vũ lực cùng Quan Vũ không kém nhiều dưới tình huống, thường thường liền có thể tiếp tục đánh xuống, Quan Vũ trên cơ bản không có thủ thắng có khả năng .

Bởi vì Quan Vũ đao pháp có cái rất lớn sơ hở, chính là khí thể sơ hở, ban đầu, Quan Vũ khí thể như hồng, đao pháp lăng lệ; bất quá, theo lúc giao thủ giữa kéo dài, Quan Vũ đao pháp mặc dù vẫn như cũ lăng lệ, nhưng trong đó khí thể lại là không ngừng suy yếu, sớm đã không có lúc trước loại kia đề cho người ta sợ đến vỡ mật uy lực, dạng này đối thủ liền có thể thích ứng Quan Vũ đao pháp mà kiên trì nổi, cho nên Hoàng Trung lấy hơn sáu mươi tuổi

tuổi, cùng ở vào thời kỳ cường thịnh Quan Vũ bất phân thắng bại, đánh thật lâu, mà Từ Hoảng, Trương Liêu mấy người cũng có thể như thế (Từ Hoảng, Trương Liêu biểu hiện được vũ lực không Như Nhan người lương thiện, Văn Sú), cũng là bởi vì toàn lực chặn lại Quan Vũ như gió bão mưa rào lúc đầu mấy hiệp .

Mà điển hình nhất một ví dụ chính là Kỳ Linh, bình thường giao thủ, Quan Vũ vs Kỳ Linh, Kỳ Linh ngăn trở Quan Vũ trước mặt thế công, 30 hợp bất phân thắng bại; mà Trương Phi không đến 10 hợp, liền giết chết Kỳ Linh .

Quan Vũ ngoại trừ khí thế không thể lâu dài giữ khuyết điểm bên ngoài, còn có một cái trí mạng khuyết điểm, dễ dàng trúng tên .

Mặc dù Tam quốc hai mươi bốn danh tướng, trúng tên có mười cái, Tôn Kiên bị loạn tiễn bắn chết, Tôn Sách bị độc tiễn gián tiếp bắn chết, Hạ Hầu Đôn bị bắn mù mắt trái, Chu Du trúng qua tiễn, đóng mở bị bắn trúng chân trái đầu gối bị thương nặng bất trị mà chết, Hoàng Trung bị Mã Trung bắn chết, Thái Sứ Từ bị loạn tiễn bắn chết, Trương Liêu bị đinh phụng bắn chết, Từ Hoảng bị Mạnh Đạt bắn chết, Cam Ninh bị cát Ma Kha bắn chết, Công Tôn Việt cũng bị bắn chết, Trương Tế cũng bị bắn chết, nhưng giống Quan Vũ như thế tấp nập bị bắn trúng cánh tay, cũng không nhiều.

Qua năm quan chém sáu tướng lúc bị Hàn phúc bắn trúng qua, tiễn đánh phiến thành lúc bị Tào Nhân bắn trúng qua, còn bị Bàng Đức bắn trúng qua .

Siêu nhất lưu Vũ Tướng bên trong, ngoại trừ Hoàng Trung bởi vì cao tuổi bị Mã Trung đánh lên bắn trúng, Lữ Bố, Trương Phi, Triệu Vân, Mã Siêu, Hứa Chử mấy người đều không trúng qua tiễn .

Quan Vũ sở dĩ tấp nập trúng tên, một mặt là bởi vì hấn tính cách cao ngạo, đơn đầu lúc tác chiến một phương diện Quan Vũ đối với mình vũ lực rất tự tin, dễ dàng lơ là bất cẩn, vì vậy đối với đối phương ám tiễn sức chống cự sẽ khá kém, hơn nữa tin tưởng mình vũ lực, cho là mình có năng lực đánh bại đối phương, cũng bởi vậy sẽ đối với ở phương diện này sơ sẩy một điểm .

Còn một người khác khoa học phỏng đoán, Quan Vũ là mặt đỏ thân, mang theo màu xanh biếc mũi (Tam quốc chí trò chơi thượng Quan Công đều là mang theo nón xanh), đỏ, lục hai loại nhan sắc tương đối dễ thấy, võng mạc chứa cán trạng cùng ba loại chùy trạng cảm quang tế bào, cán trạng tế bào đối với màu vàng quang đặc biệt mẫn cảm, ba loại chùy trạng tế bào thì phân biệt đối với hồng quang, lục quang cùng lam quang mẫn cảm nhất, bởi vì loại này thị giác kết cấu, người dễ dàng nhất phân biệt hồng sắc cùng lục sắc, mặc dù màu vàng cùng màu lam cũng dễ dàng phân biệt, nhưng bởi vì ánh mắt, đối với lam quang nhạy cảm cảm quang tế bào ít, cho nên phân biệt nhan sắc, vẫn là lấy đỏ, lục sắc là tốt, giao thông đèn chính là căn cứ loại này nguyên lý thiết trí đỏ lục hoàng tam sắc, Quan Vũ đứng ở trước trận, thân hình cao lớn, lại là mặt đỏ thân, lại là nón xanh, quá rõ ràng , không bắn hấn, bắn ai ?

Mà ở thời điểm này, Mã Siêu phát hiện, Quan Vũ những thứ này thiếu hụt biểu hiện được càng thêm rõ ràng, mà chút thiếu hụt có cái nguyên nhân căn bản, Quan Vũ dùng một loại bí pháp, thông qua suy yếu phòng ngự đến đề thăng công kích, đạo sức phòng ngự của đưa hấn còn không bằng một cái bên trong Kỳ Vũ tôn, dùng sau Kỳ Vũ Thánh thực lực thần tiên Hoàng Trung một tiễn bắn trúng cánh tay của hấn, đã coi như là Mã Siêu nhân từ nương tay , nếu không phải muốn giữ lại bọn hấn lưu quan Trương Tam huynh đệ ngày sau ràng buộc Tào Tháo, Mã Siêu liền để Hoàng Trung bắn giết Quan Vũ.

Hoa Hùng nghe Mã Siêu nói như vậy, cúi đầu tí mi nghĩ lại, xác thực như thế, Quan Vũ vừa mới bắt đầu lúc xuất hiện, khí thế không có như vậy đủ, về sau càng ngày càng mạnh, nhưng lại dễ dàng như vậy trúng tên, chỉ có Mã Siêu nói loại khả năng này, Quan Vũ dùng một loại thần bí công pháp .

Ở thời điểm này bên trong, có một ít thần kỳ công pháp, Vũ Tướng có thể tạm thời hi sinh công kích hoặc phòng ngự đến tốc độ tăng lên, cũng có thể tạm thời hi sinh công kích tới tăng lên phòng ngự, cũng có thể thông qua tạm thời hi sinh phòng ngự đến đề thăng công kích .

Hoa Hùng càng thêm bội phục Mã Siêu ánh mắt, tại dưới loại tình hình kia, đối mặt kinh khủng dị thường Quan Vũ, chỉ sợ chỉ có Mã Siêu mới có thể không nhìn Quan Vũ cường đại, phát hiện Quan Vũ uy hiếp .

Lưu Bị cùng Trương Phi che chở Quan Vũ trở lại minh quân lều lớn, Viên Thuật nhìn thấy Quan Vũ trong cánh tay Tiễn Lang bại bại về, quát lớn: "Vừa rồi tên này nói cái gì tới, như không thắng, mời trăm mỡ đầu! Người tới, đem tên này đẩy đi ra, chém!"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Giao đầu Trương Phi

Lưu Bị cùng Trương Phi đều là xông Viên Thuật trọn mắt nhìn, lại cũng không thể tránh được, ai bảo Quan Vũ vừa rồi quá mức khinh thường, khen hạ to như vậy cửa biển .

Quan Vũ ánh mắt lóe lên một vòng hồi hận, vốn cho là mình bên trong Kỳ Vũ Thánh tu vi, ba mươi sáu đường xuân Thu Đạo pháp, Thanh Long Yên Nguyệt Đạo, chém giết một cái đình phong Vũ Tôn Hoa Hùng dễ như trở bàn tay, lại tuyệt đối không nghĩ tới, Tây Lương trong quân lại có người tài ba,

một chút nhìn ra bản thân cường hãn dưới bề ngoài suy yếu, vậy mà một tiễn bắn trúng cánh tay của mình, hoàn toàn tan rã khí thế của mình .

Hắn rút cục cúi đầu cao ngạo xuống sọ, nhắm mắt chờ chết .

Tào Tháo lại không có cam lòng, một cái Vô Thánh cấp mãnh tướng a, không có chết tại Tây Lương trong quân trong tay, lại bị người một nhà chặt, tính là gì sự tình a, cùng ở chỗ này không công bị Viên Thuật thất phu giết, không bằng lưu lại tại Tào Mạnh Đức dưới trướng .

Tào Tháo vội vàng đứng ra, là Quan Vũ cầu tình: "Đường cái người có chỗ không biết, vừa rồi Tây Lương trong quân có người phóng ám tiễn đánh lên Vân Trường, không phải lấy Vân Trường chỉ năng, sớm đã chém Hoa Hùng!"

Viên Thuật tròn trắng mắt: "Mạnh Đức, đừng muốn lẩn ta, lượng một cái nhỏ nhỏ ngựa cung thủ, cảnh là Hoa Hùng đối thủ ?"

Tào Tháo thật nghĩ nói, người Viên Thuật thế nhưng là Hậu tướng quân, Nam Dương Thái Thủ, lại là Tam công về sau, địa vị cao ghê gớm, nhưng người dám ra trận cùng Hoa Hùng đơn đầu à, xuất thân cao quý ở nơi này trong loạn thế tính là cái gì chứ!

Bất quá lời này thật không thích hợp nói, dù sao toàn bộ trong đại trướng chư hầu đại bộ phận đều là Viên Thuật nhân vật bình thường, hắn cười vang nói: "Vừa rồi một màn, ngoài trướng sĩ tốt tất cả đều mất thấy, đường cái hỏi một chút liền biết ."

Viên Thuật liền gọi ngoài trướng sĩ tốt hỏi một chút, quả nhiên như Tào Tháo nói, Quan Vũ vừa rồi một đao chỉ uy để Hoa Hùng không có lực phản kháng chút nào, nhắm mắt đợi chết, nếu không phải Tây Lương trong quân thả ra một chi tên bắn lên, Quan Vũ vừa rồi một đao liền đem Hoa Hùng chém thành hai khúc.

Sự thật đều tại, Viên Thuật không tốt lại cưỡng ép đem Quan Vũ chém đầu, ngồi ở một bên, ngẫm sinh ngột ngạt .

Viên Thiệu có ý bán Tào Tháo một bộ mặt, nhân tiện nói: "Đã như vậy, phi Vân Trường chỉ sai, khoan dung hắn đi! Chi là, còn có vị nào tướng lĩnh dám xuất mã khiêu chiến Hoa Hùng ?"

Trương Phi từ Lưu Bị sau lưng lóe ra, cao giọng quát to: "Tây Lương người dám tổn thương ta nhị ca, ta liền giết Hoa Hùng, là ta nhị ca xuất khí!"

Trương Phi giọng thực sự quá lớn, cả kinh Viên Thuật người run một cái, trong tay bình rượu rơi xuống đất, bên cạnh chư hầu đều quăng tới ánh mắt khinh miệt .

Viên Thuật mất mặt, giận tím mặt, quát: "Ta đại thần còn khiêm nhượng, lượng một huyện lệnh thủ hạ tiểu tốt, cảnh dám ở này điều võ giương oai! Đều cùng đuổi ra trướng đi!"

Tào Tháo lại đi ra làm người hoà giải: "Đường cái, lại bớt giận, người này là Vân Trường chi đệ, lại có thể làm sư hống âm thanh, tất có kỳ năng, chắc hẳn có thể giết Hoa Hùng, quân làm gì so đo quý tiện ư?"

Viên Thuật trừng Tào Tháo một chút: "Nếu công nấy người chỉ trọng một huyện lệnh, ta làm cáo lui ."

Tào Tháo bất đắc dĩ, nhìn Viên Thiệu một chút .

Viên Thiệu thì hung hăng trừng Viên Thuật một chút: "Hiện tại Hoa Hùng dẫn người mắng chiến, người nếu có mãnh tướng thôi lui Hoa Hùng, bản mình chủ có thể cho Lưu huyện lệnh lui ra, người nếu không có, đừng muốn lộ mạng!"

Viên Thuật tức giận đến toàn thân phát run, lại cũng không thể tránh được, dù sao hắn thiên tâm vạn khổ tìm đến mãnh tướng là thêm ròng bị Hoa Hùng chém đầu , cái khác tướng lĩnh đều trong lòng run sợ không dám ra chiến .

Viên Thiệu xông Trương Phi nói ra: "Đi thôi, đề phòng Tây Lương người tên bắn lên!"

Tào Tháo lại phải ám chèn rượu tiếp theo cho Trương Phi, Trương Phi vội vàng khoát tay: "Không vội hồ , ta không uống!"

Trương Phi cầm Trượng Bát Xà Mâu, cười trên ô chuy ngựa, phóng tới Tây Lương trước trận, quát to: "Hoa Hùng thất phu, dám dả thương ta nhị ca, đi ra nhận lấy cái chết!"

Hoa Hùng đề đao thượng mã, liền muốn ứng chiến .

Mã Siêu vội vàng dắt Hoa Hùng dây cương: "Hoa tướng quân, người này là Quan Vũ chi đệ Trương Phi, bình thường có bên trong Kỳ Vũ Thánh Chiến khí, bắt đầu cuồng bạo có hậu Kỳ Vũ Thánh Chiến khí, người không phải là đối thủ của hắn, để cho ta đi!"

Trải qua sự tình vừa rồi, Hoa Hùng đối với Mã Siêu phi thường tin phục, vững tin Mã Siêu có hay không xem cảnh giới hạn chế nhìn rõ người khác tu vi thân thông kỳ năng, yên lặng nhìn Trương Phi một chút, từ Trương Phi vừa rồi cái kia rồng to một tiếng cùng hắn lúc này khí thế, Hoa Hùng càng thêm vững tin, hắn không phải là đối thủ của Trương Phi, ghìm ngựa lui lại .

Nhưng Hoa Hùng có chút không yên lòng, hỏi: "Mã Tướng quân, nhưng người bây giờ giống như chỉ là sau Kỳ Vũ tôn, như thế nào là địch thủ của hắn, không bằng chúng ta tạm thời triệt binh về Tị Thủy Quan , chờ đợi Lữ tướng quân đến đây ."

Mã Siêu lắc đầu: "Trương Phi bình lâm trước trận, nếu là ta quân không người ứng chiến, sĩ khí quân ta nhất định đại tụt, lúc này như mình quân đánh lên,

chúng ta sợ không cách nào thành công vượt qua tỷ thủy!"

Hoa Hùng minh bạch, Tây Lương là đầy Sùng Vũ lực cùng dũng sĩ địa phương, hai quân quyết đấu đơn đầu lúc, Tây Lương quân một phương nếu không có Đại tướng xuất chiến, Tây Lương quân sĩ tốt lòng tự tin, cảm giác tự hào tất cả đều quét sạch sành sanh, sĩ khí quân tâm vô cùng có khả năng sụt giảm, nhưng bây giờ vấn đề là, chỉ sợ Mã Siêu cũng không phải là đối thủ của Trương Phi a .

Hoàng Trung, Điền Vi cũng xin đi giết giặc nói: "Thiếu chủ, vẫn là để mặt tướng xuất mã đi!"

Mã Siêu lúc đầu hướng vào đề Hoàng Trung xuất mã, tại Trương Phi không có cuồng bạo trước đó, Hoàng Trung khẳng định thắng dễ dàng Trương Phi, nhưng hán Mã Siêu hiện tại còn tại Đông Trác dưới trướng, nếu đề cho Đông Trác biết Hoàng Trung, Điền Vi chỉ năng, hướng hán yêu cầu Hoàng Trung, Điền Vi, hán nên làm cái gì, hơn nữa hán Mã Siêu cùng Trương Phi chính là trong lịch sử đơn đầu địch nhân vốn có, gặp được người anh em này, không cùng hán đấu một trận, nói thế nào lại đi đây.

Huống hồ, Mã Siêu có muốn cảm Trương Phi luyện tay một chút tôi luyện Chiến khí ý nghĩ, hán bây giờ Chiến khí đã nhanh đến rồi đột phá đỉnh phong Vũ Tôn thời khắc, kém nửa bước liền có thể bước vào đỉnh phong Vũ Tôn cảnh giới, muốn đột phá cái này nửa bước, biện pháp nhanh nhất chính là cùng cường địch ác đấu .

Về phần kém Trương Phi cấp ba, cũng là không tính là gì, dù sao trước đó cùng chênh lệch cấp năm Lữ Bố đều có thể chiến bình .

Mã Siêu xong Hoàng Trung, Điền Vi khoát khoát tay: "Về sau lại để cho các ngươi xuất chiến, lần này, ta muốn mượn Trương Phi chỉ thủ đột phá đỉnh phong Vũ Tôn cảnh ."

Trương Phi vậy mà không biết Mã Siêu giấu trong lòng tâm tư như vậy, nếu là biết, hán khả năng thúc ngựa liền đi "Cảm tạ Yến nhân Trương Phi làm ngươi đá mài thăng cấp công cụ a, nghỉ hay lắm!"

Trương Phi nhìn Tây Lương trong trận đi ra một thiếu niên Vũ Tướng, nhìn đối phương mặt như thoa phấn, ngấm lại bản thân mặt như mặt của tro than, lúc ấy trong lòng lên ngán, quát lên một tiếng lớn: "Tiểu bạch kiểm, mau về nhà bú sữa mẹ đi thôi, chớ có tới chịu chết!"

Mã Siêu biết Trương Phi chẳng những giọng lớn, miệng cũng luôn luôn rất thú, Lữ Bố ba họ gia nô chính là chỗ này hàng cho mắng ra, đã ngươi miệng không lưu đức, tiểu gia miệng cũng không để lại đức , hán xong Trương Phi quát: "Đến đem xưng tên báo họ, mỗi thương hạ không giết bọn chuột nhất vô danh!"

Trương Phi hét lớn một tiếng: "Nhận ra Yến nhân Trương Dực Đức sao?"

Mã Siêu cười khẩy: "Nhà ta nhiều lần đòi công hầu, há biết thôn dã thất phu!"

Trương Phi giận dữ, rất mâu thúc ngựa, đâm thẳng Mã Siêu .

Hán mới vừa giờ lên trượng tám trường mâu, chợt cảm thấy một trận như mưa rào tầm tã mờ mịt khí tài bao phủ ở trên người hán, một bài không giải thích được thơ vang vọng ghé vào lỗ tai hán: "Cảnh vui từng nghe rơi độc buru, khăn vàng quét hết tá lửa lưu . Hồ Lao quan thượng thanh trước chấn, trường phản cầu bên cạnh thủy nghịch lưu . Nghĩ Thích Nghiêm nhan cảnh Thực cảnh, trí lẫn đồng mờ định Trung Châu . Phạt Ngô chưa khắc thân chết trước, thu thảo trường đi lãng địa sâu ."

Trương Phi nghe được phía trước một câu, trong lòng còn có chút cao hứng, tên mặt trắng nhỏ này thế mà cũng biết ta đây uy phong lịch sử, ở giữa nghe được hai câu, hán cảm thấy cực kỳ không hiểu thấu, đây đều là cái gì a, lại nghe phía sau một câu kia, tại cảm thấy không giải thích được đồng thời, trong lòng bỗng nhiên trầm điện điện, giống như đời trước trải qua cái gì chuyện đáng sợ , rất không vui, rất hậm hực .

Trương Phi còn kinh ngạc phát hiện, giống như chỉ có một mình hán nghe được Mã Siêu làm bài thơ này .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Ác chiến Trương Phi

Mã Siêu lúc này mười lăm tuổi, là sau Kỳ Vũ tôn, Trương Phi lúc này hai mươi lăm tuổi, là bên trong Kỳ Vũ Thánh, Mã Siêu cùng Trương Phi cách xa nhau ba đẳng cấp, dạng này đẳng cấp kém, nếu không phải làm một điểm chuẩn bị đi ứng chiến, lại bị Trương Phi dùng Sư Tử Hồng chấn một chút, bị Trương Phi miểu sát cũng có thể .

Cho nên, Mã Siêu tại động thủ trước đó liền đã nghĩ kỹ làm như thế nào đối phó Trương Phi, dùng trước chiến thư suy yếu Trương Phi chiến lực, nên dùng cái gì chiến thư đầu?

Mã Siêu trong ấn tượng có quan hệ Trương Phi thư liền cái kia một bài, phía trước những câu đó không quan trọng, một câu cuối cùng rất có thể tàn phá tinh thần, hẳn là có thể đã kích đến Trương Phi tinh thần, suy yếu hẳn Chiến khí .

Nhưng làm Mã Siêu chuẩn bị ngâm tụng thời điểm, hẳn bỗng nhiên có chút do dự, dù sao cái kia bài thư khái quát Trương Phi diễn nghĩa thượng một đời, mà ở thời điểm này, đại bộ phận sự tình cũng còn không có phát sinh đâu, Mã Siêu muốn thay đổi tạo một chút, trong lúc nhất thời lại cũng không nghĩ ra tốt hơn từ ngữ trau chuốt, Trương Phi đã giết tới , Mã Siêu chỉ có thể ngâm tụng đi ra .

Nhưng nếu như bài thư này lan truyền ra ngoài, khả năng cái thời không này mỗi người đều rất nghi hoặc, Trương Phi còn chưa tới Hồ Lao quan đâu, đốc Trường Bản là nơi nào, vì để tránh cho bại lộ bản thân thân phận của người xuyên việt, Mã Siêu đành phải phát huy văn tôn một cái đặc thù kỹ năng, truyền âm nhập mật, ngâm tụng chiến thư chỉ truyền nhập Trương Phi trong lỗ tai .

Trương Phi bị Mã Siêu khí tài bao phủ, mặc dù cảm thấy chiến trong thư đại bộ phận câu đều rất không giải thích được, nhưng chiến trong thư cuối cùng cái kia hai câu buồn vô cớ cảm giác mất mát thật lâu tồn tại trong lòng hắn, phảng phất tại tính mạng hắn bên trong phát sinh qua cái gì chuyện bị thảm, khiến cho trong lòng của hắn đè ép một tảng lớn tảng đá, qua thật lâu cũng không thể hải lòng .

Như thế như vậy, Trương Phi bên trong Kỳ Vũ Thánh Chiến khí bị suy yếu một tầng, biến thành sơ Kỳ Vũ Thánh, mà tâm tình uất ức hắn, trong thời gian ngắn không cách nào bắt đầu cuồng bạo, cũng không cách nào lại thi triển tuyệt kỹ thành danh Sư Tử Hồng, miếu sát Mã Siêu khả năng đại đại giảm nhỏ .

Dù là như thế, Mã Siêu cũng cảm thấy rất kinh ngạc, bởi vì hắn phát hiện, hắn cái này thủ có thể xưng minh châu thư chiến thư đối với Trương Phi Chiến khí suy yếu ven ven có một tầng, Trương Phi không phải hữu dũng vô mưu hạng người à, chính mình cái này trung kỳ văn tôn tới đối phó hắn, tới thiếu cũng có thể suy yếu hai tầng đi.

Hắn tập trung nhìn vào Trương Phi, ngạc nhiên phát hiện, Trương Phi lại là trung kỳ văn tôn ?

Đầu báo hoàn nhãn yển quai hàm râu hùm xem xét chính là tứ chi phát triển đầu óc ngu si hàng tại sao có thể là trung kỳ văn tôn ?

Mã Siêu lập tức đã cảm thấy, trên là này ngày cùng bản thân đùa giỡn .

Nhưng sau đó, hắn nhớ tới Trương Phi một chút chuyện bịa .

« về tủy nguyên thủy » ghi chép, Trương Phi chẳng những ưa thích về mỹ nhân, thư pháp thượng càng là am hiểu lối viết thảo . « đơn chỉ tổng lục » bên trong ghi chép, phủ lăng có một điều đầu minh, phía trên minh văn chính là Trương Phi viết . Mà Trương Phi đeo đeo dao cùng lập tức minh thượng tự, cũng đều là Trương Phi chỗ khắc họa . Nguyên đại họa sĩ Ngô trăn từng làm thư đối với Trương Phi thư pháp tiến hành độ cao đánh giá, nói Ngụy quốc Chung Diêu, Ngô quốc hoàng tượng ở trên thư pháp tạo nghệ chỉ sợ cũng khó khăn cùng Trương Phi . Tục truyền, Trương Phi sẽ còn làm thi phú, hắn nhanh chóng du thật nhiều núi lúc, biểu lộ cảm xúc, viết xuống « thật nhiều núi du ký » .

Nói cách khác, Trương Phi con hàng này thật sự là người sơ ý mãnh, hắn không chỉ có là siêu nhất lưu mãnh tướng, vẫn là họa sĩ, nhà thư pháp, văn học gia, cho hắn định vị trung kỳ văn tôn, thật là có điểm ủy khuất hắn đây.

Trương Phi trúng Mã Siêu chiến thư về sau, đầu choáng váng, triển khai không có lập tức chiến đấu .

Nhân cơ hội này, Mã Siêu lại ngâm tụng lên mặt khác một bài chiến thư đến gia tăng chiến lực của mình .

Lần này, hắn không có thời gian vắt óc tìm mưu kế suy nghĩ mới chiến thư, mà là lại ngâm tụng Lý Thanh Chiếu cái kia thủ truyền thế thư "Sinh coi như nhân kiệt, chết cũng là quý hùng, đến nay nghĩ Hạng Vũ, không chịu qua Giang Đông!"

Cái này trận đầu thư ngâm tụng xong, Mã Siêu trên người mồ mị khí tài đột nhiên thăng lên gấp năm lần, như mưa to, toàn bộ bao phủ ở trên người hắn .

Một cái bất khuất thanh âm từ vô tận Thương Khung truyền đến, một cỗ cường đại năng lượng từ trên xuống dưới, thuận Mã Siêu mồ mị mới tức giận khí trụ, rót vào Mã Siêu thể nội .

Trong nháy mắt, Mã Siêu Chiến khí tăng lên hai tầng, từ sau Kỳ Vũ tôn tăng lên tới sơ Kỳ Vũ Thánh, Chiến khí thành Cương, cương khí từ ngón tay kéo dài đến Hồ Đầu tạm Kim Thương mũi thương, cương khí có dài hai thước .

Bất quá, dù là như thế, Mã Siêu Hồ Đầu tạm Kim Thương phạm vi công kích còn không như Trương Phi Trọng Bát Xà Mâu, dù sao Trương Phi xà mâu có một trọng dài tám thước, lại thêm hai thước cương khí, có dài hai trọng, mà Mã Siêu Hồ Đầu tạm Kim Thương chỉ có một trọng một thước ba, tăng thêm cương khí, cũng so Trương Phi xà mâu ngắn sáu thước bảy tấc .

Bất quá, hai người hiện tại cũng là sơ Kỳ Vũ Thánh cấp độ, tại Vô Thánh cấp độ, cũng không phải là một tấc dài một tấc mạnh, không phải Điền Vi đại Thiết Kích liền sẽ rất bị thua thiệt, Mã Siêu hoàn toàn có thể dùng nội gia thương pháp khắc chế Trương Phi mổ heo mâu pháp .

Trương Phi nhìn thấy phát sinh ở Mã Siêu trên người một màn, có chút kinh trụ, hắn xuất thân giàu có đại đồ tể gia đình, từ nhỏ ngoại trừ tập võ bên ngoài, còn học được rất nhiều văn chương, am hiểu về tranh cùng thư pháp, cũng tự nhiên biết, Mã Siêu cái kia bài thư là truyền thế thư, bài thư này thế mà có thể ưu ái đình phong Võ Thần Hạng Vũ lưu lại trên thế gian chiến hồn, mặc dù Hạng Vũ chiến hồn còn sót lại không có mấy, nhưng cũng có thể để

Mã Siêu Chiến khí trong nháy mắt tăng lên hai cái cấp độ, mặc dù chiến đấu sau liền sẽ biến mất, nhưng lúc này Mã Siêu Chiến khí hoàn toàn có thể cùng bản thân ngang kháng .

Mã Siêu xông Trương Phi hét lớn một tiếng: "Bán than, thất thân làm gì, tranh thủ thời gian đánh!"

Trương Phi thời kỳ thiếu niên vẫn là răng trắng môi đỏ tiểu bạch kiểm, về sau không biết sao, gặp một cái họ La người, liền càng ngày càng đen, hẳn nhất ghét người khác nói hắn đen, nghe Mã Siêu nói hắn là bán than, lập tức đem mới vừa hai bài thơ đem quên đi, xông Mã Siêu hét lớn: "Tiểu bạch kiểm, nếu đi tìm cái chết, ta liền thành toàn ngươi!"

Lần này, Trương Phi cũng không được như nguyên hô lên Sư Tử Hống, đối với Mã Siêu không có một chút uy hiếp .

Trương Phi Trọng Bát Xà Mâu đâm tới, dẫn động cương khí, phảng phất một đầu Hắc Mãng xuống sông, muốn đem Mã Siêu thôn phệ .

Mã Siêu Hồ Đầu tạm Kim Thương đón Trọng Bát Xà Mâu mũi thương đâm tới, như một đầu Kim Long ra biển, muốn đem Hắc Mãng ngăn chặn .

Mã Siêu là lần đầu tiên nhảy lên đến võ thánh cấp bậc, lần thứ nhất dẫn động cương khí, cảm giác trong tay Hồ Đầu tạm Kim Thương dường như nhiều sinh mệnh, đứng như một đầu Kim Long bay lượn trên không trung, cùng Trương Phi Hắc Mãng triển đấu cùng một chỗ .

Trọng Bát Xà Mâu cùng Hồ Đầu tạm Kim Thương đụng nhau, phát ra tiếng vang đinh tai nhức óc, trước trận hai quân sĩ tốt tất cả đều run rẩy .

Mã Siêu cùng Trương Phi tất cả đều là cả người lẫn ngựa, lui lại ba thước .

Trương Phi kinh ngạc nhìn lấy Mã Siêu: "Nghĩ không ra ngươi miệng còn hôi sữa tuổi còn nhỏ lại có này thần lực!"

Mã Siêu âm thầm may mắn, nếu không phải được ngọc tì truyền quốc bên trong một chút Chân Long chi lực, lấy hắn mười lăm tuổi, chỉ sợ thực sự rất khó cùng Trương Phi, Hứa Chử loại này quái Lực Vương chống lại .

Tại làm sơ thăm dò về sau, Trương Phi thu hồi đối với Mã Siêu khinh thị, nghiêm túc cùng Mã Siêu chém giết .

Ba mươi vị trí đầu hiệp, Trương Phi không quen Mã Siêu nội gia thương pháp, bị Mã Siêu đè lên đánh . Lại ba mươi hiệp, Trương Phi dần dần quen thuộc Mã Siêu nội gia thương pháp, hai người chiến đến lực lượng ngang nhau, cân sức ngang tài .

Tây Lương quân trên dưới tướng sĩ đều cho là bọn họ lại thêm một cái Võ Thánh, sĩ khí đại chấn .

Mình quân cũng từ phía trước liên tiếp thất lợi xu hướng suy tàn bên trong phản chấn .

Trong lúc nhất thời, trống trận ù ù, hò hét tiếng trợ uy rung trời .

Hồi 60: Hợp qua về sau, Mã Siêu ngâm tụng đệ nhất trận đầu thơ uy lực dần dần suy yếu, Trương Phi từ loại kia tâm tình của hạm hực bên trong thoát khỏi, Chiến khí chậm rãi khôi phục được bên trong Kỳ Vũ Thánh cấp độ .

Mà cùng lúc đó, Mã Siêu ngâm tụng thứ hai trận đầu thơ triệu hoán mà đến Hạng Vũ chiến hồn đã ở dần dần tiêu tán, cuối cùng quay về Thương Khung, Mã Siêu Chiến khí hạ thấp đỉnh phong Vũ Tôn, cuối cùng lại giảm xuống đến rồi sau Kỳ Vũ tôn .

Mã Siêu chiến đấu càng ngày càng có hết sức, Hồ Đầu tạm Kim Thương mũi thương cương khí biến mất, bắt đầu bị Trương Phi đè lên đánh .

(đa tạ Trần Thiên phù hộ thưởng 588 Qidian tiền, đa tạ meo đầu tiếng nói thưởng 300 Qidian tiền, đa tạ lỗ áo vải thưởng 200 Qidian tiền)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 107: Phản khắc Trương Phi

Đến rồi tám mươi hiệp, Mã Siêu đã bị Trọng Bát Xà Mâu cương khí quét trúng qua hai lần, giống như là bị hãm hại sắc cựa mắng cái đuôi quét trúng.

Mã Siêu ngực bụng rung mạnh, khí huyết cuộn cuộn, ngũ tạng lục phủ đều bị chấn thương, vai da tróc thịt bong, máu tươi vẩy ra, nhiễm đỏ tuyết trắng chiến bào, hẳn cả người Chiến khí phảng phất sắp tắt ngọn lửa, căn bản bất lực chèo chống hắn tiếp tục tái chiến .

Dù sao cùng Trương Phi chênh lệch ba đẳng cấp, như đối lại những người khác, chỉ sợ tại Trương Phi trước mặt đi không đến một hiệp, liền có khả năng bị Trương Phi miểu sát .

Lúc đầu, tại lúc đầu thời không, sau Kỳ Vũ tôn cùng bên trong Kỳ Vũ Thánh chênh lệch sẽ không như thế lớn, giống Kỳ Linh không cần chiến thì từ cũng có thể cùng Trương Phi tranh đấu mười mấy hiệp, nhưng ở thời điểm này, Chiến khí tồn tại, khiến cho chênh lệch đẳng cấp phóng đại, cao hơn một cái cấp bậc thì có ỏn áp thực lực của đối phương, chênh lệch ba đẳng cấp liền có thể làm đến miểu sát .

"Đừng tổn thương Thiệu chủ!" Hoàng Trung, Diên Vi trở mắt kêu to, giục ngựa xông ra, đi cứu Mã Siêu .

Trương Phi rất mâu nơi tay, cao giọng quát: "Mã Siêu, nếu là ngươi cầu xin tha thứ, ta lão Trương liền bỏ qua ngươi!"

Mã Siêu cười lạnh một tiếng: "Đa tạ ngươi hảo ý, nhưng chỉ có chết trận Mã Siêu, không có cầu xin tha thứ Mã Siêu!"

Trương Phi tiếc nuối lắc đầu: "Niệm tình ngươi tuổi nhỏ, có bức này tu vi không dễ, vốn định tha cho ngươi mạng sống, ngươi lại quật cường như vậy, ta lão Trương chỉ có thể thành toàn ngươi!"

Vừa nói, rất mâu đâm thẳng Mã Siêu .

Hoàng Trung, Diên Vi lại đi cứu viện nhưng cũng đã hơi chậm một chút .

Hoàng Trung hối hận không thôi, bản thân vừa rồi vì cái gì không nhanh như tên bắn Trương Phi, nhất định phải phóng ngựa tiến lên, tốc độ của chiến mã chỗ nào so ra mà vượt phi tiên đây.

Diên Vi cũng nghĩ đến tầng này, muốn cảm ra tiểu kích bắn về phía Trương Phi, lại đã thấy Trương Phi Trượng Bát Xà Mâu đã đâm trúng Mã Siêu trước ngực .

Hoàng Trung, Diên Vi, Hoa Hùng, vương phi, đặc chiến đội viên nhóm, hiện trường một vạn Tây Lương sĩ tốt, tất cả đều lâm vào vô biên bi thống cùng tuyệt vọng .

Minh quân trong trận lại vang lên như sấm tiếng hoan hô, minh quân đều lớn tiếng, Tào Tháo đã giờ ly rượu lên, đối trong đại trường chúng chur hầu: "Dực Đức quả nhiên bất phàm, đã đem Tây Lương trong quân xếp hạng thứ hai mãnh tướng, có thần uy Thiên Tướng quân danh xưng Mã Siêu đâm chết! Tây Lương quân tâm đại bại, chính là ta quân thừa thắng công kích thời khắc, mời minh chủ hạ lệnh, liền có thể phát binh, tiến đánh Tị Thủy Quan!"

Chúng chur hầu nâng chén ăn mừng, Viên Thiệu đầy uống một chén, truyền xuống mệnh lệnh, phát binh tiến đánh Hoa Hùng một vạn Tây Lương kỵ binh, cũng thừa thắng công kích Tị Thủy Quan .

Hắn ra lệnh mới vừa dưới, chỉ thấy Tào Tháo một mặt kinh ngạc: "Tại sao có thể như vậy ?"

Viên Thiệu liền vội vàng hỏi: "Mạnh Đức, có gì giết mình ?"

Tào Tháo kinh ngạc trừng to mắt, há to mồm, chỉ xa xa chiến trường, nói với Viên Thiệu: "Bản Sơ, khó mà nói, ngươi lại tiến lên quan sát!"

Viên Thiệu vội vàng bước nhanh đi đến lầu lớn cổng, nhìn về phía ngoài trăm trượng chiến trường, không khỏi giật nảy cả mình .

Trương Phi vừa rồi cái kia một mâu mặc dù đâm trúng Mã Siêu trước ngực, lại căn bản không có chạm đến Mã Siêu da thịt, liền bị một loại hùng hồn bàng bạc chưa từng có lực lượng cường đại ngăn cản, cả người lẫn ngựa lui lại hơn mười trượng, suýt nữa từ ô chuy ngã từ trên ngựa tới.

Mà ở thời điểm này, nguyên bản bầu trời trong xanh bỗng nhiên trời u ám, sấm sét vang dội, một đạo bóng đen to lớn từ không trung lướt qua, một đạo trường ngâm âm thanh từ vô tận Thương Khung truyền đến, vang vọng đất trời .

Nương theo cái này dị tượng là Mã Siêu réo rất hùng dũng thanh âm: "Hàm chiếu rọi U Đô, ngâm Chương mô phỏng phượng sồ . Tây Tần uống Vị Thủy, đông Lạc tiến Hà Đồ . Mang hỏa di tinh lục, thẳng mây ra Đỉnh hồ . Hi gặp Thánh Nhân bước, đình khuyết đang sáng sớm xu thế ."

Bất luận là minh quân một phương, vẫn là Tây Lương một phương, tất cả mọi người quỳ lạy trên mặt đất, ngựa mặt lên trời thờ dài: "Trời ạ, tiếng long ngâm, Chân Long chỉ ngâm!"

Tào Tháo trợn mắt hốc mồm, lúc trước tại Lạc Dương thời điểm, Đồng Trác cùng Đỉnh Nguyên đối trận thời điểm, hắn lúc ấy muốn đi câu dẫn Hà Tiến con dâu doãn phu nhân, liền không có tiến về đầu tướng quan chiến, nghe người ta nói Mã Siêu làm ra một bài minh châu thơ liền có thể đưa tới Chân Long tương trợ, hắn tưởng rằng nghe nhầm đồn bậy, tin đồn, cũng không sâu tin, lần này, hắn tận mắt nhìn thấy, không khỏi đối với Mã Siêu khâm phục không thôi .

Hắn lại không biết, tại nơi bài thơ trước đó có chút kíp nổ, chính là diễn nghĩa thượng hắn và Lưu Bị thanh mai chừ tửu luận anh hùng lúc nói, bị Mã Siêu ngâm tụng đến, lại có thể đưa tới Chân Long .

Kỳ thật, cái này rồng cũng không phải là từ trên trời tới, mà là từ Mã Siêu trước ngực cất giấu ngọc ti truyền quốc bên trong đi ra .

Mà cũng không phải là Chân Long Chi Thân, mà là Chân Long chi hồn .

Ngọc tí truyền quốc từng hấp thu qua Lưỡng Hán thời kì rất nhiều long tử long tôn Long khí, chuyển hóa mà thành Chân Long chi lực cực kỳ bàng bạc, Mã Siêu trước đó đang cùng Lữ Bố ác đấu lúc hấp thu Chân Long chi lực vẫn chưa tới ngọc tí truyền quốc bên trong tất cả Chân Long lực một phần mười, cũng đã để Mã Siêu đột phá vào sau Kỳ Vũ tôn chi cảnh .

Lần này, làm Mã Siêu máu tươi xâm nhiễm ngọc tí truyền quốc, làm Trương Phi Trương Bát Xà Mâu đâm rách Mã Siêu áo giáp, đâm ở trên ngọc tí truyền quốc, Chân Long chi hồn lần nữa thức tỉnh, Chân Long chi lực lần nữa quán chú Mã Siêu toàn thân .

Vì che giấu ngọc tí truyền quốc tồn tại, Mã Siêu không thể không lần nữa ngâm tụng lên Đường đại thi nhân Lý kiều thơ « rồng » .

Mà ở hán dùng khí tài ngâm tụng triệu hoán thơ lúc, ngọc tí truyền quốc bên trong Chân Long chi lực chuyển vận một điểm, quán chú tại toàn thân của hán, đầu tiên là đem hán Chiến khí cảnh giới đột phá vào đỉnh phong Vũ Tôn cảnh giới, cũng đem hán Chiến khí cảnh giới tạm thời tăng lên hai cấp .

Bây giờ Mã Siêu, không cần triệu hoán Hạng Vũ, không cần Hạng Vũ chiến thần tàn hồn, cũng có thể đạt tới bên trong Kỳ Vũ Thánh cảnh giới .

Hán Chiến khí trong nháy mắt hoàn toàn khôi phục, cũng hơn xa trước đó, Hồ Đầu tạm Kim Thương mũi thương dọc theo bốn thước cương khí .

Trái lại Trương Phi, vừa rồi một mâu đâm trúng ngọc tí truyền quốc, chọc giận Chân Long chi hồn, Chân Long chi hồn uy áp vào Trương Phi .

Trương Phi lập tức cảm thấy, một cỗ cường đại đến cơ hồ nhét đầy trong thiên địa Long khí chèn ép bản thân, khiến cho bản thân Chiến khí, tinh khí thần tất cả đều giam cầm hơn phân nửa, có thể phát huy ra được chiến lực chỉ có đỉnh phong Vũ Tôn cấp độ .

Trương Phi muốn nổi giận gầm lên một tiếng, đến hóa giải cỗ này không hiểu lực lượng áp chế, nhưng hán không dám làm sao để khí, đều không cách nào như bình thường như thế hô lên Sư Tử Hống .

Chớp mắt thời gian, Trương Phi hiểu, Mã Siêu vậy mà có thể sử dụng chiến thơ triệu hoán đến Chân Long chi hồn trợ trận, vừa rồi áp chế bản thân nhất định là Long khí .

Lần này, Mã Siêu tạm thời có bên trong Kỳ Vũ Thánh Chiến khí, Chiến khí hóa cương, cương khí thành hình, thành long hình, là Chân Long, là Ngũ Trảo Kim Long, là mạnh nhất rồng .

Trương Phi cương khí hóa hình, chỉ là Hắc Mãng, gặp được Kim Long, chỉ có cúi đầu xưng thần phần .

Hai người tái độ đánh nhau, lần này, Mã Siêu thay đổi xu hướng suy tàn, khắc chế hoàn toàn Trương Phi .

Trương Phi từ khi xuất đạo chém giết về sau, ngoại trừ cùng hán nhị ca Quan Vũ kỳ phùng địch thủ bên ngoài, cơ hồ chưa bao giờ gặp bất luận cái gì đáng đập gông như đối thủ, trước đó gặp phải những khăn vàng đỏ quân Đại tướng, tất cả đều không phải hán mâu hạ địch, dần dần, hán biết mình lại là trong thiên hạ có thể đếm được trên đầu ngón tay Vô Thánh cấp mãnh tướng, sinh lòng kiêu ngạo, ngạo khí không thua kém một chút nào hán nhị ca Quan Vũ .

Lần này, Trương Phi rốt cục gặp đối thủ, bị áp chế hoàn toàn vào, Chiến khí suy yếu tới đỉnh phong Vũ Tôn, Chiến khí không thể hóa cương, hoàn toàn không cách nào cùng Mã Siêu chống lại, chỉ một lúc sau, vết thương chằng chịt, máu tươi vẩy ra .

Mã Siêu dừng lại Hồ Đầu tạm Kim Thương, mỉm cười: "Trương Phi, người như cầu xin tha thứ, ta tạm tha người một mạng!"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 108: Độc ky xông doanh

Trương Phi nâng cao cổ, hoàn nhân tròn lặt: "Chỉ có chết trận Trương Phi, không có đầu hàng Trương Phi!"

Sau khi nói xong, hán nhắm mắt chờ chết . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Chỉ cần có một tia sinh cơ, Trương Phi là sẽ không ngồi chờ chết, nhưng bây giờ, Mã Siêu dùng chiến thơ triệu hoán đến Chân Long trợ trợ, long uy áp chế bản thân, dẫn đến bản thân cùng Mã Siêu chênh lệch là ba đẳng cấp, bản thân mặc dù có thể vẽ tranh, thư pháp, nhưng tiền bạc bây giờ không có bút mực, không có cách nào làm chiến vẽ, chiến thư, huống chi bản thân khí tài cũng kém xa Mã Siêu, Trương Phi người sơ ý mảnh, vừa rồi trong nháy mắt đã trong đầu đem sở hữu khả năng đều nghĩ qua , xác thực không cách nào, lúc này mới nhắm mắt chờ chết .

Trương Phi coi là, Mã Siêu khẳng định như chính mình vừa rồi như thế, không chút do dự một thương đem chính mình đâm chết .

Hắn lại tuyệt đối không nghĩ tới, Mã Siêu đem trong tay Hồ Đầu tằm Kim Thương rủ xuống, thở dài một tiếng: "Trương Dự Đức, hôm nay ta mượn nhờ chiến thư triệu hoán Chân Long mới có thể thắng ngươi, như dạng này giết ngươi, tin rằng ngươi không phục, lần này ta tạm tha ngươi, ngày sau gặp lại, nhìn ta Mã Siêu dùng bản thật linh thắng ngươi! Ngươi lại đào mệnh đi thôi!"

Trương Phi kinh ngạc mở to mắt, cẩn thận nhìn một chút Mã Siêu, nhìn Mã Siêu vẻ mặt thành thật, không giống là đang nói đùa, trong lòng bỗng nhiên buông lỏng, vỡ ra miệng rộng, cười nói: "Mã Tướng quân như thế nhân nghĩa, ta lão Trương bội phục, hôm nay Mã Tướng quân thả ta một ngựa, ngày sau gặp gỡ, ta lão Trương cũng tha cho ngươi một cái mạng!"

Nói xong lần này lời hứa, Trương Phi đẩy chuyển ô chuy ngựa đầu ngựa, hướng mình quân trong đại doanh chạy .

Người khác như than đen, ngựa lại là ô chuy ngựa, tiến lên lúc như một đoàn hắc vân, mà Mã Siêu người như phấn một dạng, cười chiếu đêm ngọc sư tử, tiến lên lúc như một đám mây trắng .

Trương Phi mới vừa chạy mấy bước, đột nhiên cảm giác được có cái gì rất không đúng, một đoàn trắng Vân Tòng trước mắt mình lướt qua, hắn chú mục quan sát, a, Mã Siêu làm sao chạy đến đằng trước , hắn không phải Tây Lương quân Đại tướng à, đến chúng ta mình quân đại doanh làm gì!

Nguyên lai, Mã Siêu chuẩn bị quay đầu ngựa, trở lại Tây Lương trong trận, lại chợt phát hiện, Tào Tháo cùng Viên Thiệu hai người đang mình quân đại doanh viên môn bên ngoài Trương Vọng, hai người bọn họ hộ vệ bên người không nhiều . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Mã Siêu trong lòng lập tức dâng lên một cái xung động mãnh liệt, nếu là có thể nhất cử đem Tào Tháo, Viên Thiệu hai người giết chết, sau này mình tranh bá đại nghiệp có phải hay không hội trời chảy rất nhiều, lúc này, hắn căn bản không nghĩ tới dùng Viên Thiệu, Tào Tháo ngăn được Đồng Trác tầm quan trọng, ở thời điểm này, hắn chỉ muốn giết Tào Tháo, thuận tiện lại giết rồi Viên Thiệu .

Kết quả là, Mã Siêu đầu óc nóng lên, xúi giục dưới hông chiếu đêm ngọc sư tử, nhanh như điện chớp địa phóng tới mình quân đại doanh .

Chiếu đêm ngọc sư tử cũng gián tiếp truyền thừa bộ phận Chân Long chi lực, đã từ đó Kỳ Vũ tôn nhảy lên tới đỉnh phong Vũ Tôn, tốc độ gia tăng rất nhiều, toàn lực chạy lúc, như một đạo tia chớp màu trắng, bách trọng khoảng cách, trong khoảnh khắc liền đến .

Viên Thiệu nhìn thấy Mã Siêu xông lại, cao giọng quát: "Có ai không, cho ta ngăn trở Mã Siêu!"

Viên Thiệu hôm nay tới đây Thảo Đông, lúc đầu có thù nhà hận nước, nhưng hắn vẫn cũng không đem hết toàn lực, chỉ ít hắn dưới trướng hai đại mãnh tướng Nhan Lương, Văn Sù đều lưu tại Bột Hải quận, cũng không mang đến . Mà Hà Bắc tứ đình trụ có ngoài hai người, đóng mở, Cao Lâm hiện tại còn tại Kỳ Châu mục Hàn Phúc dưới trướng thỉnh dụng, mà Hàn Phúc nhân mã còn tại Kỳ Châu chuyển giao lương thảo .

Viên Thiệu dưới trướng hiện tại chỉ có tám viên thiên tướng, những tướng lĩnh này đều là Hà Bắc danh tướng, bất quá bọn hắn thanh danh liền Hà Nội phương vui mừng cũng không bằng, chỉ ít phương vui mừng còn tại diễn nghĩa bên trong lưu lại tính danh, những người này thanh danh khoảng chừng Hà Bắc thế gia ở giữa lưu truyền, cũng không lưu truyền hậu thế, Mã Siêu căn bản một chút ấn tượng đều không có .

Những thứ này thiên tướng e ngại tại Mã Siêu cường đại, nhưng ăn lộc của vua, bọn hắn không thể không vì chúa công Viên Thiệu liều mạng, riêng phần mình tay cầm binh khí, xúi giục chiến mã, vọt tới Viên Thiệu phía trước, đem Viên Thiệu bảo hộ ở sau lưng .

Viên Thuật sau lưng Viên Thiệu không xa, hắn dưới trướng mấy cái tướng lĩnh muốn đi cứu Viên Thiệu, Viên Thuật vội vàng âm thầm ngừng, hắn nghĩ rất đẹp, nếu là Viên Thiệu bị Mã Siêu giết, hắn Viên Thuật liền việc nhân đức không nhường ai địa thành minh chủ, liền có thể dẫn Quan Đông các lộ chư hầu, đánh vào Lạc Dương, khống chế triều đình, soán hướng đoạt vị .

Không giống với Viên Thiệu, Tào Tháo tự mang mấy cái cường lực Vũ Tướng, có Hạ Hầu Đôn, Hạ Hầu Uyên huynh đệ, có Tào Nhân, Tào Hồng huynh đệ, Tào Nhân, Tào Hồng huynh đệ lúc này còn tại Trần Lưu, cũng không chạy đến, hắn liền hô lên Hạ Hầu Đôn, Hạ Hầu Uyên huynh đệ đến đây bảo vệ mình .

Một bầu nhiệt huyết xông đầu, Mã Siêu không quan tâm, đơn thương độc mã, xông vào mình quân đại doanh, chuẩn bị ngựa đạp liền doanh .

Mình quân đại doanh trại tường bên trên có mấy trăm cung tiễn thủ, giương cung lắp tên, tiễn như châu chấu, bắn về phía Mã Siêu .

Như Mã Siêu giống Quan Vũ như thế, khẳng định không tránh khỏi trúng vào mấy mũi tên, nhưng Mã Siêu là cao thủ bắn cung, hiện tại lại là bên trong Kỳ Vũ Thánh, chẳng những vũ khí thượng dọc theo cương khí, Chiến khí hóa cương, dày đặc toàn thân các nơi, coi như hắn không đi chống đỡ, những mũi tên đó bắn tới bên cạnh hắn hai thước phạm vi bên trong, đều sẽ bị cương khí làm cho rơi trên mặt đất, không có bất kỳ cái gì một cây có thể tạo thành uy hiếp đối với hắn .

Mã Siêu vẫn là thói quen gọi mũi tên, hắn là bên trong Kỳ Vũ Thánh, Chiến khí hóa cương, không phải đem bắn tới mũi tên đánh cho vỡ nát, chính là đem mũi tên đánh bay trở về, bắn trúng trại tường thượng cung tiễn thủ .

Bởi vì Mã Siêu tới quá nhanh, mình quân còn chưa kịp quan bế cửa trại, Mã Siêu liền một mình cười ngựa xông vào .

Viên Thiệu dưới trướng tám vị kiện tướng giục ngựa xông ra, ngăn lại Mã Siêu đường đi .

Mấy vị này kiện tướng mặc dù đều không có danh tiếng gì, nhưng cũng đều có Võ Tòng cấp tu vi, đặt tại bất kỳ một cái nào châu quận, đều là phải tính

đến tướng lĩnh, tức rằng bọn hán lần này gặp phải là chiến lực tăng vọt đến bên trong Kỳ Vũ Thánh Mã Siêu, một cái đằng đằng sát khí chiến ý bộc phát sát thần .

Mã Siêu lúc này Chiến khí hóa cương, đâm trúng một thương một cái thiên tướng, cương khí xuyên thấu qua cái kia thân thể của thiên tướng, đánh trúng một cái khác thân thể của thiên tướng .

Cơ hồ là trong nháy mắt ở giữa, Mã Siêu liền đem Viên Thiệu tám cái thiên tướng tất cả đều đâm ở dưới ngựa .

Sau đó tiến lên ngăn cản Mã Siêu mình quân tướng sĩ, gặp được Mã Siêu Hồ Đầu tam Kim Thương, đụng sẽ chết, sát bên liền vong, từ không ai có thể ở Mã Siêu trước ngựa đi qua mấy hiệp .

Hạ Hầu Uyên đình thương xuất chiến, hai mã tướng giao, chiến không số hợp, chỉ có sau Kỳ Vũ tôn tu vì Hạ Hầu Uyên chống đỡ không được, thúc ngựa liền chạy .

Hạ Hầu Đôn xuất chiến, hán là đình phong Vũ Tôn, nhưng cũng chiến không đến mười cái hiệp, thua chạy .

Tào Tháo thấy tình thế không ổn, tranh thủ thời gian cười trước đó vài ngày tìm được thần tuần Tuyệt Ảnh, sau này quân chạy tới .

Mã Siêu một mình cười ngựa, phá tan mình quân trận doanh, như bỏ sóng trăm biển, tại mình quân sĩ tốt bên trong giết ra một đường máu, thẳng đến Viên Thiệu mà tới .

Viên Thiệu dọa đến té cút té đá, tranh thủ thời gian trở mình lên ngựa, hướng phía sau chạy tới .

Mình chủ đều chạy, mình quân trên dưới quân tâm lập tức tan rã, tất cả đều vứt bỏ doanh trại, hướng phía sau bỏ chạy .

Mã Siêu sở dĩ xông trận dễ dàng như vậy đặc thù, bởi vì hán hai cái Võ Thánh cấp bộ hạ Điền Vi cùng Hoàng Trung đã chạy đến trợ giúp, một trái một phải, vì hán quét dọn bên cạnh chướng ngại .

Ba cái Võ Thánh cấp hán tướng, như ba cái máy ủi đất, đem ngăn cản ở phía trước mình quân tướng sĩ đập đổ chà đạp phá hủy .

Hơn hai mươi vạn mình quân sĩ tốt, có chừng hai cái Võ Thánh cấp hán tướng, Quan Vũ, Trương Phi đều đã thụ thương, còn lại mấy cái bên kia Vũ Tôn, Võ Tông, căn bản là không có cách cùng Mã Siêu, Điền Vi, Hoàng Trung chống lại .

Hoa Hùng nguyên bản mang theo một vạn Tây Lương kỵ binh tới, chỉ là muốn tại mình quân đại doanh trước điều võ giương oai, cho tới bây giờ không nghĩ tới chỗ xung yếu doanh, nhưng nhìn Mã Siêu, Điền Vi, Hoàng Trung ba người như lang như hổ xông vào mình quân đại doanh, mình quân trong đại doanh những cản trở đó chiến mã lao vùn vụt hàng rào sừng hươu toàn bộ bị Mã Siêu ba người đánh cho vỡ nát, Quan Đông mình chủ Viên Thiệu, phần Vũ Tướng quân Tào Tháo chặt vật chạy trốn, mình quân hoàn toàn đại loạn, hán đại hỉ, vội vàng dẫn một vạn Tây Lương kỵ binh, giết vào mình quân đại doanh .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 109: Truy sát Viên Thiệu

Tây Lương quân đều là kỵ binh, chạy như bay bắt đầu, rất nhanh liền giết vào mình quân đại doanh .

Tây Lương quân tới rất mạnh, mình quân phần lớn là bộ binh, lại là vội vàng chiêu mộ lên, không có trải qua đáng đáp giống như huấn luyện cùng chiến đấu, căn bản là không có cách chống cự, rất nhanh liền hoàn toàn tan tác xuống dưới .

Mã Siêu mang theo Điền Vi, Hoàng Trung trực tiếp giết vào mình quân trung quân giết Viên Thiệu, Tào Tháo .

Mã Siêu mục tiêu thứ nhất là Tào Tháo, về phần Viên Thiệu chỉ là phụ đại, có thể giết chết tốt nhất, giết không được cũng là không quan trọng .

Nhưng Điền Vi cùng Hoàng Trung cũng không hiểu biết, bọn hán sẽ chết nhìn chăm chăm Viên Thiệu, dù sao Viên Thiệu là mình chủ, giết Viên Thiệu, liền có thể nhất cử tan rã mình quân sĩ khí .

Nhưng bọn hán kinh ngạc phát hiện, bọn họ Thiếu chủ Mã Siêu cười chiếu đêm ngọc sư tử, đi theo Tào Tháo Tuyệt Ảnh ngựa đằng sau, theo đuổi không bỏ .

Điền Vi coi là Mã Siêu nhận lầm người, vội vàng cao giọng hô: "Thiếu chủ, người đuổi sai nhận, mặc áo bào đỏ chính là Tào Tháo, mặc áo bào trắng chính là Viên Thiệu!"

Mã Siêu lúc đầu chỉ truy Tào Tháo, Viên Thiệu dưới trướng tướng sĩ gặp hấn không truy Viên Thiệu, cũng không tới ngăn cản hấn, mắt thấy hấn liền phải đuổi tới Tào Tháo, nhưng vừa vận lúc này, Điền Vi hiểu lầm hấn nhận lầm người, hô to một tiếng, kinh động đến Viên Thiệu những tướng sĩ đó, bọn hấn nhao nhao tiến lên ngăn cản Mã Siêu, là Viên Thiệu chạy trốn tranh thủ thời gian.

Cứ như vậy, Tào Tháo Tuyệt Ảnh nhanh chóng đi, Mã Siêu không thể không đem lần này tập sát mục tiêu định là Viên Thiệu.

Viên Thiệu đang buồn bực Mã Siêu vì cái gì không đuổi theo bản thân, mà đi đuổi theo Tào Tháo, nghe được Điền Vi cao giọng hô to, hấn cũng hiểu lầm, coi là Mã Siêu coi Tào Tháo là thành mình, hiện tại Mã Siêu nhất định sẽ nhấn chìm Điền Vi chỉ dẫn theo đuổi giết bản thân.

Viên Thiệu nhìn chung quanh đi theo bản thân chạy thực mạng mình quân tướng sĩ đều là hắc giáp áo bào đỏ, hấn mặc cả người trắng bào, ở bên trong rất dễ thấy, mau cởi xuống áo bào trắng, tiếp nhận một cái thiên tướng áo bào đỏ mặc vào, lập tức ẩn nấp tại một đám mình quân sĩ tốt bên trong.

Viên Thiệu tự cho là đắc kế, trong lòng mừng thầm, Mã Siêu người lần này tìm không thấy ta đi.

Điền Vi trong lúc nhất thời tìm không thấy Viên Thiệu tung tích, có chút buồn bực.

Nhưng Hoàng Trung là thiện xạ thân tiễn, thị lực kinh người, một chút liền từ trong đám người phát hiện Viên Thiệu không giống bình thường chỗ, mình quân tướng sĩ đại bộ phận đều là chừng hai mươi tuổi người trẻ tuổi, chỉ có Viên Thiệu tuổi gần bốn mươi, sức vào râu dài, râu mép của hấn so Tào Tháo còn dài hơn một chút, liền xống Mã Siêu la lớn: "Thiếu chủ, râu ria dài nhất là Viên Thiệu!"

Viên Thiệu quay đầu nhìn dưới trướng hơn một trăm cái tướng tá đi ngăn cản Mã Siêu, tại trong khoảnh khắc bị Mã Siêu Hoàn Tảo Thiên Quân như quyền tịch cuồng bạo cương khí chỗ giảo sát, dọa đến hồn phi phách tán, nhưng hấn trong lòng còn có may mắn là, hấn hiện tại thân mang hắc giáp áo bào đỏ, trà trộn tại một đám mình quân kỵ binh bên trong cũng không thu hút, hấn là có thể lừa qua con mắt của Mã Siêu, lại tuyệt đối không nghĩ tới, Mã Siêu cái thủ hạ kia ánh mắt độc ác như vậy, liếc mắt liền nhìn ra bản thân cùng người khác bất đồng địa phương.

Viên Thiệu nhìn Mã Siêu đuổi theo rất gấp, vội bắt đắc dĩ, đành phải rút bội kiếm ra, đem sức hơn mười năm râu dài cắt mất.

Ở niên đại này, nam nhân lấy râu dài là đẹp, giống Quan Vũ sức thật dài râu ria, được người tôn xưng là Mỹ Nhiệm công.

Diễn nghĩa bên trên, Quan Vũ cùng Tào Tháo yến ẩm, Quan Vũ uống say, lọt vào râu ria nói: "Sinh không thể báo quốc gia, mà lừng Kỳ huynh, đồ làm người vậy!" Tào Tháo đổi chủ đề hỏi: "Vân Trường râu có ít ư?" Quan Vũ nói: "Số ước lượng một trăm cái, mỗi Thu Nguyệt ước lui ba năm căn, Đồng Nguyệt nhiều lấy tạo sa túi khóa chi, sợ hấn đoạn." Tào Tháo lấy sa găm làm túi, cho Quan Vũ bảo hộ râu ria. Ngày thứ hai, Quan Vũ tảo triều gặp Hán Hiến Đế. Hiến Đế gặp Quan Vũ một sa túi buông xuống trước ngực, hiểu kỳ hỏi ra. Quan Vũ nói: "Thần râu rất lâu, Thừa tướng ban thưởng túi trứ." Hiến Đế để Quan Vũ làm điện phát phơ, quá hấn bụng. Hiến Đế tán nói: "Thực Mỹ Nhiệm công vậy!" Bởi vậy người đều là hô là "Mỹ Nhiệm công".

Viên Thiệu rút kiếm cắt mất sức hơn mười năm râu đẹp, trong lòng rất khó chịu, chuyện của càng khó chịu hơn còn tại phía sau, Hoàng Trung thị lực hơn người, liếc mắt liền thấy Viên Thiệu rút kiếm cắt mất chòm râu tiểu động tác, vội vàng xống Mã Siêu hô: "Vừa rồi Viên Thiệu rút kiếm cắt râu, râu ria không đủ!"

Mã Siêu tập trung nhìn vào, phía trước một người lén lút quay đầu, hấn dưới hàm sợi râu loạn tạo tạo, chính là Viên Thiệu.

Mã Siêu giục ngựa đi đuổi ngay đuổi, Viên Thiệu từ trung tướng sĩ mau tới trước, lại ngăn lại Mã Siêu đường đi.

Mã Siêu thời gian ngắn không cách nào xông phá Viên Thiệu từ trung tướng sĩ ngăn cản, liền đối với Tây Lương kỵ binh truyền lệnh: "Râu ngắn không đủ người là Viên Thiệu, bắt chi!"

Viên Thiệu nghe nói Mã Siêu mệnh lệnh, khóc không ra nước mắt, vội vàng cắt lấy nửa cái áo choàng, bao trùm cổ, chặt vật chạy trốn.

Chỉ một lúc sau, Mã Siêu đem hoành ở phía trước Viên quân tướng sĩ giết tán, lại hướng Viên Thiệu vọt mạnh đi qua: "Viên Thiệu thất phu, chạy đâu, nạp mạng đi!"

Viên Thiệu dọa đến hồn phi phách tán, bảo kiếm trong tay xoảng rơi xuống đất, ngoại trừ bảo kiếm bên ngoài, hấn lại không phòng thân lợi khí, hấn lại chỉ là sơ Kỳ Vũ tông, tại không có binh khí dưới tình huống, căn bản là không có cách cùng lúc này kéo lên bên trong Kỳ Vũ Thánh Mã Siêu tranh tài hợp lại.

Hấn còn muốn dùng khí tài ngăn cản một chút, nhưng hấn vèn vèn sơ kỳ vũ tông, cũng vô pháp cùng trung kỳ vũ tông Mã Siêu chống lại.

Mã Siêu một thương đâm về Viên Thiệu, Viên Thiệu nhắm mắt chờ chết.

Mắt thấy lịch sử liền muốn triệt để sửa, không còn có Hà Bắc bá chủ, không còn có Quan Độ đại chiến.

Ở nơi này trong lúc ngàn cân treo sợi tóc, Mã Siêu vang lên bên tai một tiếng sấm nổ bàn thanh âm: "Đừng tổn thương mình chủ!"

Một cây trượng tám trường Mâu Tướng Mã Siêu Hồ Đầu tạm Kim Thương ngăn lại, cùng lúc đó, một thanh Thanh Long Yển Nguyệt Dao bổ tới, còn có

một đôi trống mái bảo kiếm đánh tới .

Nguyên lai, tại Mã Siêu xông vào mình quân đại doanh về sau, Trương Phi bưng tỉnh đại ngộ, Mã Siêu muốn xông doanh a .

Những mình quân đó tướng sĩ đều xông Trương Phi quăng tới phòng bị ánh mắt .

Trương Phi bỗng nhiên mình bạch, hóa ra những thứ này mình quân tướng sĩ đều đem mình làm đầu hàng Mã Siêu dẫn hấn tới xông doanh phản đồ a, oan uổng a .

Trương Phi không biết nên làm gì bây giờ, nhanh đi Hoa đại ca Lưu Bị .

Lưu Bị lúc này đã cho Quan Vũ xử lý tốt trướng tên, Quan Vũ là bên trong Kỳ Vũ Thánh, bình thường trướng tên khôi phục được rất nhanh, nhưng bản hấn là sau Kỳ Vũ Thánh Hoàng Trung, mũi tên bên trong cuốn theo cương khí, suốt nửa đem cánh tay của hấn phế bỏ .

Quan Vũ nghỉ ngơi một lúc lâu, cánh tay mới miễn cưỡng có chút khí lực, miễn cưỡng có thể làm động đậy Thanh Long Yển Nguyệt Dao, nhưng lúc này chiến lực của hấn đã đuối hàng tới được đỉnh phong Vũ Tôn trình độ .

Trương Phi đem mình gặp phải khốn cảnh nói cho Lưu Bị, Lưu Bị giật nảy cả mình, nếu là bị các lộ chư hầu hiểu lầm tam đệ là phản đồ, vậy bọn hấn ba huynh đệ đem không cách nào tại Quan Đông đặt chân, hấn vội vàng nhìn chăm chú quan sát, phát hiện Mã Siêu đang đối với Viên Thiệu theo đuổi không bỏ, Viên Thiệu lần này mang tới quan tướng tất cả đều là phế vật, tại Mã Siêu trước mặt đều đi bất quá một hiệp, mắt thấy Mã Siêu khoảng cách Viên Thiệu càng ngày càng gần .

Lưu Bị hai mắt tỏa sáng, nếu là lần này có thể đem Viên Thiệu cứu được, hấn tam đệ đầu hàng địch hiềm nghi liền có thể rửa sạch .

Kết quả là, huynh đệ ba người giục ngựa xông lên trước, ngăn lại Mã Siêu, cứu Viên Thiệu .

Nếu như lưu quan Trương Tam huynh đệ đều là ở vào đỉnh phong trạng thái, Mã Siêu khả năng liền sẽ thúc ngựa mà đi, nhưng bây giờ Quan Vũ trong cánh tay phải tiến, chiến lực suy yếu tới đỉnh phong Vũ Tôn, Trương Phi trọng thương lại bị Long khí áp chế, chiến lực cũng suy yếu tới đỉnh phong Vũ Tôn, mà Lưu Bị chỉ có sau Kỳ Vũ tôn chiến lực, Mã Siêu không sợ hãi chút nào, tinh thần phấn chấn, đại chiến ba huynh đệ .

Diễn Vi, Hoàng Trung đuổi tới, muốn lên trước trợ trận, Mã Siêu liền tranh thủ bọn hấn quát lui, đây là hấn thay thế Lữ Bố chiến Tam Anh thời cơ tốt, nhất định phải hao hao hưởng thụ một chút .

(rất xin lỗi, hôm qua không có cày, không có canh nguyên nhân chắc hấn mọi người cũng có thể đoán được, cũng có thể thông cảm, chính là thị trường chứng khoán giảm lớn, 2,000 con cổ phiếu ngã ngừng, lão Thường cũng không có may mắn thoát khỏi . Còn một người khác tin dữ, quyển sách này đại nhào, không có trang đầu đầy mạnh lên giá khả năng, chỉ có thể an ủi chừng bài, tiền đồ rất xa vời, chỉ có thể gửi hi vọng các vị thư hữu có thể đối với lão Thường Không vứt bỏ, không buông bỏ . Nơi này nói rõ một chút, ngày một tháng bảy lên giá, lên giá trước mỗi ngày canh một, lên giá sau mỗi ngày hai canh, phiếu đề cử mỗi lần phá 2000, tặng thêm 2000 tự, khen thưởng mỗi lần phá 2000, tặng thêm 2000 tự .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Tam Anh chiến Mã Siêu

Lưu quan Trương Tam huynh đệ ngay từ đầu cũng không có hợp chiến Mã Siêu ý nghĩ, dù sao Quan Vũ, Trương Phi nguyên lai là bên trong Kỳ Vũ Thánh, thực lực còn ở bên trên Mã Siêu, coi như bị thương, hấn là cũng có thể ngăn cản Mã Siêu nhất thời một lát, cho Viên Thiệu đào tẩu tranh thủ thời gian .

Nguyên lai diễn nghĩa bên trên, huynh đệ bọn họ ba người cũng không biết mình cảnh giới cao bao nhiêu, để bảo đảm hoàn toàn đánh bại Lữ Bố, bọn hấn liền hèn hạ địa quân ầu Lữ Bố, cái này Chương hiển Lữ Bố vô lực của, cũng thể hiện rồi lưu quan Trương Tam huynh đệ vô sỉ, chỉ bất quá, tại Lữ Bố cường đại tô đậm dưới, mọi người không cảm thấy được lưu quan Trương Tam huynh đệ ba đối một quân ầu hành vi không biết xấu hổ .

Mà ở thời điểm này, Quan Vũ, Trương Phi so diễn nghĩa thượng sớm hơn biết mình là Vô Thánh, bọn hấn có sự kiêu ngạo của Vô Thánh, xưa nay sẽ không liên thủ đối địch, chính là gặp được Mã Siêu loại này không hiểu thấu cường đại lên đối thủ, bọn hấn vẫn có Vô Thánh tự giác, ba người liên thủ ngăn lại Mã Siêu, nhìn Viên Thiệu chạy xa, Quan Vũ cùng Lưu Bị trước hết rút lui, lưu lại Trương Phi một người độc cản Mã Siêu .

Trương Phi người như than đen, cười ô chuy ngựa, cầm trong tay hắc thiết chế tạo thành Trọng Bát Xà Mâu, tinh như Hắc Thổ, động như Hắc Mãng .

Mã Siêu người như phấn một dạng, cười chiếu đêm ngọc sur tử, cầm trong tay huyền thiết chế tạo trên đó độ bạch kim mà thành Hồ Đầu tạm Kim Thương, tình như tuyết trắng, động như Ngân Long.

Hai người đánh nhau, một đen một trắng, hắc bạch cùng sáng, trông rất đẹp mắt.

Một cái Chiến khí tung hoành, một cái Chiến khí thành Cương, phương viên hơn mười trượng bên trong, không người dám tới gần.

Ngay từ đầu, Trương Phi cố gắng khắc chế thương thế trên người, tinh thần phấn chấn, đại chiến Mã Siêu.

Hai mã tướng giao, chiến mười mấy hiệp, Trương Phi lại có mấy lần bị Mã Siêu vậy từ Hồ Đầu tạm Kim Thương mũi thương dọc theo cương khí quét trúng, thương thế càng phát ra nghiêm trọng, cuối cùng bất lực kiên trì, đành phải thúc ngựa liền đi.

Mã Siêu không thích Lưu Bị, cũng không ưa thích Quan Vũ, nhưng đối với chân chất Trương Phi, rất nhiều hảo cảm, một mực không nguyện ý hạ nặng tay, nhìn Trương Phi bại lui, cũng không đuổi theo Trương Phi, ngược lại đuổi theo Viên Thiệu.

Viên Thiệu thủ hạ không có Bàng Đức như vậy cùng nhau Mã Cao tay, cũng không có Tào Tháo như vậy ánh mắt, cho nên tọa kỵ của hắn chỉ là bộ dáng thoát nhìn không tệ ngựa tốt, không hề giống Mã Siêu chiếu đêm ngọc sur tử, Tào Tháo Tuyệt Ảnh tốt như vậy thần tuấn, chạy không bao lâu, liền mã thất tiền đề.

Tại Viên Thiệu vội vàng thay ngựa thời điểm, Mã Siêu đã đánh bại Trương Phi, đuổi theo.

Lúc này, Quan Vũ, Lưu Bị đã cùng Tây Lương quân tiếp chiến, thời gian ngắn không cách nào cứu Viên Thiệu.

Trương Phi thô trung hữu tế, mình bạch đại ca Lưu Bị nhất định phải cứu Viên Thiệu dụng ý, liền can rằng khắc chế thương thế, đem Trọng Bát Xà Mâu đặt ở trên yên ngựa, xuất ra cung tiễn, quay người lại, nhắm ngay Mã Siêu, giương cung lập tên.

Trương Phi tiền thuật đoán chừng tại Ngũ Hồ Tướng là thứ hai đếm ngược, vẹn vẹn so Quan Vũ tốt đi một chút, so ra kém Triệu Vân, càng không sánh được Hoàng Trung, cũng so ra kém Mã Siêu, hấn bắn tới mũi tên đều bị Mã Siêu né tránh.

Mã Siêu phiền nhất loại này trong loạn quân tên bắn lên, lại thấy là Trương Phi bắn tới, giận tím mặt: "Người một cái không biết điều Yến nhân trung, không phải ta nhân từ nương tay, nhiều lần thả người, người sớm đã chết ở ta thương hạ, người lại lấy oán trả ơn, dùng tên bắn ta, lần này ta nhất định phải giết người!"

Mã Siêu tạm thời từ bỏ truy sát Viên Thiệu, đỉnh thương thúc ngựa, đuổi sát Trương Phi.

Trương Phi hổ thẹn trong lòng, lại cũng không thể tránh được, tranh thủ thời gian để cung tên xuống, cầm lấy Trọng Bát Xà Mâu, quay đầu chiến Mã Siêu.

Lại chiến mấy hiệp, Trương Phi thương thế tái độ tăng thêm, lại thúc ngựa mà đi.

Quan Vũ lúc này đang cùng Hoa Hùng ác chiến, lần này, hấn cánh tay phải thụ thương, không cách nào phát huy ra bên trong Kỳ Vũ Thánh thực lực, hơn nữa bởi vì Hoàng Trung, Điển Vi, Mã Siêu đồng đều tại phụ cận, hấn cũng không dám lại dùng cái tạm thời kia hi sinh phòng ngự tăng lên công kích bí pháp, hiện tại chiến lực của hấn cùng Hoa Hùng ở vào cùng một cái trình độ.

Hoa Hùng cùng Quan Vũ ác chiến hơn hai mươi cái hiệp, Quan Vũ thương thế cánh tay tăng thêm, dần dần rơi xuống hạ phong.

Hoa Hùng đại hỉ, hấn đã từ Quan Vũ trong bóng tối chạy ra, coi như ngày sau Quan Vũ khôi phục lại trạng thái đỉnh phong, hấn cũng sẽ không giống trước đó như thế e ngại Quan Vũ.

Hai người ác chiến lúc, Quan Vũ chợt nghe bên cạnh có tam đệ Trương Phi rên thảm âm thanh, quay đầu nhìn lại, tam đệ bị Mã Siêu đề lên đánh, toàn thân máu me đầm đìa, chỉ sợ tiếp qua ba bốn hiệp liền bị Mã Siêu một thương đâm chết.

Quan Vũ trở mặt kêu to: "Đại ca, tam đệ gặp nạn, nhưng tổng cộng trợ chi!"

Hấn thúc ngựa nhảy ra ngoài vòng tròn, múa Thanh Long Yển Nguyệt Dao, từ đám nghiêng bên trong thẳng hướng Mã Siêu.

Hoa Hùng theo đuổi không bỏ: "Quan Vũ thất phu, chạy đâu!"

Mã Siêu gặp Lưu Bị giờ thư hùng song kiếm cười hoàng tông ngựa cũng giết tương quá đến, trong lòng rất là kích động, Tam Anh chiến Lữ Bố cố sự nổi tiếng xa gần, không có nghĩ rằng, bản thân một ngày kia cũng được chuyện xưa nhân vật chính, hấn rất nhớ cảm thụ một chút chiến Tam Anh hưng phấn trạng thái, liền xông Hoa Hùng, Điển Vi, Hoàng Trung quát: "Các người lại đi giết cái khác địch nhân, cái này huynh đệ ba người giao cho ta đi!"

Hoa Hùng nhìn Mã Siêu hiện tại phơi bày là bên trong Kỳ Vũ Thánh trạng thái, mà lưu quan Trương Tam huynh đệ từng cái mang thương, Chiến khí đều suy sụp đến Vũ Tôn trạng thái, lòng trước ba huynh đệ không cách nào uy hiếp được Mã Siêu, liền thúc ngựa đi giết cái khác mình quân sĩ tốt.

Điển Vi, Hoàng Trung lại trung tâm hộ chủ, lo lắng Mã Siêu trạng thái hạ xuống, liền đứng ở một bên là Mã Siêu quan chiến, chuẩn bị tùy thời trợ giúp Mã Siêu.

Lưu quan Trương Tam huynh đệ vây quanh Mã Siêu, chuyển đèn bàn chém giết .

Tây Lương quân, mình quân sĩ tốt đều không hèn mà cùng, dừng lại trong tay binh khí, quan sát cái này ngàn năm một thuở ác chiến .

Quan Vũ từ đâm nghiêng bên trong giết ra, vùng Thanh Long Yển Nguyệt Dao, nhắm ngay Mã Siêu, đứng vào đầu chính là một đao, Yển Nguyệt Dao phong cuốn lên một cỗ Lệ Phong, cuốn lên mặt đất cát bụi, lao thẳng tới Mã Siêu mà tới.

Mã Siêu lúc này chính cùng Trương Phi giao đấu, nhưng hân bây giờ là Võ Thánh cảnh, mắt nhìn sáu hướng tai nghe tám phương, làm Quan Vũ, Lưu Bị giục ngựa xông lúc tới, thần trí của hắn đã khóa được hai người .

Làm Thanh Long Yển Nguyệt Dao phong hướng mình cuốn tới, Mã Siêu đem Hồ Đầu tạm Kim Thương cán sau này dùng sức một đập, chính giữa Thanh Long Yển Nguyệt Dao một bên, chính trực Quan Vũ lực củ đã đi lực mới chưa sinh, bang một tiếng, Thanh Long Yển Nguyệt Dao bị Hồ Đầu tạm Kim Thương báng súng đập trúng, chấn động ra đi, Quan Vũ thân thể bỗng nhiên một cái lao đảo, suýt nữa từ ngã từ trên ngựa .

Chỉ là một chiêu này, liền đã nhìn ra Mã Siêu lúc này ánh mắt nhưng thật ra là ở bên trên Quan Vũ, đương nhiên cũng phải cân nhắc đến Quan Vũ cánh tay tổn thương để hắn động tác chậm chạp .

Quan Vũ đao pháp mặc dù danh xưng ba mươi sáu đường xuân Thu Dao pháp, nhưng trên thực tế, năm đó lão sư hắn chỉ giao cho hắn ba chiêu, hắn chỉ có ba chiêu đầu lợi hại, phía sau ba mươi ba đường, đều là hắn tại tảo trong viên vùng vẫy cây gây trúc đánh tảo lúc ngộ ra tới, là đã lộ, có lỗ thủng, không bền chiến, cho nên hắn trước nếu như ba đao chặt không chết người, đằng sau trên cơ bản cũng liền không làm gì được Vũ Tôn cấp trở lên Vũ Tướng.

Mã Siêu chỉ dùng báng súng liền phá Quan Vũ đệ nhất đao tình thế, sau đó thừa dịp Trương Phi mỗi một nghỉ ngơi công phu, lại tiếp xuống Quan Vũ đao thứ hai, đao thứ ba .

Lúc này, Quan Vũ chưa khôi phục lại Võ Thánh cấp, hân quơ múa Thanh Long Yển Nguyệt Dao không cách nào Chiến khí hóa cương, không giống Thanh Long, liền thanh măng cũng không bằng, cho nên hắn xúi giục mỗi một lần tiến công, đều bị Mã Siêu tùy tiện đánh lui, mà Mã Siêu mỗi một lần tiến công, Quan Vũ đều muốn một môi địa hóa giải .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 111: Mã Siêu chiến Tam Anh

Lưu Bị ngồi cười hoàng tông ngựa, múa thư hùng song kiếm, dùng chú ý ứng kiếm pháp, nhìn trái phải ứng, di bỏ Quan Vũ cùng Trương Phi công kích không cân đối chỗ, đem ba người chiến lực dung hợp lại cùng nhau . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Như tại lúc bình thường, Lưu Quan Trương ba người hợp lực, chính là ứng chiến một cái đỉnh phong Võ Thánh đều không sợ chút nào, sau đó Kỳ Vũ Thánh Lữ Bố như đụng phải cái này ba huynh đệ, tranh tài mười mấy cái hiệp, cũng chỉ có thể ôm hận mà đi .

Nhưng Mã Siêu lần này đụng phải bọn họ thời điểm, Quan Vũ cánh tay bị thương, Trương Phi toàn thân bị thương, Lưu Bị cũng tại chiến đấu mới vừa rồi bên trong bị thương, ba huynh đệ đều xa không tại bọn hắn trạng thái đỉnh phong, mà Mã Siêu đến ngọc tử truyền quốc bên trong Chân Long chi lực, một mực duy trì trạng thái đỉnh cao nhất .

Mười vị trí đầu mấy hiệp, Mã Siêu cũng không có chủ động khởi xướng tiến công, mà là tùy ý lưu quan Trương Tam huynh đệ công kích mình .

Lưu quan Trương Tam huynh đệ nhìn Tây Lương binh càng ngày càng nhiều, nóng lòng thoát khỏi Mã Siêu kiềm chế, liền bắt đầu điên cuồng tiến công, hi vọng thông qua điên cuồng tấn công đến đánh tan Mã Siêu kín đáo phòng ngự .

Mười mấy lần hợp qua về sau, lưu quan Trương Tam huynh đệ thở hồng hộc, mồ hôi đầm đìa, lại ngay cả Mã Siêu lòng tơ đều không đụng phải .

Mà ở những thứ này hiệp bên trong, Mã Siêu dần dần mò thấy lưu quan Trương Tam huynh đệ võ công đặc điểm, chuẩn bị bắt đầu phản kích .

Lưu quan Trương Tam huynh đệ võ công, cùng Mã Siêu phía trước suy đoán phi thường ăn khớp, trên cơ bản đều là từ ta lục lợi ra tới đã lộ .

Xuyên qua trước, Mã Siêu nhìn Tam quốc, khó hiểu nhất chính là, những siêu đó nhất lưu Vũ Tướng từ vừa đăng tràng thì có siêu nhất lưu võ công, về phần những thứ này võ công là thể nào tới, la tới lão tiên sinh lại tiếc Mặc Như kim, không giống Kim Dung chính là nhân vật, võ công đều là từng ngày luyện được, hoặc là rút xương cái nào đó trong vách núi đạt được cao nhân truyền công, hoặc là uống máu rắn được đến .

Tam quốc Vũ Tướng võ công tự nhiên không phải uống máu rắn uống được, vậy có phải hay không từng ngày luyện được đâu?

Thì nhìn Quan Vũ, Trương Phi hai người lý lịch sơ lược, Mã Siêu liền có thể đại khái suy đoán ra hai người võ công lai lịch.

Trương Phi nhìn thấy Lưu Bị lúc, tự giới thiệu: "Mỗ họ Trương, tên bay, tự Dục Đức. Đồi cư Trác quận, rất có trang ấp, bán rượu đồ heo, chuyên hảo kết giao thiên hạ hào kiệt. Đúng mới gặp công nhìn bằng mà thán, vì vậy muốn hỏi."

Quan Vũ gặp được Lưu Bị, Trương Phi lúc, cũng chủ động báo ra lý lịch sơ lược: "Ta họ Quan, tên vũ, tự trường sinh, sau đổi Văn Trường, Hà Đông giải lương nhân. Bởi vì bán chỗ thể hảo, dựa thể khinh người, bị ta giết; chạy nạn giang hồ, năm sáu năm vậy. Nay nghe nơi đây chiêu quân phá tặc, chuyên tới để hưởng ứng chiêu mộ."

Hai vị đều không nhắc tới võ công của mình, liền "Thuở nhỏ tập võ" câu này đều không nói, trọng yếu hơn chính là sau đó tình tiết. Lưu Quan Trương quyết định khởi binh về sau, "Văn Trường tạo Thanh Long Yên Nguyệt Dao, lại tên" lãnh điểm cưa", trọng tám mươi hai cân, Trương Phi tạo trượng tám giờ thép mâu." Trước lúc này, đối với hai người binh khí không có chút nào miêu tả. Quan Vũ còn dễ nói, dù sao khiêng tám mươi hai cân đại đao chạy nạn có chút khó khăn. Trương Phi sẽ không nên, có tiền có phòng, nếu là luyện võ, không đến nỗi ngay cả một cây đáng dấp giống như mâu đều làm không dậy nổi.

Nơi này có thể thấy được, trước đó, bọn hắn đều không có hệ thống luyện võ qua.

Cái kia Quan Vũ Trương Phi võ công rốt cuộc là làm sao tới đây này?

Đáp án chỉ có một, võ công của bọn hắn chỉ có đến từ bọn họ sinh hoạt hàng ngày!

Dựa theo lão Mã thuyết pháp, loài người sản xuất hoạt động là cơ bản nhất thực tiễn hoạt động, là quyết định cái khác hết thảy hoạt động đồ vật. Võ thuật sinh ra, cho tới bây giờ ngay cả có sản xuất hoạt động quyết định, Quan Vũ, Trương Phi cũng không ngoại lệ.

Hán mạt, võ thuật còn không có hệ thống hóa, phần lớn người cũng không có thông qua hướng sư phó học tập trở thành cao thủ võ lâm điều kiện, nếu muốn trở thành cao thủ, vừa muốn có thiên sinh thể trạng, hai muốn ngộ tính cao, có thể từ sản xuất trong hoạt động lĩnh ngộ công thủ kỹ thuật, bởi vậy có thể suy đoán ra Quan Vũ, Trương Phi võ công cùng bọn hắn nghề nghiệp quan hệ.

Trương Phi chủ yếu nghề nghiệp là mổ heo. Mổ heo phải dùng đao mổ heo, cùng Trương Phi binh khí khác biệt, nhưng kỹ thuật đặc điểm nhất trí. Mổ heo lúc không phải dùng đao mổ heo chặt, mà là đâm, cho nên trên bản chất đao mổ heo không phải đao, mà là cùng mâu cùng loại. Heo sau khi giết chết muốn đi lông, đi lông trước muốn cho heo thổi phồng, làm làn da kéo căng, bình thường cách làm là dùng cái khoan sắt từ sau gáy một mực đâm đến phần bụng, sau đó rút ra cái khoan sắt, hướng phần bụng thổi phồng. Trương Phi không có đánh ống dẫn khí nén, chỉ có thể dùng miệng thổi. Cái khoan sắt chính là số nhỏ mâu, cho nên Trương Phi tự nhiên tuyển mâu làm vũ khí.

Mặt khác, trường kỳ cho heo thổi hơi, Trương Phi luyện thành lượng hô hấp to lớn, mới có thể tại trường tắm sườn núi trước một tiếng gầm, dọa lùi Tào Tháo trăm vạn binh.

Diễn nghĩa bên trong không có nói Quan Vũ nghề nghiệp, nhưng tất cả có quan hệ Quan Vũ trong truyền thuyết đều nói, Quan Vũ đang chạy trốn trên đường bán qua táo. Bán năm sáu năm táo, nói thế nào cũng là một loại nghề nghiệp. Quan Vũ không sở trường sinh ý, mua không ra giá tốt, nhưng vẫn có thể duy trì sinh kế, nói rõ hẳn nhập hàng con đường không tầm thường. Nếu như bình thường trả tiền nhập hàng, tiền vốn đã sớm bồi hết. Quan Vũ có án kiện mang theo, khả năng không lớn đi đoạt táo. Lại nói, muốn cướp cũng cần phải đi đoạt tiền. Quan Vũ chỉ có thể tự đi táo viên đánh táo. Táo viên tất nhiên chủ hào cường, đánh hẳn táo chính là đầu địa chủ, không cần trả tiền, yên tâm thoải mái. Vì ít gây phiền toái, Quan Vũ luôn luôn mặc một thân lục, gặp có người đến, liền leo đến cây táo thượng trốn đi. Một thân áo xanh, một trương đồ thẩm mật, tàng ở trên cây táo ai cũng đừng nghĩ nhìn lấy. Chắc hẳn Quan Vũ sẽ không thương tiếc cây táo, chỉ lo lên mặt cây gây trúc một trận đòn sức đánh.

Mã Siêu xuyên qua trước, thời kỳ thiếu niên, nửa đêm lên mặt cây gây trúc trộm qua trường học quả hồng, biết rõ tại trong cành lá huy động cây gây trúc cần bao lớn khí lực. Quan Vũ như thế đánh năm sáu năm, luyện thành vô tận lực cánh tay. Từ kỹ thuật đặc điểm nhìn, huy động cây gây trúc cùng huy động đại đao hoàn toàn giống nhau, cho nên Quan Vũ lựa chọn tám mươi hai cân đại đao.

Đánh táo thành tựu Quan Vũ võ công, cũng tạo thành Quan Vũ võ công nghiêm trọng thiếu hụt.

Quan Vũ từng tại Ngưu Đầu Sơn đánh qua một cầm, trận chiến đầu này phát sinh ở một đầu trên đường núi, đường núi hai bên tất cả đều là cây. Quan Vũ hăng hái lên ngựa, xách ngược Thanh Long đao, mắt phượng tròn lên, tầm lông mày dựng đứng, bay thẳng núi trâu nằm. Lướt núi nhánh cây như sóng mở sóng nứt, Quan Công kinh chạy tái đi Dương Thụ. Triệu Vân gặp Quan Vũ không đến đầu tước, lại vào chỗ không người, phương muốn hỏi lúc, Quan Vũ ngựa Xích Thố nhanh, đến sớm trước cây, tay nâng một đao, đem trắng Dương Thụ chém thành hai đoạn.

Quan Vũ võ công nguồn gốc từ đánh táo, đang hướng phong lúc tinh thần cao độ tập trung, bên đường thụ mộc mọc lên bản năng phản ứng, vung đao thẳng đến thụ mộc mà đi, cực kỳ khác một cái về làm trò cười cho thiên hạ.

Quan Vũ cuối cùng còn bởi vậy nhược điểm bị bắt, mất mạng: Quan Vũ xông ra mạch thành, xuôi theo một đầu đường núi chạy trốn, không muốn ngựa Xích Thố bị trượt chân, Quan Vũ xuống ngựa bị Mã Trung bắt. Quan Vũ dù cho xuống ngựa, nhưng công phu còn tại, Mã Trung chính là hạng người vô danh, như thế nào bắt Quan Vũ? Muốn Mã Siêu đã từng bộ chiến, giết đến Hàn Toại cùng thủ hạ ngũ tướng huyết nhục văng tung tóe. Quan Vũ mặc dù mỗi một, đối phó một cái Mã Trung lẽ ra dư dả. Tiếc rằng lại là đường núi, hai bên đường núi lại là thụ mộc. Quan Vũ nâng đao muốn chiến, đã thấy hai bên thụ mộc đông đảo, nhất thời không biết nên chặt cái nào khóa. Do dự nửa phút, sớm bị Mã Trung khóa lại.

Mã Siêu thông qua phân tích Quan Vũ Trương Phi võ công đặc điểm cùng điển hình trận điển hình , có thể ra kết luận, Quan Vũ Trương Phi võ công nguồn gốc từ nghề nghiệp của bọn hắn, tin tưởng nên kết luận nhưng mở rộng đến tất cả Tam quốc Vũ Tướng . Căn cứ này kết luận, Mã Siêu có thể phân tích các Vũ Tướng nhược điểm, từ đó thiết kế hợp lý chiến thuật, nhẹ nhõm đánh bại bọn hắn .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 112: Kim thiên thoát xác

Quan Vũ, Trương Phi, Lưu Bị ba huynh đệ mặc dù riêng phần mình mang thương, chiến lực mãnh liệt giảm xuống, nhưng bọn hắn dù sao cũng là quả đào ba huynh đệ, phối hợp cực kỳ ăn ý, phảng phất ba cái trẻ sinh đôi kết hợp vậy, liên thiên hạ đệ nhất cao thủ Lữ Bố tại huynh đệ bọn họ ba người trước mặt đều không chiếm được cái gì tốt .

Nhưng Mã Siêu khác biệt, dứt bỏ này trường kìa tiêu trạng thái không nói, Mã Siêu nội gia thương pháp thích hợp nhất hỗn chiến .

Tam Anh chiến Mã Siêu, lại chiến ba bốn mươi hiệp, lưu quan Trương Tam huynh đệ hợp lực chiến không ngã Mã Siêu, bị Mã Siêu một người đè lại vào đánh .

Có đến vài lần, Mã Siêu có thể đem bọn hắn ba huynh đệ một thương chọn xuống ngựa, hấn lại từ bỏ .

Lưu Bị kinh ngạc nhìn một chút Mã Siêu, trong lòng âm thầm lấy làm kỳ, lấy Mã Siêu lúc này trạng thái, muốn huynh đệ bọn họ ba người tính mệnh, dễ như trở bàn tay, Mã Siêu nhưng vì sao nhiều lần nhường, hơn nữa hắn có thể nhìn ra được, Mã Siêu tại cuồng loạn bọn họ thời điểm một mặt khoái ý .

Mã Siêu sờ đi không giết Lưu Quan Trương, ngoại trừ giữ lại bọn hắn kiềm chế Tào Tháo phát triển bên ngoài, còn có một cái nguyên nhân trọng yếu, hấn lần này dù sao cũng là tiếp ngọc tì truyền quốc Chân Long chi lực cùng chiến thợ tương trợ, lại là thừa dịp lưu quan Trương Tam huynh đệ bị thương thời khắc, mới đem ba huynh đệ đè lên đánh, bản thân có chút thắng mà không võ, nếu như là dưới tình huống như vậy, đem ba huynh đệ giết, Mã Siêu trong lòng không qua được .

Cho nên, hấn vẫn không hạ ngoan thủ, đơn thuần hưởng thụ cùng Lưu Quan Trương ác chiến niềm vui thú .

Dần dần, Lưu Bị, Quan Vũ, Trương Phi đều cảm nhận được Mã Siêu vô tâm giết bọn hắn .

Đối với Mã Siêu thiện ý, Lưu Bị, Quan Vũ đều là khịt mũi coi thường, Quan Vũ tính tình cao ngạo, thụ nhất không được người khác thương hại, nếu như hấn bây giờ có thể khiến cho ra bí pháp, nhất định một đao chém Mã Siêu .

Trương Phi là một trọng tình trọng nghĩa hấn tử, trong lòng lại dâng lên lòng cảm kích, hấn thậm hạ quyết tâm, ngày sau như lại trên chiến trường gặp được Mã Siêu, hấn cũng nhất định nhường, để hôm nay chi ân .

Mã Siêu còn muốn cùng lưu quan Trương Tam huynh đệ đánh nhau lúc, Hoàng Trung cao giọng quát: "Thiếu chủ, minh quân đã ngừng bại thế, đang muốn phản công tới, địch nhiều ta ít, không thể ham chiến ."

Mã Siêu giả thoảng một thương, đẩy ra Lưu Quan Trương ba người binh khí, nhảy ra ngoài vòng tròn, tập trung nhìn vào, quả nhiên, tại có giám quân chức trách phần Vũ Tướng quân Tào Tháo tập hợp dưới, minh quân các lộ chư hầu từng trị nhân mã, cả Tề quân trận, trọng lại giết trở về .

Minh quân dù sao có hơn hai mươi vạn, mặc dù gần một nửa còn chưa đến tiền tuyến, nhưng tiền tuyến mười mấy vạn nhân mã một khi phản công, đánh lâu mỗi một lại chỉ có một vạn nhân mã Tây Lương kỵ binh nhất định không phải là đối thủ .

Hoa Hùng tìm được Mã Siêu đồng ý, đánh chuông thu binh .

Lưu quan Trương Tam huynh đệ mỗi một không chịu nổi, không dám đuổi theo .

Mã Siêu, Hoàng Trung, Điền Vũ trở lại Tây Lương bản trận, cấp tốc hướng Tị Thủy Quan thoái lui .

Được không vài dặm, Mã Siêu cảm thấy toàn thân mỗi một không chịu nổi, suýt nữa ngã xuống ngựa, hấn chợt phát hiện, hấn Chiến khí giảm mạnh tới đỉnh phong Vũ Tôn trạng thái, nguyên lai ngọc tì truyền quốc bên trong Chân Long chi lực đối với hấn Chiến khí tạm thời tăng phúc đã biến mất, hấn Chiến khí từ đó Kỳ Vũ Thánh trạng thái hạ xuống tới đỉnh phong Vũ Tôn trạng thái .

Chân Long chi lực đối với hấn Chiến khí vĩnh hằng tăng phúc đã không lớn bằng lúc trước, còn không đến một cái cấp bậc, lần này hấn Chiến khí chỉ đề

thăng tới đỉnh phong Vũ Tôn trạng thái, bất quá chi kém nửa bước, liền có thể đột phá vào Vô Thánh cảnh giới .

Nhưng này nửa bước, là Hoa Hùng, Hạ Hầu Đôn, Bàng Đức mấy người đỉnh phong cấp Vũ Tướng tổn hao rất nhiều năm hết tết đến cũng không cách nào đột phá .

Đối với Mã Siêu mà nói, chỉ cần đối đầu Quan Vũ, Trương Phi mấy người siêu nhất lưu Vũ Tướng lần nữa ác đấu, hẳn thì có cơ hội đột phá vào sơ Kỳ Vũ Thánh .

Sắp đến tỷ thủy, Tây Lương tướng sĩ ngạc nhiên phát hiện, trên nước nguyên bản dày đến vài thước có thể cung cấp xe ngựa đồng hành băng cứng đã bị người đục mở, lúc này trời đông giá rét, trên sông lại không có đội thuyền, không cách nào qua sông .

Hoa Hùng nổi trận lôi đình: "Là ai làm ?"

Tỷ thủy bờ bên kia toát ra một đội nhân mã lực lưỡng, cầm đầu một tướng cầm trong tay cổ thời đao, cười hoa tông ngựa, xông Hoa Hùng quát lớn: "Trường Sa Thái Thú Ô Trình Hầu Tôn Kiên ở đây, Tị Thủy Quan đã bị ta chiếm lấy, Hoa Hùng ngươi còn không xuống ngựa xin hàng!"

Hoa Hùng giật nảy cả mình: "Cái gì ? Tị Thủy Quan bị ngươi chiếm!"

Tại Hoa Hùng mất hết hồn vía thời điểm, Mã Siêu giục ngựa tiến lên, xông Tôn Kiên quát: "Tôn Thái Thú, nếu ngươi quả thật chiếm lấy Tị Thủy Quan, vì sao không theo quan mà thủ, phản đến đục xuyên băng cứng ngăn quân ta qua sông ? Ta xem dưới quyền ngươi tướng sĩ, mặt có món ăn, hẳn là vài ngày chưa ăn cơm đi, Viên Thuật tiểu nhi còn không có cho ngươi đưa lương, Viên Thuật như thế đối với ngươi, ngươi làm gì cùng ngươi kết minh, không bằng đầu nhập nhà ta tướng quốc, chỉ cần đầu nhập nhà ta tướng quốc, liền có thể đạt được lương thảo ."

"Thế mà bị cái này miệng còn hôi sữa tiểu tử khám phá ." Tôn Kiên im lặng, không trả lời thẳng Mã Siêu chất vấn, một mực ngoan cường mà canh giữ ở tỷ thủy bờ bên kia .

Hoa Hùng giờ mới hiểu được, hẳn bị Tôn Kiên lừa gạt, giận tím mặt: "Truyền lệnh xuống, cưỡng ép vượt qua tỷ thủy, chém giết Tôn Kiên thất phu!"

Mã Siêu liền tranh thủ hấn ngăn lại: "Hoa giáo úy, không nói trước quân ta có thể thành công hay không cưỡng ép vượt qua tỷ thủy, chỉ nói chúng ta tại cưỡng ép vượt qua tỷ thủy lúc, Tôn Kiên thất phu Nửa độ mà đánh, quân ta nên ứng phó như thế nào ?"

Hoa Hùng lúc này mới tỉnh táo lại: "Vậy chúng ta liền thủ tại chỗ này , chờ mặt nước lần nữa kết băng!"

Mã Siêu quay đầu nhìn xem ô ép một chút địa đuổi theo tới mình quân tướng sĩ, nhẹ nhàng lắc đầu: "Chỉ sợ đội không được mặt sông kết băng, mấy trăm ngàn mình quân liền đem chúng ta đánh bực!"

Hoa Hùng cuối cùng vẫn là khiêm khuyết một chút mưu lược, hỏi Mã Siêu: "Mã Tướng quân, ngài xem nên làm thế nào cho phải ?"

Mã Siêu đều có điểm hối hận cứu Hoa Hùng , con hàng này chỉ có đỉnh phong cấp Vũ Tôn chiến lược, không có nửa điểm mưu lược a, cùng Trương Liêu, Từ Hoảng những tướng lĩnh kia so với kém xa, cũng không biết, để hấn đọc nhiều điểm binh thư chiến sách có thể hay không có thể tăng lên một điểm đây.

Mã Siêu suy nghĩ một chút, nói: "Tị Thủy Quan quan trước nhỏ hẹp, triển khai bất lợi cho binh lực, tại Lý Túc, Triệu sầm phòng thủ dưới, hẳn là sẽ không tùy tiện mất đi . Hiện tại, vấn đề là Hồ Lao quan, Hồ Lao quan trước mặt thế khoảng đạt, mình quân tất nhiên đem đại binh lực đặt ở Hồ Lao quan trước đó, ta cảm thấy Lý Giác, Quách Tỹ hai người sợ không cách nào bảo vệ tốt Hồ Lao quan, chúng ta hay là từ tỷ dưới nước bơi qua sông, tiến Hồ Lao quan cự địch ."

Hoa Hùng suy nghĩ một chút, trước có Tôn Kiên ngăn cản, sau có mình quân đuổi theo, hiện tại chỉ có thể hướng Hồ Lao quan lui .

Một ngày sau, Mã Siêu, Hoa Hùng lĩnh bộ đội sở thuộc nhân mã tới đến Hồ Lao quan .

Lý Giác, Quách Tỹ nghe nói tình hình chiến tranh, sợ không cách nào một mình chống cự mình quân cái kia hai ba trăm ngàn đại quân, liền để Mã Siêu, Hoa Hùng nhập quan hiệp phòng .

Viên Thiệu, Viên Thuật huynh đệ có thù nhà hận nước, nóng lòng báo thù, một ngày sau, vượt qua tỷ thủy, tấn công về phía Hồ Lao quan .

Đứng ở trên Hồ Lao quan, nhìn xuống cái kia vô biên vô tận mình quân trận doanh, Lý Giác, Quách Tỹ, Hoa Hùng tất cả đều hít một hơi lạnh khí: "Địch nhiều ta ít, có thể làm gì ?"

Mã Siêu đã biết, hiện tại Hồ Lao quan trước chỉ có bốn vạn nhân mã, hơn phân nửa đều là Tây Lương kỵ binh, gần một nửa là mới chiêu mộ quân tốt, không am hiểu thủ thành, ra khỏi thành đã chiến cũng sợ địch nhiều ta ít, không phải mình quân đối thủ .

Mã Siêu liền thừa cơ nói ra: "Chư vị, nghe nói Hoàng Phủ Tung đã chuẩn bị trở về kinh sư tiếp nhận Thành môn Giáo Úy bổ nhiệm, vậy ta phụ thân ở lại Trường An thượng Lâm Uyên liền không có bất kỳ ý nghĩa gì, ta nghĩ đi Trường An một chuyến, mời ta phụ thân lãnh binh đến đây Hồ Lao quan trợ chiến!"

Lý Giác, Quách Tỹ, Hoa Hùng tất cả đều đại hi .

Mã Siêu trở lại Lạc Dương, cùng Đồng Trác nói chuyện, Đồng Trác cũng cực kỳ vui vẻ, hẳn ước gì để Mã Đằng Vũ Uy quân đi tiền tuyến làm pháo hôi, liền không nghe Lý Nho khuyên can, phái Mã Siêu tiến đến Trường An thượng Lâm Uyển .

Lý Nho rời đi tướng quốc phủ, ngửa mặt lên trời thở dài: "Mã Siêu Kim thiên thoát xác, tướng quốc thả hổ về rừng a!"

(viết đến nơi đây, ta không thể không thừa nhận, sách này tiết tấu quá chậm, đoán chừng đây cũng là một đại bị vùi dập giữa chợ nguyên nhân . Ta quyết định, phải tăng tốc tiết tấu . Quyền sách này ngày mai sẽ phải chưng bài, ta muốn thấy nhìn, ở trên đỡ trước, có thể hay không nhiều đổi mới một hai Chương bản FREE .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 113: Điều hổ ly sơn (sách mới cầu thủ đặt trước!)

Lý Nho ngửa mặt lên trời thở dài lúc, Mã Siêu mới ra tướng phủ không bao xa, nghe được Lý Nho thở dài, Mã Siêu cười thầm "Lý Nho a Lý Nho, người sở liệu không phải là giả, ta đây phiên đúng là cất tâm tư của Kim thiên thoát xác, lần này ta trở lại Trường An, cùng phụ thân tụ hợp, sẽ tới đem binh đông tiến, không phải là vì đánh mình quân, mà là vì xảo thủ Lạc Dương, chặt đứt Đồng Trác đường lui . Uống cho người thần cơ diệu toán, tính toán không bỏ sót, đáng tiếc gặp được một cái hoa mắt ù tai tự đại già nua chủ tử, tiền đồ kham ưu a!"

Mã Siêu mang Hí Chí Tài, Từ Thứ, Hoàng Trung, Diên Vi, đêm tối rời đi thành Lạc Dương .

Ra thành Lạc Dương, Mã Siêu tựa như đào thoát nhà tù chim bay, ra roi thúc ngựa, thẳng đến Trường An thượng Lâm Uyển, hẳn hận không thể đêm đó liền đến thượng Lâm Uyển, cùng phụ thân Mã Đằng tụ hợp, lại theo Hoàng Phủ Tung hợp binh một chỗ, lập tức tiến đánh thành Lạc Dương .

Hắn mới vừa giục ngựa lao vút, Hí Chí Tài liền thấp giọng hô: "Thiếu chủ, chậm đã, dục tốc bất đạt!"

Mã Siêu buồn bực, quay đầu hỏi Hí Chí Tài: "Chí Tài, vì sao muốn chậm?"

Hí Chí Tài chậm rãi phân tích nói: "Thiếu chủ, những ngày này thuộc hạ điều động đặc chiến đội viên, thăm dò rõ ràng Đồng Trác binh lực, hẳn vào tới Lạc Dương, cực kì hiếu chiến, chiêu binh mãi mã, hiện tại đã mở rộng đến hai mươi vạn nhân mã, hiện tại Hà Đông quận có hơn một vạn người, thành Trường An hơn một vạn người, Tị Thủy Quan hơn ba vạn người, Hồ Lao quan hơn bốn vạn người, hoàng nông quận mấy người địa phương khác tổng cộng hơn một vạn người, thành Lạc Dương cùng với xung quanh thành trấn không còn có mười vạn trú quân, nếu là Lạc Dương một khi gặp được công kích, những nơi khác Tây Lương quân đều đến tiếp viện, đến lúc đó sẽ có mười lăm vạn đại quân thủ vệ Lạc Dương, cho dù quân ta có thể cùng Hoàng Phủ tướng quân tụ hợp, cũng chỉ có sáu, bảy vạn người . Chỉ sợ không cách nào công phá Lạc Dương, cho nên . . ."

Nói đến đây, Hí Chí Tài dừng lại xuống. Nhìn một chút Mã Siêu .

Mã Siêu cười to: "Chí Tài có chuyện mau nói, đừng muốn thừa nước đục thả câu ."

Hí Chí Tài mỉm cười: "Thiếu chủ, thuộc hạ nói đến chỗ này phân thượng , ngài còn nghĩ không ra sao?"

Mã Siêu cúi đầu suy nghĩ một chút, diễn nghĩa thượng lúc này, bản thân còn không có ra Vũ Uy đâu, Đồng Trác, Lữ Bố đều đi Hồ Lao quan ứng Chiến Minh quân . Mà ở thời điểm này, nếu như mình rất nhanh thì đến thượng Lâm Uyển . Rất nhanh đem Mã gia quân đưa đến tiền tuyến, Đồng Trác liền sẽ cảm thấy, hẳn chỉ dùng Mã gia quân làm bia đỡ đạn là đủ rồi, không cần lại thân phái đại quân tiến đến Hồ Lao quan . Vậy hẳn mười vạn đại quân sẽ còn trú đóng ở thành Lạc Dương, đến lúc đó, Mã gia quân sẽ rất khó cầm xuống thành Lạc Dương .

"Quả nhiên là dục tốc bất đạt!" Mã Siêu cười nói: "Vậy chúng ta để lại chậm tốc độ, buộc Đồng Trác bản thân xuất binh, ừ, cái này kêu là điều hổ ly sơn ."

Lúc này, vẫn là ngày đông giá rét, trời đông giá rét, ngàn dặm băng phong . Vạn dặm tuyết bay, tuyết rất dày, mặc dù chiếu đêm ngọc sư tử có thể Đạp Tuyết Vô Ngân . Nhưng những người khác tọa kỵ đi đường liền cực kỳ gian nan, đang cho Mã Siêu nguyên vẹn lý do .

Trừ cái đó ra, Mã Siêu còn giả bộ như vết thương cũ tái phát, đi một trận, nghỉ một trận, đi bốn năm ngày . Còn chưa tới thượng Lâm Uyển .

Cùng lúc đó, ba mươi vạn minh quân tề tụ Hồ Lao quan phía trước . Trời đông giá rét, lương thảo thiếu thốn, minh quân nóng lòng công phá thành Lạc Dương để vào đi qua tuổi, thế là đối với Lạc Dương môn hộ lớn Hồ Lao quan phát khởi tập nập hung mãnh công kích .

Lý Giác, Quách Tỹ, Hoa Hùng mang tới Tây Lương binh mặc dù có hơn bốn vạn người, nhưng lão binh là Tây Lương kỳ binh, đã chiến vô địch, thủ thành

thì giết gấu và vai, tân binh thì là từ ti lệ địa khu chiêu mộ nông phu, khuyết thiếu huấn luyện, đối mặt mình quân càng ngày càng mạnh liệt thế công, Lý Giác, Quách Tỹ, Hoa Hùng thậm chí về sau tăng viện Từ Vinh đều chống đỡ không được, tấp nập hướng Đồng Trác cầu viện .

Đồng Trác liên tục hướng Mã Siêu phát ra mệnh lệnh, giao trách nhiệm Mã Siêu cấp tốc đến thượng Lâm Uyển, tụ họp phụ thân hấn Mã Đằng nhân mã, tiến đến Hồ Lao quan tiếp viện .

Mã Siêu thì tìm các loại lý do từ chối hành trình .

Đồng Trác giận dữ, trực tiếp lách qua Mã Siêu, phái người phi mã tiến về thượng Lâm Uyển, giả tá Hán Hiến Đế thánh chỉ, đề Mã Đằng nhanh chóng phát binh tiến về Hồ Lao quan .

Đồng Trác nhưng lại không biết, lúc này Mã Đằng thân phục là hấn coi là chết đi từ lâu Thiếu đế Lưu Biện, Mã Đằng như thế nào lại nghe theo ngụy Đế Lưu Hiệp thánh chỉ đây.

Tại Giả Hú an bài xuống, Mã Đằng đầu tiên là giả ý đáp ứng Đồng Trác, đã ở tích cực chuẩn bị khởi binh hướng đông xuất phát, nhưng mục tiêu của bọn hấn không phải Hồ Lao quan, mà là thành Lạc Dương .

Đồng Trác lại đợi năm ngày, vẫn là không có nhìn thấy Mã Đằng nhân mã, phái người điều tra, biết được Mã Đằng con trai của đang chờ hấn Mã Siêu, Mã Siêu nếu không trở về thượng Lâm Uyển, Mã Đằng tuyệt không khởi binh . Mà lúc này, Mã Siêu còn ở trên đường lẻ mà lẻ mề .

Đồng Trác đợi không được, bởi vì Lý Giác, Quách Tỹ, Hoa Hùng, Từ Vinh bọn hấn phát cầu viện tin tức từ càng thêm kịch liệt, nói Hồ Lao quan thủ không được ba ngày .

Đồng Trác đành phải từ bỏ để Mã Tương quân làm con chốt thí ý nghĩ, đổi phái Lữ Bố lĩnh Tịnh Châu quân đi trước tiếp viện .

Lữ Bố còn muốn mượn ngựa Xích Thố mang thai làm lý do từ chối, Đồng Trác lại sai người lại tìm đến một thớt bảo mã lương câu .

Lữ Bố không tốt đầy nửa thoát, liền lĩnh một vạn Tịnh Châu quân cùng một vạn Tây Lương quân đi trước tiếp viện Hồ Lao quan .

Đến rồi Hồ Lao quan về sau, Lữ Bố làm sơ nghỉ ngơi, tỵ xuất quan khiêu chiến .

Như là diễn nghĩa thượng miêu tả như thế, hấn trước hết giết mình quân mấy cái lính tôm tướng của, lại cùng lưu quan Trương Tam huynh đệ ác chiến một cái phiên .

Lúc này lưu quan Trương Tam huynh đệ thương thế tất cả đều khôi phục tốt, hơn nữa đều từ cùng Mã Siêu trong chiến đấu thu hoạch được kinh nghiệm, đối mặt Lữ Bố lúc thông dong rất nhiều .

Lữ Bố không có ngựa Xích Thố, chiến lực hơi gọt hơi yếu một chút, trước cùng Trương Phi chiến bốn năm mươi cái hiệp, lại cùng Quan Vũ, Trương Phi chiến hai mươi mấy cái hiệp, lại theo Lưu Quan Trương chiến mười mấy hiệp, cũng có chút chống đỡ không được, thúc ngựa trốn về Hồ Lao quan .

Trương Phi xúi giục ô chuy ngựa, vung vẩy Trọng Bát Xà Mâu, hướng về phía đóng lại hô to: "Ba họ gia nô, ngươi không phải là đối thủ của ba huynh đệ chúng ta, gọi Mã Siêu đến, chỉ có hấn xứng làm đối thủ của chúng ta!"

Lữ Bố giận dữ: "Hoàn nhân tặc, mắt mù không thành, cái kia Mã Siêu chỉ có đỉnh phong Vũ Tôn thực lực, mỗ là sau Kỳ Vũ Thánh thực lực . . ."

Trương Phi quát: "Chỉ có Mã Siêu từng đánh bại qua huynh đệ chúng ta ba người, mà ngươi lại bị ba huynh đệ chúng ta đánh bại!"

Lữ Bố một mặt mờ mịt, sao lại có thể như thế đây, ta đều không phải lưu quan Trương Tam huynh đệ đối thủ, hấn Mã Siêu tuổi còn nhỏ lại có thể đánh bại Lưu Quan Trương, thật bất khả tư nghị!

Về sau nghĩ đến Mã Siêu có văn tôn khí tài, có thể làm chiến thư triệu hoán Chân Long chi hồn tương trợ, hấn liền có chút minh bạch là chuyện gì xảy ra .

Bất quá, Lữ Bố cũng không ghen ghét Mã Siêu, tương phản trong lòng của hấn dâng lên vô hạn hào hùng, Mã Siêu tiểu tử này, càng ngày càng xứng làm đối thủ của ta, đợi một thời gian, ta Lữ Bố liền không còn là vô địch tịch mịch cô độc người .

Lữ Bố đánh không bại lưu quan Trương Tam huynh đệ, Tây Lương quân lại bị ngăn ở Hồ Lao quan bên trong, đối mặt mình quân hung mãnh thế công, thói quen chỉ huy kỵ binh Lữ Bố không cách nào chống cự, đành phải lại phái người hướng Đồng Trác cầu viện .

Đồng Trác vạn bất đắc dĩ, đành phải thân mang năm vạn nhân mã đi Hồ Lao quan .

Mà lúc này, trong thành Lạc Dương chỉ còn lại có ba vạn nhân mã .

Lúc này, Mã Siêu nghe nói Đồng Trác đi Hồ Lao quan, kể điều hồ ly sơn thành công, liền thay đổi những ngày qua lẻ mề, ra roi thúc ngựa, chạy tới thượng Lâm Uyển .

Mà trước đây một mực đang trên đường dịch trạm đường bệnh Hoàng Phủ Tung cũng thay đổi bệnh trạng, trở về thượng Lâm Uyển .

Hoàng Phủ Tung từ Hà thái hậu, Thiếu đế Lưu Biện nơi đó mời đến thánh chỉ, chạy tới vịn gió quạt quân doanh .

Đồng Trắc trước đó phải đoạn nường thay thế Hoàng Phủ Tung, không chế hấn ba vạn nhân mã, đoạn nường đối với Đồng Trắc trung thành tuyệt đối, nhưng hấn nhìn thấy Hoàng Phủ Tung, thu đến thánh chỉ, lại bị lão bằng hữu Giả Hủ một phen du thuyết, cuối cùng thuận theo, tướng quân quyền giao cho Hoàng Phủ Tung.

Hoàng Phủ Tung cùng Mã Đằng hợp binh một chỗ, quân tiên phong trực chỉ thành Lạc Dương.

PS: Bởi vì là phi bình thường lên giá, cũng liền không mặt mũi nào viết nữa cái gì lên giá cảm nghĩ, chỉ hy vọng, hi vọng quyển sách này độc giả các bằng hữu, có tiền đặt mua mấy chương, ném mấy trương nguyệt phiếu, khen thưởng ủng hộ một điểm, không có tiền cũng thuận tiện ném điểm phiếu đề cử.

Từ đó về sau, giữ gộc một ngày hai canh. Nguyệt phiếu mỗi phá 20, phiếu đề cử mỗi phá 2000, khen thưởng mỗi phá 2000, đồng đều tăng thêm 2000 tự!

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Bắt chước Lưu Bang

Mã Đằng nhân mã gần bốn vạn người, đóng quân ở trên Lâm Uyển.

Thượng Lâm Uyển cũng không phải một cái địa phương nhỏ, nó là Tây Hán thời kì Hán Vũ Đế xây dựng lâm viên, địa vượt Trường An, Hàm Dương, chu đáo, nhà huyện, Lam Điền năm huyện, tung hoành hơn ba trăm dặm, đại khái là lớn nhất từ trước tới nay quê hương của hoàng lâm.

Thời gian từ từ, hai trăm năm sau cuối thời Đông Hán, không chỉ có thành Trường An đổ nát, thượng Lâm Uyển cũng đổ nát, biến thành nông phu trồng trọt ruộng đồng.

Mã gia quân đến thượng Lâm Uyển sau, dựa theo Mã Siêu an bài, chọn vô chủ đất hoang, tiến hành quân đồn.

Nơi này là Vị Thủy Bình Nguyên, không hề giống hậu thế như thế quá độ khai phát, bảo vệ môi trường thiên nhiên rất tốt, tốt hảo đồn điền, cái này một mảng lớn vùng quê nhất định có thể sản xuất thỏa mãn mấy vạn nhân mã lương thực.

Lúc này, tâm tư của Mã Siêu không ở đồn điền, mà ở như thế nào đánh vào Lạc Dương.

Đến bị Lâm Uyển lừa mụ, Mã Siêu gặp qua Mã Đằng, Hoàng Phủ Tung, thương nghị qua như thế nào tiến quân, liền trở lại phòng của hấn, thu dọn đồ đạc, chuẩn bị ngày thứ hai tựu ra binh, binh quý thần tốc, lấy thế nhanh như chớp không kịp bịt tai đến Lạc Dương.

Ngoài cửa sổ truyền đến Hí Chí Tài thanh âm: "Ác Lai, Thiếu chủ nghỉ tạm sao?"

Diễn Vi ứng thanh ứng khí nói ra: "Thiếu chủ đang thu dọn đồ đạc, đã trở về như vậy, hí quân sư có chuyện gì?"

Hí Chí Tài ho nhẹ một tiếng: "Việc này Quan thiếu chủ bá nghiệp, việc quan hệ chúng ta vinh hoa phú quý, ngươi còn không mau mau bẩm báo Thiếu chủ."

Diễn Vi xụ mặt, nghiêm túc nói: "Hí quân sư, ngài không nói rõ ràng, ta chắc là sẽ không để ngươi tiến vào."

Diễn Vi hiện tại thay thế vương phi thành đội đặc chiến đội trưởng, đồng thời phụ trách một chi đặc thù đội ngũ. Có Thú ngữ thần thông hấn ngoại trừ bảo hộ Mã Siêu an toàn bên ngoài, còn phụ trách thuần dưỡng dã thú là trong quân sở dụng.

Vương phi thì ngược lại phụ trách mặt khác một chi đặc thù bộ đội, phi cầm đội. Có điều thú ngữ thần thông đến thuần dưỡng phi cầm là trong quân sở dụng.

Mã Siêu giao cho vương phi một hạng cực kỳ trọng yếu nhiệm vụ, thuần dưỡng bồ câu đưa tin, dùng làm trong quân truyền tống tin tức.

Trước đây vương phi cùng Mã Siêu cùng một chỗ ràng buộc tại trong thành Lạc Dương, không có cách nào thuần dưỡng bồ câu đưa tin, lần này vương phi cùng Mã Siêu cùng một chỗ trở lại thượng Lâm Uyển, nhưng tại cái này phương viên ba trăm dặm thượng Lâm Uyển bên trong thỏa thích huấn luyện bồ câu.

Diễn Vi làm đặc chiến đội trưởng kiêm Mã Siêu bảo tiêu về sau, so vương phi tận tâm được nhiều.

Điền Vi tính cách trung thành cẩn trọng . Thường tại buổi sáng đứng hầu cả ngày, ban đêm liền giữa lấy trướng tả hữu . Rất ít Quy phủ tư ngủ .

Bắt quả Điền Vi có cái mao bệnh, thích ăn thịt uống rượu, tửu lượng cùng sức ăn là thường nhân thật nhiều lần, Mã Siêu không muốn để cho hắn dẫm vào chuyện của Uyển Thành cho nên . Tại ban thường hấn rượu và đồ nhắm lúc, liền để vương phi thay thế chức vị .

Mã Siêu nhĩ lực hơn người, nghe được Hí Chí Tài thanh âm, xông Điền Vi hô: "Đề Chí Tài vào đi!"

Hí Chí Tài tiến vào doanh trướng, một mặt nghiêm túc nhìn lấy Mã Siêu, trực tiếp hỏi: "Xin hỏi Thiếu chủ, ngài là muốn làm Văn Chung, vẫn là làm cao tổ (Lư Bang) ?"

"Văn Chung ? Cao tổ ?" Mã Siêu một mặt mờ mịt: "Chí Tài người đây là ý gì?"

Sắc mặt của Hí Chí Tài đã không còn giống nguyên lai như thể xanh vàng, tại được vật điều dưỡng dưới. Bệnh tình tốt đẹp, sắc mặt dần dần có chút đỏ ửng, nhưng giờ phút này . Sắc mặt của hắn có chút tái nhợt: "Nếu như Thiếu chủ muốn làm Văn Chung, vậy hãy cùng chúa công, Hoàng Phủ tướng quân đánh vào Lạc Dương, phụ tá biện Hoàng tử trở lại vị trí cũ, Thiếu chủ chỉ công nhưng so sánh Văn Chung phụ tá Việt Vương Câu Tiễn chỉ công , chờ đến ngài đánh vào Lạc Dương tiêu diệt Đồng Trác về sau, thành Lạc Dương bên ngoài Viên Thiệu, Viên Thuật huynh đệ cùng trong thành Lạc Dương Vương Doãn, thổ tôn thụ, Dương Bư mấy người thế gia đại thần dung không được Đồng Trác . Liền có thể dung hạ chúa công cùng Thiếu chủ à, trong quân riêng có uy vọng Hoàng Phủ Tung, Chu tuần lại là trung tâm hoàng thất . Đến lúc đó Thiếu chủ cảm thấy đến rồi chim bay hết người lương thiện cung tàng thổ khôn chết chó săn nấu thời điểm, ngài cảm thấy, hấn hội trước diệt trừ ai, đến rồi lúc kia, ngài cảm thấy, kết cục của ngài so Văn Chung tốt hơn chỗ nào ?"

Mã Siêu lập tức nhớ tới trong lịch sử Vương Doãn thổ tôn thụ âm mưu đối phó Đồng Trác, Dương Bư âm mưu đối phó Lý Giác Quách Tỹ, Đồng Thừa mấy người âm mưu đối phó Tào Tháo cố sự, cảm thấy không thể đem Lư Hán hoàng thất đặt ở thế gia mọc như rừng trong thành Lạc Dương, mình cũng không thể tin thân tại trong thành Lạc Dương, không phải rất dễ dàng bị những thế gia kia nhân vật tính toán .

Hắn ngẫm lại Lư Biện tổ tiên Lư Bang đối với Hàn Tín mấy người công thần thủ đoạn, ngẫm lại Lư Biện đệ đệ Lư Hiệp làm cái y đại chiếu kia, cũng thật sâu cảm thấy, Lư Hán hoàng thất huyết thống bên trong thì có tru sát công thần gen, dạng này hoàng thất không có chút nào đáng giá hiệu trung .

Nhìn Mã Siêu một mặt trầm tư, Hí Chí Tài cảm thấy Thiếu chủ là nghe lọt được, liền lại nói ra: "Một khi quân ta công chiếm thành Lạc Dương, Đồng Trác hội lui giữ Hà Đông quận, đến lúc đó chúng ta phía đông là Viên Thiệu, Viên Thuật cầm đầu Quan Đông minh quân, cái này ba mươi vạn đại quân vào tới thành Lạc Dương, nhất định lấy Viên Thiệu cầm đầu, đến lúc đó chủ Công Dữ Thiếu chủ đem dùng cái gì tự xử ? Mà Thiếu chủ tại Tị Thủy Quan trước lại đắc tội Viên Thiệu, lại chọc Đồng Trác, đến lúc đó Đồng Trác, Viên Thiệu cùng một chỗ đối phó Thiếu chủ, Thiếu chủ có thể ngăn cản được sao? Đến lúc đó triều đình chỉ thường cho chúa công một cái Thử Sử chức quan đuổi xong sự tình, chúng ta cần gì phải như thế phí sức giãy vò ."

Mã Siêu gật gật đầu: "Chí Tài người nói có lý! Ta trước kia cũng cùng Cổ quân sư bàn bạc qua, lập tức đánh vào Lạc Dương, cũng không phải là thượng sách, chỉ là ta chỉ vì cái trước mắt, quên đi phía trước mưu đồ ."

Sắc mặt của Hí Chí Tài hòa hoãn rất nhiều, có thông minh như vậy cơ trí văn võ song toàn lại có chiến lược xem Thiếu chủ, thật là thượng thiên hậu ái ta Hí mỗ người a .

Mã Siêu vừa tò mò hỏi: "Chí Tài, vừa rồi người thật giống như hỏi ta muốn hay không làm cao tổ ? Đây là ý gì?"

Hí Chí Tài cười nói: "Thiếu chủ, Tàn mất hấn hươu, thiên hạ cộng trục chi, cuối Tàn như thế, Hấn mất cũng như thế, thuộc hạ xem Thiếu chủ có khí thôn thiên hạ chi hùng tâm, nhưng hiệu cao tổ, lấy Quan Trung làm cơ sở nghiệp, lấy Tây Lương, Ba Thục là cánh chim, rộng tích lương, cao tường, hiệp thiên tử dĩ lệnh chư hầu, đợi đến thời cơ chín muồi, liền có thể thôn tính chi thế, Tịch Quyền Thiên Hạ!"

"Rộng tích lương! Cao tường!" Mã Siêu đại hỉ, nghĩ không ra hai câu này thế mà sớm nhiều năm như vậy, tại Hí Chí Tài trong miệng nói ra, hắn đột nhiên phát hiện, bản thân được một cái côi bảo, Hí Chí Tài chẳng những là Quách Gia như vậy kỳ mưu chi tài, thậm chí còn có điểm Tuân Úc thuộc tính, chiến thuật, chiến lược toàn năng a .

Cùng Hí Chí Tài bàn bạc về sau, Mã Siêu tìm tới Giả Hủ, đi gặp Mã Đằng, lại thương nghị có nên hay không liền có thể tiến đánh Lạc Dương .

Tựa như trước đó bàn bạc như thế, trực tiếp tiến vào Lạc Dương, liền sẽ trở thành cái thứ hai Đồng Trác, trở thành mục tiêu công kích, vẫn là lưu Đồng Trác tại Lạc Dương, để Đồng Trác hấp dẫn thiên hạ cừu hận của chư hầu, cùng Quan Đông minh quân chó cắn chó, để Đồng Trác cùng Vương Doãn mấy người thế gia đại thần chó cắn chó, đối với Mã gia quân càng thêm có lợi .

Mã Đằng mặc dù so sánh lại Mã Siêu càng trung với Hấn thất, nhưng hắn vẫn cũng không phải là cực đoan ngu trung người, hấn hiểu được, trung thân muốn trước bảo toàn chính mình mới có thể hiệu trung Hấn thất, hấn đồng ý Giả Hủ cùng Hí Chí Tài ý kiến .

Bây giờ vấn đề biến thành, như thế nào để Hoàng Phủ Tung đồng ý không đi tiến đánh Lạc Dương, Hoàng Phủ Tung nhưng là một cái cực đoan trung với Hấn thất danh thần, hắn có thể tập trung tinh thần muốn đem Lạc Dương từ trong tay Đồng Trác giải phóng ra ngoài .

Giả Hủ cùng Hí Chí Tài suy nghĩ nửa ngày, cũng tìm không thấy một cái giải quyết tốt đẹp cái vấn đề này phương pháp .

Mã Siêu cúi đầu suy nghĩ một chút, nghĩ tới một cái một mũi tên trúng ba con chim xử lý pháp, vừa có thể lấy để Hoàng Phủ Tung biết khó mà lui, lại có thể để Đồng Trác không dám tây tiến, còn có thể được một số danh tướng .

Chỉ là biện pháp này có chút tổn hại, Mã Siêu là xuyên qua phần tử, đạo đức quan niệm không mạnh, hẳn có thể đi làm, cũng không tiện ở trước mặt mọi người nói ra, nhân tiện nói: "Phụ thân, quân sư, thỉnh cầu các người lấy có quân giới không đủ, nhiều ở trên Lâm Uyển trì hoãn mấy ngày, ta mang đặc chiến đội đi Lạc Dương một chuyến, chờ ta trở lại về sau, Hoàng Phủ Tung liền tuyệt sẽ không khăng khăng tiến công Lạc Dương."

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 115: Vạn năm công chúa

Mã Siêu, Diên Vi, vương phi, mang theo hai mươi tên đặc chiến đội viên, ngồi cưỡi Bàng Đức chọn lựa khoái mã, trong đêm xuyên thành qua trấn, một ngày một đêm, đến thành Lạc Dương bên ngoài. (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)

Vì ẩn nấp hành tung, Mã Siêu liền không có gọi mở cửa thành, mà là để vương phi triệu hoán đến Kim Sí Đại Bàng, chờ lấy bọn họ bay qua thành Lạc Dương trên không, rồi trong hoàng cung.

Ngoại trừ Diên Vi, vương phi bên ngoài, những người khác có ẩn nấp tiềm hành thần thông, trong đêm đi áo đều không cần mặc, đường hoàng tại Hoàng cung trong đại viện xuất nhập, những thị vệ kia, cung nữ đều chẳng qua là cảm thấy phía trước ầm ầm có hắc vụ lưu động, cho là mình là hoa mắt, đều không có tới thiếu lòng cảnh giác.

Mã Siêu trước đó tại Hoàng cung đảm nhiệm dũng tướng Trung Lang tướng thời điểm, đêm hoàng cung địa hình vị trí mò được nhất thanh nhị sở, trực tiếp đi vào Lưu Hiệp tẩm cung.

Khả năng tiêu hoàng đế này phi thường khuyết thiếu cảm giác an toàn, lúc ngủ còn điểm đồ phẩm ngon nếm.

Bởi vì thập thường thị chi loạn, tất cả hoạn quan tất cả đều tàn sát sạch, hiện tại Lưu Hiệp trong tẩm cung chỉ có hai cái cung nữ đang trực, cái kia hai cái cung nữ nằm long sàng bên trên giường nhỏ ngủ say không tỉnh.

Mã Siêu đối với mấy cái này tư sắc bình thường cung nữ không có hứng thú chút nào, đưa các nàng đánh bất tỉnh, lại xốc lên cái màn giường, chuẩn bị đem Lưu Hiệp ôm.

Lại chợt nghe Lưu Hiệp lớn tiếng cả kinh kêu lên: "Đồng Trác muốn giết trẫm, Mã ái khanh, mau tới hộ giá!"

Mã Siêu giật nảy cả mình, lại tập trung nhìn vào, Lưu Hiệp lại là đang nhắm mắt, Mã Siêu lúc này mới thở dài một hơi, hóa ra Lưu Hiệp là đang nói mơ.

Xem ra tiểu gia hỏa này ngủ được rất nhạt, rất dễ dàng thức tỉnh, Mã Siêu liền đưa tay nhẹ nhàng gõ tại Lưu Hiệp một chỗ huyệt đạo, Lưu Hiệp lập tức lâm vào trong mê ngủ. Chờ hẳn tái độ tự nhiên khi tỉnh lại, chỉ sợ đã thân ở thượng Lâm Uyển.

Mã Siêu không phải là không muốn nhất kiếm giết Lưu Hiệp, nhưng hẳn không muốn gánh thí quân tội danh. Vẫn là đem vấn đề này giao cho Lưu Biện cùng Hà thái hậu tự hành giải quyết đi.

Mã Siêu đem Lưu Hiệp cất vào một cái trong túi, giao cho một cái đặc chiến đội viên trên lưng, hướng Kim Sí Đại Bàng chỗ ở ngự hoa viên đi đến.

Đi ngang qua một cái khác cung điện, Mã Siêu bỗng nhiên ngửi được một cổ thấm vào ruột gan mùi thơm, cổ này mùi thơm không phải hương hoa, cũng không phải mùi nước hoa, ngửi được loại mùi thơm này. Mã Siêu trong lòng bỗng nhiên dâng lên không rõ hưng phấn.

Hắn thuận mùi thơm, đi vào cung điện kia.

Bên trong tòa cung điện kia bố trí cùng vừa rồi Lưu Hiệp cung điện hoàn toàn khác biệt. Đồng dạng là rường cột chạm trổ, nhưng phía trên hoa văn trang sức không có bất kỳ cái gì long văn, mà là phượng văn.

Mã Siêu vốn cho là, đây là Lưu Hiệp cái nằm kia tẩm cung của hoàng hậu. Nghĩ lại, Lưu Hiệp vẫn chưa tới mười tuổi, chưa cùng nằm thọ hôn phối.

Mã Siêu có văn tôn khí tài, đêm có thể thấy mọi vật, thị lực không nhận đêm tối ảnh hưởng, bên trong tòa cung điện này không đốt nến, hẳn cũng có thể thấy nhất thanh nhị sở.

Nhìn thấy phượng nằm trên giường nữ tử kia, tuổi vừa mới mười lăm, mắt hạnh má đào. Da như mỡ đông, dung mạo cực đẹp, Mã Siêu giật mình nhớ tới. Lưu Hiệp còn có một cái tỷ tỷ, vạn năm công chúa lưu nói.

Lưu nói cùng Lưu Hiệp cùng cha cùng mẹ, đều là Vương Mỹ người con cái, đều không phải là Hà thái hậu hài tử, cho nên trước đây Lý Nho liền không có làm khó vạ năm công chúa, Mã Siêu mang đi Hà thái hậu cùng Lưu Biện Thời đã đã quên mang đi vạ năm công chúa .

Trong truyền thuyết . Đồng Trác mỗi đêm vào cung, gian - dâm cung nữ . Đêm Túc Long giường, vốn lấy Mã Siêu làm dũng tướng Trung Lang tướng mấy tháng quan sát, Đồng Trác mới vừa vào kinh lúc, tập trung tinh thần nghĩ ra được thể gia thanh lưu đại thần tán thành, tự trần lông vũ, không biết làm loại này bốc lên thiên hạ đại chuyện sơ suất, đây rõ ràng là những một lòng đó muốn lật đổ hán thanh lưu đám đại thần hướng về thân thể hán giới bỏ ỉa, đây là mỗi cái từ thảo nằng ở giữa phát tích quyền thần đều sẽ gặp phải chuyện buồn nôn, đoán chừng Mã Siêu ngày sau cũng sẽ bị những nắm giữ đó cán bút hỗn đản giới bỏ ỉa .

Trong truyền thuyết, Đồng Trác còn từng những chàm qua công chúa, lúc này công chúa có Hán hoàn Đế ba cái nữ nhi, Dương An Trường công chúa Lưu Hoa, đình âm Trường công chúa lưu kiên, dương đình Trường công chúa lưu tu, ba vị này công chúa đều sớm đã xuất giá, cũng không tại Lạc Dương Hoàng cung, hán Trung Dương cảnh Trường công chúa Lưu Hoa gả cho phục hoàn, sinh hạ một đứa con gái, chính là Lưu Hiệp Hoàng Hậu năm thọ .

Nói như vậy, Đồng Trác chàm mọt công chúa hán là trước mặt vạ năm công chúa lưu nói.

Hiện tại, Mã Siêu đứng ở lưu nói phượng trước giường, cúi đầu cẩn thận quan sát, nhìn lưu nói mặt mày thân thể, cũng không giống là bị người tàn phá qua bộ dáng, ngược lại càng giống một cái chưa nhân sự xử nữ . Xem ra Đồng Trác từ khi ủng lập Lưu Hiệp về sau, cũng không lập tức dâng lên mưu triều soạn vị chi tâm, vẫn là rất quan tâm Lưu Hiệp đối với cái nhìn của mình, cũng không giống những thanh lưu đó đám đại thần loạn biên như thể mỗi đêm vào cung đêm Túc Long giường .

Mã Siêu lúc đầu không nghĩ tới mang lưu nói đi, nhưng bây giờ nếu gặp, lưu nói đáng đáp không tệ, lại là Lưu Biện cùng cha khác mẹ tỷ tỷ, hơn nữa hán đem Lưu Hiệp mang đi, chỉ để lại lưu nói, chỉ sợ Đồng Trác liền sẽ không lại nể mặt Lưu Hiệp, đoán chừng rất có thể đêm Túc Long giường xuống tay với công chúa.

Coi lại lưu nói một chút, nghe trên người nàng mẫn dật tự nhiên hương khí, Mã Siêu trong lòng hơi động, nghĩ tới một cái càng làm trường hơn xa kế hoạch, cái này lâu dài trong kế hoạch, lưu nói sẽ là khâu mấu chốt nhất .

Nghĩ tới đây, Mã Siêu nhắc lên chân mền, muốn đem lưu nói chứa vào trong túi mang đi, lại kinh ngạc phát hiện, lưu nói trên người vậy mà không có mặc bất kỳ vật gì, không mảnh vải che thân, không giữ lại chút nào hiện ra tại Mã Siêu trước mặt .

Mã Siêu con mắt tròn tròn, trời ạ, công chúa thể mà lại trần - ngủ!

Từ chưa từng thấy qua thân thể của như vậy mỹ diệu, nếu không có thời gian khẩn cấp, chỉ sợ Mã Siêu đã kiểm chế không được, nghỉ đêm phượng giường, dù sao xuyên qua tới về sau, thời gian mấy tháng bên trong, hán chưa bao giờ hưởng qua mùi vị đó, đây nữa xa một chút, xuyên qua trước, hán cũng không còn hưởng qua mùi vị đó, huyết khí phương cương, kim nén đến đủ đủ .

Mã Siêu chỉ lo đến kinh ngạc và thường thức, lại đã quên điếm vạ năm công chúa huyết ngủ , kết quả vạ năm công chúa tỉnh, nhìn lấy trước mặt bóng đen, sợ hãi đến, há mồm liền muốn kêu to .

Mã Siêu tay mắt lạnh lẽ, vội vàng dùng tay che vạ năm công chúa miệng, thấp giọng nói ra: "Vi thần chính là dũng tướng Trung Lang tướng Mã Siêu, lần này phụng Hoàng Thượng cùng Thái hậu ý chỉ, tiếp Trần Lưu vương cùng công chúa điện hạ tiến về Trường An ."

Vạ năm công chúa nói không ra lời, chỉ có thể dùng con mắt biểu đạt nghi ngờ của nàng, Lưu Biện cùng Thái hậu không phải là bị Lý Nho hạ độc chết sau đó bị đại hòa đốt đi sao?

Trong bóng tối, Mã Siêu vẫn tôn khí tài để hán đêm có thể thấy mọi vật, có thể tình tường nhìn thấy lưu nói tuyệt đẹp dung nhan, nàng lòng mi thật dài vệt sáng vệt sáng, thủy uông uông mắt to, con mắt giống như biết nói chuyện, tựa hồ tại hỏi cái gì .

Mã Siêu minh bạch nghi vấn của nàng, thấp giọng nói: "Công chúa điện hạ xin yên tâm, Lý Nho độc chết Thái hậu cùng Hoàng Thượng lúc, vi thần đi thay mận đào kẻ sách, cứu Thái hậu cùng Hoàng Thượng, đem bọn hán an toàn chuyển dời đến Trường An, hiện tại Đồng Trác mưu toan làm cái thứ hai Vương Mãng, ý đồ mưu triều soạn vị, mưu hại Trần Lưu vương, cũng sắp bắt lợi cho công chúa, cho nên Thái hậu cùng Hoàng Thượng để vi thần đến đây cứu giá!"

Lưu nói vóc người cực đẹp, mười lăm tuổi đã trở mã có thể so với cái cùng với nàng kia danh tự đồng âm người nữ chủ trì, nàng ấy bên trong mặc dù rất lớn, nhưng lại phi vô não hạng người, cũng không có bị Mã Siêu lác lư ở, nàng lác đầu, ra hiệu nàng không tin Mã Siêu, không nguyện ý cùng Mã Siêu tiến về Trường An .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 116: Trói đi Đồng Bạch

Mã Siêu nhìn ra lưu nói đề phòng cùng hồ nghi, hẳn suy nghĩ một chút, cái này lưu nói xong đúng là cùng Lưu Hiệp chính là ruột thịt cùng mẹ sinh ra, nàng thân đệ đệ Lưu Hiệp cùng Lưu Biện thế nhưng là có đề vị cạnh tranh quan hệ thù địch, cái Hà thái hậu kia còn từng ý đồ mưu sát qua Lưu Hiệp, cái này khiến nàng làm sao có thể đối với Hà thái hậu cùng Lưu Biện có tín nhiệm cảm giác, lại nói, nàng bây giờ cùng Lưu Hiệp tại Lạc Dương làm chân chính Trưởng công chúa, vượt xa đi Trường An tại Hà thái hậu, Lưu Biện dưới mái hiên .

Mã Siêu nào có tâm tư lại theo lưu nói giải thích nhiều như vậy, đưa tay điểm trúng lưu nói á huyết, sau đó để cho nàng bản thân mặc quần áo, vạn năm công chúa lưu nói không muốn cùng Mã Siêu đi Trường An, kiên quyết không chịu mặc xong quần áo .

Mã Siêu bắt đắc dĩ, đành phải tự mình động thủ cho lưu nói mặc xong quần áo .

Lưu nói lúc này không sợ hãi, công chúa của nàng phục lại là tầng tầng lớp lớp tiên nữ vậy, mặc vào cực kỳ phiền phức, đang cấp nàng mặc quần áo thời điểm, Mã Siêu tay không thể tránh khỏi đụng chạm nàng toàn thân các nơi .

Lưu nói không hổ là công chúa, từ nhỏ da thịt liền được bảo dưỡng rất tốt, da da trắng nõn nà mịn màng, vô cùng mịn màng .

Mà sống trong nhung lụa công chúa kiếp sống để cho nàng dinh dưỡng đầy đủ, phát - dục vô cùng tốt, trước sau lồi lõm, ngạo nhân chỗ trải qua luân hãm tại Mã Siêu ma chương .

Đến cuối cùng, Mã Siêu đều không biết mình là vô ý, hay là cố ý, cho công chúa mặc quần áo phải bỏ ra nửa canh giờ .

Chờ ở ngoài điện đặc chiến đội viên nhin không được thấp giọng nhắc nhở: "Thiếu chủ, chính sự quan trọng, chuyện nam nữ tạm thời khắc chế một cái đi!"

Hóa ra hẳn coi là Mã Siêu đã tại trong điện bắt đầu làm loại chuyện đó .

Bị Mã Siêu ma chương trên dưới đụng chạm, lưu nói xấu hổ giận dữ không chịu nổi, nàng muốn nặng nề mà quát lớn Mã Siêu . Lại phát hiện tựa hồ có cái gì huyết đạo bị Mã Siêu điểm trúng, lời đến khóe miệng ra không được, đành phải dùng nàng hắc bạch phản minh mắt to trừng Mã Siêu . Hi vọng Mã Siêu biết khó mà lui .

Cho công chúa mặc quần áo thời điểm, Mã Siêu tay càng không ngừng động, con mắt cũng đang không ngừng thưởng thức, cái này công chúa không mặc quần áo thời điểm cảm giác giống muốn - nữ nhân Marilyn Monroe, mặc xong quần áo cảm giác là ngọc nữ Audrey Hepburn, khi nàng cao ngạo nhìn lấy Mã Siêu, công chúa phạm mười phần .

Mã Siêu thật nghĩ đem nàng đập đổ tại trên giường phượng . Nhưng hẳn chưa, đã biết một đêm còn muốn lừa mang đi những người khác . Đã nửa đêm, lại có một canh giờ liền nhất định phải ra khỏi thành .

Hắn thu hồi tất cả tâm viên ý mã, giúp vạn năm công chúa mặc quần áo từ tế, tại nàng nhìn hằm hằm bản thân thời điểm . Điểm trúng huyết ngù của nàng, đem nàng cất vào trong túi, đích thân gánh vác lấy .

Đi ra đại điện về sau, thủ vệ tại cửa điện đặc chiến đội viên nhóm kim lòng không dặng cảm thán nói: "Nghĩ không ra Thiếu chủ tuổi còn trẻ, lại uy mãnh như vậy, thế mà có thể kiên trì nửa canh giờ, thuộc hạ khâm phục đã đến!"

Ngọa tào, bị bọn gia hỏa này hiểu lầm, Mã Siêu lờm bọn họ một cái: "Đừng muốn nói vậy . Đây chính là vạn năm công chúa, ta một cái nhỏ nhỏ Trung Lang tướng sao dám nhúng chàm!"

Kết quả bọn gia hỏa này lại nói: "Thiếu chủ tài kiêm văn võ, hùng tài vĩ lược . Đừng nói là công chúa, chính là vậy quá về sau, cũng có thể chơi đến!"

Mã Siêu lại nghiêm nghị trách cứ bọn hắn một lần, những thứ này đặc chiến đội viên lại một mặt xem thường, bọn hắn cùng Mã Siêu sớm chiều ở chung, đối với Mã Siêu mà biết quá sâu . Biết Thiếu chủ đã tâm rất lớn, chỉ là đem Lưu Hán hoàng thất xem như công cụ . Cũng không có bất kỳ cái gì lòng kính sợ .

Mã Siêu trong lòng mình âm thầm cao hứng, đi qua mấy tháng này tấp nập tẩy não, đặc biệt là dùng hẳn văn Tôn cấp khí tài đi tẩy não, tẩy não hiệu quả bao nhiêu cấp phóng đại, dưới trướng hẳn tướng sĩ chỉ nhận một mình hắn, cái gì Lưu Hán hoàng thất đều là cái rắm, cái gì thế gia thanh lưu đại thần càng là cái rắm, thậm chí, phụ thân hắn Mã Đằng tại uy vọng của quân trung đều kém xa hắn, cho nên những thứ này đặc chiến đội viên dám nói ra vừa rồi loại kia coi trời bằng vung.

Mã Siêu duy nhất cảnh cáo bọn họ là, lời này tại trước mặt mọi người đừng muốn nói vậy, ở dưới tư bên trong cũng phải cẩn thận nói, dù sao hắn muốn tổ kiến một cái bảo hoàng liên minh, mới có thể đối kháng Đồng Trác, Viên Thiệu, không thể để cho những bảo hoàng đảng đó nhóm nhìn ra hắn ý đồ không tốt .

Rời đi Hoàng cung về sau, Mã Siêu một đoàn người lại tiềm hành đến tướng quốc phủ .

Mục tiêu lần này là Đồng Bạch cùng Đồng Mân, Đồng Trác có một huynh trưởng cùng một cái đệ đệ, huynh trưởng mất sớm, chỉ có một cái đệ đệ Đồng

Mân, mà Đồng Trác con độc nhất mất sớm, chỉ còn lại có một cái tôn nữ Đồng Bạch, Đồng Trác năm gần sáu mươi, nữ nhân tuy nhiều, lại không có một cái nào dòng dõi, nói rõ đã đã mất đi năng lực sinh sản, có thể nói, Đồng gia huyết mạch chỉ có Đồng Bạch cùng Đồng Mân, đem hai người trôi đến Trường An, Đồng Trác sợ ném chuột vỡ bình, tất nhiên không dám tiến đánh Trường An, đồng thời Đồng Trác cũng có thể ý thức được Lạc Dương khốn cảnh, sẽ nhanh chóng trở về Lạc Dương chủ trì đại cuộc, đến lúc đó Đồng Trác chủ lực nhân mã lại ở Lạc Dương phòng thủ.

Lưu Hiệp rời đi Lạc Dương, Lạc Dương liền không còn là cái Đế Đô, Hoàng Phủ Tung cũng không để lại kiên trì nhất định phải lập tức tiến đánh thành Lạc Dương.

A, đúng, đã quên một người khác, Đồng Trác mẹ già, Đồng Trác nhưng là một cái tùy tùng mẹ chỉ hiểu hiểu từ a, đem đồng mẹ bắt được thành Trường An, nhất định có thể chán nản ở Đồng Trác, nhưng Mã Siêu từ đầu đến cuối đều cảm thấy, lừa mang đi người khác chuyện lão mẫu quả thật có chút quá bỉ ổi, hần Mã Siêu cũng không phải cái dám dùng kia thịt người làm làm quân lương, lừa mang đi Từ Thử lão nương bức bách Từ Thử quy hàng bỉ ổi phạm Trình Dục, hần chính là làm chuyện xấu, cũng là có ranh giới cuối cùng.

Đương nhiên, còn có một cái nguyên nhân trọng yếu là Đồng Trác lão mẫu so Đồng Trác còn muốn béo a, mang theo tuyệt không thuận tiện.

Trừ cái đó ra, Mã Siêu rất nhớ đem Lý Nho cũng cột lên, nếu như đem Lý Nho mang đi, Đồng Trác cũng chưa có trí não, căn bản không tạo thành uy hiếp, nhưng này Lý Nho con hàng này thô khôn có ba hang, đem đó cũng không tại phủ đệ của hần, cũng không ở hần biệt viện, chộp tới lão bà hần hỏi, cũng hỏi không ra hành tung của hần, Mã Siêu đành phải lựa chọn từ bỏ.

Lừa mang đi Đồng Mân thời điểm rất dễ dàng, cái kia hàng đã cùng mấy cái thị thiếp chơi xong, ngủ như lợn chết, Mã Siêu không chút nào tổn sức mà đem hần ném tới trong túi, cổng đi.

Trời Đồng Bạch thời điểm, ra một điểm nhỏ tình huống.

Mã Siêu canh bốn sáng đến tướng quốc phủ, sờ đến Đồng Bạch khuê phòng, đẩy cửa ra, lại giật mình kêu lên, chỉ thấy Đồng Bạch quơ một thanh bảo kiếm, trong phòng đi tới đi lui, miệng lầm bầm: "Mã Siêu tiêu tặc, ta muốn chém chết ngươi, ta chết cũng không muốn gả cho ngươi!"

Mã Siêu kinh hãi, cô nàng này thật là đáng sợ, nàng cũng biết ta muốn đến trời nàng?

Đang Mã Siêu giật mình lúc, một cái đặc chiến đội viên nhỏ giọng nói: "Thiếu chủ, tiểu chủ mẹ là ở mộng du!"

Mặc dù Mã Siêu xưa nay không thừa nhận hần và Đồng Bạch hôn ước, nhưng hần phía dưới những Tây Lương đó tướng sĩ đều nhạc kiến kỳ thành, đều lấy tiểu chủ mẹ xưng hô Đồng Bạch.

Mà ở Mã Siêu trong suy nghĩ, tiểu chủ mẹ nhân tuyển hần là Thái Diễm, làm sao cũng không tới phiên Đồng Bạch.

Mã Siêu cẩn thận quan sát Đồng Bạch cử động, quả nhiên, nàng ánh mắt dờ dẩn, căn bản không nhìn thấy cửa phòng mở ra, cũng căn bản không có lưu ý đến phòng bên trong có nhiều người.

Mặc dù Mã Siêu đối với cái này bị Đồng Trác yêu chiều hư quả ột nhỏ không có chút nào cảm thấy hứng thú, nhưng dù sao nàng hiện tại treo Mã Siêu vị hôn thê danh nghĩa, nhìn nàng chỉ là ăn mặc hồng sắc cái yếm, Mã Siêu vội vàng đem những đặc chiến đội viên đó đuổi đi ra.

Mã Siêu biết, không thể cứng rắn đánh thức mộng du bên trong người, muốn chờ nàng mộng du xong mới được.

Mã Siêu liền chậm đội Đồng Bạch mộng du xong nằm ở trên giường, mới lên trước điểm trướng huyết ngủ của nàng, sau đó cho nàng mặc quần áo.

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 117: Hàm Cốc quan cùng Đồng Quan

Đồng Bạch chưa đáp, so Mã Siêu còn nhỏ hai tuổi, thân thể xinh xắn lạnh lợi, phảng phất một cái hương hoa tai. [77nt. CO M Thiên Thiên tiểu thuyết]

Mã Siêu vốn cho là cái này Đồng Bạch chính là một cái không có chút nào ưu điểm tiêu xú nha đầu, mà tính tình của nàng lại như vậy quái đản, Mã Siêu đối nàng là số không hảo cảm.

Nhưng tại cho nàng mặc quần áo thời điểm, Mã Siêu rõ ràng cảm giác được, nha đầu này khuôn mặt nhỏ nhắn xinh xắn non nớt, thân hình lại ứng câu nói kia, chìm sẽ tuy nhỏ ngủ tạng đều đủ.

Nhìn lấy Đồng Bạch non nớt gương mặt kiều mị, đưng chạm lấy Đồng Bạch ngạo nhân chỗ, Mã Siêu trong đầu hiện lên một cái thành ngữ, đồng nhan cự cái gì .

Mắt thấy sắc trời dần dần sáng lên, Mã Siêu vội vàng thu hồi tâm viên ý mã, đem Đồng Bạch để vào trong túi, ẩn nấp thân hình, ra tướng quốc phủ .

Bọn hấn trọng lại trở về ngự hoa viên, ngồi ở trên Kim Sí Đại Bàng, bay ra thành Lạc Dương .

Kim Sí Đại Bàng không kiên nhẫn phụ trọng, bay vài dặm, ngay tại thành Lạc Dương bên ngoài một chỗ rừng rậm đất trống chỗ, đám người đôi ngồi chiến mã, ra roi thúc ngựa, hướng Trường An phương hướng tiến đến .

Trên đường đi, Mã Siêu bọn người ngồi cưỡi chiến mã, Kim Sí Đại Bàng tại thiên không bay lượn, đến rồi những khả năng kia bại lộ hành tung quan ải, liền do Kim Sí Đại Bàng chở đi đám người bay qua quan ải .

Đi trên đường đi của Trường An, phải đi qua một chỗ hiểm quan, Hàm Cốc quan .

Để Mã Siêu rất thất vọng, cái này Hàm Cốc quan giống nó danh tự như thế "Nhiều tại khe trong cốc, sâu hiểm như văn kiện", mà là tại Tần An huyện thành đông một chỗ địa thế đất bằng phẳng, một chút cũng không hiểm yếu .

Mã Siêu lúc đầu muốn lãnh binh chiếm lĩnh Hàm Cốc quan, hảo đem Đồng Trác nhân mã ngăn tại quan ngoại không thể quấy nhiễu Quan Trung, nhưng này cái Hàm Cốc quan không có loại kia "Một người giữ ải vạn người không thể qua " hiểm yếu khí thế . Thực sự làm cho không người nào có thể yên tâm .

Hí Chí Tài nhìn ra Mã Siêu nghi hoặc, cười nói: "Thiếu chủ, Hàm Cốc quan có hai cái . Một cái là Tần Quan, là thời kỳ chiến quốc Tần hiếu công từ Ngụy quốc trong tay chiếm lấy hào văn kiện chi địa lúc xây dựng, một cái khác là Hán quan, là lâu thuyền tướng quân Dương bặc tại Hán nguyên Đình ba năm (trước công nguyên 114 tuổi) xây dựng ."

Trên đường đi qua Tần thay mặt bỏ hoang quan ải, Mã Siêu nhìn nơi này trấn giữ hào văn kiện cổ hòng, tây tiếp nhất định lĩnh, đông lâm tuyệt khe . Nam theo Tần Lĩnh, bắc tần Hoàng Hà . Địa thế hiểm yếu, con đường chật hẹp, xe không phương quỹ, ngựa không ngang nhau . Nhịn không được mắng: "Cái Dương kia bặc có phải bị bệnh hay không a, tại sao phải vứt bỏ Tần Quan, chạy đến nơi đó trùng tu quan ải a!"

Hí Chí Tài nhin không được cười ha hả: "Dương bặc quả thật có bệnh, hơn nữa bệnh cũng không nhẹ . Tiền triều lúc, Quan Trung làm Đế Đô, Hàm Cốc quan lấy đồng lại xưng quan ngoại, mọi người đều lấy mình là Quan Trung người vì quang vinh . Lâu thuyền tướng quân Dương bặc, nguyên quán Hàm Cốc quan lấy đồng Tần An huyện, người khác nói hần là quan ngoại người . Hần cảm giác sâu sắc không vui, liền tận quyền gia tư, tại nguyên Đình ba năm (trước công nguyên 114 tuổi) tại Tần An huyện thành đông trùng tu Hàm Cốc quan . Cũng tu lên một tòa hùng vĩ thành trì, có toà này mới quan, Dương bặc cũng đã thành Quan Trung người ."

"Con hàng này thực bệnh cũng không nhẹ, liền vì một điểm lòng hư vinh, vậy mà trùng tu một cái quan ải, còn xây ở như vậy không thích hợp tu kiến quan ải địa phương ." Mã Siêu lắc đầu: "Không được, không thể nhận cái này Hàm Cốc quan . Muốn trùng tu Tần Quan ."

Hí Chí Tài cười khổ nói: "Chúa công, Tần Quan đã vứt bỏ ba trăm năm, lần nữa trùng tu, chi sợ một năm nửa năm đều không thể hoàn thành, mà Đồng Trác Tây Lương binh chi uy hiếp gần tại lông mày và lông mi ."

"Chí Tài ý tứ, chúng ta nhất định phải chấp nhận Dương bặc cái dừng bút kia sửa Hàm Cốc quan, " Mã Siêu nhìn quanh cái bỏ hoang kia Tần Quan, lắc đầu: "Chúng ta không thể đem liền, nhất định phải trùng tu Tần Quan, Chí Tài người yên tâm, ta có một cái bí phương , có thể cực đại đề cao quan ải tu kiến tốc độ, còn có thể đề quan ải trở nên so trước đó càng thêm kiên cố!"

Hí Chí Tài muốn hỏi Mã Siêu rốt cuộc là bí pháp gì, Mã Siêu cười không nói .

Cười Kim Sí Đại Bàng, vượt qua Hàm Cốc quan, xuyên qua hoàng nông quận, hướng Trường An xuất phát .

Tới gần Trường An lúc, Mã Siêu một đoàn người đi qua một cái dễ thủ khó công chỗ, bắc có vị, Lạc hai xuyên hội Hoàng Hà cài then mà xuống, tây gần hoa ngọn núi, chung quanh núi liền với núi, phong liền phong, cốc vực sâu tuyệt, núi cao đường hẹp, bên trong thông một đầu chật hẹp đường hẹp quanh co, đi lại chỉ chứa một xe một ngựa, phi thường thích hợp làm quan ải, có thể tiết nuôi là, nơi này cũng không xây dựng bất luận cái gì quan ải .

Y theo Mã Siêu, hí Chí Tài, Giả Hủ chế định Vũ Uy quân phát triển quy hoạch, ngày sau phải lấy Quan Trung Bình Nguyên làm gốc cư địa, chủ yếu nhất địch nhân chính là đến từ phía đông Đồng Trác thậm chí Viên Thiệu, Tào Tháo, cho nên chỉ có một Hàm Cốc quan cũng không đầy đủ làm chiến lược giám xóc, Hàm Cốc quan là một đường quan, nơi đây chắc có một hàng hai quan .

Mã Siêu gãi gãi đầu, hỏi hí Chí Tài: "Đồng Quan ở đâu?"

Hí Chí Tài ngay ra một lúc, nói: "Thuộc hạ chưa từng nghe qua Đồng Quan tên ."

Mã Siêu lại ngẫm nghĩ một chút, hần từ Trường An đến trên đường đi của Lạc Dương, cũng không đi ngang qua bất kỳ một cái nào tên là Đồng Quan địa phương, lại tính tế suy nghĩ một chút, giống như lúc này còn không có Đồng Quan tồn tại .

Đồng Quan tại Đông Hán trước kia còn không có thiết quan thành, đến Đông Hán mạt, Tào Tháo là dự phòng Mã Siêu, Hân Toại nạn binh hoả, mới tại Kiến An nguyên niên (năm 196) bắt đầu thiết Đồng Quan, cũng đồng thời vứt bỏ Hàm Cốc quan .

Đồng Quan làm Quan Trung đông đại môn, trong lịch sử trải qua chiến dịch lớn nhỏ mấy chục lần . Cuối thời Đông Hán, Tào Tháo cùng Mã Siêu chiến tại Đồng Quan, Mã Siêu theo quan kháng Tào sư, sau Tào Tháo bằng hấn mưu trí xảo diệu cướp lấy Đồng Quan . Bắc Chu những năm cuối, giương kiêu tại Lạc Dương soán vị lập Tùy lúc, từng mật phái Dương còn hi trấn giữ Đồng Quan, để giải hấn tây chú ý chi lo . Đường bên trong Diệp An Lộc Sơn công chiếm Lạc Dương, tiến sát Đồng Quan, sử dụng kế phản gián chiếm cứ Đồng Quan, chấn động kinh sư, Đường Huyền Tông hốt hoảng tây trốn . Đường mặt khỏi nghĩa Hoàng Sào quân đánh chiếm Đồng Quan trực đảo Trường An . Đại Tổng Tĩnh Khang thay đổi về sau, Đồng Quan là kim đoạt được, Kim Triều về sau là Mông Cổ quân đội bức bách, dời đô Biện Kinh, đem binh lực hoàn toàn tập trung Đồng Quan phụ cận, có người từng nói với Thiết Mộc Chân: "Kim đình cư biện đem hai mươi năm, cầm đẹp an người, chỉ riêng Đồng Quan, Hoàng Hà tại", cho nên công nguyên 1233 tuổi làm được quân vây quanh Biện Kinh lúc, đầu tiên chiếm lấy Đồng Quan . Cuối thời nhà Nguyên, Chu Nguyên Chương cũng là trước phá Đồng Quan, toàn bộ quan nhanh địa khu mới cấp tốc đạt được bình định .

Cần thận so sánh Hàm Cốc quan cùng Đồng Quan vị trí, Mã Siêu quả quyết lựa chọn từ bỏ Hàm Cốc quan, chuẩn bị mới xây Đồng Quan, coi nơi này là thành Quan Trung đông đại môn .

Tại Đồng Quan vị trí, Mã Siêu quan sát nửa ngày, cuối cùng định ra rồi một cái phương án thiết kế, đem quan thành Chu trường làm thành mười dặm, mặt phía bắc cùng Đông Bắc, là vách đất tường đất, bao bên ngoài gạch xanh, lại bồi lấy xi măng, cao sáu trượng, rộng hai trượng, nam cùng Đông Nam, thuận thế núi chẻ thành lỗ châu mai, cao tới mười trượng, trừ ra môn sáu nơi bên ngoài, có lưu nam Bắc Nhị Thủy Môn . Vì cam đoan Đồng Quan an nguy, mặt khác tại Đồng Quan phía đông sáu dặm chỗ thiết hạ một cái cấm câu, xuôi theo cấm câu hai bên bờ, kháng trúc hình vuông dài đất mười hai cái, là phòng ngự tính pháo đài quân sự, bởi vì dài đất cùng Đồng Quan thành cơ bản kết nối, cổ xưng "Mười hai liên thành".

Mã Siêu có thể lập tức thiết kế ra được, tất cả đều là bởi vì, trước đó hấn đi Đồng Quan du lịch qua, nhớ kỹ cái này quan ải những văn tự đó tính miêu tả, trước đó không có liên tường, một khi nhớ tới Đồng Quan là trong lịch sử bị Tào Tháo xây cất đối phó bản thân, hấn liền lập tức nhớ tới vật gì khác .

Lần này, Mã Siêu chuẩn bị tu kiến Đồng Quan, vì đối phó Đồng Trắc, càng thêm là vì đối phó ngày sau phòng lớn Tào Tháo .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 118: Cầm Trương Liêu Cao Thuận để đổi

Mã Siêu quay đầu nói với Từ Thứ: "Xây dựng Đồng Quan, tầm quan trọng bốn khóa ngôi sao!"

Từ Thứ vội vàng đem cái kỷ lục này xuống tới, hấn hiện tại bỏ võ theo văn, từ đầu học lên, chẳng những đi theo Hí Chí Tài học, cũng phải đi theo Giả Hủ học, còn muốn cùng sau lưng Mã Siêu làm thư ký của hấn, ghi chép lại hấn tất cả ngôn luận cùng chuẩn bị việc cần phải làm, kịp thời nhắc nhở hấn .

Mã Siêu làm sao không muốn tìm cô gái đẹp làm thư ký, nhưng hấn dài hơn thời gian đợi tại trong quân doanh, mang một nữ nhân có nhiều bất tiện .

Hí Chí Tài nhìn qua quang ngốc ngốc sơn cốc, cười khổ nói: "Thiếu chủ, từ không tới có địa mới xây một cái mới quan ải, cái này nhưng so sánh trùng tu Hàm Cốc quan muốn khó hơn nhiều ."

Mã Siêu nhớ tới bản thân cái đại sát khí kia cùng có được chế tạo thần thông đệ đệ ngựa thiết, cười nói: "Chí Tài không cần lo ngại, không ra một tháng, cái này quan ải nhất định có thể hoàn thành ."

Hí Chí Tài thực sự khó có thể tưởng tượng, nhìn Thiếu chủ một mặt tự tin, không đành lòng đã kích .

Một ngày sau, bọn hấn đến Trường An thượng Lâm Uyển Vũ Uy quân doanh địa.

Làm Mã Siêu đem Lưu Hiệp, lưu nói, Đồng Mân, Đồng Bạch từ trong túi phóng xuất, Mã Đằng, Giả Hủ đều tròn tròn mắt, Mã Siêu lá gan thật sự là quá lớn, lại dám đi Lạc Dương cái đầm rồng hang hổ kia bên trong trối người .

Làm Lưu Hiệp bốn người tỉnh táo lại, nhìn thấy bọn hấn thân ở quân doanh, đứng trước mặt chính là Mã Đằng, Giả Hủ, bọn hấn cũng đều tròn mắt hốc mồm .

Lưu Hiệp còn vẫn bày biện tiểu hoàng đế giả đồ: "Mã ái khanh, trăm vì sao ở đây, nguoi đề trăm tới đây làm gì ?"

Ngoài cửa vang lên một cái thanh âm quen thuộc: "Hoàng đế, trăm muốn nhớ nguoi thật đáng a!"

Lưu Hiệp quay đầu nhìn lại, ngoài cửa đi vào đứng là hấn không thể giả được Hoàng huynh Lưu Biện .

Lưu Hiệp nguyên lai vẫn cho là Lưu Biện là ở trong hòa hoãn bị chết . Hôm nay chợt thấy Lưu Biện, hồn phi phách tán, toàn thân run rẩy . Chỉ Lưu Biện: "Người là người hay quỷ ?"

Lưu Biện cười nói: "Trẫm tự nhiên là người, bất quá nếu không phải Mã Tượng quân cứu giúp, trẫm sớm tối cùng hoàng đệ người Âm Dương vĩnh cách ." Hắn đem Mã Siêu cứu hắn kỹ càng quá trình nói một lần .

Lưu Hiệp đối với Lưu Biện như thế nào bị Mã Siêu cứu thờ ơ, hắn chỉ để ý một điểm, Lưu Biện luôn mồm tự xưng trẫm khi hắn nghe tới rất chói tai, nhân tiện nói: "Hoàng huynh, người bây giờ đã thành Hoàng Nông vương . Hắn là lấy cô tự xưng, không nên càng chế tự xưng trẫm ."

Lúc đầu Lưu Biện có chút hăng hái cùng đệ đệ chia sẻ hắn đào thoát Lạc Dương kinh lịch . Đã thấy đệ đệ một bộ mạn bất kinh tâm bộ dáng còn như thế cùng hắn nói chuyện, Lưu Biện bỗng nhiên hiểu những ngày này mẫu hậu cùng Giả Hủ tiên sinh nói với hắn những lời kia, từ xưa nhà đệ vương không tình huynh đệ, vì tranh đoạt chỉ tồn bảo tọa . Tự giết lẫn nhau là chuyện thường ngày, Lưu Hiệp từ khi bị Đồng Trác nâng lên hoàng vị, liền triệt để thay đổi .

Lưu Biện căm tức nhìn Lưu Hiệp, lớn tiếng nói ra: "Lưu Hiệp, người là nghịch thần Đồng Trác nâng đỡ nguy Đế, người không phải Chân Long Thiên Tử, trẫm mới là! Về sau, người hoặc là ngoan ngoãn tiếp tục làm Trần Lưu của người vương, hoặc là cùng trẫm tranh đoạt hoàng vị . Người tuyển đi!"

Lưu Hiệp quả nhiên có đế vương khí độ, hắn co được dân được, giỏi về ẩn nhẫn . Gặp tình hình không đúng, liền tranh thủ thời gian cho Lưu Biện quỳ xuống: "Đệ ngôn ngữ lỗ mãng, gây Hoàng huynh sinh khí, đệ tội đáng chết vạn lần!"

Lưu Biện là một mềm lòng gia hỏa, nghe được Lưu Hiệp tội nghiệp cầu xin tha thứ, trong lòng mềm nhũn . Liền muốn khoan dung Lưu Hiệp .

Sau lưng vang lên Hà thái hậu thanh âm: "Hoàng Thượng, như thế loạn thần tặc tử . Ngập nghé hoàng quyền, cùng nghịch tặc Đồng Trác cấu kết, cấu kết với nhau làm việc xấu, tội không dung xá!"

Lưu Hiệp thấy tình thế không ổn, tranh thủ thời gian quỳ rạp trên đất, ôm Lưu Biện chân: "Hoàng huynh, không phải đệ ngập nghé hoàng vị, thật sự là Đồng Trác gian tặc . . ."

Tại trong lời nói, Lưu Hiệp đem mình miêu tả đến mười phần đáng thương bất lực, giống như một điểm trách nhiệm đều không có .

Lưu Biện lần nữa mềm lòng, ôm Lưu Hiệp gào khóc bắt đầu .

Mã Siêu đứng ở một bên, mười phần thất vọng, hắn lần này mang Lưu Hiệp trở về, thì không muốn rơi cái giết quân chủ tội danh, muốn cho Lưu Biện giết Lưu Hiệp, nhưng nhìn Lưu Biện đáng vẻ, tình huynh đệ lớn hơn hết thảy, hoàn toàn không có giết tâm tư của Lưu Hiệp .

Vạn năm công chúa lưu nói đã ở một bên thuyết phục, Lưu Biện triệt để khoan dung Lưu Hiệp sai lầm, còn để Lưu Hiệp tiếp tục làm Trần Lưu vương .

Hà thái hậu rất thất vọng, lại không thể bao biện làm thay .

Đồng Mân nhìn thấy trước mắt một màn này, quá sợ hãi, huynh trưởng Đồng Trác hiệp thiên tử đi lệnh chư hầu, có Lưu Hiệp tồn tại, hắn có thể hiệu lệnh những trung với đó Hán thất thế gia đại thần và địa phương chư hầu, nhưng bây giờ Lưu Hiệp bị Mã Siêu trời lại tới, rút cùi dưới đáy nồi phía dưới, dám khởi nghĩa phản kháng huynh trưởng chư hầu khẳng định càng ngày càng nhiều, huynh trưởng thời gian chắc hẳn rất khó chịu, ới, nên làm thế nào cho phải ?

Lúc này Đồng Mân căn bản không nghĩ tới, Mã Siêu tại sao phải đem hắn trời tới .

Đồng Bạch tỉnh lại, lần đầu tiên chính là Mã Siêu khuôn mặt của cười tủm tỉm, nhìn nhìn lại chung quanh tình huống, cao giọng trách móc bắt đầu: "Mã Siêu, bản công chúa chết cũng sẽ không gả cho người!"

"Bản công chúa ?" Tất cả mọi người cảnh giác nhìn lấy Đồng Bạch, đặc biệt là vạn năm công chúa .

Đồng Bạch thăm kêu không tốt, nàng trước đó liền từng nghĩ tới, nếu như tổ phụ Đồng Trác thay thế Hán thất tự lập làm Đế, nàng chính là thứ thiệt công chúa, nghĩ như vậy qua về sau, nàng liền thường xuyên lấy công chúa tự cho mình là .

Nhưng bây giờ, tại công chúa chân chính trước mặt, Đồng Bạch có chút khó xử, bực mặt, không còn dám lên tiếng .

Mã Siêu cười lạnh một tiếng: "Đồng Bạch, người nghĩ nhiều, ta đem người đưa đến nơi này, không phải là vì cưới người, mà là vì hướng người tổ phụ giành một chút đồ vật ."

Mã Siêu rời đi Lạc Dương trước, tại tướng quốc trong phủ lưu lại một phong thư, cho Đồng Trác đề điều kiện, muốn chuộc về Đồng Mân, Đồng Bạch, Đồng Trác nhất định phải cho năm vạn thạch lương thực và năm ngàn con chiến mã, trong một năm không cho tiến vào Hàm Cốc quan, mặt khác còn muốn cầm ba vị Đại tướng Trương Liêu, Cao Thuận, Trương Tú để đổi .

Hiện tại Đồng Trác dưới trướng, có thể làm cho Mã Siêu con nết tương đối, ngoại trừ Lữ Bố bên ngoài, chính là Trương Liêu, Cao Thuận, Trương Tú, Trương Liêu, Cao Thuận tại Lữ Bố dưới trướng người tài giỏi không được trọng dụng, Mã Siêu không đành lòng bọn hắn tiếp tục tại Lữ Bố dưới trướng tiếp tục lãng phí sinh mệnh, nhưng cũng không có thông thường biện pháp đến thực hiện đào chân tường mục tiêu, cuối cùng chỉ có thể dùng cái này trao đổi sách lược .

Trương Tú tình huống có chút đặc thù, Trương Tế đầu nhập vào Đồng Trác thời điểm, Trương Tú còn tại Lương Châu, vừa chương, Hàn Toại tại Lương Châu làm loạn thời điểm, Kim Thành đến nổi thẳng tập sát tổ lệ trường lưu tuyến. Trương Tú lúc ấy là huyện lại, không lâu liền tìm cơ hội ám sát đến nổi thẳng, bản quận người đều cho là hắn rất gắng nghĩa khí, thế là Trương Tú chiêu hợp thiếu niên, trở thành bản địa hào kiệt, Mã Đằng làm Võ Uy quận Thái Thú về sau, viết thư chiêu mộ hắn, bị Trương Tú cự tuyệt, Mã Đằng không có đem việc này để ở trong lòng, Mã Siêu nhưng vẫn đối với chuyện này canh cánh trong lòng, từng thế nhất định phải đem Trương Tú thu phục.

Mặt khác, trong truyền thuyết, Trương Tú bị phong "Uyển Thành hầu", người xưng "Bắc Địa Thương Vương", làm một cây Hồ Đầu Kim Thương, võ thuật danh gia Đồng Uyên đại đồ đệ, chiến Uyển Thành lúc từ Hồ Xa Nhi trộm đi Điện Vĩ đôi kích, sau đó có thể thương chọn Điện Vĩ, hắn "Bách điều triều hoàng thương" uy chấn thiên hạ.

Đồng Uyên người này ở thời điểm này tựa hồ là không tồn tại, nhưng Trương Tú võ công xác thực bất phàm, có nửa bước sơ Kỳ Vũ Thánh thực lực, Bắc Địa Thương Vương danh hào cũng là có, cho nên có thể dễ dàng ám sát Kim Thành đại tộc đến nổi gia đến nổi thẳng. Đối với dạng này hãn tướng, Mã Siêu thái độ là, càng nhiều càng tốt.

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 119: Trương Liêu cùng Hồ Xa Nhi

"Kẻ thiện thì không đến, kẻ đến không thiện a!" Làm Đồng Trác đạt được Mã Siêu thư, nổi trận lôi đình, tiếp theo lại tỉnh táo lại: "Khó trách Mã Đằng dễ dàng như vậy liền đến đầu nhập bản tướng, nguyên lai chính là vì một ngày này! Bản tướng thật sự là đánh giá thấp cái này đồn cùi lão!"

Lý Nho gật gù đắc ý nói: "Phụ thân, đại thủ bút như vậy không phải Mã Đằng cái tiểu phu kia có thể nghĩ ra được, nhất định là hắn cái kia con trai của yêu nghiệt Mã Siêu cùng Giả Hủ bàn bạc đi ra, lúc trước hai người khuyên ngài phải cẩn thận Mã Siêu, đừng cho hắn trở về Trường An, phụ thân ngài lại nghe không vào, thả hổ về rừng, mới có hôm nay sự tình."

Đồng Trác rất không kiên nhẫn khoát khoát tay: "Sự tình trước kia liền không cần xách nữa, ta hỏi ngươi, bây giờ nên làm gì?"

Lý Nho đáng chất cười một tiếng, nhạc phụ đại nhân từ khi vào tới Lạc Dương, cả người thì trở nên, rốt cuộc nghe không vô bất luận cái gì phê bình, nhưng mình đã thành con rể của hắn, đi theo hắn nhiều năm như vậy, cột vào Đồng Trác trên chiến xa rốt cuộc xuống không nổi, coi như Đồng Trác rơi xuống đi nữa, hắn cũng phải kiệt lực đến đỡ.

Hắn cúi đầu suy nghĩ một chút, nói ra: "Hiện tại chuyện khẩn yếu nhất là, Mã Siêu đem Lưu Hiệp trôi đi, khiến cho chúng ta triều đình thành trò cười, chúng ta nhất định phải mau chóng ủng lập một cái Tân Hoàng Đế, nhưng tiên đề chỉ có hai đứa con trai, đều bị Mã Siêu bắt cóc đi, vì kế hoạch hôm nay, tuyên bố Lưu Hiệp bị hiệp tặc Mã Siêu làm hại, lại từ kinh sư bên trong Hán thất dòng họ tử đệ bên trong tìm được một cái nhân tuyển thích hợp, ủng lập làm Đế."

Đồng Trác gật gù đầu, điểm này đúng là bọn hắn gặp được vấn đề nghiêm trọng nhất, nếu như Lưu Hiệp bị Mã Siêu tin tức về bắt đi truyền khắp thiên hạ, mà bọn hắn lại không có ủng đứng lên mới Hoàng đế, những thế gia kia thanh lưu đại thần, những địa phương kia chư hầu. Vốn là không phục hắn, hiện tại liền càng thêm không phục hắn, tuyên cái khác một cái tôn thất tử đệ làm hoàng đế. Chính là một cái biện pháp trong tuyệt vọng.

Đồng Trác hỏi: "Có nhân tuyển thích hợp sao?"

Lý Nho lắc đầu: "Từ khi phụ thân vào kinh thành, tôn thất tử đệ đại đa số đều trốn, chỉ còn lại có ba người chưa rời kinh, chỉ là ba người đều là con trai của Lưu Yên, lớn tuổi chính là hai cái có chính là phụ chi phong, chỉ là đối với chúng ta làm nghi ngờ bất mãn, còn tám bé cái không có cái gì kia thái độ. Cả ngày ăn uống tiệc rượu, tài năng rất là bình thường."

Công nguyên năm 188 (Trung Bình năm thứ năm). Lưu Yên hướng Hán Linh Đế trần thuật thiết lập châu mục tổng quản các nơi quân chính quyền hành, bản thân đảm nhiệm Ích Châu mục, mà Lưu Chương cùng huynh trưởng lưu phạm, lưu sinh đều ở lại kinh thành, chỉ có lưu mạo theo Lưu Yên nhập Thục.

Đồng Trác trầm ngâm chốc lát: "Nếu không có cái khác tôn thất tử đệ có thể tuyển dụng. Vậy liền để cái còn tám bé kia tới làm Hoàng đế đi!"

Lý Nho cùng Đồng Trác dăm ba câu, liền định Lưu Chương tiền đồ, Lưu Chương lại cũng không trở về Ích Châu, chỉ có thể ở Lạc Dương làm một cái khôi lỗi Hoàng đế.

Đồng Trác lại hỏi: "Văn ưu, Mã Siêu bắt đi người Tam thúc cùng tiểu Bạch, để cho chúng ta cầm năm ngàn con chiến mã, năm vạn thạch lương thực cùng ba vị Vũ Tướng Trương Liêu, Cao Thuận, Trương Tú đi đối, chúng ta nên làm thế nào cho phải?"

Lý Nho từ sâu trong đáy lòng thì không muốn đi trao đổi, bởi vì Đồng Trác trăm năm về sau, hẳn Lý Nho nếu muốn kế thừa Đồng Trác cơ nghiệp . Đồng Mân cùng Đồng Bạch đều là cực mạnh người cạnh tranh, Đồng Bạch mặc dù là nữ, vốn lấy Đồng Trác đối với nàng sủng ái . Nàng vị hôn phu không chừng có thể có được Đồng Trác cơ nghiệp, nhưng Lý Nho hiểu hơn, Đồng Trác mặc dù làm nhiều việc ác, đối với những khác người không có bất kỳ cái gì nhân nghĩa có thể nói, nhưng hẳn vẫn rất quan tâm thân nhân của mình, nếu là mình nói không đi cứu . Đồng Trác nhất định sẽ giận tím mặt .

Suy nghĩ một chút, Lý Nho nói ra: "Chiến mã chúng ta không thiếu . Lương thảo cũng có điểm thiếu, bất quá chúng ta có thể hướng những thế gia đại tộc đó mượn, về phần ba cái kia tiểu tướng, đều là hạng người vô danh, không biết Mã Siêu coi trọng bọn hắn điểm nào nhất , chỉ là Trương Liêu, Cao Thuận chính là Lữ Bố thuộc cấp, Trương Tú chính là Trương Tế chất nhĩ, Lữ Bố cùng Trương Tế nếu không nguyện ý, sợ cũng không dễ miễn cưỡng ."

Đồng Trác nóng lòng đem Đồng Mân, Đồng Bạch cứu trở về, mau để cho người đưa tới Lữ Bố cùng Trương Tế, hướng bọn hắn nói rõ tình huống hiện tại .

Lữ Bố cùng Trương Tế đều hít một hơi lãnh khí, Mã Siêu tiểu tử này ánh mắt thật là sắc bén, đều coi trọng bọn họ phụ tá đặc lực, nếu là cho Mã Siêu, bọn hắn đều như gãy một cánh tay .

Hai người đều cực không tình nguyện, liếc nhau, không hẹn mà cùng duy trì trầm mặc .

Đồng Trác mắt lom lom nhìn lấy Lữ Bố cùng Trương Tế, cái này nhưng quan hệ đến thân nhân của hắn, dung không được hai người kia không đồng ý .

Lý Nho nhìn bầu không khí có chút khẩn trương, vội vàng ở bên hoà giải: "Mã Siêu tiểu nhĩ chỉ sợ là thiếu binh thiếu tướng, cho nên muốn mượn từ các người nơi đó tìm kiếm một hai tướng tài đặc lực, đồ đỉnh hầu ngài trước tiên có thể giao ra một cái, Trương hiệu úy người dưới trướng nhưng còn có cái khác tướng lĩnh có thể thay thế lệnh điệt?"

Lữ Bố cùng Trương Tế nhìn ra được, đây là Đồng Trác lần ranh, nếu là bọn họ không đồng ý, Đồng Trác chỉ sợ lòng giết người đều sẽ có .

Yên lặng một lát, Lữ Bố nói ra: "Phụ thân, Cao Thuận có bệnh trong người, không thể đi xa, Trương Liêu không việc gì , có thể tiến về Trường An ."

Lữ Bố vừa rồi trong đầu quyền hành một lúc lâu, Trương Liêu cùng Cao Thuận, nên bỏ vứt bỏ cái kia hai cái đầu, mặc dù hắn biết Trương Liêu, Cao Thuận hai người tài năng so Ngụy Tục, Tổng Hiến hạng người mạnh lên rất nhiều, nhưng Trương Liêu tính tình cao ngạo khoe khoang, luôn luôn không quen nhìn hắn hành động, Cao Thuận cá tính cẩn thận, không tốt uống rượu, còn thường xuyên nói chút lời nói của khó nghe, tóm lại, hai người kia cùng hắn tính tình không nếm, nếu không phải xem ở hai người rất có tài năng phần bên trên, chỉ sợ hắn đã sớm đem hai người kia đuổi đi . Cuối cùng, Lữ Bố bỏ Trương Liêu, bởi vì đối với trung thành đến không oán không hối Cao Thuận, Trương Liêu thì lộ ra còn có độc lập tính, trước kia tại Đình Nguyên dưới trướng lúc, Trương Liêu liền tự thành nhất hệ, là châu tòng sự, cùng Lữ Bố bình khởi bình tọa, sau khi Đình Nguyên chết, Trương Liêu bị ép quy về Lữ Bố dưới trướng về sau, cũng một mực một bộ xuất công không xuất lực dáng vẻ, rất là chán ghét .

Đồng Trác hài lòng gật đầu, xong Trương Tế nói ra: "Người là tính thế nào ?"

Trương Tế cũng nghĩ ra biện pháp, hắn đầu tiên là đánh ra khổ tình bài: "Tướng quốc đại nhân, mặt tướng trước đây đã đáp ứng mắt sớm huynh trưởng, nhất định phải chiếu cố thật tốt Tú nhĩ, tướng quốc đại nhân ngài cũng hiểu biết, mặt tướng trước kia đi theo tướng quốc đại nhân chinh chiến lúc, chịu được qua tổn thương, không thể nhân đạo, cho nên Tú nhĩ là chúng ta Trương gia huyết mạch duy nhất, mặt tướng nói cái gì cũng không thể để Tú nhĩ chuyển đầu tướng quốc địch nhân a ."

Đồng Trác nhớ tới Trương Tế trước đó đi theo bản thân cùng người Khương lúc tác chiến dũng mãnh giết địch thân trúng vài đao tình cảnh, vỗ vỗ Trương Tế bả vai, cảm khái nói: "Khổ người . Vì bảo tồn các người Trương gia huyết mạch, xác thực không thể để cho Trương Tú chuyển đầu Mã Siêu dưới trướng ."

Lý Nho ở bên âm thầm cười lạnh, Trương Tế a Trương Tế, người rõ biết mình không thể nhân đạo, vẫn còn mạnh hơn cười cái kia kiêu mị tận xương Trâu gia nữ nhĩ, thật sự là phung phí của trời, nếu không phải người từ đó cấm một gậy, ta đã sớm tới cưới Trâu thị làm tiểu thiếp , hừ, không thể để người dễ chịu .

Lý Nho đối với Trương Tế lạnh như băng nói ra: "Trương hiệu úy, ta nghe nói người dưới trướng có một dũng sĩ, tên là Hồ Xa Nhĩ, người này thiên sinh thân lực, có thể phụ hai ngàn cân, ngày đi nghìn dặm . Người cũng không có thể đem Trương Tú giao ra, liền giao ra Hồ Xa Nhĩ thay thế Trương Tú đi!" (cái thời không này đám người đến Thần thạch ảnh hưởng, năng lực tự nhiên so diễn nghĩa thời không mạnh hơn nhiều .)

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 120: Nghị lấy Trường An

Trương Tế nhìn ra Lý Nho trong ánh mắt cười trên nỗi đau của người khác, lại cũng không thể tránh được, đã cự tuyệt đem Trương Tú giao ra, cự tuyệt nữa giao ra Hồ Xa Nhi, vạn nhất ảnh hưởng tới cứu Đồng Mân cùng Đồng Bạch, tướng quốc đại nhân giận lấy sang bản thân, sẽ không tốt, hẳn chỉ có thể cắn răng, yên lặng gặt đầu .

Làm Trương Liêu, Hồ Xa Nhi đi vào, Đồng Trác lập tức mệnh bọn hắn năm ngàn con chiến mã cùng năm vạn thạch lương thực, tiến về Trường An thượng Lâm Uyên .

Ái tướng bị Mã Siêu sở đoạt, Trương Tế có chút khó chịu, liền hướng Đồng Trác hiến kế: "Mặt tướng muốn lãnh binh ra về đội vận lương, thừa cơ đánh vào Vũ Uy quân doanh địa, cứu ra Tả Tướng quân cùng vị dương quân ." Lúc này, Đồng Mân được phong làm Tả Tướng quân, Đồng Bạch được phong làm vị dương quân .

Không đợi Đồng Trác có gì phản ứng, Lý Nho vượt lên trước đứng ra, nổi giận nói: "Trương Tế, ngươi ra ý định gì, ngươi thế nào biết Tả Tướng quân cùng vị dương quân bị giam giữ ở nơi nào, vạn nhất ngươi đánh lên thành công trước đó, Mã Siêu chó cùng rứt gấu, giết Tả Tướng quân cùng vị dương quân đầu, đến lúc đó, chính là giết ngươi Trương gia cả nhà, cũng không cứu lại được Tả Tướng quân cùng vị dương quân!"

Đồng Trác trừng Trương Tế một chút, sau đó đối với Trương Liêu cùng Hồ Xa Nhi nói: "Vấn đề nói đúng, vì ta tam đệ cùng cháu gái an nguy, các ngươi không thể hành động thiếu suy nghĩ, muốn thuận theo Mã Siêu chỉ lệnh ."

Lý Nho ở một bên nói bổ sung: "Làm tướng quốc đại quân binh định Quan Đông minh quân về sau, liền sẽ tây tiến, tiến đánh Mã Đằng, đến lúc đó các ngươi phải phối hợp chúng ta, nội ứng ngoại hợp, trước trận phản bội . Các ngươi có thể không nghe theo mệnh lệnh của chúng ta, chuyển đầu Mã gia, nhưng người nhà của các ngươi đều ở Lạc Dương đây."

Hắn âm lãnh như rắn độc ánh mắt của đề Trương Liêu, Hồ Xa Nhi toàn thân nổi da gà . Đều chấp tay lĩnh mệnh .

Trương Liêu, Hồ Xa Nhi lên đường sau khi rời đi, Đồng Trác lo lắng Mã Siêu, Hoàng Phủ Tung liên quân hội tập kích bất ngờ Lạc Dương, liền lưu Lý Nho tại Hồ Lao quan Tổng đốc tiền tuyến nhân mã . Chính hắn mang theo Lý Giác, Quách Tỹ cũng ba vạn Phi Hùng Quân, Lạc Dương .

Lúc này Hoàng Phủ Tung thành công từ đoạn nường bên trong lấy được ba vạn nhân mã chường không quyền, cũng lãnh binh đến thượng Lâm Uyên cùng Mã Đằng tụ hợp, thương nghị tiếp tục đồng tiến chiếm lấy kinh sư Lạc Dương .

Hắn tuyệt đối không nghĩ tới, mấy ngày ngắn ngủi thời gian bên trong, phong vân đột biến, Mã Siêu lại nhập hàng hổ . Đem nguy Đế Lưu Hiệp cùng vạn năm công chúa lưu nói trời lại trở về .

Càng làm cho Hoàng Phủ Tung không nghĩ tới là, Hoàng Thượng Lưu Biện cùng Hà thái hậu đều không đồng ý lập tức đoạt lại Lạc Dương . Lý do của bọn hắn rất đơn giản, bởi vì Quan Đông minh chủ là Viên Thiệu, bọn hắn một mực chắc chắn, Viên gia sắp tâm hại người . Đã tâm bùng bùng, hiện tại đánh bại Đồng Trác, đem Đồng Trác đuổi đi, nghênh đón Viên Thiệu, là đi đầu sói sau nhập hổ, không ngại để ác lang cùng mãnh hổ tàn sát lẫn nhau , chờ bọn hắn hao tổn sạch sẽ, lại đến trừng trị tàn cuộc .

Hoàng Phủ Tung biết, lấy Hà thái hậu cùng Lưu Biện kiến thức . Khẳng định nhìn không thấy điểm này, nhất định là Mã Siêu nói cho bọn hắn, nhưng Mã Siêu phân tích rất có đạo lý . Lúc này Đồng Trác cùng Viên Thiệu giằng co, nếu như bây giờ đem Đồng Trác đánh bại, liền muốn đứng trước Viên Thiệu cùng Viên gia môn sinh có lại ba mươi vạn đại quân, đến lúc đó Viên gia lại nắm giữ triều đình, cái này không nhưng gây bất lợi cho hắn thất, đối với hắn cái này từ Lương Châu lập nghiệp quân giới thế gia mà nói . Cũng là bất lợi .

Làm suy nghĩ, Hoàng Phủ Tung liền đồng ý . Tạm thời chiếm lấy Trường An, làm lâm thời Đô thành , chờ Đồng Trác cùng Viên Thiệu phân ra thắng bại về sau, lại đi đoạt lại Lạc Dương .

Lúc này thành Trường An thủ tướng là Đồng Trác dưới trướng Đại tướng Dương định, Dương định ở trên diễn nghĩa thanh danh không rõ, nhưng là Tây Lương trong quân đội lão tư cách, cùng Hồ chân cùng là Tây Lương hào kiệt, đầu nhập Đồng Trác thời gian so Lý Giác, Quách Tỹ, Trương Tế, Phan Trù còn phải sớm hơn tới mấy năm, cho nên hắn là Đồng Trác dưới trướng ngũ đại Trung Lang tướng một trong, địa vị tại Lý Giác mấy người giáo úy phía trên .

Ở trên chính sử, sau khi Đồng Trác chết triều đình từ Lý Giác bọn người cầm quyền, hưng thịnh bằng nguyên niên, Dương định từ Trần Nam tướng quân là An Tây tướng quân, cùng Tam công có ngang nhau quyền lực . Hưng thịnh bằng hai năm, Phan Trù bị Lý Giác sát hại, Dương định sợ hãi Lý Giác muốn độc hại bản thân mà cùng Quách Tỹ liên thủ muốn cưỡng ép thiên tử, nhưng là Lý Giác đánh đòn phủ đầu . Sau Dương Phụng lãnh binh phản bội chạy trốn Lý Giác , khiến cho thế lực lớn giảm, Trương Tế đi vào hoà giải hai người, Lý Giác liền đồng ý . Trương Tế đề nghị thiên tử hướng đông dời, thiên tử cũng muốn về Lạc Dương, thăng Dương định là Hậu tướng quân, khiến cho đám người họ tông . Quách Tỹ vốn định cưỡng ép thiên tử về mi, là Dương định, Dương Phụng, Đồng Thừa biết tất, Quách Tỹ từ bỏ dự định . Dương định cùng đoạn nường bất hòa, liên hợp đồng đảng Chung Tập, trái lĩnh vu khống đoạn nường mưu phản, công hắn doanh, nhưng đánh lâu không xong . Lý Giác bọn người muốn cướp hồi thiên tử, xuất binh cứu đoạn nường, đại bại Dương định bọn người . Dương sách đã hiệu đính muốn về Lâm Điền, nhưng là Quách Tỹ quân ngăn lại, chuyển thành trốn đi Kinh Châu, từ đó tung tích không rõ .

Mã Siêu nhìn đoạn nường, đoạn nường hiểu ý, từ khi quy thuận bảo hoàng đảng về sau, một mực không được tín nhiệm, lần này tiến đánh thành Trường An, chính là hắn nhập đội, vừa vận thủ tướng Dương định cùng bản thân bất hòa, bản thân đánh nhau liền không có nửa điểm gánh nặng trong lòng, liền chủ động xin đi giết giặc: "Hoàng Phủ tướng quân, mặt tướng nguyện làm tiên phong!"

Ở cái này làm thời triều đình, bởi vì Hoàng Phủ Tung uy vọng cao hơn Lô Thực, cũng cao hơn nhiều Mã Đằng, cho nên hắn là đệ nhất phụ tá đại thần, từ hắn đảm đương Thảo Đồng chủ soái, phụ trách điều binh khiển tướng .

Nhưng Hoàng Phủ Tung tự biết mình, nếu không phải Mã Đằng, Mã Siêu phụ tử bình định lập lại trật tự, nếu không phải Mã Siêu cứu trở về Thiệu đế, Thái hậu, nếu không phải Mã Siêu kịp thời phái Giả Hủ khuyên nhủ hắn, hắn Hoàng Phủ Tung hiện tại khả năng liền bị Đồng Trác nhốt vào đại lao, thậm chí có khả năng bị Đồng Trác giết, Hoàng Phủ Tung cảm niệm Mã Đằng, Mã Siêu, đồng thời cũng rất bội phục Mã Siêu thao lược, mọi thứ đều cùng Mã Siêu thương nghị, lần này cũng không ngoại lệ .

Hoàng Phủ Tung nhìn Mã Siêu: "Qua loa bí, theo ý kiến của ngươi, nên như thế nào tiến đánh Trường An ?"

Lúc này, triều đình chưa yên ổn, Thiệu đế Lưu Biện cùng Hà thái hậu chỉ tin nhiệm Mã Siêu, cho nên Mã Siêu chức vị tạm thời vẫn là đứng tướng Trung Lang tướng , chờ đến triều đình tại trong thành Trường An an định lại, luận công phong thưởng, Mã Siêu chỉ công che lại tất cả mọi người, hắn là sẽ có rất lớn tiền giai .

Mã Siêu nhìn một chút đoạn nường, trong đầu nhớ lại một chút đoạn nường lịch sử sự tích .

Đoạn nường, tự trung rồi, Vũ Uy cô tang người, cùng Mã Đằng, Giả Hủ đều là đồng hương, đồng thời cũng là lúc còn trẻ bạn cũ, từ cấp độ này mà nói, đoạn nường có thể phát triển trở thành Mã gia quân người một nhà .

Đoạn nường bá phụ là đã chết lão Thái úy đoạn quýnh, đoạn quýnh cùng Hoàng Phủ Tung thúc phụ Hoàng Phủ quy, tương hoán là Hán hoàn Đế thời kì thảo phạt Khương loạn danh tướng, tính xung Lương Châu ba rồi, Đồng Trác từng là đoạn quýnh bộ hạ, bởi vì cái này duyên phận, đoạn quýnh đem đoạn nường phó thác cho Đồng Trác . Trong lịch sử, Sơ Bình hai năm, ba tháng, Tôn Kiên công phá Lạc Dương, Đồng Trác hướng Trường An rút lui, sau đó ven đường bố phòng, trong đó có đoạn nường, sau đó mệnh lệnh đoạn nường đóng quân Hoa Âm . Đoạn nường tại Hoa Âm thời điểm, chuyên cần nông nghiệp sự nghiệp, không cướp giật bách tính, bách tính có thể yên vui .

Hưng thịnh bằng hai năm, Lý Giác cùng Quách Tỷ công kích lẫn nhau đạt mấy tháng lâu, Lưu Hiệp rất hoài niệm cũ kinh Lạc Dương, đưa ra đồng dòi đến hoàng nông, làm Lưu Hiệp xa giả tiến đến Hoa Âm, đoạn nường lấy long trọng lễ nghi nghênh Hiến Đế ở tại hắn quân doanh, nguyên lai đoạn nường cùng hộ tống ngồi dư Dương nhất định có chút ngăn cách, cho nên nghênh ngồi dư lúc không dám xuống ngựa, chỉ ở trên ngựa thờ dài . Tùy tùng bên trong Chủng Tập làm cùng Dương định quan hệ mật thiết, thừa cơ chui chỗ trống, nói "Đoạn nường muốn tạo phản". Lưu Hiệp nói: "Đoạn nường đến hoan nghênh chúng ta, nói thế nào hắn là tại tạo phản ?" Chủng Tập nói: "Hắn nghênh không đến giới, bái không hạ ngựa, sắc mặt đại biến, tất có dị tâm". Thái úy Dương Bưu mấy người cực lực giải thích: "Đoạn nường căn bản không biết tạo phản, chúng ta dám cầm đầu của mình đến đảm bảo . Xa giả có thể ở khi hắn quân doanh ." Đồng Thừa, Dương định đô tại kích động: "Quách Tỷ nay suất lĩnh bảy trăm kỵ binh nhập nường doanh ." Lưu Hiệp tin là thật, liền ngủ ngoài trời ở đạo nam . Dương định tiến công nường doanh, hơn mười ngày không công nổi, mà đoạn nường vẫn là như thường lệ cung ứng đồ ăn, phụng dưỡng bách quan, cuối cùng vô nhị tâm .

Kiến An ba năm, Lưu Hiệp tại Tào Tháo dưới sự thao túng định đô Hứa Huyện, Lưu Hiệp phái Bùi mậu đô đốc đoạn nường bọn người đi thảo phạt Lý Giác . Lý Giác đền tội, bị diệt tam tộc, Lý Giác đầu còn bị cầm tới Hứa Huyện, chiếu mệnh treo cao thị chúng . Lưu Hiệp lấy đoạn nường là An Nam tướng quân, điều Trần Viễn tướng quân, lĩnh bắc địa Thái Thú, phong 關 hương hầu .

Từ đoạn nường lịch sử trên lý lịch sơ lược nhìn, đoạn nường là một bảo hoàng đảng, cùng Hoàng Phủ Tung, Lô Thực không sai biệt lắm tính chất, dạng này người phải từ từ tẩy não, không thể nóng vội .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 121: Lừa dối thành

Mã Siêu nhìn đoạn nường, mỉm cười: "Không biết Đoàn Tướng quân như thế nào cảm xuống Trường An ?"

Đoạn nường dù sao cũng là cùng Giả Hủ lẫn lộn qua, cũng không phải là hữu dũng vô mưu hạng người, hắn trong thời gian rất ngắn liền nghĩ đến kế sách: "Mã Tướng quân ngài vừa mới trở về, liệu cái kia Dương không chừng không biết chúng ta đã bình định lập lại trật tự, chúng ta liền lừa dối xưng đạt được Đồng Trác quân lệnh, xuất phát tiến về Hồ Lao quan cùng Quan Đông minh quân tác chiến, tạm tại thành Trường An ở lại một đêm ."

Lừa dối thành kế sách, nghe rất hoàn mỹ, nhưng Mã Siêu luôn cảm thấy trong này có chút lỗ thủng, hắn quay đầu nhìn xem Giả Hủ, Giả Hủ cũng là một mặt nghiêm túc .

Bất quá, bây giờ chủ soái là Hoàng Phủ Tung, hắn cảm thấy đoạn nường cái này lừa dối thành kế sách rất không tệ, liền quyết định thật nhanh: "Điều kế, lợi dụng trung rồi kế sách, nhanh chóng hành chỉ!"

Đại quân lập tức xuất phát, hướng thành Trường An phương hướng tiến lên .

Đến rồi thành Trường An Tây Môn, Mã Siêu cẩn thận chu đáo cái này Tần Hán cổ đô .

Thành Trường An đã có hơn hai trăm năm không có làm Đô thành , đầu tường có nhiều chỗ tổn hại, lâu năm thiếu tu sửa, chân tường mọc đầy cỏ xỉ rêu, thậm chí còn có dây thường xuân leo lên tường thành, cái này ở thành Lạc Dương là hoàn toàn không thể tưởng tượng, khó trách Hoàng Uyển tại phản đối Đồng Trác dời đô lúc từng nói "Hướng người Vương Mãng oán nghịch, làm lại từ đầu Xích Mi thời điểm, đốt cháy Trường An, tất cả bị gạch ngói vụn chi địa; càng thêm nhân dân lưu dời, trăm không một hai ."

Nơi này mặc dù rách nát, nhưng vị trí địa thế tốt, Quan Trung Ốc Dã ngăn dậm, phía nam có Ba Thục giàu có, phía bắc có người Hồ chăn nuôi tiện lợi, có thể tại ba mặt phòng thủ, cũng hướng Đông Phương kiểm chế Quan Đông chư hầu, chỉ cần nắm chặt Vị Thủy thông vận kinh sư, làm Đông Phương có biến, liền có thể xuôi giông, bởi vì cái gọi là Kim Thành ngăn dậm . Kho của nhà trời . Nếu là đóng đô Lạc Dương, vị trí tiêu Bình nguyên, thành quách vên vên có mấy trăm dặm . Ruộng đồng quá mỏng, ba mặt đều là đất bằng, lại tới gần Hoàng Hà, dễ dàng gặp công kích .

Thành Trường An trên đầu, Dương định toàn thân mặc giáp trụ, nắm bội đao, ngoài cười nhưng trong không cười mà nhìn xem dưới thành đoạn nường: "Người nói tướng quốc đại nhân đề người lãnh binh tiến về Hồ Lao quan trợ chiến . Ta làm sao không nghe nói đâu?"

Đoạn nường trước kia cùng Dương nhất định có khúc mắc, bây giờ thấy Dương mặt của định cũng rất khó chịu . Tức giận nói: "Đây là tướng quốc đại nhân mặt lệnh, đương nhiên sẽ không truyền cho không liên hệ nhân!"

Dương định cười lạnh nói: "Nếu là bí mật, người nên hành quân lặng lẽ, lặng lẽ hành quân . Cần gì phải lao sư động chúng địa đến ta thành Trường An tá túc!"

Đoạn nường giận tím mặt: "Hiện tại mùa đông khắc nghiệt, trời đông giá rét, người muốn cho chúng ta ngủ ngoài trời đã ngoại, nếu là chết rét số lớn tướng sĩ, người dám đương nổi sao?"

Dương định y nguyên một mặt nụ cười khinh miệt: "Cái này cũng không phải là thuộc hạ của ta, chết cóng không đồng chết cùng ta có liên can gì!"

Đoạn nường trở mặt kêu to: "Dương định, nếu là chúng ta đến Hồ Lao quan, hao tổn hơn phân nửa, ta liền bẩm báo tướng quốc đại nhân . Đều là người Dương định tội, nhìn người Dương định đến lúc đó như thế nào cùng tướng quốc đại nhân bàn giao!"

Dương không chùng là khinh miệt cười nói: "Tất cả mọi người là Lương Châu lớn lên, dạng này Phong Tuyết đáng là gì . Ta cũng không tin thật có thể chết cóng mấy người, người nếu là thiếu ăn thiếu mặc, ta có thể miễn phí bố thí cho người một điểm, nhưng người muốn vào thành, đó là mơ tưởng!"

Đến rồi tình cảnh như thế này, Mã Siêu nhìn xem Giả Hủ . Hai người đều không hẹn mà cùng địa lắc đầu, biết rõ Dương định cùng đoạn nường có mối hận cũ . Sẽ không nên để đoạn nường đương tiền phong, liền nên từ hãn và phụ thân mang theo bộ đội sở thuộc nhân mã đương tiền phong, dù sao Mã Siêu đứng là nhận Đồng Trác quân lệnh .

Mã Siêu cùng Giả Hủ thảo luận một chút, quyết định vẫn là thử một lần .

Hắn giục ngựa tiến lên, xông đầu tường hô: "Tại hạ là dũng tướng Trung Lang tướng Mã Siêu, phụng tướng quốc đại nhân quân lệnh, đặc biệt mời Đoàn Tướng quân bộ đội sở thuộc cùng Vũ Uy quân tiến về Hồ Lao quan ứng Chiến Minh quân, đây là tướng quốc đại nhân quân lệnh ."

Mã Siêu xuất ra Đồng Trác viết cho phụ thân Mã Đằng thư, hướng Dương định biểu hiện ra .

Dương định nửa tin nửa ngờ, liền sai người từ đầu tường buông xuống một cái rổ, Mã Siêu đem thư đặt ở trong giỏ xách .

Dương lập mình ước hẹn tung trong giỏ xách xuất ra thư, nhìn một lần, vững tin đây là Lý Nho bút tích cùng Đồng Trác giọng điệu, ấn tín cũng là Đồng Trác tướng quốc đại ấn, gật gật đầu, xông Mã Siêu cười nói: "Nguyên lai là qua loa bí, thất kính thất kính . Ta đây để lại ngài vào thành . Bất quá, thư này bên trong nhưng không có đề cập đoạn nường nhân mã, để cho an toàn, nhân mã của hãn vẫn là lưu tại ngoài thành đi ."

Mã Siêu sớm đã thăm dò, trong thành Trường An chỉ có hơn một vạn người, chỉ cần Vũ Uy quân bốn vạn người liền có thể khóa chặt thắng cuộc, liền gật gật đầu: "Vậy được rồi ."

Dương định liền hạ lệnh buông cầu treo xuống, mở cửa thành ra .

Làm cầu treo chậm rãi lúc rơi xuống, Mã Siêu tâm tình cực kỳ vui mừng, phảng phất thấy được định đô Trường An hiệp thiên tử dĩ lệnh chư hầu Hoàng Đồ bá nghiệp .

Vũ Uy quân trên dưới tính cả đoạn nường bộ đội sở thuộc nhân mã đều lộ ra nét cười của như trút được gánh nặng, cái này lừa dối thành kế sách cuối cùng thành công .

Đoạn nường cũng ý thức được bản thân mới vừa sai lầm, trong lòng đối với Mã Siêu dâng lên từ trong thâm tâm cảm kích, nếu không phải ngựa con tướng quân cứu, cái này lừa dối thành kế sách liền phải thất bại .

Mã Siêu nắm chặt Hồ Đầu tạm Kim Thương, hai chân kẹp chặt dưới hông chiếu đêm ngọc sư tử, chuẩn bị người đầu tiên xông vào thành Trường An .

Lại tuyệt đối không nghĩ tới, làm cầu treo ken kết địa phóng tới một nửa thời điểm, một cái bồ câu từ phía đông bay tới, đứng ở Dương đình trước mặt, Dương lập mình ước hợp tung bồ câu trên đùi cỡi xuống một khối vải lụa, nhìn thấy vải lụa thượng Lý Nho bút tích, quá sợ hãi, vội vàng la lớn: "Mã Đằng phản, nhanh chóng kéo cầu treo, toàn thể đề phòng, bắn cung bắn tên!"

Trên đầu tường Tây Lương tướng sĩ ngạc nhiên sững sờ, sau đó lập tức dựa theo Dương đình mệnh lệnh, kéo cầu treo, bắn cung bắn tên, hướng dưới thành Vũ Uy quân tướng sĩ bắn chum .

Mã Siêu nhìn thấy có con chim bồ câu bay lúc tới, trong lòng liền phát lên không ổn, vội vàng giục ngựa lui về sau mấy chục bước, đứng ở đầu tường phi tiền tằm bắn bên ngoài .

Bây giờ thấy Dương đình phản ứng, Mã Siêu chắc chắn, Dương đình nhận được là Lý Nho dùng bồ câu đưa tin .

Chính là ở trên chính sử, Sở Hán tranh chấp lúc, bị Hạng Vũ truy kích mà ẩn thân giếng bỏ bên trong Lư Bang, thả ra một cái bồ câu cầu viện mà được cứu vớt . Trương Khiên, ban vượt qua làm Tây Vực lúc, cũng là lợi dụng bồ câu đến truyền lại tin tức . Ở thời điểm này bên trong, có ít người hội điều ngờ, có cùng giống chim câu thông thần thông, huấn luyện lên bồ câu đưa tin càng thêm nhanh gọn .

Mã Siêu quay đầu nhìn thoáng qua vương phi, xem ra chẳng những muốn để hần thuần hóa bồ câu đưa tin, còn muốn cho hần học được phản chế địch nhân bồ câu đưa tin .

Dương đình kịp thời nhận được Lý Nho dùng bồ câu đưa tin, làm đề phòng, lừa dối thành kẻ sách thất bại .

Hoàng Phủ Tung đành phải hạ lệnh, tạm thời lui binh, thối lui đến hai mươi dặm bên ngoài xây dựng cơ sở tạm thời, thương nghị bước kế tiếp công thành công việc .

Mã Siêu lúc đầu muốn phái đặc chiến đội viên chui vào trong thành, thừa thế cường ép Dương đình, buộc hần mở cửa thành ra, đã thấy Dương sách đã hiệu đính thân thì có sau Kỳ Vũ tông thực lực, bên người lại có nghiêm mật thủ vệ, rất khó tiếp cận, hơn nữa nhìn thành Trường An đầu sau đó bố trí, tựa hồ là chuyên môn đề phòng Mã Siêu như thế .

Mã Siêu không khỏi âm thầm hối hận, trước đó tiến đánh Hàn Toại thời điểm, không nên bại lộ quá sớm đội đặc chiến át chủ bài .

Hiện tại hối hận cũng đã chậm, nhất định phải muốn biện pháp mới, hơn nữa thời gian gấp gáp lắm, muốn đuổi tại Đông Trác viện binh đến trước đó công chiếm thành Trường An .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Phá thành

Thành Trường An mặc dù có chút tàn phá, nhưng nguyên thành cao hào sâu, một chút cũng không so thành Lạc Dương phòng thủ kém .

Mã Siêu từng nghĩ tới ngồi cười Kim Sí Đại Bàng Điều bay vào thành Trường An, lại nội ứng ngoại hợp, cầm xuống thành Trường An, nhưng hần lo lắng một điểm, là bài tây này trước đây đã bị ẩn địa dùng qua một lần, nếu là dùng lại lần nữa, bị những cái kia địch nhân biết được, ngày sau mấu chốt trong chiến dịch cũng rất dễ dàng bị địch nhân tương kế tựu kế, ai, ngẫm lại còn có không có biện pháp nào khác .

Mã Siêu Hướng Cô Hù cùng Hí Chí Tài vẫn kể, hai người bọn họ trước đây không có ở thành Trường An đội qua, đối với thành Trường An tình huống hoàn toàn không biết gì cả, trong lúc nhất thời cũng nghĩ không ra thích hợp biện pháp .

Mã Siêu đành phải tự nghĩ biện pháp, nghĩ đi nghĩ lại, hần chợt nhớ tới diễn nghĩa bên trong hần khởi binh thảo phạt Tào Tháo lúc tiến đánh Trường An lúc tình hình . Lúc ấy Chung Diêu trấn thủ thành Trường An, thành quách kiên cố, chiến hào hiểm sâu, vội vàng tiến đánh không hạ . Liên tiếp vây quanh mười ngày, không thể công phá . Bàng Đức tiến kể nói: "Trong thành Trường An thổ nước cứng tây rửa, rất không chịu nổi ăn, càng thêm không cùi . Nay vây mười ngày, quân dân nạn đói . Không bằng tạm thời thu quân, chỉ cần như thế như thế, Trường An dễ như trở bàn tay ." Mã Siêu nói: "Kẻ này đại diệu!" Tức thời kém "Lệnh" tự cờ truyền cho các bộ, tận dạy lui quân, Mã Siêu tự mình đoạn hậu, các bộ quân mã dần dần thối lui . Chung Diêu ngày kế tiếp leo thành nhìn lên, quân đều là lui, chỉ sờ có kẻ, làm cho người tiểu tham, quả nhiên đi xa, vừa rồi yên tâm . Dù cho quân dân ra khỏi thành đồn cùi lấy nước, mở lớn cửa thành, thả người xuất nhập . Đến ngày thứ năm, người báo Mã Siêu binh lại đến, quân dân cạnh chạy vào thành, Chung Diêu vẫn phục bệ thành thủ vững . Lại nói Chung Diêu đệ chuông tiến, thủ đem Tây Môn, ước gần ba canh, trong cửa thành một mồi lửa lên. Chuông tiến gấp tới cứu lúc, bên cạnh thành chuyển qua một người . Nâng đao phóng ngựa hét lớn nói: "Bàng Đức ở đây!" Chuông tiến trở tay không kịp, bị Bàng Đức một đao chém ở dưới ngựa, giết tán trường quân đội . Trảm quan đoạn khóa, thả Mã Siêu, Hàn Toại quân mã vào thành . Chung Diêu từ cửa Đông bỏ thành mà đi . Mã Siêu, Hàn Toại được thành trì, thương cực khổ tam quân .

Mã Siêu gọi tới Bàng Đức, biết được Bàng Đức trước đây từng tại thành Trường An ở qua, biết trong thành Trường An đúng là thổ nước cứng tẩy rửa, rất không chịu nổi ăn, hơn nữa lúc này trời đông giá rét . Mọi người cần bó củi sưởi ấm, mà trong thành thụ mộc đã bị chặt cây xong . Điều đi ngoài thành Chung Nam sơn đồn cũi .

Như thế như vậy, Bàng Đức đang diễn nghĩa bên trong ra cái kế sách kia thì có áp dụng khả thi.

Mã Siêu hướng chủ soái Hoàng Phủ Tung cùng phó soái Mã Đằng dâng ra cái kế sách kia .

Mã Đằng bây giờ đối với Mã Siêu hoàn toàn tín nhiệm, con trai của phàm là ra kế sách đều là tốt, tự nhiên đồng ý .

Hoàng Phủ Tung thì một mực đợi tại vịn gió quận . Không cùng Mã Siêu tiếp xúc qua, đối với Mã Siêu hiểu rõ đều là căn cứ vào tin đồn, có tốt, cũng có không tốt, đối với trẻ tuổi như vậy Mã Siêu tự nhiên còn có hoài nghi, hấn lột vào râu ria, trầm ngâm nửa ngày, vừa rồi nói ra: "Xác thực không có tốt hơn khác biện pháp, vậy liền tạm thời thử một lần đi!"

Mã Siêu đứng ở một bên . Nhìn Hoàng Phủ Tung ý lão mai lão bộ đáng, trong lòng âm thầm khó chịu, nếu không phải muốn lợi dụng thanh danh của người cùng người cái kia ba vạn nhân mã . Quý tài để người tới làm người cầm đầu này, đợi ngày sau đem giá trị của Hoàng Phủ Tung ép sạch sẽ, liền đem lão thất phu này diệt trừ, dù sao lão thất phu này nhất định là Mã Siêu trèo lên đỉnh con đường chướng ngại vật .

Bảo hoàng đại quân vây quanh thành Trường An, làm bộ tiến đánh bốn năm ngày, nhìn không công nổi . Lúc này bầu trời tuyết lạnh nhao nhao, mắt thấy một trận đại Phong Tuyết tương lai . Hoàng Phủ Tung liền hạ lệnh lui binh, thượng Lâm Uyên .

Dương đình nhìn Hoàng Phủ Tung, Mã Đằng lui binh, lo lắng đây là Hoàng Phủ Tung lấy lui làm tiến kế sách, liền phái trinh sát điều tra, quả nhiên về tới thượng Lâm Uyên .

Dương đình coi là Hoàng Phủ Tung, Mã Đằng sẽ chờ Phong Tuyết ngừng về sau lại đến công thành, liền thả lỏng trong lòng, lúc này trong thành Trường An quân dân đều khổ vì trời giá rét cần củi lửa sưởi ấm, hơn nữa trong thành Trường An thủy là tẩy rửa thủy, khổ không chịu nổi ăn, quân dân đều muốn ra khỏi thành mức nước, Dương đình liền mở lớn cửa thành, thả quân dân ra khỏi thành đồn cũi mức nước .

Liên tiếp ba bốn ngày thời gian bên trong, Hoàng Phủ Tung, Mã Đằng cũng không có động tĩnh .

Dương đình nhưng lại không biết, mỗi ngày ra khỏi thành đồn cũi mức nước rất nhiều người, có hơn mười vạn người, trở về người phải nhiều hơn hơn mấy trăm người, những người này tất cả đều là thành Trường An cư dân trang phục, chọn thùng nước cùng bó củi, thoát nhìn một chút ury hiếp đều không có .

Bốn ngày thời gian bên trong, trong thành nhiều hơn một hơn ngàn cái kẻ ngoại lai, bọn hấn ở phân tán ở bên trong thành những bỏ hoang đó trong dân cư .

Ngày thứ tư tuyết lớn ngừng, lúc chạng vạng tối, Hoàng Phủ Tung, Mã Đằng đại quân tái độ xuất động, bao vây thành Trường An .

Dương đình đệ đệ Dương trấn trấn giữ trường An Tây môn, đêm đó vào lúc canh ba, một đám người xuất hiện ở Tây Môn cửa thành, cửa thành thả lên đại hỏa, Dương trấn vội vàng lĩnh người đến dập tắt đại hỏa .

Bàng Đức từ cửa thành bên cạnh lóe ra, nâng đao hô to: "Bàng Đức ở đây."

Dương trấn trở tay không kịp, bị Bàng Đức một đao chém làm hai đoạn .

Bàng Đức mang một ngàn tinh nhuệ, giết tán cửa tây Tây Lương tướng sĩ, buông cầu treo xuống, mở cửa thành ra, thả Mã Siêu nhân mã vào thành .

Dương đình biết Tây Môn thất thủ, biết lấy bản thân một vạn nhân mã không phải Hoàng Phủ Tung, Mã Đằng bảy vạn đại quân đối thủ, tranh thủ thời gian dẫn tàn binh, từ cửa Đông bại lui .

Dương đình bại lui trên đường, đi qua một chỗ hiểm yếu địa hình, chung quanh núi liền với núi, phong liên phong, cốc vực sâu tuyệt, núi cao đường hẹp, bên trong thông một đầu chật hẹp đường hẹp quanh co, đi lại chỉ chứa một xe một ngựa .

Lúc này thiên sơn điêu phi tuyết, vạn kính nhân tung diệt, sơn cốc hai bên lặng yên không một tiếng động, Dương đình trong lòng đại định, không khỏi cười thầm, Hoàng Phủ Tung, Mã Đằng vẫn sẽ không dụng binh, nếu là bọn họ ở đây thiết hạ phục binh, đâu có mệnh của ta tại .

Hắn mới vừa nghĩ như vậy, chỉ thấy sơn cốc hai bên tiếng trống đại tác, tảng đá, gỗ lăn, mũi tên như bão tố trút xuống .

Đặc biệt là một đạo mạnh mẽ mũi tên, thẳng đến hấn trước tâm mà đến, hấn trở tay không kịp, bị mạnh mẽ mũi tên bắn ra chính giữa .

Thuận mũi tên phương hướng, Dương đình thấy được một trương khuôn mặt của quen thuộc: "Đoạn nường!"

Đoạn nường nhìn lấy Dương đình thì thê, từ đáy lòng cảm thán, có thể một tiễn bắn giết địch nhân vốn có, lại có thể đại bại Dương đình cái này hơn một vạn người, lập xuống đại công, cái này tất cả đều muốn dựa vào Mã Siêu tiểu tướng quân, nếu không phải hấn độc sắp xếp chúng nghị, đề nghị Hoàng Phủ lão tướng quân phái bản thân đến đây bố trí mai phục, bản thân làm sao có thể lập xuống công lớn như vậy .

Nguyên lai, tại rạp khuôn diễn nghĩa thượng Bàng Đức ra cái kế sách kia lúc, Mã Siêu lại nhiều tăng thêm một điểm, muốn đem Dương đình nhân mã toàn

diệt, liền đề nghị Hoàng Phủ Tung, phái đoàn nướng lĩnh một vạn tinh binh, vòng qua thành Trường An, mai phục tại Đồng Quan phương hướng, chậm đợi Dương định đảo binh .

Lúc đầu Hoàng Phủ Tung đối với Mã Siêu phía trước kế sách cũng có chút nửa tin nửa ngờ, thì càng không đồng ý phái đoàn nướng đi bố trí mai phục, là Mã Siêu dùng Thiệu để Lưu Bị cùng Hà thái hậu tạo áp lực, Hoàng Phủ Tung mới miễn cưỡng đồng ý .

Lần này đại thắng về sau, Hoàng Phủ Tung càng thấy trên mặt không ánh sáng, bản thân một cái chinh chiến nửa đời lão tướng lại còn không bằng một cái miệng còn hơi sữa tiểu tử .

Bất quá, Hoàng Phủ Tung cũng không sinh ra tâm tư đồ kị, dù sao hắn có thể an ổn ngồi ở chỗ đó chỉ huy đại quân, đều là Mã Siêu mang cho hắn hảo vận, nếu không phải Mã Siêu, hắn hiện tại rất có thể tại Lạc Dương trong thiên lao đấy.

Hoàng Phủ Tung đối với Mã Siêu lại có nhận thức mới, bắt đầu từ bỏ tâm thái của cây già lên mặt, chậm rãi trở nên cùng Mã Đằng , đối với Mã Siêu nói gì nghe nấy bắt đầu .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 123: Trương Liêu đi vào

Hoàng Phủ Tung, Mã Đằng đánh hạ tin tức về Trường An cấp tốc truyền đến Lạc Dương, Đồng Trác quá sợ hãi: "Bị Hoàng Phủ lão nhi gây mất đường lui, chúng ta Tây Lương dừng sĩ về không được Tây Lương!"

Lý Nho ở bên mỉm cười: "Phụ thân, đây không phải đã sớm tại trong dự liệu của chúng ta à, hướng hồ, chúng ta từ khi rời đi Lương Châu, liền muốn tiến trong bản về nguyên, vẫn định Lạc Dương, chưa từng nghĩ tới Lương Châu cái vùng đất nghèo nàn kia!"

Nghe Lý Nho vừa nói như thế, Đồng Trác hơi trấn định lại, hỏi Lý Nho: "Ta muốn phái binh thảo phạt Hoàng Phủ Tung, Mã Đằng hai tặc , có thể hay không?"

Lý Nho khẽ thở dài một cái: "Không nói đến Đồng Mân, tiểu Bạch tại Mã Siêu trong tay, chỉ nói Hồ Lao quan bên ngoài Quan Đông minh quân, có ba mươi vạn chúng, mặc dù là một đám người ô hợp, tiếc rằng trong đó cũng có Quan Vũ, Trương Phi, Tôn Kiên mấy người hãn tướng, chúng ta Tây Lương đại quân chỉ cần tập trung binh lực, mới có thể chống lại, hướng hồ Hoàng Phủ Tung, Mã Siêu hợp binh một chỗ, có gần tám vạn binh mã, Hoàng Phủ Tung giỏi về dụng binh, Mã Siêu tiểu nhi giàu có kỳ mưu, Mã Siêu tiểu nhi thù hạ lại có rất nhiều năng nhân dị sĩ, chúng ta chính là xuất động mười vạn nhân mã cũng không thể thắng dễ dàng, mà chúng ta chỉ cần xuất động mười vạn nhân mã đi tây phương, Hồ Lao quan liền vô cùng có khả năng thủ không được!"

Đồng Trác trở mặt kêu lên: "Chẳng lẽ liền không có cách nào à, lão phu thật muốn Hoàng Phủ lão nhi, Mã Siêu tiểu nhi mạng chó!"

Lý Nho vắt hết óc, khổ sở suy nghĩ, bỗng nhiên nghĩ tới một cái biện pháp, xôn Đồng Trác cười nói: "Phụ thân đại nhân, ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi có sự, chắc hẳn Viên Thiệu cũng là hiểu, Viên Thiệu người này ham món lợi nhỏ lợi mà vong nghĩa, làm đại sự mà tiếc thân, hấn tất nhiên sẽ không vì Lưu Hán hoàng thất mà cùng chúng ta chết hao tổn đến cùng, hiện tại liều mạng tiến đánh Hồ Lao quan bất quá là che giấu tai mắt người thôi . Khi hắn biết Mã gia phụ tử việc làm, tất nhiên không chịu lại theo chúng ta đánh nhau chết sống, bởi vì hắn không muốn tiện nghi Mã gia phụ tử!"

Đồng Trác vỗ tay cười nói: "Như thế rất tốt! Phái người báo cho Viên Thiệu . Mấy người Viên Thiệu lui binh về sau, lại chỉ huy đi tây phương, tiêu diệt Mã Siêu tiểu nhi!"

Lý Nho tranh thủ thời gian phái Lý Túc xuất quan, bí mật hội kiến Viên Thiệu, đem Hoàng Phủ Tung, Mã Đằng, Mã Siêu những ngày này việc làm nhất ngữ nhất thập nói cho Viên Thiệu, cũng nói với Viên Thiệu: "Những người này hợp binh một chỗ, không đến tiên đánh thành Lạc Dương . Lại đánh hạ thành Trường An, cũng lưu lại không tiến . Sao vậy, đơn giản là muốn nhìn Viên minh chủ ngồi cùng ta gia tướng quốc ngao cò tranh nhau, bọn hấn hảo ngư ông đắc lợi, nếu là Viên minh chủ ngồi cùng chúng ta tướng quốc liều cái lương bại câu thương . Đến lúc đó Hoàng Phủ Tung cùng Mã gia phụ tử mang mười vạn đại quân đến đây, đem chúng ta song phương toàn bộ bình định, sau đó độc bá triều đình . Viên minh chủ, đây là ngài muốn thấy sao?"

Viên Thiệu mặt trầm như nước, không nói một lời, phái người đem Lý Túc đưa tiễn, sau đó triệu tập dưới trướng mưu sĩ nghị sự .

Mưu sĩ nhóm ý kiến khó được thống nhất, cũng không nguyện sẽ ở cái này trời đông giá rét thời điểm tiếp tục tác chiến, càng không muốn làm ngu xuẩn trai cò .

Viên Thiệu tổ chức chư hầu đại hội . Chỉ nói trời đông giá rét, lương thảo không tốt, muốn chờ sang năm xuân về hoa nở lại đến thảo phạt Đồng Trác .

Cơ hồ tất cả chư hầu đều đồng ý lui binh, chỉ có Tôn Kiên cùng Tào Tháo không đồng ý lui binh .

Lưu Bị cũng không muốn lui binh, tiếc rằng Công Tôn Toàn lo lắng U Châu Lưu Ngự, không muốn sẽ ở nơi này tổn, cũng đồng ý lui binh, Lưu Bị bắt đầu đi . Chỉ có thể cùng Công Tôn Toàn cùng một chỗ trở về .

Viên Thiệu trong lòng âm thầm cười lạnh, trên mặt lại nói ra: "Mạnh Đức chữ Nhật dài lòng son dạ sắt . Rất là khả kính, các ngươi liền các mang bản bộ nhân mã làm tiền phong, đối đãi các ngươi công phá Hồ Lao quan, chúng ta lại theo tiến ."

Tào Tháo cùng Tôn Kiên sau khi thương nghị, phát hiện Tây Lương Quân chủ lực đều tụ tập ở Hồ Lao quan một đường, Tị Thủy Quan phòng thủ yếu kém, liền muốn vượt qua tị thủy, công phá Tị Thủy Quan .

Bọn hắn tuyệt đối không nghĩ tới, vì đạt tới lui binh mục tiêu, Viên Thiệu thế mà phái người lặng lẽ cáo nhập quan, đem Tào Tháo, Tôn Kiên chiến lược nói cho Lý Nho, Lý Nho liền tương kế tựu kế, phái Lữ Bố, Từ Vinh lãnh binh dự đoán mai phục tại tị thủy bờ bên kia, đợi Tôn Kiên, Tào Tháo qua sông lúc, Lữ Bố, Từ Vinh nửa độ mà đánh, đem Tôn Kiên, Tào Tháo đại bại .

Tôn Kiên đến Trình Phổ, Hoàng Cái, Hàn Đương liều chết cứu giúp, Tào Tháo đến Hạ Hầu Uyên, Hạ Hầu Đôn, Tào Hồng, Tào Nhân liều chết cứu giúp, hai người có thể may mắn thoát khỏi, thủ hạ của nhưng bọn hắn hao tổn hơn phân nửa, đã bắt lực lại tiến công Tị Thủy Quan .

Viên Thiệu lợi dụng đây là lý do, ban bố riêng phần mình triệt binh trở về lãnh địa mệnh lệnh .

Quan Đông minh quân rút lui lúc, Lý Nho lại không để ý cùng Viên Thiệu ước định, thừa cơ phái Lữ Bố, Từ Vinh mấy người suất Tây Lương kỵ binh truy sát .

Quan Đông minh quân quả nhiên là đám ô hợp, rút lui lúc không có kết cấu gì, cũng không có an bài ngăn địch đội ngũ, bị Lữ Bố, Từ Vinh giết đến người ngã ngựa đổ, tất cả đều hướng đông chạy tán loạn .

Lữ Bố, Từ Vinh một mực đuổi giết được Trần Lưu quận, vừa rồi thu binh .

Qua chiến dịch này, ba mươi vạn Quan Đông minh quân chỉ còn lại có hai mươi vạn, lòng người tan, đội ngũ không tốt mang theo, không còn có tập hợp lại theo Đồng Trác tâm tư của ác chiến, riêng phần mình mang đám người trở lại địa bàn của mình .

Lúc này, Mã Siêu đang Đồng Quan một đường tiếp nhận Trương Liêu, Hồ Xà Nhi mang tới năm ngàn con chiến mã cùng năm vạn thạch lương thực .

Vì phòng ngừa Trương Liêu, Hồ Xà Nhi thừa cơ công kích, Mã Siêu cố ý để Bàng Đức lĩnh một vạn nhân mã mai phục tại hai bên trái phải .

Kết quả chứng minh Mã Siêu quá lo lắng, Đồng Trác sợ ném chuột vỡ bình, làm Đồng Mân, Đồng Bạch còn tại Mã Siêu trong tay, hắn không dám tự tiện khởi động đại quân tiến đánh Mã Siêu .

Mã Siêu nhìn Cao Thuận cùng hắn Hãm Trần doanh không có tới, nhìn Trương Tú không có tới, giận tím mặt: "Đồng Trác lão nhi lại dám đánh chiết khấu, vậy thì tốt, ta cũng suy giảm, chỉ thả Đồng Mân trở về, không thả Đồng Bạch trở về!"

Trương Liêu nói mà không có biểu cảm gì: "Lừa mang đi yếu đuối nữ lưu, phi đại trượng phu gây nên!"

Mã Siêu lừa Trương Liêu , liền hoàn toàn hiểu vì cái gì Lữ Bố không thích con hàng này, vì cái gì Nhạc Tiến, Lý Điển đều cùng con hàng này không hợp, con hàng này nhất định chính là một cái khác Quan Vũ, đều là như vậy ý tài tự ngạo, không coi ai ra gì, khó trách con hàng này cùng Quan Vũ quan hệ tốt như vậy, hóa ra là ngu ngốc tầm ngu ngốc mã tầm mã .

Mặc dù con hàng này tính tình rất làm cho người ta chán ghét, luôn luôn bản trừ một trương mặt poker, nhưng Mã Siêu cũng không phải Lữ Bố loại kia cảm tính quân chủ, Mã Siêu cùng Tào Tháo có điểm giống, duy tâm năng, không hỏi xuất thân, cũng không để ý tính tình, thậm chí đối với tại cái gọi là thanh danh, Mã Siêu cũng cảm thấy rất không quan trọng .

Mã Siêu mỉm cười: "Đại trượng phu làm việc, cần không bám vào một khuôn mẫu không từ thủ đoạn, mới có thể thành sự, như ngày xưa cao tổ Mặc Thủ đạo đức, có thể nào đánh bại Hạng Vũ, thành lập Đại Hán đế quốc!"

Trương Liêu tròn mắt hơi híp: "Mã Tướng quân dám lấy cao tổ tự so ?"

Con hàng này cùng Quan Vũ chán ghét, tròn mắt hơi híp chính là muốn gét người bộ dáng, người khác sợ hắn, Mã Siêu lại một chút đều không để ý, đừng nói Trương Liêu là sơ Kỳ Vũ Thánh, chính là muốn giống Quan Vũ như vậy bên trong Kỳ Vũ Thánh, Mã Siêu đã từng đã đánh bại, cũng không có cái gì đáng sợ, huống chi, Trương Liêu hiện tại thân ở Vũ Uy trong quân, sao có thể lỗ mãng .

Mã Siêu biết, Trương Liêu cùng Quan Vũ , đều là loại kia cái gọi là làm nghi ngờ trung nghĩa bảo hoàng đảng, cùng bọn hắn tương tự chính là còn có Triệu Vân, đối với cái này loại bảo hoàng đảng, Mã Siêu chỉ có thể chậm rãi tẩy não, vội vàng không được, nhân tiện nói: "Chính là so sánh, không phải là tự so, nếu là tự so, mỗi nguyên tự so Hàn Tín, nếu không thụ dưới hồng chi nhục, lúc ấy liền nguy hiểm đến tính mạng, lại có thể sống đến về sau đánh bại Hạng Vũ ? Nếu có thể mau chóng đánh bại Đồng Trác, mới chính là danh dự thụ tổn thất bao lớn, cũng sẽ không tiếc ."

Trương Liêu nhớ tới Mã Siêu những ngày qua việc làm, mặc dù đều có chút bi ối, nhưng cũng là vì cứu Hán thất, không nói quá trình, chỉ nói hiệu quả, Mã Siêu làm cũng không tệ lắm, Trương Liêu ánh mắt của hơi khá hơn một chút: "Lúc này Đồng Trác lão tặc cùng Viên Thiệu giằng co, chính là Mã Tướng quân đồng tiến thu phục kinh sư thời cơ tốt, nhưng Mã Tướng quân vì sao án binh bất động ?"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 124: Hồ Xa Nhi hiệp trợ Diễn Vi

Mã Siêu vì đạt được Trương Liêu tín nhiệm, đối với hắn cũng không giấu diếm, nói Viên Thiệu đã tâm, nói Thiệu để Lưu Biện cùng Hà thái hậu đối với Viên Thiệu kiêng kỵ. (77nt . Com Thiên Thiên tiểu thuyết Internet)

Trương Liêu không phải một cái hữu dũng vô mưu Vũ Tướng, hắn chẳng những hiểu chiến thuật, cũng hiểu sơ chiến lược, hắn gật gật đầu: "Nếu là như vậy, xác thực hắn là chờ một chút, chỉ là Mã Tướng quân ngài chẳng lẽ không có chút nào lo lắng, Đồng Trác cùng Viên Thiệu khám phá ngài dụng ý?"

Mã Siêu trước kia cân nhắc vấn đề thói quen từ có lợi cho mình một phương cân nhắc, hiện tại chợt nghe Trương Liêu nói như vậy, ngay ngắn cả người, tiếp theo sắc mặt đại biến, bản thân thừa hành chiến lược là ngao cò tranh nhau ngư ông đắc lợi, nhưng Đồng Trác cùng Viên Thiệu đây đối với nếu như trai cò nhìn thấu ngư ông tính toán, không có tranh đấu bắt đầu đâu, Đồng Trác thủ hạ thế nhưng là có cái Lý Nho, tên kia mưu trí thế nhưng là một chút đều không kém Giả Hủ a .

Mã Siêu không lo được lại khách khí với Trương Liêu, vội vàng đi gặp Hoàng Phủ Tung cùng Mã Đằng, tỏ rõ lo lắng của mình .

Hoàng Phủ Tung cùng sắc mặt của Mã Đằng cũng ngưng trọng lên, nếu như Viên Thiệu bên kia triệt binh , Đồng Trác đưa ra tay liền sẽ phản công, Đồng Trác thế nhưng là có hai mươi vạn tây lương thiết kỵ, mà Hoàng Phủ Tung cùng Mã Đằng hợp lại mới sáu, bảy vạn người, địch nhiều ta ít, nếu như Đồng Trác được ăn cả ngã về không, đem đại bộ phận binh mã tây tiến, vây công thành Trường An, thành Trường An vừa mới đánh hạ đến, còn chưa quét sạch bên trong tai họa ngầm, chỉ sợ rất khó thủ ở a, mà một khi thủ không được thành Trường An, ra khỏi thành đã chiến, đối đầu tây lương thiết kỵ, chỉ sợ cũng là một con đường chết .

Hoàng Phủ Tung từng là Đồng Trác cấp trên, đối với Đồng Trác mà biết quá sâu, biết Đồng Trác mặc dù tài dùng binh không bằng bản thân, nhưng cũng là một cái sa trường lão tướng, không có quá nhiều khuyết điểm có thể lợi dụng, muốn lấy ít thắng nhiều . Chỉ sợ rất khó .

Mã Đằng đã từng cùng Đồng Trác giao thủ qua, thua nhiều thắng ít, đối với Đồng Trác có chút e ngại .

Hai người đều nhủ mảy . Không nói một lời .

Mã Siêu tính toán thời gian, ở tại bọn hắn vây công thành Trường An trong mấy ngày này, cố gắng Đồng Trác đã hoàn thành cùng Viên Thiệu tăng tị với nhau, Viên Thiệu đã triệt binh, Đồng Trác nhân mã ít ngày nữa liền đem giết tới, nếu để cho Đồng Trác giết tới thành Trường An dưới, bọn hắn thật vất vả tạo cục diện khả năng liền muốn hủy hoại chỉ trong chớp mắt.

Nói Đồng Trác đến . Đồng Trác liền đến, phía trước đặc chiến đội viên dùng bò câu đưa tin . Nói Đồng Trác đã lĩnh 130,000 đại quân, lừa dối xưng hai mươi vạn, rồi đi thành Lạc Dương hướng tây thẳng tiến, hiện tại đã đến hoàng nông quận .

"Tối nhanh như vậy!" Mã Siêu sợ hãi thán phục xong. Nhìn xem thượng Lâm Uyển bên kia gieo hạt xuống tới qua mùa đông Thanh Thanh lúa mạch non cùng những phụ thuộc vào đó Mã gia sinh hoạt vô tội nông dân, lập tức ý thức được, nhất định phải đem Tây Lương quân ngăn tại Đồng Quan bên ngoài, không thể để cho bọn họ tới đến Quan Trung Bình Nguyên, không thể để cho bọn này ác lang chà đạp căn cứ của hắn đi.

Mã Siêu hướng Hoàng Phủ Tung xin đi giết giặc nói: "Hoàng Phủ tướng quân, mặt tướng nguyện lĩnh một vạn nhân mã, đem Đồng Trác ngăn trở!"

"Một vạn nhân mã đi cản Đồng Trác mấy trăm ngàn đại quân?" Hoàng Phủ Tung cùng Mã Đằng tròn mắt hốc mồm: "Mã Siêu, ngươi nói đùa cái gì!"

"Quân sự há có nói đùa, " Mã Siêu nghiêm túc đem mình lui địch kế sách nói ra .

Hoàng Phủ Tung cùng Mã Đằng lần nữa tròn mắt hốc mồm . Dạng này lui địch kế sách chưa từng nghe thấy chưa từng nhìn thấy .

Mã Đằng khẩn trương nhìn lấy Mã Siêu, nói ra: "Siêu nhi, việc này quá mức mạo hiểm . Chúng ta lại bàn bạc bàn bạc!"

Mã Siêu lắc đầu: "Thời gian đã rất khẩn trương , dung không được chúng ta lại bàn bạc!"

Hoàng Phủ Tung cùng Mã Đằng liếc nhau, nhìn Mã Đằng ánh mắt kiên định, Hoàng Phủ Tung cũng sẽ không miễn cưỡng nữa, nói với Mã Siêu: "Liên từ ngươi mời, cho ngươi một vạn nhân mã . Cần phải ngăn trở Đồng Trác!"

Mã Siêu ra trung quân đại tướng, ngang nhau đội bên ngoài Trương Liêu nói: "Văn Viễn . Mặc dù dựa theo cùng Đồng Trác ước định, ta dùng Đồng

Mân đưa người trao đổi đến, người chính là của ta thuộc cấp, ta là chủ công của người, nhưng ta không miễn cưỡng người, bất quá bây giờ ta muốn cùng Đồng Trác tác chiến, ta nghĩ biết, người là cùng ta cùng một chỗ tác chiến, vẫn là ai cũng không giúp!"

Trương Liêu cúi đầu suy nghĩ một chút, sau đó ngẩng đầu, trong mắt lóe ra điên cuồng thần thái: "Đồng Trác lão tặc hại nước hại dân, chính là quốc tặc, người người đều có thể giết chết, sao thiếu đi ta Trương Liêu, huống hồ Đồng Trác lão tặc, Lữ Bố vứt bỏ ta như che, trong lòng bọn họ, ta ngay cả một cái vô năng Đồng Mân cũng không bằng, nếu bọn hắn như thế nhìn ta, ta liền để bọn hắn mở mang kiến thức một chút, ta Trương Liêu không phải bất luận kẻ nào có thể tùy tiện khi nhục!"

Mã Siêu nhìn không được dựng thẳng lên ngón cái: "Văn Viễn, tốt! Ta một mực biết năng lực của người, nhưng người không có tiếng tăm gì quá lâu, ta hi vọng gặp lại người có thể nhất minh kinh nhân để Đồng Trác, Lữ Bố hối hận đến ruột đoạn."

Trương Liêu từ khi nhìn thấy Mã Siêu, luôn cảm thấy người này mặc dù tuổi trẻ, nhưng mắt sáng như đuốc, người đứng bên cạnh hắn đều có đại năng nhìn, Hoàng Trung, Điển Vi, Bàng Đức đều có không á tại thực lực của mình, có thể có được mạnh như vậy cấp dưới chư hầu, chỉ sợ chỉ có vùng bình nguyên kia Huyện lệnh Lưu Bị có thể so sánh.

Mặc dù có chút không quen nhìn Mã Siêu lừa mị đi Đồng Mân, Đồng Bạch bị ỏi, nhưng Trương Liêu không thể không thừa nhận, có thể bị Mã Siêu coi trọng, sâu trong nội tâm hẳn vẫn đủ cảm kích, tục ngữ nói kẻ sĩ chết vì tri kỷ, Trương Liêu có chút hoài nghi, Mã Siêu liền là tri kỷ của mình người, ngày xưa tại Đình Nguyên, Lữ Bố dưới trướng không có tiếng tăm gì chính hắn, lại đến Mã Siêu dưới trướng, cũng có thể nhất minh kinh nhân đi.

Một bên Hồ Xà Nhi nhìn Mã Siêu chỉ lo nói chuyện với Trương Liêu, không để ý tới bản thân, có chút không phục, lạnh rên một tiếng: "Mã Siêu, người có tư cách gì làm chủ nhân của ta, người có thể đánh được ta sao?"

Mã Siêu lúc này mới quay mặt nhìn thẳng nhìn Hồ Xà Nhi, tóc quăn Khúc Phát hoàng, sắc mặt đen kịt, con mắt phát lam, cái mũi rất cao, miệng rất lớn, bờ môi rất dày, thoạt nhìn tướng mạo cực kỳ xấu xí, có chút người Hồ huyết thống.

"Xem ra là Trương Tú đưa người đánh bại, người mới nhận hắn làm chủ," Mã Siêu cười nhạt một tiếng: "Trương Tú có thể đưa người đánh bại, ta cũng có thể đưa người đánh bại!"

Hai mã tướng giao, Mã Siêu đâm trúng một thương Hồ Xà Nhi đại đao trong tay bên trên, Hồ Xà Nhi cảm thấy một cổ đại lực vọt tới, đem trong tay hắn đại đao kích rơi.

Hồ Xà Nhi lấy phụ hai ngàn cân ngày đi nghìn dặm mà tên, lại tuyệt đối không nghĩ tới, tự tin nhất thân lực bị Mã Siêu một chiêu tan rã, liền trước kia người thiếu chủ kia Trương Tú đều không thể tùy tiện đánh bại hắn.

Hồ Xà Nhi tâm phục khẩu phục, tung người xuống ngựa, ngã đầu liền bái: "Chúa công..."

Hiện tại Mã Đằng còn tồn tại, Mã Siêu vội vàng uốn nắn Hồ Xà Nhi xưng hô: "Gọi ta Thiếu chủ đi!"

Hồ Xà Nhi vội vàng đổi giọng: "Thiếu chủ ở trên, mặt tướng Hồ Xà Nhi tâm phục khẩu phục, nguyện hiệu khuyển mã chi lực."

Nhận lấy Hồ Xà Nhi hiệu trung lúc, Mã Siêu âm thầm có chút hồ thẹn, hắn mới vừa rồi là lâm thời khởi động ngọc tử truyền quốc bên trong Chân Long chi lực, mới để cho lực lượng của hắn tăng nhiều, nhất cử đánh bại Hồ Xà Nhi, không phải lấy lực lượng nguyên lai chỉ sợ rất khó nhẹ nhàng như vậy đánh bại Hồ Xà Nhi.

Mã Siêu thu Hồ Xà Nhi hiệu trung, nhưng hắn từ trước tới giờ không đem loại này người Hồ hiệu trung coi ra gì, dù sao cái hư hư thực thực kia Hồ Xà Nhi huynh đệ Hồ đỏ mà từng thấy tiền sáng mắt, giết chủ nhân của hắn Ngưu Phụ, những thứ này người Hồ một khi gia nhập về sau, nhất định phải hảo hảo tẩy não một phen.

Khi hắn đem Hồ Xà Nhi nâng lúc thức dậy, kinh ngạc phát hiện, trên đỉnh đầu Hồ Xà Nhi có một dạng hắc vụ, nói rõ Hồ Xà Nhi cũng có ẩn nấp thân hình thần thông, khó trách hắn có thể như vậy mà đơn giản trộm đi Điển Vi đại Thiết Kích.

Mã Siêu quay đầu nhìn xem Điển Vi, hướng hắn vẫy tay: "Ác Lai, ta tới an bài cho người một cái phụ tá!"

Để Hồ Xà Nhi cho Điển Vi làm phụ tá, chỉ sợ chỉ có Mã Siêu dạng này người xuyên việt mới có như vậy ác thú vị.

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Tam đại bảo tiêu

Điền Vi trên dưới đánh giá Hồ Xa Nhi một phen, không biết sao, luôn cảm thấy trước mặt gia hỏa này có chút chán ghét, giống như thiếu bản thân thứ gì, giống như đã từng có lỗi với qua bản thân .

Hồ Xa Nhi đi vào Mã Siêu doanh địa, vốn cho là mình võ lực của có thể xếp hạng Mã Siêu về sau, là Mã Siêu trong doanh nhân vật số hai, nhưng đụng phải Điền Vi, bị Điền Vi nhìn chăm chăm, giống như bị một đầu mãnh hổ nhìn chăm chăm , trong lòng của hắn bỗng nhiên thoáng hiện một cỗ ý tưởng kỳ diệu, là không phải mình trước đó làm qua cái gì có lỗi với chuyện gia hỏa này a .

Làm Mã Siêu phát hiện Hồ Xa Nhi có ẩn nấp thân hình thần thông về sau, lập tức liền quyết định mở rộng bản thân đặc chiến đội, khuếch trương biến thành một cái 300 người đại đội, phía dưới sắp đặt ba cái trung đội, theo thứ tự là Điền Vi tuần thú đội, vương phi huấn chim đội cùng Hồ Xa Nhi ám sát đội, lấy Điền Vi là đặc chiến đại đội đại đội trưởng .

Cùng lúc đó, Điền Vi, vương phi, Hồ Xa Nhi thậm chí bọn hắn phía dưới đặc chiến đội viên đều là Mã Siêu thị vệ tùy tùng, bảo hộ Mã Siêu, cũng đi theo Mã Siêu chấp hành đặc thù nhiệm vụ tác chiến .

Bất luận là một thế này, vẫn là ở kiếp trước, Mã Siêu đều không thích giống Gia Cát Lượng như thế thận trọng từng bước cẩn thận dụng binh, hắn ưa thích xuất kỳ chế thắng, mà bộ đội đặc chủng tác chiến là xuất kỳ chế thắng một đại pháp bảo, hắn tin tưởng, bất kể là đang đối với Đồng Trác tác chiến, vẫn là ngày sau đối với Viên Thiệu, Tào Tháo, Lưu Bị, Tôn Quyền tác chiến, đặc chiến đội đều có thể phát huy ra xuất kỳ chế thắng hiệu quả .

Lưu Hồ Xa Nhi ở bên người, có một tai hoạ ngầm, không biết lúc nào Hồ Xa Nhi chủ nhân trước kia Trương Tú liền sẽ mật lệnh Hồ Xa Nhi ám hại Mã Siêu, đối với cái này cái tai hoạ ngầm, Mã Siêu cũng không có để ở trong lòng, hắn tin tưởng, chỉ cần thường xuyên tẩy não, mười ngày nửa tháng sau . Hồ Xa Nhi cũng sẽ bị tranh thủ được .

Thu xếp tốt Hồ Xa Nhi về sau, liền muốn an trí Trương Liêu .

Mã Siêu hồi tưởng Trương Liêu tại lịch sử cùng diễn nghĩa thượng biểu hiện, bất kể là trắng Lang Sơn thượng trăm sập ngừng lại . Vẫn là Tiêu Dao tân thượng lấy 800 nhân mã phá Tôn Quyền mười vạn chi chúng, đều là giỏi dùng kỵ binh hạng người, xông pha chiến đấu chỉ tài không thua kém một chút nào Mã Siêu, Triệu Vân, Mã Siêu liền phân phối một bộ kỵ binh, giao cho Trương Liêu thống lĩnh .

Trương Liêu ngày xưa tại Lữ Bố dưới trướng, không được Lữ Bố uy tín, thống lĩnh nhân mã kém xa Ngụy Tục, Tống Hiến mấy người tầm thường . Hôm nay vừa mới đầu nhập Mã Siêu, Mã Siêu liền cho quyền hắn một bộ nhân mã . Số lượng so trước đó hơn rất nhiều, cứ việc Trương Liêu không muốn thừa nhận, nhưng hắn trong lòng vẫn là dâng lên đối với Mã Siêu cảm kích, hắn hiểu được . Mã Siêu mạnh hơn Lữ Bố, hắn chẳng những có thể nhìn ra bản thân tài năng, còn dám lớn mật bắt đầu dùng bản thân, tín nhiệm bản thân .

Trương Liêu trong lòng lần nữa dâng lên "Kẻ sĩ chết vì tri kỷ " lòng cảm kích .

Lúc này, Điền Vi lĩnh người ép Đồng Mân đi ra, Đồng Mân nhìn thấy Mã Siêu, lớn tiếng kêu lên: "Mã Siêu tiểu nhi, mau đưa tiểu Bạch thỏ, không phải huynh trưởng ta đại quân đến . Đề cho các ngươi Mã gia ngọc thạch câu phần!"

Mã Siêu mỉm cười: "Đồng Bạch chính là vị hôn thê của ta, tại ta chỗ này lưu lại mấy ngày, có vấn đề gì ?"

Đồng Mân hơi sững sờ . Mã Siêu con hàng này không phải là cho tới nay cũng không tình nguyện cùng Đồng Bạch thành hôn sao, hôm nay làm sao sáng khoái như vậy thừa nhận cái này hôn ước đây.

Hắn không biết, Mã Siêu đã sớm suy nghĩ minh bạch, lấy Vương Doãn, thổ tôn thụ những thế gia kia thanh lưu đám đại thần tính toán, Lữ Bố sớm tới đều sẽ sống mái với nhau Đồng Trác, đến lúc đó mấy chục vạn Tây Lương kỵ binh rắn mất đầu . Lý Nho cùng đại bộ phận tướng lĩnh quan hệ đều không được, Ngưu Phụ ngu xuẩn lại khiếp đảm . Đồng Bạch tuy được Đồng Trác sủng ái nhưng ở trong quân cũng vẫn không có uy tín, nếu như nhưng là Đồng Bạch vị hôn phu lại tại Tây Lương trong quân có danh vọng, làm Tây Lương quân rắn mất đầu thời điểm, hắn vung cánh tay hô lên, ứng người tụ tập, không duyên cớ có thể nhiều đến mấy vạn thậm chí hơn mười vạn Tây Lương kỵ binh hiệu trung, căn cứ vào tầng này căn nhắc, Mã Siêu đối với cái này chính trị hôn nhân còn không phải rất kháng cự .

Đồng Mân lại phải bảo nổi lúc, Mã Siêu trừng mắt: "Người có còn muốn hay không trở về ?"

Đồng Mân đành phải ngoan ngoãn ngậm miệng lại, một người cười lên ngựa, hướng thành Lạc Dương mà đi .

Đi đến nửa đường, đi ra một đám sơn tặc, đem Đồng Mân lần nữa bắt cóc .

Đồng Trác đại quân ở lại tại hoàng nông quận, muốn tiếp vào Đồng Mân bảo đảm hắn bình yên vô sự sau lại tiến quân, qua một ngày, có người truyền báo, nói Đồng Mân đã rời đi thành Trường An .

Đồng Trác đại trái đại phải , chờ ba ngày, không có chờ được Đồng Mân, liền phái người đi thành Trường An chất vấn Mã Siêu .

Mã Siêu bày ra một bộ vô tội bộ dáng: "Ta xác thực thả hắn a, tất cả mọi người có thể chứng minh a, vì cái gì hắn qua ba ngày còn chưa tới hoàng nông, vậy ta làm sao biết đâu, có lẽ là hắn lạc đường đi."

Nếu như Đồng Trác cùng Viên Thiệu tại Hồ Lao quan tiếp tục giao chiến, Mã Siêu nhất định sẽ đúng hẹn thả Đồng Mân, nhưng bây giờ Đồng Trác cùng

Viên Thiệu đã khám phá mưu kế của hắn, hai mái hiên bãi binh, Đồng Trác còn muốn thống lĩnh đại quân tiến đánh thành Trường An, Mã Siêu làm sao lại tha Đồng Mân đâu, giữ lại Đồng Mân làm con tin, đa trọng bảo hiểm, còn nữa Đồng Mân tiểu tử này cũng không ngốc, ngày xưa thập thường thị chỉ loạn, chính là Đồng Mân giết dây Ngô cứu giết Hà Miêu, chính là Đồng Mân nội ứng ngoại hợp, đem thành Lạc Dương tình thế mờ được nhất thanh nhị sở, để hắn huynh trưởng có thể thuận lợi vào kinh thành .

Mã Siêu lo lắng Đồng Mân gia hỏa này ở trên Lâm Uyển, thành Trường An giam giữ trong khoảng thời gian này đã nắm rõ ràng rồi một ít gì đó, vì phòng ngừa Đồng Mân trở về đem những tin tình báo kia nói cho Đồng Trác, tại Đồng Mân sau khi rời đi không lâu, Mã Siêu liền phái vương phi lĩnh một đám đặc chiến đội viên, ra về sơn tặc, cưới Kim Sí Đại Bàng Điều, gặp phải Đồng Mân tọa kỵ, đem Đồng Mân tái độ bắt được .

"Mã Siêu tiểu nhi cực kỳ giáo hoạt!" Đồng Trác biết Mã Siêu sẽ giết Đồng Bạch, nhưng đối với Đồng Mân liền không nhất định, tại không có đạt được Đồng Mân tin tức xác thật về sau, hắn không dám vọng động .

Nhưng Đồng Trác không muốn tại hoàng nông chờ, hắn phân phó Lý Nho, phái ra trên trăm cái tử sĩ, chui vào thành Trường An, tùy thời cứu ra Đồng Bạch cùng Đồng Mân .

Vì cam đoan cứu vớt thành công, Đồng Trác cố ý căn dặn, để tử sĩ chui vào thành Trường An lúc liên hệ Trương Liêu cùng Hồ Xa Nhi, hắn coi là Trương Liêu cùng Hồ Xa Nhi hai người còn đọc hắn cái này lão chủ tử .

Đồng Trác cho là hắn phái tử sĩ đi nghỉ cách cứu viện Đồng Bạch, tin tức về Đồng Mân rất bí ẩn, nhưng lại không biết, lúc trước hắn đến thành Lạc Dương lúc bắt đầu chiêu binh mãi mã mở rộng binh lực thời điểm, Mã Siêu liền phái mấy cái đặc chiến đội viên lẩn vào trong đó, có một người nhiều lần chiến công, đã làm thành Đồng Trác thân binh, hắn đem tin tức này truyền tổng ra ngoài .

Truyền tống quá trình khác biệt quá nhiều cái thời đại này lũ gián điệp dùng phương thức, cũng có chút giống đời sau chiến tranh tình báo kịch, nguyên lai đây là Mã Siêu tại thành Lạc Dương ẩn núp mấy tháng trong lúc rảnh rỗi chế tạo thành mạng lưới tình báo, tham chiếu đối tượng tự nhiên là cách mạng tiền liệt địa hạ đảng nhóm anh hùng sự tích .

Mặc dù Mã Siêu chế tạo mạng lưới tình báo có rất nhiều lỗ thủng, cùng cách mạng tiền liệt địa hạ đảng nhóm so sánh, kém xa, nhưng Đồng Trác những người này cũng so quốc dân người chống lại khừu giác kém xa, bên người sắp xếp mấy cái Mã Siêu đặc chiến đội viên, hắn đều không hề hay biết .

Làm tin tức đến thành Trường An, rơi vào phụ trách công tác tình báo Giả Hủ trong tay, Giả Hủ đem tình báo trình cho Mã Siêu .

Mã Siêu cùng Giả Hủ làm sơ thương nghị, tạm phái Trương Liêu cùng Hồ Xa Nhi đi xem quân, đồng thời để Diên Vi âm thầm nhìn chăm chăm .

Để Trương Liêu cùng Hồ Xa Nhi đi xem quân, chính là dò xét nhìn thái độ của bọn hắn, cũng cất để bọn hắn tâm tư của nhập đội .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Quả nhiên là Lý Nho

Một ngày này, mười mấy tên không rõ thân phận người, hoặc ra vẻ tiểu phu, hoặc ra vẻ tiểu thương, chui vào thành Trường An, bọn hắn cho là bọn họ làm thần không biết quỷ không hay, nhưng lại không biết, cử động của bọn hắn sớm đã rơi vào đội đặc chiến trong mắt .

Hoàng nông quận có Đồng Trác đại quân chiếm cứ, người không có phận sự không dám tới hướng hoàng nông Trường An một đường, Đồng Quan nhất tuyến thiên chỗ đã có mấy ngàn người lặng lẽ bắt đầu xây dựng quan ải, đồng thời mật thiết chú ý người lui tới hành tung, cái kia mười mấy tên tử sĩ chính là tại Đồng Quan một đường bại lộ hành tung, sau đó vẫn bị người nhìn chăm chăm .

Nhưng vì thăm dò Trương Liêu cùng Hồ Xa Nhi tâm tư của hai người, Mã Siêu để đặc chiến đội chỉ là mật thiết chú ý, cũng không có hạ tử thủ tiêu diệt .

Những thứ này tử sĩ đều có phân công, có chút là chuyên môn đến nghỉ cách cứu viện đi Đồng Bạch, Đồng Mân, có chút thì là tùy thời trong thành gây ra hỗn loạn yểm hộ những người đó đào tẩu .

Thủ lĩnh của bọn hắn đầu tiên là tìm tới Trương Liêu, muốn hỏi thăm Đồng Bạch, Đồng Mân hạ lạc .

Trương Liêu là một cái rất tinh tế người, hắn có thể nhìn rõ ra có người ở giám thị hắn, đồng thời đã ở giám thị những tử sĩ đó, nhưng những tử sĩ đó nhưng cái gì đều không phát giác, Trương Liêu mặc dù có chút bất nể Mã Siêu lừa mang đi giam giữ Đồng Bạch, nhưng cũng không muốn bởi vì chuyện Đồng Trác mà để Mã Siêu sinh nghi, trong mắt hắn, mặc dù Mã Siêu cũng không giống một cái minh quân, nhưng cũng so Đồng Trác, Lữ Bố tốt hơn rất nhiều, hắn đã bị bách nhảy qua một lần rãnh , sẽ không muốn sớm nhảy .

Kết quả là, Trương Liêu liền đem Hoàng Phủ Tung trụ sở nói cho những tử sĩ đó .

Những tử sĩ đó quan sát Hoàng Phủ Tung trụ sở thủ vệ nghiêm, coi là chính là giam giữ Đồng Mân, Đồng Bạch địa phương, liền chia binh hai đường, người một đường bên ngoài phóng hỏa chế tạo bạo động hấp dẫn lính phòng giữ . Mặt khác người một đường thì xâm nhập Hoàng Phủ Tung trụ sở, chuẩn bị nghĩ cách cứu viện vậy căn bản không ở nơi này Đồng Mân, Đồng Bạch .

Hoàng Phủ Tung đang trong giấc mộng, trong quân bỗng nhiên có bạo động . [S . Liền thích đọc sách] nửa đêm kinh loạn bốc cháy, toàn quân tận thu kỳ nhiễu . Lúc này Hoàng Phủ Tung một cái cấp dưới nói với Hoàng Phủ Tung "Nhất định là người Mã gia làm loạn, " Hoàng Phủ Tung lại lắc đầu: "Mã Đằng Mã Siêu phụ tử không có lý do gì tạo phản, hơn nữa cái này nhất định không phải là toàn doanh tận phản, tất nhiên là làm loạn người, muốn dựa vào cái này mê hoặc người khác mà thôi, thế là truyền lệnh trong quân . Chỉ cần không phải phản loạn giả an tọa chờ động . Mà Hoàng Phủ Tung thì dẫn đầu số thân binh mười người, thủ đứng ở trong trận . Không lâu tình huống ổn định lại, trong quân lập tức bắt được những tử sĩ đó, cũng đem giết trừ, náo động cũng cáo bình định .

Những giết ra khỏi trùng vây đó tử sĩ đi chất vấn Trương Liêu: "Nơi đó rõ ràng là Hoàng Phủ Tung soái doanh . Người gạt chúng ta!"

Trương Liêu cười lạnh: "Tin tức ta lấy được chính là như vậy, các ngươi nếu như không tin, có thể đến hỏi Hồ Xa Nhi a!"

Những thứ này tử sĩ chưa từ bỏ ý định, lại đi tìm Hồ Xa Nhi, kết quả Hồ Xa Nhi cho bọn hắn chỉ chính xác vị trí, tại Mã Siêu soái doanh phụ cận .

Hồ Xa Nhi cho bọn hắn dẫn ra hộ vệ, để bọn hắn dễ dàng tiến vào Đồng Mân, Đồng Bạch giam giữ địa.

Đồng Mân, Đồng Bạch nhìn thấy một đám thân mang y phục dạ hành mang theo cái khăn che mặt tử sĩ giết tới đến, lập tức liền cho rằng là Đồng Trác phái người đến cứu bọn họ, đều mừng rỡ .

Bọn hắn lại tuyệt đối không nghĩ tới . Những tử sĩ đó tới gần bọn họ thời điểm, không có giải khai trên người bọn họ dây thừng, ngược lại giơ đao lên kiếm . Thẳng hướng bọn hắn, nhìn tư thế, không phải đến cứu bọn họ, ngược lại muốn nhân cơ hội giết chết bọn hắn .

Đồng Mân phản nộ kêu to: "Mã Siêu tiểu nhi, muốn giết liền giết, làm gì giấu đầu lộ đuôi!"

Đồng Bạch lại kinh ngạc nói: "Thức thức . Nếu như Mã Siêu muốn giết chúng ta, tại Lạc Dương thời điểm liền giết . Cần gì phải đến Trường An mới giết! Nhất định không phải Mã Siêu giết chúng ta!"

Mất thấy những thứ này tử sĩ binh khí sắp xúc phạm tới Đồng Mân, Đồng Bạch, trong phòng xà nhà, góc tường bỗng nhiên toát ra rất nhiều binh sĩ, bọn hắn giương cung lắp tên, đem những tử sĩ đó bắn té xuống đất .

Những tử sĩ đó mặc dù tên là tử sĩ, nhưng cũng không phải là loại kia trong hàm răng có giấu tình hóa vật nhiệm vụ thất bại liền cắn nát tình hóa vật mà chết gia hỏa, tử sĩ chẳng qua là thích khách biệt xưng mà thôi, những người này bị bắn té xuống đất, toàn đều nằm trên đất ngao ngao trực khiêu, không ai cắn lưỡi tự vận .

Mã Siêu từ ngoài phòng đi tới, nhìn qua những thứ này trúng tên ngã xuống đất tử sĩ, xong Đồng Mân, Đồng Bạch cười vang nói: "Tiểu Bạch nói cực phải, ta nếu là muốn giết các ngươi, tại Lạc Dương thời điểm liền giết các ngươi thật là nhiều lần, cần gì phải đại phí chu Chương trở lại thành Trường An mới giết các ngươi . Các ngươi đại khái rất ngạc nhiên, rốt cuộc là ai phái người đến giết các ngươi ."

Đồng Mân, Đồng Bạch vội vàng dùng thay thế ánh mắt của nhìn qua Mã Siêu: "Rốt cuộc là ai phái người tới giết chúng ta."

Mã Siêu cười nói: "Đồng Trác . . ."

Đồng Mân mở to hai mắt, một mặt không thể tin được: "Huynh trưởng ta tuyệt đối sẽ không đối với ta như vậy. . ."

Đồng Bạch cũng nói: "Tổ phụ càng sẽ không như vậy đối ta . . ."

Mã Siêu mỉm cười: "Đừng vội, ta nói chính là, Đồng Trác con rể . . ."

Đồng Mân, Đồng Bạch nhìn nhau, chần chờ nói: "Người nói là Lý Nho, hoặc là Ngưu Phụ ?"

Mã Siêu cười lạnh: "Các ngươi nghĩ một hồi, sau khi các ngươi chết, Đồng Trác trăm năm về sau, ai là lớn nhất người được lợi ?"

Mã Siêu rõ ràng muốn làm cái lớn nhất kia người được lợi, nhưng bây giờ Đồng Mân, Đồng Bạch căn bản nghĩ không ra điểm nào nhất, bọn hắn đem Lý Nho định là đệ nhất người hiềm nghi: "Nhất định là Lý Nho phái người làm!"

"Cái này Lý Nho thông minh đến có hạn a, " Mã Siêu cảm thán nói: "Tây Lương rất nhiều Vũ Tướng đều cùng hắn không hợp, điểm ấy liền kém xa Giả Hủ, hơn nữa Lý Nho còn cùng Đồng Mân, Đồng Bạch bất hòa, xem ra coi như hắn đã tâm bưng bưng muốn kế thừa Đồng Trác cơ nghiệp, chỉ sợ cũng rất khó thay thế Đồng Trác ."

Đem những tử sĩ đó thẩm vấn một lần, quả nhiên, là Lý Nho giao cho bọn hắn nhiệm vụ đặc thù, nguyên lai những thứ này tử sĩ vốn chính là Lý Nho huấn luyện, bọn hắn đối với Lý Nho trung thành cao hơn đối với Đồng Trác.

Đồng Môn tin tưởng là Lý Nho làm, Đồng Bạch còn có chút nửa tin nửa ngờ .

Lúc này, vương phi ôm một cái bồ câu đi tới .

Mã Siêu từ chim bồ câu trên đùi tìm tới một cái vải, nhìn xem chữ phía trên dấu vết, ném cho Đồng Môn cùng Đồng Bạch: "Các ngươi cố gắng nhìn xem, là của ai bút tích, là của ai giọng điệu ?"

Đồng Bạch vốn đang không thể tin được là Lý Nho phái người giết bọn hắn, bây giờ thấy cái vải kia, nàng xác định, tức giận đến sắc mặt trắng bệch, đôi bàn tay trắng như phấn nện ở trên tường trắng: "Quả nhiên là Lý Nho cấu tặc làm! Ta tuyệt đối không tha cho hắn! Ta nhất định phải nói cho tổ phụ, giết hắn!"

Mã Siêu mỉm cười: "Việc này vẫn là từ thúc thúc của ngươi làm thay đi!"

Đồng Bạch trừng Mã Siêu một chút: "Mã Siêu, ngươi có ý tứ gì ?"

Mã Siêu nhàn nhạt nói ra: "Ngươi là ta vị hôn thê, hiện tại binh hoang mã loạn, ta không yên lòng một mình ngươi trở về, hay là trước để ngươi thúc thúc trở về, nếu là ta với ngươi tổ phụ quan hệ ở chung tốt, hai quân không còn ác chiến, ta sẽ thấy thả ngươi trở về ."

Đồng Môn đại hi: "Ngươi thật muốn thả ta trở về ?"

Mã Siêu gật gật đầu, cười nói: "Bất quá không thể trắng phóng! Trước kia ta theo Lữ Bố đánh thành thế hoà không phân thắng bại lúc, Đồng Trác từng nói đem hắn bội đao ban cho ta, về sau hắn lại nuốt lời, hiện tại hắn nhất định phải đem chuỗi này bội đao cho ta, ta mới có thể thả ngươi đi!"

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Khích bác ly gián

Liền Đồng Trác chính mình cũng không biết hắn bội đao đã từng là chiến thần Hạng Vũ bội đao, Đồng Môn càng thêm không biết, hắn cảm thấy có điểm không hiểu thấu, Mã Siêu sẽ vì một thanh bội đao liền thả bản thân ? Trong lòng của hắn thầm nghĩ, người trẻ tuổi chính là người trẻ tuổi a, đầu đơn giản xúc động a, vì một thanh bội đao liền muốn thả đi ta trọng yếu như vậy con tin . [S . Liền thích đọc sách]

Đồng Môn mới vừa nghĩ như vậy, Mã Siêu liền đối với phái đi Đồng Trác chỗ sứ giả Hí Chí Tài nói bổ sung: "Ngươi liền nói với Đồng Trác, Đồng Bạch chính là ta vị hôn thê, Đồng Môn chính là tương lai vợ thúc, ta không bỏ được bọn hắn rồi đi, muốn bọn hắn ở chỗ này nán nã mấy tháng, ân , chờ đến sang năm ba tháng, xuân về hoa nở, lại đem bọn hắn đưa về thành Lạc Dương ."

Đồng Môn sùng sốt một chút, tiếp theo âm thầm cười lạnh, Mã Siêu tiểu tặc, đừng bảo là cho ngươi ba tháng, chính là ba năm, thế lực của ngươi cũng khó có thể phát triển đến cùng ta huynh trưởng chống lại cấp độ, ngươi theo chúng ta Đồng gia như thế trở mặt, sau ba tháng chính là bỏ mạng của ngươi thời điểm .

Mã Siêu nhìn thấy Đồng Môn biểu tình trên mặt, đoán ra Đồng Môn đang suy nghĩ gì, Mã Siêu cười thầm, Đồng Môn ngươi cho rằng ta tranh thủ ba tháng thời gian này là tới làm gì, ta chỉ là dùng để tu kiến Đồng Quan, chỉ cần đem Đồng Quan xây xong, chỉ dùng một vạn nhân mã liền có thể thủ ở , mặc cho ngươi là mười vạn vẫn là hai mươi vạn tây lương thiết kỵ đều không làm gì được, sau đó ta liền tại Đồng Quan đẳng sau chiêu binh mãi mã tị thảo đồn lương , chờ đợi Đồng Trác cùng Lữ Bố sống mái với nhau .

Mà Mã Siêu tại sao phải nói ba tháng mà không phải thời gian dài hơn, nguyên do con hàng này cũng sợ thế nhân chỉ trích a, lưu lại Đồng Bạch tại trên ở đây này hai ba tháng còn dễ nói, thời gian mọc lại cũng quá nhiều lưu ngôn phi ngữ, đương nhiên mấu chốt nhất là, hắn tin tưởng, có cái đại sát khí kia tồn tại cùng ngựa thiết kỵ người thợ khéo . Xây lên Đồng Quan không cần một năm, chỉ cần ba tháng, thậm chí không cần ba tháng .

Đồng Trác tại hoàng nông quận đợi mấy ngày . Chờ được tiến đến nghỉ cách cứu viện Đồng Môn, Đồng Bạch tử sĩ, coi trọng trăm cái tử sĩ còn sót lại người kế tiếp, hơn nữa người kia toàn thân là tổn thương, Đồng Trác quá sợ hãi: "Hắn là nghỉ cách cứu viện không thành, ngược lại liên lụy Đồng Môn, Đồng Bạch đều bị Mã Siêu giết chết!"

Người kia sau lưng lóe ra một người, sắc mặt gầy gò, thân hình thon gầy . [77nt . CO M Thiên Thiên tiểu thuyết] dung mạo không đáng để ý, ánh mắt lại cực kỳ sắc bén . Tự giới thiệu: "Mỗ là dũng tướng Trung Lang tướng Mã Siêu dưới trướng tham tán giáo úy Hí Chí Tài, chuyên tới để bẩm báo tướng quốc hai một tin tức tốt ."

Đồng Trác nhìn xem vết thương khắp người tử sĩ, sắc mặt dữ tợn, la lớn: "Tin tức tốt gì ? Mau nói đi!"

Hí Chí Tài không chút hoang mang nói: "Thứ một tin tức tốt . Lệnh đệ cùng lệnh tôn bình yên vô sự ."

Đồng Trác thở dài một hơi: "Dọa lão phu kêu to một tiếng, thứ hai một tin tức tốt đâu?"

Hí Chí Tài mỉm cười: "Thiếu chủ nhà ta giúp tướng quốc đại nhân tra được bên cạnh người có cái lòng dạ khó lường hạng người ."

"Bên cạnh ta có lòng dạ khó lường hạng người ?" Đồng Trác trừng to mắt: "Là ai ?"

Hí Chí Tài ha ha cười nói: "Liên từ ngài phái ra vị này từ sĩ đến nói cho ngài đi!"

Vị kia từ sĩ liền đem Lý Nho phái hấn đi thành Trường An, rõ là cứu Đồng Mân, Đồng Bạch, tới là nhân cơ hội giết Đồng Mân, chuyện Đồng Bạch nhất ngụ nhất thập nói ra .

Đồng Trác giận tím mặt, một chương đem trước mặt bàn trà đập đến vỡ nát: "Lý Nho thất phu , đáng hận! Dám hại ta thân nhân! Lão phu muốn giết hấn!"

Lấy Đồng Trác đối với Lý Nho hiểu rõ, Lý Nho vô cùng có dã tâm, làm người âm tàn độc ác, là vô cùng có khả năng làm ra chuyện như vậy . Cho nên hấn cũng không hoài nghi Hí Chí Tài cùng cái từ sĩ kia nói dối lời nói .

Bất quá Lý Nho lúc này lưu thủ Lạc Dương, cũng không tại nơi đây, Đồng Trác liền hạ lệnh để Lý Giác lĩnh Phi Hùng Quân trở về đánh giết Lý Nho .

Lý Giác mờ mịt . Đồng Trác cùng Lý Nho đây đối với cha vợ quan hệ lúc đầu không phải rất tốt nha, làm sao Đồng Trác đột nhiên muốn giết Lý Nho, hấn liền vội vàng khom người hỏi: "Tướng quốc, không biết ngài vì sao muốn giết quân sư ?"

Đồng Trác khí ục ục nói: "Hỗn đản này muốn giết Đồng Mân cùng tiểu Bạch, muốn tại lão phu trăm năm sau độc bá lão phu cơ nghiệp, lão phu há có thể tha cho hấn!"

Lý Giác quay mặt nhìn xem Hí Chí Tài . Bỗng nhiên hiểu cái gì, vội vàng khuyên can nói: "Tướng quốc . Mặc dù quân sư làm người xác thực không tốt, nhưng cũng không làm được sát hại chuyện thân nhân, hưởng chi, quân sư cho chúng ta Tây Lương quân túi khôn, liệu sự như thần, Tây Lương quân nhưng một ngày không Lý Giác, lại cũng không một ngày không quân sư, tướng quốc nếu là nhất thời tức giận, giết quân sư, Lý Giác thành sợ tướng quốc có Hạng Vũ đuổi đi Phạm Tăng mới hận ."

Hấn nhìn Hí Chí Tài một chút, lại nói ra: "Tướng quốc, mặt tướng hoài nghi, đây là Mã Siêu tiểu nhi mưu kế, tựa như năm đó Trần Bình dụng kế khiến cho Hạng Vũ ngờ vực vô căn cứ bức đi Phạm Tăng , khiến cho ngài đối với quân sư sinh lòng hồ nghi ."

Lý Giác con hàng này trong lịch sử bị Dương Bưu tính toán cùng Quách Tỹ tranh đấu lúc như cái ngu xuẩn, lúc này phân tích sự tình đến lại đạo lý rõ ràng, thoát nhìn cực kỳ thông minh, cái này cũng không kỳ quái, mọi người thường thường là ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc mê tại cục người mê .

Đồng Trác nghe Lý Giác nói như vậy, rất là kinh dị: "Người cùng Lý Nho xưa nay không hợp, lại vì hấn nói như thế, xem ra lão phu thật muốn hảo hảo suy nghĩ một phen ."

Hí Chí Tài nhìn Lý Giác cái vũ phu kia dăm ba câu thể mà có thể thuyết phục Đồng Trác không giết Lý Nho, rất là kinh ngạc, bất quá hấn cũng không cuống quýt, bắt lấy Lý Giác sơ hở trong lời nói, cười lạnh: "Phạm Tăng chính là Hạng Vũ á cha, tràn đầy mưu lược, Phạm Tăng rời đi, thì Hạng Vũ nhanh bại; Lý Nho người nào tai, như vô tướng quốc thương thức đề bạt, hấn bất quá một chán nản thư sinh, Tây Lương quân có thể vào được Lạc Dương, chính là tướng quốc anh minh thần võ lực lượng một người, Lý Nho đối với người nói chỉ như không không khác, tướng quốc nhập không được thành Lạc Dương, thật sự là lẽ nào lại như vậy!"

Lý Giác nổi giận: "Người tên này còn dám khích bác ly gián!" Rút bội kiếm ra liền muốn giết Hí Chí Tài .

Hí Chí Tài không hoảng không loạn, cười lạnh: "Như ta bị giết, Thiếu chủ tất sát Đồng Mân báo thù cho ta!"

Đồng Trác quá sợ hãi, vội vàng quát lớn Lý Giác: "Dừng tay!"

Lý Giác bất đắc dĩ, đành phải đem bội kiếm thả lại trong vỏ, sau đó tận tình khuyên can Đồng Trác: "Tướng quốc, rất rõ ràng, đây là Mã Siêu phái tên này tới khích bác ly gián, tướng quốc ngài tuyệt đối không nên tin tưởng a ."

Đồng Trác khoát khoát tay: "Lão phu trong lòng tự nhiên nắm chắc." Hấn số chính là, Lý Nho người này xảo trá âm hiểm, vì kế thừa cơ nghiệp của mình lại dám đối phó bản thân người thân nhất, tội không dung xá, nếu như không phải là vì lợi dụng Lý Nho tài trí, hấn hận không thể lập tức lại phái Quách Tỹ đi giết Lý Nho .

Hí Chí Tài nhìn Đồng Trác biểu lộ, liền biết mình lời đã ảnh hưởng tới đa nghi Đồng Trác, liền không còn đề cập việc này, mà là chuyển thuật Mã Siêu lời nói kia: "Thiếu chủ nhà ta để cho ta nói với ngài, Đồng Bạch chính là Thiếu chủ nhà ta vị hôn thê, Đồng Mân chính là Thiếu chủ tương lai vợ thê, Thiếu chủ không bỏ được bọn hấn rời đi, muốn bọn hấn ở chỗ này nán nã mấy tháng , chờ đến sang năm ba tháng, xuân về hoa nở, lại đem bọn hấn đưa về thành Lạc Dương ."

Đồng Trác hí mắt, lạnh lùng nhìn lấy Hí Chí Tài: "Mã Siêu có ý tứ gì, muốn ngưng chiến ba tháng, cho hấn nghỉ ngơi lấy lại sức thời gian ?"

Hí Chí Tài gật gật đầu: "Mất thấy là phải ăn tết, mọi người đều ở nhà bao quanh tròn trịa, làm gì đã đã sát sát đâu! Sau ba tháng, lại đánh đi."

Lời này lại làm cho Đồng Trác giận tím mặt: "Lão phu đệ đệ cùng tôn nữ đều bị Mã Siêu tiểu nhi bắt đi, ngươi để lão phu như thế nào đoàn viên! Không được, lão phu lãnh binh lại tới đây, nếu như không cùng Mã Siêu tiểu nhi đánh một trận chiến, không cho hắn chặt vật một trận, ; lão phu trong lòng con giận này ra không được! Ngươi trở về nói cho Mã Siêu, hắn nhất định phải đến cùng ta quân đánh một trận, không phải lão phu liền không quan tâm, trực tiếp tiến đánh thành Trường An, hủy diệt thượng Lâm Uyển."

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc* Convert được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 128: Đồi chiến Trương Tú

"Tiến đánh thành Trường An, hủy diệt thượng Lâm Uyển," Hí Chí Tài kinh trụ, Vũ Uy quân mới vừa cùng Hoàng Phủ Tung nhân mã hợp binh một chỗ, còn không hảo hảo rèn luyện, liền hợp năng lực tác chiến cực kém, tăng thêm vừa mới chiếm lĩnh thành Trường An, trong thành Trường An còn chưa chinh đồn tốt, bên trong còn có không ít thân cận Đồng Trác hào cường địa chủ, lại thêm binh mã xa ít hơn so với Đồng Trác, thực sự không nên hiện tại cùng Đồng Trác khai chiến.

Có thể thấy được Đồng Trác kiên quyết như thế, Hí Chí Tài không tiện lập tức từ chối, hắn lại nghĩ tới trước đó Thiệu chủ một mực rất chú ý một chỗ sơn cốc, nếu như Thiệu chủ có thể ở bên trong vùng thung lũng kia thiết hạ mai phục, liền có cực lớn cơ hội thủ thắng.

Trong đầu qua rất nhanh xong tất cả quan hệ lợi hại, Hí Chí Tài còn nói ra Mã Siêu cái cuối cùng yêu cầu, yêu cầu Đồng Trác bội đạo.

Đồng Trác ngày đó cùng Đinh Nguyên lúc đối chiến, vội vàng cần Mã Siêu xuất chiến Lữ Bố, liền lung tung hứa hẹn, nhưng làm Mã Siêu chiến bình Lữ Bố về sau, đặc biệt là Lữ Bố quy hàng cùng hắn về sau, hắn đem cái trước trận kia hứa hẹn quên mất không còn một mảnh.

Làm Hí Chí Tài đưa ra yêu cầu kia, Đồng Trác mặt lộ vẻ chần chờ, hắn mặc dù không biết đó là Hạng Vũ chi đạo, nhưng cũng biết đây là một cái chém sát như chém bùn bảo đao, không nỡ cho Mã Siêu.

Hí Chí Tài nhìn Đồng Trác chần chờ, cười lạnh: "Xem ra tướng quốc đại nhân không muốn cho bội đạo, như vậy Thiệu chủ nhà ta thà rằng giết Đồng Mân, Đồng Bạch cũng sẽ không cùng ngài đánh một trận, hơn nữa Thiệu chủ nhà ta cũng không để ý đem ngài chuyện béo nhờ nuốt lời truyền khắp thiên hạ. Hừ hừ, tướng quốc đại nhân, nếu như không phải Thiệu chủ nhà ta lúc trước cứu ngươi một mạng, ngươi chỉ sợ sớm đã chết ở Lữ Bố trong tay!"

Lúc này, Lữ Bố ngay tại trong trường, nhưng hắn vẫn tựa như không có nghe được Hí Chí Tài câu nói này, cúi đầu, nhìn lấy hắn áo choàng. Tựa hồ hắn áo choàng nhìn rất đẹp.

Đồng Trác nhớ tới trước đây cái kia đoạn, trong lòng hơi có vẻ có chút áy náy, lại nhìn dưới trường những cái kia vẻ mặt Vũ Tướng. Có chút chịu không được, liền đem bội đạo lấy xuống, đưa cho Hí Chí Tài: "Lão phu nhận lời qua, quyết không nuốt lời, tốt, cái này bội đạo lão phu cũng cho Mã Siêu, hắn cần phải ứng ước phó đánh đi. Ngươi nói cho hắn biết. Ta sẽ giết hắn, chỉ là muốn hảo hảo giáo huấn hắn một trận!"

Hí Chí Tài gật gật đầu. Cười nói: "Ta nhất định sẽ khuyên Thiệu chủ nhà ta ứng chiến, chỉ bất quá, đến lúc đó, ai thắng ai thua liền không nhất định."

Đồng Trác xem thường. Cười ha ha: "Mã Siêu tiểu nhi thắng nổi Hàn Toại, Dương định, làm sao có thể thắng nổi lão phu!"

Hí Chí Tài không nhận được nghĩ nói, lão thất phu, ngươi ngay cả khăn vàng quân đều đánh không lại, nếu như không phải Hoàng Phủ Tung lão tướng quân lãnh đạo có phương pháp, ngươi đoán chừng liền Hàn Toại đều đánh không lại, hiện tại khoác lác gì, ngươi như thế khinh địch, Thiệu chủ nhà ta nhất định sẽ đem ngươi đánh cho tan tác.

Hí Chí Tài đem những lời nói giấu ở trong bụng. Mím cười, khom người rồi đi.

Làm Hí Chí Tài trở lại thành Trường An, Đồng Trác nhân mã khoảng cách Đồng Quan không đến hai trăm dặm xây dựng cơ sở tạm thời. Tiếp qua một ngày liền có thể đi qua Đồng Quan.

Mã Siêu nghe Hí Chí Tài nói xong, mảy kiếm vẩy một cái, xem ra chính mình làm đem Đồng Trác lão tặc tức đến đập mạch rồi, chẳng lẽ hắn thật không sợ ta đem Đồng Mân, Đồng Bạch giết, ăn, bắt kẻ như thế nào. Đều muốn đem Đồng Trác ngăn tại Đồng Quan bên ngoài, không thể để cho hắn từ ngược Quan Trung.

Mã Siêu cấp tốc hướng Hoàng Phủ Tung, Mã Đằng báo cáo. Cũng chủ động xin đi giết giặc tiến đến Đồng Quan một đường đánh lui Đồng Trác.

Hoàng Phủ Tung có chút không yên lòng, hỏi Mã Siêu nên như thế nào lui địch .

Mã Siêu nói kế sách của mình, Hoàng Phủ Tung một mặt kinh ngạc, hẳn mặc dù là nhân phương đang, khó dùng kỳ mưu, nhưng hẳn cũng từ trong thâm tâm tán thán nói: "Địch nhiều ta ít, chỉ có xuất kỳ binh, mới có thể chiến thắng, qua loa bí kế này rất hay, lần này nhất định có thể mã đáo thành công ."

Mã Siêu một mặt tự hào, có thể được lúc này thiên hạ đệ nhất danh tướng Hoàng Phủ Tung khen ngợi, hẳn rất tự hào, rất kiêu ngạo, có con như vậy, cha phục cậu gì hơn .

Mã Siêu liền lĩnh một vạn bộ binh và một vạn kỵ binh, bộ binh cũng ngồi cưỡi chiến mã, nhanh chóng chạy tới Đồng Quan .

Lúc này Đồng Quan vẫn là chật hẹp đến gần như là nhất tuyến thiên sơn cốc, còn không có một viên ngói một viên gạch, nhưng Mã Siêu liền đã quyết định, ở chỗ này ứng chiến Đồng Trác .

Đồng Quan hậu phương mười dặm chỗ, chật hẹp núi Cốc Mãnh nhưng biến lớn, giống như là một cái hồ lô bụng, mà Đồng Quan vị trí tựa như hồ lô đường kính .

Mã Siêu, Bàng Đức, Trương Liêu, Hồ Xà Nhi lĩnh một vạn kỵ binh tại hồ lô trong bụng chờ, Hoàng Trung, đoạn nường, Điền Vi, vương phi thì lĩnh một vạn bộ binh, mai phục tại sơn cốc hai bên .

Đồng Trác tiếp tục tiến quân, vào núi cốc về sau, nhìn chật hẹp đường núi cùng hai bên bất ngờ sơn phong cùng trên ngọn núi che khuất bầu trời rừng cây, hẳn có chút chân chờ, Mã Siêu tiểu nhi nhất thiện kỳ mưu, có thể hay không tại sơn cốc hai bên bố trí mai phục ?

Đang khi hẳn do dự lúc, sơn cốc một chỗ khác lóe ra một đội nhân mã lực lưỡng, cầm đầu một tướng, chính là Mã Siêu, Mã Siêu ngân thương bạch mã, điều võ giương oai, cao giọng gào to: "Đồng Trác lão tặc nạp mạng đi!"

Đồng Trác cao giọng quát hỏi: "Ai dám xuất chiến Mã Siêu!"

Cơ hồ tất cả Vũ Tướng ánh mắt đều nhìn về phía phía trước cái cười kia đồ thẩm ngựa cầm Phụng Thiên Họa Kích cao lớn thân ảnh, hiện tại Tây Lương trong quân chỉ có một mình hẳn có thể đánh bại Mã Siêu .

Đồng Trác hỏi: "Bố nhi, nhưng nguyện xuất chiến Mã Siêu ?"

Lữ Bố đang muốn đáp ứng, một viên tiểu tướng quát: "Tướng quốc, giết gà sao lại dùng đao mổ trâu, tiểu tướng bất tài, muốn trăm Mã Siêu chỉ đầu hiến cùng tướng quốc ."

Đám người tập trung nhìn vào, chính là Đại tướng Trương Tế chất tử Trương Tú .

Trước đây ít năm bên cạnh chường, Hàn Toại tại Lương Châu làm loạn, Kim Thành đến nổi thẳng tập sát tổ Lệ chủ tịch huyện lưu tuyến hưởng ứng Hàn Toại, Trương Tú lúc ấy là tổ lệ huyện lại, đàn thương độc kỵ ám sát đến nổi thẳng, về sau người Khương tiến đánh bắc địa quận, Trương Tú lại là đàn thương độc kỵ đâm liền mấy tên người Khương mãnh tướng, thanh danh đại chấn, bị gọi là Bắc Địa Thương Vương, thiếu niên thành danh, cũng là kiêu ngạo mà rất, hẳn cũng không cho rằng bản thân võ nghệ tại Lữ Bố phía dưới .

Tiếc rằng Lữ Bố bây giờ là Đồng tướng nước nghĩa tử, cùng thúc phụ Trương Tế địa vị tương tự, Trương Tú đắc tội không nổi, đành phải nói ra giết gà sao lại dùng đao mổ trâu.

Đồng Trác cũng từng nghe nói chuyện của Trương Tú đầu vết, cũng biết Mã Siêu từng đánh qua Trương Tú chủ ý, cũng muốn biết Trương Tú trình độ rốt cuộc có bao nhiêu lợi hại, liền gật gật đầu: "Người đi đi!"

Trương Tú Kim Thương múa bắt đầu, đầu thương phiêu hốt, hiện ra rất nhiều huyền ảnh, dường như có thật nhiều đầu chim, tăng thêm đầu thương Toàn kim, tại mặt trời chiếu xuống, phát ra loá mắt kim quang, dường như một cái nhẹ nhàng lên Kim Phụng Hoàng, Bách Điều Triều Phụng thương chỗ đáng sợ liền ở chỗ này, trong nháy mắt ra thương lại nhiều lại nhanh, lác một cái báng súng, đầu thương loạn chiến, có thể hiện ra rất nhiều huyền ảnh, thu hút tâm thần người ta .

Trương Tú lấy thương pháp này xưng hùng tại Lương Châu bắc địa quận, đi vào Lạc Dương cũng ít gặp địch thủ, tự cho là vô địch thiên hạ, không đem Lữ Bố để vào mắt, thì càng không đem Mã Siêu để vào mắt .

Bình thường Vũ Tướng gặp được kỹ thuật bắn súng như vậy, căn bản phân không ra chân chính đầu thương ở đâu, tâm thần đại loạn thời khắc, đầu thương đã đâm vào, tương đối lợi hại một chút Vũ Tướng có thể thấy rõ Kim Thương đầu thương, lại không cách nào khắc chế .

Mã Siêu huy động Hồ Đầu tam Kim Thương, dường như hạ bút thành văn một chiêu, mũi thương đang đâm vào Trương Tú rung động Kim Thương đầu thương bên trên, một tiếng vang thật lớn, Bách Điều Triều Phụng huyền ảnh lập tức phá toái, Trương Tú cả người lẫn ngựa sau này bồng bồng lui lại mấy bước, hồ khẩu run lên, trong lòng không chỗ ở run rẩy, chỉ sợ rất khó chiến thắng trước mặt cái này thoát nhìn so với chính mình còn trẻ mấy tuổi tiểu oa nhi .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 129: Duy khoái bất phá!

Trương Tú tự cao tự đại, tuy tiện không nhận thua, càng thêm không biết hướng Mã Siêu nhận thua.

Dù sao tại Trương Tú trong mắt, Mã Đằng bất quá là tiểu phu xuất thân, căn bản không đáng giá hấn đầu nhập, Mã Siêu làm con trai của Mã Đằng lại càng không đáng giá hấn đầu nhập, cho nên hấn trước cự tuyệt Mã Đằng chiêu mộ, lại đối Mã Siêu dùng Đồng Mân, Đồng Bạch để đối hấn khịt mũi coi thường.

Trương Tú hét lớn một tiếng, lại nắm chặt trong tay Kim Thương, đâm về Mã Siêu.

Lúc này, mùa đông nắng ấm chiếu xuống, chiếu vào Trương Tú màu vàng kia đầu thương bên trên, phát ra kim quang chói mắt, Trương Tú cố ý chuyển cái góc độ, muốn cho kim quang chói mắt Hoàng hướng con mắt của Mã Siêu, để Mã Siêu hoa mắt, không thể chống đỡ được hấn chiêu tiếp theo.

Trương Tú đối với Mã Siêu mà biết không nhiều, nhưng Mã Siêu từ Hồ Xa Nhi nơi đó đối với Trương Tú biết rất nhiều, biết Trương Tú mặc dù võ công bất phàm, nhưng võ công đặc điểm có chút giống tên của hấn, hoa đoàn cầm tú, thay lời khác, chính là hoa dạng con nhiều, có hoa không quả, hấn ưa thích dùng một chút mảnh khốc đến ảnh hưởng địch nhân, mau sớm chiến thắng.

Mã Siêu đối với Trương Tú điểm này sớm có tâm lý đề phòng, cho nên loá mắt kim quang đâm về Mã Siêu hai mắt lúc, Mã Siêu vậy mà nhắm mắt lại.

Vũ Uy quân cùng Tây Lương quân tướng sĩ nhóm đều nhìn không chớp mắt một màn này, Vũ Uy quân tướng sĩ nhóm đều khăn trương nhìn lấy Mã Siêu, Bàng Đức ở phía sau trận nín thở ngưng thần, giương cung lắp tên, chuẩn bị tùy thời bắn về phía Trương Tú, cứu Thiệu chủ.

Mai phục tại sơn cốc hai bên Hoàng Trung cũng giương cung lắp tên, chuẩn bị tùy thời từ bỏ phục kích, cứu Thiệu chủ.

Diễn Vi cũng khăn trương địa cầm lấy tiểu kích, chuẩn bị hướng Trương Tú ném mạnh đi qua.

Tây Lương trong quân, Trương Tế mặt lộ vẻ vui mừng, cái này Mã Siêu tiểu tặc lại dám lấy đi hấn ái tướng Hồ Xa Nhi. Lần này rơi vào hấn chất nhĩ trong tay, Tú nhi thể nhưng là Bắc Địa Thương Vương, võ công so với Lữ Bố cũng không kém nhiều lắm. Mã Siêu lần này khẳng định khó thoát khỏi cái chết.

Sắc mặt của Đồng Trác lại có chút khăn trương, vạn nhất Mã Siêu chết bởi Trương Tú chi thủ, Mã Đằng muốn giết Đồng Mân, Đồng Bạch cho hả giận, vậy liền thực sự quá tệ, nhưng hấn hiện tại ngăn cản Trương Tú giết Mã Siêu cũng đã hơi chậm một chút.

Chỉ có Lữ Bố, mặt lộ vẻ mỉm cười, hấn cùng Mã Siêu ác chiến qua. Biết Mã Siêu tiểu tử này mặc dù tuổi trẻ, đã có khác hấn với thường nhân trầm ổn. Còn có rất nhiều kinh người thần thông, hơn nữa đến rồi Mã Siêu cảnh giới này, đã không còn là dùng con mắt đến quan sát, là có thể dùng thần thức, Chiến khí cảm ứng đến tác chiến. Lữ Bố kết luận. Trương Tú Chiến khí cảnh giới mặc dù không kém Mã Siêu, lại tất nhiên sẽ tại Mã Siêu đánh bại, dù sao Trương Tú chỉ là thương pháp mạnh, Mã Siêu chiến thắng thủ đoạn lại có rất nhiều.

Trương Tú gặp kim sắc đầu thương dưới ánh mặt trời lóe ra kim quang vậy mà hỗn loạn đến Mã Siêu nhắm mắt lại, đại hỉ, lập tức biến chiêu, đầu thương đề thấp, dùng hết toàn lực, hung ác. Thắng tấp, đâm về Mã Siêu trước tâm.

Mã Siêu hiện tại không dùng nắm chiến đấu, mà là dùng toàn bộ tâm thần. Dùng chiến đấu của hấn trực giác, dùng hấn đối sát khí cảm thụ, Trương Tú biến chiêu về sau, hung mãnh đâm ra thời điểm, Mã Siêu đã cảm thấy về này phun ra sát khí.

Trương Tú đâm ra một thương, ánh mắt hấn chân chân thiết thiết nhìn thấy hấn Kim Thương đâm trúng thân thể của Mã Siêu. Chỉ là kỳ quái là hấn đâm trúng Mã Siêu không có đổ máu, càng kinh dị hơn chính là. Cái Mã Siêu kia vậy mà bề nát, tựa như một cái bong bóng bị đâm thủng.

Trương Tú đang kinh dị không tên lúc, sau đầu bỗng nhiên truyền đến một cái thanh âm quen thuộc: "Trương Tú, không nên quá con mắt của tin tưởng người!"

Trương Tú nghe ra được đây là Mã Siêu thanh âm, hấn kinh ngạc không hiểu, Mã Siêu lúc nào chạy đến phía sau mình đây này.

Trương Tú còn chưa kịp phản ứng, đã cảm thấy từ phía sau lưng vọt tới một cổ đại lực nện ở eo của hấn bụng, phảng phất bị một cây cột sắt to lớn quét trúng, eo kịch liệt đau nhức, phệ phè rung mạnh, bịch một tiếng, từ trên ngựa mới ngã xuống đất.

Tất cả mọi người không dám tin vào hai mắt của mình, bọn hấn rõ ràng nhìn thấy Mã Siêu bị Trương Tú đâm trúng, vì sao trong nháy mắt Trương Tú rút xuống ngựa mà Mã Siêu bình yên vô sự ngồi ngay ngắn ở chiếu đêm ngọc sư tử phía trên.

Chỉ có Lữ Bố, Hoàng Trung, Diễn Vi mấy người rải rác mấy người thấy rõ ràng, Mã Siêu cùng chiếu đêm ngọc sư tử nhân mã hợp nhất, tốc độ phản ứng

cực nhanh, ngay tại Trương Tú vừa mới biến chiêu thời điểm, Mã Siêu cùng chiếu đèn ngọc sư tử đã bên cạnh chuyển đến sau lưng của Trương Tú, rơi vào trong mắt mọi người bất quá là Mã Siêu cùng chiếu đèn ngọc sư tử lưu lại màu trắng tàn ảnh .

Đổi thành đời sau khoa học giải thích, mắt người ngắn nhất phản ứng thời gian là 0.12 giây, nếu là người có thể ở bên trong thời gian này hoàn thành động tác, mắt người căn bản phản ứng không kịp, sẽ cho rằng không có làm động tác, giống rất nhiều ma thuật sư, bọn hắn chơi ma thuật liền thành công nơi tay nhanh, có thể ở 0.12 giây bên trong hoàn thành một loạt động tác, mà con mắt của mọi người lại hoàn toàn phản ứng không kịp, còn cho là hắn căn bản cái gì cũng không làm .

Còn đối với Trương Tú đâm rách Mã Siêu tàn ảnh, khoa học thượng còn có một cái giải thích, mắt người có một trọng yếu đặc tính là nhìn cảm giác tính tro, quang tượng một khi ở trên võng mạc hình thành, thị giác sẽ đối với cái này quang tượng cảm giác duy trì một cái thời gian có hạn, loại này hiện tượng sinh lý gọi là thị giác tạm lưu tính, đối với trung đẳng độ sáng cây gai ánh sáng kích, thị giác tạm lưu thời gian ước là 0 . 05 đến 0 . 2 giây . Nói cách khác, Mã Siêu có thể ở 0 . 2 giây bên trong hoàn thành chuyển đi, hắn nguyên lai lưu cho Trương Tú hình ảnh còn tạm lưu tại Trương Tú trơ thị giác, lại không biết Mã Siêu đã chuyển đến phía sau của hắn .

Mã Siêu giờ lên Hồ Đầu tạm Kim Thương, nghiêm nghị quát to: "Thiên hạ vô công, không chỗ nào không phá, duy khoái bất phá!"

Vũ Uy quân tướng sĩ reo hò lời động, cùng một chỗ quát: "Thiên hạ vô công, không chỗ nào không phá, duy khoái bất phá!"

Tại chỗ tất cả Vũ Tướng, bất luận địch ta, đều bị dẫn dắt, Hoàng Trung cũng ý thức được hắn đạo pháp cùng bản tên thượng sơ hở, độ chính xác cùng uy lực đều có thể, tốc độ không được, tốc độ muốn mau hơn một chút, nhanh đến người siêu việt mắt tốc độ phản ứng mới được, mới có thể không gì không phá, không chỗ nào không phá .

Những dĩ vãng đó tự cao lực lớn không coi trọng tốc độ người như Điền Vi, Bàn Đức, Phan Phụng bọn người bắt đầu tăng cường mình ở tốc độ phản ứng huấn luyện .

Lữ Bố cũng cảm thấy rất kinh ngạc, một tháng trước Mã Siêu còn không có nhanh như vậy, hiện tại tốc độ của hắn làm sao trở nên nhanh như vậy, chẳng lẽ là ăn linh đan diệu dược gì, thoát thai hoán cốt rồi?

Mã Siêu chỉ là hấp thu Chân Long chi lực, Chân Long tốc độ cực nhanh, cho nên mọi người dùng phiêu như Kinh Long để hình dung tốc độ, Mã Siêu hấp thu Chân Long chi lực về sau, không chỉ có lực lượng gia tăng mãnh liệt, tốc độ cũng đã nhận được cực lớn gia tăng, hơn nữa chiếu đèn ngọc sư tử cũng gián tiếp chiếm được Chân Long chi lực, tại Mã Siêu Chiến khí tăng lên tới đỉnh phong Vũ Tôn lúc, chiếu đèn ngọc sư tử cảnh giới cũng đạt tới sau Kỳ Vũ tôn, tốc độ gia tăng mãnh liệt, mà hắn cùng chiếu đèn ngọc sư tử trán phối hợp càng tốt hơn, nhân mã hợp nhất tốc độ thậm chí tại Lữ Bố, ngựa Xích Thố phía trên, càng không phải là Trương Tú mấy người Vũ Tướng có thể so sánh .

Làm tuyệt đối tốc độ lên trên về sau, Mã Siêu lại nặng điểm huấn luyện một chút thần kinh của hắn tốc độ phản ứng, đây là hắn làm lính đặc chủng lúc một loại huấn luyện bí pháp, đi qua huấn luyện lâu dài, có thể khiến người ta cơ thể tốc độ phản ứng đạt tới nhanh như tia chớp cấp độ, thậm chí có thể theo kịp suy nghĩ tốc độ . Loại bí pháp này có thể cực đại tăng cường cá nhân chiến lực, Mã Siêu hiện tại sẽ chỉ ở Vũ Uy quân tướng lĩnh cao cấp bên trong truyền thụ, tạm thời sẽ không giao cho phổ thông sĩ tốt, liền sợ phổ thông sĩ tốt bên trong có địch nhân ẩn nấp mật thám, sợ loại này bí ẩn phương pháp huấn luyện truyền đến địch nhân tướng lĩnh trong tay .

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Ba họ gia nô

Trương Tú nằm trên mặt đất, ngựa mặt nhìn lấy Mã Siêu, đột nhiên cảm thấy, cái này vẫn không có bị hắn để ở trong mắt tiểu oa nhi làm sao cao to như vậy.

Hắn nằm mơ đều không nghĩ đến, hắn tại Mã Siêu trước ngựa thậm chí ngay cả một hiệp đều đi không được, hắn cảm giác mình thật là tệ a, Vô đạo chi tâm trong nháy mắt có chút dao động .

Mã Siêu tạm thời sẽ không nói cho Trương Tú, hắn thuần túy là lợi dụng Trương Tú khinh địch cùng hắn viễn siêu Trương Tú tốc độ, nếu như chân ướt chân ráo giao đấu, không cần chiến thư, nếu như Trương Tú vô dụng cái tiểu hoa chiêu kia, mà là nghiêm túc đánh nhau, Trương Tú khi hắn trước ngựa vẫn có thể chèo chống năm mươi hiệp .

Mặc dù Trương Tú bị Mã Siêu nhẹ nhõm đánh bại, nhưng Mã Siêu cũng không hề hoàn toàn từ bỏ Trương Tú, hay là hi vọng có thể ở ngày sau đem Trương Tú mời chào dưới trướng, cho nên, hắn không có giết Trương Tú .

Trương Tú thất tha thất thểu từ dưới đất bò dậy, rõ ràng cảm giác Mã Siêu vừa rời một thương kia lưu lại thể diện, nếu là toàn lực đánh xuống, lấy Mã Siêu Chiến khí cùng thần lực, phi đem hán hồng của cắt ngang không thể, Trương Tú cảm kích hướng về phía Mã Siêu cười cười: "Đa tạ Mã Tướng quân ân không giết!"

Mã Siêu cười lạnh: "Trương Tú, hai quân trước trận, cao thủ đánh cò, đùa nghịch chút thủ đoạn, sẽ chỉ làm bản thân thua càng nhanh!"

Trương Tú hổ thẹn mà cúi thấp đầu, chậm rãi bò lên trên ngựa, dẫn theo Kim Thương, trở về bản trận .

Đồng Trác liếc qua Trương Tế, Trương Tế cũng hổ thẹn mà cúi thấp đầu, hán vẫn cảm thấy chất nhi thân là Bắc Địa Thương Vương, vũ lực không thể so với Lữ Bố kém, nhưng hôm nay một màn này, đề tự hào của hán hoàn toàn nát .

Đồng Trác biết, Trương Tú mặt ngoài là Trương Tế chất tử, trên thực tế là Trương Tế cùng hán chị dâu nghiệt chủng, là Trương Tế con ruột . Đối ngoại che giấu tai mắt người, xưng là thúc cháu, liền Trương Tú bản thân đều khả năng coi là Trương Tế là hán thúc thúc . Trương Tú chẳng những trò giỏi hơn thầy, còn báii bất thể xuất cao thủ thần bí vì sư, học được một thân tinh xảo thương pháp, Đồng Trác đối với Trương Tú đã từng cho kỳ vọng cao, hi vọng hán có thể bỏ khuyết Mã Siêu phần sau khi đi trống không, lại tuyệt đối không nghĩ tới, Trương Tú tại Mã Siêu trước ngựa thế mà đi bất quá một hiệp .

Mã Siêu biết rất rõ ràng Lữ Bố lúc này đang Đồng Trác bên người . Lại như cũ đỉnh thương thúc ngựa, tại Tây Lương quân trận trước diễu võ giương oai: "Còn có ai ?"

Đồng Trác nhìn lại chư vị tướng lĩnh . Ngoại trừ Lữ Bố bên ngoài, cái khác tướng lĩnh như Lý Giác, Quách Tỳ, Trương Tế, Phần Trù hạ người, toàn đều cúi đầu, không dám cùng Đồng Trác đối mặt . Bọn hán cũng không sợ bị Mã Siêu đâm chết, liền sợ giống Trương Tú như thế bị Mã Siêu một chiêu đánh bại đổ nhào trên mặt đất, bọn hán tại Tây Lương trong quân vô cùng có uy vọng, cũng không muốn thua ở một cái tiểu oa nhi trước mặt, không muốn tại hai quân trước trận mất đi mặt to .

Đồng Trác bất đắc dĩ, đành phải nhìn Lữ Bố: "Phụng Tiên, làm phiền ngươi!"

Đi qua những ngày này cùng Đồng Trác tiếp xúc, Lữ Bố phát hiện, bản thân thực sự cùng sai chủ tử. Đồng Trác trời sinh tính táo bạo, hi nộ vô thường, đem hán coi là nô bộc . So Đinh Nguyên còn muốn hồng hơn mấy phần, đáng sợ hơn là, Đồng Trác đối với hán một mực trong lòng còn có khúc mắc, một mực đem hán mang theo trên người làm bảo tiêu, Lữ Bố bản thân bản bộ nhân mã Tịnh Châu lang kỵ đã dần dần bị Đồng Trác tan rã, nếu như cứ thế mãi . Hán Lữ Bố liền thành một cái quang can tư lệnh .

Lữ Bố thực tình không muốn vì Đồng Trác tác chiến, cũng không muốn cùng hán một mực thương thức có thừa Mã Siêu ác chiến . Nhưng người ở dưới mãi hiển không thể không cúi đầu, đạt được Đồng Trác triệu hoán, hán không thể không kiên trì, giục ngựa đi vào trước trận .

Mã Siêu nhìn thấy Lữ Bố ngồi cười chính là một thót hồng sắc chiến mã, lại không phải ngựa Xích Thố, liền phỏng đoán ngựa Xích Thố hiện tại nghỉ ngơi chiều đêm ngọc sư tử hài tử, không cách nào trên chiến trường, cười hỏi: "Xích Thố có khỏe không ?"

Chiến mã đối với Vũ Tướng mà nói hãy cùng huynh đệ , ngựa Xích Thố là cái ngựa, đối với Lữ Bố mà nói liền giống như tỷ muội, Lữ Bố ánh mắt lóe lên một vẻ ôn nhu: "Nàng hiện tại đang dưỡng thai, hết thấy đều rất tốt ."

Sau đó Lữ Bố phần hân nói: "Nếu không phải ngươi đây nên chết chiều đêm ngọc sư tử, Xích Thố hiện tại liền có thể cùng ta cùng một chỗ phản chiến, thật thật nhưng buồn bực!"

Chiều đêm ngọc sư tử dường như có thể nghe hiểu Lữ Bố, xồng Lữ Bố phát ra tiếng rống giận dữ, thanh âm như hùng sư, đỉnh tai nhúc nhúc .

Lữ Bố giật nảy cả mình, cái này chiến mã thanh âm làm sao lớn như vậy, hảo giống như sư tử .

So Lữ Bố càng chịu không nổi kinh hãi chính là hán mới đổi tọa kỵ, cái này tọa kỵ mặc dù cũng là Tây Lương trong quân hiếm có ngựa tốt, trên người lại không có bất kỳ cái gì Chiến khí, cùng ngựa Xích Thố hoàn toàn không cách nào so sánh, nghe được chiều đêm ngọc sư tử tiếng rống to, giật mình kêu lên, móng trước mềm nhũn, kém chút đem Lữ Bố lật tung dưới ngựa .

Lữ Bố kỵ thuật tinh xảo, cấp tốc ổn định tâm tình của chiến mã, miễn trừ một chiêu không có đánh liền ngã ngựa tưng quẩn khốn khó .

Hai người hơi hàn huyền vài câu, liền đánh nhau .

Lần này, Mã Siêu ngay từ đầu cũng không có sử dụng chiến thương, mà là dùng đỉnh phong Vũ Tôn Chiến khí theo sau Kỳ Vũ Thánh Lữ Bố đánh nhau .

Dù sao cách xa nhau ba đẳng cấp, Mã Siêu Hồ Đầu tạm Kim Thương phạm là cùng Lữ Bố Phương Thiên Họa Kích đụng nhau, liền chấn động đến hán toàn thân phát run, Hồ Đầu tạm Kim Thương cơ hồ muốn từ trong tay đánh rơi xuống, hơn nữa bởi vì Lữ Bố Chiến khí hóa cương, cương khí kéo dài sáu thước, phạm vi công kích so Mã Siêu càng nhiều, uy lực công kích càng mạnh .

Nếu như không phải Lữ Bố đối với Mã Siêu có ấn tượng tốt, không muốn lập tức liền đem Mã Siêu giết chết, lúc này Mã Siêu tại Lữ Bố trước ngựa đi bất quá mười cái hiệp .

Làm sơ kỳ thăm dò về sau, Mã Siêu chân thực cảm nhận được một tia rung động, dứt bỏ chiến thương phụ trợ, hán cùng Lữ Bố chênh lệch lại còn có lớn như vậy, may mắn được lúc này Lữ Bố không có ngựa Xích Thố, Mã Siêu tốc độ lại có thực chất tính tăng lên, không phải thực sự gánh không được .

Hai quân trước trận, Mã Siêu người khoác ngân giáp, cười chiều đêm ngọc sư tử, như một đạo tia chớp màu trắng, tại ăn mặc hồng sắc chiến giáp cảm

bào cười ngửa đỏ Lữ Bố bên người xoay quanh, một mực đang triển đấu, rất ít làm thực tế va chạm .

Lữ Bố tựa hồ cũng không có lòng đem Mã Siêu chém xuống dưới ngựa, liền chậm ung dung cùng Mã Siêu đánh nhau .

Đánh bốn năm mươi hiệp, Mã Siêu cảm thấy thời gian không sai biệt lắm, làm ra một bộ khí lực không thêm đáng vẻ, nhảy ra ngoài vòng tròn, xông Lữ Bố nói ra: "Ba họ gia nô, hôm nay không chiến , ngày khác tái chiến ." Nói xong thúc ngựa liền chạy .

"Ba họ gia nô ?" Tựa hồ cái ngoại hiệu này còn không có từ Trương Phi tâm kia miệng thúi bên trong truyền tới, Mã Siêu là cái thứ nhất hô, Lữ Bố nghe, lập tức minh bạch Mã Siêu ý tứ, giận tím mặt: "Mã Siêu tiểu nhi, ta giết ngươi!" Vừa nói, thúc ngựa liền truy .

Mã Siêu chạy ở phía trước, tính cả hán tướng sĩ cũng đều vắt chân lên cổ chạy về phía trước .

Lữ Bố ở phía sau theo đuổi không bỏ, nhưng bởi vì hán chiến mã không có chiếu đêm ngọc sư tử thần tuấn, hán chỉ có thể thật chắc đi theo .

Nhìn thấy Lữ Bố đánh bại Mã Siêu, còn đuổi theo, lại nhìn Mã Siêu bộ đội sở thuộc một bộ chạy tán loạn đáng vẻ, Đồng Trác không kịp nghĩ nhiều, liền cấp tốc hạ lệnh, đuổi sát Mã Siêu không bỏ .

Mã Siêu sai nha, rất nhanh liền đem Lữ Bố vung ra đằng sau rất xa.

Vì đem Tây Lương đại bộ phận nhân mã dẫn vào trong vòng vây, Mã Siêu còn hơi đình trệ , chờ Lữ Bố sắp gặp phải, Mã Siêu lại xông Lữ Bố hô lên cái kia bốn chữ, trên chọc vào Lữ Bố tiếp tục chạy về phía trước .

Mau đem Đồng Trác nhân mã tất cả đều dẫn vào trong vòng vây, Mã Siêu mới quyết định bắt đầu phục kích .

Quyển sách đổi mới địa chỉ: <http://www.pbtxt.Com/book/37500> . h TML mở ra xem xét chương mới nhất .

Đọc trên điện thoại xin điểm kích: <http://m.pbtxt.Com/37500/>

Bạn đang đọc truyện *Mã Siêu hoa dạng Tam quốc Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.